

Bogen om det Sande Liv

Den Guddommelige Mesters Lære

Bind VI

Undervisning 143 - 174

Bogtjeneste for livet

Det 12-bindes værk Libro de la Vida Verdadera (Bogen om det sande liv) er en arv til hele menneskeheden og er registreret hos »Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" i Mexico D.F. under numrene 26002, 20111 og 83848.

Yderligere oplysninger om den spanske originaludgave:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Ansvarlig for den tyske oversættelse, forordet til den tyske udgave, forklaringerne, fodnoterne, bemærkninger og henvisninger til værket:
Walter Maier og Traugott Göldenboth.

Stand: januar 2017

Redigering (ny stavning og layout):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

Bogen om det sande liv oversættes til mange andre sprog ved hjælp af denne version med DeepL Translator.

Der er tale om de ægte, originale skrifter, oversat af Gotthold Göldenboth og udgivet af Reichl Verlag, som er beskyttet af ophavsret. Disse skal bevares i deres oprindelige renhed og må ikke ændres. Dette ville være en synd og medføre guddommelig dom.

Kristus har meddelt, at der ikke må være nogen ophavsret, så disse skrifter kan gøres tilgængelige for alle folkeslag og nationer.

Ansvarlig for dette initiativ er Anna Maria Hosta på vegne af Herren, Jesus Kristus, vores Gud, som er ejeren af disse skrifter.

(E-mail: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – download-link: www.DeepL.com/Translator (Business-version)

DeepL oversætter i øjeblikket til over 100 sprog og kan downloades til din computer. Der kræves internetforbindelse for at kunne oversætte.

Udgivet af Bookmundo Verlag

Udgave 2 – 2026

ISBN:

Indhold

Bogen om det Sande Liv	1
Forord.....	6
En hilsen fra Mexico	7
Undervisning 143	11
Undervisning 144	22
Undervisning 145	34
Undervisning 146	43
Undervisning 147	54
Undervisning 148	65
Undervisning 149	76
Undervisning 150	87
Undervisning 151	99
Undervisning 152	109
Undervisning 153	118
Undervisning 154	128
Undervisning 155	136
Undervisning 156	145
Undervisning 157	154
Undervisning 158	164
Undervisning 159	173
Undervisning 160	182
Undervisning 161	192
Undervisning 162	201
Undervisning 163	210
Undervisning 164	220
Undervisning 165	230
Undervisning 166	239

Undervisning 167	248
Undervisning 168	256
Undervisning 169	264
Undervisning 170	274
Undervisning 171	282
Undervisning 172	291
Undervisning 173	300
Undervisning 174	310
Indholdsfortegnelse	319
De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950	329

Forord

Gennem alle tider har Skaberånden på forskellig vis talt til sine skabninger.

I den »første tid« gav Faderen sig til kende for sine børn på direkte vis gennem samvittigheden, og desuden talte han gennem budbringernes, lederes og profeternes mund. Forudsigelserne og åbenbaringerne fra Herrens tjenere forkyndte en stigende udvikling af den menneskelige ånd og Mesterens komme.

Med Jesu fødsel i Palæstina begyndte den »anden tid«, hvor »Ordet« inkarnerede sig i det guddommelige barn for at tale til menneskene: »Jeg er vejen, sandheden og livet.« I løbet af de 33 år, han levede blandt menneskene, vidnede Jesus Kristus om sin guddommelige herkomst, og da han forberedte sine disciple på sit farvel, sagde han, at han ville vende tilbage, men ikke i kødet, men i skyen – symbolet på det åndelige – omgivet af skarer af sine engle.

Og således begyndte den »Tredje Tid« den 1. september 1866 med det, der skete i Mexico, det land i Vesten, der var forudbestemt til dette formål. Der fandt åbenbaringer fra Ånden sted vedrørende menneskets tænke- og taleevne, som uigenkaldeligt sluttede den 31. december 1950, for at menneskene efter denne forberedelsestid kunne blive i stand til en mere fuldkommen form for direkte dialog mellem den menneskelige ånd og den guddommelige Ånd samt med den åndelige verden i det hele taget.

Til de lovede Frelserens og hans engles åbenbaringer benyttede Herren sig efter sin højeste vilje af menneskelige redskaber, dem, som han selv udvalgte og forberedte, og gennem hvis forstandsevne den Guddommelige Ånds stråle åbenbarede sig.

I løbet af de sidste ca. 20 år af åbenbaringstiden, der begyndte omkring år 1930, blev de fleste af Herrens læresætninger nedskrevet stenografisk. De omfattende undervisninger, læresætninger, profetier, åbenbaringer osv. fandt sted på talrige forskellige forsamlingssteder, der var opstået over hele landet. En lille gruppe, der tidligere havde tjent som »stemmeførere« og som handlede efter en klar anvisning fra den Guddommelige Ånd, sammensatte 12 bind bestående af 366 af de forkyndte undervisninger. De gav dem titlen:

»LIBRO DE LA VIDA VERDADERA«
på dansk: »

En hilsen fra Mexico

For at give læseren en forestilling om, hvordan åbenbaringerne fra Kristus, der genopstod i Ånden – først forberedt af Elias' Ånd – fandt sted i Mexico i perioden 1866 til 1950, følger her en hilsen til tyskerne fra en mexicaner, der selv var et redskab for »Ordet«. Han er, menneskeligt set, af enkel herkomst, begyndte sin livsvej som tyrefægter, tjente derefter sit daglige brød til sig selv og sin familie som fotograf og levede et enkelt liv under beskedne kår.”

Jeg havde netop fyldt 21 år. I årevis havde jeg været bundet til mit hjem som offer for en meget plagsom hudsygdom, der ikke tillod mig at nyde solens eller den friske lufts velgørende virkning, ikke engang i nogle få øjeblikke.

I disse år med isolation, der forekom mig som en evighed – så meget desto mere, da jeg befandt mig i ungdomens morgenrød, hvor man hengiver sig til de mest forfængelige drømme – gennemgik jeg en ikke ubetydelig krise præget af utålmodighed og fortvivlelse. Jeg må indrømme, at det kun var den velvillige omsorg fra mine forældre og søskende, der gav mig moralsk støtte i denne prøvelse – ud over det svage håb om selvfølgelig en dag at genvinde helbredet.

Mange læger tog sig af mit tilfælde, og jeg blev underkastet utallige behandlingsformer – alt sammen uden succes. Jeg husker blot, at min håbløshed voksede efter hvert eneste tilbageslag.

Da min isolation, min tavshed og min ensomhed blev mere og mere uudholdelig for hver dag, søgte jeg tilflugt i bønner og bemærkede, at min sjæl der fandt en ubeskrivelig fred, og at der i mit hjerte opstod en fornemmelse af, at jeg inden længe ville se mig selv befriet fra mit fangenskab.

Mine bønner blev længere og længere, og min åndelige koncentration blev stadig dybere. Jeg bestræbte mig på at meditere så ofte som muligt, for så længe bønner varede, var jeg fri for al lidelse. Når denne salighed så var forbi, og jeg vendte tilbage til virkeligheden i mit ensomme, stille og ensformige liv, havde jeg altid fornemmelsen af, at jeg kom fra en anden verden, hvor min ånd var blevet styrket og inspireret. Her må jeg indskyde, at jeg formede mine bønner ud fra uovervejede, spontane indskydelser. Aldrig vil jeg glemme, hvordan jeg under sådanne ekstaser mistede tidsfornemmelsen, og at der var øjeblikke, hvor alt, hvad der omgav mig, forsvandt. Jeg husker dog, at jeg i min barndom – fra omkring 12-årsalderen – uden at kunne forklare det for mig selv næsten dagligt befandt mig i en slags løsrivelse af sjælen, der varede i flere minutter, og hvor jeg, måske styret af underbevidstheden, måtte handle som en automat. Der

var aldrig de mindste vanskeligheder, så længe denne ejendommelige tilstand varede. Mærkeligt nok udløste den i begyndelsen angst hos mig, men efterhånden vænnede jeg mig til den, mens fænomenet med tiden blev stærkere.

Min sygdom nåede sit højdepunkt. Nogle gange føltes det, som om min hud brændte under indvirkningen af en indre ild, der ikke kunne slukkes med noget. Samtidig blev mit udseende stadig mere beklageligt.

En dag dukkede min far op med nyheden om, at han havde hørt den guddommelige Mesters ord fra munden på en simpel mand, der helt sikkert var en af Guds udvalgte. Og det skete i et beskedent forsamlingslokale i et afsidesliggende kvarter i Mexico. En god ven, der længe havde beundret disse åbenbaringer, havde taget ham med.

I det samme øjeblik var jeg overbevist om, at det var HAM, Mesteren, der talte der ved hjælp af den menneskelige opfattelsesevne for at nærme sig menneskene, på jagt efter dem, der hungrede efter lys og tørstede efter retfærdighed.

Det mirakel, som jeg dag efter dag havde ventet på, stod foran mig. HAM, som jeg så ofte havde talt med i mine smertefulde stunder, var nu helt tæt på mig og ventede på mig for at skænke mig helbredelse af krop og sjæl.

Jeg fulgte Herrens kald! Det var søndag den 14. februar 1934, at jeg for første gang trådte ind i det beskedne forsamlingslokale, et af de mange, hvor det guddommelige budskab kunne høres. Jeg blev stærkt imponeret af den indadvendthed og dybe koncentration, hvormed de tilstedeværende forberedte sig på at afvente ankomsten af den »guddommelige stråle«, som skulle inspirere den »ordbærers« indre hørelse, og som derefter skulle formidle det himmelske ord.

»Ordbæreren« eller »redskabet« var ved den lejlighed en kvinde. En enkel kvinde med, kunne man sige, et almindeligt udseende, og blind fra fødslen. Hendes fremtoning, må jeg indrømme, gjorde ikke noget særligt behageligt indtryk på mig. Desto større var derfor min forbløffelse, da hendes læber åbnede sig og frembragte en prædiken af en sådan dybde, så vidunderlig og af en sådan visdom, som man næppe kan forestille sig, og desuden fremført med en sød stemme fuld af overraskende tonefald, hvilket gav budskabet en dybt indtryksfuld og rørende klang.

I løbet af forkyndelsen glemte de tilstedeværende fuldstændigt ordbærerens tilstedeværelse for at hæve sig op i åndens riger og nyde den guddommelige undervisning i fuldt omfang. Men hvis nogen tilfældigvis åbnede øjnene under forkyndelsen og iagttog ordbæreren, kunne vedkommende bemærke, hvordan dette i sig selv ringe og almindelige væsen var blevet forherliget i sin ånds ophøjelse, ja, hvordan der i sådanne øjeblikke udstrålede en stor skønhed og en ærefrygtindgydende majestæt

fra ham.

Det guddommelige ord strømmede fra hans læber som en uopslidelig flodbølge, en time, to timer, tre og flere. Det hele foregik uden tøven, uden afbrydelse, fejlfrit og uden at der viste sig den mindste træthed, eller at stemmen blev hæs eller brudt. Tværtimod syntes inspirationen at vokse i fuldkommenhed, jo længere forkyndelsen varede.

Den guddommelige Mesters tilstedeværelse var i disse øjeblikke af formidlingen så stærkt mærkbar, at man kunne fornemme hans nærhed og venskab helt håndgribeligt. Han talte til hvert eneste hjerte! Han læste de tilstedeværendes mest skjulte tanker og rørte ved sine tilhøreres mest hemmelige fibre, og det uden at såre eller anklage nogen. Hver enkelt følte i sit hjerte, hvilke ord fra Mesteren med det gennemtrængende blik af kærlighed og visdom netop var rettet mod ham.

Den guddommelige meddelelse antog forskellige nuancer og farver på ordbærerens læber. Når Herren talte som Fader, udstrålede stemmen ømhed, tilgivelse og kærtegn; når han åbenbarede sig som Mester, blev den dybsindig og vis, og når han fremtrådte som dommer, fik ordbærerens stemme en klang af uendelig autoritet og magt, hvorved retfærdigheden og den guddommelige iver gav sig til kende på en så indtryksfuld måde, at det virkelig ramte tilhørerne knusende og fremtvang tårer af anger hos dem og fik dem til at tage faste beslutninger om omvendelse og godtgørelse. Jeg følte mig helt lille over for en sådan storhed og som den allersidste blandt de forsamlede. I min uvidenhed kom tanken til mig, at Herren sikkert slet ikke havde bemærket min ubetydelige tilstedeværelse. Men jeg måtte hurtigt overbevise mig selv om min vildfarelse og erfare, at Mesterens blik opdagede alle. Efter flere måneders hyppige besøg, hvor jeg ikke havde andet formål end at nyde denne åndelige fest, blev jeg en uforglemmelig eftermiddag kaldt af Herren. Det var den 9. august 1934, hvor jeg, uden at jeg kunne komme mig over min forbløffelse, blev mærket og salvet til at tjene det guddommelige ord som ordbærer.

Dybeste rørthed, de ædleste og mest ufattelige følelser greb mit hjerte i det højeste øjeblik. Hvad kunne jeg i dette ophøjede øjeblik nægte ham, der har en ubegrænset ret over sine skabninger?

Min skæbne var forudbestemt. Siden den dag har jeg ikke levet for andet end at vie mit liv til dette så tunge og delikate embede.

Et par måneders forberedelse, som samtidig medførte min fuldstændige fysiske helbredelse, tjente til min uddannelse som ordbærer for den guddommelige Mester, som jeg fra det øjeblik af hengav mig til med liv og sjæl, indtil den 31. december 1950, hvor Guddommens lys ophørte med at åbenbare sig i denne form.

Hvis vi, der var ordbærere, ønskede at berette om de oplevelser, indtryk og oplevelser, som vi fik i disse år med uforglemmelig kamp foran

de strømmende skarer ved de forskellige forsamlingssteder, der var spredt over hele vores land, ville vi være nødt til at fylde hele bind, for vores forløb var en uafbrudt række af de mest vidunderlige begivenheder, og det ville være umuligt at fortælle om dem inden for det begrænsede rum, jeg har til rådighed her.

Men det er af allerstørste betydning at understrege, at vi til vores forberedelse ikke havde andet end det ord, der flød fra vores egne læber. For der måtte ikke trænge nogen form for påvirkning ind i vores sind, så vi med størst mulig trofasthed kunne modtage det guddommelige budskab. Når vi forblev ydmyge, udmærkede Herren os med kærlighed og velbehag foran sit folk. Men når vi en gang lod os styre af forfængelighed eller egoisme, rørte Han os med Sin retfærdighed ved at fratage os Sin inspiration i et stykke tid for at vise os, at vi uden Ham ikke kunne udrette noget, for uden Ham er vi intet.

Siden Mesterens sidste meddelelse i slutningen af 1950 har jeg aldrig igen følt nogen af de særegne fornemmelser, som jeg år efter år bar i mit indre under udøvelsen af missionen som ordbærer.

Fra den nævnte dag af viet en talrig gruppe af brødre sig til opgaven at samle det størst mulige antal udtalelser og åbenbaringer, som Herren havde givet os, og som heldigvis var blevet nedskrevet. Ud fra disse blev der sammensat en bog, som skulle gøres tilgængelig for offentligheden, og som indtil nu er den kilde, hvorfra menneskeheden kan drikke af sandhedens vand, som Mesteren efterlod til mennesker i denne og kommende tider som en gave af kærlighed, lys, retfærdighed og fred.

Man har bedt mig om et vidnesbyrd, da jeg ufortjent var en af Mesterens talspersoner under hans forkyndelse i denne form, og jeg har forsøgt at give det med disse linjer. Jeg gjorde det med al den oprigtighed, jeg er i stand til, med det brændende ønske om, at dette vidnesbyrd må tjene som en inspiration og vække tillid og tro hos dem, der tager denne bog i hånden, som indeholder budskaber, som den guddommelige Mester i sin godhed åbenbarede for denne tids menneskehed gennem lige så enkle som uværdige formidlere.

Samtidig sender jeg fra dybt i min sjæl en broderlig hilsen i Herrens navn til mine brødre og søstre i Tyskland, hvis vidunderlige åndelige opvågner Mesteren har vist os gennem sine menneskelige formidlere.”

Undervisning 143

1. Jeg styrker jeres ånd, så den kan holde stand i den kommende kamp, for stor vil kampen mellem ideologier, læresætninger og trosbekendelser være. Sandelig, jeg siger jer: Når forfølgelsen af de åndeligt søgende begynder, vil nye apostle, fulde af tro og mod, rejse sig. Det vil være dem, der vil forkynde, at jeg i denne tid sandelig har været hos jer, og de vil være banebrydere og profeter blandt deres folk. Blandt dem vil der være dem, der nedskriver mine inspirationer, som uddyber min lære og ser åndelige visioner.

2. I den tid vil Jeg åbenbare mig både i mænd og kvinder, i unge såvel som i børn og i de gamle.

3. Hele verden vil modtage åbenbaringer, budskaber og syner, for der står skrevet, at hvert øje skal se mig.

4. Jeg har gjort mig bemærket på videnskabsmandens arbejdsplads, og min tilstedeværelse har forbløffet ham. Jeg har overrasket krigshærene midt i kampen ved at standse deres fremrykning gennem naturkræfterne. Jeg har åbenbaret mig ved at udgyde min barmhjertighed over de forarmede hjem, hvor der ikke længere var brød. En ung mand kom til døren og bar et brød i sine hænder, og mændene og kvinderne spurgte sig selv: »Hvem er det mon?«

5. Studér mit værk, disciple, for I skal være stærke, så I kan vidne om min lære om kærlighed, når alle synlige og usynlige elementer raser. Syv gaver har Jeg betroet jer i denne tid til udviklingen af jeres ånd og til opfyldelsen af jeres mission. Her er lederen, »grundstenen«, taleren, den bemyndigede, seeren, »guldferene« og »søjlen«*. Men det er ikke første gang, at Jeg skænker disse gaver til Israels folk. Også da I krydsede ørkenen på jagt efter det forjættede land, overdragede Jeg jer de samme gaver. Moses var leder, og samtidig formidlede han mit ord og viste folket min vilje. I hans hænder lagde Jeg grundstenen til min lov, som er fundamentet for det tempel, I skal opføre i jeres hjerter. Judas-stammen var den stærke søjle, der understøttede folkemængdens mod og tillid. Levi-stammen var legionen af åndelige arbejdere, som jeg gav evnen til at holde troen på Herren levende. Historien, profetierne og åbenbaringerne blev nedskrevet af hænder, der var udpeget til dette formål, og gennem min inspiration så profeterne fremtiden med Åndens øjne.

**1. Lederen: Menighedens formand.*

2. Grundstenen: En erfaren, rådgivende ældste

3. Talsmanden: En formidler af åbenbaringerne

4. Den bemyndigede: Særligt ansvarlig for helbredelse af syge ansvarlig

5. Seeren: *Især udstyret med den åndelige synsgave*

Begavet

6. De gyldne fjerpenne: *De, der er ansvarlige for nedskrivningen – stenografisk*

nedskrivning af åbenbaringerne

7. søjle: *Syv erfarne ældste i menigheden*

Se også: Undervisning 246, 31 (i bind 9), hvor det fremgår, at datidens ledere vil være de sidste

6. Der er i denne tid ingen nye gaver til jeres ånd; alt bærer I i jer fra det øjeblik, hvor I opstod fra mig.

7. Dagene nærmer sig, hvor Jeg vil åbenbare de store lærdomme for jer, som I hidtil ikke har kendt; for det vil ikke være mennesker, der åbenbarer dem for jer. Der findes ganske vist budbringere fra Mig i hvert religiøst samfund, men det vil ikke være dem, der åbner Min skattekammer, og endnu mindre kan det være dem, der, uden at være udpeget til denne opgave, har påtaget sig den af egen drift. De, som jeg har udsendt til denne tjeneste, besidder visdom gennem inspiration. De, der ikke er mine tjenere, har hentet deres viden fra bøger. Mens de ene beder og elsker*, læser og studerer de andre; men forstanden vil aldrig nå op til åndens høje indsigt**. Når de førstnævnte taler, overbeviser de, ryster de, kærtegner og helbreder de. De sidstnævnte forbløffer, lader sig beundre, men de trøster og redder ikke.

Tilføjelser i parentes i teksten er ligeledes blevet oversætterne.

*** I den nuværende spanske originaltekst skelnes der ikke mellem begreberne ånd og sjæl. Der står altid »espíritu« (ånd). På tysk er brugen af begrebet sjæl ofte mere passende og undertiden også uundværlig. Når det har forekommet passende, f.eks. første gang i en undervisning, eller hvor begge begreber i en vis forstand ville være berettigede, men oversætteren efter overvejelse har valgt begrebet »sjæl«, henvises der til denne bemærkning i en fodnote. (Se også: Bilag i bind II)*

8. Vær ydmyge, disciple, arbejd uden at forvente en løn. Vær glade i kærligheden og i vissheden om, at I er elsket af jeres himmelske Fader. Dann jer ingen forestillinger om jeres belønning, for den kan jeres forstand aldrig fatte.

9. Igen siger Jeg jer: Forbered jer. I ved ikke, om Jeg ikke vil overraske jer med store åbenbaringer endnu i år. Lyset fra det sjette segl oplyser jer i

denne tid, og det er godt, at I nu får kendskab til indholdet af dette mysterium. Jeg vil forklare disse lektioner gennem mine talerør.

10. Johannes, min apostel, hørte og nedskrev det, han så i syner, uden at forstå det. Den velsignede hånd af denne profet efterlod mine løfter og åbenbaringer beskrevet i symboler. Og i nutiden giver jeg jer forklaringen på disse ord og inspirationer, for kun jeg er i stand til at gøre det. Men for at jeg kan overbringe jer dette lys, og for at I kan forstå dette ord, skal I rense jer, våge og bede.*

**Som regel står der ved siden af opfordringen til at bede – endda som det første Stedet – det ofte oversete »Våg«. Det kan forstås på flere måder: For det første minder det om Jesu opfordring til tre af sine disciple i den svære time i Getsemane kort før hans anholdelse om at holde sig vågne (Mt 26, 36-46 m.fl.). Det er også den generelle opfordring til med vågen bevidsthed at tage del i andres skæbne på en velvillig og dermed støttende måde, som det også sker i forbønnen. Derudover menes der også en åndelig og sjælelig vågenhed, en konstant beredskab til at være opmærksom på de ofte svage, stille impulser fra Ånden og samvittigheden, at gøre sig dem bevidst i tide og ud fra en indre drivkraft af næstekærlighed og barmhjertighed at tænke, føle og handle; ikke at lade sig styre af egoistisk, kærlighedsløs intellektuel tænkning, hvis beslutninger set fra et højere åndeligt perspektiv er forkerte, dvs. skader sjælen, hvilket oftest først erkendes i bakspejlet, når konsekvenserne bliver synlige. Gennem kontemplation eller meditation kan man – især indre, tankemæssig og også følelsesmæssig – finde ro og øve sig i opmærksomhed, således at tanker og intuitioner fra denne verden såvel som den hinsides med deres indvirkning på følelser og handlinger straks bliver bevidste og kan styres. (Se også: Undervisning 146, 60) I dette lys bør man også betragte de til tider modstridende undersøgelser af virkningerne af tekst og billeder i forskellige medier, fra tegneserier til fjernsyn og internet, især hos børn og unge. At være vågen betyder at være opmærksom, hvilket også indebærer, at man er modtagelig, både i forhold til omgivelserne og vores næste, såvel som i den indre åndelige kommunikation, når man søger at fornemme, hvad Guds vilje er (samvittighedens stemme/inspiration). I denne sammenhæng skal også drømme nævnes, som bringes frem i bevidstheden gennem erindringen, og det er endda muligt at ledsage dem under den egentlige søvn med en slags vågen bevidsthed, dvs. at være vågen, mens kroppen sover. Betydningen af drømme som en mulig kilde til dybere indsigt fremgår af andre steder i undervisningerne (f.eks. U. 159, 3; U. 162, 4; U. 167, 47) såvel som af*

bibelske tekster. De afhænger også af den sjælelige udvikling og den åndelige ophøjelse henholdsvis indstilling (U. 100, 30).

11. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I hidtil endnu ikke har hørt højere undervisninger, så er det kun, fordi I har manglet åndelig ophøjelse og renhed. Gør jer værdige gennem næstekærlighed, for i jeres hjerter at kunne modtage de sider, som bogen med de syv segl indeholder.

12. Jeg kommer til mine børn for at lære jer dyd, så jeres ånd må blive stærk, og I kan overvinde de fristelser, som er jeres køds lyster. Åbn jeres åndelige øjne og se det mange, som jeg har forberedt til jer i mit skatkammer.

13. Jeg bearbejder jeres hjerter med mit ord, så I kan udgøre en del af min Hellige Ånds tempel.

14. Elskede folk: Mesteren giver jer undervisningen, og i dens indhold ligger det lys, der oplyser jeres ånd.

15. I hæver jer op til mig i jeres bøn, fordi I ved, at I gennem den bliver hørt af jeres Fader, som giver jer styrke og hjælper jer, ligesom Simon fra Kyrene, med at bære jeres kors.

16. I mit ord vil I finde skjoldet og det lysende våben, der skal føre jer til sejr i jeres kamp. Jeg forbereder jer, så I gennem udviklingen af jeres sjæl og udfoldelsen af jeres åndelige gaver bliver i stand til at modstå fristelserne.

17. Lev vågent, elskede folk, handle som de kloge jomfruer i lignelsen, der blev givet til mine disciple i den Anden Tid. Vær som dem, med brændende lamper, så I altid sætter jeres tro og håb på mig. I jer er det helligdom, som jeg med stor kærlighed har forberedt i denne Tredje Tid. I er vogterne af mit ord, og hver ånd og hvert hjerte har jeg forvandlet til en kilde af kærlighed, dyd og helbredende balsam, som ligesom krystalklart vand vil strømme ud blandt menneskeheden.

18. Stor er din jubel, Israel, fordi du har oplevet, at du har kunnet bringe trøst til de bedrøvede hjerter, og at de, der er tynget af smerte, har følt sig opmuntret gennem dit ord, når du har været forberedt. Vær velsignet, I, der på denne måde udfører jeres opgave. Kæmp videre for at bringe min barmhjertighed til menneskene. Jeg kommer med mit ord for at opmuntre jer i denne kamp. Jeg lærer jer at opbygge og genoprette det, som menneskeheden med sin materialisme har ødelagt i løbet af tiden. Jeres ånd kender den tid, den lever i; den lærer stadig bedre at bestå de prøvelser, den møder på sin vej, fordi dens tro og kærlighed til mit værk er stor.

19. Elskede børn, jeg vil give jer jeres løn ved afslutningen af jeres kamp. I øjeblikket ved I endnu ikke, hvornår og hvordan dette vil ske, men sandelig, jeg siger jer: mit ord går i opfyldelse, og jeg har tilbudt jer det forjættede land, hvor I vil opleve glæde, forfriskning og salighed. I vil fuldt ud føle min fred, for da vil jeres ånd have sejret.

20. Jeg viser jer igen den vej, som jeres ånd skal tilbagelægge; på den findes mit lys, dyderne og de åndelige idealer, som I skal følge på jeres vej. I denne tid er jeg kommet med et flammende sværd – ikke for at dræbe ånden, men for at bekæmpe det mørke, der har bredt sig i jeres omgivelser.

21. Se, det er kraften i mit ord, som jeg åbenbarer for jer gennem kærlighedens gerninger! Dermed vidner jeg om mig selv. Jeg udfører mirakler i hvert hjerte for at forvandle jer til lysets børn, for jeres Fader er lyset og den uendelige visdom. Til hver og en giver Jeg mit ord, som er lov. Men indse, at Jeg ikke tvinger jer med min magt til at adlyde det og se mit ord som en pisk, der sårer jeres hjerte. Ved I ikke, at jeg som Fader ikke ønsker smerte for mine børn? Indse, at jeg gennem min undervisning renser jer og helbreder jer for de sår, I bringer foran mig; og når mit ord for et øjeblik dømmes jer, så er det fordi jeg er den fuldkomne retfærdighed og dermed sparer jer for den smerte, I påfører jer selv, når I glemmer at opfylde min lov.

22. Jeg ønsker, at I skal være åndeligt frie. Men lad jer ikke forlede til den løssluppenhed, som kroppen tilskynder jer til, for Jeg har betroet den til jer, så den kan være det villige redskab, der støtter jeres sjæl i dens opadgående udvikling. Men den er blevet slave under det, som den burde herske over. Jeg underviser jer med mit ord, så I ikke lader jer rive med af jeres lidenskabers storm og lærer at beherske jer selv.

23. Mit folk, elsk og vidn om mig i hvert af jeres gerninger. Udøp dyderne og udbred mit lys. Jeg lader det strømme ind i jeres ånd og nærer den med det evige livs brød; den styrkes af livets frugt, den modtager min visdom. Dette er essensen af mit ord. I har forberedt jeres hjerter som et rent bæger, og i det lader jeg dråbe for dråbe mit blod strømme.

24. Mit folk, forstå den allegoriske betydning af mit ord og lad det opmuntre dig.

25. Jeres fysiske øjne kan ikke se mit strålende ansigt, men I forstår mig alligevel på grund af det ord, som jeres ånd tager til sig. Mit ord er den svingning, der giver alt det skabte sin rytme, så alt er i fuldkommen harmoni. Således vil jeres ånd give efter for mit ords kraft, så I kan nå frem til frelsens port og derefter til det forjættede land.

26 Her er min tilstedeværelse! Se min Ånds kraft, der er blevet til lov i jer selv, en lov, der siger jer: Elsk hinanden. Med denne usynlige lov forener jeg alle mine børn. Jeg vil lade kærlighedens flamme blusse op i alle hjerter, så alle kan smelte sammen i ét eneste ideal.

27. Jeres Mester bringer jer budskabet om fred og frelse, som I har ventet på i så lang tid. Kun jeg kan med min undervisning hjælpe jer med at finde den vej, der fører jer til det åndelige hjem.

28. I hører mit ord gennem menneskelige læber.

29. Hvad har I brug for for at begive jer ud på vejen mod åndeliggørelse? Hvis I har kærlighed, vil I nå meget højt op, og hvis I stoler på mig, vil I ikke snuble i jeres liv, og de evner til at helbrede, tale og overbevise, som findes i jer, vil udfolde sig, og alt dette vil tjene jeres ånds fremskridt.

30. I kan alle følge i mine fodspor, for I er alle rustet til at stige opad og nå frem til mig. Hvem har sagt jer, at nogle vil nå frem, og andre ikke?

31. Jeg har ikke skabt ånder af forskellige hierarkier; de er alle skabt på samme måde, og I har alle min guddommelige salvelse. Men i dag er I ikke alle rene, som I var, da I blev skabt, og derfor siger Jeg jer, at I må rense jer. For Jeg vil, at det, der udgår fra jeres hjerter, skal være rent, at I adlyder Mine inspirationer, så jeres arbejde er uselvisk, og jeres retskaffenhed afspejles i alle jeres gerninger. Selviskhed eller misundelse er ikke udtryk for en højtstående ånd. Når I har rensset jeres hjerte for at give lyset frit spillerum, vil I være forberedt på at udbrede kendskabet til mit værk, og først da kan I være sandhedens formidlere, seere og profeter.

32. Min universelle stråle oplyser menneskenes ånd, renser og opløfter dem, for Jeg vil, at I skal hæve jer over det rent menneskelige og udføre mirakler, som Jeg har lært jer.

33. Husk, at Jeg er velvillig og ikke har dømt jeres gerninger. Jeg giver jer Min støtte, kommer dem til hjælp, der lider, og dem, der er kommet på afveje, og Jeg dømmes dem ikke, for de kan stadig angre og undgå nye fald. Jeg har ikke afsløret nogen, men har blot rustet jeres ånd, så I føler jer ansvarlige for alle og hver enkelt af jeres handlinger og kan hæve jer ved at gøre bod for fejltagelser og fremover bygge på fast grund.

34. Helbred de syge gennem tro og kærlighed. Udfold jeres evner, så I kan opleve, med hvor mange nådegaver Jeg har forberedt jer, og så I ikke siger, at det, Jeg beder jer om, ligger uden for jeres formåen.

35. Længes oprigtigt efter min nærvær, begiv jer ud på vejen fyldt med kraft, og forkynd kærligheden. Undervis med beviser og vis, at kærligheden kan give en syg person helbredet tilbage, da den er det mest magtfulde helbredelsesmiddel, mennesket kender.

36. Løft jeres ånd og tænk på de millioner af syge i verden, og udgyd jeres bønners balsam over dem alle.

37. Kristus er ikke død; han lever evigt for at give sjælene liv og opstandelse. Når I er kommet til mig i lidelse og, når I forlader dette forsamlingssted, søger jeres smerter og ikke længere finder dem, så er det fordi, I har udforsket mit ord og i det fundet den helbredende balsam, der har givet jer sundhed og fred tilbage.

38. Jeg er kommet i denne tid for at vise jer min lov – trods menneskenes vantro. De, som jeg har udvalgt til at danne min apostelkreds sammen med mig, har troet, da de hørte mit ord, og deres tro er urokkelig. Men de, der, efter at have hørt mig, har vendt sig bort og benægter, at det er mig, der åbenbarer mig, bærer allerede min kærligheds frø i deres ånd, og før eller senere vil de vende tilbage til mig.

39. Hvis I for min sags skyld skulle blive misforstået, og man forsøgte at overbevise jer om, at I tager fejl, hvad ville I så svare?

40. I siger til mig, at I vil følge mig til det sidste — at I har tændt et kærlighedens lys i jeres hjerter, og at I vil udholde de største prøvelser for at vidne om mig; og jeg giver jer standhaftighed, for der vil rejse sig store storme for at slukke jeres troens lys.

41. Når I som vidnesbyrd om denne sandhed henviser til jeres enkle og retskafne liv og lader Ånden tale med autoritet, vil I forsvare jeres tro, og man vil tro på mig. De stærkeste våben til at overvinde jeres fjender er kærlighed, klogskab og retfærdighed. Respekter jeres medmenneskers tro, men bring lys ind i deres ånd. Vær ydmyge og lad jer ikke blive fjender på grund af min lære. Alle siger, at de følger mine bud, og udfører handlinger, der er uværdige for mig. Rust jer til kamp og handle ikke i strid med jeres pligt. Gennem jer vil jeg tale til menneskeheden, for hver af mine udvalgte skal være et talerør for min lære, en budbringer af god vilje.

42. Hvis I ønsker, at jeres medmennesker skal tage imod mig, så bær mig hos jer i jeres hjertes helligdom. Jeg lader min sandheds bog ligge åben, så verden kan læse i den.

43. Jeg vil efterlade jer åndeligt forberedte inden året 1950; jeg vil give jer min fred, når jeg tager afsked med jer. Det er min vilje, at I skal gøre jer fortjent til at modtage mine sidste opgaver og anvisninger.

44. Efter det år, hvor de 144.000, der er mærket med min kærligheds ild – de ene i det materielle, de andre i ånden – vil være forenet, vil de være rustet, og der vil ikke være nogen menneskelig magt, der kan tage de åndelige gaver, jeg har skænket dem, fra dem igen eller udstyre dem med andre gaver.

45. Salige er de, der indtil dette tidspunkt har åndeliggjort sig, som har tilladt deres sjæl at udvikle sig ved at følge den opadgående vej, for de vil være forberedt på den forandringstid, der venter jer, og stærke nok til at stå fast over for sekter og religiøse samfund.

46. Jeg har bragt jer min undervisning til kendskab, som er som en livgivende strøm, der udgår fra mig. Ingen vil kunne standse dens forløb. Den er strømmet ned fra et højt bjerg for at gøre den tørstende jord frugtbar.

47. Jeg er hos jer, og I behøver ikke at frygte noget. Min inspiration flyder evigt, og I kan altid næres af mig. Ligesom den engel siger jeg jer i dag: Ære være Gud i det åndelige menneskes bevidsthed og fred på jorden for menneskeheden, når denne stræber efter at skabe fred i verden.

48. Elskede folk, jeg udgyder i jer det rensende ild fra mit ord, så I må have kraft, lys og liv. Jeg sender jer mine tanker gennem denne stemme, uden at de kan blive besmittet, når de passerer gennem ham. Det guddommelige bliver ikke besmittet, når det åbenbarer sig gennem den menneskelige hjerne, selvom denne ikke er åndeliggjort.

49. Jeg må gentage mine undervisninger oftere, så de »sidste«, der uophørligt kommer til mig, tager det første skridt og fra dette øjeblik, fra denne første lektion, lærer indholdet af denne åbenbaring at kende.

50. Vær klar over, at de, der elsker hinanden, kan forstå hinanden på tværs af de største afstande; jeg elsker jer, og I elsker mig ligeledes. For Ånden findes der ingen barrierer; på jeres livsvej har I mange lejligheder til at opleve dette. I lærer at elske mig, og der er øjeblikke, hvor I har følelsen af at have nået den sande kærlighed, som jeg har bestemt til at oplyse jeres hjerte, så den kan give jer styrke på jeres livsrejse.

51. Jeg kræver ikke af jer, at I skal gøre noget, I ikke kender til, eller som I ikke er i stand til. Hvis jeg gjorde det, ville jeg være uretfærdig over for jer. Hvis der er nogen, der kender det udviklingsstadium, I har nået, så er det mig. Vær opmærksom på, at jeg ikke forlanger af jer, at I skal føre en ånd-til-ånd-dialog med mig, uden at I først har fået en forberedelse. Denne forberedelse giver jeg jer, når jeg kommunikerer gennem stemmebærerne, gennem hvis hjerne jeg sender jer mine undervisninger.

52. Lær at lytte, o disciple, for at lytte er ikke det samme som at høre. Alle hører, men det er kun meget få, der forstår at lytte, og dette er den eneste måde, hvorpå sandheden i mine undervisninger kan forstås.

53. Véd, at Mesteren påtager sig denne indsats for den åndelige tilnærmelse mellem mennesket og dets Gud, når han sender jer sine tanker, for at de kan oplyse jer, når de stråler ned. Ydre set er det sprog, der kommer fra formidlernes læber, alt for enkelt, men dets indhold er

fuldkomment som jeres Fader, der sender det til jer. Den tilsigtede betydning af dette værk ligger hinsides det, I forestiller jer og forstår; derfor skal I forestille jer det som guddommeligt, stort og evigt. Det er mere end en trøst for de trængte, mere end en balsam for de syge. Det er den højeste gave til ånden, som skænker jer lykken at elske Gud og som giver jer erkendelsen af det sande liv.

54. Véd, at den, der forstår og erkender noget af det, der er forbeholdt dem, der hæver sig åndeligt, ikke længere kan rive sin ånd løs fra det lys, der er blevet åbenbaret for ham. Uanset om han træder ind i ukendte verdener eller vender tilbage til jorden gang på gang – det, han engang modtog som en guddommelig lysgnist, vil igen og igen strømme frem fra det reneste i hans væsen som en fornemmelse, som en guddommelig inspiration. Til tider vil det opstå som et sødt opvågnen eller som en himmelsk sang, der vil oversvømme hjertet med glæde, som en længsel efter at vende tilbage til det åndelige hjem. Det er det, min lære betyder for de sjæle, der vender tilbage til dette liv. Tilsyneladende glemmer ånden sin fortid, men i virkeligheden mister den ikke kendskabet til min undervisning.

55. Til dem, der tvivler på, at det er det guddommelige »Ord«, der i dette øjeblik og i denne form taler til jer, siger Jeg, at hvis de ikke vil give mig dette navn, hvis de ikke vil tilskrive dette ord den guddommelige Mester, skal de tage indholdet af denne undervisning til sig og gå til bunds i hver eneste af dens tanker; hvis de ved at reflektere over det, de har hørt, kommer til den konklusion, at det indeholder lys og sandhed for menneskeheden, skal de bruge det som rettesnor for deres skridt på jorden og dermed forvandle deres liv.

56. Jeg ved, at Jeg overdrager jer den sande visdom; hvad menneskene tror, ændrer ikke det mindste ved Min sandhed. Men det er nødvendigt, at mennesket er sig bevidst, hvad det tror, hvad det ved, og hvad det elsker. Kun af den grund sænker Jeg Mig undertiden i Mine åbenbaringer ned på menneskehedens niveau for derved at opnå, at den genkender Mig.

57. Til dem, som Jeg allerede kalder disciple, må Jeg sige, at de har den hellige pligt at undervise dem, som Jeg kalder »små børn«, og føre dem til forståelse af denne lære, for de forstår endnu ikke, hvad de ser, eller hvad de hører i Mine undervisninger. For at være mine disciple er det ikke nok at forstå; de skal også føle. For der er mange, der, selv om de forstår nok af de undervisninger, jeg har givet dem i mit ord, ikke er i stand til at række hånden ud til den, der endnu ikke har været i stand til at forstå den guddommelige lære. Vær jer bevidst, at mine »små børn« ofte har brug for jeres forklaringer og jeres erfaring. Uddann jer selv, så I kan undervise

dem, og I vil opleve, hvordan troen udfolder sig i dem, og hvordan ordets gave udfolder sig i jer. I skal vække en dyb tro, som også er præget af fornuft og forståelse.*

**Her skal det mindes, at mange lovmæssigheder i tidligere tider og også i dag var og er ukendte. Som følge af uvidenhed og vildfarelser opstod der således en modsætning mellem tro og viden, mellem religion og videnskab. Denne modsætning ophæves gennem åndslæren, da den i stedet for »blind« tro muliggør en tro, der bygger på åndelig erkendelse og indsigt – en vidende tro og dermed en videnskab, der er udvidet og oplyst i retning af den åndelige og hinsidige virkelighed.*

58. Det er ikke sandt, at I alle er hårdhjertede. Jeg har ofte set jer græde for andres skyld og oplevet, at jeres hjerter var sønderrevet af en fremmed smerte.

59. Denne epoke blev indledt med åbenbaringen af min stråle gennem forstandsorganerne*, som blev udvalgt til dette, fordi de bar denne mission i sig. Tro ikke, at de blev udvalgt på grund af deres renhed, for hvis det var tilfældet, havde jeg ikke fundet en eneste.

**»Stemmebærernes« tænke- og taleevne.*

60. Mæt jer af min guddommelige styrke og følg jer trygge, fordi I er hos mig. I morgen, når jeres hjerte vågner til kærlighed og bliver oplivet af følelsen af næstekærlighed, skal det uophørligt gøre for sine medmennesker, hvad jeg har gjort for det.

61. Husk den dag, der for den første forsamling af disciple i dette værk var fuld af lys og jubel. Det var den 1. september 1866, da Elias' lys som inspiration strømmede ud over dem, der var samlet omkring Roque Rojas*. Navnet på denne første talsmand og befuldmægtigede udtales »Roke Rochas« (med schweizisk »ch«).

62. Den dag blev de indviet, som skulle blive de første ledere og de første talsmænd. Det var en dag fyldt med inspiration, åbenbaringer, løfter og pagter.

63. Disse disciple følte sig åndeligt forflyttet til Sinai eller Tabor-bjerget; de mindedes de store åbenbaringer fra den første og den anden tid. Og de tog ikke fejl i deres forudnende fornemmelse, for Moses' åndelige nærvær, mit nærvær og Elias' nærvær var hos dem, ligesom det var på Tabor-bjerget i det åndelige syn, som nogle af mine disciple så — den åbenbaring, som menneskene kaldte »Jesu forherligelse«.

64. Til jer, der lytter til mig i dag, siger jeg i sandhed, at Moses', min og Elias' åndelige nærvær er hos jer. Hvad havde menneskene i den anden

tid, som I ikke har? I har den samme tro som de, ligesom jeg også siger jer, at der hos jer findes lige så megen ufuldkommenhed og synd, som der var i den tid.

65. Her har I de tre sendebuds nærvær: Moses', Jesu og Elias' – et åndeligt nærvær, usynligt for menneskelige øjne og kun opfattet for åndens sanser. Derfor siger Jeg jer: Forbered jer, så I kan glæde jer over det lys, der i dette øjeblik strømmer ned over jeres ånd.

66. Åbn jeres hjerte og mærk Moses' nærvær i det. Bliv følsomme og lyt til hans åndelige stemme, der opmuntrer jer til at fortsætte vandringen, ligesom han opmuntrede sit folk i den første tid, da det krydsede ørkenen.

67. Moses er ikke inaktiv i Faderens skød; hans ånd arbejder uophørligt og sørger for, at lovens stemme kan høres i hver eneste ånd. Han siger jer, at I skal være troens sande børn, så I kan nå frem til det land, der er lovet Ånden.

68. Folk, bevar i jeres hjerter den lære, I har hørt, så I altid kan glæde jer over min åndelige tilstedeværelse, som har ledt jer gennem hele livets vej.

69. Bed, for Jeg tager imod jeres tanker, og så længe jeres forbøn varer, vil Jeg lade Min velsignelse strømme ned over menneskeheden.

Min fred være med jer!

Undervisning 144

1. Løft jeres ånd og overskrid det materielle, så I kan forene jer med min guddommelige Ånd.

2. Hvorfor vil I underkaste jeres ånd jorden og dermed berøve den de åndelige glæder? Glem ikke, at den hører til en anden verden.

3. Lad jeres ånd træde ind i mit helligdom, så den der kan mætte sig med lys og derefter blive jeres skritts vejleder, mester og indre dommer.

4. Disse menneskemængder her, som lytter til mit ord, har i denne tid åbnet deres åndelige øjne for lyset, for der har ikke været noget menneske, der har forkyndt med den renhed, sandhed og oprigtighed, som jeg har givet jer min undervisning med. Gennem alle tider har menneskene forvrænget min sandhed og skjult min lov for menneskeheden.

5. Nu har jeg set, at den lære, jeg underviste jer i den anden tid, er skjult, ufuldkommen og ikke fortolkes i overensstemmelse med den åndelige udvikling, I har i dag, men i henhold til menneskenes forståelse for mange århundreder siden. Men jeg er kommet til jer, og da jeg så, at I var sultne, gav jeg jer »brød« i overflod, så I kunne blive mætte og derefter give det videre til de mennesker, der endnu skal komme.

6. Husk, at en ny tid venter jer, at mit ord vil nå sin afslutning, og at I vil stå tilbage alene med min undervisning. Hvis I da forstår at forberede jer, vil I være i stand til at tale om mig. Men hvis I trods jeres viden falder i fristelse, hvis I forvrænger mit ord eller ikke fortolker det korrekt, vil min undervisning på jeres læber ikke være næring for jeres medmennesker.

7. Der er stadig tid til, at I beder og forbereder jer på at opfylde jeres pligt. Vent ikke, indtil min retfærdighed rammer jer, vent ikke, indtil smerte og krig pisker jer som de brødre-nationer blandt jer, der gennemvæder markerne med blod og efterlader hjemmene i elendighed. Støt jeres nation gennem jeres bøn, og lad den ikke blive ødelagt som Jerusalem. Pleje med jeres gerninger en have, hvor blomsterne består af tilgivelse, kærlighed, bøn og velgørenhed. Den have vil tage sin begyndelse i jeres hjerter og finde sin afslutning i jeres ånd. Afsæt nogle øjeblikke af dagen til fordybelse, lad jeres ånd hæve sig, så min inspiration kan nå frem til jer. Se, I har ingen bøger ved hå , og kun gennem denne inspiration vil I i denne tid kunne modtage lys. Husk, at det øjeblik vil komme, hvor I skal vidne om min sandhed, og at I da må ty til den bog, der findes i jeres hjerte. Lær at læse i den usynlige bog, så jeres forstand ikke bliver formørket. Fordyb jer i jer selv, så jeres ånds stemme kommer til udtryk på jeres læber.

8. Hvert religiøst samfund og hver sekte forbereder sig, fordi de fornemmer, at striden nærmer sig. I vil stå mellem dem, men I skal da være rustede, for Jeg vil bruge jeres forstand til at åbenbare Mig.

9. I dag ser Jeg jer stadig svage, for da I som tak for jeres kærlighedsgerninger modtog jeres medmenneskers utaknemmelighed, græd I i stilhed og sagde til Mig: »Er dette det kors, Du har lagt på mine skuldre?« Derpå svarer Jeg jer med et andet spørgsmål: Har I allerede glemt Jesu eksempel blandt menneskene? Når verden sårer jer, så klag ikke over den til mig, men hav medlidenhed med den; jeg vil hele jeres sår.

10. Lad menneskerne anse jer for ringe; hvis I er ydmyge, vil Jeg gøre jer store i ånden. Ti stille, når I kan, men arbejd ihærdigt. Vidn om mig, for jeg vil også vidne om jer.

11. Når jeres ånd føler behov for at hæve sig, er det fordi der er øjeblikke, hvor den føler sig fremmed i denne verden, hvor den føler sig som en udlænding. Den forstår, at dens sande fædreland, dens hjem, ligger i det hinsides.

12. Israels tolv stammer er spredt over hele verden. De vil forene sig i opfyldelsen af deres mission, selvom de er langt fra hinanden. De udforsker uendeligheden i forventning om min nye åbenbaring. Men profetierne vil gå i opfyldelse, og de vil se lyset. Blandt dem er de store ånder, dem med et skarpt sind, hjerter af stor ædelhed og stærk inspiration. Mange af dem vil komme til jer, og I vil blive forbløffet over deres høje åndelighed – selvom de ikke har hørt mig i denne tid. Lad ikke disse undre sig over jeres ringe forberedelse.

13. Tiden nærmer sig, hvor der vil opstå fællesskaber, der vil overraske jer med deres åndelighed og udfoldelsen af deres åndelige gaver, og hvor profeter vil træde frem, for lyset fra min Hellige Ånd oplyser enhver ånd og enhver intelligens for at åbenbare den tid, den lever i, og vise hver enkelt sin opgave.

14. Denne nations porte vil snart åbne sig for at give husly til mænd og kvinder, der kommer fra fremmede nationer. De vil alle medbringe sult, smerte og nød, og hos jer skal de finde varme, brød og trøst. Forbered jeres hjerter, så I kan tage imod dem med kærlighed.

15. Hvor mange af jer vil blive nødt til at rejse til fremmede lande, og I vil da være afhængige af, at de tager imod jer som brødre!

16. Når jeg forlader jer, skal I danne ét hjerte.

17. Tal sammen med lysets ånder: »Ære være Gud i det høje og fred på jorden til mennesker med god vilje.« Sådan lyder englenes lovsang.

18. Folk, gør jer med fuld hengivenhed rede til at lytte til mine ord, så vil I indse, at det har været en nåde atter at have set Mesterens lys. Min

inspiration er blevet til menneskelige ord og søger de sjæle, der har brug for den eller tørster efter lys. Den søde trøst, der engang blev lovet jer, kommer i kernen af dette ydmyge og følsomme ord, der søger at overbevise jer. I det er der en himmelsk duft, og det får hjerterne til at slå hurtigere, ligesom hjerterne hos mine disciple i den Anden Tid slog hurtigere i natten til den sidste nadver.

19. Vær velkomne til min undervisning. I kommer på grund af løftet om jeres frelse, I kommer på grund af det ord, der viser jer det sande liv. Tag mig som forbillede, elsk jeres kors, kys jeres livs kors, velsign jeres Faders vilje.

20. Jeg siger jer, at I skal elske jeres kors; for hvis I gør oprør imod det, mens I må bære det på skuldrene, vil smerten rive et dybt sår i jeres hjerter. Jeg elsker virkelig mit kors, o folk; men ved I, hvad jeg kalder mit kors? Mit kors består af jer, o mennesker, som jeg elsker så højt.

21. I skal ikke klage under den besværlige vandring; hver ny smerte er et nyt lys i jeres hjerte, hver prøvelse vil få erfaringens blomster til at spire frem i jeres væsen. Forstå: Når en smerte rammer jer, er det fordi I har brug for den. I skal også forstå, at når glæden tager fat i jer, er det netop den, I havde brug for.

22. Velsignet være de, der holder deres lidelser for sig selv og lader deres medmennesker tage del i alle deres glæder, selvom disse er meget små.

23. Velsignet være den, der, når han tager smerten imod, ved, at den fuldender ham og vil føre ham til toppen, fordi han er blevet bevidst om, at smerten er menneskets arv, og at den vil tjene til at rense ham, så han kan vende tilbage til Faderen.

24. Jeg skænkede mennesket alle de nødvendige midler, for at det ved hjælp af kærlighedsgerninger kunne bygge en stige, der fører det op til mig. Jeg har givet det min visdom og min kærlighed som arv. Men da det ikke gjorde god brug af disse gaver, er smerten indtrådt for at udfylde denne tomhed.

25. Vuggen står ved begyndelsen af menneskelivet, graven er slutningen, og jeg ser, at I i den periode af jeres tilværelse, der forener disse to yderste tidspunkter, lider mere, end I glæder jer. I græder, når I fødes, så længe I lever, og til sidst, når I dør. Jeg, som følger jeres skridt, vil og må redde jer. Min lære er den stemme, der kalder på jer, så I kan finde fredens vej. I alle tider har min lov været retfærdighedens, kærlighedens og fredens lov. Den har vist jer vejen og gjort den genkendelig, hvorpå I kan frelse jer.

26. Mange af denne tids mennesker vil, når de hører, at ordet kærlighed gentages ofte i min lære, sige til sig selv: »Hvilken slags kærlighed er det mon, som de så ivrigt forkynnder?« Mine tilhængere må da udføre gerninger, der belyser og forklarer, hvad den kærlighed er, som jeg har lært jer og inspireret jer til. Også i den anden tid spurgte folk mig, hvilken slags kærlighed det var, som Jesus talte så meget om til menneskene; og da Mesteren netop havde sat sig ned ved en rosenbusk, hvis blomster var tørre og visne, strøg han dem med sin hånd, mens han prædikede, og disse blomster genopstod under indflydelse af hans kærtegn, og alle, der omgav ham, blev virkelig rørte over et sådant mirakel. Sådan vil det også ske i menneskenes hjerter, når de forstår at elske hinanden. Rosenbuskene vil blomstre igen, og de visne roser vil genopstå.

27. Ikke alle mennesker vil være af samme mening, når de modtager dette lys, for udviklingstiden er ikke den samme for alle mennesker. Nogle tilbringer mere tid end andre på livets vej; I skal også vide, at alle mennesker er blevet hæmmet i viden og opadgående udvikling, fordi de er afvejet fra udviklingsstien.

28. Mennesket har levet længe, men det har fået ringe udbytte af sit liv, netop fordi det har tillagt de materielle tilfredsstillelser den stør e betydning og har foragtet kunsten at leve med kærlighed og retfærdighed.

29. Jeg bringer verden en ny lære, som vil være som en guddommelig regn, der vækker de visne hjerter til nyt liv og puster liv i de sjæle, der står i stilstand eller er syge.

30. Husk, at Jeg sagde til jer: »Bed, så skal der gives jer«, og derfor kommer I til Mig med jeres mange forskellige bønner. Men nu siger Jeg jer, at I skal lære at bede og modtage: at bede med ydmyghed og modtage med hengivenhed.

31. Jeres hjerte siger til mig: »Mester, hvor ofte har vi mon fornærmet dig med tåbelige og uvidende bønner?« Men jeg siger jer, at I ikke har fornærmet mig, hvis I gjorde det i uvidenhed.

32. På grund af jeres manglende indsigt viser jeg mig endnu en gang som Mester blandt jer, og her er jeg altså og underviser og retter mine disciple med kærlighed.

33. I gør klogt i at skynde jer til mig, når jeg kalder, for al skæbne har sin grund i mig. Det er ikke verden, der pålægger jer den, og det er heller ikke jordens love, der bestemmer jeres skæbne. Jeres frie vilje har også sine grænser; mennesket er ikke uafhængigt. Jeg er den eneste uafhængige, i hvis væren alt det skabte har sin grund. Alligevel siger Jeg jer, at Jeg tørster efter jeres fuldkommenhed.

34. Hvorfor ser jeg jer gå gennem dette liv med nedbøjet hoved som mislykkede? Løft jeres ansigt, hav tillid til jeres skæbne, se altid fremad, for der, ved horisonten, vil I se mig.

35. Menneskehed, erkend min lære. Den åndelighed, den formidler, vil i øjeblikke af ensomhed eller smerte gøre min stemme hørbar for jer. Den vil i prøvelsens timer give jer ukendte kræfter, og når verdens snak har træet jeres forstand, og I føler sorg i jeres hjerter, vil I fra uendeligheden høre den himmelske koncert. Når I så vågner op af jeres henrykkelse, vil I spørge: »Hvilken bog har jeg mon lært det fra?« Men jeg vil sige til jer: »I bogen om min visdom og min kærlighed.«

36. Når dette sker, vil I føre en samtale fra ånd til ånd. Da vil I være trådt ind i Herrens tempel.

37. Jeres ånd må hæve sig, så kroppen styrkes og står jer bi i livets kamp. Hvis I virkelig stolede på mig, ville I ikke have behov for forgæves at banke på dørene hos jeres medmennesker, hvis hjerter næsten altid er lukkede for hjælpsomhed.

38. Min lære styrker jeres ånd. Arbejd sammen med jeres Fader, opdrag jeres børns hjerter i min lære.

39. I dag er I mine disciple, i morgen vil det være jeres børn.

40. Tænk på dem, der allerede som børn mister deres far.

41. Tænk på dem, der aldrig har oplevet en mors kærlighed.

42. Kun min lovs vej vil kunne udligne deres mangler og føre dem til frelsens port. Derfor er mit spor uudsletteligt præget i alle jeres livs veje.

43. Elskede folk, i morgen, når nyheden spredes om, at Jeg har været hos jer, vil skarer af mennesker strømme til for at udspørge jer. Hvis livet i jeres hjem på det tidspunkt er rent, og jeres tilbedelse af Faderen er, som jeg har lært jer – tror I da ikke, at dette vil være det bedste svar, I kan give, og det bedste bevis på, at I har hørt mit ord?

44. I denne tid, hvor selv luften, jorden og vandet er forgiftet af menneskenes onde handlinger – hvor få er der ikke, som lader sig smitte af det onde eller mørket!

45. Hvilke af jeres medmennesker vil, når de møder et samfund, der lever i dyd og fred, kunne benægte, at Faderen har lært dem det? Der kunne komme afsatte monarker, der sørger over deres tabte magt, og de kunne genvinde deres sjælefred i dette folks skød, når de erkender det forkerte ved de jordiske forfængeligheder. Der vil komme gejstlige fra sekter og religiøse samfund, som, når de oplever dette menigheds åndelighed og dens gudstjeneste fuld af oprigtighed, i deres hjerte vil føle deres egen samvittigheds dom, der påpeger deres vildfarelser.

46. Dette folk er Herrens, som vil lade sin stemme lyde over alle jordens folk og besejre dem med sandhedens lys; og når de først er besejret, vil han sørge for, at de bliver en del af denne familie, for alle ånder er børn af Guds folk.

47. I dag ved I, hvem I lytter til, og I forbereder jeres ånd på at modtage dette himmelske brød i den. I forbereder jeres ånd, fordi den, der underviser jer, ikke er en menneskelig lærer. Han er hverken en lærd, en filosof, en videnskabsmand eller en konge på jorden, og alligevel er han mere end alt dette tilsammen. Foran jer ligger den åbne bog, der lærer jer vejen til fuldkommenhed.

48. Alt dette ved mine disciple, men de »sidste«, der netop er kommet til, undrer sig over at møde mig midt i denne materielle fattigdom; og så er det nødvendigt at sige til dem, at jeg ikke ejer noget på jorden, og da jeg boede blandt jer, levede jeg i beskedenhed, for således lærte jeg jer at forstå, at mit rige ikke er af denne verden, og at det, jeg søger, er menneskers hjerter. Den »krone«, I ser på mit hoved, satte jeg ikke selv på, men menneskene, og den bestod af torne.

49. Kom til mig og betro mig jeres længsler, indrøm jeres svagheder og bed mig om styrke. Her er jeg hos jer, jeg fjerner mig ikke fra mine børn og følger jer, hvor I end går; for selv når I kommer i fængsel, er jeg der for at trøste jer. Når I begiver jer ud på en lang rejse, har I mit selskab på den. Når I bliver syge, har I mig ved jeres side som plejer og læge. Når I er ensomme, lader jeg jer mærke min tilstedeværelse.

50. Se her, hvordan Jeg plejer mit frø. Jeg har utrætteligt talt til jer siden den tid, hvor Elias gennem Roque Rojas' mund forkyndte den nye tid. Mange har svigtet såsæden og landbrugsredskaberne, men Jeg arbejder fortsat på mine marker. Men hvis nogle tror, at Jeg altid vil åbenbare Mig på denne måde, tager de fejl, for tiden, hvor I vil høre Mig i denne form, er allerede ved at rinde ud. Det er nødvendigt, at denne åbenbaring kommer til en ende, så I kan begynde at åndeliggøre jer, forbinde jer direkte med Min Ånd og se jeres Herre på skyen af jeres åndelige ophøjelse.

51. Bekymrer I jer endnu ikke over dette ords fravær? Har I mon allerede samlet nok til jer selv og jeres medmennesker? Eller tror I, at dette værk vil slutte på dagen for mit farvel?

52. Jeg udrydder former for andagt, ritualer og traditioner, så I i de kommende tider begrænser jer til at opfylde loven og ikke handler som i fortiden, da I med al jeres entusiasme hengav jer til traditioner og festligheder og lod loven ligge til side.

53. Ved I ikke, hvor meget Moses' ånd græd i det hinsides, da han så det folks troløshed og svaghed, som han elskede så højt? Hans afkom blev senere vandet med Frelserens blod.

54. Hvordan fandt Jeg det folk, som Jeg i dets patriarkers navn havde efterladt en arv? Splittet, opdelt i to riger (Judea og Galilæa), der betragtede hinanden som fremmede. Jeg kom for at forene dem, og ikke blot dem, men alle jordens folk. Alt, hvad jeg bragte med mig, efterlod jeg her; fra verden tog jeg kun utaknemmelighed og smerte med mig. Jeg efterlod verden mit ord som en evig arv, ligesom mit blod, der blev udgydt til den sidste dråbe. Min krop sank ned i jorden, og min ånd udgød jeg blandt mine apostle. Dette var mit testamente. Efter min bortgang anerkendte menneskene mig. Mit frø spirede og bredte sig ud til andre nationer. Mine forfølgere blev derefter mine soldater. De, der havde bespottet mig, velsignede mig senere.

55. For folkeslagene betød det kristne frøs opblomstring en epoke præget af fred og anstændighed. Dyd bar frugt; målet og idealet var himlen. Senere vendte svagheden tilbage, den kun tilsyneladende overholdelse af min lære – en opfyldelse, der vildleder verden med festligheder og storslåede ritualer, som imponerer menneskene, men som hverken tilfredsstiller Faderen eller opløfter Ånden.

56. Kaoset er vendt tilbage, fordi der ikke er nogen dyd, og hvor der ikke er nogen dyd, kan der ikke være nogen sandhed. Årsagen hertil er ikke, at den lov, som Faderen overgav til Moses, mangler kraft, eller at Jesu lære kun gælder for fortiden. Begge er i deres åndelige indhold evige love, men indse, at de er som en kilde, hvis vand ingen tvinges til at drikke, men at enhver, der nærmer sig denne kildespring af kærlighed, gør det af egen vilje.

57. I begyndelsen gav jeg folket loven, for at alle stammer skulle leve forenet i den. Men da jeg kom, fandt jeg dem splittede, uforstående over for hinanden, vanhelligende min lov og faldet i afgudsdyrkelse.

58. Min lære om kærlighed kom senere for at forene alle folkeslag i én eneste lov. Men nu, hvor jeg vender tilbage til menneskene, ser jeg dem igen splittet op i sekter, trossamfund, ideologier og teorier. Hver af dem udøver sin tro i overensstemmelse med sine forestillinger eller dens fordelagtighed. Alle hævder at elske den samme Gud, og alligevel er de adskilt. Men jeg siger jer: Den, der ikke elsker sine medmennesker, elsker heller ikke mig. Det er sandt, at ikke alle sjæle går deres vej i samme tempo, da de befinder sig på forskellige udviklingsstadier; men hvilket menneske, der kender mine love og min lære, ved ikke, at disse i deres kerne indeholder den gensidige kærlighed? Mange kalder sig kristne, men

jeg siger jer endnu en gang, at den, der ikke har kærlighed, ikke kan være kristen.

59. Sandelig, jeg siger jer, at verden ikke kender mange af de åndelige lærdomme i min lære; for i stedet for at søge at forstå mine lærdomme for derefter at anvende dem, har den nøjedes med ritualer og traditioner. Det er grunden til, at de store prøvelser er indtruffet blandt menneskeheden, og at der opstår konflikter, som menneskene ikke kan finde en løsning på.

60. Var denne tids kaos mon noget uforudsigeligt for menneskeheden? Nej, det var blevet forkyndt for den, så den kunne undgå det. Jeg gav min discipel Johannes åbenbaringen om disse tider, så hvis I havde forstået at fortolke den, hvis I havde tillagt den den værdi, den har, i stedet for at lægge den ligegyldigt til side, ville I have indset, at denne tid hører til det sjette segl i Åbenbaringens Bog, og I ville have våget og bedt og beskyttet jer mod store ulykker.

61. Se, hvordan mit ord forbereder jer på de kommende tider. Derfor siger jeg jer, at I skal gøre brug af det. For denne åbenbaring vil ligeledes forbigå, som det var med Moses, der vandrede gennem ørkenen og ikke nåede frem til Kana'an; ligesom det også var med Jesus, der vandrede gennem verden og afsluttede sin livsvej på korset.

62. Jeg forbereder jer på den tid, der vil følge efter afslutningen af denne åbenbaring. I hvert forsamlingssted skal der da være en bog, der indeholder mit ord, så I kan samles og finde styrke ved at læse det.

63. Ligesom Jeg i denne tid udvalgte dem, der skulle give udtryk for mit ord, vil det også være Mig, der udpeger dem, der skal formidle det gennem oplæsning, når Jeg ikke længere åbenbarer Mig i denne form. Men jeg siger jer allerede nu, at I i sidste ende slet ikke kan høste noget frø, hvis I nøjes med blot at lytte til mine undervisninger uden den hensigt at sætte dem i praksis. I må forstå, at min lære ikke er til for, at I skal bruge den som anledning til at skabe skikke og traditioner, men at I skal betragte den som den sande vej til pligtopfyldelse for jeres ånd, og at I gennem jeres gerninger skal vidne om den.

64. Efter 1950 vil mit folk fordybe sig i studiet af denne lære for at nå frem til vigtige konklusioner.

65. De bøger, som de »gyldne penne« i øjeblikket skaber efter et guddommeligt diktat, vil blive værdsat som juveler af uendelig værdi. For hver gang I slår dem op ved jeres sammenkomster, vil den åndelige essens, de rummer, være som et pust fra himlen over jeres sjæle og jeres lidelser. Denne bog vil opklare mange hemmeligheder for jer, som er forseglet i Bogen om de syv segl.

66. I skal studere disse undervisninger uden at indlade jer i diskussioner om dem; så vil Helligåndens lys oplyse jer, så I kan give den rette forklaring på det, der tidligere forekom jer som et mysterium.

67. Allerede nu nærmer det år sig, som er blevet forkyndt gennem hele denne åbenbaring, hvor Jeg skal sige farvel til jer, og det er Min vilje at overgive jer alt, hvad Jeg har at sige til jer. Gå ikke glip af en eneste af Mine læreforedrag, ikke en eneste af dens stavelser, for Jeg giver jer i øjeblikket de sidste ord i dette Nye Testamente, gennem hvilket de to foregående og de kommende kan forstås.

68. I begyndelsen af min åbenbaring gav jeg jer ingen forklaring på de syv segl, fordi I dengang ikke ville have forstået mig. Men nu har jeg kastet lys over dette mysterium, så I kan udforske det og blive fri for al uvidenhed, enhver tvivl eller vildfarelse.

69. Verden vil til sidst interessere sig for alle disse guddommelige åbenbaringer, og fordi den hører om jeres fortolkning, vil den opsøge jer for at spørge jer. Når dette sker – vil I da skjule jer for jeres medmennesker? I, som til alle tider har haft mine åbenbaringer før de andre – vil I nægte dem disse?

70. Sov ikke, vær ikke vaklende eller uenige. Menneskene skal ikke finde jer optaget af ydre ting; for da vil I i stedet for medmennesker, der spørger jer, se fjender komme, som angriber jer, og I kan ikke være sikre på, om de ikke med deres fjendtlighed vil lære jer, hvad det vil sige at opfylde min lov, og få jer til at respektere sandheden. Da vil I spørge: »Herre, har Du da udlånt Din retfærdighedsskabende arm til mine fjender?«

71. Jeg har sagt jer, at I skal arbejde med jer selv, så I, uanset hvor I ser hen, kun møder brødre og søstre. Jeg ønsker, at det guddommelige tegn, som jeg har lagt på jer, skal være det lys, der tjener til, at I genkendes som mine nye disciple.

72. Hvor skønt vil det være for jeres ånd at vende tilbage til Faderen og vise ham jeres fuldførte opgave. Et billede på denne lykke har her på jorden oplevet i form af det barn, der er vendt tilbage til faderhuset, efter at det lydigt har fulgt sin faders anvisning. Hvilken glæde omfavner begge deres hjerter, når de omfavner hinanden – faderen i bevidstheden om, at han er blevet adlydt og respekteret, og barnet, der ser sig selv som elsket og modtaget af sin far.

73. Har I en forestilling om, hvordan festen vil være for den ånd, der vender tilbage til den himmelske Faders hus? Hvordan det kys er, hvormed Faderen modtager sit barn, og jublen hos de væsener, der bebor dette hjem?

74. Stands ikke på den sikre vej, kom fremad ad den, I mennesker, og vend ikke blikket tilbage, før I når frem til den store port, hvor Jeg venter på jer for at modtage jer.

75. Vær inderlige, lær at tænde troens og tillidens flamme til mig i jeres hjerter, så I altid kan acceptere de prøvelser, jeg sender jer.

76. Jeg oplyser jer. Utallige lysstråler falder ned over menneskeheden for at bringe lys derhen, hvor I tidligere havde skabt mørke. Morgenrøden til en ny tidsalder er brudt frem og opfordrer alle til at vågne og begive sig på vejen tilbage til mig. Jeg kalder på jer, for timen nærmer sig allerede, hvor jeg må indsamle mit afkom fra jorden, som jeg har forkyndt jer.

77. I, mine tilhørere, har set mit ord åbenbare sig, har set, hvordan mænd og kvinder er blevet frelst under dets indflydelse; hvordan de, der var døde i tro og håb, vendte tilbage til livet, hvordan de, der var syge i krop og sjæl, blev raske. Årsagen hertil er, at jeg er vendt tilbage til jer for at stå jer bi og gøre jeres vandring mindre smertefuld. Våg og bed, så intet forhindrer eller forsinker jeres ankomst til Faderen. Kom ad kærlighedens og ofringens vej, og når I løfter jeres ånd op til Faderen og beder mig om styrke, vil jeg høre jer og styrke jer, indtil I når det endelige mål for jeres pilgrimsfærd, hvor jeg vil give jer freden.

78. Gennemfør alt det, som Jeg har lært jer gennem tiderne. Gør villigt bod; men Jeg siger jer også: Undervis jeres medmennesker med den kærlighed og tålmodighed, som Jeg har lært jer.

79. I har søgt mig i forskellige religiøse samfund og sekter, som menneskeheden har skabt, men jeg ønsker, at I giver afkald på ritualer og udrydder ethvert spor af fanatisme fra jeres hjerter. Kom til mig i ånden, elsk mig oprigtigt, respekter og følg mine love, så vil I på denne måde vise mig den sande tilbedelse.

80. Kom til mig, I bedrøvede, ensomme og syge mennesker. I, der slæber syndens lænker med jer, I ydmygede, I, der hungrer og tørster efter retfærdighed, vær hos mig; i mit nærvær vil mange af jeres lidelser forsvinde, og I vil mærke, at jeres byrde bliver lettere.

81. Hvis I ønsker at besidde åndens goder, vil Jeg skænke dem til jer. Hvis I beder Mig om jordiske goder for at gøre god brug af dem, vil Jeg ligeledes give jer dem, fordi jeres ønske er ædelt og retfærdigt. Så skal I blive gode forvaltere, og Jeg vil skænke jer en forøgelse af disse goder, så I kan lade jeres medmennesker få del i dem.

82. Se på menneskene, hvor trætte de er af at kæmpe forgæves uden at finde meningen med deres tilværelse. De viser mig et liv uden idealer, fordi de har fjernet sig fra dydens vej og kun søger nydelse dér, hvor det unaturlige og døden hersker. De har ikke været i stand til at finde

livsglæden i kærligheden, i hjælpsomheden og i velviljen. De har ikke lyttet til Faderens indtrængende bøn, som elsker dem så højt og som kun ønsker fred og frelse for alle.

83. Verden, splittet i religiøse samfund og sekter, kalder på mig i denne time, fordi den anser mig for fraværende eller i det mindste fjernt. Selvom jeg er hos den, har den ikke fornemmet min tilstedeværelse. Men jeg siger jer, at I én efter én vil træde ind i Herrens fold og der være samlet alle sammen, når I har forstået min undervisning.

84. Plej dette frø og gå videre. Lyset vil være jeres vejleder, og i jeres følge vil de store menneskemængder komme, som jeg vil betro jer.

85. Gå på bønnens vinger for at sprede lys blandt jeres medmennesker. Gå ind i fængslerne og hospitalerne og efterlad jeres trøst der.

86. Når I er trætte, så kom til mig, for jeg vil styrke jer. Vær ikke bange, jeg er tilgivelsen, nåden og den sande retfærdighed.

87. Jeg er kilden, der strømmer ud over markerne i længsel efter frø og arbejdere.

88. Jorden er forberedt, så menneskene kan skynde sig at påtage sig deres del af arbejdet.

89. Marken venter på jer; dyrk den kærligt og oprigtigt, og når I så ser, at det gode frø begynder at bære frugt, skal I udrydde ukrudtet, der kunne forstyrre dets udvikling. Udryd alt, hvad der stammer fra den giftige plante, og vær ikke passive, for så vil I ikke få en god høst.

90. Vis mig markerne, når de gyldne aks skinner på dem. Så kan I høste og fylde jeres kornkammer, så det antal sjæle, der er tildelt hver enkelt, ikke lider sult på deres livsvej.

91. De afgudsdyrkende ritualer, der dominerer blandt menneskene, vil blive forkastet som forkerte. De lærdomme, som Jeg har åbenbaret for jer, rummer sandhedens fornuft, og de vil til sidst blive anerkendt.

92. Den lærde søger årsagen til alt, hvad der er, og hvad der sker, og håber med sin videnskab at bevise, at der uden for naturen ikke findes noget princip eller nogen sandhed. Men Jeg betragter ham som umoden, svag og uvidende.

93. Da den tolvårige Jesus måtte stå imod folkemængdens spørgsmål, blikke og domme, havde han slet ikke læst nogen bøger. Alligevel holdt han en undervisningstale fuld af visdom, for i det barns sind strålede den Højestes lys, og på hans læber blomstrede selve Guds ord. Dette siger Jeg jer, fordi også I kan gøre det samme, når I må stille jer over for de forhør og prøvelser, I udsættes for. Da vil I overbevise, fordi I taler om Guds lære, som altid har et princip, et logisk grundlag og en begrundelse. Der findes

intet mirakel, der ikke har en logisk og naturlig årsag; intet sker uden årsag. Intet blad på et træ bevæger sig uden Min vilje.

94. Man vil spørge jer: »I betragtning af at Herrens majestæt er så uendelig stor – hvorfor benytter han sig da af den ubetydeligste dødelige til at udbrede sin visdom?«

95. Derpå skal I svare, at Guds kærlighed til sine børn ikke kender grænser, og at mennesket derfor ofte ikke er i stand til at forstå den.

96. I skal være ydmyge; for når jeres Mester forlod sit rige for at leve på denne jord og vise sig ydmyg, skal I efterligne mig for øjnene af dem, der er jeres ligemænd.

97. Hvis det var nødvendigt, som i den Anden Tid, at vende tilbage til materien, ville Jeg komme, selv om Jeg vidste, at Jeg skulle gennemgå den lidelsesfulde vej, der er smertefuld for krop og ånd. Men nu kommer Jeg i Ånden, og I må ruste jer til at forstå Min guddommelige sandhed.

Min fred være med jer

Undervisning 145

1. Se, den Guddommelige Ånd er igen blandt jer.
2. Kom herhen til mig, elskede børn, hvil jer fra jeres pilgrimsfærd på veje og gennem ørkener, for det er ikke mig, der kommer til jer, men I er kommet til mig.
3. Jeg, jeres Skaber, viser mennesket min mildhed, min ydmyghed og min kærlighed til alle mine børn. I den Anden Tid sendte jeg mit »Ord«, for at det skulle blive menneske blandt jer, og han kaldte sig selv »Menneskesønnen« for at give jer beviser på min ydmyghed.
4. Jeg åbenbarer mig i øjeblikket gennem skabelsens foretrukne væsen, mennesket, for at I kan høre mit ord gennem jeres brødres og søstres forstand.
5. Hvor fjernt fra jer anser I mig for at være, og hvor nær er jeg jer i virkeligheden!
7. I jer modtager jeg hele menneskeheden, som i dag siger farvel til endnu et år, som jeg har betroet den. I ved ikke, hvordan jeg vil vise mig for jer i dag – om som Fader, som Mester eller som Dommer.
8. Jeg vil overraske jer og trænge ind i det inderste af jeres hjerte.
9. Sandelig siger Jeg jer, at Jehova, »Ordet« og Den Hellige Ånd er én og samme Gud, den Eneste, som er begyndelsen og enden på alt det skabte, alfaet og omegaet for alt, der eksisterer. Jeg vil tale til jer som Fader og undervise jer som Mester. Min ømhed vil komme ned over jeres krop og jeres ånd.
10. Maria, jeres universelle moder, lever i mig, og hun skænker sine højt elskede skabninger de mest ømme kærtegn. Hun har været i jeres hjerter for at efterlade sin fred og forberede et helligdom i dem. Maria våger over verden og udbreder sine vinger som en lærke over den for at beskytte den fra den ene pol til den anden.
11. Fra hele skabelsen modtager jeg den hyldest, der kommer til mig som taksigelse.
12. Mit gennemtrængende blik gennemskuer mandens og kvindens hjerte, fra barndommen til alderdommen. Jeg viser mig usynligt i nationerne, i provinserne, i de forskellige kirker og blandt de legemløse væsener, der stadig befolker jorden. Og min åndelige tilstedeværelse får menneskene til at skælve, for de ved ikke, hvad fremtiden har i vente for menneskeheden.
13. Nu vil Jeg påvirke mennesket i dets frie vilje. Det ønsker at gøre *sin* vilje, men alt vil ske efter *Min* vilje.
14. Udviklingen vedrører alle sjæle, og på grundlag af den dyd og intuition, de udfolder, vil dette lys nå frem til dem.

15. De vil indse, at der ikke er fred i verden, at der er sult og tørst, nød og elendighed. Men Jeg spørger jer: Hvorfor?

16. Er er den rigdom af velsignelser, som Jeg lagde i denne jord, mon forsvundet? Har universets orden og love ændret sig? Giver Kongestjernen ikke længere lys og liv? Er der ikke længere vand i kilderne, frugtbarhed på markerne og frugt på træerne? Er der ikke længere erkendelsens lys i jeres hjerner, og er der ingen følelser i jeres hjerter? Er der ikke længere et spor af kraft i jeres ånd, så I ikke længere kan løfte jeres ansigt mod mig? Hvorfor opfører I jer da som fjender, når I jo alle er udsprunget af mig?

17. Også den guddommelige Ånd græder, men nu skal mine tårer ikke falde ned på verden; jeg tilgiver den. De skal falde ned på min guddommelige kappe.

18. Tag akset fra mig, det er kærlighedens, fredens og den gode viljes hvide. Dyrk den og lav brød af den, som nærer jeres sjæl.

19. I min hånd er der et sværd, men det er ikke et mordvåben: Det er sandheden. Den, der vil være sandhedens soldat, skal tage det i sin højre hånd, og han vil med sit lys sejre i alle slag.

20. Menneskernes ånd skrider frem på jagt efter den lære, som Jeg i øjeblikket giver jer. Allerede nu begynder pilgrimmene at ankomme.

21. I skal være vågne, for forskerne vil sætte jer på prøve. Vær ikke modløse, fordi I er ubetydelige, for det er altid de ringeagtede, der har fået åbenbaret det, som var skjult for de selvhøjtidelige lærde eller som de ikke fik lov til at forstå.

22. Foren jer, så det Røde Hav åbner sig for at lade jer passere, når I bliver forfulgt. Men I skal opfylde min lov om kærlighed, o folk. Ønsker I min tilgivelse? Også jeg ønsker, at I tilgiver jeres medmennesker.

23. I har betroet mig jeres afdøde, og jeg siger jer: Jeres »døde« lever i mig. I har skænket mig jeres kærlighed, men jeg beder jer om, at I viser den som barmhjertighed over for jeres medmennesker.

24. Menneskehed, allerede nærmer solens stråler sig og oplyser jeres verdens ansigt for med sit lys at fortælle jer, at en ny dag bryder frem hos jer som en dyrebar tidsperiode, så I i den kan udarbejde jeres fremskridt og nå den sande fred, som tilkommer mennesker med god vilje.

25. Lyt til jeres Fader, hvil et øjeblik, o folk af vildfarne sjæle. Salig er den, der lytter til mit ord, elsker det og tror på det, for han er et barn, der er Faderen værdig, fordi han flittigt bevarer mine love og lærdomme for derefter at følge dem gennem kærlighedens gerninger.

26. I dette øjeblik lytter I alle opmærksomt til mit ord; ingen unyttig tanke forstyrrer jeres tankegang. Nogle lytter henført, andre med

skyldfølelse på grund af deres samvittighedskvaler, og atter andre hænger ved hvert eneste af mine ord.

27. Menneskeheden, som i dette øjeblik er repræsenteret her af denne menighed, har lagt et år bag sig, der var som en skygge af smerte for dem, der græd, som en venlig hånd for dem, der modtog dens velsignelser – et sekund i jeres ånds evighed. Men tiden går sin gang, for tiden er Mig, som altid har været og altid vil være hos alle Mine børn.

28. Der er på denne dag et øjeblik, hvor hver sjæl føler min guddommelige tilstedeværelse i sit sind, og jo større den opgave er, som den bærer med sig, desto stærkere er også den stemme, der taler til den indefra.

29. Året 1945 tog krigens sidste skygger med sig. Seglen høstede tusinder af menneskers liv, og tusinder af sjæle vendte tilbage til deres åndelige hjem* . Videnskaben forbløffede verden og fik jorden til at skælve med sine ødelæggelsesvåben. Sejrherrene udnævnte sig selv til dommere og bøddler over de besejrede. Smerte, elendighed og sult bredte sig og efterlod i sit kølvand enker, forældreløse børn og kulde. Epidemier vandrer fra nation til nation, og selv naturkræfterne lader deres stemme høre i retfærdighed og forargelse over så mange ugerninger. Et ødelæggelsens, dødens og ødelæggelsens ruinhav er det spor, som mennesket, der kalder sig civiliseret, har efterladt på planetens overflade. Det er den høst, som denne menneskehed bringer mig. Men jeg spørger jer: Er denne høst værd at komme ind i mine kornkamre? Fortjener frugten af jeres ondskab at blive modtaget af jeres Fader? Sandelig siger jeg jer: Dette træ er alt andet end det, I kunne have plantet, hvis I havde fulgt det guddommelige bud, der påbyder jer at elske hinanden.

**Det spanske ord »valle« betyder bogstaveligt talt dal og bruges ofte i betydningen: det hinsides, (åndelig) verden, levested, hjemland, hjem.*

30. Menneskerne er hårde og uforsonlige over for deres næste, ligesom de var det i Moses' tid, da det var almindelig skik at gengælde et slag med et modslag. I dag siger Jeg jer, at hvis dette er den måde, hvorpå I opfatter retfærdighed, vil I blive målt med den samme målestok, som I måler jeres næste med.

31. Men Jeg tilgiver jer, Jeg velsigner jer og giver jer tid, så I kærligt kan pleje det velsignede frø fra Min undervisning. Jeg er den store kriger. Hvem skynder sig frem for at blive soldat for denne sag? Jeg fører krig ved hjælp af freden. Og Jeg tilintetgør det onde med det godes sværd.

32. Enhver, der i livets stille stunder beslutter sig for at følge mig på det godes vej, er min soldat, og jeg lægger et sværd i hans hænder, så han kan

kæmpe og sejre. Dette sværd er sandheden, over for hvilken der ikke vil være nogen fjende, der kan modstå dens lys.

33. Det er en dag til jubel, elskede Israel, for den Evige er hos jer for at lære jer at elske og tilgive hinanden. Jeg har overdraget jer min lære og er kommet til jer fuld af glæde; men jeg har også lidt, fordi I i øjeblikke glemmer mig.

34. Modtag min fred. Endnu en gang velsigner og tilgiver jeg jer. Jeres hjerter har kastet sig for mine fødder som et offer, som et brændoffer, som et råb om fred og tilgivelse for hele verden. Mesterens lære har endnu en gang brændt som en lysfakkel i jeres forstand og ånd.

35. Det er tiden for lysets kamp mod mørket, som rammer jordens folk uforberedt — en tid med prøvelser og soning, en tid med renselse og retfærdighed. Jeg ser alle nationer i forvirring. Alle sekter og trossamfund er splittede. Men dette er den tid, hvor Jeg på ny viser jer Sandhedens Bog.

36. I siger, at der kommer et nyt år, men jeg siger jer: Ånden er ikke underlagt tiderne. Det er tiden, der er underlagt evigheden og Ånden.

37. Salig er den, der har hørt mit ord og elsker det, som forstår mine åbenbaringer og omhyggeligt bevarer mindet om det, han har set og hørt, i sit hjerte.

38. Troende og vantro lytter til mig. Både dem, der elsker mig, og dem, der bespottede mig, lytter til mit ord. De vågne og de sovende, de flittige og de dovne, de åndelige og de materialistiske — de lytter alle i mine bønnehuse, som udgør Helligåndens tempel, templet uden materielle alter, templet uden menneskelig forfængelighed.

39. Hvor længe har I vandret, mennesker! Hvor ofte har I forvildet jer undervejs! Hvor meget har I søgt! Hvor meget har I udforsket! I har hævet jer meget højt og er styrtet ned i afgrunden.

40. Men her er Jehova, den Evige, den Ukendte, den Glemte, og han spørger menneskene: Er I nu blevet trætte? Vil I nu standse på syndens vej? Er I ikke endnu skuffede nok? Vil I stadig være store i denne verden? Ved I ikke, at storheden ligger i ydmygheden?

41. Jeg er Faderen og er Giveren. Jeg er den, der til alle tider har sagt til mennesket: »Bed, så skal der gives jer.« Her er min hånd; i den er et retfærdighedens scepter, et gyldent aks og et lysets sværd. Tag, hvad I vil, men på bunden af bægeret forbliver stadig den bitterste gær. Men også det nye år kommer som et løfte om fred.

42. Ønsker I, at himmelriget skal komme til jer, som jeg har lovet jer? Min vilje skal være jeres!

43. Jeg tilgiver dig, syndige menneskehed, fordi jeg er en kærlig Fader. Tag det gyldne korn og dyrk denne hvede. Formér den hundredefold, og lad jeres ånd blive styrket af jeres høst. Det er hveden af kærlighed, harmoni, broderskab, fred og god vilje. Bær den i jer! Bag det daglige brød med denne hvede og del det med jeres bror. Det er hveden af tilgivelse, næstekærlighed og venskab. Forstår I mig, folk?

44. I dag løfter jeg sløret for fremtiden og forbereder jer. Se, hvordan store skarer og strømme af mennesker trænger frem på jagt efter dette folk, hvordan legioner strømmer til i længsel efter dette lys. Pilgrimmene banker på jeres dør. Vågn op, folk! Forskeren skynder sig hertil for at undersøge jer, for at udspørge jer.

45. I har respekteret mine hemmeligheder og er kun trængt ind i dem, når jeg har kaldt på jer. I kender mig, i det omfang jeg har tilladt jer det, og kommer mig gradvist stadig nærmere.

46. I hører til mine udvalgte i denne tid. Nogle af jer blev allerede kaldet i barndommen, andre i ungdommen, nogle først i alderdommen, men hver enkelt er blevet betroet en opgave under hensyntagen til den tid, han endnu skal leve på jorden.

47. Der var ikke en eneste sjæl, der kom til mig uden at betro mig en bekymring. Det forekom jer, som om den smerte, I ankom med, var en hindring i jeres liv, men bagefter blev I klar over, at det blot var det trin, der bragte jer tættere på mig. Så velsignede I den prøvelse, som skulle skænke jeres ånd så megen glæde.

48. I gør klogt i at velsigne den smerte, der bragte jer tættere på mig, for gennem den har I lært at søge mig og bede til mig. Senere har I lært at bede og til sidst at udføre en åndelig opgave for at udøve mine lære om kærlighed og barmhjertighed over for jeres brødre.

49. Siden da har I i jeres liv set et mirakel blive til virkelighed, for selvom I spiser det samme brød som før, smager det nu ikke længere bittert for jer, men sødt og behageligt; de vanskeligheder, I mødte på jeres vej, og som fik jer til at spotte eller miste troen, gør jer nu ikke længere modløse, fordi I ikke længere anser dem for uovervindelige, og selv jeres fysiske lidelser, som tidligere slog jer ned, får jer nu ikke længere til at fortvivle.

50. Det er troens kraft, det er virkningen af åndeliggørelsen og fornyelsen.

51. Tidligere gik mange åndelige indtryk ubemærket forbi jer, fordi I kun søgte tilfredsstillelse af jeres sanser, og sanseindtrykkene har ofte en tendens til at materialisere sjælen. Nu begynder I at opdage et nyt liv, I

begynder at opdage det væsentlige, skønheden, meningen og sandheden i alt det, der omgiver jer.

52. I takt med at I lytter til min undervisning, bliver jeres tankegang mere storsindet, ændrer I jeres traditionelle måde at tilbede mig på og forbedrer I jeres liv. I er allerede holdt op med at bede så påtrængende, som I gjorde tidligere, og I lærer at bede og at føle det, I siger til mig i bønnen. Når I altså har sagt til mig: »Herre, din vilje ske med mig«, var grunden til det, at I forstod meningen med jeres ord og indstillede jer på kun at modtage det fra mig, som jeg bestemmer. Men der er altid »de sidste« blandt tilhørerne, fordi der hele tiden kommer nye hjerter til disse forsamlingssteder i længsel efter livets vand. Til dem må jeg tale på en anden måde, så de forstår mig og samtidig føler sig forstået.

53. Husk, at Jeg modtog hver og en af jer på samme måde, da I første gang kom her for at høre mit ord. Til nogle taler Jeg ikke om en åndelig mission, fordi de ikke ville forstå Mig, men Jeg taler til dem om den byrde af lidelser, de bærer i livet, og under hvis vægt de føler sig overvældede og nedtrykte. Jeg lærer dem, hvordan de kan løse de svære prøvelser, de er stødt på både inden for og uden for deres familie. Jeg trøster dem i deres lidelse, skænker dem den helende balsam, der giver dem helbredet tilbage, opmuntrer dem og fylder dem med håb.

54. Så mærker den syge, at et blik fra himlen kender til hans smerte, og at dette blik er hans Faders, som vil befri ham fra den byrde af lidelser, han bærer med sig. Hjertet, der på jorden ikke har kendt til ømhed, forståelse eller velvilje, føler sig pludselig indhyllet i mit ords kærlighedserklæring. Det elsker med en uendelig kærlighed og mærker, hvordan den smerte, der så længe har været holdt tilbage, strømmer ud i strømme.

55. Både det ensomme eller misforståede menneske og det menneske, der er blevet slave af lidenskaber eller laster, den forladte kvinde såvel som den unge pige, der frygter at se livet i øjnene, både familiefaderen eller familiemoren, der bringer alle deres problemer for mig, og den forældreløse, der ikke har nogen beskyttelse i verden – dem alle hører jeg, og jeg bearbejder deres hjerter med mit ords fine mejsel.

56. Jeg ved, at når Jeg beskæftiger Mig med alt det, der tynger dem – hvor menneskeligt eller materielt det end måtte være – så beskæftiger Jeg Mig med deres sjæl, fordi Jeg derved befrier dem fra deres byrde, fordi Jeg derved baner vejen for dem, som de senere skal tilbagelægge, og fordi Jeg på denne måde tænder troens lys i dem.

57. Min kærlighedskilde strømmer i disse øjeblikke over jer og tilgiver og velsigner jer.

58. Jeg modtager jer alle på denne dag, så I kan høre mit ord og finde forfriskning i det.

59. Hvis der blandt disse skarer findes hyklere og farisæere, ågerkarle, røvere af materielle goder eller også af moralske goder, såsom æren, eller af åndelige goder, såsom troen og freden, så vil Jeg alligevel kærtegne jer alle, som om I alle var pletfri; for Jeg er jeres Fader, som tørster efter jeres fornyelse og jeres kærlighed.

60. Netop over for de mest fortabte og dem, der står længst fra loven, beviser Jeg gang på gang mit ords magt. Derfor har Jeg i denne tid talt udførligt til jer – med en undervisning fuld af kærlig retfærdighed og uendeligt vise belæringer for at redde jer fra afgrundene og føre jer op til tinderne. For afgrundene er fulde af mørke, og der kan I aldrig erkende sandheden. Tinderne derimod er omgivet af visdommens, kærlighedens og retfærdighedens lys.

61. De retfærdighedsskabende prøvelser og irettesættelserne er for de stædige, for de tåbelige og for dem, der hårdnakket holder fast i det onde. Men Jeg ved, hvornår et ord af kærlighed er nok til, at de omvender sig.

62. Dette menighed bliver uophørligt berørt på disse to måder. Kærligheden er tilstrækkelig til, at de, der er lydige i sjælen* og kroppen, lader sig lede af den, mens det for dem, der er uimodtagelige for kærligheden, er nødvendigt, at smerten bringer dem tilbage til mådehold og orden.

**Det, der er sagt i den 2. fodnote under 143,7, gælder analogt også for adjektiverne åndeligt og sjæleligt. Selvom de to begreber ofte i vid udstrækning overlapper hinanden, er man afstået fra en dobbeltbetegnelse som »åndeligt-sjæleligt« samt det mere moderne »psykisk« i stedet for »sjæleligt«.*

63. Langsomt og skridt for skridt, i takt med at fornyelsen viser sig hos dem, skifter de fra rækken af dem, der renses gennem smerte, over i rækken af dem, der hæves gennem åndeliggørelse.

64. I hører alle på mig, og I tier alle. Jeres samvittigheds bog ligger åben foran jeres ånd, foran jeres forstand. Den viser jer den sande vej og gør den sti genkendelig, som I frivilligt har slået ind på. Men i dette øjeblik er ånden hos tilhørerskaren blevet genoplivet for selv at høre det sidste af mine ord.

65. Her, i lyset af dette ord, er der ikke et eneste menneske, der ikke skælver i sit indre og ydre væsen, det vil sige i ånden og i kødet. Mens han lytter til mig her, tænker han på livet, på døden, på den guddommelige

retfærdighed, på evigheden, på det åndelige liv, på det gode og på det onde.

66. Mens han hører min stemme, føler han sin ånds nærvær i sig selv, og han husker, hvorfra han kommer.

67. I det korte øjeblik, hvor han lytter til mig, føler han sig ét med alle sine næste og erkender dem i sit væsens dybeste indre som sine sande søskende, som søskende i den åndelige evighed, der står ham endnu nærmere end dem, der kun er det efter kødet, da dette kun er midlertidigt på jorden.

68. Der findes ingen mand og ingen kvinde, der, når de hører mig, ikke føler sig genkendt af mig. Derfor vover ingen at skjule eller forskønne sine skamletter for mig. Og jeg gør dem bevidste om dem, men uden at udstille nogen offentligt, for jeg er en dommer, der aldrig udstiller. Jeg siger jer, at jeg afslører ægteskabsbrud, barnemord, tyveri, laster og svagheder blandt jer, som er som spedalskhed på sjælen hos dem, der har syndet. Men jeg beviser ikke blot sandheden i mit ord for jer ved at vise jer, at jeg er i stand til at afsløre jeres hjertes fejltagelser. Jeg vil også bevise kraften i mine undervisninger for jer ved at give jer våbnene til at besejre det onde og fristelserne, ved at lære jer, hvordan man opnår fornyelse, og ved at vække i jeres væsen et begær efter det gode, det høje og det rene samt en absolut aversion mod alt det uædle, alt det falske og alt det, der er skadeligt for sjælen.

69. I mænd og kvinder, som jeg danner mit nye folk af, I elskede skarer, der i denne velsignede time græder stille indeni, hvil hos mig, mærk, hvordan min tilgivelse kommer ned over jer, renser jer for jeres fejl og befrier jer fra jeres byrde, så I kan begynde et nyt liv.

70. Vær ikke bekymrede, Jeg ser den oprigtige anger hos dem, der er blevet bevidste om alvoren af deres forseelser og i disse øjeblikke med sønderknust hjerte beder mig om, at jeg må tilgive dem; at jeg ikke må lade dem betale for deres forseelser ved at måle dem med den samme målestok, som de har målt med i verden, og som til sidst beder mig indtrængende om at give dem en mulighed for at bevise deres anger over for mig. Hvordan skulle jeg ikke kende den, der græder af ægte anger, og hvordan kunne jeg nægte ham den mulighed, som han beder mig om med så stor angst? Ligeledes kender Jeg også dem, der bedrager sig selv med falsk anger, men ikke Mig, for Jeg ser ud over jeres nuværende tilstand. Disse vil Jeg underkaste prøvelser, så længe det er nødvendigt for deres fuldstændige opvågning, når deres samvittighed kalder på dem.

71. Mærk nu alle min kærtegn, min kærlighed og min fred, for I er kommet til det åndelige festmåltid i Mesterens hus, og det er kun ret og rimeligt, at I alle nyder jeres Faders retter af tilgivelse og kærlighed.

72. Må min kærlighedens kappe brede sig ud over universet.

Min fred være med jer!

Undervisning 146

1. Disciple, jeg har strøget jer over panden og fjernet jeres dybe bekymringer, og I har løftet jeres øjne mod mig og sagt til mig: »Var du her, Herre?«

2. I må rette jeres opmærksomhed mod mit ord, for når jeg virkelig bliver hørt, åbner jeg mit skatkammer og udgyder min visdom over mine disciple. I spørger mig: »Hvad skyldes din så store tålmodighed og din så store guddommelige kærlighed?« Og jeg svarer jer: Mange af jer er forældre på jorden, og I har alle været børn. Hvilken far har ønsket sit barn smerte, selvom han har modtaget den hårdeste fornærmelse fra det, den grusomste utaknemmelighed? I den faders hjerte er der opstået et dybt sår, smerten har gennemsyret ham, og nogle gange har vrede endda formørket hans forstand, men et ord om anger fra det barn eller en handling af ydmyghed har været nok til, at han igen trykkede det til sit hjerte. Hvis I gør dette som mennesker – hvorfor er I så forundrede over, at Jeg elsker jer og tilgiver jer med fuldkommenhed?

3. Jeg skabte jer for at elske jer og føle mig elsket. I har brug for mig, ligesom jeg har brug for jer. Den, der påstår, at jeg ikke har brug for jer, taler ikke sandt. Hvis det var tilfældet, havde jeg ikke skabt jer, og jeg var heller ikke blevet menneske for at redde jer gennem det offer, som var et stort bevis på kærlighed; jeg havde ladet jer gå til grunde. Men I må indse: når I næres af min kærlighed, er det retfærdigt, at I giver det samme til jeres Fader, for jeg siger jer igen og igen: »Jeg tørster, jeg tørster efter jeres kærlighed.«

4. Hvordan skulle jeg ikke savne jer, og hvordan skulle jeg ikke mærke jeres fravær, når I jo er en del af min Ånd? Forstår I, hvorfor jeg beder jer om at udforske mit ord og selv den måde, hvorpå jeg er kommet? — For at I ikke skal undre jer over, at jeg åbenbarer mig gennem syndige legemer. Jeres synd kunne ikke udgøre nogen hindring for min kærlighed. Jeg er kommet for at rense jer og bringe jer tættere på mig. Nogle har forstået dette, andre ikke. Derfor er der blandt de skarere af mænd og kvinder, der har hørt mig i denne tid, nogle, der højlydt har forkyndt, at jeg er vendt tilbage til menneskene, såvel som dem, der sagde, at dette er umuligt.

5. Min tilstedeværelse har aldrig trukket sig tilbage fra jer. Det er mit ord, som jeg udgyder over jer i opfyldelse af mit løfte. Det er min kærlighed og mit lys, der stråler ud fra dette ord. I øjeblikket underviser jeg jer, men når året 1950 kommer, som efter min vilje er bestemt til at være den sidste af disse åbenbaringer, vil jeg afslutte denne form for åbenbaring, uden at min Ånd skiller sig fra jer.

6. Kun nogle få hjerter vil være forberedt på denne tid.

7. Har jeg da i den anden tid ventet på, at verden skulle omvende sig, for først derefter at tage afsked? Jeg tog afsked midt i hån, spot, grusomheder og tvivl. Jeg vidste, at min død var nødvendig, for at verden kunne rejse sig til livet. I denne tid vil jeg på ny tage afsked i øjeblikke af jeres forvirring, jeres forfærdelse og jeres tvivl. Men mit ord, som er blevet efterladt til menneskeheden som et testamente af kærlighed, vil endnu en gang ryste verden.

8. Krigen mellem ideer, trosbekendelser, religioner, læresætninger, filosofier, teorier og videnskaber vil komme, og mit navn og min lære vil være på alles læber. Min genkomst vil blive drøftet og bedømt, og derefter vil de store troende rejse sig og forkynde, at Kristus igen har været blandt menneskene. På dette tidspunkt vil jeg fra uendeligheden opmuntre disse hjerter og udføre mirakler på deres veje for at styrke deres tro.

9. Menneskeheden mindes i dag den dag, hvor nogle vise mænd fra Orienten kom til krybben i Betlehem for at tilbede det guddommelige barn. I dag spørger nogle hjerter mig: »Herre, er det sandt, at disse mægtige og vise herrer bøjede sig for dig og anerkendte din guddommelighed?«

10. Ja, mine børn, det var videnskaben, magten og rigdommen, der kom og knælede foran mit nærvær.

11. Der var også hyrderne, deres kvinder og deres børn med deres beskedne, sunde og enkle gaver, hvormed de modtog og bød velkommen til verdens Frelser og Maria som et symbol på himmelsk ømhed. De repræsenterede ydmyghed, uskyld og enkelhed. Men de, der i deres pergamentruller besad profetierne og løfterne, der talte om Messias, sov dybt, uden så meget som at ane, hvem der var kommet til verden.

12. I tvivler til tider på det, som den historie, der er nedskrevet af mine apostle, beretter, fordi mit liv er blevet omgivet af mange falske legender. Nu siger Jeg jer, at det, de nedskrev, var sandhed, og at det desuden var absolut nødvendigt for jeres frelse. Alt dette bekræfter Jeg nu, men det, som menneskenes fantasi har skabt, vil i denne tid for altid blive tilintetgjort af sandheden i mit ord. Det enkle folk er kommet til mit ord og bærer i sit hjerte sin gave af ydmyghed og beskedenhed. Senere vil jeres videnskabelige verden, de rige og de magtfulde bøje sig for min usynlige tilstedeværelse.

13. Selvom Jeg har fundet jer mere materialistiske end i tidligere tider, vil menneskehedens udvikling, opnået gennem Ånden, gøre det muligt at forstå Min nye åndelige fremtræden. Uanset hvor langt mennesket tror, det har fjernet sig fra Min guddommelighed – se, det er kun et skridt derfra. Nogle hævder, at Jeg ikke eksisterer. Men lad jer ikke påvirke af

det. Disse mennesker taler således, fordi de har dannet sig urealistiske forestillinger om Mig. Da de gennem deres videnskab blev skuffede i denne henseende, og Jeg ikke var der, hvor de troede, jeg var, fornægtede de Mig. Men hvor stort er deres ønske om at vide, om Jeg virkelig eksisterer.

14. Mennesket har endnu ikke opdaget sig selv; det må først erkende sig selv åndeligt for at få løsningen på mange forvirrende gåder og svaret på mange spørgsmål. Nu er det tidspunkt kommet, hvor det kan og skal finde, opdage og erkende sig selv. Når dette sker – med hvilken klarhed vil det da da fornemme min tilstedeværelse!

15. Jeg har tilladt jer i en kort tid at træde i forbindelse med væsenerne fra det hinsides, hvilket Jeg ikke godkendte i den Anden Tid, fordi I dengang ikke var forberedte på det, hverken de eller I. Denne dør er i denne tid blevet åbnet af Mig, og dermed opfylder Jeg mine profeters forkyndelser og nogle af Mine løfter. I året 1866 åbnede denne usynlige dør sig for jer, og også de udvalgte forstandsorgan, for at forkynde det budskab, som lysets ånder ville bringe menneskene. Før det år åbenbarede åndevæsener sig blandt jordens nationer og folk, og de var de forudgående tegn på min komme.

16. I har stræbt meget efter videnskaben, men har sovet dybt, hvad det åndelige angår. Men Jeg er kommet for at lære jer en guddommelig videnskab, der har kærligheden som rod, og hvorfra barmhjertighed, visdom og broderskab udgår. Jeres videnskab har bragt folkeslagene tættere på hinanden, har overvundet tid og afstande og er forstandens frugt. Hvad er der så mærkeligt ved, at verdenerne kommer tættere på hinanden gennem Ånden, og at man gennem den vinder evigheden? Enhver, der har lyst til at vandre denne vej, skal klæde sit hjerte i ærbødighed, være vågen, bede og adlyde sin samvittigheds kald.

17. Jeg har sagt jer, at jeres kontakt med den åndelige verden i denne materielle og håndgribelige form vil være kortvarig, for i 1950 vil denne lektion og oplevelse finde sin afslutning. Men hvis I udnytter den på rette vis, vil den efterlade jer utallige frugter, heriblandt også den, der forbereder jer til samtalen fra ånd til ånd, til den direkte kommunikation uden behov for den evne, som Jeg midlertidigt har tilladt jeres forstand. Kun kærligheden skal da endnu tiltrække jer til hinanden.

18. Jeg underviser jer på denne måde, for at I ikke skal falde for forvirrende videnskaber, ny fanatisme eller overtro. Derfor fik I i den Anden Tid ikke lov til at stifte bekendtskab med sådanne lærdomme, der gives i denne form, fordi I ikke ville have forstået deres åndelige indhold. Kristus har lovet jer det, og Elias har opfyldt det i denne tid. Også efter

1950 vil åndelige væsener fortsat give sig til kende materielt i verden. Dette vil tjene til, at mange tvivlere kommer til tro, og mange åndeligt sløve vågner op. Men dette folk her skal være lydigt og tillade, at denne form for åbenbaring ophører hos det på det angivne tidspunkt. Senere vil disse disciple så drage ud til nationerne og med fast hånd rykke alt ukrudt op, der er skudt op blandt menneskene, så kun erfaringens lys som frugtbart hvede bliver tilbage. Efter den vanhelligelse, man begår mod det hellige, vil de komme, som lærer ærefrygt for *det*, der er rent. Og når åndeligheden så hersker i menneskenes hjerter, vil de mærke, at deres tanker hæver sig mod andre verdener, og de vil føle, at disse trænger ind i deres hjerter. Da vil menneskene have nået en åndelig ophøjelse, der vil gøre det muligt for dem at fornemme himmelrigets nærvær i deres hjerter.

19. De kærlighedsbånd, som har forenet jer på jorden, vil blive endnu tættere sammen med dem, der åndeligt slutter sig til jer i evigheden. Således vil den universelle familie dannes, hvor der ikke længere vil være nogen forskelle.

20. I har også blandt jer haft åbenbaringer fra forvirrede væsener, der lever i mørket. De er kommet ind gennem dørene til den gave, som Jeg har betroet jer. Men hvem kunne betragte disse udtryk som onde eller derfor dømme min lære som uretfærdig? Mener I ikke, at denne gave tjener til ikke blot at gøre godt blandt mennesker, men også blandt dem, hvis sjæle er formørkede?

21. Den, der bedømmer disse læresætninger som forkerte, har ikke studeret Jesu gerninger i den Anden Tid grundigt nok. Det åndelige liv ligner det materielle liv; også det har sine korsveje, prøvelser og fristelser, ligesom det liv, I lever. Når en dør åbner sig for at gøre godt, skynder de trængende sig derhen, ligesom det skete med Jesus i den anden tid, og ligesom det sker med dem, der har modtaget denne gave i denne tid. Netop dér vil Jeg se jeres barmhjertighed.

22. Jeg velsigner jer, for da de besatte kom til jer, kaldte I dem ikke for djævelbesatte, men I så i den besatte et medmenneske, der søger forsoning, og i dem, der behersker ham, nødlidende brødre og søstre, der forvirrer ham.

23. I fremtiden vil det ikke længere være nødvendigt, at disse væsener bruger jeres hjerne til at forstå virkeligheden. Det vil være nok for dem at modtage jeres tanker i deres ånd for at se lyset.

24. Dette er allerede den sidste periode, hvor Jeg vil være hos jer i denne form. Tro på det, og tro også på, at Jeg ikke vil vende tilbage til

denne verden for at gøre mit ord materielt hørbart, og endnu mindre for at blive menneske.

25. Vær forberedte, for der vil nå rygter frem til jer fra mennesker, der hævder, at jeg er vendt tilbage, at Kristus er kommet til jorden. I skal da forblive trofaste og med fasthed sige: »Herren er i Ånden hos alle sine børn.« Men hvis I skulle falde i søvn og ikke åndeliggøre jer, vil I benægte, at jeg trak mit ord (talt gennem menneskelige talere) tilbage; og, efter at være blevet gudsbespottet og ulydige, vil I påkalde min stråle ned over menneskemængderne og sige til dem: »Lad os bede den, der gav os sit ord, om at han fortsat taler til os. Vi vil bringe ham sange og hymner, så han må høre os.« Men sandelig, Jeg siger jer: Min stråle vil ikke længere vende tilbage til det menneskelige forstandsorgan, for Jeg vil ikke støtte jeres dårskab. Hvilke konsekvenser ville det have? — At ordene om tilsyneladende lys vil kaste jer ud i forvirring! Ønsker jeres hjerte ikke det? Så gør jer klar til den prøve, og over jeres lydighed og ydmyghed vil lyset fra Min inspiration stråle.

26. Jeg forkynder jer, at der meget snart vil herske forvirring, hvis ikke disse menigheder forenes til ét eneste fællesskab inden 1950, for der vil være nogle, der siger, at Mesteren fortsat åbenbarer sig, og da ve dette folk! Har I endnu ikke taget denne trussel til jer? Den ånd af broderskab og enhed er stadig ikke vågnet i jer, og I forventer, at det er begivenhederne, der vil forene jer. Men hvis I forventer dette, vil I i stedet opleve, hvordan epidemier, uorden, krige og naturkræfternes dom bryder ud, indtil der ikke længere findes noget sted på jorden, hvor der hersker fred — hverken på jordens overflade eller i dens indre, hverken på havet eller i luften.

27. Folk, jeg begyndte mit ord på denne dag fuld af godhed, men så blev det strengt, fordi det er nødvendigt at advare jer mod farer og rette jeres fejltagelser i tide. Men jeg vil afslutte min lære med godmodige ord.

28. Disciple, glem ikke, at på den dag, hvor menneskene mindes Kristi fødsel, har Jeg åbnet jeres øjne endnu mere, så I kan komme til Mig på vejen gennem åndelig pligtopfyldelse, ydmyghed og lydighed.

29. I dag har I ikke, som hyrderne dengang, bragt mig mælk, honning og brød som en gave af kærlighed og glæde. Heller ikke vil denne tids konger og lærde bringe mig røgelse, guld eller myrra. Alle vil række mig deres sjæl, så jeg kan lægge en kærlighedsgave i den.

30. I dette øjeblik kommer Jeg gennem et menneskeligt forstandsorgan i mit ord ned til jer for at byde jer velkommen og fortælle jer, at Jeg for evigt har skænket jer min tilgivelse.

31. Jeg forventer det nye frø i jer. Lyt til mig, så I kan blive lysets frø.

32. Mange af jer ønsker at dø, fordi I er udmattede og uden idealer her på jorden. Ganske vist er kroppens død en genfødsel for sjælen, men den krop, I besidder, tjener til at rense jer. Bed og våg, så vil I ikke blive svage. Jeg er i jer. Når I siger, at Kristi blod faldt ned over menneskeheden – mener I da, at det kun er et billede eller et symbol? Hvad ville I tænke, hvis jeg fortalte jer, at både mit blod og min krop har vist jer vejen til at fuldføre den mission, der er betroet hver enkelt af jer? Og når min Ånd strømmer over i hver enkelt af jer – hvorfor anerkender I så ikke hinanden som brødre, men afskyr hinanden i stedet? Har I aldrig tænkt på, at alt, hvad I gør mod jeres medmennesker, gør I mod mig?

33. Led ikke længere efter Jesu menneskelige afstamning, den vil ikke åbenbare jer min legems fuldkommenhed. Træng ind i de store åbenbaringer, som jeg har givet jer dengang og i nutiden, og I vil forstå det, som jeg siger til jer nu.

34. Grib ikke til verdens bøger, som – selv om de taler om mig – ikke er skrevet under guddommelig inspiration. Husk, at det, der stammer fra det menneskelige sind, kan indeholde fejl, men det, der kommer fra himlen, kan ikke vildlede jer. Bevar mine åbenbaringer med større iver, end når I værner om perler eller diamanter.

35. Menneskerne hævder i deres bøger, at Jesus var hos essæerne for at tilegne sig sin viden. Men den, der vidste alt og eksisterede, før verdenerne blev skabt, havde intet at lære af menneskene. Det guddommelige *kunne* ikke lære noget af det menneskelige. Uanset hvor Jeg befandt Mig, skete det for at *undervise*. Kan der på jorden findes nogen, der er visere end Gud? Kristus kom fra Faderen for at bringe menneskene den guddommelige visdom. Gav jeres Mester jer ikke et bevis herpå, da han som tolvårig forbløffede datidens teologer, filosoffer og lovlærere i højeste grad?

36. Nogle har tilskrevet Jesus alle menneskers svagheder og finder behag i at besmitte *det* menneske, der er guddommeligt og fejlfrit, med den snavs, de bærer i *deres* hjerter. Disse kender mig ikke. Hvis alle naturens mirakler, som I betragter, ikke er andet end den materielle legemliggørelse af guddommelige tanker – mener I da ikke, at Kristi legeme var materialiseringen af en ophøjet tanke om jeres Faders kærlighed? Kristus elskede jer altså kun med Ånden, ikke med kødet. Min sandhed vil aldrig kunne forfalskes, fordi den rummer et absolut lys og en ubegrænset magt i sig.

37. I denne tid åbenbarer jeg gennem disse enkle og uuddannede forstandsorganer den kærlige og uforglemmelige klang af Jesu ord, som ikke sårer.

38. Menneskerne har uden respekt og uden kærlighed vovet at dømme livet for de højeste væsener, som Gud har sendt til menneskene, idet de brugte mit eget ord som grundlag for deres klogskab. Når jeg ved en bestemt lejlighed kaldte mine disciple for brødre, var dette ikke den eneste gang, og det var heller ikke kun dem, jeg kaldte således. Maria bar Jesu legeme i sit jomfruelige skød. Den udvalgte mor, den reneste mor, liljen uden plet, var inkarnationen af den moderlige ømhed, der findes i det guddommelige. Hvorfor skulle Jesus, der kaldte sig Guds Søn, ikke kalde menneskene for brødre, da disse ligeledes er Guds børn? Hvornår vil I endelig have den nødvendige åndelige modenhed, der gør det muligt for jer at give det guddommelige og det menneskelige den rette fortolkning? Forstå, at dette er den eneste vej til at erkende, hvor fejltagelserne ligger, og hvor sandheden stråler.

39. Menneskerne kan ikke fortælle jer mere sandhed om mig end jeg selv, selvom jeg giver jer disse lærdomme gennem mennesker. Husk, at de er i ekstase, når jeg taler gennem dem. Min lære vil endnu blive forstået; dens kerne, som er loven, vil blive rost af menneskeheden. Først vil ukrudsfrøet blive udryddet. Men hvornår vil I kalde alle mennesker for brødre? Hvornår vil I se dem som jeres Faders børn? Det eneste bevis, der kan føre jer til mit skød, vil bestå i, at I har været i stand til at være Guds børn og jeres næstes brødre.

40. I, der bekymrer jer så meget om jeres hjem – hvorfor bekymrer I jer ikke lige så meget om det hjem, I skal forberede for jeres ånd i evigheden? I, der tænder lyset i jeres bolig for ikke at være i mørket – hvorfor tænder I ikke jeres hjertes lys, så I ikke forbliver i mørket?

41. Når I er modne til det, vil Jeg tale udførligt og klart om de tre »tider« og de syv faser eller epoker, så I ikke forveksler de to med hinanden.

42. Se, her er mit åbenbarende og enkle ord. Forstå det og lad det blive til handling.

43. Dette er et øjeblik af nåde, hvor mit Helligånds lys breder sig i alle verdener — et lys, som er guddommelig visdom for ethvert åndeligt væsen. Og I, som hører mit ord og styrkes af visdommen fra Sandhedens Ånd, opdag i alt dette meningen med mine undervisninger, forbered jer virkelig, for I skal undervise mange i min lov.

44. Min lov er en vej af retfærdighed og kærlighed, som Jeg endnu en gang kalder menneskene til, for at de kan regere familierne og folkeslagene med den kærlighed og retfærdighed, som Jeg taler til jer om. På denne lov hviler oprindelsen og slutningen af alt det skabte. Det er min vilje, at alt lever i harmoni, og at I udvikler jer åndeligt inden for denne

skabelse, ligesom de forskellige naturriger udvikler sig, for at I kan nå fremskridt i jeres ånd.

45. Mennesket er stået i stampe moralsk og åndeligt. Det har skabt en gudsdyrkelse og en livsform, som det anser for den bedste, og er havnet i en rutine, der keder og trætter dets ånd og får det til at blive fanatisk i sansebedøvende ritualer og ceremonier. Betragt derimod det udviklingsniveau, som de riger har, der udgør den materielle natur. Erkend deres orden, deres harmoni og deres fuldkommenhed.

46. I må forstå, at I – som er begavet med ånd – udgør Faderens mest elskede værk i skabelsen, fordi han har indlagt åndelig essens, åndelige egenskaber og udødelighed i jer.

47. For sjælen findes der ingen død, en død, som I opfatter den, det vil sige ophøret med at eksistere. Kroppens død kan ikke være døden eller enden for sjælen. Netop da åbner den øjnene for et højere liv, mens dens kropshylster for evigt lukker dem i forhold til verden. Det er blot et øjeblik overgang på vejen, der fører til fuldkommenhed. Hvis I endnu ikke har forstået det sådan, er det fordi I stadig elsker denne verden meget og føler jer tæt knyttet til den. Det tynger jer at forlade dette hjem, fordi I anser jer for at være ejere af det, I besidder heri; og nogle har også en vag fornemmelse af min guddommelige retfærdighed og frygter at træde ind i den åndelige verden*.

**Det spanske ord »valle« betyder bogstaveligt talt dal og bruges ofte om: det hinsides, (den åndelige) verden, levested, hjemland, hjem.*

48. Menneskeheden har elsket denne verden alt for meget – alt for meget, fordi dens kærlighed var vildledt. Hvor mange er omkommet på denne verden af den grund! Hvor meget har sjælene af samme grund materialiseret sig!

49. Først når I har mærket dødens skridt tæt på, når I har været alvorligt syge, når I har lidt, først da har I tænkt på, at I kun står et skridt fra det hinsides, fra den retfærdighed, som I kun frygter i sådanne kritiske øjeblikke; og så afgiver I løfter til Faderen og sværger at elske ham på jorden, at tjene ham og adlyde ham.

50. Smerten renser jer, smerten er den mejsel, der former menneskets hjerte, så det kan opnå åndeliggørelse. For at jeres smerte ikke skal være frugtesløs, må troens fakkelløse oplyse jer, så I kan opnå åndelig opløftelse og tålmodighed i prøvelserne.

51. I er den bedste frugt, der er vokset frem af mig, det universelle træ. Lev altid efter min kærlighedslov, så jeg kan glæde mig over jer.

52. Når I på grund af jeres medmennesker tømmer et bæger af bitterhed i livet, så giv dem det samme bæger tilbage, men fyldt med honning. Ligesom Kristus gjorde, der kun høstede smerte og bitterhed blandt de mennesker, han elskede så højt, og som, mens han hang på korset, og mens folkemængden bespottede ham og tilbød ham galde og eddike, åbnede sin side som en kilde af kærlighed for at give sine børn sit blod som opstandelsens og det evige livs vin.

53. I den anden periode forlod Mesteren sine disciple i nogle timer, og da han vendte tilbage, lagde han mærke til, at de talte sammen. Da spurgte han dem: »Hvad har I lært af min lære?« Og en af dem svarede: »Mester, når du ikke er hos os, studerer vi dine ord, men det lykkes os ikke altid at forstå dem.« Da sagde Mesteren til dem: »Se på havet, se, hvor uendeligt stort det er. Sådan er også Faderens lov. Den er begyndelsen og slutningen på alt det skabte, men jeg vil lade jer forstå den, i det omfang det er min vilje.«

54. Menneskeheden vandrer ad forskellige veje i denne Tredje Tid og finder ikke sandheden. Jeg sender den budskaber og tegn, men den er blind. Naturkræfternes råb og krigene har ikke været tilstrækkelige til at vidne om Kristi genkomst blandt menneskene.

55. Jeg er blandt nogle få og underviser i mit budskab om åndeliggørelse, som mennesket skal lære at kende i denne tid. Og blandt dem, der er kommet til mig for at høre mig, har Jeg udvalgt de nye disciple, som skal være udsendinge og budbringere for mit værk i verden.

56. Derfor ser I, hvor utrætteligt og vedholdende Jeg underviser; for Jeg vil efterlade jer styrke. Dette ord skal høres over hele jordkloden.

57. Hvis I arbejder med oprigtighed og kærlighed, vil I udføre et værk, der vil gøre jer værdige i mine øjne, fordi I med inderlig indsats har stræbt efter at indpode moral, kærlighed og åndelighed i menneskene.

58. Jeg vil sørge for, at jeres eksempel bliver bemærket og anerkendt af menneskene. Så vil de kommende generationer urokkeligt følge i jeres fodspor.

59. For at opnå fred skal I overholde min lov; da vil I have den i jeres ånd, og dødstimen for kroppen, som I ikke ved, hvornår den kommer, vil finde jer i fred.

60. Våg og pas på, at I ikke besudler jeres forstand med urene tanker. Den er skabende, og hvis I giver en dårlig forestilling husly, trækker den jer ned på lavere niveauer, og jeres sjæl vil blive omgivet af mørke.

61. Overhold min lov omhyggeligt, for jeg har lagt den i jer. Ved I, hvorfor jeg fjernede de materielle symboler? Fordi I selv er symbolet på Faderens kærlighed.

62. Vær indre forberedt, når I overværer en af mine undervisninger, og når I modtager en lektion, så tænk over, hvordan I skal udnytte den; for ellers vil det åndelige frø i jeres hjerter være ufrugtbart, og I vil ikke blot have spildt det guddommelige frø, men også jeres tid.

63. Saml jer indvendigt, inden I kommer for at lytte til mig, så I ikke forlader mine forsamlingssteder med de samme mangler, som I kom med. Så vil I med indre tilfredshed kunne sige, at I har forstået at udnytte jeres Mesters undervisning.

64. Hvis I ikke koncentrerer jer, når I lytter, og ikke bekymrer jer om at anvende mine undervisninger, vil I aldrig kunne se den frugt, som mit ord kan frembringe blandt jer. Men hvis I derimod bestræber jer på at efterleve min lære, og I anvender den i jeres handlinger og lever efter den, vil I efterhånden se, hvordan I kommer ud af jeres åndelige tilstand og skrider frem på jeres udviklingsvej — den vej, der skridt for skridt vil føre jeres ånd til sand storhed.

65. Mit ord taler om kærlighed, og denne kærlighed skal i anvendelsen på jeres liv komme til udtryk i broderskab, enhed, lighed, harmoni og fred. Men for at I kan lade jer inspirere til at adlyde mit ord, må I først tro på sandheden i min åbenbaring.

66. Hvis I ikke tror på mig nu, hvor Jeg åbenbarer mig gennem disse skabningers *forstand* — hvad vil der så ske, når Jeg taler til jer gennem *ånden* hos de store inspirerede i kommende tider?

67. I ønsker alle at frelse jer. I ønsker alle at undslippe Åndens forsoningspligter, og I drømmer alle om at lære himlen k. Men Jeg siger jer, at den indsats, I gør for at opnå alt dette, er ganske ringe, og at I ofte, i stedet for at søge de midler og veje, der kunne hjælpe jer med at opnå dette, flygter fra dem.

68. I tror, at himlen er et område i uendeligheden, og at I kan komme ind i den ved oprigtigt at angre jeres fejltagelser i timen for jeres fysiske død, fordi I stoler på, at I i det øjeblik vil finde tilgivelse og blive ført ind i himmelriget af mig. Det er det, I tror. Jeg derimod siger jer, at himlen ikke er et bestemt sted, ej heller et område eller et hjemsted. Sjælens himmel er dens høje følelsesverden og dens fuldkommenhed, dens tilstand af renhed. Hvem har så magten til at give jer tilladelse til at komme ind i himlen — mig, som altid har kaldt på jer, eller jer, som altid har været døde?

69. Begræns ikke længere det uendelige, det guddommelige. Forstår I ikke, at himlen ikke længere ville være uendelig, hvis den — som I tror — var et bestemt hjemsted, en region eller et bestemt sted? Det er på tide, at I opfatter det åndelige på en højere måde, selvom jeres forestillingsevne

ikke er i stand til at omfavne hele virkeligheden. Men den skal i det mindste nærme sig den.

70. Vær altid bevidst om, at Ånden, der de høje
Et niveau af godhed, visdom, renhed og kærlighed, der hæver sig over
tiden, smerten og afstande. Det er ikke begrænset til at opholde sig *ét*
sted; det kan være overalt og kan overalt finde den største glæde ved at
eksistere, føle, forstå, elske og vide, at det er elsket.

71. Dette er åndens himmel!

Min fred være med jer!

Undervisning 147

1. Jeg tager imod mit folk, jer, der kommer her i længsel efter mit ords godhed for at lindre livets sorger. Jeg skænker jer den ømhed, som mit guddommelige hjerte rummer, og velsigner jer.

2. Nu er tiden kommet, hvor jeg i denne form overbringer mit ord af sandhed på denne planet — en dal af smerter, hvor du, o menneskehed, lider.

3. Over din tunge drøm og den trængsel, du gennemlever, fremtræder endnu en gang min lov, som vil vække dig og oplyse jorden, i overensstemmelse med det løfte, jeg gav i den Anden Tid.

4. Der står skrevet, at mit lys skal stråle over verden, at alle sjæle skal omvende sig, at børn og gamle skal profetere, og at kvinder og mænd skal have åndelige syner, når menneskene har nået en høj grad af fordærvelse.

5. Indse, at I allerede befinder jer i de tider, hvor synden fra Sodoma og Gomorra har bredt sig, hvor forældrene forstår deres børn forkert, og disse gør oprør mod forældrene. Netop da oplyser mit lys jer som et ophøjet fyrtårn af håb, som fremtidens strålende sol.

6. Jeg har lovet jer, at min stråle vil komme ned, og at mine guddommelige tanker vil blive til ord for at trøste og styrke jer i jeres trængsel og forladthed, når tre af jer samles i Faderens navn. For Jeg er det guddommelige »Ord«, som menneskeheden har elsket og elsker, både før og efter korsdøden.

7. Verden er rystet, fordi dens tankegang er syg, og menneskene i deres forvirring ikke ved, om Jeg er Mesteren eller ej. Menneskene har gang på gang mistet balancen mellem retfærdighed og sandhed; de har vendt sig mod yderligheder. I fortiden tilbad I Gud i alle mulige materielle former, som var for jeres øjne: i stjernerne, i elementerne og i de afgudsbilleder, I havde skabt med jeres egne hænder. I dag føler mennesket sig stort, ophøjer sin personlighed og skammer sig over at sige »Gud«. Det giver ham andre navne for ikke at kompromittere sin indbildskhed, for ikke at falde ned fra sin sociale positions piedestal. Derfor kalder de mig: Kosmisk Intelligens, Universets Arkitekt. Men jeg har lært jer at sige til mig: »Vor Fader«, »min Fader«, ligesom jeg lærte jer det i den Anden Tid. Hvorfor tror menneskene, at de nedværdiger eller mindsker deres personlighed, når de kalder mig »Fader«?

8. Mesteren spørger jer, o elskede disciple: Hvad er jeres i denne verden? — Alt, hvad I ejer, har Faderen givet jer, for at I kan gøre brug af det på jeres vandring på jorden, så længe jeres hjerte slår. Da jeres ånd stammer fra min guddommelighed, da den er et åndedrag fra den himmelske Fader, da den er inkarnationen af et atom af min ånd, og da

også jeres krop er skabt efter mine love, og jeg har betroet den til jer som et redskab for jeres ånd, tilhører intet jer, mine højt elskede børn. Alt det skabte tilhører Faderen, og han har midlertidigt gjort jer til dets ejere. Husk, at jeres materielle liv kun er et skridt i evigheden, det er en lysstråle i uendeligheden, og derfor må I være opmærksomme på det, der er evigt, det, der aldrig dør, og det er ånden.

9. Tænk på, at al skønhed i denne verden er bestemt til at forsvinde for på et tidspunkt at give plads til noget andet. Men jeres ånd vil fortsat leve evigt og skue Faderen i al hans herlighed – Faderen, fra hvis skød I stammer. Alt det skabte må vende tilbage til det sted, hvorfra det udgik.

10. Guds kærlighed er uendelig, og jo mere I søger at formindske den, desto større vil den hæve sig foran jer, og desto mere indtrængende vil den åbenbare sig på jeres vej. I har ønsket at menneskeliggøre ham ved at søge ham i forskellige skikkelser og har tilbedt ham i det trange rum i et af menneskehænder skabt helligdom af sten. Men jeg siger jer: Søg ikke efter en så lille Gud. Søg ham i storheden af hans Hellige Ånd — ophøjet, guddommelig, majestætisk, som ejer af alt, hvad der var, hvad der er, og hvad der vil blive.

11. Hvis I i jeres tanker stadig spørger jer selv, om det er muligt, at lysstrålen fra Jesus fra Nazaret i øjeblikket oplyser denne syndige verden gennem sit ord, så spørger denne stemme jer: Hvornår skal lægen da komme, hvis ikke netop da, hvor patienten er alvorligt syg? I dag vrider verden sig i sin dybe smerte, i sjælene hersker døds kamp og dødsstønnen. Derfor er det det rette tidspunkt, som Faderen har valgt, for at oplyse og opløfte sjælene i opfyldelse af profetierne gennem dette budskab om fred og kærlighed.

12. Mennesket har glemt sin Skaber og ønskede kun at leve for det materielle. I dag kommer Mesteren og siger til jer: Lær at gøre brug af jeres ånds evner, så Herren over verden og atomerne, herlighederne i uendeligheden og det, der slet ikke længere kan opfattes, også må være Herren over jeres tanker, så han stråler og genstråler i jeres lyshjem, og dette lys omslutter og oplyser jer.

13. Spørg jer ikke længere, hvorfor Jeg er hos jer. Lad min guddommelige Ånd skælve af kærlighed til alle skabninger. Nærmer jer dette åndelige festmåltid, som Jeg i øjeblikket skænker jer, det bord, hvor mine ords ømhed indbyder jer til med faste skridt at stige opad på vejen mod det sande lys. Skynd jer, mine børn, for jeg vil overdrage jer denne arv i løbet af blot få øjeblikke (af åbenbaringen).

14. Jeg hører den døendes klage og moderens klage i øjeblikke af sorg og frygt. Min Ånd, som er overalt, både inden for og uden for det menneskelige væsen, svarer dem: Frygt ikke, jeg hører jeres bøn, her er jeg!

15. Elskede disciple i den tredje tid, jeg opfordrer jer til at stråle sammen med mig, til at være verdens lys og mine medarbejdere i denne guddommelige opgave, til at dyrke marken med åndelighed, med medfølelse, med barmhjertighed og med kærlighed, som jeg har lært jer. Vand denne såning med tårer af medfølelse, som I udgyder, når I føler jeres næstes smerte, og også med tårer af anger. De glæder min guddommelighed og besidder den ophøjede kraft af dyb anger og tro. Jeg kræver ikke, at I gør det med blodet fra jeres årer, for dette har ingen værdi for mig.

16. Mennesket søger mig i sin blindhed på vildveje, og hvis det ikke menneskeliggør min guddommelighed, så guddommeliggør det sit menneskeliv. Derfor siger min stemme til det: Det er på tide, at du lytter til mig og mærker mig i hjertets dybeste dybe. Husk, at min kærlighed altid er til stede i jeres sorger og glæder. Men når jeres hjerte vil sige til mig: »Jeg har følt dig«, så bringer I det til tavshed. Når jeres ånd vil hæve sig mod mig, holder I den tilbage med de tunge lænker af jeres jordiske bundethed.

17. Fortvivl ikke i prøvelserne. Bær jeres kors med underkastelse, som jeg har lært jer at bære det. Hav tro, og husk, at intet forbliver ubemærket af mig, og at alt, der eksisterer, er talt, selv det sidste sandkorn i havet og selv den fjerneste stjerne. Også mine ord i bjergprædikenen blev talt med, de hammerslag, der gennemborede mine hænder og fødder, da jeg blev naglet fast til korset; tornene i kronen, som menneskeheden pressede mod mine guddommelige pander, og mine sidste ord på korset.

18. Føl jer aldrig forladte, og tag ikke jeres liv, for jeres dage er ligeledes talt af Faderen.

19. Glem jeres lidelser et øjeblik, og vær barmhjertige, medfølelse og kærlige, så I gennem jer selv kan udtrykke Faderens kraft og kærlighed.

20. Hvis I har følt jer for små til, at Gud skulle beskæftige sig med jer, så siger Jeg jer: I tænker således på grund af jeres egoisme, som forhindrer jer i at forstå jeres Faders storhed. Husk alt det, som jeres jordiske forældre gør for at lede jeres skridt, så længe I er små, og hvordan de våger over jer for at beskytte jer. Men kærligheden fra alle jordens fædre og mødre tilsammen er kun et svagt afspejl af Guds kærlighed til jer. Forstå, hvor meget jeres himmelske Fader måtte elske jer for at komme til denne verden og lide for at lære jer den sande vej og give jer det evige liv.

I er det dyrebareste væsen, det ophøjede værk i hans skabelse. Selvom I er atomer, er I store i hans øjne. I jer er hans rige legemliggjort, og universet symboliseret. I kan opdage en himmel og en strålende sol i jer, men I har ikke forstået at erkende jer selv, og derfor siger jeg jer i dag: Tag imod mit ord, lad mig oplyse jeres indre himmel og leve i jer. Lad mine gerninger blomstre og bære frugt i jeres hjerter, så jeres Fader kan blive herliggjort, og han kan fuldføre sin guddommelige plan om at frelse alle sjæle.

21. Menneskeheden siger til mig i sin materialisme: »Er det da sikkert, at Åndens rige eksisterer?« Men jeg svarer jer: O I vantro, I er den tredje tids Thomas. Barmhjertighed, medfølelse, ømhed, godhed og storsindethed er ikke materiens egenskaber, lige så lidt som de nådegaver, I bærer skjult i jer. Alle de følelser, der er præget i jeres hjerte og forstand, alle disse evner tilhører Ånden, og I må ikke fornægte den. »Kødet« er kun et begrænset redskab, men Ånden er det ikke: den er stor, fordi den er et atom af Gud.

22. Søg Åndens sæde i kernen af jeres væsen og den store visdom i kærlighedens herlighed.

23. Lær af mig, så I kan blive gode såmænd på kærlighedens marker. Netop i en tid, hvor mennesker ikke elsker hinanden og ikke er bevidste om den tid, de lever i, er jeg kommet til jer for at opfylde mit løfte.

24. Jeg underviser jer på ny og vækker jeres slumrende følelser og evner, så I kan stille alt det gode, der er i jer, i tjeneste for min guddommelige lov.

25. Afslutningen på min åbenbaring nærmer sig allerede, og I skal indtil da opnå ægte åndeliggørelse og indsigt i min lære.

26. De åbenbaringer, I i øjeblikket oplever, vil I ikke opleve igen. De har kun været forberedelsen til min direkte åndelige forbindelse med jer.

27. Når jeres ånd hæver sig mod mig, vil I virkelig føle min tilstedeværelse.

28. Det er allerede på tide, at mit værk bliver mere kendt. Men jeres frygtsomhed har ikke tilladt dette. I frygter ofte at tale. Men efter 1950 vil mit værk blive kendt og forstået over hele verden.

29. I mit virke som lærer i denne tid er jeg blevet støttet af den åndelige verden, som har efterladt et eksempel på broderskab, opløftelse og opfyldelse blandt dette folk. Nu skal I handle på samme måde.

30. Mit ord har kæmpet mod jeres religiøse fanatisme. Med kærlighed har Jeg derefter overbevist jer om, at jeres ånd, på det udviklingsstadium, den har nået, kan undvære enhver ydre tilbedelse og enhver rituel form.

31. Jeg ønskede at efterlade jer forenet som brødre og søstre, for kampens tid nærmer sig, og jeg ønsker, at I skal opnå fasthed i ånden og moralsk styrke.

32. Tænk på, at I på jeres vej vil møde billeder af elendighed og smerte. I vil møde de levende døde og dem, der er besat af mørket. I vil se dem, der har forstenede hjerter, og dem, der er faldet som ofre for deres lidenskaber.

33. Jeg siger jer allerede nu: Frygt ikke at gå hen til dem. Hvis deres kroppe lider af sygdomme, der er frastødende eller smitsomme for jer, så frygt hverken smitte eller sjælens sygdomme. Glem ikke og tvivl ikke på, at I er beskyttet af min nåde, så også dette kan være endnu et vidnesbyrd for de vantro. Søg de syge og trængende op og før dem gennem jeres opmuntring, jeres råd og bønner til Lægen over alle læger. Når I gør dette, vil I anvende de gaver, som Jeg har betroet jer.

34. I må stadig kæmpe meget med jer selv for at opnå jeres sjæls udfoldelse og udvikling. I må styrke jeres vilje til at tjene mig i jeres næste.

35. Foren resultaterne af jeres studier og jeres fortolkning af mit ord, så jeres måde at tilbede Gud på og jeres gerninger er ens for alle.

36. Når mennesker henvender sig til jer og spørger, hvad jeres forestillingsverden bygger på, skal I gennem jeres gerninger, ord og skrifter vise dem denne side af den guddommelige kærlighed.

37. Denne opgave er betroet Helligåndens disciple. Arbejd, og I vil se jeres bestræbelser kronet med succes.

38. Jeg ser i jeres ånd et ønske om at lære det hinsides at kende. I nøjes ikke længere med blot at leve og beskæftige jer med det, der hører til denne verden. Smerten, tårerne og prøvelserne har skuffet jer, løsrevet jer fra det materielle og ført jer på vejen mod åndelig opstigning.

39. Løft jer på bønnens vinger op i åndens riger, så I der kan mætte jer med fred og lys.

40. Giv mine undervisninger deres sande betydning, uden at glemme, at de mennesker, som Jeg benytter mig af for at tale til jer, kun er redskaber for Min vilje.

41. I befinder jer foran visdommens alter, som jeg udnævner jer til vogtere og ansvarlige for. Våg over, at det ikke bliver vanhelliget, men pas på, at I ikke falder i hykleri; for jeg har set mange, der er som hvide gravmæler, der udadtil viser deres rene hvidhed, men indeni kun rummer forrådnelse.

42. I, der arbejder på min mark, skal bære mit ord med jer som et frø og så og pleje det, som jeg har lært jer. I skal være efterfølgerne til mine

disciple i den anden tid og forkynde mit evangelium i de forskellige nationer.

43. Hvor hårdt vil I dog måtte kæmpe for at blødgøre det hårde menneskehjerte, og hvor meget vil I måtte modstå prøvelserne for at finde troen! Kun troen og udholdenheden i min undervisning vil føre jer til sejr. Hvis I bliver svage, har I forspildt denne mulighed for at redde jer selv og vil i jeres ånd bære smerten ved at have givet efter for de vantros indflydelse.

44. I har lydigt fulgt det kald, jeg har rettet til jer, om at komme til mig, og I ankommer her (åndeligt) syge, blottede og sultne. I har opsøgt mig uden at vide, hvordan I bedst kan vise jer for jeres Fader . Men jeg siger jer: Kom som disciple, mine børn, og bliv hos mig.

45. Allerede før I fremsætter jeres bøn, ved Jeg, hvad I vil bede Mig om, hvad I mangler; men Jeg skænker jer kun det, der er til jeres bedste, for I ved ikke selv, hvad der er gavnligt for jer. Hvis I stoler på mig og er enige i min vilje, vil jeg give jer det, I mangler, og jeres hjerte vil fortælle jer, at det, I modtager, er det rigtige, det I har brug for, og så vil I indrømme mig retten til at styre jeres skæbne.

46. Jeg kræver ingen betaling af jer for mine godgørenheder. Jeg elsker jer og opfylder blot min pligt som Fader. Når verden derimod skænker jer en tjeneste, gør den det ikke for at lindre jeres lidelse, men for at tiltrække beundring og ros til sig selv, og denne ydmygende velgørenhed er ikke fortjenstfuld. Jeg har lært jer den beskedne kærlighedshandling, de medfølgende gerninger, der ærer både den, der udfører dem, og den, der modtager dem — de gerninger, der kun vedrører de to hjerter, og som søger at lindre og trøste, og som har min guddommelighed som eneste vidne.

47. I alle, der følger mig, skal søge jeres håb om frelse og om belønning for jeres strabadser i det kommende liv. Da vil I med fuld tillid være tålmodige i prøvelserne, indstillet på at gøre bod, og mere end det: I vil være lykkelige, fordi I kan indfri gamle gældsforpligtelser, råde bod på fejltagelser og rense jer for alvorlige forseelser.

48. I dette øjeblik føler I jer opløftede, fordi I nærer jer ved mine ord. I har ingen hemmeligheder for mig; I inviterer mig til at træde ind i jeres hjerte, så jeg kan lære alt at kende, hvad der er i dets indre; og jeg lader mit kærlighedens ord, som er livgivende dug, falde i det som i en visnende blomst. Ligesom I har forberedt jer i dag, skal I altid gøre det. Bevar mine undervisninger i jeres hukommelse og udforsk dem, for derefter at handle i overensstemmelse med dem.

49. Tro ikke, at I ydmyger jer selv, når I tjener andre, og at jeres personlighed bliver svagere. Jeg har allerede sagt jer, at det er bedre for jer at give end at modtage, og når I videregiver en del af jeres (åndelige) arv, vil I opbygge gerninger af sand værdi for jeres sjæl. Det, jeg har givet jer, tilhører ikke kun jer. Jeg har gjort jer til forvaltere af en stor rigdom af åndelige gaver, som I skal give videre til jeres medmennesker.

50. Den stemme, I netop hører, er den samme, som Jordens første beboere hørte, den samme, som Israels folk hørte i sin begyndelse, og som fik Moses til at skælve. Genkender I den ikke på dens karakter?

51. Når I er så langt, at I kan føre en åndelig samtale med mig fra ånd til ånd, vil profeternes ord gå i opfyldelse, som sagde: »Mændene og kvinderne vil træde ind i et åndeligt liv, der indtil da var ukendt; deres øjne vil se ud over det jordiske, og alt vil forandres.« I hører til de udvalgte, der oplever begyndelsen på en ny tidsalder, som fører menneskeheden til at erkende det sande mål, som den blev skabt til. I den tid vil Jeg blive elsket og genkendt af Mine børn, og disse vil elske hinanden. Dette er det mål, som Jeg har vist mennesket, og som det vil nå frem til. Jeg forkynder det for jer allerede nu.

52. Kom i denne tidsalder til Mesterens Mester, hvil jer under løvet på livets træ fra jeres jordiske trængsler. Nær jer af det evige livs brød og sluk jeres tørst med det krystalklare vand, som Jeg udgyder i strømme over jeres ånd.

53. Jeg tager imod jer for at give jer min varme som Fader, min undervisning som Mester og den helbredende salve som Læge over alle læger. Alt vil I finde i mig, og I vil ikke have nogen grund til at klage, for jeg svigter jer ikke. Som en tyv nærmer jeg mig jeres hjerte på tåspidser og glæder mig i stilhed, når jeg finder jer forberedte. Når I reflekterer over mit værk, lærer jeg jeres ånd at føre en dialog med min guddommelighed i jeres bøn. Så åbenbarer jeg sandheden for jer og giver jer alt, hvad I har brug for på jeres vej.

54. Der vil komme vanskelige tider for jer og også for menneskeheden, tider med stor ulykke, og hvis I da ikke er rustede, vil I svækkes i jeres tro og i tilliden til det, jeg siger til jer nu. I fremtiden vil I se mine profetier gå i opfyldelse. Husk, at jeg ikke bedrager jer. Jeg styrker jer i jeres gode forsæt og siger til jer: Gå denne vej. Men hvis en ond tanke kommer over jer, siger Jeg til jer: Hold jer væk fra denne vej. Gør dette og undlad det andet. Jeg viser jer den bedste vej og siger til jer: Spis af denne frugt og afstå fra den anden, for denne er god, og den anden forgifter jer.

55. Hvorfor blusser jeres tro på min guddommelighed da ikke stærkere op? Hvorfor lader I jer ikke lede af mit ord? Finder I mon ondskab i det og

en dårlig vejledning for jer? — Nej, siger I til mig i jeres hjerter. I sandhed er det jeres ånd, der taler til mig, der bekender sig til mig, omgørder sig med min styrke og mætter sig ved min visdom, for den ved udmærket, hvem *det* er, der underviser den og befaler den.

56. Jeg henvender mig til jeres ånd; det er den, jeg har kaldt, for min stemme høres åndeligt i hele universet og kalder på hver eneste ånd. For nu er tiden kommet, hvor I alle må huske de åndelige lærdomme, som er gået i glemmebogen i menneskets hjerte.

57. Det har været Min vilje at udgyde Helligåndens lys i strømme, så verden med fuld klarhed kan erkende den vej, der fører til åndeliggørelse, til yderligere opstigning og fremskridt for denne menneskehed — en vej, som Jeg viser alle, uden at gøre nogen som helst forskel, en vej, hvor der hverken er verdslige fornøjelser eller materialisme, en vej uden lavtstående lidenskaber, uden materielle konflikter, og som kun fører til et guddommeligt mål, et åndeligt mål.

58. Men hvem er det, der vil vandre på denne vej? Det vil være den, der ønsker at frigøre sig fra materialismen, den, der ønsker at gå vejen for opfyldelse af åndelige pligter, den, der ønsker at være min tjener, min kammerat. For Jeg har landområder, og til disse vil alle nå frem, der ønsker at tjene menneskene, fordi de, når de tjener menneskene, tjener Mig.

59. Forstå min inspiration og mit guddommelige ønske, så I trin for trin kan forberede jer og blive i stand til at modtage det, som Jeg har at give hver enkelt af jer i denne Tredje Tid. For Jeg tildeler i øjeblikket store opgaver, overdrager ånderne deres arv og virker på deres kroppe, så ånd og materie sammen kan hæve sig i opfyldelsen af deres mission.

60. Jeg gør jer til et fristed for styrke blandt verdens nationer. Gennem jer vil Jeg sende budskaber til de trængte, og Jeg vil standse de løsslupne naturkræfter. Gennem en af mine tjenere, der i sin ånd bærer det trekantede symbol på min guddommelighed, og som i sin bøn trofast hæver sig opad, vil Jeg standse det kaos, der omgiver menneskeheden.

61. Jeg vil fortsat forberede jer og overdrage jer lyset, så I kan lære at forstå min undervisning og på den måde gradvist nå frem til højere åndelig indsigt. Jeg vil betro jer essensen af mit ord, min visdom, så I i morgen kan blive de store fortolkere af mit ord.

62. Jeg fjerner jeres vildfarelser, jeres uvidenhed, jeres åndelige tilbagestående. Jeg giver jer en ny mulighed for at nærme jer mig gennem erkendelse, gennem overbevisningens lys, og således vil I derefter kunne forsvare jer selv og mit værk. Min lov, som jeg har givet jer i tre tidsperioder, skal I nu ikke længere holde skjult. Denne lov skal gives menneskene i al sin renhed, sandhed og visdom, for enhver, der opfylder

loven, vil på kort tid forny sig. Det (nye) folk Israel vil blive rustet gennem den og vil være det folk, der underviser enhver, der befinder sig på *sin* vej, i at rense sig.

63. Elskede folk, Jeg har altid åbenbaret Mig i Min magt, i Mit lys og i Min visdom, og hvis menneskene ikke har set Mig, som Jeg er, så er det fordi de hverken har tænkt over Min storhed eller set den. De er blot kommet i forvirring herover, deres forstand var formørket, og de finder ingen løsning på deres modstridende forestillinger. Men tiden vil komme, hvor alle vil føle og se mig – i det guddommelige, i det rene, i det usynlige, i det åndelige.

64. Tjen fortjenester gennem gerninger, der løfter jer op og gør jer værdige foran mig, for i overensstemmelse med jeres forberedelse vil I komme tættere på Faderen.

65. Derfor siger Jeg, at I skal forberede jer, for I skal komme til Faderen, og Jeg ønsker ikke, at I skal fremstå med jeres synders skampletter.

66. Jeg giver jer kærlighedens våben. Med dette våben vil I kunne overvinde alle forhindringer, I vil kunne fjerne enhver vildfarelse, hadet og den onde vilje. Med kærligheden vil I kunne udrette store gerninger. Tag dette våben i hånden, for det er det, jeg leder menneskene med; det er det våben, jeg kæmper med i denne Tredje Tid, og med det skal I efter min vilje udføre beundringsværdige gerninger blandt jeres medmennesker.

67. Folk, lyt til mig og følg mig; fjern med den kraft, jeg har givet dig, alt, hvad der står i vejen for dig, så vil du ved slutningen af din rejse være sejrherren, den kriger, der sejrer i slaget. For selvom du endnu ikke står midt i den store kamp, vil du helt sikkert gøre det i morgen, og da skal du, med forståelse for den mission, der er betroet dig, og i fuld bevidsthed om dit ansvar, drage ud og vække alle, du skal videregive det glade budskab fra min undervisning, som giver mod til menneskenes hjerter, så de kan rejse sig og følge jer på jeres vej.

68. Jeg lærer jer i øjeblikket, hvordan man kæmper, og hvordan man vinder sejren, så I kan være et forbillede for jeres medmennesker.

69. I befinder jer under træets beskyttende løvtag og spiser af de lækreste retter, som intet menneske kunne tilbyde jer. Men Mesteren kan give jer dem, for Jeg har dækket bordet og tilberedt frugterne, og Elias har samlet jer, så I kan mætte jer, til forfriskning og næring for jeres ånd og til styrkelse af jeres krop.

70. Jeg er igen kommet som den store kriger og kæmper for mit folks frelse. Jeg er fremtrådt i det dybeste mørke for at fordrive det med min Hellige Ånds lys, så mit folk kan se mig i al min herlighed, i al min magt.

71. Allerede i den anden tid talte jeg til jer i lignelser og symboler, og nu har det været min vilje at gøre indholdet af mit ord mere jordisk forståeligt, så I alle kan forstå mig. For jeg har sagt jer, at i denne tid vil ethvert øje, både det syndige og det usyndige, se mig. Nu vil store menneskemængder høre mit ord, glæde sig over mine mirakler, og deres forstand vil være i stand til fuldt ud at forstå mine læresætninger. Jeg oplyser de uuddannedes forstand, så de kan udforske mit ord. Derfor renser Jeg jer for alt, hvad der kunne forvirre jer, så I med jeres frie og gennem mit lys skolede forstand kan gøre essensen af mit ord til jeres egen og udbrede den overalt, som det er min vilje.

72. Forskerne har med deres teorier og i overensstemmelse med deres frie vilje skabt mange veje til at føre deres ånd hen imod mig. Men jeg siger jer: Jeg har tilladt menneskene alt dette, for at de – efter at have søgt mig i deres materialisme – kan standse op og reflektere over det åndelige; for de har glemt, at de har en ånd, der er en del af min ånd.

73. Jeg bekæmper den forvirring og den vildfarelse, som menneskeheden er faldet i, ved at den udelukkende har sat sin lid til materien og levet for den. Derfor er Jeg i al ydmyghed fremtrådt i denne Tredje Tid for at leve sammen med jer — nu ikke længere legemligt, men åndeligt, så I kan blive mig lig og i stadig større grad vække jeres ånd, og så de gaver, den besidder, kan udfolde sig i den og åbenbare sig gennem legemet. For Jeg vil have et stærkt folk, som Jeg sætter al Min tillid til, og som Jeg betror de store missioner, de store opgaver — et folk, der ikke svigter ved den første prøve og ikke viger tilbage for indtrængeren; som betragter fjenden som en bror, der er uerfaren og uvidende i Herrens værk, således at det nærmer sig ham uden frygt og med ubegrænset kærlighed og hjælpsomhed underviser ham, formaner ham, leder ham og taler til hans ånd, til hans hjerte.

74. Min kamp er stor, for Jeg vil se et folk, der føler sig ansvarligt for sine handlinger, et aktivt folk, hvori de gode gerninger, kærligheden, ydmygheden, anerkendelsen af Min guddommelighed og forståelsen for det treenige-marianiske åndsværk afspejles. Et folk, der kun griber til kærlighedens, barmhjertighedens og lysets våben. Sådan vil Jeg se mit folk, sådan vil Jeg efterlade det rustet til tiden efter afslutningen af min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsorgan i år 1950 – en dato, der er bestemt af min guddommelighed; og da mit ord ikke kan trækkes tilbage, vil Jeg på dette tidspunkt afslutte min åbenbaring gennem det menneskelige forstand.

75. I skal ikke tilsidesætte denne bestemmelse eller forsøge at beholde min stråle blandt jer og min åndelige verden hos jer. For ve, ve jer, hvis I

skulle gøre dette! For det vil da ikke være *min* Ånd, det vil ikke være *min* stråle, der oplyser jer. Efter 1950 vil Jeg åbenbare Mig for enhver, der forstår at forberede sig åndeligt, for enhver, der åndeliggør sig, så han kan føre en ånd-til-ånd-dialog med Mig. For da vil Min inspiration blive modtaget af alle, ikke kun af dem, som Jeg har kaldt fodskamler — nej, Min inspiration vil i sin sandhed og i sin væsenkjerne blive formidlet af alle, fordi dette er Min vilje.

Min fred være med jer!

Undervisning 148

1. Præg mine ord dybt ind i jeres ånd, for hvert af dem udgør en del af den bog, som jeg i denne tid viser jer, og som I kan studere og senere undervise jeres medmennesker ud fra.

2. I har endnu ikke al visdommen i jeres forstand, ej heller al nåden i jeres ånd. Derfor er det nødvendigt, at I modtager min undervisning. Min vej er ikke en blomsterbestrøet sti, men en vej fyldt med kamp og store prøvelser. Derfor opfordrer jeg jer til at bede og meditere, så I kan forstå mig.

3. Menneskeheden vil anerkende dem som mine apostle, der med fuld ydmyghed bringer min lære til dem. Jeg ønsker, at retfærdighed og retskaffenhed skal præge alle jeres handlinger, så I bliver respekteret. En ideologisk krig nærmer sig og vil bryde ud i alle nationer. Hver af jer skal være soldat, men for at forsvare denne sag skal I bruge kærlighedens, overbevisningens og barmhjertighedens våben. Mange vil blive forvirrede, når de hører jeres vidnesbyrd, og vil sige, at det er umuligt, at den Guddommelige Mester taler til menneskene. Men I skal da forklare min lære om kærlighed ud fra de undervisninger, I har modtaget. Mit lys vil strømme ned over jer, og jeg vil tale gennem jeres mund.

4. Der er meget få, der i denne tid kæmper for et åndeligt ideal, for menneskeheden har mistet sin følsomhed og glemt sine pligter over for sin Gud.

5. Jeg ser børnene uden glæde, uden fred, hvordan de fylder deres sind med materiel viden og intet har lært om de åndelige love og kræfter, og deres bedrøvede ånd beder, bønfaller om barmhjertighed, men dens bønner bliver ikke hørt. Deres forældre er ikke forberedte på at undervise dem. Kvinderne har bedt mig om moderskabsgaven, som jeg ikke har skænket alle, uden at have overvejet deres ansvar, og hvad er konsekvenserne? — De var ikke i stand til at vejlede deres børn, har ikke formet deres hjerte eller oplyst deres ånd, og denne kunne ikke udvikle sig.

6. I, der opbygger den nuværende verden, vil gennemgå store trængsler, men de kommende generationer vil høste frugterne af jeres anstrengelser. Efterlad dem en arv af tro og dybe overbevisninger, hjælp dem med at stige opad gennem jeres kærlighedsgjerninger.

7. I har hørt Mesterens kald, som igen venter på jer for at give jer sit ord, som er guddommelig kærtegn. Ikke kun de første modtog denne nåde, også de sidste har været værdige til at modtage denne lære, som vil videreudvikle menneskehedens opfattelse af Gud. Jeg har sagt jer, at Jeg til alle tider har været hos jer, men sandelig, Jeg siger jer: Gennem de

»førstes« trofasthed, som Jeg gav Mine første anvisninger til, har I som de »sidste« opnået nåde.

8. Mit ord i dag er det samme som i fortiden, blot er udtryksformen anderledes. I morgen vil Jeg ikke længere tale til jer på den måde, som Jeg taler til jer nu. Folkenes skikke vil ændre sig som følge af netop denne udvikling, men I skal altid være forberedte på at modtage de budskaber, som jeres Herre vil sende jer. I skal alle vide, at Jeg altid vil være hos jer.

9. Mine åbenbaringer i denne tid har været anledning til diskussioner i kirker og sekter og vil fortsat være det. Men spiritismen vil sejre, for dens renhed vil gøre mit værks storhed mærkbar, og I vil vidne om disse undervisninger gennem jeres livsform, som vil være et eksempel og en lære for jeres medmennesker.

10. Nogle gange gentager Jeg Mine anvisninger for at præge dem uudsletteligt ind i jeres hjerter, og i dem vil I opdage Mesterens spor.

11. Dette budskab er rettet til alle samfund, ikke kun til dem, I kalder spiritistiske.

12. Essensen af dette værk vil udgøre det fundament, som alle love skal hvile på, og på denne måde skal verden træde ind i en periode præget af forståelse, broderskab og genopbygning. Kun med kærlighedens våben vil menneskene kunne nedbryde de barrierer, der i dag adskiller dem. Kun med disse principper vil folkets regenter kunne forene denne tids mennesker. Da vil man opleve, hvordan den stærke rækker hånden ud til den svage, og denne vil, mens han rejser sig igen, hjælpe den stærke, begge forenet som én eneste familie: Kristi familie, der kender sin bestemmelse og det mål, der venter den — evigheden.

13. Mine disciple er ikke alene om at udbrede min lære; også mine åndelige herskare er spredt over hele verden og virker på menneskenes forstand og hjerter for at fremme mit værk blandt menneskene.

14. Jeres øjne vil ikke længere se disse profetiens opfyldelse, men det vil blive jer til del at skue markerne forberedt og frøet sået, som vil spire i de kommende generationers ånd. Således vil verden følge sin gang, under anerkendelse af Skaberens højeste autoritet, uden hvis vilje ikke engang et blad på et træ bevæger sig.

15. Forbered jer, for I vil snart gennemleve en tid med store åndelige begivenheder. Indtil nu har det kun været en forberedelsesfase, men nu kommer tiden, hvor I skal forholde jer til verden, som stædigt holder fast ved sine ideer, forestillinger, kulter og læresætninger.

16. Gå ud og tal om mit værk, hvor alle, der søger mig, vil kunne finde mig. Jeg vil ikke foretrække nogen. Derfor skal I forkynde, at Mesteren

venter på alle sine børn, at ingen vil komme for sent til min dør, for *alle* skal frelses.

17. Sandelig, jeg siger jer: Verden er imod jer, og jeg forbereder jer på dette, så I kan forsvare jeres tros sag med kærlighedens og barmhjertighedens våben. Jeg siger jer: I vil sejre, selvom jeres sejr ikke bliver kendt. Nu vil jeres offer ikke være et blodoffer, men I vil alligevel blive udsat for bagvaskelse og foragt. Men Mesteren vil være der for at forsvare og trøste jer, for ingen discipel vil blive forladt.

18. I bærer symbolsk lidelsens kors, som altid vil minde jer om det, jeg bar for jeres skyld; og selvom I ikke gennemgår martyrium for min sag, skal I alligevel udøve afkald.

19. Jeg vil gøre dette kors lettere for jer, for som guddommelig hjælper vil Jeg hjælpe jer med at bestige jeres livs bjerg, indtil I, fulde af fortjenester, når frem til jeres Herres nærvær.

20. Lyt opmærksomt til mit ord, for det er den næring, der styrker jer. Klag ikke længere over sult eller fattigdom, for jeg forsørger jer og giver jer styrke.

21. Alle, der forelægger mig deres beskedne jordiske arv og forventer et opmuntrende ord fra mig, trøster jeg med disse ord: Nøj jer med det, I har nu, og stræb ikke efter verdslige goder; stræb efter det evige liv. Udfør gerninger, der varer ved, bygg på troens og kærlighedens urokkelige fundamenter, og I vil finde fred i verden. Det øvrige vil jeg give jer oveni, og ingen af mine børn vil gå til grunde. Endnu en gang gentager jeg disse ord for jer: »Fuglene sår ikke, høster heller ikke, og de væver ikke, og alligevel mangler de ikke forplejning og beskyttelse.«

22. Indtil i dag har I studeret hos mig som elever og disciple, men den dag vil komme, hvor I forlader dette land og bringer mit kærlighedens ord til andre egne, og derved vil I tænde kærlighedens ild i mange hjerter, som påkalder mig og i stilhed afventer timen for min genkomst for at gå i gang med arbejdet. Disse vil ivrigt bistå jer i jeres arbejde. Gå ud som gode såmænd. Vind så mange hjerter som muligt for mig. Hver enkelt skal modtage et frø fra jer. De syndere, I omvender, og de fysisk eller sjæleligt syge, I har helbredt, vil være de fortjenester, der bringer jer tættere på mig.

23. Bring mit ord som et livets frø, værn om det og sørg for, at det blomstrer i jeres ånd og i den, der modtager det. Våg over det og over dem, der har modtaget frøet, så jeres værk bliver retfærdigt. Hvad ville der blive af et frø, hvis man svigtede det i dets spiringstid eller under dets udfoldelse?

24. Påvirk de hjerter, der er fjernt fra jer, gennem jeres bøn. Overlad alt, hvad der ligger uden for jeres direkte indflydelsessfære, til den åndelige verden, så vil disse væsener fuldføre jeres værk, og alt vil være orden, harmoni og opfyldelse.

25. Alle jeres handlinger og missioner vil blive kendt af jeres samtidige og af dem, der endnu skal komme. Sørg derfor for, at jeres skridt er oplyst af lyset fra min undervisning.

26. De udvalgte ånder er spredt over hele verden, og jeg har set frygt hos dem for overtrædelser af mine love. De ønsker at arbejde for, at jorden bliver fyldt med lydige væsener, der ærer mig, forherliger mig og forener sig åndeligt med mig. Jeg vil uophørligt lade dem høre min stemme, vil vejlede og lede dem, så de husker deres Mesters eksempel.

27. Alt i universet er på fuldkommen vis forudbestemt. Overalt findes der banebrydere og profeter, der, inspireret af mig, udfører deres mission. Arbejd åndeligt og legemligt, så I lever i harmoni med de love, der styrer jer. For begge former for arbejde skal I modtage en retfærdig løn. Men lad jer ikke betale for gerninger af næstekærlighed eller trøst i materiel form, og kræв heller ikke en åndelig løn for det arbejde, I udfører på jorden.

28. Sørg for, at jeres tro bliver stærkere, så I kan udføre gerninger, der er jeres ånd værdige. Hav tillid til jer selv og tal i mit navn, for det vil ikke være jeres ord, men mine, som jeg vil lade komme fra jeres læber, så I kan føle, at jeg er hos jer.

29. I har alle en gave til mig, og I bringer den ydmygt frem for mig: Nogle en dyb anger over deres fejltagelser, andre glæde, fordi de har udført en god gerning. Nogle af jer har et ønske om at støtte jer til mig. Stol på, at I kommer fremad, uanset hvor vanskelig jeres bestræbelse måtte være. Jeg læser i jeres hjerter og skænker de nogle nåde og modtager af andre deres hyldest.

30. Bed og forbered jeres hjem, så det bliver et tempel; da vil de syge blive raske under dette tag, og de lidende sjæle vil finde hvile; I vil ikke mangle brød og beskyttelse. Jeg har udsendt jer, for at I kan bringe trøst og barmhjertighed blandt menneskene og den fred, som opfyldelsen af en opgave skænker. Hvis I efter at have ofret det, I ejer, skulle høste utaknemmelighed, så sæt jer over smerten. Hent styrke hos mig, og jeg vil skænke jer tålmodighed og hengivenhed.

31. Hav fred i jeres hjerter, så vil I arbejde med glæde og være dydige i jeres handlinger, således at I forstår at udbrede denne nåde i jeres omgivelser. Bekæmp krigen, rens det (åndelige) miljø, virk opbyggende i familierne og blandt folkeslagene, så vil I snart skue lyset fra en ny dag for menneskeheden.

32. Da vil I se mennesker, der i deres længsel efter kærlighed og barmhjertighed, efter forsoning og fred, kommer til mig og beder om det guddommelige lys, for ikke længere at fare vild. De vil stole på mig og forvente liv og styrke fra mig og anerkende mig som Fader.

33. Bevar denne undervisning, som indeholder mine åbenbaringer, profetier og domme, som jeg giver jer i denne tid. Opdag også dens (åndelige) essens, som er næring for ånden. Gå omhyggeligt med den, for den udgør en del af »Bogen om det sande liv«, som jeg har slået op i det sjette kapitel. Når I har studeret dens lektioner grundigt og går i gang med at omsætte dem til praksis, skal I ændre jeres liv, leve enkelt, elske alle mine åbenbaringer, altid være i forbindelse med mig og lægge grundlaget for opståen af en ny verden, der vil blive styret af mine love, og hvor jeg vil blive æret og finde lydighed.

34. Når verden lægger sin byrde af trængsler og manglende forståelse på jeres hjerte, så kom til mig, og jeg vil styrke jer og helbrede jeres sår. Føl jer som børn foran mig, selvom I har levet længe, og hvil i min Ånds fred.

35. I den verden, hvor I lever, findes der ikke et eneste hjerte, der ikke lider. I gennemgår alle i øjeblikket jeres egen lidelsesvej, men I har endnu ikke lært at tage prøvelserne imod med kærlighed, og I accepterer ikke jeres lidelseskalk. I har ikke taget Jesus til forbillede under hans fuldkomne lidelse. I er ikke alene i jeres prøvelse; I har mig som hjælper til at gøre jeres kors lettere at bære.

36. Livets storme må ikke få jer til at miste modet; fortvivl ikke i smerten, bær jeres soningsopgave med tålmodighed, og når I så har besteget bjerget og bliver ophøjet på et åndeligt kors, som er usynligt for menneskene, så søg min nærhed for at føle jer stærke. Jeg vil være hos jer og opmuntre jer, og jeres ånd vil i dødstimen blive ét med min. Jeg vil modtage jer, trøste jer og give jer min fred.

37. Da vil I opleve, hvordan en ukendt verden åbner sig for jeres ånd. I vil fornemme, at I træder ind i et nyt liv, og når I derfra betragter denne jord, dette udviklingsstadium, hvor I i øjeblikket lever, vil I føle medlidenhed med verden, som lider, frygter og lever uden håb. For lyset fra denne åbenbaring, som jeg har bragt jer i den tredje tid, er endnu ikke nået frem til den, og jeres ånd vil bede mig om opgaven at arbejde åndeligt for den for at lede dens skridt ind på den sande vej. I vil samle alle jeres evner for at stille dem i tjeneste for jeres yngre søskende – dem, der ikke ønskede at høre deres himmelske Faders stemme, som er kærlighed og retfærdighed. Så vil I blive fredens budbringere, og således vil I fortsætte med at arbejde i det guddommelige værk. I vil indse, hvor stor

den åndelige opgave er, der påhviler jer, og på hvert nyt trin, I når, vil I føle mig tættere på jer. Min vilje vil være jeres, og jeres vilje vil være min. På denne måde vil jeg føre jer ind på den vej, der fører til mig.

38. Gå utrætteligt ad den sti, som Mesteren har markeret. Nogle gange bløder jeres fødder, og jeres klæder bliver revet i stykker af tornene, men jeres håb holder jer oppe. Sådan ser den jer, som I er udsprunget fra, og til hvem I skal vende tilbage.

39. Nu er *Jeg* jeres rejseledsager, der helbreder jeres sår for at lade jer mærke min balsam. Således lader *Jeg* det, der endnu sover i jeres væsen, genopstå til nyt liv, og I vågner ved jeres samvittigheds kald, for *Jeg* er opstandelsen og livet.

40. I var døde, men *Jeg* vækkede jer til nådens liv og lod jer skue mit Ånds lys.

41. Som lærer er *Jeg* yderst tålmodig og utrættelig. Min lære er tilsyneladende ny, og dog er den den samme, for fra generation til generation, siden tidernes begyndelse, har *Jeg* kun lært jer at elske hinanden, og på denne vej vil I kunne nå frem til *Mig*.

42. *Jeg* skabte jer til mig, og jeg vil have jer som mine egne. *Jeg* har kaldt jer for at lære jer at leve som lysets ånder. I dag vandrer I gennem denne verden, og I ved ikke, om I i morgen vil blive adskilt fra dem, der her har været jeres kære. Vær altid parate, så I til enhver tid kan følge jeres medmenneskers kald. *Jeg* giver jer endnu en frist, for hvis jeg skulle overraske jer på dette tidspunkt – hvad kunne I da fremvise for mig? Har I udbredt min lære? Har I vækket de sovende til det evige liv? Føler I jer parate til at modstå en dom?

43. Disse spørgsmål, som *Jeg* netop stiller jer, skal I stille jer selv hver dag, så I lever vågent og beredt, og så Mesteren er tilfreds med sine disciple.

44. I denne Tredje Tid vil jeg oprette Helligåndens Kirke i mine disciple hjerter. Der vil Skaberguden bo, den stærke Gud, den Gud, der blev menneske i den Anden Tid, den Gud med uendelig visdom. Han lever i jer, men hvis I vil føle ham og høre klangen af hans ord, må I forberede jer (indre).

45. Den, der gør det gode, føler min tilstedeværelse indadtil, ligesom den, der er ydmyg, eller som ser en bror i enhver næste.

46. I jeres ånd findes Helligåndens tempel. Dette rige er uforgængeligt; der findes ingen storme eller orkaner, der er i stand til at rive det ned. Det er usynligt og uberørbart for det menneskelige blik. Dens søjler skal være længslen efter at vokse i det gode, dens kuppel er den nåde, som Faderen

skænker sine børn, porten er den Guddommelige Moders kærlighed; for enhver, der banker på min dør, vil røre ved den Himmelske Moders hjerte.

47. Disciple, her er sandheden, som lever i Helligåndens kirke, for at I ikke skal høre til dem, der vildledes af falske fortolkninger. Kirkerne af sten var blot et symbol, og der vil ikke blive stående en sten på den anden af dem.

48. Jeg ønsker, at troens flamme altid skal brænde på jeres indre alter, og at I forstår, at I med *jeres* gerninger lægger de fundament, hvorpå det store hellighed en dag skal hvile. Jeg sætter alle mennesker med deres forskellige ideer på prøve og virker på dem, for jeg vil lade dem alle deltage i opførelsen af mit tempel.

49. Alle, der rejser sig og højt værdsætter dette ideal, vil være åndeligt forenet, selvom deres kroppe er meget fjernt fra hinanden. Deres enhed vil være stærk, og de vil genkende hinanden. Dette er mit folk, som vil hjælpe alle, det møder på sin vej, med at opnå frelse.

50. Noget af dette vil I opleve, og meget vil de kommende generationer opleve. Men jeres fortjeneste ved at have været de første i kampen for den åndelige forening vil Jeg altid holde jer til gode.

51. Jeres opgave er vanskelig og delikat, men aldrig umulig. Så længe I har viljen til det, vil jeres opgave forekomme jer enkel.

52. Kæmp og fortvivl ikke, kæmp mod jer selv. I ved jo – så længe I lever i det materielle, vil tilbøjeligheden til synd bestå, vil der være fristelser, og vil lidenskaberne rase som uvejre.

53. Ånden kæmper for at opnå sin opstigning og sin fremgang, mens kødet ved hvert skridt giver efter for verdens fristelser. Men ånd og materie kunne harmonere med hinanden, hvis begge blot gjorde brug af det, der retmæssigt tilkommer dem, og det er netop det, min lære viser jer.

54. Hvordan kan I til enhver tid efterleve min lov? — Ved at lytte til samvittighedens stemme, som er dommeren over jeres handlinger. Jeg pålægger jer intet, som I ikke kan opfylde. Jeg vil overbevise jer om, at vejen til lykke ikke er en fantasi, men at den eksisterer, og jeg åbenbarer her for jer, hvordan man følger den.

55. I har friheden til at vælge vejen, men det er min pligt som fader at vise jer den sande, den korteste, den, der altid er oplyst af lyset fra det guddommelige fyrtårn, som min kærlighed til er for jer. For I er disciple, der tørster efter altid at høre nye ord, der bekræfter jeres viden og puster liv i jeres tro.

56. Med hvilken kærlighed kommer I til mig, fordi I ved, at I i min undervisning finder den styrke og det råd, der kan fjerne jeres

bekymringer! Min Ånd glæder sig, når den modtager jer for at give jer kærlighedsbeviser, og ser, at I stoler på mig, ligesom et barn altid skal stole på sin far.

57. Jeres liv er fuldt af kærlighedserklæringer, som I ikke altid har været i stand til at opfatte. Men selv i de dage med største trængsler når et håbets stråle frem til jer, som ikke lader jer synke ned i fortvivlelse eller håbløshed. For Faderen står barnet bi og tillader ikke, at dets sjæl går til grunde. Netop på sådanne dage viser Jeg jer Min beskyttelse på en tydelig måde, så I lærer at stole på Mig, og når andre prøvelser af større omfang rammer jer, er I forberedte og føler jer i stand til at lade dem finde sted i jeres liv og opnå det resultat, som Jeg har bestemt.

58. På den vej, der er udstukket for jer, findes der ingen prøvelser, der er nytteløse. Alle har et mål, der består i at fuldkomme jeres sjæl. De store prøvelser er altid for de store ånder. Derfor, når I ser en storm nærme sig, der truer med at ødelægge jeres sjælefred, så vær ikke bange, trods den og besejr den med den magt, som Jeg har skænket jer. Afvent den nødvendige tid og giv ikke op i jeres kamp. Forvis den ikke i det øjeblik, den viser sig hos jer; forbliv vågne og bedende. — Jeg taler ikke om naturkræfterne, men om dem, der tjener som prøvesten for ånden, og som, når de udnyttes rigtigt, hjælper den med at stige opad, da de åbner nye veje for den, gør den bekendt med følelser og vækker sådanne i den, som slumrede i den, og som den havde brug for som hjælp til sin udvikling. »Kend jer selv«, har jeg sagt til jer. Træng ind i jeres eget væsen og gør brug af alle jeres muligheder og evner, for i dag skal I lære alt at kende og omfavne det med jeres ånd, så I kan efterlade jeres værk på jorden fuldført.

59. Snart vil I se en ny kamp opstå i verden, hvor jeres tro vil være i fare. Alle vil kæmpe for at forsvare deres overbevisninger, alle vil hævde, at de besidder sandheden. Men under denne strid vil menneskenes ånd vågne og blive modtagelig for min indflydelse; både de ene og de andre vil se sig nødsaget til at studere min lov og mine åbenbaringer. Bøgerne vil blive gennemgået af sekterne som aldrig før, og alle vil spørge mig – de ene som dommer, andre som mester. Dette vil være den tid, som I skal være forberedt på, og hvor I skal udbrede mine lære.

60. Alt, hvad Jeg har forkyndt jer, vil gå i opfyldelse. Hver dag vil I finde en lejlighed til at arbejde og omsætte mit ord til handling. Jeg forbereder jer, så I ikke bliver overraskede, når disse forudsigelser går i opfyldelse.

61. For sandelig, siger Jeg jer: Tiden er kommet, hvor I skal opfylde jeres pligt over for Mig, ligesom I har opfyldt den over for jeres familie. Nu er I

ved virkelig at erkende det formål, I er skabt til, og I vil udføre den opgave, der er pålagt jeres ånd.

62. Hverken mit ord eller mit værk vil være nogen byrde for jer; tværtimod vil de gøre jeres tilværelse lettere i en tid præget af lidelser og bitterhed, hvor alle mennesker som skibbrudne vil søge et fodfæste for ikke at gå til grunde.

63. I har allerede opdaget denne båd og er ved at stige om bord. Salige er de, der forbliver i den med tillid og urokkeligt, for de vil ikke gå under.

64. Jeg ønsker, at I ikke længere skal græde på jeres livsvej, selvom prøvelser truer jer. Derfor gør Jeg jer klart, at det er uundværligt ikke at overtræde loven.

65. For at fortælle jer, hvad jeg åbenbarer for jer i denne tid, har jeg måttet vente i mange tidsaldr. Men jeg spørger jer: Hvad betyder årtusinder for mig, da der ikke findes tid for min Ånd? I har dog måttet vente, men ikke i passivitet, snarere ved at udvikle jer og vokse i lys, viden og erfaring.

66. Nu er I i stand til at fornemme og forstå mine undervisninger, hvor høje de end måtte være. Sådan var det ikke i den første tid, da Jeg, for at symbolisere Åndens fædreland, måtte overdrage et land til folket; og for at lære dem loven måtte Jeg efterlade den indhugget i sten.

67. Nu er I nået til det punkt, hvor I skal være vidne til materialismens riges undergang, hvor troner, kroner, magt, hovmod og forfængelighed vil styrte i grus. Alt dette har eksisteret og vil fortsat eksistere, så længe menneskene tror, at der ikke findes større salighed end den, de finder i verden. Men når menneskene tænder troens lys på det åndelige liv, vil de falske festklæder falde af deres krop, og ånden vil iklæde sig klæderne hos dem, der elsker sandheden, det gode og renheden.

68. Brug jeres Faders ord, for menneskene vil strømme til jer for at søge beskyttelse. Hos dette folk vil de se Herrens løfter gå i opfyldelse, og de vil føle sig tiltrukket af den åndelige essens, som dette folk næres af.

69. Jeg oplyser jeres forstand, åbner jeres hjerte for alle gode følelser og gode inspirationer og lukker jeres læber for fornærmelser og blasfemi; men Jeg giver jer friheden til at give udtryk for Min lære, til at trøste og til at vidne om sandheden.

70. Der må ikke være dommere blandt jer, ej heller fanatikere eller hyklere, for hvor disse fejl findes, kan der ikke være åndeliggørelse.

71. Min retfærdighed vil uophørligt gøre sig gældende blandt dette folk, så længe det ikke energisk går i gang med at studere mit budskab og bringe det til menneskene som det glade budskab. Derfor siger Jeg jer, at

det er bedre for jer, hvis I skynder jer og sørger for at rette jeres fejltagelser, så prøvelserne og dagene med smerte bliver forkortet for jer.

72. Hvorfor undrer I jer over, at der blandt jer dukker mennesker op, som har beboet jorden i tusinder af år? Hvad betyder tiden egentlig for ånden? Hvad betyder tiden i den åndelige verden? — Intet!

73. Det er omkring to tusind år siden, at Jeg var hos jer, men sandelig, Jeg siger jer, at denne tid for Mig kun har været et øjeblik.

74. Undrer I jer over, at min ånd eller mine budbringeres ånd åbenbarer sig blandt jer? Årsagen hertil er, at I ikke reflekterer over jeres liv, og derfor undrer I jer over alt og kalder det overnaturligt, hvad der er fuldstændig naturligt.

75. I er forbløffede over, at et åndeligt væsen åbenbarer sig eller træder i forbindelse med jer, uden at tænke på, at også I åbenbarer jer og endda giver jer til kende i andre verdener, i andre sfærer.

76. Jeres kød er ikke bevidst om, at jeres ånd forener sig med mig i bønnens øjeblikke; det er ikke i stand til at opfatte nærheden til jeres Herre gennem denne gave – ikke alene til min ånd, men også til jeres åndelige brødres og søstres ånd, som I mindes i bønnens øjeblikke.

**Det spanske ord »materia« = materie står ofte for kød, legeme, krop, det kropslige/jordiske, sanseligheden og omvendt. Derudover »materialismo« = materialisme, også: sansernes forblændelse. »Cuerpo«, »carne«, »materia« = (jordbundet) krop, kød, materie bruges ofte som synonymer og i modsætning til »espíritu«, »conciencia« = ånd, sjæl, samvittighed, bevidsthed.*

77. I er heller ikke klar over, at sjælen i jeres hviletimer, når kroppen sover, afhængigt af dens udviklingsniveau og åndeliggørelse, løsner sig fra kroppen og viser sig på fjerne steder, endda i åndelige verdener, som jeres forstand ikke engang kan forestille sig.

78. Ingen skal undre sig over disse åbenbaringer. Forstå, at I i øjeblikket nærmer jer tidernes fylde.

79. I må forstå, at de tider, hvor mennesker og folkeslag søgte min stemme, min tale og mine budskaber i voldsomme storme og i alle naturfænomener, er forbi, og at I nu er i stand til at forbinde jer åndeligt med mig og modtage mine guddommelige budskaber gennem Åndens evner og ikke gennem jeres legems sanser.

80. Jeg siger jer, at naturkræfterne ganske vist fortsat ryster menneskeheden op, plager menneskene, sætter dem på prøve, vækker dem og renser dem. Men dette sker på grund af jeres jordiske bundethed, fordi I kun er modtagelige for det, I opfatter med jeres kødelige sanser.

Men når der først er åndeliggørelse på jorden, når menneskene har udviklet deres åndelige evner og er modtagelige for det, der ligger hinsides det materielle, vil I kunne konstatere, hvordan naturen med alle sine elementer vil falde til ro, vise sig at være fuldstændig harmonisk og ikke længere vil blande sig i det, der hører under jeres moral og jeres åndelighed.

81. De materielle naturriger vil ikke længere være det guddommeliges budbringere, for menneskene vil da have modtaget mine undervisninger og have nået den ånd-til-ånd-dialog.

Min fred være med jer!

Undervisning 149

1. Her er igen Mesteren, der formidler sin undervisning til jer gennem jeres bevidsthed.

2. Min kærlighed bliver til lysets ord blandt menneskene i denne tid, hvor verden har brug for åndens frihed for at modtage mine undervisninger, som viser jer vejen til frelse. Men i denne tid kommer jeg ikke som menneske; jeg kommer i ånden til hver enkelt af jer og kalder på hele menneskeheden, så den kan erkende storheden i den tredje tids åndelige undervisninger. Det er min vilje at oplyse menneskenes ånd i denne epoke gennem mine disciples dyd. Moralen er forsvundet fra menneskenes hjerter; kun få er der, der forbliver i min lov, og kun få, der ved, hvordan de skal forene sig med deres Skaber, og dette på grund af den fordærvelse og åndelige uvidenhed, der hersker blandt menneskene.

3. Ingen skal forvente eller søge mig i skikkelse af et menneske, sådan som jeg kom i den anden tid. Søg mig heller ikke gennem billedværker, skabt af menneskehænder.

4. Vidnesbyrdet fra den tredje tid vil ikke være det eneste, der taler til jer om min kærlighed til menneskeheden — det vil være handlingerne og ordene fra de tre tider, hvor Faderen har åbenbaret sig for mennesket.

5. Jeg har kaldt dem »indviede«, som som de første begynder at tilegne sig kendskabet til mine lære. Jeg har åbenbaret årsagen til mange begivenheder for dem, for at de kan styrke deres dømmekraft i fornuft og sandhed.

6. Jeg kommer igen for at undervise menneskene, ikke for at lære af dem. I den anden tid så man mig i Visdommens Tempel tale med fyrster og lovlærere, som jeg forbløffede med ord, som et menneske hverken kan udtale eller forstå. Dette skete i Jesu barndom.

7. Da tiden var inde til at prædike, begav jeg mig til Jordanfloden for at søge Døberen, som straks genkendte mig, da han så mig. Den måde, hvorpå Johannes genkendte mig, og den ydmyghed, hvormed han ærede sin Mester, er et eksempel på åndelighed, profetisk indsigt og ophøjelse.

8. I dag er Jeg vendt tilbage til jer, og Jeg har været nødt til at tale meget til jer for at overvinde materialismen, tvivlen og kulden i jeres hjerter.

9. Her er jeg, disciple, og jeg lærer jer at genkende jeres ånds gaver og at forstå ekstasen, for i ekstasen hører I Åndens* stemme, det uigennemtrængelige bliver gennemsigtigt, og mørket oplyses.

**Det spanske ord »conciencia« betyder bogstaveligt talt samvittighed eller bevidsthed. Nogle gange forekommer »Ånd« mere passende, da den i*

sin kerne rummer den guddommelige gnist med både samvittigheden og bevidstheden.

10. Denne tilstand af ophøjelse må ikke være forbeholdt kun nogle få væsener; det er en gave, der ligger i dvale i enhver ånd, men i fortiden har Jeg altid gerne benyttet mig af dem, der forstod at gøre brug af denne nåde. For at ekstasen skal være fuldkommen, må I først overholde en fastetid, ligesom de retfærdige i de første tider.

11. Inden Jesus begyndte at forkynde den glade budskab, lærte han jer i den anden tid disse lektioner ved at trække sig tilbage i ørkenen i fyrre dage for at samle sig i ensomheden, fordybe sig åndeligt og styrke sig i det Højeste.

12. Sandelig, siger Jeg jer: I disse timer med den dybeste forening med Gud så Jesus som menneske symbolet på offerdøden, og hans krop skælvede. Himlen åbnede sig, og deri så han den ende, der ventede ham. Han så det formørkede bjerg og på dets top et kors, som han var naglet fast til. Hans ører hørte en folkemængdes hån og de sætninger, de rettede mod ham: »Hvis du er Guds Søn, så stig ned fra korset og red dig selv.« Han drak lidelsens kalk, for i den prøvelse skulle han vise jer al sin kærlighed. Det var hans mission at vise jer vejen og besejre jer med de guddommelige våben: kærlighed, tilgivelse og ydmyghed. Disse våben er mægtigere end noget sværd og har større kraft end havets rasende bølger. De har fået selv sådanne mennesker til at føle kærlighed, som aldrig før havde oplevet den.

13. Efter en vis tid blev menneskene besejret af min lære om sandhed, kærlighed og trøst.

14. Jeg kræver ikke, at I følger mig hele vejen gennem den opofrelse og det blod, som jeg gennemgik i den Anden Tid. Nogle af jer vil opfylde en del, andre vil efterligne Mesteren på en anden måde, for der findes kun én Kristus.

15. Gør jer klar til at leve efter mit eksempel, for I ved endnu ikke, hvilken del det er, I skal efterligne. Men hvis det skulle blive jer forundt at føle som Jesus, at de hykleriske og de vantro menneskers ord rammer jer som piskeslag på den blottede krop, så løft jer i ekstase op til Faderen, som Mesteren lærte jer på korset, og Guds kraft vil hvile fuldt ud på jeres ånd, som vil styrke jeres krop. Når I så åbner jeres øjne, vil I opleve det samme som Jesus i ørkenen, da friske dugdråber, som en let brise bragte med sig, kærtegnede hans pande og lindrede hans kvaler efter himmelfarten, mens den gyldne sol glødede gennem klipperne og sandet.

16. Inden Jesus, den retfærdige blandt de retfærdige, i hvem den guddommelige Ånd var skjult, bekendtgjorde kærlighedens rige, forberedte han sig på denne måde for at give jer endnu et eksempel på ydmyghed og fuldkommenhed; og I, den tredje tids disciple, har hørt, at mit ord har sagt til jer: Kom til mig og vær de gode såmænd af mit ord, for verden er kommet på afveje fra sin åndelige vej.

17. Jeg har mindet jer om læren fra den anden tid, for at I kan forene den med mine nye undervisninger og med dem oplyse menneskeheden, I arbejdere i den tredje tid!

18. Mærk min tilstedeværelse, som oplyser jeres ånd og forbereder jer, så I kan forstå mit fredsbudskab.

19. Glem jeres lidelser, så I kan modtage mit ord, og så dets indhold forbliver i jeres hjerter.

20. Jeg har endnu en gang sendt jer til Jorden, for at I kan fortsætte jeres mission, for at I kan indse, at jeres ånd skal bestige en stige af fuldkommenhed, og at I i overensstemmelse med jeres fortjenester vil nå et højere udviklingsniveau. I har én eneste Mester; ét eneste lys vil lede jer og altid vise jer vejen til jeres højere udvikling. I kan alle stige op, hvis I opfylder jeres mission. For længe siden påbegyndte I livets rejse, og alligevel har I hidtil kun udviklet jer lidt opad. Jeg giver jer et incitament hertil, når Jeg allerede i denne verden, hvor I lever i dag, lader jer ane det åndelige liv i andre verdener.

21. Når I betragter alle levende væseners liv nærmere, vil I kunne se, at det er beriget med mange velsignelser og kærlighedsbeviser. I vil opdage mig som den bedste ven, den uadskillelige ledsager og den guddommelige læge. I denne tid, hvor jeg udbreder min kærlige beskyttelse over alle mine børn, skal I have del i alle disse gaver, fordi I er skabt i mit billede.

22. I lang tid har I glemt jer selv og de bånd, der forbinder jer med mig, samt jeres natur, der ligner min, og derfor er I sunket ned og kommet på afveje. Den åndelige vej har ingen ende, og jeg viser jer den fra dens begyndelse. Hvis I ikke befinder jer på den, så kom herhen, og jeg vil hjælpe jer med at vandre ad den og indhente den tabte tid.

23. For at verden ikke skal gøre jer til slaver, skal I afsætte en del af jeres tid til at uddanne og udvikle jeres ånd.

24. Mange af jeres medmennesker lever i stor fortvivlelse. De er tæt på jer, og I har ikke bemærket det. I kan endnu ikke sætte jer ind i deres hjerter, men det glæder mig, når jeg ser jer udøve min lære, og jeg har større glæde af at betragte dem, hvis ånd udstråler kærlighed og trøst, end dem, der kun helliger sig studiet af mit ord og glemmer deres pligter over for deres medmennesker.

25. Arbejd, så I kan finde fred; sæt alt ind i denne tid, så I kan være et eksempel gennem arbejde, lydighed og tro.

26. Jeg kommer til jer for at blive anerkendt som den eneste Gud, alle væseners Fader, for at sige jer, at jeg vil gøre hver og en af jer til en discipel og en arving efter mig. Jeg vil give jer et frø fra min lære, der ligner et mægtigt træ, så I kan opfostre det og bære det til mange forskellige steder, for at menneskeheden kan næres af dets frugter.

27. Enhver forkert fortolkning, der er blevet givet af mit ord eller mine gerninger, vil jeg rette, for jeg vil forene jeres erkendelse, så I alle elsker mig på samme måde. Våg over verden, og lad jeres ånd bringe lys og fred til menneskene, og sørg for, at verden bliver oplyst af det klare lys, der udstråler fra min ånd. Lyset er fremskridt, kærligheden er frelse, og freden er håb. Kærligheden er hjertets anliggende, freden har sin rod i ånden, og begge er et afspejling af evigheden.

28. Jeg ser, at nogle af mine børn keder sig ved Jesu kærlige ord, og det skyldes, at deres sanser ikke er rettet mod mit ord; deres tanker er optaget af materielle anliggender, og derfor er deres hjerter tomme, når de holder op med at lytte til mig. Men Mesteren giver ikke op med at nærme sig sine børn for at få deres hjerter til at slå højere gennem sin guddommelige undervisning.

29. I mennesker, der vækker jeres evner for at lære den menneskelige videnskab at kende, men lader dem falde i søvn, når I studerer den guddommelige åndslære! I vandrer trætte ad de tornebesatte stier på jagt efter målet for jeres menneskelige viden. Men Jeg vil udvælge Mine tjenere blandt de fortabte og lade deres hjerter slå i kærlighed til deres medmennesker.

30. Selv om menneskene ikke bekymrer sig om deres åndelige fremskridt — våger Jeg over alle ånder. Hvis de ikke lytter til deres samvittigheds stemme, som er Min egen stemme, vil de ikke opnå en dialog med Min guddommelighed.

31. Denne menneskehed er som følge af sin materialisme stadig afgudsdyrkende! Aron, Aron, du skabte afgudsbilledet for Israels øjne, men sandelig, de falske guder vil blive væltet ned fra deres piedestal og styrte til jorden! Hvor er Salomos tempel? Hvor er det Allerhelligste? Når Jeg har ladet de symboler, der var tilladt, forsvinde – hvordan skulle Jeg da ikke bekæmpe de fanatiske kulter indtil de er udryddet? Salomo byggede et materielt tempel for at tilbede Mig, men selv af det blev der ikke en sten tilbage på den anden.

32. Datidens gejstlige klæder sig kongeligt for symbolsk at udøve deres embede i forbindelse med Jesu offer, og selvom de i den forbindelse

påberåber sig mit navn og min stedfortræderrolle, opdager jeg, at deres forstand er forvirret, og at deres hjerte er oprørt af intriger og lidenskabers storme. Der er ikke én eneste, der som profet forkynnder, at Jeg befinder Mig blandt denne tids mennesker.

De vil opleve stor lidelse, for der er ingen åndelig rustning blandt dem. Hvor er opfyldelsen af dem, der foran Jesus lovede at følge i hans fodspor? Hvor er mine apostles efterfølgere? Er der nogen, der ligner Johannes, som var blandt de første, eller Paulus, som var blandt de efterfølgende?

33. Derfor nærmer Mesteren sig jer på ny for at genoptage sin undervisning. Allerede nu ser Jeg de nye farisæere og skriftkloge storme frem mod mig fulde af had. Netop da vil Jeg spørge: »Hvor er mine disciple?« Men når de stolte, de falske, de rige, der frygter at miste deres magt, og de, der føler sig truet af Min sandhed, igen håner og forfølger Mig, vil vilde storme bryde løs. Men det vil ikke være Mig, der bryder sammen under korsets byrde, men dem, der krævede ofringen af Ham, der gav dem livet.

34. Det er ikke en menneskelig stemme, I hører i disse øjeblikke, det er himlens stemme, der forkynnder jer de begivenheder, der vil komme, så I, der hører mine profetier, kan forberede jer og ikke blive forfærdet, når I oplever, at selv naturkræfterne kommer ud af balance; for Jeg er den universelle magt og retfærdigheden, og i retfærdighed vil Jeg åbenbare mig.

35. Jeg er kommet for at udrydde verdens laster, så menneskene kan frigøre sig fra syndige skikke og forestillinger, lade sig inspirere og tale om Ånden. Da vil de symbolsk skue mig i Jesu kærlige skikkelse, som viser dem vejen, der fører til Åndens sande mål, hvor jeg venter på dem.

36. I er vogtere af det »Tredje Testamentek«. Bevar denne arv med største iver for de kommende generationer. Vis mit værk med den fuldkommenhed, der er det iboende, for hvis I skulle komme til mig uden at have opfyldt jeres mission, vil I blive nødt til at vende tilbage til kødet, og da vil jeres kamp blive meget hård.

37. Tag Moses som forbillede i denne tid, i denne ørken af det menneskelige liv. Sandelig, Jeg siger jer: I er igen på bjerget (Sinai), for der vil Min stemme lyde og sige til jer: Forstå Mig. Denne tids bjerg er jeres ophøjelse, hvor I vil modtage Mit bud og høre Min stemme i jeres samvittighed. Allerede derfra vil I kunne skue det forjættede land, som befinder sig i Åndens fuldkommenhed.

38. Den guddommelige lov forgår aldrig, mens de menneskelige love derimod ændrer sig i takt med menneskenes åndelige udvikling.

39. »Du skal elske Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl« er det første bud i den guddommelige lov, som ikke har ændret sig og heller ikke vil ændre sig. Dets essens, dets indhold og dets lære er evige. Men I har også hørt, at der blev sagt til jer: »Du skal elske din næste og hade din fjende«, men det sidste var ikke et bud i den guddommelige lov, men en af de mange menneskelige forskrifter, der var gældende på den tid.

40. Jeg kom til jer i Jesus og sagde til jer: »Elsk jeres fjender, velsign dem, der forbander jer, gør godt mod dem, der hader jer, bed for dem, der fornærmer og forfølger jer, for at I kan blive genkendt som børn af jeres Fader i himlen.« Dette er en åndelig lov, derfor evigt gyldig; den vil ikke undergå nogen som helst forandring. Kun det menneskelige forandrer sig, udvikler sig og forvandles.

41. Hvad kan I gøre for at vide, hvilke læresætninger, åbenbaringer, profetier og love der allerede er forældede, og hvilke der stadig er gældende? Hvilke åbenbaringer er evigt gældende, og hvilke profetier er ikke gået i opfyldelse? Sandelig, Jeg siger jer: Kun den oprigtige bøn og et frugtbart liv kan give jer tilstrækkelig åndelighed til at opdage den guddommelige essens, som Jeg har overdraget jer i de tre tidsaldre.

42. Da de skriftkloge og farisæerne iagttog Jesu gerninger og opdagede, at disse ikke stemte overens med deres egne, hævdede de, at den lære, han forkyndte, var i strid med Moseloven. Årsagen hertil var, at de forvekslede loven med traditionerne. Men jeg beviste for dem, at jeg ikke var kommet for at overtræde den lov, som Faderen havde åbenbaret for Moses, men for at opfylde den med ord og gerninger.

43. Det er rigtigt, at Jeg satte Mig over mange af dette folks traditioner, for tiden var allerede inde til at fjerne dem for at indlede en ny tid med højere lære.

44. Hvis Jeg havde fortalt jer alt i de første åbenbaringer, ville det ikke have været nødvendigt, at Mesteren, Messias, måtte undervise jer i nye læresætninger, og heller ikke at Helligånden i denne tid er kommet for at vise jer det åndelige livs herligheder. Derfor siger Jeg jer, at I ikke skal klamre jer til det, der blev åbenbaret for jer i tidligere tider, som om det havde været det sidste ord i Min lære. Jeg kom på ny til menneskene, og i lang tid har Jeg åbenbaret Mig gennem deres forstand, og Jeg kan desuden sige jer, at Mit sidste ord endnu ikke er talt.

45. Søg altid i min visdomsbog efter det sidste ord, den nye side, der åbenbarer betydningen og indholdet af det tidligere givne, så I i sandhed kan være mine disciple.

46. I dag lever I fjernt fra dem, der lider mere end jer. Men når åndeligheden først oplyser jeres liv, vil I søge at leve blandt dem, som I i dag holder jer på afstand af, fordi I anser dem for fortabte, eller fordi de vækker modvilje hos jer.

47. I vil blive budbringere af lysets, forløsningens og håbets ord og vende jer mod dem, der er blevet glemt af deres næste.

48. I skal ikke tale strengt til nogen, for på den måde frelser man ikke. I må lære, at man ikke må fornærme synderen for at straffe hans forseelse.

49. Jeg siger jer: Når man taler kærligt til rovdyr, bøjer de deres hoveder.

50. Hvis den, I taler til, har nogle fortjenester, så sig det til ham. Hvis I skulle opdage en dyd blandt mange laster hos ham, så tal ikke til ham om lasterne, men om dyden, for at inspirere og opmuntre ham til det gode.

51. Det skal være kærligheden, der leder jer, så I bliver sande budbringere for den guddommelige trøster. For I, som ikke er styrtet ned i nogen afgrund, er altid hurtige til at anklage og dømme. Uden den mindste medfølelse dømmer I letfærdigt jeres næste, og det er ikke min lære.

52. Hvis I, inden I dømmer, ville undersøge jer selv og jeres fejl – så forsikrer jeg jer, at jeres dom ville være mere barmhjertig. I anser dem i fængslerne for onde og betragter dem, der er på hospitalerne, som ulykkelige. I holder jer væk fra dem uden at indse, at de er værdige til at træde ind i mit kærligheds rige. I vil ikke tænke på, at også de har ret til at modtage solens stråler, som blev skabt for at skænke liv og varme til alle skabninger uden undtagelse.

53. De mennesker, der er indespærret på steder for soning, er ofte spejle, som menneskene ikke ønsker at se sig selv i, fordi de ved, at det billede, som dette spejl afslører for dem, i mange tilfælde vil være en anklage.

54. Men Jeg siger jer: Velsignet være de af Mine arbejdere, som i deres hjerte er i stand til at føle smerten hos dem, der lever berøvet deres frihed eller sundhed, og som besøger og trøster dem; for en dag vil de møde hinanden igen, det være sig i dette eller et andet liv, og I ved ikke, om de da ikke vil have mere sundhed, større frihed og mere lys end dem, der bragte dem kærlighedens budskab i et fængsel eller på et hospital; da vil de i deres taknemmelighed vise deres påskønnelse og række hånden ud mod den, der rakte den til dem på et andet tidspunkt.

55. Det øjeblik, hvor I bragte mit ord tæt på deres hjerte, det øjeblik, hvor jeres hånd strøg over deres pande, og I lod dem tænke på mig og føle mig, vil aldrig blive udslettet fra deres ånd, ligesom jeres ansigt og jeres

broderlige stemme ikke vil gå i glemmebogen i deres sind, hvorfor de vil genkende jer, uanset hvor I befinder jer.

56. Mens I her lytter til mit ord, glemmer I for en kort stund de lidelser, der rammer alle mennesker, og I fortrænger fra jeres bevidsthed forestillingerne om ødelæggelse, krig og død, som truer menneskeheden.

57. Frygter I smerten? — Forvis synden, og smerten vil ikke kunne gøre jer noget. I skal føle en anden smerte, men det vil ikke længere være den selvsk orienterede smerte. Det vil ikke være jeres egen, men I vil begynde at lide af kærlighed til andre.

58. Når ånden hæver sig, føler den med sine næste, og jo mere den nærmer sig mig og elsker mig, desto større er dens kærlighed til sine brødre.

59. Jeg lærer jer i øjeblikket at vandre på den vej, der befrier jer fra de frygt og lidelser, som menneskers fjendtlighed og ambitiøse bestræbelser fremkalder — læresætninger, som I til tider anser for uigennemførlige; men snart vil I omfavne dem i tro, overbevist om, at det er den eneste vej til frelse.

60. I har endnu ikke forstået meningen med mit ord, og I er heller ikke klar over jeres opgave. Derfor er der nogle, der, selvom de føler åndelig glæde, når de lytter til mig, foretrækker at trække sig tilbage af frygt for at påtage sig forpligtelser over for deres Mester og deres medmennesker. Og der er andre, der siger til mig: »Herre, det er ikke muligt for os at følge Dine lære og påbud, fordi vi er umodne, menneskelige og materialistiske. Men nægt os ikke at lytte til Dit ord. Det er så smukt, at det trods sin uigennemførlighed fylder vores hjerter med glæde og fred.«

61. Åh, I små børn, som ikke ved, hvad I siger! I kalder min undervisning uigennemførlig, anser dens virkeliggørelse for umulig og er samtidig ikke klar over, at I modtager den gennem et urent, syndigt menneske, som I alle er, for hvem det ikke var umuligt at overbringe Guds budskab til menneskene.

62. Hvad er mere umuligt end det?

63. Elsk jeres Fader, vis barmhjertighed mod jeres næste, adskil jer fra alt, hvad der er skadeligt for jeres menneskelige liv eller for jeres sjæl. Det lærer min lære jer. Hvor ser I da vanskelighederne og det umulige?

64. Nej, elskede folk, det er ikke umuligt at følge mit ord; det er ikke dette, der er vanskeligt, men jeres forbedring, fornyelse og åndeliggørelse, fordi I mangler storsindede følelser og høje bestræbelser. Men da Jeg ved, at al jeres tvivl, uvidenhed og ubeslutsomhed må forsvinde, vil Jeg fortsat undervise jer, for for Mig er intet umuligt. Jeg kan forvandle sten til det evige livs brød og lade krystalklart vand sprudle frem fra klipperne.

65. Gå til bunds i mit ord, og I vil ikke længere behøve at søge efter sandheden. I kernen af dette budskab vil I opdage den rigdom af lys, som jeres ånd har brug for.

66. Udforsk mit ord, så I kan næres af dets åndelige indhold, finde min nærvær og mærke min guddommelige kærtegn. Pas på, når I studerer, at I ikke hænger fast i bogstaverne, og bestræb jer på at fortolke alt, hvad I finder af symbolik og lignelser. Søg forenkling og åndelighed i jeres undersøgelser, iagttagelser og studier, og husk altid, at I i morgen skal lade jeres medmennesker få del i dette budskab, som I skal videregive til dem i en allerede bearbejdet form, så de hurtigere kan forstå det.

67. Fjern i tide ethvert symbol og ethvert jordisk billede, men bevar deres indhold.

68. Forstå, hvor ringe værdi udtryksformerne har, når I sammenligner dem med det åndeliges evige væsen. I skal også stræbe efter gradvist at trænge ind i denne visdom, så det ikke forekommer jer umuligt at efterleve mine lære.

69. Foren jer, elskede disciple, for tiden for jeres kamp er kommet, og den vil være kort for hver enkelt af jer, når I tager jeres korte liv på jorden i betragtning.

70. Skynd jer, I har meget at gøre. Tro ikke, at der mangler jer noget for at være mine disciple i dette værk.

71. I den anden tid udvalgte Jeg også Mine apostle. De var ingen lærde, de var ingen lysende eksempler på menneskelig visdom. De var simple fiskere fra havet, men Jeg gjorde dem til såmænd og til åndens fiskere.

72. Jeg vil også gøre jer til åndelige fiskere, så I kan bringe mit kærlighedsbudskab til alle hjerter, der er fortabt i det store hav af lidenskaber og materialisme, som menneskeheden lever i; og derfra, fra det hav, skal I hente og redde enhver, der kaldes af jer i mit navn.

73. Da vil mit budskab om håb nå frem til hjertet hos brødreorderen, drabsmanden, den stolte, verdsmennesket og den følelseskolde over for andres smerte og elendighed, og mit ord vil gå i opfyldelse for dem alle.

74. Først og fremmest, og så længe I stadig forbereder jer, skal I bede for nationerne og folkeslagene, bede for alle, for menneskeheden går på tidsel og torne, de samme, som den tidligere har strøet ud, for at andre skulle træde på dem. Det er menneskene selv, der har forberedt deres undergang, og bagefter er de tvunget til at bønfalde om den barmhjertighed, som de aldrig har følt for nogen af deres næste.

75. Men det er nødvendigt at redde, tilgive og frelse, for i hvert menneske bor der en ånd, som skal nå frem til mig.

76. I er de første af et folk, der skal være menneskehedens åndelige fyrtårn. Et nyt Israel, som – når det først er befriet fra sin trældom – vil begive sig ud i længslen efter det højeste ideal, der findes i ånden, nemlig at leve i Guds, jeres Herres, skød.

77. I er endnu langt fra at kunne oplyse jeres medmenneskers vej gennem jeres eksempel. Men min stemme, der lyder i jeres samvittighed, opmuntrer jer til at gå videre, ikke at fortvivle, men at holde ud i kampen, for kun således vil dette folk skrive sin historie ind i menneskenes hjerter.

78. De prøvelser, I dagligt ser opstå i jeres liv, er den ambolt, hvorpå jeres ånd bliver smidiggjort, hvor jeres dyd skal bevise sit værd, og jeres tro skal blive stærk.

79. Uden prøvelser er der ingen fortjenester, og uden fortjenester kan der ikke være nogen belønning.

80. Tænk over de prøvelser, som Israel gennemgik i begyndelsen. Betragt dets bitterheder, dets trængsler og nød, så vil I forstå, hvorfor det blev tilladt at komme til det Forjættede Land, hvor dette folk i mange århundreder havde fred, sund livsglæde og fællesskab med sin Herre.

81. Det folkets lykke i det land, som det fik tildelt som belønning for sin tro og udholdenhed, varede ikke evigt, for intet er evigt i denne verden. Men jeg siger jer i sandhed, at det nye Forjættede Land, som er målet for jeres ånds opstigning, helt sikkert vil vare evigt. Dette vil helt sikkert give jer ly for evigt og lade jer føle den uendelige glæde ved at kunne nyde, opleve, føle og lære det åndelige liv at kende i al dets fylde og salighed.

82. Jeg velsigner hvert af disse huse, hvor I samles for at bede og modtage mit ords brød, ligesom Jeg velsigner jeres hjem. Sandelig, Jeg siger jer, intet af disse forsamlingssteder betyder mere end et hvilket som helst af jeres hjem.

83. Når I samles her og træder ind med ærbødighed, fordi I ved, at stedet er bestemt til at forene jer i bøn for at danne det åndelige tempel, så siger Jeg jer også dette: at jeres hjem er endnu et tempel. For ligesom Ånden skaber sit helligdom i bønne, i det guddommelige ord, i den indre fordybelse og i udøvelsen af loven, så finder mennesket endnu en form for gudstjeneste i sit hjem, hvor det finder kærtegn, varme, forbilleder, vejledning og råd. Men forveks ikke hjemmet med det materielle hus. Dette kunne forsvinde og udsætte jer for vejrligets ugunstigheder, og alligevel ville jeres hjem ikke være ødelagt, så længe der blandt jer findes kærlighed, respekt, lydighed og alle de dyder, som den menneskelige familie i stadig større grad bør gøre sig til egne.

84. Lige så lidt kan disse forsamlingssteder udgøre det sande tempel, for hvis I bærer det i jeres sjæl, kan I møde det både her og i jeres hjem, i

byen såvel som på landet, under et træ, i bjergene, ved havets bred eller i ørkenen.

85. Åndens tempel er overalt, og derfor kræver det blot, at I gør jer rede til at finde det.

86. Saml jer foreløbig fortsat i disse menighedshuse. Gør det, så længe I har behov for det, for min kærlighed, min barmhjertighed og mine nådegaver vil blive udgydt over jeres sammenkomster, hvor min tilstedeværelse efter min vilje vil kunne mærkes, hvor jeg vil sørge for, at sjælene bliver genfødt til lyset, og at de syge oplever miraklet ved deres helbredelse, mens de lytter til mit ord.

87. Mit faderhjerter er altid rede til at give jer det, I beder om, det, I har brug for. Alligevel må jeres Fader ikke gøre alt alene. I lever i en tid, hvor Mesterens kærlighed må finde genklang i disciplenes hjerter, for at miraklet kan blive virkelighed.

88. Vær utrættelige i at gentage mit ord. Det vil som en usynlig mejsel påtage sig opgaven at udjævne de skarpe kanter i jeres karakter, indtil I er forberedte på selv at håndtere jeres medmenneskers sværeste problemer. I vil finde lidelse, soningsbehov og genoprejsning hos dem, hvis årsager kan være meget forskellige. Nogle har en årsag, der ikke er særlig svær at forstå, mens der vil være andre, som I kun kan opklare ved hjælp af intuition, åbenbaring og åndelige syner for at befri jeres medmennesker fra en tung byrde. Disse åndelige gaver vil kun udrette dette mirakel, hvis den, der udøver dem, er inspireret af medfølelse med sin næste.

Min fred være med jer!

Undervisning 150

1. I kommer her i længsel efter Trøsterånden, fordi I ikke har fundet lindring i jeres sorger. I er løbet til lægernes og advokaternes døre, har vendt jer til hjerterne hos dem, der elsker jer, og har ikke kunnet genvinde jeres sjælefred. I har overbevist jer selv om, at I kun kan finde den helbredende balsam og det lys, I længes efter, ved kilden, hvorfra alt det gode stammer. I søger alle den sande vej, har brug for åndelig næring, det ord af opmuntring og håb, der skal opmuntre jer; og i det omfang, I opnår det, I søger, bringer I jeres bekymringer, jeres frygt for den guddommelige dom og jeres længsel efter at have ren samvittighed for mig.

2. I er i mit nærvær, selvom I føler jer fjernt fra mig. I er ikke alene med jeres smerte, jeg står jer bi; og når I kalder jer uforståede, så siger jeg jer, at jeg, Faderen, ved alt, hvad der foregår i jeres indre, og hvad der vil give jer den løsning, I søger, den fred, I mangler, og den hjælp, der skal til for at nå jeres ophøjelse.

3. Da I for første gang indstillede jer på at lytte til mit ord, nød I det og fandt det rent i sin kerne. I indså, at Jeg sendte det til jer; I havde blot betænkeligheder ved den form, hvori Jeg kommunikerer med menneskene. Men når I studerer det, vil I indse, at Jeg ikke har begået nogen fejl, og at mennesket, fordi det er mit barn, er i stand til at tjene mig som et redskab til at udføre mine beslutninger i tjenesten for sine medmennesker.

4. Jeg kalder mænd, kvinder og børn for at gøre dem til mine disciple; men mens nogle tror, tvivler og mistroer andre. Dette skyldes, at de er blevet så vildledt, at min åbenbaring i dag, hvor jeg taler til menneskeheden ved at bruge de uuddannede, enkle og ydmyge menneskers forstandsorganer som formidlere af mine lære, forekommer dem som noget fremmedartet. Indse, at mit ord er uforanderligt i sin sandhed, og at det, jeg sagde til jer i den første tid, har jeg bekræftet i den anden tid og stadfæstet i den tredje tid.

5. I alle, der på denne måde hører mit ord, er blevet forberedt til at fornemme og forstå denne åbenbaring af min Ånd, og I har blot ventet på det øjeblik, hvor jeg kaldte på jer for at være vidner til disse åbenbaringer. Jeg har ikke overtalt nogen; allerede før I blev født, sagde Jeg jer, at I ville være til stede ved disse begivenheder og høre til blandt de udvalgte væsener, der bringer den glade budskab til verden.

6. Børnene i denne tid lader mig se deres farefulde vej. De fortæller mig, at det miljø, de lever i, ikke er det mest befordrende for åndeliggørelsen, og de beder mig om lys til deres forældre og lærere. Hos dem har der fra barndommen af været en kamp mellem ånden og

kroppen*, hvor det gode og fornuften nogle gange sejrer, og andre gange er det kødet, der får overtaget.

**Se fodnote under 149, 9*

7. Sig ikke til mig, at I er svage, da I jo bærer mit Ånds lys i jer, og jeg har udstyret jer med dyd og energi, så I kan opfylde jeres pligter. Anstreng jer og gør brug af jeres beføjelser.

8. Jeg er kommet ned til alle mine børn på jagt efter deres ånd, for den tilhører mig. Men ikke alle ønsker at følge mig; de fleste beder mig om endnu en frist og siger til mig, at de for øjeblikket ikke kan følge med mig. Men jeg har givet hver ånd den nødvendige tid til at opfylde sine pligter.

9. I har ganske vist lidt meget i denne tid og længes efter et bedre liv, men Faderen siger til jer: Skab jer jeres fred, og I vil allerede i denne verden eller i den åndelige verden finde ro. Denne jord, som I bebor, er et sted for forsoning, kamp og fuldkommenhed.

10. Hvis I vil huske Jesu liv i den anden tid, vil I finde det oversået med lidelser, uden bekvemmeligheder og glæder. Han er det forbillede, den model, der står foran jeres ånd, så I kan leve efter ham. Men enhver, der kommer til mig, vil finde lindring, for jeg er den uudtømmelige kilde, der strømmer over i strømme. Brug den til at vande jeres marker. Markerne er forberedt, så menneskene straks kan dyrke dem. Jorden venter på det, før den dækkes af ukrudt eller skadelige urter. Gå ud og dyrk den, og når I ser, at hveden er moden, så høst den sammen med ukrudtet, og adskil først senere det ene fra det andet. Derfor siger Jeg jer altid: Våg og bed, for hvis I er uopmærksomme, vil ukrudtet vokse hurtigere end jeres såede korn, og dets frugter vil veje tungere på høstdagen. Sørg for, at jeres marker bliver gyldengule, så I kan bringe jeres hvede ind i Mine kornkamre, og høsten bliver overflødig.

11. Menneskeheden hungre efter mit ord, efter min sandhed. Menneskerne længes efter lys til deres forstand, de råber på retfærdighed og forventer trøst. Dette er en afgørende tid. Sandelig, jeg siger jer: Mange forestillinger, teorier og endda dogmer, som de i århundreder har betragtet som sandheder, vil styrte i grus og blive forkastet som falske. Fanatismen og afgudsdyrkelsen vil blive bekæmpet og udryddet af netop dem, der var mest opslugt af og bundet til dem. Guds lære vil blive forstået, dens lys, indhold og væsen vil blive begribet og fornemmet.

12. Når der efter en prøvelsens tid, hvor de vil gennemgå meget stor forvirring, bliver lys i videnskabsfolkernes sind, og de hører deres samvittigheds stemme, vil de opdage, hvad de aldrig havde drømt om.

13. Igen siger Jeg jer: Våg! For i tiden med stridigheder mellem trosbekendelser og doktriner, religioner og videnskaber vil mange mennesker mene, at den viden, deres bøger har givet dem, vil være det våben, hvormed de kan besejre Mine nye disciple, vel vidende at I ikke har nogen bøger med jer. — Da Jesus prædikede for folkemængderne, talte han ikke til dem om læresætninger, han havde lært fra bøger. Alligevel underviste han fuld af visdom, og det gav han bevis på allerede fra barndommen, da han dukkede op blandt lovlærerne og forvirrede dem med sine spørgsmål, fik dem til at tie stille og efterlod dem forbløffede over hans svar. Jesu viden udsprang af den guddommelige Ånd, som åbenbarede alt for ham.

14. Hvis nogen af jer ville tømme sit sind, holde sit hjerte frit for dårlige følelser og lavtstående lidenskaber og løfte sin ånd op til Faderen for at hengive sig til ham i kærlighed og tjeneste for sin næste, ville han blive en ren kilde, som Mesteren ville fylde med sin inspiration. Dette menneske ville være som et rent kar på mit bord, fyldt til bristepunktet med livets vin, så de, der tørster, gennem ham kunne slukke deres tørst. Den, der ruster sig således, vil overbevise den, han taler til; han vil trøste med sit ord, bringe den forfængelige til tavshed og udføre forbløffende gerninger af den art, som verden kalder mirakler, og som dog ikke er andet end naturlige følger af kærligheden og troen hos et storsindet sind.

15. Når man spørger jer: »Hvorfor har Gud, selvom han er så stor, benyttet sig af et ubetydeligt menneske for at åbenbare sin visdom?«, skal I svare: »Guds kærlighed til sine børn kender ingen grænser, derfor har han benyttet sig af dem for at udføre dette mirakel.«

16. Da Jeg er mægtig, evig, uendelig og samtidig Fader til alt det skabte, kan Jeg benytte mig af alle Mine skabninger til Mine guddommelige formål. I min faderlige kærlighed tager Jeg ikke hensyn til jeres umodenhed eller jeres synd, men vender Mig mod jer på grund af jeres ydmyghed. Hvis I anser jeres menneskelige skikkelse for at være for ubetydelig til, at Gud vil beskæftige sig med jer – hvem gav jer da denne skikkelse, hvis ikke Jeg? Desuden – var Jeg ikke lig jer, da Jeg blev menneske?

17. Lyden af den stemme, der når jeres ører, er lyden af den krop, der i de korte øjeblikke, hvor jeg åbenbarer mig, fungerer som stemmebærer og gør mig hørbar. Ordet, der når jeres forstand og jeres hjerte, er menneskeligt, men indholdet af dette ord er guddommeligt, og derfor oplyser og styrker det ånden.

18. Hvis Jeg var kommet i menneskelig skikkelse for at gentage Min undervisning fra den Anden Tid, ville jeres ånd ikke være kommet videre,

og menneskeheden ville ikke have genkendt Mig. Men Jeg, Mesteren af al fuldkommenhed, fører jer trin for trin stadig længere op ad bjergets højder, idet Jeg hver gang giver jer nye undervisninger.

19. For menneskets øjne er Gud og selv dets egen ånd usynlig, fordi den hverken har skikkelse eller grænser. Derfor tvivler mange, når de ser jer hævet i bøn og hører mig, fordi de ikke ved, at det guddommelige og det åndelige, selvom det er usynligt for menneskelige øjne, fornemmes af ånden og også af hjertet.

20. Den, der virkelig tror på mig, kender min stemme, uanset hvor jeg taler til ham. Jeg er som en hyrde, som hans får følger, og som de altid genkender på hans stemme. Derfor har I i denne tid, hvor jeg taler til jer gennem det menneskelige forstandsorgan, genkendt jeres Herres stemme. I har ikke spildt tiden på at bedømme stemmeførerens mangler, og I har heller ikke ladet jer forstyrre af de fejl, som hans manglende uddannelse får ham til at begå. I har forstået, at det er mig, der taler til jer. Da I hørte min stemme, genkendte I den straks og sagde: Det er ham!

21. Det har altid været de ydmyge og de fattige, der har opdaget Min tilstedeværelse, fordi deres forstand ikke er optaget af menneskelige teorier, der slører den klare dømmekraft.

22. I den anden tid skete det ligeledes, at – selvom Messias' komme var forudsagt – kun mennesker med et enkelt sind, en ydmyg ånd og et klart forstand erkendte ham følelsesmæssigt, da han så kom.

23. Teologerne havde profeternes bog i hænderne, og dagligt gentog de de ord, der forkyndte tegnene, tidspunktet og måden, hvorpå Messias ville komme; og alligevel – de så mig og genkendte mig ikke, de lyttede til mig og benægtede, at jeg var den lovede Frelser. De så mine gerninger, og det eneste, de gjorde, var at oprøre sig over dem, skønt disse i sandhed alle var blevet forudsagt.

24. Da den dag kom, hvor folkemængden, ophidset af dem, der følte sig foruroliget over Jesu tilstedeværelse, sårede og piskede ham og som følge af slagene så ham bløde som et almindeligt menneske og senere kæmpe med døden og dø som ethvert andet menneske, da udbrød farisæerne, folkets ledere og præsterne tilfredse: »Se ham, der kalder sig Guds Søn, der anså sig for en konge og udgav sig for at være Messias!«

25. Netop for dem, mere end for andre, bad Jesus sin Fader om, at han måtte tilgive dem — dem, der, selv om de kendte Skrifterne, nu fornægtede ham og fremstillede ham som en bedrager over for folkemængden. Det var dem, der trods deres påstand om at være lovlærere i virkeligheden ikke vidste, hvad de gjorde, da de dømte Jesus, mens der blandt folkemængden var hjerter, der var sønderrevne af smerte

over den uretfærdighed, de var vidne til, og ansigter, der var oversvømmet af tårer over den retfærdiges offerdød. Det var mændene og kvinderne med et enkelt sind og en ydmyg og storsindet ånd, som vidste, *hvem der* havde været blandt menneskene i verden, og som forstod, hvad disse mistede ved Mesterens bortgang.

26. Folk, også i denne tid vil den form for meddelelse, hvori I har modtaget mit ord, blive dårligt bedømt; og også den lære og de åbenbaringer, som Jeg har givet jer, vil blive afvist af dem, der hævder at kende den måde, hvorpå mit genkomst skal finde sted. Disse vil ikke alvorligt udforske mit ord, ej heller vil de søge efter dets indhold, ej heller vil de tage hensyn til de mirakler og tegn, som jeg har givet jer om min komme og om min sandhed, men de vil som begrundelse for, at de fornægter mig, anføre de ufuldkomne gerninger, som de opdager i dette fællesskab, deres vanhelligelser og deres ulydighed. Så vil de rejse sig og sige: »Er den, der sagde til jer, at han ikke længere ville åbenbare sig for jer efter år 1950, virkelig Kristi Ånd? Kan han mon sige 'i dag', at denne åbenbaring vil ophøre, og 'i morgen' forkynde det modsatte?« For allerede nu siger Jeg jer, at mange vil hævde, at Jeg fortsat vil åbenbare Mig på samme måde, når året 1950 er forbi. O elskede folk: Vil I være årsagen til, at verden i morgen håner jer på denne måde og benægter alt, hvad Jeg har talt til jer?

27. Se, hvordan Jeg forbereder jer, så I, når tidspunktet for mit farvel kommer, ikke lader mørket trænge ind i jeres hjerter. Men Jeg siger jer, at de, der virkelig har følt og forstået mit ord, vil holde sig væk fra forvirringens veje for at søge mig i ensomheden fra ånd til ånd. Disse vil i deres hjerte høre deres Mesters uforglemmelige og velkendte stemme, der siger til dem: »Salige er I, der fælder tårer, når I ser vanhelligelsen af mit værk, for I forstår, at dette er grunden til, at mange ikke lærer det at kende, og at andre håner og fornægter det.«

28. Våg og bed, disciple, så I også i fremtiden kan genkende min stemme blandt alle de vildledende stemmer, som verden bringer jer, og I således bliver ledt og beskyttet af kærlighed indtil vejens ende, hvor Faderens hjem åbner sig som en fåreindhegning af uendelig størrelse for for evigt at beskytte dem, som han med kærlighed har skabt og udsendt, så deres fortjenester på jorden gjorde dem værdige til det fuldkomne hjem.

29. Hver gang Jeg siger til jer, at det er Kristus, der taler til jer, er der altid nogen, der betragter dem, der formidler mit ord, som blasfemere. Men denne måde at dømme og bedømme på er ikke overraskende, i

betragtning af at deres uimodtagelighed over for det åndelige forhindrer dem i at fornemme Mig gennem indholdet i min lære.

30. Ved en bestemt lejlighed sagde Jeg til farisæerne: »Faderen og Jeg er ét«, og også Mig kaldte de for gudsbespottere, og de søgte tilflugt i Skrifterne og forsøgte at bevise, at alt, hvad Jeg sagde, var forkert.

31. I dag siger Jeg jer, at den, der ikke åbner sit ånds øjne, ikke kan se det guddommelige lys; for ingen er blevet sat på prøve som Jesus.

32. Menneskene forhørte mig, lagde fælder for mig, forsøgte at forvirre mig med deres snedige spørgsmål, skældte mig ud for at sætte min besindighed på prøve; og da de trods deres bestræbelser ikke fandt nogen mulighed for at tilintetgøre mig, anklagede de mig, bagtalte mig og dømte mig for at se, hvordan den, der kaldte sig Guds Søn, ville opføre sig i denne situation. Men ikke tilfredse med alt dette ville de også se, om min krop ville bløde, om den bestod af kød og ben, og da Jesus brød sammen og blødte på vejen til korset, spidsede de ørerne i forventning om at høre mine klager.

33. Da jeg sagde, at Faderen og jeg var ét, talte Ånden. Men da kroppen blødte, var det den menneskelige del, der udstødte klagen, fordi den var levende kød.

34. Verden krævede af mig, at jeg skulle vise den min sandhed, og jeg viste den sandheden, men med seende øjne så den ikke. Mit ord og mine gerninger burde have været nok til at bevise den guddommelige kraft hos den, der havde udført dem. Alligevel tilkendte man dem ikke denne kraft. Men min død som menneske var ikke afslutningen på disse prøvelser. Jeg var i åndelig skikkelse hos mine disciple. Selv blandt dem var der en, der satte mig på prøve og ikke troede på sin Herres opstandelse, før han overbeviste sig selv derom ved at lægge sine fingre i såret i hans side.

35. Derefter, da Jesu ords frø spredte sig fra provins til provins og fra nation til nation, dukkede der overalt vantro, tvivlere og materialister op, som underkastede min lære, mine ord og mine gerninger deres spekulationer. Men menneskene har ikke begrænset sig til at bedømme min sandhed alene ud fra mine gerninger og min lære, men de har bestræbt sig på at undersøge min menneskelige natur, min livsforløb, min fødsel, min barndom og alle de skridt, jeg tog på jorden. — Heller ikke Maria undgik denne undersøgelse, den hellige og rene kvinde, som var udvalgt af Gud til at give verden livets frugt. Også hun blev udsat for menneskenes hån, fordømmelser og prøvelser. Det var ikke nok for dem, at profeten Esajas allerede i fortiden havde forkyndt hende som jomfruelig og ren. Og selv i dag diskuterer og rådslår menneskene i kirker og sekter om hende.

36. Jeg siger jer: Så længe menneskeheden ikke giver afkald på sin materialisme, vil den ikke være i stand til at se sandheden i øjnene, når den skal bedømme den.

37. Jeg tilgiver både den ene og den anden, men Jeg råder jer til ikke længere at bruge Mine ord til at forvirre hinanden, såre hinanden eller (moralsk) dræbe hinanden, for jeres dom vil da blive stor.

38. Hvis I forstærker jeres stridigheder yderligere og til sidst kommer til at afsky hinanden på grund af jeres forskellige meninger – hvornår vil I da forene jer i sandheden, som er én og den samme?

39. Frygt intet fra mig, frygt jer selv, siger Mesteren. Dømte jeg fra korset dem, der ofrede mig? Havde Maria i den uendeligt smertefulde time bebrejdelser og anklager? — Nej, mit folk.

40. Lige så lidt dømmer Jeg jer nu. Sandelig, Jeg siger jer: Hver og en skaber sin egen dom og afsiger sin egen dom. Jeg vil befri jer fra smerten, fra soningen, fra den bitre kalk, og derfor opfordrer Jeg jer til at rense jeres hjerter for urene følelser og begynde at elske hinanden, for dette er den vej, der kan føre jer til lyset, til freden og til sandheden.

41. Hvis I stadig mener, at jeres lidelser kan tilskrives jeres første forældre, begår I i jeres domme en fejl i forståelsen af jeres Gud.

42. I en guddommelig lignelse inspirerede Jeg de første mennesker, for at de kunne opnå en første erkendelse af deres bestemmelse, men indholdet af Mine åbenbaringer blev fortolket forkert. Da man talte til jer om livets træ, om erkendelsen af godt og ondt, som mennesket spiste af, var det kun for at gøre jer klart, at da mennesket havde tilstrækkelig erkendelse til at skelne mellem ret og uret og blev ansvarligt for sine handlinger, begyndte det fra da af at høste frugterne af sine gerninger.

43. Mange mennesker var af den opfattelse, at alle tårer i denne verden var forårsaget af de første jordboeres synd. I deres manglende evne til at fortolke lignelsen har de til sidst sagt, at Kristus kom for at vaske alle pletter væk med sit blod. Hvis denne påstand havde været korrekt – hvorfor synder og lider menneskene så fortsat, selvom dette offer allerede er blevet bragt?

44. Jesus kom til jorden for at lære menneskene vejen til fuldkommenhed – en vej, som han viste med sit liv, sine handlinger og sine ord.

45. I ved, at Gud sagde til menneskene: »Voks og formér jer og fyld jorden.« Dette var den oprindelige lov, som blev givet jer, o folk. Senere opfordrede Faderen menneskene ikke blot til at formere sig og lade menneskeslægten vokse videre, men også til, at deres følelser måtte blive stadig mere storsindede, og at deres ånd måtte udfolde sig og udvikle sig

uhindret. Men hvis den første lov havde til formål at udbrede den menneskelige race – hvordan kan I da antage, at den samme Fader ville straffe jer, fordi I har fulgt og opfyldt et bud fra ham? Er det muligt, folk, at der findes en sådan modsigelse i jeres Gud?

46. Se, hvilken materiel fortolkning menneskene gav en lignelse, hvor der kun blev talt til jer om Åndens opvågning i mennesket. Gennemtræng derfor min undervisning og sig ikke længere, at I betaler den skyld, som de første jordboere pådrog sig gennem deres ulydighed mod jeres Fader. Hav en højere opfattelse af den guddommelige retfærdighed.

47. Jeg har sagt jer, at selv den sidste plet vil blive udslettet fra menneskets hjerte, men Jeg siger jer også, at hver enkelt må vaske sine egne skamletter væk. Husk, at Jeg sagde til jer: »Med den målestok, I måler med, vil I selv blive målt«, og: »Hvad man sår, skal man høste.«

48. Nu er tiden kommet, hvor I kan forstå mine ord fra dengang: »Voks og formér jer«, nemlig at dette også skal ske åndeligt, og at I skal fylde universet med jeres gode gerninger og lysfyldte tanker.

49. Jeg byder alle velkommen, der ønsker at komme tættere på mig, alle, der stræber efter fuldkommenhed.

50. Hvil jer fra jeres jordiske strabadser, mine børn, vend ind i jeres indre, hvor templet er, og tænk over mit ord.

51. Jeg har bestemt jer til at udbrede det gode på jorden, hvilket er sand åndelighed.

52. Føler I jer for uduelige og ubetydelige? Anser I jer for urene til at kunne påtage jer en opgave af denne art? Årsagen hertil er, at I ikke kender min visdom og min barmhjertighed, at I ikke med uforstyrrede sanser iagttager de lærerige eksempler, som jeg giver jer overalt i naturen.

53. Ser I ikke, hvordan solens stråler, der oplyser alt, selv når frem til den mest forurenede vandpyt, får den til at fordampe, løfter den op i atmosfæren, rensen den og til sidst forvandler den til en sky, der trækker hen over landene og gør dem frugtbare?

54. Af og til siger I til mig: »Mester, hvordan kan det være, at Du har rettet Dit blik mod denne menneskehed, selvom der ikke længere er nogen patriarker, ingen retfærdige og ingen mennesker, der kan være Dine apostle? Ser du ikke, at vi lever i en verden fuld af snavs og synd?« Derpå svarer jeg jer, at min kraft får liljer til at spire frem, selv midt i muddret, hvorfra ingen ville tro, at der kunne vokse en blomst af så vidunderlig renhed.

55. Lad mit ords sol trænge ind i jeres væsen, så den rensen jer og opløfter jer, og så I skynder jer at gøre jeres medmenneskers hjerter frugtbare.

56. Lad jeres gerningers renhed og jeres bønners oprigtighed spire frem midt i dette liv fuldt af synd og fordærvelse, som menneskeheden lever, og sandelig, Jeg siger jer, jeres ånd behøver da på ingen måde at misunde liljerne.

57. Jeg vil kun tale i denne form i en kort periode – en tid, som I skal udnytte, ligesom markplanterne udnytter den gunstige årstid til at vokse, blomstre og bære frugt.

58. Sandelig, sandelig, siger Jeg jer: Der er mere kærlighed hos de angrende syndere end hos dem, der altid har anset sig selv for at være gode. Således vil Jeg fortsat tale, og syndere vil fortsat angre deres fejltagelser og øge antallet af omvendte.

59. Synders hjerte er mere modtageligt for mit ords kærlige berøring, da der er mange mennesker, der har syndet, fordi de har manglet kærlighed i deres liv. Da de hørte min Faders stemme, der kaldte på dem, tilgav dem, helbredte deres sår og forstod dem, som ingen på jorden har forstået dem, mærkede de snart den guddommelige berøring på de mest følsomme strenge i deres væsen og oplevede deres Mesters udholdenhed over for dem.

60. Således vandrer mange mennesker gennem verden på jagt efter et ord eller et forløsende lys, en trøst for deres lidelse. De søger en, der er overbærende over for dem, som ikke påpeger deres fejl, som taler til dem om et bedre liv. Men de finder ham ikke i verden, og så lukker de sig inde, trækker sig tilbage og betror ikke længere nogen deres hemmeligheder.

61. Kun kærlighedens nøgle, som Jeg besidder, og som Jeg netop betror alle dem, der åbner deres hjerter og siger til Mig: »Mester, jeg vil følge Dig«, kan åbne disse hjerter.

62. Fra hjertets dyb hos tilhørerskaren dukker dette spørgsmål op: »Er du Messias?« Men jeg siger jer blot: Lyt til mit ord, forstå dets indhold og søg dets væsentlige kerne.

63. Jeg taler sandheden, lærer vejen, åbenbarer reinkarnationen, som er en lov, for at sjælen kan fuldkomme sig og nå målet for sin bestemmelse. Tvivler I på det? Sandelig, siger Jeg jer, sandheden ændrer sig ikke det mindste på grund af jeres tvivl. Den forbliver altid den samme.

64. Jeg siger jer: Benægt aldrig noget blot fordi I ikke forstår det. Tænk på: Hvis kun det, som jeres ringe forstand kan begribe, var sandheden, ville intet eksistere.

65. Mange siger til mig: »Mester, hvis du ved alt, hvis du kender skabningerne, endnu før de er til – vidste du da dengang, at Judas ville forråde dig?« Åh, I klodsede rationalister, som stadig stiller sådanne spørgsmål i disse tider! Jeg, som ved alt, udvalgte netop ham til det, fordi

Jeg vidste, at den pågældende person slet ikke kunne handle anderledes; og det var absolut nødvendigt at benytte mig af hver eneste ufuldkommenhed hos mine disciple for at give et lærerigt eksempel.

66. Den discipel, der forrådte sin mester, er et symbol, en åben bog, der findes i enhver menneskelig bevidsthed*, så I kan forstå hans betydning og tage hans lære til jer.

**Se fodnote under 145, 62*

67. Véd, at der bor en Judas i hvert menneske. Ja, disciple, for i jeres tilfælde er kroppen åndens Judas; det er kroppen, der modsætter sig, at åndelighedens lys stråler, og som ligger på lur efter ånden for at styrte den ned i materialisme og lavere lidenskaber.

68. Men selvom jeres krop fører jer ud til afgrundens rand, skal I ikke fordømme den. Nej, for I har brug for den til jeres fremskridt og skal overvinde den gennem jeres åndeliggørelse, ligesom Jeg overvandt Judas gennem Min kærlighed.

69. Jeg ser, at I tvivler på kærlighedens magt, at I tvivler på troens kraft; at I tvivler på min Ånds åbenbaring gennem det menneskelige forstandsorgan; at I selv tvivler på jeres gaver og evner, som I endnu ikke har udfoldet. Hvad kan I udrette med så megen tvivl? Hvilke mirakler kan I opleve? — Ingen.

70. I er så genstridige i jeres skepsis og så stærke i jeres tvivl, at I ikke tillader, at det åndelige lys med sine stråler trænger ind i de dybere lag af jeres bevidsthed. Men når I åndeliggøres, når I lever livet i overensstemmelse med mine lære og efter min vilje, vil I se de evner, som I har benægtet, og de åndelige gaver, som I aldrig troede, I besad, stige op fra jeres væsen.

71. Når I så er åndeliggjorte, og renhed og mildhed hersker i jeres hjerter, vil I opleve, hvordan alle naturens elementer er jer velvilligt stemt og adlyder jer, fordi jeres åndeliggørelse har bragt jer i harmoni med dem.

72. Når I besidder åndelighed, vil I ikke længere sige: »Fader, giv mig mad, giv mig intelligens, giv mig materiel rigdom.« Endnu mindre vil I falde i den vildfarelse at sige til ham: »Fader, hvis du giver mig det, jeg beder dig om, vil jeg give dig af det, jeg har – det, du beder mig om.«

73. Tror I ikke, disciple, at denne måde at bede på svarer til en fristelse fra jeres Fader? Tror I mon, at Jeg kan give jer mere og bedre, hvis I giver mig noget? Hvis I siger til mig, at jeg skal kræve af jer det, I har, hvad ville der så blive af jer, hvis jeg for at imødekomme jeres bønner fratog jer det, I elsker mest i verden? Ville I kunne modstå en sådan prøvelse?

74. Nej, disciple, det er på tide, at I lader jeres samvittighed styre alle jeres handlinger og tanker.

75. Lad jeres tro tale, og himlen vil svare jer.

76. Den guddommelige Ånd var fuld af kærlighed, selvom han eksisterede alene.

77. Der var endnu intet skabt, der var intet omkring det guddommelige væsen, og alligevel elskede han og følte sig som en far.

78. Hvem elskede han? Som hvis fader følte han sig? Det var alle væsener og alle skabninger, der ville udspringe af ham, og hvis kraft hvilede skjult i hans ånd. I den ånd fandtes alle videnskaber, alle naturkræfter, alle væsener, alle skabelsens grundlag. Han var evigheden og tiden. I ham fandtes fortiden, nutiden og fremtiden, allerede før verdener og væsener blev til.

79. Den guddommelige inspiration blev til virkelighed under den guddommelige kærligheds uendelige kraft, og livet begyndte.

80. Universet fyldtes med væsener, og i dem alle manifesterede Faderens kærlighed, magt og visdom sig.

81. Som en uudtømmelig livskilde var Herrens skød fra det øjeblik, hvor han besluttede, at atomerne skulle forene sig for at forme legemer og skabe væsener.

82. Først eksisterede det åndelige liv, først var der de åndelige væsener, og først derefter den materielle natur.

83. Da det var besluttet, at mange åndelige væsener skulle antage en legemlig skikkelse for at kunne leve på materielle verdener, blev alt først forberedt, så Herrens børn kunne finde alt klar til dem.

84. Han oversvømmede den vej, som hans børn skulle vandre, med velsignelser, fyldte universet med liv og berigede menneskets vej med skønhed, hvori han lagde en guddommelig gnist: samvittigheden, ånden, skabt af kærlighed, af intelligens, af kraft, af vilje og af bevidsthed. Men alt, hvad der eksisterer, indhyllede han i sin kraft og viste det dets bestemmelse.

85. Faderen forblev der som oprindelsen til alt, der eksisterer, og da universet var blevet tilbudt vejen til udvikling og fuldkommenhed, forblev han i forventning om alle sine børns tilbagevenden, så også de kunne finde deres mål i ham, hvilket ville være sjælens fuldkommenhed og evigheden.

86. Denne vej, der var forudbestemt for hvert naturrige, hvert skabning og hver art, var den lov, som Skaberen uudsletteligt prægede ind i sine børn.

87. Siden da har alt vævet sig sammen og levet for det mål, det blev skabt til; siden da har alt bevæget sig mod fuldkommenheden og kredset uophørligt omkring *et* bud, *et* princip og *en* lov.

88. Faderen anvendte, ligesom en såmand, de livselementer, der var i ham, som om de var jord, og i denne lagde han livets frø, der udspringer af hans kærlighed, for derefter at afvente den dag, hvor han kan høste en frugt, der er lige så fuldkommen som frøet og som inspirationen var.

89. Denne tids videnskabsfolk er overvældede, når de opdager, at verden har en længere levetid, end de tidligere videnskabsfolk tillagde den; og når de mener, at Jorden er et henfallende himmellegeme, der er tæt på at udslukkes, så siger Jeg dem, at Jorden endnu har levet så kort tid, at den stadig er langt fra det udviklingsstadium, hvor den kan rumme generationer af nåde og åndelighed.

Min fred være med jer!

Undervisning 151

1. I har drukket af mange kilder i håb om at slukke jeres tørst efter kærlighed, og i denne tid er I tørstigere end nogensinde. Hvad har I gjort med livets vand, som Jeg allerede dengang gav jer?

2. Jeg sagde til kvinden fra Samaria: »Den, der drikker af det vand, jeg giver, vil aldrig mere tørste.« Men i dag siger jeg jer: Hvis menneskene havde drukket af det vand, ville de ikke bære så megen elendighed med sig.

3. Menneskerne fulgte ikke min lære, men foretrak at bruge mit navn til at skabe religioner og trosretninger efter deres egen fortolkning og bekvemmelighed. Jeg forkastede traditioner og lærte dem kærlighedens lære, men i dag kommer I til mig og præsenterer mig for tomme ritualer og ceremonier, der ikke fremmer Ånden det mindste. Hvis der ikke kommer nogen åndelighed til udtryk i jeres gerninger, kan der ikke være nogen sandhed i dem, og det, der ikke rummer sandhed, når ikke frem til jeres Fader.

4. Da den samaritanske kvinde følte, at lyset fra mine øjne trængte helt ind i hendes hjertes dyb, sagde hun til mig: »Herre, I jøder siger, at Jerusalem er det sted, hvor man skal tilbede vores Gud.« Da sagde jeg til hende: »Sandelig, jeg siger dig, kvinde, tiden nærmer sig, hvor I hverken på dette bjerg eller i Jerusalem vil tilbede Faderen, som I gør nu. Tiden kommer, hvor man tilbeder Faderen i Ånden og i sandheden, for Gud er Ånd.«

5. Dette er min lære gennem alle tider. Se, selvom I havde sandheden for øjnene, ville I ikke se den. Hvordan kan I leve efter den, hvis I ikke erkender den?

6. Netop derfor er I kommet tørstende i mit nærvær. Men da I hørte dette ord, har jeres hjerte mærket livets vands friskhed, og I ønskede ikke længere at fjerne jer fra kilden.

7. I har sagt til mig: »Herre, du har forkyndt os, at dette ord, som du i dag giver gennem talerne, vil have sin afslutning. Hvad skal vi da gøre, for at tørsten ikke igen skal overmande os?« Mesteren siger til jer: Jeg er kommet for at lære jer at bede, for at åbenbare de åndelige gaver, som I besidder, men som I ikke har lagt mærke til, og som I kan bruge til at udøve min lov og efterligne mig. Den, der i sit liv har åndelighed, kan ikke føle tørst, træthed, sult eller elendighed. Desuden siger jeg jer: Efter 1950 vil jeg være jer nærmere på grund af jeres åndelighed.

8. Derefter spørger I mig: »Hvordan opnår man åndelighed?« Og jeg siger jer: I vil opnå den ved at bede fra ånd til ånd, ved at sørge for at være retfærdige i alle jeres handlinger, ved at udøve aktiv næstekærlighed over

for jeres medmennesker. Når man lever således, bliver sjælen fri og leder menneskets skridt, oplyst af Åndens lys. Han føler sig ikke længere ensom på jorden, fordi han forstår, at Herrens nærvær og den åndelige verdens nærvær ledsager ham. Med hvert skridt, han tager gennem livet, opdager han et nyt lys og vinder en ny indsigt. Han føler sig ikke længere som en udstødt eller en elendig og finder trøst i de mirakler, som hans Fader har skabt, og som han nu opdager gennem inspirationen og åbenbaringens gave.

9. Jeg siger jer også i denne tid, at den, der drikker af det vand, som Jeg giver, og som er mit ord, aldrig mere vil tørste, ligesom Jeg siger jer, at I ikke skal opsøge et bestemt sted for at bede, da I kan finde Mig overalt.

10. Jeg har især advaret jer mod alt, hvad der kan skabe modløshed i jeres liv, så I ikke et eneste øjeblik mister modet på jeres livsrejse. Jeg har fortalt jer, at der vil komme en tid, hvor alle religioner vil forsøge at udforske denne lære, og når de interesserer sig for den, vil de bedømme den ud fra jeres handlinger, ord og vidnesbyrd.

11. I ved allerede, at I vil blive udsat for bagtalelse og modstand, at de vil fremføre så mange argumenter imod den tro, I holder fast ved, at mange vil skjule sig i frygt, andre vil blive demoraliserede, og de fleste vil forvirret vende sig bort fra den rette vej.

12. Glem ikke, at Jeg allerede har forudsagt alt dette for jer, men Jeg må også minde jer om, at de, der trods al modstand forbliver standhaftige og beder i stilhed, uden at deres tro og håb vakler, vil være som frøet i lignelsen, der reddede sig fra stormen. Da den forudbestemte tid så var kommet, begyndte det at spire, vokse og derefter formere sig, indtil det dækkede markerne, fordi det forstod at vente, indtil vindene havde lagt sig, for at kunne leve og formere sig.

13. Vil I ikke være det lille frø i denne lignelse, for i morgen at få den ære at blive kaldt »troens børn« af jeres Fader, ligesom Jeg kaldte Noa? Vær ikke bange, for stormen vil ikke kun rette sig mod jer. Ligesom I så jordens folk og magter ruste sig til kamp, så gør også de forskellige trossamfund sig klar til at udkæmpe slaget.

14. Det er nødvendigt, at himlen for en kort tid lukkes for alle, og at den først åbner sig igen, når et eneste råb stiger op fra jorden, fordi man erkender, at der kun findes én eneste Fader for alle væsener.

15. Jeg ønsker, at I allerede nu forstår, hvad den opgave består i, som I skal udføre midt i denne konflikt – en opgave, der ikke kun omfatter det åndelige, men også vedrører det materielle.

16. Faderens retfærdighed har rørt denne nation med sit scepter for at give den magt mod krig, uretfærdighed og falskhed. Dens indbyggere er

blevet salvet i deres hjerter og sjæle, så krigen holder sig væk fra dem. De er blevet forberedt og rensed, så de kan udvise tålmodighed og ikke miste modet i lyset af lidelserne, når ødelæggelsen breder sig i verden, og man hører klagerne fra nationernes indbyggere. Fra dette folk vil der da stige bønner op, det vil afklare formen for tilbedelsen af sin Fader, og de kærlighedsgerninger, det udfører på sin vej, vil blive mangedoblet. For dette vil være den forkyndte tid, hvor alle lande vil være forberedt på at modtage dette kærlighedsfrø.

17. Forbered jer på forhånd på kampen gennem jeres forberedelser, udfold jeres åndelige gaver, lad jeres våben skinne. Væk ikke tilbage for prøvelserne, for de giver jeres ånd styrke og standhaftighed.

18. Rens jeres hjerter, så I kan gå ind i denne kamp rene og forberedte; så har I intet at frygte. De åndelige kræfter og naturens elementer vil stå på siden af alle dem, der rejser sig som soldater for min sag om kærlighed, fred og retfærdighed.

19. I denne epoke søger Jeg menneskenes hjerter for at vise dem den rette vej.

20. I, som stadig har traditioner, husk min tilstedeværelse blandt jer i den Anden Tid: I mindes Jesu indtog i Jerusalem, husk den tid med kærlighed og tænk over betydningen af nogle af disse tekststeder, og jeg siger jer: I dag trækker jeg ikke ind i den velsignede by, men ind i hjertet hos alle mine børn af god vilje. Hvis I ønsker at tage imod mig som gæst, så forbered jer, så vil jeg være hos jer. Jeg har altid elsket jer på samme måde; min Ånd er uforanderlig. I, der elsker mig og længselsfuldt ønsker at følge mig, se for jer den himmelsstige, der fører til mig. Min vej er kendt af alle; jeres ånd ved, at den, for at nå frem til mig, skal følge alle lovens bud.

21. Jeg ønsker, at I skal være rene i ånden. Jeg er rede til at udgyde mig i enhver, der forbereder sig.

22. De retfærdige ånder, der lever hos mig, beklager det menneskelige hjertes manglende forståelse, når de betragter mit værk i den tredje tid. Stadig tvivler nogle og stiller betingelser for at være lydige; men jeg fortsætter min kamp af kærlighed til jer og kalder på hjerterne i længsel efter kærlighed og medfølelse som en enfoldig pilgrim.

23. Vejen er ofringens vej, men den fører til bjergtoppen. Kom med mig, og lad os vandre sammen. Lyt til det ord, der taler til jer i denne tid. Det er helt enkelt, men det vil røre ved de følsomme strenge i hjertet hos dem, der er døde for nådens liv, og vil vække dem til nyt liv.

24. I den Anden Tid var der tolv disciple sammen med mig ved det sidste nadver. Nu inviterer jeg hele menneskeheden til at tage Åndens

brød til sig. Jeg tilbyder jer også freden i mit rige, for i mig er kraften til at tilbyde jer disse gaver. Den, der vil følge mig, er velkommen. Men den, der kaldes af verden og vil tjene den, vil, når han en dag søger min vej, med stor anstrengelse og stor smerte være nødt til at indhente den tid, han har mistet.

25. Tjen mig, og I vil have ren samvittighed. Jeg vil desuden give jer det, der er nødvendigt til jeres underhold. Så længe I er optaget af at udføre jeres åndelige opgave, vil mine engle våge over jeres ejendele.

26. Jeg har set, hvordan I (indre) forbereder jer, og sandelig, Jeg siger jer: Jeg vil give jer mit »legeme« at spise og mit »blod« at drikke.

27. Ånden er rede til at studere de læresætninger, som jeg gav jer i den anden tid, og hvis forklaring jeg nu giver jer.

28. Se her bordet, hvor livets brød og nådens vin står. Disciplene omgiver mig, og i deres hjerter spørger de sig selv: »Selvom Faderen er hos os, hvorfor kommer der da sorg til udtryk i hans ord?« Men blandt dem, der stiller dette spørgsmål, er der andre, hvis ånd fornemmer, at Mesteren nu vil sige noget tungt til dem. Det er dem, der tænker på, hvordan Herren dypede sit brød i vinen for at tilbyde det til den, der ville forråde ham.

29. Da Jesus fejrede det påskemåltid med sine disciple, som det var skik hos dette folk, sagde han til dem: »Nu åbenbarer jeg jer noget nyt: Tag af denne vin og spis af dette brød, som symboliserer mit blod og min krop, og gør dette til min ihukommelse.«

30. Efter Mesterens bortgang mindedes disciplene deres Herres offer ved at drikke vin og spise brød, som var symboler på ham, der af kærlighed til menneskeheden gav alt.

31. I løbet af århundrederne gav de folk, der var splittet i trosretninger, mine ord forskellige fortolkninger.

32. I dag vil Jeg fortælle jer, hvad Jeg følte i den time, ved det måltid, hvor hvert ord og hver handling fra Jesus var en lektion fra en bog om dyb visdom og uendelig kærlighed. Da Jeg brugte brød og vin til dette, skete det for at lade jer forstå, at de ligner den kærlighed, som er sjælens næring og liv, og da Jeg sagde til jer: »Gør dette til mit minde«, ville Mesteren dermed sige, at I skal elske jeres næste med en kærlighed, der ligner Jesu, og give jer selv til menneskene som sand næring.

33. Jesus gav jer ikke blot sit ord. Hans undervisning og gerninger var ikke blot lignelser eller symboler. Ligesom han for sine disciple symboliserede sit legeme og sit blod med brød og vin for at undervise dem, så gav han dagen derpå sit legeme for øjnene af en folkemængde og

udgød alt sit blod for at give hele menneskeheden det evige livs brød, den fuldkomne kærlighed, at spise.

34. Enhver ritual, I udfører i forbindelse med disse undervisninger, vil være frugtesløs, hvis I ikke anvender mine læresætninger og eksempler i jeres liv. Netop det er det vanskelige for jer, men netop deri ligger fortjenesten.

35. Jesus lærte jer barmhjertighed, mildhed og kærlighed; han lærte jer at tilgive jeres fjender af hele jeres hjerte. Han sagde til jer, at I skal undgå løgner og elske sandheden. Han forkyndte jer, at I altid skal gengælde det onde med det gode, ligesom det gode, I modtager. Han lærte jer respekt for hver eneste af jeres næste og åbenbarede for jer, hvordan man finder sundhed for krop og sjæl, og hvordan I med jeres liv ærer jeres forældres navn, så også I bliver æret af jeres børn.

36. Dette er nogle af de bud, som enhver, der i sandhed ønsker at være kristen, skal rette sig efter.

37. For at denne undervisning kunne vække troen i hjerterne, så den kunne vinde menneskenes kærlighed, udførte Jeg mirakler, og for at disse mirakler skulle gøre størst mulig indtryk, udførte Jeg dem på de syges kroppe: Jeg helbredte de blinde, de døve, de stumme, de lamme, de besatte, de spedalske og vækkede også de døde til live.

38. Hvor mange kærlighedens mirakler udførte Kristus blandt menneskene! Deres navne gik ind i historien som lærerige eksempler for kommende generationer.

39. I dag giver Jeg jer igen mit ord; det åndelige indhold er det samme som det, Jeg overgav jer i den Anden Tid. Jeg taler til jer med den samme kærlighed. Jeg viser jer endnu en gang vejen, ad hvilken man når frem til Faderen. Jeg underviser jer med den største uselvskhed.

40. I dag symboliserer Jeg ikke Min krop og Mit blod med brød og vin, og Jeg kommer heller ikke som menneske for at udgyde Mit blod og overgive Min krop til jer på et kors. Dette er en anden tid. Nu kommer Jeg i Ånden, og det er jeres Ånd, som Jeg taler til om dens åndelige mission, for den er nu i stand til at forstå de tidligere undervisninger og også de nye åbenbaringer. Jeg forbereder i øjeblikket mit tempel i jeres hjerte.

41. Som menneske havde Jeg en skikkelse, som Gud har Jeg den ikke. Se, der er ikke mere legemlighed ved Mig end Min sandhed, og der findes heller ingen anden vin end Min kærlighed.

42. Min Ånd, som er allestedsnærværende, vil I fornemme, når I er forberedte. Søg mig, og jeg vil for jeres åndelige blik løfte sløret for mange hemmeligheder. Jeg vil vende jeres hjerte mod det gode og vise jer den vej, I skal følge.

43. Hvordan kan I fortsat tænke på blod og krop, når det jo er Helligånden, der kommer ned til jer, når jeg kun kommer for med mit ord at oplyse jeres ånd, nære jer og ryste jeres materielle natur?

44. Jeres ånds stemme kaldte på mig i denne tid; jeres indre opløftelse, jeres tørst efter lys fik mig til at nærme mig jer.

45. Snart vil spiritualismens disciple udbrede denne undervisning blandt menneskene som den lære, der vil inspirere dem til at kæmpe for deres ånds opstigning.

46. Dann ikke flere sekter; kun den fælles indstilling skal forene jer. Jeres samvittighed vil vise jer, når I afviger fra den rette vej.

47. En eneste lov har Jeg givet jer fra tidernes begyndelse. Den udstikker for jer en sti fuld af klarhed, som er vejen til jeres sjæls udvikling.

48. I denne tid vil Jeg ligeledes blive forrådt, solgt og udleveret. I kender endnu ikke måden, hvorpå det vil ske, men åbn jeres øjne og arbejd med jer selv, så I ikke bliver ophavsmænd til sådanne handlinger.

49. Hvad vil der blive af den, der hørte mit kald, som jeg kaldte discipel, og som verden og hans samvittighed bagefter vil kalde forræder?

50. Våg og tilgiv hinanden, for min tilgivelse omfatter hele universet.

51. På denne dag har jeres hjerte banket kraftigt, fordi Jeg har været i det.

52. I mennesker, der lytter til mit ord: Vend jeres tanker bort fra jordiske planer og ret dem opad, så jeres ånd kan blive forfrisket og glæde sig over min nærvær. Overhold den nødvendige forberedelse, for øjeblikket er højtideligt. Faderen taler til sine børn, og når Faderen gør det med så megen kærlighed – hvorfor skulle børnene da ikke lytte til ham med al den ærbødighed, de er i stand til?

53. I, der formidler mit ord: Formidler min lære mere gennem jeres ånd end gennem jeres læber.

54. I »guldpenne«: Skriv mit ord ned mere gennem jeres kærlighed end gennem jeres penne.

55. Jeg ønsker, at dette budskab skal vække menneskene fra deres søvn. Jeg ønsker, at menneskene, når de hører mine undervisninger fra jeres læber eller læser dem i jeres skrifter, skal blive rørt og ryste.

56. Mit folk vil begive sig ud for at videregive den glædelige nyhed og gøre mit budskab for denne tid kendt. I skal ikke blot med jeres ord give beviser for min sandhed, men med alle jeres gerninger, ved at rette jeres liv mod at følge denne lære. I vil insistere på, at åndens (sammen med sjælens)* geninkarnation er en af de store sandheder, som menneskeheden skal kende og tro på. Nogle fornemmer den, accepterer den og tror på den ud fra intuition, som noget, der ikke kunne mangle i

min kærlige retfærdighed over for menneskene. Men der vil også være mange, der vil kalde jer blasfemere og løgnere. Vær ikke bekymrede, det samme skete for mine apostle, da de forkyndte den opstandelse fra de døde, som Jesus lærte. Præsterne og dommerne kastede dem i fængsel, fordi de forkyndte sådanne læresætninger. Senere tog verden denne åbenbaring til sig, selvom Jeg kan forsikre jer om, at den ikke var i stand til at forstå hele betydningen af denne lære, så det er nødvendigt, at Jeg kommer i denne tid og underviser jer om, at »kødets opstandelse« kun kan henvise til åndens geninkarnation, da denne er det væsentlige og grunden til livet — det, der i sandhed er evigt.

**Tilføjelser i teksten, der er sat i parentes, er ligeledes indsat af oversætterne.*

57. Til hvilket formål skulle de døde legemer genopstå, når de jo kun var sjælens forgængelige klæder?

58. Kødets synker ned i jorden og blandes med den. Der bliver det rensat, forvandles og genopstår uophørligt til nyt liv, mens ånden fortsætter sin opadgående udvikling og fortsat stræber mod fuldkommenhed. Når den vender tilbage til jorden, er det for den en opstandelse til det menneskelige liv, og også for dens nye legemshylster er det en opstandelse i forening med sjælen. Men det materielle er ikke af uforgængelig beskaffenhed, det åndelige derimod er det, derfor siger Jeg jer endnu en gang, at det er jeres ånd, som Jeg søger, som Jeg underviser, og som Jeg ønsker at have hos mig.

59. Dengang sagde jeg til Nikodemus, der i god tro havde opsøgt mig for at tale med mig: »Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden, er Ånd. Undre dig ikke, når jeg siger til dig, at man skal fødes på ny.« Hvem forstod disse ord? Med dem ønskede jeg at sige jer, at et menneskeliv ikke er tilstrækkeligt til at forstå en eneste af mine læresætninger, og at I har brug for mange jordiske liv for at forstå den lære, som dette liv rummer. Derfor har kødet kun den opgave at tjene som støtte for sjælen på dens vandring over jorden.

60. Sjælen modtager fra kroppen de indtryk, som denne får i livet. Jo mere hendes følsomhed og modenhed vokser, desto større er udbyttet for sjælen. Kroppen er kun redskabet, formidleren, støtten og prøvestenen.

61. Livet i denne verden er en vedvarende undervisning og et afspejling af sjælens evige liv. Jeg taler om dens harmoni, dens skønhed, dens fuldkommenhed.

62. Dette er endnu en af mine undervisninger, folk; men for at I bedre kan forstå den, skal I fordybe jer mere i den med jeres ånd end med jeres forstand.

63. I har forberedt jeres hjerte på at vente på min ankomst. I det er jeg jeres gæst.

64. Hemmelighedens og tavshedens slør er revet i stykker; allerede herfra skuer I rigets lysstråler og hører I jeres Faders stemme. Jeres sjæl har vasket sig i smertenens rensende vande. Hvem af jer har ikke fældet tårer? Hvem har ikke lært bitterheden at kende?

65. I længes brændende efter fred, og i jeres bøn siger I til mig: »Herre, måtte krigen i verden dog få en ende, og må freden i dit rige komme til os!«

66. I begynder at fornemme den opgave, som jeg fra begyndelsen har givet jeres ånd. I er det folk, som jeg har udvalgt for at tale til det og betro det opgaven at bringe fred og sandhedens lys til jordens folk. Også I er en del af det utaknemmelige folk, der ikke ville anerkende mig i Kristi skikkelse. Andre mennesker genkendte mig bedre end dem, der hævdede, at de ville vente på mig.

67. I har på grund af jeres materialisme og jeres utaknemmelighed udgydt mange tårer, derfor våger I nu for freden og beder om, at menneskene må elske hinanden. I stilhed spørger I jer selv, hvordan det var muligt, at I ikke opdagede jeres Herre i Jesus; hvordan det var muligt, at I slæbte ham til offerdøden og havde styrke og mod til at se ham dø; hvordan det var muligt, at I ikke græd over ham, da selv solen skjulte sit ansigt for at lade menneskene indse deres blindhed. Undrer jer ikke over, at I var i stand til disse vildfarelser; her er jeg i en anden skikkelse, og det er meget vel muligt, at nogle vil fornægte mig igen.

68. Der er ingen fred på jorden, ikke engang i de dage, som I dedikerer til mindet om jeres Herres lidelse, og Jeg spørger jer: Hvordan har I udnyttet de reinkarnationer, som Jeg har skænket jer? Hvad har I gjort med jeres medmenneskers liv? I har blot ladet tiden gå og har udnyttet jeres liv og jeres idealer på en forkert måde. I ønskede at være herrer, men i virkeligheden har I været verdens og syndens slaver. I drømmer om udødelighed, men I lever ikke mod evigheden, men mod døden. Jeg, som er opstandelsen og livet, har gang på gang rejst jer op, for at I skal leve det sande liv.

69. Sandelig, siger Jeg jer: Jeg vil underkaste denne brødreorderiske og egoistiske verden dommen og rense den, indtil Jeg ser kærlighed og lys stige op fra den. Også dem, der i dag fører deres folk mod undergang, som i øjeblikket sår og udbreder alle laster, og som har skabt deres rige af

uretfærdigheder, vil Jeg som oprejsning give den opgave at bekæmpe fristelserne, fjerne fordærvelsen og rykke det ondes træ op med rod. Også du, folk, vil falde under denne dom, for du har miskendt Moses, ofret Jesus, forfulgt Elias og dræbt profeterne såvel som apostlene og disciplene.

70. Jeg tilbyder verden freden, men de storvoksne nationers stolthed med deres falske magt og falske glans afviser ethvert samvittighedsråb og lader sig kun rive med af sine ambitiøse mål og hadfølelser.

71. Mennesket hælder endnu ikke mod det gode, retfærdigheden og fornuften; stadig rejser menneskene sig og fordømmer deres næstes sag; stadig tror de, at de kan skabe retfærdighed. Synes I ikke, at de snarere burde kalde sig mordere og bødlere end dommere?

72. Magthaverne har glemt, at der findes en ejer af alt liv, men de tager deres medmenneskers liv, som om det tilhørte dem. Folkemængderne råber på brød, retfærdighed, bolig og tøj. Retfærdigheden vil Jeg skabe, ikke menneskene eller deres læresætninger.

73. Mennesket har altid ønsket at se mig som dommer; aldrig har det forstået at oprette en trone for mig som sin konge eller et alter for mig som sin Gud; det har kun været i stand til at skabe en domstol. Derfor siger jeg jer, at jeg nu fra den guddommelige domstol dømmer hver eneste af jeres gerninger.

74. I deres stolthed har menneskene selv ønsket at underlægge sig naturen og dens elementer, uden at indse, at disse bliver til dommere for at straffe menneskets hovmod og overmod.

75. Det, som profeterne forkyndte, vil gå i opfyldelse i denne tid. Mit nye ord vil nå frem til filosoffer og teologer; mange vil spotte det, og andre vil oprøre sig. Men mens dette sker, vil deres forundrede øjne se opfyldelsen af de profetier, som Jeg nu har forkyndt jer.

76. Jeg har kun lært jer at elske det gode, og når Jeg er kommet for dette, skete det, fordi Jeg ved, at I i verden har tilbudt det onde, hvis magt er opstået af jeres ufuldkommenheder.

77. Jeg længes efter at tale til jer på en anden måde – ikke for at rette op på vildfarelser eller iredesætte fejl, men for at give jer lærdomme præget af høj visdom og dyb åbenbaring. Men dette vil først ske, når I befinder jer uden for denne krop, der binder jer, og uden for denne verden, der holder jer fanget. Folk, I hører min stemme, lad jer ikke slå jer ned i denne ørken; husk, at I i den første tid af verden gav et eksempel på tro, udholdenhed og styrke for alle tider, da I krydsede den ørken, der var fuld af prøvelser, forhindringer og fjender, indtil I nåede det høje mål, I forfulgte: det forjættede land.

78. Tag dette eksempel til efterfølgelse, tag jer selv som forbillede, for I er en del af det folk. Uophørligt opmuntrede Jeg mine børns tro, og til sidst belønnede Jeg deres trofasthed. Sandelig, Jeg siger jer: Jeg har et nyt manna klar til jeres ånd, og igen vil der i prøvelsens time strømme vand frem fra ørkenens klippe.

79. Med sange og lovprisninger til Jehova lettede folkemængden sin besværlige vandring. I nutiden vil bønnen og de gode gerninger bevirke, at I ikke mærker vejens strabadser. I krydser allerede den sidste ørken. Hav mod og tro, erob bjergtoppen med jeres kærlighedens gerninger.

80. På den anden side af denne verden findes der et hjemland*, som I alle vil træde ind i i ånden. Hvem har ikke et elsket væsen der? Hvem ønsker ikke at gense det, en person, som man husker som far, mor, bror, barn, ægtemand eller ægtefælle eller som ven?

**Se fodnote under 145, 29*

81. Jeres minder, tanker og bønner i dag er råb, som disse væsener hører i deres hjemstavn. I morgen vil åndeliggørelsen forene jer og bevirke, at I alle bebor én og samme verden og følger det bud, der siger jer: »Elsk hinanden.«

Min fred være med jer!

Undervisning 152

1. Det er en mindedag, hvor de forskellige religiøse samfund samler store skarer, der hungrer efter Guds ord. Se, hvordan hver af dem på på hver sin måde.

2. Det er en mindedag, hvor menneskets hjerte for en kort stund vender sig bort fra de jordiske glæder, og det fornemmer, at dets bestemmelse ikke ender i denne verden, men at det ligesom Jesus i dette liv må gennemgå bitterhedens vej for at hæve sig til Herrens højre side.

3. Hvor få er der, som er i stand til at genopleve Mesterens lidelse i deres hjerter uden ritualer og symbolske fremstillinger! I spiritualister, som hører mig gennem det menneskelige forstandsorgan — forvent ikke, at jeg gentager dette drama i form af en påfaldende opvisning. Jeg vil kun give jer lov til gennem mit ord at mindes de gerninger og læresætninger, som jeg gav jer i de timer. Igen er disciplene hos mig, og jeg har sagt til dem: Våg og bed, vær på vagt over for fristelsens fælder, tænk på, at kødet er svagt.

4. Da jeg dengang sagde til jer, at jeg ville give jer et nyt bud, idet jeg sagde: »Elsk hinanden«, så siger jeg jer i dag, at dette bud fortsat er det første og det sidste.

5. Jeg sagde til mine disciple i den anden tid: »Meget snart vil I ikke længere se mig, for jeg går til Faderen. Men snart vil jeg igen være blandt jer, for jeg vil sende jer Trøsteren, Sandhedens Ånd.« Og her er jeg, disciple i den tredje tid, og jeg opfylder mit ord og mit løfte.

6. Da timen nærmede sig, og nadveren var forbi, havde Jesus givet sine disciple de sidste instrukser. Han begav sig til Olivenhaven, hvor han plejede at bede, og sagde til Faderen: »Herre, hvis det er muligt, så tag denne kalk fra mig. Men ikke min, men Din vilje ske.« Da nærmede den af mine disciple, der skulle forråde mig, sig, ledsaget af den skare, der skulle pågribe mig. Da de spurgte: »Hvem er Jesus, nazareneren?« – trådte Judas hen til sin mester og kyssede ham. I disse mænds hjerter herskede frygt og forfærdelse, da de så Jesu rolige sindsro, og de spurgte endnu en gang: »Hvem er Jesus?« Da gik jeg hen til dem og sagde til dem: »Her er jeg, det er mig.« Da begyndte min lidelse.

7. De førte mig foran præster, dommere og magthavere. De forhørte mig, dømte mig og anklagede mig for at have overtrådt den lov af Moses og for at ville oprette et rige, der skulle ødelægge kejserens.

8. Hvor mange hjerter, som blot få dage forinden havde beundret og velsignet mine gerninger, glemte disse, viste sig utaknemmelige og

sluttede sig til dem, der hånet mig. Men det var nødvendigt, at dette offer var meget stort, for at det aldrig skulle udslettes af menneskenes hjerter.

9. Verden og I som en del af den har set mig blive bespottet, hånet og ydmyget, som intet menneske kunne have været. Men tålmodigt tømte jeg den kalk, I gav mig at drikke. Skridt for skridt opfyldte jeg min kærlighedsbestemmelse blandt menneskene og gav mig selv til alle mine børn.

10. Salige er de, der troede på deres Gud, selvom de oplevede ham blodig og stønnende.

11. Men noget endnu sværere ventede mig: at dø naglet til et træ mellem to røvere. Men således stod det skrevet, og således måtte det gå i opfyldelse, for at jeg kunne blive anerkendt som den sande Messias.

12. Da jeg fra korsets højde rettede mine sidste blikke mod menneskemængden, så jeg Maria og sagde til hende med henvisning til Johannes: »Mor, dette her er din søn«, og til Johannes: »Søn, dette er din mor.«

13. Johannes var den eneste i det øjeblik, der kunne forstå meningen med den følgende sætning, for folkemængden var så blind, at da jeg sagde: »Jeg tørster«, troede de, at det var fysisk tørst, og de rakte mig galde og eddike, mens det dog var tørst efter kærlighed, som min ånd led under.

14. Også de to forbrydere kæmpede ved min side med døden, men mens den ene bespottede og kastede sig ud i fortabelsen, lod den anden sig oplyse af troens lys, og selvom han så sin Gud naglet fast til det skammelige kors og tæt på døden, troede han på hans guddommelighed og sagde til ham: »Når du kommer til himmelriget, så husk mig«, hvortil jeg, rørt af så stor tro, svarede: »Sandelig, jeg siger dig: I dag skal du være med mig i paradiset.«

15. Ingen kender de storme, der rasede i Jesu hjerte i denne time. De løsrevne naturkræfter var kun et svagt spejlbillede af det, der foregik i dennes ensomhed, og den guddommelige Ånds smerte var så stor og så virkelig, at det kød, der et øjeblik følte sig svagt, udbrød: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?«

16. Ligesom Jeg lærte menneskene at leve, lærte Jeg dem også at dø, idet Jeg selv tilgav og velsignede dem, der hånet og torturerede Mig, da Jeg sagde til Faderen: »Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«

17. Og da Ånden forlod denne verden, sagde han: »Fader, i dine hænder overgiver jeg min ånd.« Det fuldkomne eksempel var fuldbyrdet; som Gud og som menneske havde jeg talt.

18. Men her er jeg, folk, som jeg lovede jer. Jeg kommer ikke i kroppen, det vil sige i kødet, men i lyset, og jeg siger jer: Den tid er forbi, hvor jeg, for at så mit frø, måtte vande det med blod; men hvor meget må I i stedet rense jer og forberede jer.

19. Inspireret af Helligåndens lys vil I skridt for skridt så denne lære, lade de »døve« høre den og lade de »blinde« se den. I vil ligesom Mesteren lide hån, bagvaskelse og ydmygelser, blive hånet selv af jeres pårørende, men I vil ikke svigte. For straks vil I huske, at den Højestes Søn, som var fuld af magt og visdom, ikke flygtede fra menneskenes prøvelser, for at han gennem dem kunne vidne om sin sandhed for dem.

20. Det er grunden til, at Jeg gang på gang siger til jer: Hent den åndelige og moralske styrke til jeres livskamp fra mit ord, for den, der er stærk i ånden, vil også være det i jordiske anliggender. Og Jeg kan også sige jer, at I nogle gange endda vil gå så langt som til en offerdød, som Jeg lærte jer gennem Jesus i den Anden Tid.

21. Våg og bed, folk, ikke kun på grund af de materielle farer, men også på grund af de faldgruber, som jeres øjne ikke kan se — dem, der stammer fra usynlige væsener.

22. De store legioner af forvirrede sjæle fører krig mod menneskene, idet de udnytter deres uvidenhed, sløvhed og mangel på åndeligt syn; og menneskene har ikke forberedt deres kærlighedens våben til at beskytte sig mod deres angreb, hvorfor de i denne kamp fremstår som forsvarsløse væsener.

23. Det var nødvendigt, at min åndelige lære nåede frem til jer for at lære jer, hvordan I skal ruste jer for at gå sejrrigt ud af denne kamp.

24. Fra den usynlige verden, der lever og virker i jeres egen verden, udgår påvirkninger, som hjemsøger menneskene, det være sig i deres forstand, i deres følelser eller i deres vilje, og gør dem til underdanige tjenere, til slaver, til redskaber, til ofre. Overalt dukker åndelige åbenbaringer op, og alligevel vil jordmenneskene stadig ikke erkende, hvad der omgiver deres ånd.

25. Det er nødvendigt at indlede kampen, at tilintetgøre mørket, således at når lyset bryder frem i menneskene, kan alle forene sig i et sandt fællesskab og gennem bønnen sejre i den kamp, de tager op mod de magter, der så længe har hersket over dem.

26. Mennesker og folk er faldet for disse indflydelsers magt, uden at menneskeheden har bemærket det. Sjældne og ukendte sygdomme, som de frembringer, har slået menneskene ud og forvirret forskerne.

27. Hvor megen splid, hvor megen forvirring og smerte har mennesket pådraget sig. Manglen på bøn, moral og åndelighed har tiltrukket de urene

og forstyrrede væsener. Og hvad kan man egentlig forvente af dem, der er afsondret uden lys og uden rustning?

28. Der er de, som I har bedraget og undertrykt, som I har forvirret og ydmyget. De kan kun sende jer forvirring og mørke, de kan kun udøve hævn, og de bebrejder jer blot.

29. Kald mig nu bare troldmænd og hekse, fordi Jeg åbenbarer disse ting for jer, selvom det ikke er Mig, der har foranlediget dem, men jer. Jeg vil blot beskytte jer alle sammen mod mørket, smerten og den (åndelige) død, for Jeg er lyset, der stråler foran menneskene og foran legionerne af forvirrede sjæle. Hvem af dem vil genkende Mig først?

30. Da jeg i den anden tid havde befriet en besat, sagde de, der så det, at Jesus havde indgået en pagt med den onde ånd. Den ånd derimod, som plagede denne mand, talte til mig og sagde: »Jeg ved, hvem du er: Guds Hellige.«

31. Alligevel var der også nogle, der, forundrede over disse gerninger, sagde: »På grundlag af hvilken autoritet og beføjelse befaler han de urene væsener, og de adlyder ham?« De vidste ikke, at denne åndsgave findes i alle mennesker, at I alle bærer disse våben med jer. Senere gentog mine disciple deres mesters gerninger og beviste dermed, at Kristus var kommet for at undervise menneskene; ikke blot for at vise sin magt, men for at åbenbare de åndelige gaver og den myndighed, som alle mennesker besidder, for .

32. Bed, sagde Mesteren til jer, for bønner giver kærlighedens våben en strålende glans, hvormed I skal vinde freden for menneskeheden. Den får de åndelige gaver til at vågne, gør sjælen lysfølsom, blikket indsigtsfuldt og hjertet følsomt.

33. Folk, Jeg har lært jer at befri jer fra de usynlige snarer og forsvare jer imod dem, at helbrede jer for de fremmede sygdomme og befri jer fra de onde påvirkninger. Men sandelig, Jeg siger jer – som Jeg allerede har åbenbaret for jer – kun bønner og dyd kan tjene jer til at overvinde disse prøvelser. Hvis I udtænker andre foranstaltninger som erstatning herfor, vil I blive ofre for sådanne påvirkninger, og i stedet for at gøre jeres vej lys, vil I forøge mørket. Da vil verden med rette kalde jer troldmænd og magikere, mens Jeg har givet jer en dyrebar gave for at bringe lys og fred til alle trængende sjæle.

34. Hvornår vil I opnå, at hele denne verden af mørke, lidelse og vildfarelser forvandles til en verden af fred? Hvornår vil I være i stand til at tiltrække lyset fra de høje åndelige sfærer, så I kan komme i harmoni med alle jeres medmennesker i det hjem, som Jeg har bestemt for jer?

35. Takket være den undervisning, jeg har givet jer i mit ord, er der sket virkelige mirakler blandt jer. Sjælene vågner til en ny dag, hjerterne slår fulde af håb. De, der ikke kunne erkende sandheden, fordi deres uvidenhed var som en binde, der dækkede deres åndelige øjne, ser nu og ser sig forundret omkring. De fysisk (såvel som sjæleligt) syge bliver raske, når de i deres væsen, i deres hjerte, tager essensen af mine ord til sig.

36. Da strømmer der fra det inderste, det reneste i dette folk en takkebøn for de gerninger, jeg udfører ved det, og det siger til mig: »Tak, Herre, for du har fundet os værdige til, at disse mirakler udfolder sig i os.«

37. Når disse mænd og kvinder så rejser sig, styrket af mit ord om kærlighed, trøst og visdom, har de opsøgt deres medmennesker og udført mirakler på deres vej, ofte uden at være sig det bevidst.

38. Gennem deres tro helbreder de hjerter, gennem deres vidnesbyrd fordriver de mørket og vækker dem, der var ligeglade. Med deres intuition løser de livets problemer, og gennem deres styrke er de i stand til at modstå prøvelserne. Deres hænder lærer at »salve« de syge, deres forstand finder vejen til at udforske mit ord og glæder sig over det; deres bøn hjælper dem med at udfolde de åndelige gaver, der var faldet i dvale, og idet de således skridt for skridt går fremad, opnår de, at deres Herre strøer mirakler ud på deres vej.

39. De forsamlingssteder, hvor mit ord har åbenbaret sig, er blevet mangedoblet, og hvert af dem er som en skole for sand viden, hvor de mennesker samles, der udgør mine disciple, og som ivrigt kommer for at lære den nye lektion.

40. Hvis hver af disse menigheder skulle vidne om alle de velsignelser, den har modtaget fra Min barmhjertighed, ville vidnesbyrdet om disse mirakler ikke have nogen ende. Og hvis I skulle samle alt i en bog, hvad Jeg har talt gennem alle Mine talerør, fra det første af Mine ord til det sidste, ville dette være et værk, som I ikke ville kunne fuldføre.

41. Men gennem mit folk vil Jeg give menneskeheden en bog, der indeholder essensen af mit ord og vidnesbyrdet om de gerninger, som Jeg har udført blandt jer. Frygt ikke at påtage jer denne opgave, for Jeg vil inspirere jer, så de undervisninger, der er uundværlige, bliver nedfældet i denne bog.

42. Tror I mon, at det, som mine apostle i den anden tid nedskrev, var alt, hvad Jeg talte på jorden? Sandelig, Jeg siger jer: Nej. Tænk på, hvad min discipel Johannes sagde: »De gerninger, som Jesus udførte, er så mange, at jeg mener, at verden ikke ville kunne rumme de bøger, der skulle skrives herom.«

43. Se, disciple, også dem inspirerede Jeg i nedskrivningens øjeblik kun det og mindede dem kun om det, der var absolut nødvendigt for at bevare det som et testamente og vidnesbyrd for de kommende generationer.

44. I denne epoke har Jeg på ny vækket mit ord til live blandt dem, der er døde for nådens liv. Jeg kalder jer således, fordi I i jeres væsen har en ånd, der ikke vidste, hvordan den skulle næres af livets brød, og derfor ikke har forstået, at den hører til evigheden.

45. Jeg kom for at se frugtbarheden af det ord, som Jeg overgav til verden i den anden tid, og konstaterede, at det onde fortsat blomstrede og havde spredt sine bitre frugter blandt menneskene. Jeg søger det spor, som min offerdød burde have efterladt i menneskets hjerte, men det blod, jeg opdager, er det, der er blevet udgydt af menneskene i deres brødreorderiske krige — syndigt blod hos den ene, uskyldigt hos andre. Det taler altid til mig om fjendskab, lavtstående lidenskaber, åndelig mørke, om død.

46. Det er den verden, du må stå imod, o folk. Men frygt ikke, for menneskenes ånd har udviklet sig meget, og hvis I forstår at tale med ord, der kommer fra hjertet, som Jeg har lært jer, vil I opleve, hvordan deres øjne åbner sig for lyset, og de strækker armene ud mod jer i kærlighed og barmhjertighed.

47. Den nuværende tid skal være helliget forberedelse og eftertanke, folk, for hvis I ikke udnytter den nu, vil I komme til at fortryde det.

48. I må arbejde meget med jer selv, så I er forberedte på at drage ud og forkynde mit ord. I må opnå en fuldstændig fornyelse af hele jeres liv, så den, der hører den lære, I vil forkynde, og som besøger jeres hjem eller følger jeres fodspor for at undersøge jer, kun finder renhed og sandhed i jeres gerninger.

49. Hvis I har et ønske om at vise verden storheden i den lære, som Jeg har undervist jer i denne tid, så husk, at I først må blive som klare spejle, der kan reflektere mit lys. Stol ikke altid på jeres veltalenhed eller på jeres ords større eller mindre evne. Sandelig, Jeg siger jer: De smukkeste ord vil aldrig nå den overbevisningskraft, som et godt værk har, hvor ubetydeligt det end måtte være.

50. Elskede folk, dette er den »tredje dag«, hvor Jeg vækker mit ord til nyt liv blandt de »døde«. Dette er den tredje tid, hvor Jeg åndeligt viser mig for verden for at sige til den: »Her er den samme Kristus, som I så døde på korset, og han taler i øjeblikket til jer, for han lever og vil leve og vil altid være.«

51. Derimod ser Jeg, at menneskene har et hjerte i kroppen, der er dødt med hensyn til tro, kærlighed og lys, selvom de i deres trossamfund

hævder at forkynde sandheden. De mener, at de har sikret deres sjæls frelse, når de beder i deres kirker og deltager i deres ritualer. Men Jeg siger jer: Verden må indse, at frelsen kun vil blive opnået ved at udføre gerninger af kærlighed og barmhjertighed.

52. Forsamlingsstederne er blot en skole. De religiøse samfund skal ikke nøjes med at forklare loven, men de skal sørge for, at menneskeheden forstår, at livet er en vej, hvor man skal anvende det, man har lært af den guddommelige lov, ved at udøve min lære om kærlighed.

53. Den, der blot lytter til undervisningen, den, der har nøjedes med at deltage i lektionen og undervisningen og dermed allerede tror at have opfyldt sin pligt, befinder sig i en alvorlig vildfarelse; for hvis han lærte den lektie, der blev åbenbaret for ham, og ikke omsatte den til handling, har han hverken gjort sin mester, sine medmennesker eller sig selv retfærdighed. Han var da blot en elev, der troede, at han forstod undervisningen og derved glemte det vigtigste ved den, nemlig: kærlighed, tilgivelse, medfølelse, tålmodighed, tro og alt det gode, som en guddommelig undervisning indeholder og opfordrer til at omsætte til handling.

54. Elskede folk, lær at være den »sidste«, så I i mine øjne er den første. Jeg ønsker, at I af hele jeres hjerte skal være ydmyge, enkle og dydige. Lad jer ikke forføre af jordens falske herligheder, som kun tjener til at aflede ånden fra den sande vej eller forhindre den i at komme videre og derved få den til at spilde kostbar tid, der kunne være brugt til dens åndelige fremskridt. Søg altid det sted, hvor I kan gøre nytte, og foretræk altid dette frem for det, der forekommer jer mere anset.

55. Vær ikke forfængelige eller letsindige; elsk ikke ærespladserne, som farisæerne gjorde, for at spille sig op foran folket, så det kunne vise dem ære.

56. Den sandelig høje ånd besudler sig ikke med sådanne småligheder, for praleri og smiger frastøder ham. Den, der opfylder Guds lov ved at virkeliggøre den i det åndelige og det menneskelige liv, har fuldt ud nok i den fred, han modtager fra sin Herre efter hvert af sine gerninger.

57. Længslen efter en højere stilling, efter beundrende blikke og smiger betyder at elske sig selv mere end alle andre, og det betyder at være meget langt fra opfyldelsen af Guds lov.

58. Har Jeg ikke sagt jer: Du skal elske Gud mere end alt det skabte? Dette er meningen med det første bud. Sagde Jeg ikke til jer: Du skal elske dine næste som brødre og søstre? Dette er det andet, I skal gøre. Indse derfor, at jeres egenkærlighed skal komme i sidste række og aldrig i første.

59. Derfor kaldte Jeg de farisæere for hyklere, som påstod, at de var de mest ivrige i Guds tjeneste, og som alligevel altid stræbte efter at være de første i synagogen, som nød at modtage folks hyldest, og som sørgede for altid at klæde deres krop i smukke festklæder for at skjule al deres ondskab for dem.

60. Jeg vil ikke kalde jer hyklere. Hvis I ikke føler jer rene, så vær i det mindste tilbageholdende og udstil ikke jeres renhed; for det ville være meget trist, hvis nogen, der allerede tror på jeres visdom og dyd, opdager sandheden og ser, at jeres vidnesbyrd var falsk.

61. Ærlighed og sandhed skal altid komme til udtryk i jeres handlinger.

62. Beskedenhed skal altid præge jeres liv, beder Mesteren jer om.

63. I vil da opleve, hvordan ægte dyd vil bo i jeres hjerte. I vil mærke det, når jeres højre hånd har udført en god gerning, og jeres venstre ikke engang har bemærket det.

64. Sig til verden, at det ikke er nødvendigt, at Kristus fødes og dør i hver generation, for at I kan blive frelst; sig, at mit ord fra den Anden Tid stadig er levende og rører alle sjæle og kalder på hver generations hjerte.

65. Jeg overdrager jer mit nye budskab, så det kan lette jeres forståelse af hele den tidligere åbenbaring.

66. Jeg er vendt tilbage til menneskene for at bistå dem i deres nuværende prøvelser. Mesteren siger til jer: Vær ikke bekymrede, når I lærer tegnene på min nye åbenbaring at kende, men glæd jer snarere, fordi Jeg har tilladt jer at være direkte vidner til disse undervisninger.

67. Ligesom jeg viste mig for Maria Magdalena i den anden tid efter min offerdød i Ånden, og hun overrasket og samtidig fuld af glæde udbrød: »Herre, priset og herliggjort være du for evigt!«, således er jeg nu fremtrådt for jer, da I troede, at Mesteren var fraværende eller ligeglad med jeres lidelser; og efter jeres overraskelse har I velsignet mig. I har modtaget mit lys i jeres ånd, og efter at I har modtaget en så stor nåde, har I tænkt på jeres medmennesker og bedt for dem med ordene: »Jeg har det held at høre dit ord, mens andre ikke kender disse undervisninger!« Men Mesteren siger jer: Jeg har åbenbaret min Ånd på mange måder i alle nationer. De, der har forberedt sig indvendigt, erkender, at de lever i en tid af nåde og retfærdighed, og de har fornemmet min tilstedeværelse.

68. Ligesom jeg tilgav Magdalena, tilgiver jeg jer alle, men jeg ønsker, at I ligesom hende gør jer værdige til mig.

69. Hvor mange lærerige eksempler, der er værd at tage til efterfølgelse, kan I ikke samle fra jeres brødre og søstre fra andre tidsaldrer! Deres virke er som en åben bog. Men I – ønsker I ikke, at jeres virke skal forblive nedskrevet som et forbillede? Jeg vil fremvise de af jeres

gerninger, som Jeg finder værdige, for jeres efterkommere. I vil i dag, hvor I lever i den materielle krop, hverken høste berømmelse eller ærbødighed. Vær ydmyge, og lad andre bedømme jeres gerninger.

70. I det store daglige arbejde, der venter jer, vil Jeg være jeres (hjælper som en) Simon fra Kyrene.

71. Min lære vil fremkalde store omvæltninger i verden; der vil ske store forandringer i sædvaner og idéer, og selv i naturen vil der indtræde forandringer. Alt dette vil markere begyndelsen på en ny tidsalder for menneskeheden, og de ånder, som Jeg snart vil sende til jorden, vil tale om alle disse profetier. De vil forklare mit ord og uddybe gerningerne for at bidrage til genoprettelsen og den opadgående udvikling af denne verden.

Min fred være med jer!

Undervisning 153

1. Mesteren viser sig på ny blandt jer for at give jer sin undervisning fra den Tredje Tid.

2. Sandelig, Jeg siger jer: Jeres tro på Min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne vil give jer støtte i livets prøvelser, for Mit ord vil ledsage jer overalt. Vær ikke som nogle af dem, der sammen med jer lyttede til Mig, og som, trætte af at lytte, gik deres vej igen uden at have lært den arv at kende, som de bar i sig.

3. Det øjeblik vil komme, hvor I skal stå til regnskab for alt, hvad Jeg betror jer.

4. I, der er til stede, viser med jeres udholdenhed jeres vilje og iver efter at følge i mine fodspor. Jeg ser, hvordan den kærlighed, der fandtes i jeres hjerter til min guddommelighed, vokser med jeres (åndelige) opløftelse og udøvelsen af næstekærlighed.

5. Jeg er Faderens kærlighed, der taler til jeres ånd og fylder den med fred. Mit ord renses jer, for det når ind i det inderste af jeres væsen. Det betyder frelse, fordi det afholder jer fra de dårlige veje og tilbyder jer sandhedens vej, og mens I lytter til mig, kommer I derved i ekstase, hvor I alle udgør ét hjerte og én vilje.

6. Jeg taler til hele menneskeheden og opfordrer synderen, der stædigt holder fast i sine laster, til fornyelse, for også til ham har jeg en plads klar i rækken af mine soldater.

7. Mit evige og universelle ord bliver begrænset, når det menneskeliggøres gennem stemmebæreren, men det mister aldrig sit indholds fuldkommenhed. Mit ord sårer ikke og straffer heller ikke. Hvorfor tror I, at Jeg straffer, når det jo er mennesket, der strør sin vej med torne for derefter at gå på dem?

8. Indse, at alt, hvad der eksisterer, lever inden for en lov, og at den, der fjerner sig fra den rette vej og ikke adlyder de bud, der styrer jer, straks bliver dømt af loven, så han kan erkende sin fejl.

9. Betragt et øjeblik det univers, der omgiver jer, og I vil beundre den harmoni, den lydighed og den nøjagtighed, hvormed alle riger og alle væsener opfylder deres bestemmelse. Tror I, at mit værk ville være fuldkomment, hvis ikke alt det skabte adlød en eneste lov? — I, som er mit mesterværk, er blevet udstyret med handlefrihed, vilje, intelligens og alle de evner, der er åndens egenskaber, for at I gennem de fortjenester, I opnår ved at udfolde jeres dyder, kan nå åndelig fuldkommenhed, i hvilken tilstand I vil opleve fred og lykke og finde det fulde lys, som Jeg har forberedt for jer, så I kan nå det Forjættede Land.

10. Den vej, der fører til Faderens højre side, er så smal og lige, at han selv blev menneske i Kristus for med sporene efter sin offerdød og sit udgydte blod at udstikke vejen til fuldkommenhed for den menneskelige ånd.

11. Den vej, som er kærlighedens lov, vil ikke blive udslettet af menneskelige forestillinger, for for hver ånd kommer tidspunktet for dens frelse, og den finder den kun i Gud.

12. I dag lytter I til mig, men i morgen, når jeg ikke længere åbenbarer mig på samme måde, skal I følge mig på verdens veje og tage mig som forbillede. Skulle I da blive ramt af et øjebliks svaghed, vil mit ord overraske jer på vejen, og i erindringen om min kærlighedslære vil I finde frelse og fortsætte jeres mission med at elske jeres medmennesker.

13. I denne tid er jeg kommet til jer, urørlig og usynlig, og I har kun opfattet mig med jeres åndelige følsomhed. På denne måde har jeg sat jeres tro på prøve. Jeg har skænket jer mange åbenbaringer, gennem hvilke I har styrket jeres tro. Jeres åndelige øjne er blevet åbnet, og jeres sanser vågner nu for at forstå mig og derefter vidne om mig.

14. Selv om jeres læber ikke har talt om min sandhed, selv om jeres *hjerter* stadig tvivler — så elsker *Ånden* mig og tror. Den længes efter at nå frem til mig, og i sin bøn beder den mig om lys for at overbevise »kødet« og om styrke og tålmodighed for at overvinde det. Der er endnu ingen enighed mellem *Ånden* og kødet, og ofte er I blevet besejret af dets egenvilje og har stillet jeres evner og vilje i dets tjeneste. Men derfor er Jeg kommet i dag for at nære *Ånden*, for at styrke den og give den sin arv tilbage.

15. Jeg har altid søgt *Ånden* og talt til den om det evige liv, som er dens mål. Den tilhører mig, og derfor kræver jeg den for mig. Jeg har sat den på vejen til udvikling og soning, for det har været min vilje, at den gennem fortjenester udvikler sig opad og fuldender sig selv derigennem. Den fysiske krop har kun en kort levetid. Når den har opfyldt sin opgave, aflægger den mig sin hyldest, og *ånden* fortsætter sin vej uden at standse.

16. I dag er en tid med den største soning for sjælen. Min dom er indledt, og hver enkeltes gerninger er blevet lagt på en vægt. Selvom denne dom er tung og smertefuld for sjælene, er Faderen dog nær dem, og han er mere en kærlig Fader end en dommer. Også Marias kærlighed, jeres forbeder, omgiver jer.

17. Mine børn venter på mig midt i det kaos, de lever i i dag. I bevidstheden om, at jeg vil komme, er de bange, fordi de har overtrådt min lov; da jeg nærmede mig dem og spurgte dem, om de genkendte mig, svarede de mig følgende: »Herre, jeg har glemt dine bud, jeg er faldet i

materialisme og er forvirret. Men i dag, hvor din stemme kalder på mig, vil jeg forbedre mig og lade mig lede af dit lys.”

18. Og da Jeg kom til jer, som udgør det udvalgte folk, og bad jer om at tage imod Mig i jeres midte, svarede jeres ånd straks: »Form og fuldend vores væsen gennem Din undervisning.« Men mens ånden kender sin bestemmelse og accepterer den, gør kødet modstand, og der opstår en kamp mellem de to, hvor I skal erhverve de nødvendige fortjenester til jeres frelse.

19. Allerede for længe siden forudsagde Jeg jer de begivenheder, som I har set blive til virkelighed. Jeg sagde til jer: Våg og bed, for den dag er nær, hvor krig og andre ulykker vil bryde løs. Men jeres vantro hjerter sagde til mig: »Fader, er det da muligt, at Du tillader krig blandt os, når Du jo har åbenbaret Din kærlighed, godhed og tilgivelse?« — Da Jeg forkyndte jer disse begivenheder, skete det for at I skulle forberede jer og bede for hele menneskeheden, for at I fremover skulle leve et liv i fordybelse og anger, skabe fred i jeres familiers skød og omsætte Min lære til praksis. Om alt dette bad Jeg jer, for at smerten måtte blive lindret. Jeg ville dermed ikke sige, at I på denne måde ville forhindre det, der står skrevet, men Jeg tilbød jer at være mellemmand mellem verden og min Ånd.

20. Alt, hvad der var forudsagt, indtraf i 1939: stærke nationer, der underlagde sig de svage, andre, endnu mægtigere, der forenede sig for at angribe de førstnævnte; og den udbredende krig, der ødelagde alt på sin vej og såede smerte. — Nogle af mine disciple bad således: »Herre, vi håber, at dette ord ikke går i opfyldelse.« Andre afventede begivenhederne for at tro. Men mit ord gik i opfyldelse, og i dag spørger I mig, om al fare er forbi. Men jeg siger jer, at den fred, I oplever i dag, kun er en skinnende fred, og at det, der hidtil er sket, kun er begyndelsen på de lidelser, der vil ramme verden.

21. I er stadig skrøbelige, mine disciple, for selvom I har mit ord, tvivler I stadig. Min Faders Ånd afventer menneskehedens (åndelige) genfødsel. Hver af jer skal i jeres families kreds være en lærer af denne undervisning, så I, når dommens dag kommer, er forberedte og stærke. Se de genstridige hjerter omkring jer, som har bragt jer til tårer, så I i jeres lidelse har sagt til mig: »Hvorfor prøver Du mig midt blandt mine pårørende for Din læres skyld?« Men jeg siger jer: Den af jeres brødre, der ikke har forstået jeres ideal, vil gennem jeres tålmodighed og barmhjertighed forandres og derefter blive jeres bedste ven og fortrolige.

22. Allerede nu kommer de, der skal høre mine sidste ord. Om kort tid vil de forstå det åndelige indhold i min lære. Giv dem den bedste plads, helbred dem og hold dem ikke tilbage på deres udviklingsvej. Når I ser, at

deres åndelige gaver hurtigt udfolder sig, så lad dem gå videre; da vil deres arm hjælpe jer med at bære korset, og I vil alle gøre fremskridt.

23. Åh, elskede Israel, som Jeg gang på gang har udgydt mit ord over — du har endnu ikke forstået, hvor meget Jeg elsker dig! Hvor ofte blev I rørte, når I hørte mit ord, og da I modtog mine mirakler, lovede I mig, at I ville følge mig til det sidste. Vær velsignet. Stol på jeres Fader, som altid våger over jer. I lever ikke i en verden med fuldkommen fred, men i den vil det lykkes jer at ane det rige, der er lovet jeres ånd. Min kærlighed er med jer. Længes efter mig som Fader og ikke som dommer. Ønsk ikke at stå foran min dommersæde. Forbered jeres sjæl, så der, når I kommer til mig, er fred og tilfredshed i jer og glæde i min Ånd.

24. I alle tider har Jeg åbenbaret Mig som Fader. I verdens begyndelse talte Jeg åndeligt til menneskene; de så Mig ofte komme ned for at rådgive eller rette dem. Jeg talte til Adam, og han lyttede ydmygt til Mig. Jeg var hos Abel, og hvilken nåde fandt jeg i dette væsen. Men jeg nærmede mig også Kain, for jeg elsker alle, både de retfærdige og syndere. Jeg sendte store ånder, der bragte mit lys for at undervise i og åbenbare loven og de guddommelige bud. Men hvor få var parate til at vække deres ånd og lytte til deres samvittigheds stemme. Nogle angrede, når de syndede, men andre vendte ryggen til Jehovas strenge og urokkelige lov. Men min lov var i alle, og selvom mit lys oplyste dem, så jeg, at synderne var i overtal, at det onde havde taget til og havde påført sjælene stor skade. Da lod jeg en stor renselse finde sted. Kun Noah og hans familie overlevede, og de var frøet, begyndelsen på en ny verden. Jeg indgik en pagt med den retfærdige mand, og fredens regnbue dukkede op, pagtens tegn.

25. Snart gav disse menneskers efterkommere igen efter for fristelsen. Hjerterne, som havde modtaget kærlighedens arv, blev følelseskolde og hårde. Et levende forbillede blev nødvendigt for deres frelse. Da blev Kristus menneske og boede blandt dem. Han spiste af jeres brød, han oplevede og gennemled jeres livs strabadser. Han udførte mirakler for at give sig til kende, han lærte jer den rette vej. I levede i hans nærhed og så hans vandring gennem verden. Men da slutningen på hans mission var kommet — hvor få var der da, der var forberedte på at se hans himmelfart, på at forstå hans offerdød og uden tøven at betræde den sti, der var udstukket gennem hans blod af kærlighed og tilgivelse.

26. I dag kommer Jeg for anden gang som Mester. Mit blik søger dem, der skal følge Mig, dem, der skal ruste sig til at fortælle verden om Mit komme som Trøstende Ånd. Men med smerte betragter Jeg de følsomme og uskyldige hjerter, der er blevet forhærdede. Der er flydt så mange tårer, at deres kilder, menneskenes øjne, er udtørrede. Der er ikke

længere kærlighed til mig, ej heller medfølelse mellem mennesker, og min Faders Ånd lider for menneskehedens skyld. Mit blik hviler på hvert hjerte, men jeg modtager kun den smerte, som I har høstet i denne tid.

27. Mesteren siger til jer: I har ikke forstået at udnytte de gaver, som jeg har skænket jer. Men tiden vil komme, hvor I bedre vil forstå denne undervisning og føle jer meget tæt på mig og takke mig.

28. Bed, vær vågne og bønfuld for verden. Når kampens tid så kommer, skal I rejse jer og udbrede mit lys, opmuntre og trøste, fjerne sygdomme, udføre mirakler, så I, når I når slutningen af jeres rejse, kan komme til mig fulde af fortjenester og træde frem i fred foran min dommersæde.

29. Men hvornår vil dette folk blive bevidst om den åndelige mission, det har over for de andre folk på jorden?

30. Jeg har sagt jer, at I ikke skal ønske at være mere end nogen anden, og I skal heller ikke hævde, at I står over andre. Alligevel er jeres bestemmelse stor, og selv den nation, der yder jer sin beskyttelse, må opfylde den del, der tilkommer den i dette værk.

31. Jeg har undervist jer, for at I kan videregive den glade budskab til jeres medmennesker, og når tiden er inde, bringe mit budskab til de andre nationer. Men jeg ser jer stadig sove, uden at I aner den store rækkevidde af jeres mission.

32. Vil I mon have, at det skal være smerte, elendighed, sygdom og sult, der ryster jer ud af jeres sløvhed?

33. Den kalk, I drikker, er meget bitter, og meget tunge er de lænker, I slæber med jer. I er stadig Faraos undertrykte folk. Jo mere I længes efter jeres frihed, desto større er de byrder, man pålægger jer, og desto højere er jeres tribut. Hvilket mål af bitterhed vil I endnu nå?

34. Det er nødvendigt, at de, der er vågnet, ryster de andre, som stadig sover, ud af deres sløvhed og fortæller dem, at Herren, den samme som i fordums tid, venter på dem på bjerget for at lade dem høre sin faders stemme og vise dem vejen, der fører dem til frihed og fred. Men både de ene og de andre må forstå mit ord rigtigt, for ellers vil I spørge jer selv: »Hvem er Farao? Hvad er det slaveri, der tales om her? På hvilket bjerg vil Herren tale til os? Hvorhen vil den vej føre os, som han viser os?«

35. Men I må lære at forstå de symboler, hvormed Jeg taler til jer, så I bagefter kan forklare dem for jeres medmennesker uden at falde i vildfarelse.

36. Det samfundsmiljø, I lever i, og som omgiver jer i denne tid, er denne tids Farao. Det er gennemsyret af egoisme, had, grådighed og alle menneskehedens synder.

37. Lænkerne er jeres behov, som tvinger jer til at underkaste jer den herskende egoisme, uretfærdigheden og endog den moralske forfald.

38. Det bjerg, hvorpå Jeg venter på jer, findes i hver enkelt af jeres samvittigheder, som skal give sig til kende i jeres hjerter efter Min vilje, for i den er Min lov nedskrevet.

39. Vejen er den retning i livet, der vil gøre det muligt for jer at vinde den længsel efter fred og den frihed, I begærer, og som netop opfyldelsen af denne lov medfører.

40. Aner I nu betydningen af jeres mission? Bed, folk, så jeres nation må vågne ved mit kald. Våg, så I, når menneskemængderne opsøger jer, forstår at gå dem i møde og inspirere dem gennem jeres eksempel.

41. Udforsk mine undervisninger, disciple, kom og lyt til mit ord, for disse tider vil ikke vende tilbage. I dag kan I stadig høre mig gennem stemmebærernes forstandsorgan, men denne tid vil forbigå, og mit værk vil åbne en ny åbenbaringsfase for jer.

42. Lad jer opmuntre ved at lytte til min undervisning, og bevar den i jeres hjerter. Gør jeres hukommelse til en skattekiste, der rummer essensen af mine læresætninger, som var det en juvel af uvurderlig værdi.

43. I dag, hvor Jeg er vendt tilbage til jer til de enes forundring og i lyset af de andres vantro eller tro, forventer I, at Mesteren taler til jer om de læresætninger, han gav jer i fortiden.

44. Hør mig: Gud åbenbarede sig for mennesket lige fra begyndelsen af det menneskelige liv som lov og retfærdighed. Den guddommelige Ånd tog konkret form i betragtning af de første skabningers umodenhed og enfoldighed ved at lade sin stemme lyde på en menneskelig og forståelig måde. Disse væseners føleevne vågnede, indtil de lærte at fortolke Faderen gennem naturen. Så længe de levede i lydighed, oplevede de den guddommelige nåde gennem alt, hvad der omgav dem. Heller ikke fejltrin og bitterhed blev de skånet for; disse viste dem, at de havde handlet forkert over for deres Herre. Jeg sørgede for, at samvittighedens lys strålede i dem, hvilket på deres livsvej måtte være fyrtårnet, dommeren og rådgiveren. Instinktivt vidste de første mennesker, at den usynlige Fader altid befalede det gode, og at dette bud var baseret på den lov, som de skulle leve efter. Det indre lys kaldte de »den naturlige lov«.

45. Senere, da mennesket formerede sig og i forbindelse hermed glemte at overholde denne lov, idet det ikke lyttede til sin samvittigheds stemme og mistede al tilbageholdenhed, sendte Faderen, som var fulgt efter barnet ud i ørkenen, mennesker til det, der gennem deres dyd og visdom var udstyret med en høj ånd, for at minde dem om den vej, de var kommet på afveje fra.

46. Husker I ikke den retfærdige Abel, for hvis blod Jeg stadig kræver regnskab? Han døde ved siden af sit offer.

47. Og den dybt troende Noah, som udholdt folks hån og forkyndte sin Herres vilje indtil det sidste øjeblik? De mindede jer med deres handlinger om min eksistens og min lov. Derefter sendte Jeg jer en Abraham, et forbillede på lydighed og uendelig tro på sin Herre, en dydig Isak og en Jakob, der var trofast og fuld af styrke, for at de skulle udgøre stammen på det træ, hvorfra en gren skulle frembringe Moses, som Jeg sendte for at repræsentere Mig og overgive min lov til menneskene.

48. I Moses så menneskeheden et afspejl af Min majestæt. Den så i ham retfærdighed, redelighed, ukuelig mod, tro, lydighed og næstekærlighed. I har hørt, at han i lyset af sit folks svagheder i vrede knuste lovtavlerne, som han netop havde modtaget fra Faderen. Men ved I også, at Jeg straks genoprettede dem og gav dem tilbage i hans hænder for at gøre det klart for jer, at kun *en* guddommelig lov skal herske over jer til alle tider: den usynlige Guds lov.

49. Da der så var gået en vis tid, og det blev nødvendigt, at menneskeheden lærte sin Fader bedre at kende, sendte denne – utrættelig i sit kærlighedsværk – sine profeter ud i verden for at forkynde for menneskeheden, at han ville komme til jorden og blive menneske for at gøre sin kærlighed mærkbar for dem og gennem sin fødsel, sit liv og sin død lære dem, hvad et fuldkomment liv er. Men mens nogle troede på mine profeter, tvivlede andre, dræbte dem og banede med dette offer min vej.

50. Mine budbringers ord fik hjerterne hos dem, der syndede, til at skælve, for de forkyndte ankomsten af ham, der med sin sandhed ville afsløre usandheden. Mens menneskene sagde: »Gud tilråder det gode, de fuldkomne gerninger af kærlighed, tilgivelse og retfærdighed, fordi han er fuldkommen; men vi mennesker kan ikke være det«, kom Jesus til verden.

51. Det var Gud selv, der kom til verden for i menneskelig skikkelse at bringe sin lov og sin lære. I dag vil I gerne vide, hvordan Jesu legeme blev skabt. Derom siger Jeg jer: I må nøjes med at vide, at dette legeme blev undfanget og modtaget gennem den uendelige kærlighed, som Jeg føler for jer. Fra det øjeblik begyndte Jesus at drikke bitterhedens bæger, som han måtte drikke til bunds. Han gennemlevede alle menneskelige omskiftelser, udholdt prøvelserne, lærte modgang at kende, forfølgelse, menneskenes lange daglige arbejde, tørst og ensomhed; han følte tidens gang i sin krop og betragtede det menneskelige liv med dets dyder og elendighed på tæt hold, indtil det tidspunkt kom, hvor han skulle bryde ud for at tale og udføre mægtige gerninger.

52. Da lod Jeg det ske, at menneskene samlede sig om mig for at høre mig, betragte mig og udforske mig med ord og på åndelig vis. Jeg lod det ske, at mennesket gennemborede min krop i søgen efter det guddommelige, indtil det skue mine knogler, min side blev åbnet, og vand strømmede ud. Jeg lod verden gøre mig til sin anklagede, til sin spottekonge, til en blottet, og således slæbte den mig med skammens kors på skuldrene til henrettelsesstedet, hvor to røvere ventede på mig for at dø sammen med mig.

53. Således ønskede Jeg at dø, på mit kors, for at lære jer, at Jeg, jeres Gud, ikke blot er en Gud af ord, men også en af handling. Men de, der så mig dø og var vidne til min døds kamp og hørte mine sidste ord, sagde: »Hvordan kan Guds Søn dø? Hvordan kan det være, at selvom han er Messias, så vi ham bryde sammen og hørte ham klage?«

54. Menneskene krævede endnu et bevis, og i min kærlighed gav jeg dem dette. Ligesom jeg som menneske blev født fra en hellig kvindes skød for at hylde det menneskelige moderskab, så sank jeg også ned i jordens indre for at hylde den og der fuldføre min mission som menneske. Men jorden kunne ikke holde fast på den krop, der ikke tilhørte hende, men Faderens skød, hvorfra den var kommet, og hvortil den vendte tilbage.

55. Nu siger Jeg jer: Hvis I tvivlede på Kristi guddommelighed, da I så ham dø på korset, kan I da sige til mig: Hvilket menneske er på den tredje dag efter sin død opstået fra graven uden at beskadige den og er steget op til himlen med sin egen krop? Ingen! — Jeg gjorde det, fordi Jeg er livet, for Jeg kunne hverken dø i ånden eller i kødet.

56. Der var ikke kun tvivl blandt tilskuerne. Selv blandt mine disciple var der én, der tvivlede på, at jeg kunne vise mig blandt dem efter døden. Det var Thomas, der sagde, at han kun ville tro, at det var muligt, hvis han kunne lægge sine fingre i såret i min side. Knap havde han sagt dette, før Jeg lod ham høre Min hilsen: »Min fred være med jer!« Han havde endnu kræfter til at nærme sig og betragte det dybe sår og røre ved det med sin hånd for at tro, at Mesteren virkelig var død og opstanden.

57. Salige er de, der tror, uden først at have set. Ja, mine børn, for også den sande tro er et blik, der ser det, som hverken forstanden eller sanserne kan opdage. Kun troen kan åbenbare nogle af skabelsens hemmeligheder for mennesket.

58. Men den, der opstod fra de døde, kommer i denne tid i Ånden fuld af herlighed for på ny at tale til jer.

59. Hvor mange af dem, der i dag bor på jorden, ved, at en ny tidsalder har åbnet sig for menneskeheden? Kun de, der har hørt dette ord, ved

med sikkerhed, at der i år 1866 brød en ny tidsalder frem: Helligåndens tidsalder.

60. Gennem Roque Rojas' forstand talte Elias' Ånd, forløberen, der på denne måde gav sig til kende for at berede Herrens vej.

61. Gennem denne retfærdige mand åbnede Jeg bogen med Mine lære, Mine nye åbenbaringer, for menneskeheden og opfordrede den til at tage endnu et skridt fremad på vejen.

62. I denne tid er jeg kommet »på skyen«, det vil sige åndeligt og usynligt for menneskets øjne. Denne »sky« er symbolet på det hinsides, hvorfra jeg sender en lysstråle, der oplyser de forstandsorganer, gennem hvilke jeg åbenbarer mig. Sådan har det været min vilje, og derfor er det et fuldkomment værk. Jeg kender mennesket og elsker det, for det er mit barn. Jeg kan benytte mig af det, for jeg har skabt det; det er til det formål, jeg har skabt det. Jeg kan åbenbare mig i mennesket, for jeg skabte det netop for at herliggøre mig selv i det.

63. Mennesket er mit eneste og sande billede, for det besidder liv, intelligens, vilje og evner ligesom sin Gud.

64. Inden Jeg åbenbarede Mig i denne skikkelse i nutiden, udforskede Jeg menneskenes hjerter. Jeg spurgte dem, der nærer deres ånd i forskellige religiøse samfund: Er I tilfredse? Hvortil de svarede: »Vi hungre og tørster efter Dig.«

65. Mange har søgt deres Faders skikkelse og ansigt uden at finde ham. De håbede på det mirakel, men miraklet blev ikke til virkelighed, fordi de ikke fandt noget brød, der virkelig nærede deres ånd. Men Jeg havde forberedt dette træ, denne kilde og disse marker og har tilkaldt de skarer, der hungre efter fred og tørster efter, som længe efter kærlighed og ønsker at føle sig elskede. Da de kom i mit nærvær, hørte de dette ord, som åbenbarer sig på samme måde i alle eksisterende forsamlingssteder, og hver gang det lyder, er det som den kærlige berøring af en hånd, der vækker den, der sover, og som stemmen fra en ven, der giver råd.

66. Efter at have lyttet til mig i nogen tid har I indset, at I ikke blot kan være beundrere, der udelukkende tilbringer livet i åndelig kontemplation, og I har sagt til mig: »Herre, da vi spiste denne frugt, som du har givet os, påtog vi os over for din guddommelighed pligten til at dyrke og udbrede dens frø.«

67. Når I bliver klar over, at jeres Mester stadig bærer sit kærlighedskors på skuldrene, græder I og siger til ham: »Herre, lad os bære dit kors, lad os drikke gald og eddike.« Men jeg siger jer: Ligesom I har bedt om det, er det allerede sket. Har I ikke bemærket, hvor tung jeres mission har været på det seneste? Mærker I ikke, hvor bitter denne tid har

været, og at I i øjeblikket gennemlever noget, som I aldrig før har lidt? Vis fortsat denne villighed og bed.

68. Jeg har udvalgt jer, simple mennesker, for hvis Jeg talte gennem lærde, teologer og videnskabsmænd, ville man ikke tro på Mig. Når Jeg derimod taler gennem et simpelt menneske, forbløffer Jeg menneskerne. Hvem har bragt de store skarer hertil? Det var jer alle sammen, fordi I var rede til at vidne. Her er de, der sagde til jer: »Hvordan er det muligt, at Kristus er i verden?« Og også de, der udbrød: »Det er umuligt, at Mesteren af al fuldkommenhed åbenbarer sig gennem et menneske!« Her er de, der tvivlede på jeres ord og forsikringer.

69. Folk, ligesom Jesus med sit blod vandede det frø, som Faderen i den første tid såede i menneskenes hjerter, så lader min guddommelige Ånd i dag nådens dug falde ned på disse marker for at gøre dem frugtbare.

70. Dagen for mit farvel nærmer sig. Mit ophold blandt jer i denne tid har været længere end i tidligere tider, længere end det var med Israel i ørkenen, længere end den tid, Jesus levede blandt menneskene. Hvem af dem, der har lyttet til mig i denne tid, har følt sig forgiftet af dette ord? Hvem er ved det blevet viklet ind i laster eller vildfarelser? Sandelig, jeg siger jer: Hvis det ikke har bragt jer noget godt, fordi I ikke har taget det til jer, så har det heller ikke forvoldt jer noget ondt.

71. Husk, at jeg engang sagde til jer: Jeg har ikke skabt jer for at I skal være som snylteplanter. Jeg ønsker ikke, at I nøjes med ikke at gøre nogen noget ondt. Jeg ønsker, at I finder tilfredsstillelse i at have gjort godt. Enhver, der ikke gør godt, selvom han kunne gøre det, har gjort mere ondt end den, der, fordi han ikke var i stand til at udføre gode gerninger, begrænsede sig til at gøre ondt, fordi det var det eneste, han forstod at gøre.

72. Således har den, som døde for verdens skyld og opstod til Faderens herlighed for at komme til jer i Ånden i denne Tredje Tid, talt til jer i dag.

73. Se her min opstandelse på den tredje dag, hvor Kristus viser sig for sine nye disciple og siger til dem:

Min fred være med jer!

Undervisning 154

1. Min Ånds lys oplyser jer på denne nådens morgen.

2. Min lære og mine eksempler fra den anden tid er ikke blevet forstået af menneskeheden, for i stedet for gensidig kærlighed ser Jeg splid blandt folkeslagene og stridigheder mellem de forskellige ideologier, sekter og trossamfund. Jeg har givet jer et eksempel på ydmyghed, fra vuggen til det øjeblik, hvor Jeg døde blandt jer på et kors. Mit liv, mit eksempel, mine læresætninger og min offerdød er ikke blevet taget til efterfølgelse af menneskene.

3. Den side i Guds bog var en lære for alle tider; på den efterlod Jeg jer alt, hvad Jeg dengang havde at sige til jer, intet af det kunne Jeg glemme. Jeg forkyndte jer, at Jeg ville vende tilbage til jer, og her er Jeg for at opfylde mit løfte. Men Jeg ser jeres verden i fuldstændig uorden, ser, hvordan menneskene forsøger at ændre planetens ansigt i overensstemmelse med deres overbevisninger og doktriner. Men Jeg kommer i dag fuld af kærlighed for at sige jer: Hvis I ikke har forstået den Anden Tids lære — her er Jeg for at hjælpe jer med mit ord til at forstå den.

4. Hør: Engang kom Jesus til Jordans bred og mødte der Johannes Døberen, som underviste sine disciple og forkyndte dem himmelrigets komme. Da den anden tids forløber så Jesu strålende blik, venligheden i hans ansigt og den guddommelige majestæt, som Jesus udstrålede, genkendte han Messias og bøjede sig for ham. Johannes, der netop havde undervist sine disciple og hørt om den lære, som Jesus forkyndte, havde sagt til dem: »Guds rige er kommet tæt på menneskene«, og da han stod foran Frelseren, genkendte han ham straks og udbrød: »Se, dette er den, som jeg ikke er værdig til at løse remmene på hans sandaler for.«

5. Men da Johannes var min profet og min tjener, var hans lære i overensstemmelse med min, og hans disciple var også mine.

6. Ved en anden lejlighed, da Jesus opholdt sig i nærheden af en landsby, sendte han sine disciple ud for at skaffe mad til deres underhold, og da de vendte tilbage, mødte de Johannes' disciple, som netop var i færd med at prædike. Da de så kom frem til Mesteren, sagde de: »Herre, Herre, vi er stødt på nogle mænd, der forkynder en lære og udfører mirakler. Er dette i overensstemmelse med din lov?“ Jesus sagde til dem: »Hvorfor bliver I oprørte? Enhver, der udøver næstekærlighed, står inden for loven.«

7. Jeg siger jer dette i dag, disciple i den tredje tid, for at I ikke skal anse dem for at stå uden for min lov, som I møder på jeres vej, og som sår

kærlighed, barmhjertighed og lys, uanset hvilket navn den lære, de følger, måtte have.

8. Dengang blev Jeg ikke af alle genkendt som den guddommelige Sårer. For mange var Jeg blot en galilæer, der prædikede på jorden. Kun de, der i Jesu ord opdagede Guds stemme, genkendte ham som den Højestes Søn.

9. Den, der i dag åbenbarer sig blandt jer, er den samme, som talte til jer i den Anden Tid. Men det, som menneskene dengang så, kan nu ikke længere ses på samme måde. Den mester med det venlige ansigt, det blide blik og de kærlige ord kommer i dag i Ånden og taler gennem et menneske.

10. Den, der ønsker at føle og se mig i denne form for åbenbaring, skal lade sit sind og sit hjerte falde til ro.

11. Mange af jer har mistet sjælefreden. Men da¹ I så jeres brødres og søstres fred og tillid, søgte I tilflugt hos dem, hos deres tro og deres håb, i ønsket om at nå den reddende havn. På denne måde vil I hjælpe hinanden.

12. I denne tid vil jeg opbygge et folk, der ivrigt følger min lov, som elsker sandheden og barmhjertigheden. Dette folk vil være som et spejl, hvori de andre kan se de fejl, de har begået, afspejlet. Det skal ikke være nogens dommer, men dets dyder, gerninger og opfyldelse af dets (åndelige) pligter skal røre ved ånden hos alle dem, der krydser dets vej, og de skal påpege alle deres fejl, der strider mod min lov.

13. Når dette folk en gang er stærkt og talrigt, vil det tiltrække sine medmenneskers opmærksomhed, for renheden i dets gerninger og oprigtigheden i dets gudsyndyrkelse vil forbløffe menneskene. Da vil menneskene spørge sig selv: »Hvem er disse, der uden at have et tempel forstår at bede på denne måde? Hvem har lært disse menneskemængder at tilbede deres Gud i bøn, uden at de føler behov for at opføre alter til deres gudstjeneste? Hvor kommer disse omrejsende prædikanter og missionærer fra, som ligesom fuglene hverken sår, høster eller spinder, og alligevel fortsætter med at eksistere?“

14. Og Jeg vil sige til dem: Dette fattige og ydmyge folk, som dog lever fuldt af iver efter Min lov og er stærkt over for verdens lidenskaber, er ikke blevet opdraget af noget menneske. Disse skarer, der finder glæde i at gøre godt, som er oplyst af inspiration, og som bringer hjerterne budskabet om fred og en dråbe helbredende balsam, er ikke blevet undervist af lærere eller gejstlige fra nogen kultmenighed på jorden. For sandelig, siger Jeg jer: I denne tid findes der ikke et eneste menneske på jeres verden, der er i stand til at undervise i tilbedelse af Gud i sand åndelighed. Det er ikke i ritualers eller ceremoniers pragt, ej heller i

rigdom eller jordisk magt, at sandheden har sine rødder; da den er ydmyg, søger den de rene, ædle, oprigtige hjerter, der elsker redelighed, som sit tempel. Hvor er disse hjerter?

15. En stor del af menneskeheden kalder sig »kristen«, uden overhovedet at vide, hvad ordet »Kristus« betyder, eller at kende hans lære.

16. Hvad har I gjort med mine ord, mit eksempel og min lære, som jeg engang gav jer?

17. Er I virkelig mere udviklede mennesker end dem fra den tid? Hvorfor beviser I det ikke gennem jeres ånds gerninger? Tror I mon, at dette liv er evigt, eller mener I måske, at I kun behøver at udvikle jer gennem den menneskelige videnskab?

18. Jeg lærte jer den sande opfyldelse af loven, for at I skulle forvandle denne verden til et stort tempel, hvor man tilbeder den sande Gud, hvor menneskets liv ville være en vedvarende kærlighedsgave til Faderen, som det skulle elske i hver af sine næste og på denne måde hyld sin Skaber og Mester.

19. Men i dag, hvor Jeg er vendt tilbage til menneskene – hvad finder Jeg der? Løgn og egoisme har erstattet sandheden og næstekærligheden; stolthed og forfængelighed – mildheden og ydmygheden; afgudsdyrkelse, fanatisme og uvidenhed – lyset, den indre opløftelse og åndeliggørelsen; grådighed og vanhelligelse hersker, hvor der kun burde være pligtopfyldelse og retskaffenhed; had og voldsom strid blandt brødre og søstre har erstattet broderskab, fred og kærlighed.

20. Men Jeg vil komme til mit tempel for at drive købmændene bort derfra, ligesom Jeg gjorde det i den anden tid i templet i Jerusalem, og vil endnu en gang sige til dem: »Gør ikke s bønnehus til en købmandsbutik.« Jeg vil undervise menneskene, så hver enkelt kan tjene foran det sande alter, for at de ikke længere skal være fanget i vildfarelse eller af uvidenhed fare vild på grund af de forkerte fortolkninger, de giver af min lov.

21. Mesteren siger til jer: »Det åndelige« er Ånden, mens alteret er hjertet; bønnen er den opadrettede tanke, og offergaven er de gode gerninger, I kan bringe.

22. Når I føler, at hjælpsomhed og kærlighed til jeres medmennesker udgør jeres sande liv – hvordan skulle verden da ikke forstå, at hjertet ikke blot er et følelsesløst organ, og at ånden er mere end kroppen? Hvordan skulle den da ikke forstå, at inspirationen er mere værdifuld end de billeder, som mennesket har skabt for at fremstille det guddommelige, og

at de gode gerninger, hvormed I vidner om min lov, er mere fortjenstfulde end de mest værdifulde jordiske goder?

23. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I vil redde jeres tro og dermed undgå, at jeres sjæl går til grunde i denne storm, må I opføre jeres tempel i åndelig form. Lad mit rige komme ned i jeres hjerter; ingen må kæmpe imod dets lys. Når stormen så er forbi, vil I opleve, hvor usynligt, men stærkt og stort det uforgængelige tempel vil rejse sig, hvis fundamenter vil være i jeres hjerter.

24. Se, hvordan verden i dette øjeblik oplyses af det klare lys, der stråler ud fra min Ånd. Lyset hjælper jer i jeres fremskridt og jeres forståelse, og gennem det opnår I fred.

25. Lyset og kærligheden udspringer fra hjertet, freden er i ånden som et spejlbillede af evigheden.

26. Mit ord er kærligt, men I skal ikke blive trætte af det, for hvis I kun glæder jer over jordiske fornøjelser, vil Jeg finde jeres hjerter tomme. Derfor kommer Jeg ofte til jer for at få jeres hjerte til at slå i en anden rytme, når det kommer i kontakt med det guddommelige, for I afviger stadig fra vejen til opfyldelsen af jeres pligter.

27. Hvorfor har der været og er der stadig mennesker, der, efter at de gennem brugen af de evner, som Skaberen har skænket dem, har lært den menneskelige videnskab at kende, bruger den til at bekæmpe og afvise den guddommelige videnskab? — Fordi deres forfængelighed ikke tillader dem at træde ind i Herrens skatkammer med ydmyghed og ærbødighed, og fordi de søger deres mål og deres trone i denne verden.

28. Blandt syndere vil Jeg udvælge dem, der skal tjene Mig i denne tid. Min kraft vil virke i dem, og Jeg vil forvandle dem gennem Min nåde.

29. Forson jer med jeres samvittighed, så I kan opnå tilgivelse fra den, for så længe I mener at være rustede og ikke lytter til den indre stemme, der påpeger jeres fejl, vil der ikke være nogen dialog med mig, og afgudsdyrkelsen vil heller ikke kunne forsvinde fuldstændigt.

30. I denne tid taler Jeg til jer som Fader og som Dommer. Men frygt ikke, for også i det Guddommelige findes den kærlighed og ømhed, som en mor udviser, og som I kalder Maria.

31. Mine elskede børn, følg kærlighed til hende. Jeg hører den bøn, der udspringer af jeres ånd for at prise hende, fordi I ved, at jeres læber er for klodsede til det, fordi I anser dem for urene og hellere holder dem lukkede.

32. Men jeg spørger jer: Er der nogen, der ikke har modtaget en kærtegn fra den himmelske mor? Sandelig, jeg siger jer, alle uden undtagelse har modtaget af hendes kærlighed.

33. Se dem, der tidligere var forfaldne, og som nu bestiger bjergets højder. I kunne i dag være blandt menneskehedens udskud, men snart vil I i denne tid med åndelige prøvelser gennem min nåde og jeres fortjenester i form af tålmodighed og kærlighedshandlinger få det til, at også I hæver jer over al elendighed. Glem ikke, at smerten er sjælens billedhugger.

34. Sjælen og den fysiske krop er i færd med at danne et harmonisk væsen, der er bevidst om sine åndelige og menneskelige pligter. I har været vidner til lærenes udvikling, og i jeres åndelige kontemplation er I nået frem til forståelsen af, hvem der er skaberen af al skønhed i jeres verden, for jeres forstand er ikke længere formørket.

35. I lever i fred, fordi I stræber efter at være i harmoni med jeres Gud, og freden er en skat for ånden i denne verden. Man oplever den, når man har opfyldt alle sine forpligtelser over for Faderen.

36. Bestræb jer altid på at leve således, at I opnår denne tilfredsstillelse, så jeres ånd i det øjeblik, I forlader denne verden for at gå over til den anden, ikke er tyngt af nogen jordisk bekymring eller af smerte på grund af manglende opfyldelse af pligter.

37. I må ikke blive trætte af kærlighedens gerninger, da I udviser dem over for jer selv. Tal med kærlighed om min undervisning, og mit ord vil blomstre i hjerterne.

38. Jeg underviser jer og fylder jer med visdom, for Jeg har allerede sagt jer, at I efter 1950 ikke længere vil høre mit ord gennem det menneskelige forstandsorgan, og den, der ikke gør brug af mine undervisninger, vil føle sit hjerte tomt og vil vandre omkring som en død. Hvorfor som død? — Fordi han vil føle sig åndeligt og moralsk kraftløs og ikke vil finde styrke i sine prøvelser til at overvinde sig selv og opfatte min guddommelige kærtegn.

39. Jeres opgave er at bringe disse jeres brødre og søstre tilbage til livet ved at afholde dem fra materialismen og overbevise dem om den så store nåde, som åndeliggørelsen rummer i sig.

40. Efter 1950 vil Jeg fortsat åbenbare Mig gennem inspirationen hos hver enkelt af jer. Hvis I forstår at forberede jer åndeligt, vil Jeg udføre mirakler. Jeg kræver kun af jer, at jeres tro er mindst lige så stor som sennepskornets, så vil I se mit ord gå i opfyldelse.

41. Tal og gør det gode uden frygt for at blive udsat for sladder. I skal række jeres næste hånden uden at skelne, for I ved ikke, hvem der lider mest indvendigt. I vil ofte opleve, hvor glade jeres medmennesker bliver, når de lytter til jer, og de vil give jer tydelige tegn på deres taknemmelighed.

42. Opfordr dem utrætteligt til at følge den gode vej, og når de først er på den, vil mange lidelser vige fra dem.

43. Mannaen vil falde ned over det Nye Jerusalem.

44. Jeg vil sørge for, at der blandt jer hersker religions- og ytringsfrihed samt retfærdighed, således at når mennesker af andre nationaliteter opholder sig blandt jer, tager de ved deres hjemrejse en gave af kærlighed med sig i deres hjerter, og et ideal om broderskab og retfærdighed er tændt i dem.

45. Efter 1950 forventer menneskeheden den sande fred. Men Jeg siger jer: Den dødbringende segl skal fortsat skære ukrudtet væk, indtil markerne er rene, og hvedens aks skinner.

46. I vil se, hvordan respekterede regeringsledere i denne verden, som udgør hindringer for freden, forlader denne verden, og de nationer, der modsætter sig den guddommelige retfærdighed, vil forsvinde for at give plads til nye folk, der vil opstå dér.

47. Bed om, at I allerede nu må så jeres fredens frø i dem. Foren jer som ét hjerte og én tanke, så vil I føle min nærhed meget tydeligt.

48. Følg det bud, som Jeg har efterladt jer gennem to tidsaldr: »Elsk hinanden.«

49. Ligesom det forjættede land blev fordelt blandt Israels folk, således vil hele jorden blive fordelt blandt menneskeheden. Dette vil ske, når tiden er inde – efter renselsen. Da det er min vilje, at denne fordeling finder sted, vil retfærdighed og lighed herske ved den, så alle mennesker sammen kan arbejde på ét og samme værk.

50. I dag spiser folkeslagene krummerne fra de mægtiges og herskernes bord, mens disse beriger sig ved at ophobe brødet fra deres tjenere og dem, der er afhængige af dem. Men selvom de fattiges brødkrummer er hårde, er de dog ikke så bitre som de retter, som verdens store spiser.

51. Både de ene og de andre er ofre, derfor er det nødvendigt, at Jeg befrier jer, at Jeg bryder jeres lænker. Men det er ligeledes nødvendigt, at den trældom og ødelæggelse, som plagerne forårsager, forstærkes yderligere, for ellers ville menneskene ikke ønske at følge den, der kommer for at frelse jer. Kan I huske den bæger, som Israel drak, da det sukede under trældommen i Egypten? Moses måtte træde frem for at bringe det befrielse. Kan I også huske, hvordan folket var fanget og ydmyget i sit eget fædreland, og hvordan det stod til med de andre nationer, da Messias dukkede op på jorden for at vise dem vejen til frelse?

52. Også i denne tid er det nødvendigt, at menneskene før befrielsen lærer nød, elendighed, undertrykkelse, uretfærdighed, sult og tørst at

kende, for at de til sidst i længslen efter et andet, bedre liv kan nå frem til en indre fornyelse.

53. Når denne menneskehed afstår fra sin materialisme og indser, hvor langt fra Min lov den har levet, vil den fra hjertets dyb sige: »Hvor dumme og tåbelige har vi mennesker været, da vi frivilligt overgav os til lidenskaberne for derefter at blive deres slaver.« Der oppe ligger bjerget, hvorfra Faderen har vist jer Sin lov. Bestig det ad den sti, som Jeg har vist jer. Det forjættede land holder sine porte evigt åbne i forventning om de menneskemængder, som det skænker fred og velsignelser.

54. Når mennesket er sunket ned i afgrundens dyb og, udmattet af kamp og lidelse, ikke engang længere har kræfter til at redde sig selv, vil det med forundring opleve, hvordan der ud af dybden af dets egen svaghed, fortvivlelse og skuffelse springer en ukendt kraft frem, som stammer fra Ånden. Når han bliver klar over, at timen for hans befrielse er kommet, vil han udbrede sine vinger og hæve sig over ruinerne af en verden af forfængelighed, egoisme og løgne og sige: »Der er Jesus, den foragtede. Han lever. Forgæves har vi søgt at dræbe ham ved hvert skridt og dag efter dag. Han lever og kommer for at redde os og skænke os al sin kærlighed.“

55. Dette vil være det øjeblik, hvor mennesket indser, at der for at opnå sand åndelig storhed og et værdigt liv på jorden ikke findes nogen anden lov end Guds lov – og ingen anden lære end den, jeg gav jer i Kristi ord.

56. Gå til bunds i jeres konflikter, studér de problemer, der plager jer, og sæt derefter mine anvisninger og mine principper i værk. Da vil I indse, hvordan menneskeheden i dem kan finde løsningen på alle de problemer, der tynger den. Men da I føler jer ude af stand til at omsætte de ord og lærerige eksempler, som den Guddommelige Mester giver jer, til praksis, vil det være nødvendigt, at smerten, som ligeledes er en lærer, nærmer sig jer for at overbevise jer om mange sandheder, for at gøre jer følsomme og desuden få jer til at bøje jer.

57. I spørger mig: »Har dit ord da ikke tilstrækkelig kraft til at overbevise os om vores fejl, redde os og derved spare os for at gå gennem lidelsens smeltedigel?« Men jeg siger jer: Mit ord har større kraft, end I kunne tillægge det. Men hvis den, der hører mig, straks blev forvandlet uden anstrengelse, alene ved den kendsgerning, at han har hørt mit ord – hvilken fortjeneste ville der da være fra jeres side?

58. Det er nødvendigt, at den, der hører det, bringer tro, vilje, anstrengelse og kærlighed i spil. Da vil han have en stor fortjeneste, hvis belønning eller hæder vil bestå i, at han ikke kommer til at opleve lidelse, fordi han har brugt min lov og min lære som et våben.

59. I skarer, der netop lytter til mig: Mærker I ikke min lovs nærvær over jeres ånd? Mærker I ikke, at jeres hjerte slår som fornyet, når I hører mit ord?

60. Bed, så I kan forstå, og vær årvågne, så I kan omsætte mine undervisninger til virkelighed, for i denne for menneskeheden bitre og vanskelige time bærer I et stort ansvar.

61. Hvis I trods de store prøvelser, der rammer jer, ikke mister det spor af åndelighed, som I har formået at opnå, vil I på jeres vej se sande mirakler blive til virkelighed, hvorigennem jeres Fader opmuntrer jer på jeres tunge livsvej.

Min fred være med jer!

Undervisning 155

1. Mange af de undervisninger, som Jeg giver jer i denne tid, forekommer jer nye, fordi de var gået i glemmebogen hos jer. Men nu er tiden kommet, hvor Jeg på ny gør jer opmærksom på dem. Jeg har forberedt et stort arbejdsfelt for jer, hvortil Jeg indbyder jer for at så evighedens frø derpå, som Jeg i øjeblikket overdrager jer.

2. Jeg uddanner mine nye disciple, som gennem deres tro og næstekærlighed i stadig større grad vil opnå magt over sygdomme i krop og sjæl — en magt over naturkræfterne og også over den åndelige verden.

3. Forstå, at tiderne med uvidenhed er forbi. Nu lever I i tider med forståelse og fuldstændig virkeliggørelse af min undervisning. Kan I forestille jer, hvor langt I allerede ville være kommet, hvis I havde udøvet mine læresætninger fra begyndelsen og fulgt mine bud? Men I har længe sovet og har også brugt lang tid på at tilfredsstille kroppen med fornøjelser, og alt dette har forsinket jer på den åndelige udviklingsvej. Derfor forekommer den samme åndelige undervisning jer i dag, nu hvor jeg er kommet til jer med en ny åndelig undervisning, fremmedartet og ikke i overensstemmelse med jeres måde at tænke, føle og leve på. Men I behøver blot at tænke over en af mine åbenbaringer for at erkende sandheden i mit ord. Så vil I se, at min lære ikke er fremmedartet, men at jeres måde at leve på er fremmedartet.

4. Kom til mit »land«, der vil jeg minde jer om alt det, I havde glemt. Jeg vil slette alt det, I ikke skal bevare som åndeligt frø, og vil vise jer alt det, I hidtil ikke har set. Med et eneste skridt vil Jeg rive jer ud af den stilstand, I er sunket ned i, og lade jer træde ind i et nyt liv — det liv, I burde have levet fra begyndelsen.

5. Ser I, hvor enkelt dette ord er, som blomstrer på talernes læber? Men sandelig, Jeg siger jer, det vil i al sin enkelhed og beskedne udtryksform føre menneskene til forståelsen af den visdom, som de ikke har været i stand til at begribe ved hjælp af videnskaberne og teologierne.

6. De gode disciple, de udholdende, de trofaste vil være denne læres store udforskere. Også de vil være ydmyge, men trods deres enkelhed vil de forbløffe deres medmennesker gennem ordets lys.

7. Mit folk skal ikke blot tale med læberne, men forkynde mine lærdomme gennem sine gerninger og derved lære, hvordan man opfylder og ærer min lov. Det skal uselvsk videregive det, det har modtaget fra sin Herre. Det skal bevise sin iver for sandheden og den uforfalskede karakter af den skat, der er betroet det.

8. Undervis jeres medmennesker gennem gode, oprigtige og storsindede handlinger. Husk, at I allerede her må rense jeres sjæl, så den

ved overgangen til den anden verden er værdig til at opholde sig der og ikke bliver forvirret eller farer vild.

9. I har den nødvendige styrke til at fjerne alt fra jeres vej, der hindrer jeres fremskridt. I ved allerede, at det våben, der overvinder alt, er kærligheden. Meget stor vil jublen være hos den, der sejrer i denne menneskelige kamp og viser sig som den sejrende soldat, efter at han har vundet dette slag.

10. Husk, at det er Mig, der har givet jer våbnene, og at Jeg ikke har nøjedes med det, men at Jeg også har lært jer at kæmpe for at vinde slagene.

11. Hvad har I da at søge på andre veje, når Jeg i øjeblikket giver jer alt på sandhedens vej?

12. Jeg har åbnet de uerfarne menneskers forstand, så de kan finde trøst i fortolkningen af mine ord. Jeg har åbnet de »blinde«s øjne for sandhedens lys, så de kan rense sig for deres synder, da de føler sig elsket af deres Herre.

13. Er blev det ikke profetisk forkyndt for jer allerede fra de første tider, at den dag ville komme, hvor hvert øje ville se Faderen? Således vil den, der er ren, se mig, og dette vil være hans belønning; og den, hvis hjerte er besmittet, vil ligeledes se mig, og dette vil være hans frelse. Den, der åbner sine øjne for mit lys, trænger ind i mysteriet og erkender årsagen. Han oplever begyndelsen og slutningen. Han *skal* gå med faste skridt ind i fremtiden.

14. Fortolk min undervisning korrekt; tro ikke, at min Ånd kan glæde sig over at se jeres lidelser på jorden, eller at jeg kommer for at fratage jer alt, hvad der giver jer glæde, for at jeg kan nyde det. Jeg kommer, for at I skal anerkende og respektere mine love, for de er værdige til jeres respekt og opmærksomhed, fordi de skænker jer salighed, når I adlyder dem.

15. Jeg lærte jer at give Gud, hvad der tilhører Gud, og »kejseren«, hvad der tilhører »kejseren«; men for nutidens mennesker findes der kun »kejseren«, og de har intet at ofre til deres Herre. Hvis I i det mindste lod verden få det nødvendige, ville jeres lidelser være mindre. Men »kejseren«, som I lader bestemme over jeres handlinger, har pålagt jer meningsløse love, har gjort jer til slaver og tager jeres liv uden at give jer noget til gengæld.

16. Tænk på, hvor anderledes min lov er, som hverken binder kroppen eller ånden. Den overtaler jer kun kærligt og leder jer fuld af godhed. Den giver jer alt uden egennytte og selviskhed, og den belønner og godtgør jer for alt med tiden.

17. Forstå, disciple, studér mine lektioner, så I kan indse, at Jeg ønsker at opbygge et folk sammen med jer, som Faderen sætter sin tillid til, for det vil være forberedt til at udføre store missioner. Et folk, der ikke mister modet ved det første alarmopkald, et folk, der forstår at møde den, der kalder sig dets fjende, og som tilgiver ham, elsker ham og vejleder ham.

18. Således skal I efter min vilje være forberedt på dagen for mit farvel. I ved alle, at 1950 er den dato, der er fastsat ved min vilje, og fra da af vil jeg ikke længere åbenbare mig gennem talerens forstandsorgan; og da mit ord altid går i opfyldelse, vil dette tidspunkt afslutte min åbenbaring, hvilket for jer markerer begyndelsen på den tredje tidsalder.

19. Nær ikke ønsket om at ændre denne dato, og forsøg heller ikke på nogen måde at bevare åbenbaringen af mit ord i den hidtidige form, ej heller den fra den åndelige verden. Allerede nu siger jeg jer, at de, der alligevel skulle gøre det, ikke længere vil blive oplyst af Mesterens lys.

20. Men hvorfor skulle I begå en sådan vanhelligelse, når Jeg har forkyndt og også lovet jer, at I efter denne tid vil føre en åndelig samtale med Mig fra ånd til ånd, selvom I ikke har været stemmeførere?

21. Jeg har også sagt jer, at de, som Jeg har kaldet og udrustet til at være profeter i denne tid, vil have til opgave at advare menneskemængderne og ikke lade dem sove. Til dem vil Jeg åbenbare store lærdomme, så de kan hjælpe jer med ikke at falde i fristelse.

22. Jeg taler til jer med største klarhed, selv når Jeg bruger et symbol, fordi Jeg ved, at I på den måde bedre kan forstå Mig. Da Jeg i den Anden Tid talte til menneskemængderne, gjorde Jeg det ofte ved hjælp af lignelser, for at de skulle forstå Mig. Men når Jeg kun henvendte Mig til Mine disciple, gjorde Jeg det med ord, der ganske vist var enkle, men dybsindige i deres lære.

23. Forstå derfor, at Jeg taler gennem lignelser og bruger symboler, for at de »sidste«, dem med et uøvet sind eller dem, der endnu har udviklet deres ånd kun lidt, kan forstå hele indholdet af Min undervisning. Når Jeg giver jer åbenbaringer uden at bruge symboler, er de bestemt for dem, hvis udvikling og kendskab til åndelige lærdomme giver dem mulighed for en bedre forståelse.

24. Mange mennesker vil forgæves sige, at denne lære er ny, eller at den ikke har nogen forbindelse til de guddommelige åbenbaringer, der blev givet jer i fortiden. Jeg forsikrer jer om, at alt, hvad jeg har sagt jer i denne tid ved hjælp af den menneskelige forstand, har sine rødder og sit grundlag i det, der allerede blev profetisk forkyndt for jer i den Første og den Anden Tid.

25. Men den forvirring, som Jeg taler til jer om, skyldes, at de, der fortolkede disse (tidligere) åbenbaringer, påtvang menneskene *deres* fortolkninger, og disse var dels rigtige og dels vildledende. Det sker også, fordi det åndelige lys fra Mine læresætninger blev holdt tilbage fra menneskene og undertiden blev givet i forvrænget form. Derfor har mange mennesker i dag, hvor tiden er kommet, hvor mit lys befrier jer fra mørket i jeres uvidenhed, benægtet, at dette kan være sandhedens lys, da det efter deres mening ikke stemmer overens med det, jeg tidligere har lært jer.

26. Jeg forsikrer jer om, at intet af det, jeg har sagt, går tabt, og at menneskene i denne tid til sidst vil erfare, hvad jeg (faktisk) har sagt til jer i fortiden. Når verden så lærer spiritismen at kende, vil den sige: »Ja, alt dette har Jesus jo allerede sagt!«

27. Og sandelig, jeg har allerede (dengang) fortalt jer alt, selvom jeg af mange af de åbenbarede sandheder kun forkyndte jer det grundlæggende. Jeg efterlod dem til jer, for at I gradvist skulle lære at forstå dem, for på det tidspunkt var menneskeheden endnu ikke i stand til at forstå alt det, som jeg nu viser jer i fuldt omfang.

28. Ved en bestemt lejlighed var Jesus sammen med en mand, der var velbevandret i loven, og som svar på hans spørgsmål gav Mesteren ham en åbenbaring.* Da sagde manden, forbløffet over det, der aldrig ville være faldet ham ind: »Herre, men hvordan kan dette være muligt?« Hvortil den Guddommelige Mester svarede: »Hvis I ikke kan tro på de jordiske ting, som jeg fortæller jer – hvordan skulle I da kunne tro på de himmelske ting?« Men nu er det på tide, at I forstår mig, for menneskets udviklede ånd kan modtage det intense lys fra Guddommen, som åbenbarer, afslører og forklarer alt, og som I kalder Helligåndens lys, det vil sige Sandhedens Ånd.

**Om åndens reinkarnation sammen med sjælen i den natlige samtale med Nikodemus (Joh 3,1-21)*

29. Vær derfor ved godt mod, elskede folk, for den undervisning, som Jeg har givet jer i denne tid, vil være det evige livs brød for jer.

30. Også i dag giver Jeg jer de lærdomme, som I først i fremtiden vil forstå fuldt ud, kun i antydning form, for nu ville I ikke forstå dem, og mange af jer ville heller ikke tro på dem. Dermed vil Jeg sige jer, at I endnu ikke har nået målet, toppen af åndelig erkendelse, og at Mine guddommelige lærdomme heller ikke er nået til deres grænse.

31. Vær for altid og evigt mine disciple, vær altid på vagt over mit ord, som I aldrig må forsøge at ændre. Min lov og min lære modsiger aldrig

hinanden. I det guddommelige er alt orden, harmoni og fuldkommenhed, hvilket I kan overbevise jer om ved hjælp af den materielle natur, der omgiver jer.

32. Ingen var i stand til i den anden tid at modstå den guddommelige kraft, der udgik fra Jesu ord. Den, der hørte det, blev straks overbevist, overvundet og oplyst. Både synderen og den hovmodige, den fattige og den rige, farisæeren og den skriftkloge, Guds repræsentant og kejserens repræsentant – alle, der troede på ham, følte, at deres ånd skælvede i Guds Søns guddommelige nærvær.

33. Årsagen hertil var, at Jesu ord blot var en forklaring på hans gerninger, for vidnesbyrdet om hans eksistens var indeholdt i ordene i hans lære.

34. På samme måde underviste Jesus sine disciple ved at vise dem, at det for deres ords troværdighed var nødvendigt at underbygge disse med eksemplet fra deres gode gerninger.

35. Også fra disse disciples læber måtte Guds ord ryste dem, der hørte det, for der strålede lys ud af deres øjne, og deres ord indeholdt sandheder, som man ikke kunne afvise. Også de underviste gennem deres eksempel, forkyndte gennem deres gerninger og beseglede dem ligesom deres Mester med deres blod. Med deres død bekræftede de sandheden i de ord, de talte til verden. Derfor vandt de hjerterne hos de folk og nationer, som de bragte sandhedens og kærlighedens frø til.

36. Folkemængderne, selv adelige og hedninger, overgav sig i lyset af sandheden og oprigtigheden i min lære, som blev udøvet og forkyndt rent og sandfærdigt.

37. Ingen, der har haft det held at modtage mit ord i sit hjerte i dets oprindelige renhed, er nogensinde kommet på afveje. Men hvor elendigt stod det til med dem, der modtog mit ord blandet med menneskelige uredeligheder! Da disse til sidst opdagede disse ufuldkommenheder, vendte de det ryggen og spottede det, som de før havde anset for den absolutte sandhed.

38. Se de store folkeslag på jorden, hvordan de er styret af egoisme, som er en fornægtelse af min lære! Se, hvordan de er fordybet i materialisme, kun lever for verden og ignorerer ethvert åndeligt kald! Jeg siger jer, også de har lært mine undervisninger at kende. Men det manglede, at de, der videregav mit frø, gennem deres liv og gennem eksemplet fra deres gerninger vidnede om den sandhed, som de burde have gjort, ligesom Herrens disciple gjorde det, og også nogle andre, der senere virkede på samme måde som disse og videregav lærenes sandhed med livet som indsats.

39. Hvordan er det muligt, spørger I jer nogle gange, at selvom denne verden er blevet sået med Frelserens ord og vandet med hans blod og blodet fra dem, der fulgte ham, så findes der mennesker og folk, der ikke har bevaret noget af denne lære?

40. Derom siger Jeg jer, at der i denne tid har manglet sandhedens apostle, som med deres kærlighedsgerninger påpeger menneskenes fejl og vidner om den sandhed, der er indeholdt i den guddommelige lære.

41. Fra virkeliggørelsen af min lære, som kun lærer jer kærlighed, barmhjertighed, ærbødighed, retfærdighed og fred, gik man over til en afgudsdyrkelse, til materialisme, til religiøs fanatisme, til vanhelligelse, og da menneskeheden i alt dette fornemmede en afvigelse fra sandheden, stræbte den efter sin befrielse.

42. I dag har mange ikke blot vendt sig bort fra at følge min lære, men har bekæmpet den og forsøger at udrydde den fuldstændigt fra menneskenes hjerter. De ved ikke, at jeg er ved at overraske dem ved at bruge det ord, som ingen kan modstå – med den stemme, der fik konger og herskere til at skælve og væltede troner og verdensimperier. Men først må enhver plante, der ikke er sået af mig, rives op med rod, så mit guddommelige frø igen kan falde i forberedt jord.

43. Disciple, tag hele denne lektion dybt til jer, så I kan høre til dem, der våger og beder i prøvelsens tid.

44. Intet forstyrrer jeres fred i dette øjeblik, intet forringer jeres andagt, som har givet jer indre opløftelse.

45. Hver gang I modtager Mesteren på denne måde, vil I mærke, hvordan de sorger, der undertiden indhyller jeres hjerter som i tåge, forsvinder.

46. Stor er min barmhjertige kærlighed, for også jeres lidelser er store. Men sig ikke, at tiderne har ændret sig, og at det er dem, der har bragt jer smerten; for tiden som sådan ændrer sig ikke, det er menneskene, der ændrer sig.

47. Jeres liv har forandret sig på grund af videnskaben, de nye love, ideer og skikke. Hvis jeres sjæl altid holdt fast ved åndeligheden, ville den ikke blive smittet af den materialisme, der omgiver den; men den lader sig ofte rive med af verdens påvirkninger. Men på materialismens højdepunkt kommer mit guddommelige lys til jer og spørger: Hvilke forandringer har I observeret i den natur, der omgiver jer? Men se ud over de materielle ting! Ingen!* og I vil erkende menneskenes åndelige og intellektuelle udvikling.

**Det skal bemærkes, at dette blev sagt i første halvdel af det 20. århundrede. – Desuden: Forløbene i naturen følger til alle tider uden nogen som helst afvigelser de kendte og eventuelt også endnu ukendte naturlove.*

48. Mørket, der omgiver jer, er tæt, men ånden har brug for frihed. Denne frihed skænker mit ord, som vil udrette det mirakel, at ånden forsoner sig med kroppen, da den forstår, at begge er forenet gennem én eneste lov. Da vil krop og ånd virke i harmoni med samvittigheden, som vil åbenbare for jer, hvem I er, og hvorhen I går.

49. Jeres gerninger vil opstå i overensstemmelse med jeres tankegang, og når jeres tanker er oplyst af Åndens inspiration, og denne lytter til samvittighedens stemme, vil jeres gerninger være fuldkomne, da Ånden er fuldkommen på grund af sin oprindelse.

50. Jeg vil altid sige til jer: Benyt jer af de glæder, som jeres verden kan give jer, men nyd dem inden for rammerne af min lov, og I vil være fuldkomne.

51. I hører gang på gang samvittighedens bebrejdelse, og det skyldes, at I ikke har bragt krop og ånd i overensstemmelse med den lov, jeg har givet.

52. Ofte fortsætter I med at synde, fordi I tror, at I ikke vil blive tilgivet. Dette er en fejlagtig opfattelse, for mit hjerte er en dør, der altid står åben for den, der omvender sig.

53. Er der da ikke længere noget håb i jer, der opmuntrer jer til at vente på en bedre fremtid? Lad jer ikke overmande af melankoli og fortvivelse. Tænk på min kærlighed, som altid er hos jer. Søg svaret på jeres tvivl hos mig, og I vil snart føle jer oplyst af en ny åbenbaring. Troens og håbets lys vil lyse dybt i jeres ånd. Så vil I være et beskyttende skjold for de svage.

54. Der venter jer år med sult, men hvis I elsker hinanden som brødre og søstre, vil miraklet fra den første tid igen indtræffe, og manna vil falde ned over jer.

55. Jeg vil løsne menneskenes tunger i denne tid, så de kan genkende mig på ét eneste sprog: det åndelige, kærlighedens sprog. Da vil Jesajas profeti gå i opfyldelse, da han sagde: Tungerne vil blive frie, fordi ildtunger vil løsne dem.

56. Giv min barmhjertighed et synligt udtryk, tal om mit værk, vige ikke tilbage for opofrelse. Brug jeres våben: kærlighed, barmhjertighed, storsindethed og mildhed, og når I med tro og mod tager kampen op, vil sejren snart være jeres. Men gå til bunds i mit ord, så I ikke får den fornemmelse, at min lære tvinger jer til at følge den; for jeg opfordrer jer blot til at lytte til mig, og – når I først har forstået mig – skal den, der gør

det af kærlighed, af overbevisning og af fri vilje, gå i gang med at udføre sin opgave. Min pligt som Fader er altid at vise vejen til mine børns frelse.

57. Mine elskede, erkend, at I i denne enkle undervisning har en mulighed for at lære jeres Faders kærlighed at kende og forstå den. Også jeg længes efter jeres hjertes enkelhed og oprigtighed for at kunne åbenbare mig for jer i fulde mål.

58. Nu, i tiden for min åbenbaring, åbenbarer jeg mig i alle talere og giver gennem dem anvisninger og læresætninger. Hvem ville vove at benægte, at jeg åbenbarer mig gennem den ene eller den anden? Hvem kender i sandhed mit virkelige væsen? Elsk og respekter hinanden, så jeres gerninger i himlen kan regnes som fortjeneste. Det er også min vilje, at mit ord udgives i trykt form, så de kommende generationer kan lære det at kende.

59. For at I skal blive anerkendt af jeres medmennesker, må I sørge for, at kærligheden altid styrer jeres handlinger. Vær medfølende over for andres smerte, fjern med den myndighed, jeg har givet jer, de dårlige påvirkninger, der undergraver jeres medmenneskers sundhed, og I vil blive anerkendt af dem som mennesker med åndelig kraft. Hør min **lignelse**:

60. »En gammel mand vandrede langsomt og besværligt ad en sti. Snart blev han indhentet af to unge mænd, der skyndte sig hurtigt ad samme sti, og de sagde til ham: 'Kære gamle mand, er dit mål stadig langt væk?' Hvortil den gamle mand svarede: 'Målet er stadig fjernt, vejen er stadig lang, og man må gå den bedørfeligt for ikke at blive udmattet. Selvom jeg er træt, tror jeg, at jeg med en sidste anstrengelse vil nå målet!'

61. Efter at de unge mænd havde lyttet til ham, fortsatte de hastigt deres vej, glemte den gamles ord og kom med nedsættende bemærkninger om den ældre vandrers optimisme, som håbede at nå vejens mål, selvom han efter deres mening næsten var ved at falde om.

62. Den gamle mand fortsatte sin vej, men de unge mænd, der så hurtigt havde overhalet ham, blev senere overmandet af tørst, sult og træthed, og til sidst brød de sammen af udmattelse. De sov dybt, da den gamle mand indhentede dem, vækkede dem og sagde venligt til dem: »I unge mennesker har nu i jeres ungdom oplevet, hvad udmattelse er. Gå ikke denne lange vej i forhastet tempo. Lad os gå roligt, og jeg forsikrer jer om, at vi nok skal nå frem.' Men de svarede søvndrukne: 'Lad os vende om, vi har udmattet os selv til det yderste og kan ikke gå længere. Du har en vandrestav og kan fortsætte, det har vi ikke.'

63. Da den gamle mand, som ikke blev forstået, så dem ligge således, tilbød han dem et stykke brød, hvormed han styrkede dem, førte lidt vand til deres læber og slukkede deres tørst. Han hjalp dem med at rejse sig,

ledsagede dem på vandringen og tændte deres tro, indtil han til sidst havde ført dem frem til målet.“

64. Tænk grundigt efter og lær, elskede disciple, for I har til opgave at være menneskehedens vejledere.

Min fred være med jer!

Undervisning 156

1. Vær velkomne, I disciple, der kommer til Mesteren i længsel efter visdom. Her er Jeg endnu en gang blandt jer, mine børn, fordi Jeg ser, at I er disciple, der er ivrige efter undervisning. I er klar over, at I endnu ikke er tilstrækkeligt forberedte til at formidle mit ord til jeres medmennesker, og I skynder jer hertil for at lytte til ham, der ved alt. I morgen vil I så være blevet undervist og vil være mestre.

2. I beder om min nåde for at kunne forstå mit ord, og jeg skænker jer den. Men indse, at jeg i denne tid taler til jer med absolut klarhed.

3. Tag imod mit ord og næres af det, for jeg vil styrke jeres ånd.

4. Mine undervisninger er altid forskellige, men de indeholder den samme essens, den samme kærlighed. Jeg begynder altid med at tale fuldt af kærlighed til jer og slutter med at udgyde min barmhjertighed. Min lov er omgivet af disse to dyder. Hent styrke og lys fra denne kilde. Dette er min vilje, som jeg kundgør for jer – ikke som en befaling, for mesteren, som er uendelig visdom, beder jer om, at I forstå og gennem jeres egen vilje opfylder jeres opgave.

5. Jeg har skænket jer viljesfrihed og viser jer blot den vej, I skal gå. Og altid vil Jeg sige jer, at denne vej er en vej til fuldkommenhed — en vej, hvis ende ikke er den fysiske død, men som fortsætter hinsides dette liv, som jeres sjæl overlever.

6. Jeg har sagt jer, at Jeg lover jer salighed i det hinsides, og at I ikke længere vil besmitte jer med kødet snavs og lidenskaber, når I opfylder jeres opgave i denne verden,

7. I ved ikke, hvor mange liv I endnu skal leve på denne planet. Hvis Jeg finder det retfærdigt, at I inkarnerer igen, skal I antage en ny jordisk krop, men med en mere højtudviklet sjæl, der ikke vil modsætte sig den guddommelige vilje. I vil fortsætte jeres arbejde til gavn for jeres medmennesker. I vil fortsætte med at udvikle jer opad og fuldende jer selv i fuld tillid og håb til min retfærdighed.

8. I vil være nødt til at være stærke for at modstå farer og fristelser, og i lyset af jeres eksempel og jeres beviser på sjælestyrke vil man kalde jer de oplyste og Herrens udvalgte. For den åndelige verden af lys vil stå jer bi på jeres veje og våge over jer til enhver tid. Ved at leve sammen efter min vilje vil I sørge for, at mit profetiske ord går i opfyldelse.

9. Arbejd videre, selvom jeres fysiske øjne ikke ser frugten af jeres kamp. Måske vil I skue den i ånden eller i en ny legemshylning.

10. Dette vil være morgendagens menneskeheds arbejde, hvor hver enkelt vil virke for alles bedste, og nationerne vil kæmpe for verdensfreden.

11. I den tid vil kampen mellem verdensanskuelser og trosbekendelser begynde. Det vil være en tid med uenigheder og diskussioner, hvor denne verdens intellektuelle vil sætte jeres viden på prøve.

12. Man vil drøfte de forskellige fortolkninger, som man har givet mit ord fra den Anden Tid og alt det, jeg har talt gennem mine oplyste. Da vil sløret blive løftet fra mange hemmeligheder, og mange menneskers hyklerier vil blive overvundet af sandheden i min lære.

13. Det er mit guddommelige ønske, at menneskene lærer at forstå hinanden på tværs af deres doktriner og dermed tager et skridt i retning af åndelig forening.

14. Forbered jer på denne tid, så vil I med jeres enkle og beskedne ord overbevise de lærde og de kloge; for jeres åndelige ophøjelse vil være nok for mig til at inspirere jer med min visdom, som udtømmeligt vil strømme fra jeres mund. Følg den vej, som jeres Herre har udstukket.

15. Jeg ser, at I lider på grund af den foragt, som verden viser jer, og også fordi I har fulgt mig på en vej præget af ydmyghed og næstekærlighed.

16. Græd ikke for jeres egen skyld, for i virkeligheden renses jeres sjæl derved. Græd for dem, der stadig lever hengivet til verdens glæder og fortsat er fanget af kødet. Tro ikke, at Jeg glæder mig over jeres lidelser, for det ville være det samme som at fornægte jeres Faders dyd, som er kærligheden. Husk, at jeg netop derfor kommer til jer for at forkorte jeres dage med trængsel og lindre jeres smerter. Jeg råder jer til at holde ud i det gode, for det er bedre, at I nu lider, fordi I gør det gode, end hvis I gjorde det onde.

17. Over jeres lidelser vil Jeg lade jer føle Min fred, den guddommelige nåde, som de mægtige trods al deres rigdom ikke er i stand til at nyde.

18. Jeg har lært jer at helbrede de fysisk og psykisk syge. Den, der udøver en sådan dyd og selv skulle føle sig syg, vil ved hovedenden af sin seng mærke den højeste læges nærvær. Lær at fornemme min tilstedeværelse såvel som den åndelige verdens, så I aldrig føler jer forladte, så den forældreløse ikke føler sig ubeskyttet, enken ikke føler sig alene eller hjælpeløs, så den ensomme mand eller den forladte kvinde ikke føler en tomhed i deres sjæl, og så de, der ikke har oplevet kærlighed på jorden, i deres hjerter kan mærke deres himmelske Faders kærlighed.

19. Elsk jeres næste, tjen dem, afsæt i det mindste en del af jeres tid til dem, for således vil I opnå, at jeres ånd opfylder sin opgave. Så vil I være i stand til at tage jeres Guddommelige Mesters lære som forbillede i jeres liv, han, der, idet han glemte sine lidelser og sin bitterhed, udelukkende

viet sig til opgaven at velsigne og udbrede trøsten fra sin undervisning på alle sine veje.

20. Folk: Nu, hvor Jeg er hos jer i denne skikkelse, skal I skælve af glæde, når I hører mit ord.

21. Opmuntres, I fattige, som aldrig har ejet noget, I syge, I ydmygede, som har hungret og tørstet efter retfærdighed, I bedrøvede og undertrykte. Fyld jeres hjerter med håb, for sandelig, Jeg siger jer, dette håb vil ikke blive skuffet. Forstå, at dommens time er kommet, og at alle, der med tålmodighed har udholdt deres soning, der med mildhed har tømt deres lidelseskalk og kærligt har udholdt deres prøvelser, vil modtage deres løn.

22. Åbenbaringer, viden, brød, arbejdsmuligheder og helbredende balsam – alt dette og mere blev givet til dem, der min genkomst.

23. Disciple, formér jer, så min fred og mit lys kan brede sig over hele jordkloden. Mit budskab er ikke rettet til bestemte, udvalgte skabninger, det henvender sig til alle mine børn. Velsignet være de, der modtager det, og alle, der forventer det.

24. I er stadig småbørn i forhold til Faderens undervisning, og derfor lever I endnu ikke i overensstemmelse med det åndelige livs fuldkommenhed. I har endnu ikke nået det sande livs fylde; for at bistå jer har det været nødvendigt, at jeres Herre er kommet ned for at hjælpe jer, så I med hans bistand kan lære alt det at kende, som I ikke ved, som I ikke har forstået, og som I har glemt.

25. Kristus er og skal være jeres forbillede; det var derfor, jeg dengang blev menneske. Hvad var den åbenbaring, som Jesus bragte menneskeheden? — Hans uendelige kærlighed, hans guddommelige visdom, hans grænseløse barmhjertighed og hans magt.

26. Jeg sagde til jer: Tag mig som forbillede, og I vil udføre de samme gerninger, som jeg udfører. Da jeg kom som mester, bør I forstå, at dette ikke skete for at give jer umulige lærdomme eller sådanne, der ligger uden for menneskers forståelsesevne.

27. Forstå derfor: Når I udfører gerninger, der ligner dem, som Jesus lærte jer, vil I have nået den livets fylde, som jeg tidligere talte om.

28. Hvor mange mennesker mener på grund af den viden, de har tilegnet sig, at de besidder åndelig storhed, og er for mig dog ikke mere end nogle børn, der er stået stille på deres udviklingsvej. For de må huske på, at det ikke kun er udfoldelsen af deres forstand, hvorved de kan opnå deres ånds opstigning, men det skal ske gennem udviklingen af hele deres

væsen, og der er mange evner i mennesket, som skal udvikles for at nå fuldkommenhed.

29. Det er grunden til, at Jeg – som en af mine love om kærlighed og retfærdighed – indførte sjælens reinkarnation for at give den en længere vej, der byder på alle de nødvendige muligheder for at nå sin fuldkommenhed. — Hvert jordisk liv er en kort lektion, for ellers ville menneskets muligheder for at opfylde hele min lov være for begrænsede. Men det er uundgåeligt, at I erkender dette livs mål, så I kan opfatte dets indhold og nå dets harmoni, som er grundlaget for menneskelig fuldkommenhed — så I kan gå videre til et højere livsniveau, indtil I når det åndelige liv, hvor Jeg har så mange lektioner klar til jer, som Jeg endnu skal lære jer, og så mange åbenbaringer, som Jeg endnu skal give.

30. Aldrig har alle mennesker her på jorden levet på samme åndelige niveau. Sammen med mennesker af stor åndelig højde levede andre, der var tilbagestående. Jeg må påpege for jer, at den nuværende tid heller ikke vil være den eneste, hvor mennesker med en meget højtstående ånd kan træde frem.

31. I alle tider, selv i fjerne tider i menneskehedens historie, har I haft eksempler på mennesker med en høj ånd. Hvordan kunne I forklare jer, at der allerede i de tidligste tider fandtes mennesker med en udviklet ånd, hvis de ikke havde gennemgået på hinanden følgende reinkarnationer, der hjalp dem med at udvikle sig opad?

32. Årsagen hertil er, at ånden ikke opstår på samme tid som den fysiske krop, og at menneskeslægtens begyndelse heller ikke falder sammen med åndens. Sandelig, Jeg siger jer: Der findes ikke en eneste ånd, der er kommet til verden, uden at den først har eksisteret i det hinsides. Hvem af jer kan måle eller kende den tid, han har levet i andre sfærer, før han kom for at leve på denne jord?

33. I andre verdener nyder ånderne ligeledes viljesfrihed og synder og kommer på afveje, eller de forbliver standhaftige i det gode og opnår på denne måde at udvikle sig opad, ligesom I gør det på jorden. Men når det forudbestemte tidspunkt er kommet, kommer de, der er bestemt til at leve i denne verden, ned til den for at udføre en ædel opgave, og andre for at opfylde deres forpligtelse til soning. Men alt efter hvordan de ønsker at se denne jord, vil den fremstå som et paradys for de ene og som et helvede for de andre. Når de derfor forstår deres Faders barmhjertighed, ser de kun et vidunderligt liv, der er fyldt med velsignelser og livslærer for ånden – en vej, der bringer dem tættere på det Forjættede Land.

34. Nogle forlader denne verden med ønsket om at vende tilbage, andre gør det med frykten for at være nødt til at vende tilbage. Årsagen

hertil er, at jeres menneskelige natur endnu ikke har været i stand til at forstå den harmoni, hvori I skal leve sammen med Herren.

35. Jeg har allerede åbenbaret for jer, at mit folk er spredt over hele jorden, det vil sige, at det åndelige frø er spredt over hele kloden.

36. I dag er I uenige og ser endda ned på hinanden på grund af bagateller. Men når de materialistiske lærer truer med at overvælde jer alle, vil I alle, der tænker og føler med Ånden, endelig blive ét. Når den tid kommer, vil Jeg give jer et tegn, så I kan genkende hinanden – noget, som I alle kan se og høre på samme måde. Når I så vidner om det for hinanden, vil I blive forundrede og sige: »Det er Herren, der har besøgt os.«

37. Forstå, at jeres åndelige brødre og søstre ikke kun bor i denne nation, men at de også befinder sig blandt andre folk, i andre regioner og i nationer. Vær klar over, at I må forberede jer på at opnå den største renhed i jeres liv, så I kan afgive et sandfærdigt vidnesbyrd om alt det, I her har hørt og modtaget. Jeg rører ved alle sjæle, så de, når timen er kommet, kan give jer et trofast og fuldstændigt vidnesbyrd om alt det, de selv har modtaget, og så de er forberedte på at lytte til jer med kærlighed.

38. Det vil ikke være menneskelige kræfter, der bevæger dette folk på jorden, når det forenes. Åndeligt vil det være ét, uden at søge sin egen by, og der vil heller ikke være en åndelig regering, der regerer verden.

39. Et højere lys vil lede det og inspirere det midt blandt forskelligartede ideologier, doktriner, bevægelser, religioner, trosbekendelser og sekter, og da vil menneskeheden, som hidtil har levet nedsunket i den dybeste materialisme, blive forbløffet, når den betragter dette oplyste folks fremtræden.

40. Mit folk udførte i fortiden ingen gerninger, der bragte det nærmere det fuldkomne fællesskab med sin Skaber; tværtimod faldt det i vanhelligelse og ulydighed. Alligevel tilintetgjorde Jeg det ikke, for Min kærlighedens retfærdighed ønskede at bevare det og formere det på jorden, så det kunne rense sig for sine tidligere fejltagelser og derefter med større lys i Ånden udføre den mission, som allerede i de første tider blev betroet det. Den består i at bringe det guddommelige budskab til sine brødre og søstre, at være åndeligt banebrydende for de andre folkeslag og gennem sine gerninger og sit eksempel at lære, hvordan man overholder og følger Faderens guddommelige lov.

41. Forstå, at Jeg sendte jer til verden som en velsignelse for menneskeheden. Bed og vær vågne, så I er forberedte i den time, hvor I alle vil være forenet i ånden, i tankerne og i jeres gerninger, selvom I fysisk er fjernt fra hinanden. Kun gennem åndeliggørelse vil I kunne bekæmpe og

besejre materialismens drage, som skridt for skridt rykker frem, fortærer folkeslag og sår smerte og elendighed.

42. I denne tid siger Jeg jer: Vær velsignet, I, som er udvalgt til at modtage Mig i denne tid og høre Mit ord. Jeg har rustet jer, og mit lys har oversvømmet jeres ånd. Derigennem vil I være stærke, og selv om store prøvelser skulle komme over jer, vil I ikke lade jer besejre. Når I en dag er i det åndelige hjem, vil I indse, hvor stort det privilegium var, der blev jer til del, og I vil føle jer lykkelige.

43. Da I for første gang hørte mit ord, følte I, at det var mig, der talte til jer; og når I tænkte på jeres gerninger, indså I, at I ikke var rene, at I burde gøre jer værdige, og I begyndte et nyt liv, der dag for dag blev mere fuldkomment. Men hvor svært er det for jer at holde fast ved denne beslutning. I ofrer jer ofte, uden at jeg har krævet det af jer, og bliver hurtigt trætte. Jeg siger jer: Det behager mig, når I vandrer vejen med tålmodighed. Hvordan vil I kunne fuldkomme jer på kort tid, når det værk, I påbegynder, er så stort?

44. I elsker mig, og det er jeres grundlag. I viser mig jeres tro, og selv da siger I til mig, når I rammes af prøvelser: »Mester, jeg bliver altid forhindret i at opfylde Dine love. Mine pårørendes vantro får mig til at blive svag, fristelsen kommer hele tiden imod mig for at bringe mig til fald, og også jeg selv har brudt mit løfte!« Men jeg siger jer: I skal virke midt i denne kamp; de forhindringer, I møder, er prøver for jeres tro, og gennem dem renses sjælen mere og mere. Hav tillid til jer selv, forstå, at I har min Ånd i jer, og at I er forberedt til at deltage i denne store kamp.

45. I tager knap nok de første skridt, og selvom Jeg har kaldet nogle til menighedsledere og andre til »stemmeførere«, må I alligevel *alle* arbejde med jer selv for at lære jeres opgave at kende og kunne udføre den. Men jeg undervurderer ikke jeres fortjeneste: I har givet min sag førstepladsen i jeres hjerter, og jeres største ønske er at følge mig. Jeg, jeres Fader, har vejledt jer, har ledt jer og åbnet mit hjerte, så I i det kan erkende min kærlighed og min barmhjertighed.

46. Min tålmodighed kender ingen grænser. Jeg har skænket jer tre tidsaldrer og utallige reinkarnationer, så I kan nå jeres åndelige ophøjelse, og også i denne tid taler Jeg til jer uden at tage hensyn til menneskets vantro og materialisme. I befinder jer i den tredje tidsalder af åndelige åbenbaringer, og hvis I forstår at udnytte jeres åndelige gaver, vil I erkende jeres ånds kraft og opleve, at Jeg altid har ønsket at gøre jer til højere væsener, der er i stand til at udføre store gerninger. Alt har Jeg stillet til rådighed, så I kan lade jer styre af Min kærlighedslov og overholde den. Ved siden af hver »arbejder« står en beskyttelsesengel, og

når disse væsener kommunikerer med jer, har de åbenbart deres ydmyghed og lydighed for jer. De har ledsaget jer på jeres livsvej og har sammen med jer udholdt vejens strabadser. Lyt til dem, for i deres ord fulde af lys vil I finde forklaringen på mine åbenbaringer. Efter år 1950 vil I huske eksemplet fra disse dydige væsener, som ikke vil være fjernt fra jer, men fortsat vil inspirere jeres ånd og beskytte menneskeheden.

47. Uddann jer selv, så I ikke tillægger mit ord nogen ufuldkommenhed. Erkend dets (åndelige) indhold. Hvis den taler, som jeg benytter mig af, ikke er forberedt, hvis hans ånd ikke opfanger mine diktater opmærksomt, vil det ord, der kommer fra hans læber, ikke afspejle min fuldkommenhed. Træng derfor ind i dets egentlige indhold, og I vil erfare, hvad Jeg ønskede at udtrykke. Tilskriv ikke ufuldkommenheden til Mig; forstå, at Jeg er jeres Gud, at Jeg er fuldkommen.

48. Stå op fulde af iver og forsvar min sag. Ret med kærlighed og retfærdighed alt det, I i »arbejdernes handlinger« finder at være i strid med loven.

49. Af jeres såning modtager Jeg det, der indeholder sandhed og renhed, og det, der ikke er modnet, lader Jeg tilbage i jeres hænder, så I fortsat kan pleje og korrigere det.

50. Men kom til mig, mine børn, jeg tager imod jer. I er som trætte vandrere, der har vandret vildt omkring på forskellige veje, og nu, efter store prøvelser og skuffelser, søger I min velsignelse og min hjælp. I har velsignet mig ved jeres ankomst og takket mig, fordi I har fundet et hvilested, og Mesteren siger til jer: Jeg fylder jer med nåde, og det er min vilje, at I skal vinde nye kræfter, at I skal blive fyldt med mod; for efter at I med henrykkelse har lyttet til mine undervisninger, skal I forberede jer på at gå ind i en kamp, der venter alle mennesker og især Israels folk. Husk, at I er en del af det folk, hvis opgaver til alle tider har været meget store. Blandt jer findes profeterne, fortolkerne af mit ord og de vise.

51. I er blevet skabt fuldkomne. Jeres ånd er blevet oplyst, så I kan erkende herligheden i min skabelse, så I ved at studere dens åndelige side kan forstå, at I ligner mig, og så I med kendskab til den materielle natur kan gøre brug af den, for den er skabt af mig som en ydmyg tjenerinde for mennesket. Hvornår vil I være parate til at erkende og beherske den? Hvornår vil I være så værdige, at I kan befale en naturkraft at forblive eller forandre sig til gavn for jeres medmennesker? De adlyder ganske vist love, der er udstedt med retfærdighed og kærlighed, men I har myndighed, og Jeg har sagt jer, at når I åndeliggøres, kan I i mit navn sætte en stopper for sygdomme, vejrets ubarmhertighed, ulykkernes hårdhed og synden. Alt dette kan I gøre, hvis I har tro. Tiden vil komme, hvor enhver ånd vil blive

rystet, og ethvert sind vil vågne; og når det søger den kilde, hvorfra lyset og fuldkommenheden udgår, vil det finde mig.

52. En tidsalder med fornyelse nærmer sig. I, mine disciple, skal lægge grundstenene til skabelsen af en ny verden. I skal arbejde, som de gode herskarer, englener, arbejder, som af kærlighed til jer kæmper for at opnå menneskehedens åndelige opstigning.

53. Kærligheden er den mægtigste kraft, hvormed mennesket kan opnå sin fornyelse.

54. I den Anden Tid tvivlede mange på mig; de kunne ikke tro, at det ydmyge menneske midt blandt skarer af nødlidende, syge og syndere var Mesteren, Faderens Ord. Og da de så mine godgørenheder og gerninger af kærlighed og tilgivelse, sagde de: »Er han en troldmand eller en profet?« Da den kvinde, der havde begået ægteskabsbrud, kom i mit nærvær, ville de sætte mig på prøve og sagde til mig: »Døm denne kvinde, der har syndet; hun er fordærvet og fortjener ikke at være blandt os. Jagt hende bort, for hun er ikke værdig til at høre dine lære eller dele dit brød.« Jeg sagde til dem: »I kender denne kvindes skyld; I er alle af den opfattelse, at hun er syndig. Men den, der er ren, fri for enhver synd, lad ham kaste den første sten.« Jeg rørte ved dem, der anklagede hende, gennem deres samvittighed, og snart indså de, at deres skyld var meget stor, større end den kvindes. Skamfulde trak de sig tilbage, og den, der var blevet anklaget og dømt af denne skare, bad mig om tilgivelse, erkendte sin skam, og hendes anger var så stor, at hun følte sig rensat, og kærligheden blussede op i hendes hjerte. Da rejste jeg hende op og sagde til hende: »Jeg tilgiver dig, gå din vej og synd ikke mere.«

55. Når I altså føler jer plaget af skyldens byrde og angrer, skal I rense jer gennem bøn og gode gerninger. Kom til mig, genvind freden og synd ikke på ny. Men jeg siger jer også dette: Hvorfor dømmer I andres fejltagelser uden medfølelse og ser ikke ind i jeres eget indre? Jeg tilgiver jer, allerede før I begår en fejltagelse, men hvor få angrende kvinder har jeg fundet på min vej. Men jeg forkynder jer endnu en gang, at synden vil forsvinde.

56. Jorden vil blive ren. Mennesket vil igen lytte til sin samvittigheds stemme. Jeg indbyder jer til at bo hos mig, og dette er den eneste vej til mig.

57. Hver gang I våger og beder, vil I være fri for lidelser og fristelser. Brug den tid, jeg giver jer, til at udføre gerninger, der beviser jeres tro som disciple. Verden vil henvende sig til jer og blive forbløffet, når den erkender jeres fred, og vil sige: »Hvordan er det muligt, at dette folk nyder indre fred, mens nationerne er blevet til en flamme af had?« Mesteren vil

svare dem: »Jeg finder dette folk rensset og værdigt, men jeg er kommet ned til alle. Enhver, der søger mig, vil finde mig, og jeg vil være så tæt på ham, at han vil føle mig i sit eget hjerte.«

Min fred være med jer!

Undervisning 157

1. Israels folk, du åbenbarer dit hjerte for mig. Jeg ønsker, at du skal elske mig som din Fader. Min Ånd længes efter din kærlighed. Verden har glemte mig, og når den søger mig, gør den det gennem ufuldkomne kulter, og da den ikke har noget bevis på min tilstedeværelse, mister den sin tro og bliver vantro. Hvis I fortalte nogen, at jeg i øjeblikket taler til Israels folk, ville vedkommende ikke tro det, ville kræve beviser fra mig og ville være som Thomas. Men jeg har sagt til jer: »Salig er den, der tror uden at se.«

2. Det tempel, som jeg har forberedt for mig selv, er i menneskets egen ånd, som jeg altid har lært jer.

3. Studér mine åbenbaringer og tænk på, at jeg er kommet til jer endnu en gang, fordi I ikke forstod at komme til mig. Selvom I havde loven, mit ord og profetierne, har I ikke forstået jeres bestemmelse og ikke opfyldt jeres mission. Hvis I havde forstået den rigtigt, ville I forvente de begivenheder, der indvarsler denne nye tidsalder.

4. Jeg er kommet for at give jer min undervisning, ligesom i den anden tid. Mange vil ikke anerkende mig; kun de, der åndeliggør sig, vil klart erkende denne åbenbaring. I, der hører mig, skal have medfølelse med menneskeheden, som ikke har opdaget mit spor, og forberede jer på at undervise og blive til mestre. Med hvilken glæde vil I se jeres elevers tro og viden om min lære vokse.

5. Mange hjerter vil komme til mig. De, der er fyldt af hovmod, vil komme ydmygt. Andre vil ankomme ledet af deres samvittighed, idet de overvejer deres gerninger og med stor anger. Jeg venter på dem for at forberede dem, så deres ånd bliver som en ren kilde, og mit ord som krystalklart vand, der slukker deres tørst.

6. Elias blev udsendt for at forberede dem, der skulle modtage dette lys. Han overraskede menneskeheden, som var fanget i en dyb søvn og ufølsom over for alt, hvad der er åndeligt. Kun ganske få var forberedte på at modtage budskabet. Hvilken salighed var der i disse børn, da de så min løfte opfyldt! Og hvilken kærlighed var der i min Ånd til alle mennesker! Årene er gået, og mit ord fuldt af livskraft er strømmet ned for at nærme hjerterne. Andre vil vågne senere, når denne åbenbaring er forbi. Men de skal ikke beklage sig over det, for der kommer en tid med største nåde for alle, hvor I vil stræbe efter at føre en dialog med mig uden fysiske mellemled.

7. Forskerne vil blive ramt af mig. Mange mærkelige sygdomme vil opstå, og de vil ikke forstå at helbrede dem; de vil være ude af stand til at lindre smerten. Kun de, der vender sig opad åndeligt, vil have evnen til at

helbrede. Der vil være gejstlige, der, fulde af længsel efter at blive åndelige, vil slutte sig til »Israels folk«. Mange, der har været »de første«, vil blive »de sidste«. Af mange institutioner og kirker, der ikke er grundlagt på kærlighedens fundament, vil der ikke blive stående en sten på den anden. Jeg renser i øjeblikket markerne, og jeg ønsker ikke, at ukrudtet skal vokse ved siden af hveden.

8. Besøg hjemmene, vend jer mod de syges lejer, stå ved siden af dem, der lider i fængsler og på soningssteder, trøst alle, gå ud i mit navn og udøv jeres åndelige gaver.

9. Tag den åndelige verden som forbillede, stræb efter dens tålmodighed og kærlighed til menneskeheden, efter dens kamp for jeres alles velbefindende.

10. Mange, der elskede verden højt, men senere lyttede til mig, indså deres fejltagelser og mærkede et voksende ønske i sig om at rense sig. De gennemlever en indre kamp, og bagefter spørger de mig: »Herre, er det nødvendigt at fornægte 'kødet' og verden for at opnå, at vores ånd bliver befriet?« Derpå svarer jeg dem: »Fortjenesten ligger ikke i at fornægte 'kødet', men i at opnå harmoni mellem ånden og kroppen, der tjener som dens hylster.« Men hvordan kan man opnå denne harmoni, hvis ånden ikke først lader sig lede af sin samvittighed?

11. Tror I, at Jeg har indsat jeres krop som en fjende af jeres ånd? »Nej«, svarer I mig. Men sådan har de altid opført sig – som fjender. Det ene har altid været i konstant krig med det andet – »kødet«, fordi det foretrækker verden med dens falske festklæder, og ånden, fordi den føler et ønske om at frigøre sig og nå et højere niveau af fuldkommenhed.

12. Kun mine undervisninger, som er en udlægning af loven, vil kunne føre jer til enighed, til indre forsoning i jeres væsen. Tro mig: Når I har vundet denne kamp, vil hele vejen blive let for jer.

13. I skal forstå det således: »Kødet« er skibet, Ånden er styrmanden. Hvordan kunne det være rigtigt, at skibet styrer styrmanden, som det passer ham?

14. Denne mangel på harmoni i mennesket har givet anledning til de store uvejr, hvor ånden i de fleste tilfælde var den besejrede. Men når »kødet« til sidst er blevet føjelig gennem den overbevisningskraft og den tillid, hvormed ånden bevæger sig mod sit store mål, og uden modstand påtager sig den opgave, der tilkommer det, og ikke længere fratager sin sjæl det, der tilkommer den, da vil harmonien mellem de to naturer, som det menneskelige væsen består af, være opnået. I vil nå denne ophøjelse, når krop og sjæl sammen vandrer på den åndelige udviklings vej, som deres Skabers kærlighed og visdom viser dem gennem deres samvittighed.

»Kødet« vil da på grund af sin lydighed, sin føjelighed og sin mildhed over for åndens befalinger korsfæste sig selv på offerets og afkaldets kors for at give sin ånd den ophøjelse og glæde, der følger af at have indtaget sin plads i det evige liv.

15. Viljesfriheden er det højeste udtryk, den fuldkomne gave af frihed, som mennesket er blevet skænket på livets vej, for at dets udholdenhed i det gode – som det har opnået gennem samvittighedens råd og de prøvelser, det har bestået i kampen – skal lede det til Faderens skød. Men viljesfriheden er blevet erstattet af løssluppenhed, samvittigheden ignoreres; man lytter kun til verdens krav, og åndeligheden er blevet erstattet af materialisme.

16. I lyset af så stor forvirring og en sådan vildfarelse vil min lære forekomme menneskene i denne tid absurd. Men jeg siger jer, at det er den rette undervisning, der skal få menneskene til at frigøre sig fra den sløvhed, de er faldet i.

17. Jordiske pilgrimme, læg jeres vandrestav og jeres rejsebundt fra jer og hvil jer fra jeres lange vandring. Sæt jer her hos mig, spis af mit brød og tal med jeres Mester. Lad jeres ånd komme til mig i fuldkommen fællesskab.

18. I er det samme folk, som i andre tider har fulgt mig i længslen efter jeres sjæls fuldkommenhed, men nu spørger I mig overrasket: »Hvorfor er Du vendt tilbage til os?« Og Jeg svarer jer: Der står skrevet, at mine børns ånd i al evighed skal leve ved sin Herres højre hånd. Men for at I kan nå frem til mig, er det nødvendigt, at I lærer og erhverver fortjenester i jeres Mesters fodspor.

19. Jeg har til alle tider sået mit frø i jer, men hvor få er der dog, som har elsket mig. Jeg har åbenbaret min magt gennem udsendte, gennem udvalgte blandt et stort antal åndelige væsener — lige siden den retfærdige Abel, som var et forbillede på ydmyghed, Josef, Jakobs søn, som var salvet med visdom og hellighed; Johannes Døberen, der kun levede for at vidne om mig, uden at benytte sig af noget fra verden, der kunne skade hans krop eller sjæl. Og ligesom disse, der var rene i ånden, findes der så mange andre, som I kender, og hvis værk vokser gennem årene og antager enorme dimensioner. Men så mange beviser og så mange opfordringer, som I har ladet forlyde i uendeligheden, har ikke været nok for jer, fordi I ikke ønskede at genkende afspejlingen af min guddommelighed i mine sendebud.

20. I har bedt om jeres Herres nærvær for at være helt tæt på ham og høre hans stemme, der taler på jeres eget sprog, og det blev jer skænket, for at I måtte opnå jeres sjæls frelse. Men selvom Jeg var jer så nær, og Jeg

talte til mit folk, fulgte I ikke efter Mig og tvang Mig til at vende tilbage til jer.

21. Min lære fra den Anden Tid står skrevet i jeres samvittigheds bog. Jeg lærte jer at elske og modtage Marias kærtegn og ømhed. Jeg var lykkelig over at mærke varmen fra det moderlige skød og også nyde den næring, som hendes bryst gav mig. Jeg kunne være glad sammen med hende og delte også hendes trængsler og det hårde daglige arbejde med hende. Jeg modtog kærtegn fra solens stråler og nød synet af bjergene, markerne, havet, og over alt lod jeg mine velsignelser regne ned. Jeg velsignede kornmarkerne, vandene og alt, hvad der giver menneskene næring.

22. Jeg rakte den venlige hånd frem, glædede mig over de små børns uskyld, de unge mænds ynde og ædle sindelag og jomfruernes hjertets renhed. Det fyldte mig med tilfredshed at betragte mødrenes uselvished og offervilje og mændenes handlekraft. I treogtredivte år levede jeg i verden, for at mennesket umiddelbart kunne opleve sin Herres fuldkommenhed og forbillede, som det kunne betragte på tæt hold for at lære at tage mig som forbillede til stadighed. Jeg lærte jer kærligheden til Gud samt overholdelsen af hans love. Jeg fortalte jer, hvordan I skulle elske jeres forældre, jeres søskende og jeres børn, talte til jer om kærligheden mellem ægtefæller, viste jer den rette vej til arbejde, gensidig respekt og hjælpsomhed, opfordrede jer til at leve i fuldkommen fællesskab med Faderen og også i harmoni med naturen.

23. Ikke desto mindre – mange blev kaldet, men kun få blev udvalgt. Det var tolv, som Jeg skænkede fylden af Min visdom. Dem gjorde Jeg ansvarlige for Det Andet Testamente, for de lærdomme, der næsten alle blev givet i billedlig forstand, for Mine utallige lignelser; og alt dette blev for evigt præget ind i menneskenes ånd, så hverken tiden eller livets omskiftelige skæbner kunne udslette det.

24. Jeg gav disse skabninger mod, så intet skulle skræmme dem i den kamp, der ventede dem, og så de kunne stå imod de skriftkloge og sætte sig over den menneskelige viden. Jeg sagde til mine disciple: »Jeg efterlader jer som hyrder for menneskene, for den hjord, der i dag er spredt og som skal forenes i én eneste indhegning.« Jeg sagde også til dem: »Byg templet«; men da Jeg sagde dette til dem, mente Jeg ikke templer bygget af sten, Jeg talte til dem om Ånden, som er det rette »sted« at opføre en bolig for jeres Herre. Mennesket kan ikke engang forestille sig mit tempel, for det udgøres af universet med alle dets skabninger, og i det findes det sande alter, offergaven og lyset.

25. Mine disciples hjerter var forberedt; karret var rent indvendigt og udvendigt og fyldt med godhed, tro og håb. Så begav de sig af sted for at bringe menneskeheden den glade budskab. Da de efter mit farvel talte til deres medmennesker, sagde de til dem: »I kan alle modtage Herren; i hans ord er Mesterens blod og legeme indeholdt.«

26. Således talte de, og Jeg ledte dem skridt for skridt. De forstod at undervise og at bekræfte alle deres ord gennem handlinger. Hvor de end befandt sig, var de inden for templet – hvad enten det var i ørkenen, i hjemlandet eller i de forskellige lande, som deres fødder betrådte. Deres mund var som en kilde med krystalklart og forfriskende vand, der rensede folkeslagene.

27. Ligesom Jesus bar de hverken krone, scepter eller purpurkappe; de var ydmyge. Jeg sagde til dem: »Vær ydmyge, vær de 'sidste', hvor I end går hen. Giv jeres medmennesker alt, hvad I har modtaget fra mig, skjult intet, og sørg for, at mit frø formerer sig og når ud til alle hjerter.«

28. Mine disciple respekterede altid det menneskelige liv; de lovede aldrig at indtage min plads som dommer. De vidste, at de skulle overlade enhver sag, uanset om den var retfærdig eller uretfærdig, til mig, for kun jeg kunne løse den korrekt. De spurgte ikke menneskerne, hvorfor de syndede, og over for alle udviste de medfølelse og barmhjertighed.

29. Nu i den tredje tid, mens mit folk nærmer sig afslutningen på min åbenbaring, uddanner jeg nye disciple. Alt er sket efter min vilje. Jeg opbygger i øjeblikket det uforgængelige tempel i mine børns ånd.

30. Præsenter mig ikke flere symboler, og fremstil mig ikke længere i fysisk skikkelse. Lyt kun til og følg mine inspirationer. Dette vil være tilstrækkeligt til at opnå jeres åndeliggørelse.

31. I denne tid har I hørt min stemme på samme måde, som jeg lod jer høre den i den første tid, hvor jeg fik menneskenes ånd til at skælve.

32. Nu giver jeg jer ikke længere min undervisning gennem Jesus, mit inkarnerede Ord. Jeg har talt til jer gennem menneskelige skabninger, for nu er I højere udviklede og kan forstå mig og formidle mit Ord.

33. Allerede nu nærmer denne åbenbaring sig sin afslutning, for derefter at blive genoptaget i en højere form gennem begyndelsen på den ånd-til-ånd-dialog med jeres Skaber, som de højere åndsvæsener, der bor hos mig, benytter sig af.

34. Frygt ikke dagen for mit farvel, for Jeg vil aldrig være fjernet fra jer. Efter min himmelfart i den Anden Tid viste Jeg mig for mine disciple, begrænset i Jesu skikkelse, for at give dem trøst. I dag ved I ikke, hvor mange dage I ikke vil kunne mærke mig, men ved slutningen af disse dage vil I igen se mig og mærke, at jeg inspirerer jer, og at nye ord strømmer ind

i jeres sind. Jeg beder jer blot om forening, ét »(menigheds)legeme« og én vilje, så I på denne måde er værdige til at nå målet. På denne dag (afskedens dag) vil de tolv stammer af det udvalgte folk være til stede, og de tolv apostle vil ligeledes ledsage jer, så I kan føle jer opmuntret af deres eksempel. For ligesom dem efterlader jeg jer som får blandt sultne ulve. Men jeg vil være med jer i jeres forfølgelse, i fængslet, i hvert øjeblik, hvor I har brug for mig.

35. Jeg vil beskytte mit afkom.

36. I må stadig gøre jer stor umage, så jeg, når jeg ser, at kærlighed, renhed og enkelhed hersker blandt mit folk, kan efterlade jer som menneskehedens mestre. Når de beder jer om vejledning, så giv dem den; når de bringer jer til tavshed, så vær ydmygt tavse. Så altid på jeres vej, som jeg har lært jer.

37. Elsk jeres medmennesker, så I blandt dem kan lægge grundlaget for fred og enighed.

38. Folk, hvornår vil I bære frugt? Der er allerede gået lang tid, siden Jeg begyndte at undervise jer, og stadig dukker der ikke de apostle op, som menneskene har så stort behov for til deres åndelige opbrud.

39. Den tid, I har tilbage til at lytte til mig, er kort, og det er nødvendigt, at I lærer mine lektioner, så det bliver lettere for jer at vidne om dem.

40. Husk: Når mit ord til jer er ophørt, afhænger det af jeres eksempel og jeres gerninger, om mange af de hjerter, der ikke havde det held at høre mig ved denne forkyndelse, vil vågne til troen og vende sig til mit værk.

41. Som et eksempel på disse ord nævner jeg omvendelsen af Saulus, senere kaldet Paulus, som fuldstændigt viet sin krop og sin ånd til sin Herres tjeneste.

42. Paulus hørte ikke til de tolv apostle, han spiste ikke ved mit bord, og han fulgte mig heller ikke på mine veje for at høre mine undervisninger. Tværtimod troede han ikke på mig, og han så heller ikke med venlige øjne på dem, der fulgte mig. I hans hjerte fandtes tanken om at tilintetgøre det frø, som jeg havde betroet mine disciple, og som netop var begyndt at sprede sig. Men Paulus vidste ikke, at han var en af mine. Han vidste, at Messias måtte komme, og han troede på det. Men han kunne ikke forestille sig, at den ydmyge Jesus skulle være den lovede Frelser. Hans hjerte var fyldt med verdens hovmod, og derfor havde han ikke fornemmet sin Herres nærvær.

43. Saulus havde vendt sig imod sin Frelser. Han forfulgte mine disciple såvel som de mennesker, der henvendte sig til dem for at høre mit budskab fra disse apostles læber. Og således overraskede jeg ham, da han

var i færd med at forfølge mine. Jeg rørte ved det mest følsomme sted i hans hjerte, og straks genkendte han mig, fordi hans ånd ventede på mig. Derfor hørte han min stemme.

44. Det var min vilje, at denne vidt kendte mand skulle omvendes på denne måde, så verden på alle sine veje kunne være vidne til de overraskende gerninger, der skulle tjene som en tilskyndelse til tro og forståelse.

45. Hvorfor skal jeg gå nærmere ind på denne mands liv, som fra da af viet sit liv til kærlighed til sine medmennesker, inspireret af kærligheden til sin Mester og hans guddommelige undervisning?

46. Paulus var en af de største apostle for mit ord; hans vidnesbyrd var altid gennemsyret af kærlighed, oprigtighed, sandhed og lys. Hans tidligere materialisme blev til en meget høj åndelighed, hans hårdhed til uendelig mildhed; og således blev forfølgeren af mine apostle til den ivrigste såmand af mit ord, til den utrættelige omrejsende prædikant, som bragte sit Herres guddommelige budskab – for hvem han levede og til hvem han viet sit liv – til forskellige nationer, provinser og landsbyer.

47. Her har du, elskede folk, et smukt eksempel på omvendelse og et bevis på, at mennesker, selvom de endnu ikke har hørt mig, kan blive store apostle for mig.

48. I dag siger Jeg jer: Hvor er mit folk? Hvor er det, der er klogt i prøvelserne, modigt i slagene og standhaftigt i kampene? Det er spredt over hele verden. Men Jeg vil med Min stemme få det til at bryde op og forene det åndeligt, så det kan gå foran alle folkeslag. Men jeg siger jer, at det i dag vil bestå af mennesker af alle racer, som vil forstå, hvilken art den pagt er, som jeg forventer af alle mennesker.

49. Dette folk skal være modigt og kamplystent, men det skal hverken have brødreorderiske våben eller krigsvogne, og det skal heller ikke synge ødelæggelsessange. Dets banner skal være freden, dets sværd sandheden og dets skjold kærligheden.

50. Ingen vil kunne opdage, hvor dette folk befinder sig: Det er overalt. Dets fjender vil forsøge at udrydde det, men de vil ikke kunne gøre det, for ingen steder vil de finde det forenet på jordisk vis, da dets enhed, dets orden og dets harmoni vil være åndelige.

51. Ligesom Moses engang befriede det, førte det ad udtørrede og øde veje og lod det trække midt gennem de fjendtlige skarer, der omringede det, indtil han havde bragt det til portene til det Forjættede Land, vil en Elias i dag – usynlig, men alligevel mærkbar og nærværende, kalde folket til kamp og vise det lysende veje for at føre det med faste og sikre skridt til tærsklen til det hjem, som Jeg holder klar til jeres ånd.

52. Den åndelige lov, der tjener ham som retningslinje og vejleder, er den samme, som Jeg indgraverede i sten, og som blev åbenbaret for jer på Sinai-bjerget. Det åndelige brød, han modtager, er det samme, som er indeholdt i det ord, der blev givet jer gennem Jesus. Det lys, der giver ham håb og mod til aldrig mere at vige fra sandhedens vej, vil være den inspiration, der i denne tid kommer ned fra uendeligheden for at åbenbare alt det for den menneskelige ånd, som var ham ukendt.

53. Enhver, der viser fremskridt i de evner, som Jeg har skænket ham, såvel som i de åndelige gaver, og som desuden er en utrættelig sandhedssøger eller elsker åndeliggørelsen — sandelig, Jeg siger jer, han vil være en af dette folks soldater og vil høre sin Herres kald, når han kalder ham til kamp, ligesom når han opfordrer ham til fred.

54. Forekommer dette billede jer blot som en smuk drøm?

55. Da Moses i Egypten henvendte sig til Israel og forkyndte dem velsignelserne i det forjættede land, tvivlede folket, fordi det havde vænnet sig til at være lænket til trældommens åg og slaveriets lidelser, hvorfor det forekom dem umuligt, at der kunne findes et land med frihed og velstand for dem. Alligevel begav dette folk sig af sted og nærmede sig mere og mere det land, der først kun forekom dem som en smuk drøm, indtil de til sidst nåede frem til frugten af deres udholdenhed og trofasthed.

56. Forestil jer mig ikke med krone og scepter; nej, se mig hellere ydmyg og enkel.

57. Jeg ønsker, at I skal tage essensen af mit ord til jer, som er næring for enhver sjæl. I den vil I finde livets brød, vinen af åndelig glæde og frugten af ægte kærlighed.

58. Det er nødvendigt, at I, mens I spiser sammen med mig ved dette bord af kærlighed og åndelighed, lærer at tale med mig og lytte til mig. For denne åbenbaring, som I i øjeblikket er vidne til, er kun midlertidig, og det er uundværligt, at I lærer at føre en åndelig dialog med mig, så I, når I ikke længere hører min stemme i denne form, ikke føler jer forladte, alene eller forældreløse.

59. Styrk jer i denne tid, hvor I har min åbenbaring. Men fortræng aldrig den dag fra jeres bevidsthed, som er fastsat efter min vilje, hvor I for sidste gang modtager mit ord.

60. Jeg siger jer dette: Fordi den dag, hvor I ikke længere kan høre mig, er »døden« for dem, der har vænnet sig for meget til min åbenbaring, vil de da blive udsat for fristelsen til ved uretmæssige midler at opnå en åbenbaring, der i nogen grad udfylder tomheden i deres hjerte. Men der vil ikke være mit lys.

61. I må allerede nu forstå, at hvis denne åbenbaring ikke havde en fastsat afslutning, ville I aldrig kunne tage et skridt fremad, for I ville hverken have interesse i at studere mit ord eller bestræbe jer på den åndelige dialog. Hvorfor skulle I gøre dette, hvis I dag for dag kunne høre dette ord og modtage denne trøst hver gang, I beder om den? Men når undervisningen er afsluttet, og budskabet er overbragt, vil alt være anderledes. Hvis I da vil føle mig nær, må I gruble over alt det, som jeres hukommelse har bevaret, og hvis I vil føle jer stærke, må I vie jer til en virkelig åndelig pligtopfyldelse, hvor I bliver såmænd af fred, lys, helbredende balsam og kærlighedens gerninger.

62. For jeres skyld skal den tid, hvor I hører mig gennem det menneskelige forstandsorgan, kun være kort, for I er så barnlige og skrøbelige, at I allerede efter kort tid, hvor I hører mig, begynder at vænne jer til min tilstedeværelse i denne form. I føler ikke længere den følelsesbevægelse, der greb jer i de første dage, og I oplever i stadig mindre grad den glæde, den salighed, når I lytter til mig – en lykkefølelse, der mange nætter endda berøvede jer søvnen ved tanken om, at I ville høre mig, og i længslen efter, at dagen og øjeblikket skulle vende tilbage, hvor I hører den stemme, som det til tider forekom jer umuligt at høre.

63. »Er det virkelig sandt«, har I spurgt jer selv i jeres hjerte, »at jeg kan høre min Herres stemme? Er jeg mon værdig til at være til stede ved min Skabers åbenbaring gennem dette vidunderlige ord? O Mester, hvilken stor glæde har Du skænket vores ånd ved at lade os høre Din faderlige stemme, Dit ord som Mester, Dit guddommelige ord!« I blev ikke trætte af at lytte til mig og ønskede ikke at gå glip af et eneste ord og ville følge alle mine anvisninger. Men tiden gik, og det blev en vane for jer at lytte til mig, og da I ikke længere bestræbte jer på at fordybe jer, begyndte mit ord at trætte jer, for I fandt det ensformigt — »altid det samme, altid ens« — uden at indse, at det var jer, der ikke længere kom forberedte som i de første dage, da I nærmede jer andægtigt og fyldt af ærefrygt, forundring, tro, kærlighed og ydmyghed.

64. Jeg kan sige jer, at der ikke har været et eneste hjerte, for hvilket mit ord og mine åbenbaringer, efter at det havde lyttet til mig i nogen tid, ikke er blevet noget hverdagsagtigt; derfor siger jeg jer endnu en gang, at I på grund af jeres menneskelige umodenhed og svaghed ikke er i stand til at forblive standhaftige i åndeligheden i lang tid, og at det er bedre, at jeg af hensyn til jer begrænser tiden for min åbenbaring. For hvis jeg ikke gør det, vil I til sidst alle miste respekten for noget, der har været en nåde, som jeres Mester nu har skænket jer i opfyldelse af et løfte fra den Anden Tid.

Min fred være med jer!

Undervisning 158

1. Må mit Ånds guddommelige lys være blandt jer.
2. Vær velkomne, elskede disciple, I, der som lydige får skynder jer frem, når den gode hyrde kalder. Hvis et af dem skulle vove at bryde ud af kredsen, efter at det allerede var kommet ind i indhegningen, vil Jeg efterlade de øvrige i god varetægt for at søge det fortabte. For det er ikke min vilje, at (så meget som) et eneste af mine får skal gå fortabt.
3. Jeg våger over jer alle, giver jeres hjerter min fred og jeres sind lys, så I kan følge den rette vej. Men hvis I en gang forlader den og glemmer ham, der har ofret alt for at redde jer, og som I har levet sammen med og fundet trøst i hans varme – sandelig, jeg siger jer: Min hjælpsomme kærlighed vil følge jer overalt, og min stemme vil uophørligt kalde på jer gennem jeres samvittighed. I kan ikke fare vild. Jeg har klart forkyndt jer den lov, I skal følge. I kan ikke bedrage jer selv, for I har en samvittighed, der korrekt bedømmer hver eneste af jeres handlinger, og som fortæller jer, hvad der er tilladt, og hvad der ikke er. Vær klar over: Hvis I ikke lytter til dens råd, vil jeres handlinger anklage jer. Jeg siger jer endnu en gang: Kend jer selv, så I kan kende jeres medmennesker.
4. Forbered jer, så I bliver stærke, for mine nye apostle skal ikke være svage eller bryde sammen efter blot få skridt på vejen. De skal have tilstrækkelig fasthed til at bevise, at de gennem deres eksempel, deres ord og deres tankegang kan indgyde mennesker tillid og lede dem.
5. I har alle evnerne til i fremtiden at være ægte ledere af hjerter og sjæle, og selv de legemløse væsener, der lever i en forstyrret sjælstilstand, vil I kunne befri fra deres mørke ved at føre dem mod lyset.
6. Denne opgave er vanskelig, men Jeg gør den forståelig for jer gennem hver eneste stemme.
7. Hvis nogen af manglende forståelse for mit værk viger fra vejen, vil jeg på ny kalde på ham for at lade ham indse, at den, der har indgået en pagt med Gud, ikke må tage skridt tilbage på sin udviklingsvej. Jeg taler til jeres ånd, for hvem alt var indhyllet i mørke, før den erkendte mig. Men siden Faderen åbenbarede sig på dens vej, har den overbevist sig om den guddommelige Ånds omsorg og kærlighed, som har begrænset sig til tre tidsperioder, til tre forskellige, men fuldkomne åbenbaringsfaser, for at gøre sig forståelig for menneskets ånd.
8. Nogle ønsker at søge sandheden ad andre veje. Til dem siger Jeg: Hvis I har en gyldig grund til at søge, så gør det, men søg på den rigtige måde. Andre føler, at de er i Faderens familie, uden hvis nærvær de ikke længere kunne leve.

9. Ingen vil kunne beskytte jer som Jeg, ingen vil med så megen kærlighed rejse jer op igen, når I er faldet på vejen. Jeg er den eneste, der oplyser livets vej for jer. Kom til mig, o mine elskede, ligesom jeg kommer til jer, med indre opløftelse, kærlighed og oprigtighed. Alle jeres handlinger skal være gennemsyret af åndelighed, så vil I opleve en overvældende salighed.

10. Der vil komme år med prøvelser, men midt i dem skal I udføre jeres mission. Denne opgave vil bestå i at bistå jeres lidende medmennesker og derved glemme jer selv.

11. Vær ikke fornærmede, når jeres nation af andre betragtes som andenrangs. Vis, at I alle er lige i min kærligheds øjne og under min lov. Jeres ånd skal afspejles uforstyrret i jeres gerninger, og jeres forstand skal være kilden til belæring og oplysning om menneskenes vildfarelser i deres forskellige ideologier.

12. Jeg ønsker, at I skal tænke over alt, hvad Jeg har sagt til jer, så I bevarer denne undervisning i erindringen og gennem den bliver stærke på jeres vej.

13. Jeg viser jer i denne tid ingen anden vej og kan sige til jer, ligesom i den anden tid i Salomos tempel: »Jeg er ikke kommet for at ophæve loven, men for at opfylde den.« For jeg så, at lovens lærere ikke forstod den, og derfor har de fortolket mit ord forkert.

14. Jeg, »Ordet«, blev menneske i Jesus for at lære menneskene en lære om kærlighed og retfærdighed, som udsprang af den lov, som Faderen i tidligere tider havde overdraget til menneskeheden. Og den lære om åndeliggørelse, som Jeg åbenbarer for jer i denne tid, vil vise jer, hvordan I skal følge Kristi lære, så Ånden kan bestige erkendelsens og den åndelige sandheds højder.

15. Menneskeheden er åndeligt splittet i religioner, sekter, doktriner og ideologier. Men Jeg vil bevise mit ords magt ved at forene dem, selvom Jeg allerede har sagt jer, at verden vil blive rensat, og at sjælene vil skælve som skovene i en orkans vindstød, før dette sker. Våg, for selvom I er ukendte og ubetydelige, besidder I det lys, hvormed I kan befri dem fra mørket, som famler rundt i det som blinde, ved at vise dem en lys horisont og en bedre fremtid.

16. Vær ikke længere vogtere af traditioner og svulstige ritualer. Lev mit ord ud med oprigtig indstilling, for Jeg har sagt jer, at det vil være det åndelige bånd, der forener folkeslag og racer, fordi mit ord om kærlighed er universel lov.

17. Af kærlighed til jer og for at I skal forstå, i hvor høj grad Jeg gør jer værdige til Mig, åbenbarer Jeg Mig gennem jeres forstand. Men der vil

komme et tidspunkt, hvor denne form for åbenbaring ikke længere er nødvendig, og da vil kraften i jeres indre opløftelse bringe jeres ånd tættere på Faderen, så I hører hans »guddommelige koncert«, der som det første vil sige til jer: »Elsk hinanden.«

18. I dag siger Jeg jer: »Kom til mig, og I vil finde fred.« Jeg har stillet disse forsamlingssteder til rådighed her, så de kan være som træer, der skygger for jer, og under hvilke I hører mit ord. I den anden tid hørte I mig i dalene, ved flodbredderne og på bjergtoppene. I naturens tempel lod I jer begejstre og var i fællesskab med mig. I dag skal I ligeledes opsøge disse steder, og der, fjernt fra den verden, der synder og fornægter mig, vil I mærke den rene atmosfære, der er gennemsyret af livskraft, hvor alt taler om mig. Når jeres ånd så er fri og ubesværet, vil den forene sig med Faderen i fuldkomment fællesskab.

19. Mange sjæle søger mig i forskellige religioner, sekter og filosofier, og de har bedt mig om lys for at finde den sande, den korteste vej. Men de ved ikke, at jeg åbenbarer mig i denne nation, i denne form, som I kender. Jeg fører jer alle mod lyset, for min kærlighed kender ingen racer og nationer. I, der hører mig – arbejd med jer selv, forvandl jer, så I kan blive mine redskaber i kærlighedens, fredens og åndens opadgående udvikling.

20. Fra jer skal det profetiske ord udgå, det ord, der helbreder og trøster. Vil I tjene menneskeheden? De grundlæggende love, som Jeg har givet jer, er kærligheden til den, der har skabt jer, og kærligheden til hinanden. Alle dyder har deres oprindelse i kærligheden til Gud og til næsten.

21. I er alle udsprunget af mig med lige store begavelser. Jeg har ikke foretrukket nogle frem for andre. Hver en -ånd har de evner og gaver, der skal til for at opnå sin egen ophøjelse.

22. Vær stærke, tag jeres forsoning imod og medvirk i den tredje tids værk, så I kan opleve oprettelsen af mit rige i menneskets ånd. Stig op, så I kan leve i højere verdener end denne, hvor der ikke findes lidelse, indtil I har fuldkommet jer og er nået frem til mig. Selvom denne jordiske verden giver så mange tilfredsstillelser og rummer skønhed og ynde — tænk på det åndelige liv, der venter jer, og nærmer jer det allerede i dag. Jeg vil give jer mulighed for fra denne jordiske dal gennem syner at skue det vidunderlige liv fuldt af fred, kærlighed og harmoni.

23. Jeg siger jer endnu en gang, at hele menneskeheden vil blive frelst i mig. Det blod, der blev udgydt på Golgata, er liv for enhver ånd. Men det er ikke selve blodet, da det faldt i jordens støv, men den guddommelige kærlighed, som det symboliserer. Når jeg taler til jer om mit blod, ved I nu, hvad det er, og hvilken betydning det har.

24. Mange mennesker har udgydt deres blod i deres Herres tjeneste og af kærlighed til deres brødre, men dette har ikke legemliggjort den *guddommelige* kærlighed, men kun den åndelige, den menneskelige.

25. Jesu blod legemliggør derimod den guddommelige kærlighed, for der er ingen plet på det. I Mesteren var der aldrig nogen synd, og han gav jer sit blod til den sidste dråbe for at få jer til at forstå, at Gud er alt for sine skabninger, at han hengiver sig fuldstændigt til dem uden forbehold, fordi han elsker dem uendeligt.

26. Da jordens støv opsugede den væske, der var liv i Mesterens krop, skete det for at I skulle forstå, at min lære gennem den guddommelige vanding med sin kærlighed, visdom og retfærdighed måtte gøre menneskenes liv frugtbart.

27. Verden – vantro og skeptisk over for Mesterens ord og eksempler – bekæmper min lære og siger, at selvom Jesus udgød sit blod for at frelse menneskene fra synden, blev verden ikke frelst; at den synder mere og mere hver dag, selvom den er mere udviklet.

28. »Hvor er frelsens blods kraft?«, spørger menneskene, mens de, der burde fremhæve de egentlige grundtanker i min lære, ikke er i stand til at besvare spørgsmålene fra dem, der hungrer efter lys og tørster efter erkendelse af sandheden, på en tilfredsstillende måde.

29. Jeg siger jer, at i denne tid har spørgsmålene fra dem, der ikke ved, større dybde og mere indhold end svarene og forklaringerne fra dem, der hævder at kende sandheden. Men Jeg er kommet på ny for at tale til jer, og her er mit ord til dem, der mener, at dette blod faktisk bevirkede syndernes frelse fra den guddommelige retfærdighed — alle dem, der var fortabte og dømt til svær straf. Jeg siger jer: Hvis Faderen, som ved alt, havde troet, at menneskene ikke efterhånden ville udnytte og forstå hele den lære, som Jesus gav dem i sine ord og gerninger — sandelig, så ville han aldrig have sendt ham; for Skaberen har aldrig gjort noget nytteløst — intet, der ikke er bestemt til at bære frugt. Men da han sendte ham ud for at blive født blandt menneskene, vokse op, lide og dø, så skete det, fordi han vidste, at Mesterens strålende og frugtbare liv gennem hans gerninger ville udstikke en udslettelig vej, et uforgængeligt spor, således at alle hans børn kan finde den sti, der skal lede dem til den sande kærlighed og i overholdelsen af hans lære føre dem til det hjem, hvor deres Skaber venter på dem.

30. Han vidste også, at det blod, der vidner om renhed og uendelig kærlighed og blev udgydt til den sidste dråbe, vil lære menneskene at udføre den opgave med tro på deres Skaber, som vil løfte dem op til det

Forjættede Land, hvor de kan overbringe mig opfyldelsen af deres opgave og derefter sige: »Herre, alt er fuldbragt.«

31. Nu kan Jeg sige jer, at det ikke var det øjeblik, hvor mit blod blev udgydt på korset, der markerede timen for menneskenes forløsning. Mit blod forblev her i verden, nærværende, levende, frisk, og markerede med det blodige spor fra min lidelse vejen til jeres forsoning, som vil lade jer vinde det hjem, som jeres Fader har lovet jer.

32. Jeg har sagt jer: Jeg er livets kilde; kom og rens jer for jeres pletter, så I kan gå frie og helbredte til jeres Fader og Skaber.

33. Min kilde består af kærlighed, den er udtømmelig og grænseløs. Det er det, mit dengang udgydte blod vil sige jer. Det beseglede mit ord, det bekræftede min lære.

34. Også i ørkenen gav jeg mit folk, selvom jeg havde betroet det min lov, et symbol: mannaen.

35. I denne tid har I et andet manna; det er ikke det samme som det, der nærede folket legemligt. Også I har mit blod, selvom det ikke er det, der strømmede ud af Jesu sår.

36. Jeg er i Ånden, og I hører mig i øjeblikket som et åndeligt væsen. I næres af mit ord, som er det evige livs brød, og I renser jer ved at udøve mine undervisninger. Forstå nu, at I, for at opnå jeres sjæls frelse, ligeledes må yde den indsats, der tilkommer jer, nemlig kærlighed og hjælpsomhed over for jeres medmennesker.

37. Jeg har givet jer mit blod; modtag det på rette vis. Hvis den blotte kendsgerning, at jeg har givet jer det, var tilstrækkelig til at opnå sjælens frelse — sandelig, jeg siger jer, så ville der allerede ikke længere være nogen, der syndede, så ville jorden ikke længere være nødvendig til soning af synderne, for da ville alle mennesker allerede bo i himmelriget.

38. Jeg ønsker, at I gennem jeres egne fortjenester gør jer værdige til at komme til Herren, for som bevidste væsener fortjener I den uendelige nåde, den ubeskrivelige lykke, at være kommet til Faderens skød, fordi I har elsket ham, og fordi I også har elsket hans skabninger, som er jeres brødre og søstre.

39. Jeres fortjenester bygger på mine. De vil udstikke vejen for jer og føre jer til Åndens højeste højde, derhen, hvor lyset, freden og det sande liv er.

40. Her er Mesteren, der med sine guddommelige undervisninger kaster lys over jeres forstand, for I befinder jer i lysets tid.

41. I skynder jer hurtigt til på mit kald og viser lydighed mod min lov, fordi I har erkendt, at I ved at udøve den kan bestå foran jeres Herre. Det er den universelle lov om kærlighed, som menneskeheden vil erkende og

leve efter. Den vil forandre verdens ansigt ved at forvandle de vaklende mennesker til mennesker med høj moral.

42. Jeg benytter mig selv af syndere og bruger deres vilje til fornyelse for at give verden forbilleder. Undre jer ikke over, at Jeg åbenbarer Mig gennem synderen, da Jeg ikke ser på hans synd, men på hans længsel efter frelse.

43. Når I tænker på, at Jeg selv er til stede i naturens mindste væsener – hvordan skulle Jeg da kunne fornægte jer og adskille mig fra jer, blot fordi I har ufuldkommenheder, når I netop da har mest brug for Mig?

44. Jeg er livet og er i alle, derfor kan intet dø. Tænk grundigt efter, så I ikke forbliver bundet til udtryksformen » «. Bring jeres sanser til ro og opdag mig i ordets kerne.

45. Jeg ønsker, at I allerede nu, mens I stadig er inkarnerede, erkender åndens evner, så I forstår at elske mig, og så jeres gudsdyrkelse er mig værdig. Således vil I føle mig i jer selv og uden for jer.

46. Der findes mange lærer, religioner og sekter. Alle bestræber sig på at søge mig, men jeg siger jer: Den vej, hvorpå alle kunne finde mig, er den, hvorpå de færreste søger mig: kærlighedens vej, som betyder sandhed, hjælpsomhed og opstigning.

47. Jeg bruger stadig færre symboler og lignelser, for det er på tide, at I forstår mig ud fra dette enkle og ligetil ord. Det er endnu ikke jeres troens lys, der oplyser jeres vej, selvom det burde være sådan. Det er oplysningen gennem mine åbenbaringer og hemmeligheder, der lader jer skelne det gode fra det onde. Men troens lys vil endnu blusse op i jer og lade jer se med klarhed. Husk, at jeg har sagt, at I skal redde mange af jeres medmennesker. Frygt ikke fremtiden, for fremtiden er mig, og i den vil I ligeledes finde mig.

48. Hvem kunne bedre end jer forstå og lindre jeres medmenneskers lidelser, da disse lidelser er de samme, som I bragte foran mig, og som I i øjeblikket renser jer for? Jeg vil efterlade jer forberedte som trøst for de bedrøvede hjerter.

49. Tænk på, hvordan Jeg har hjulpet jer med at forstå og udføre den vanskelige mission, som I fra evighed har modtaget fra jeres Fader.

50. Vær ikke bange, for hvis I tror på mig og stoler på mig, vil I bestå. Husk den mand, der henvendte sig til mig i den Anden Tid og sagde til mig: »Herre, jeg tror på dig og beder dig om, at du giver min far, der ligger for døden, helbredet tilbage. Jeg ved, at når du siger det, vil han blive rask.« Da Mesteren så så stor tro hos den mand, sagde han til ham: »Gå, og når du kommer hjem, vil din far komme dig i møde i god sundhed.« Og således skete det.

51. Sådan skal jeres tro være efter min vilje; men når I oplever miraklet, skal I igen vende jer mod Faderen for at takke ham.

52. I kender hverken freden eller den sande kærlighed, men jeg ønsker, at I skal lære min fred at kende og bære min kærlighed i jeres hjerter.

53. Alle I, der ønsker at få et bedre liv, alle I, der lever i kvaler på grund af den forvirring, der hersker i verden – foren jer i bøn, så I efterhånden kan bringe min fred til jorden. Forsøg at virkeliggøre min lære, så mit ord gør det mærkbart for jer, hvordan kærligheden på ny begynder at indtage jeres hjerter. Forbered jer på mit riges komme blandt jer, vær budbringere og banebrydere for min fred.

54. Det onde, som er summen af alle menneskelige synder, laster og uvidenhed, har længe hersket over menneskene. Men det er min vilje, at de nu selv skal ødelægge denne magt. I den forbindelse vil Jeg stå dem bi og række dem mit sværd, så de med det kan besejre det onde. Denne magt vil blive fuldstændig tilintetgjort, dens indflydelse vil blive afvist af alle hjerter; dens stemmer vil ikke blive hørt, og dens indskydelser vil ikke længere blive fulgt. Sjælen vil frigøre sig og hæve sig over synden, kroppen vil til sidst bøje sig og tøjle lidenskaberne.

55. Erfaring, overbevisning, erkendelsens lys og ligevægt, som frugter af menneskenes åndelige udvikling, vil blive til den frugtbare jord, hvorpå mit frø falder ned.

56. Jeg vil da regere, men det vil ske i jeres hjerter. Fred blandt folkeslagene vil blive betroet jer, og jeg vil inspirere jer fra uendeligheden. Forskellene mellem racerne vil gradvist forsvinde. De vanskeligheder, der indtil i dag er blevet anset for uovervindelige, vil til sidst blive overvundet af fornuften. Retfærdighed og et godt dømmekraft vil komme til udtryk i menneskenes gerninger, og hvert menneske vil leve årvågent, så verdensfreden ikke forstyrres.

57. Bitterheden og smerten vil efterlade et uudsletteligt minde i sjælene, og denne smerte, dette minde vil være som et spørgsmål, som menneskene vil frygte, ligesom de indtil i dag har frygtet døden.

58. Men menneskeheden ønsker endnu flere prøvelser, og disse vil komme. Ud af disse prøvelser vil mange hjerter gå rene og mange sjæle gå frie frem. Den ideologiske krig, som I endnu ikke har gennemgået, må bryde ud og brede sig, så de sovende vågner, og de, der står i stilstand, forlader deres indgroede spor og bevæger sig fremad på vejen mod genoprettelse. Mit navn og mit ord vil blive brugt som våben, og med dem vil menneskene såre hinanden. Men jeg siger jer, at det hverken vil være mit navn eller mit ord, der sårer eller »dræber«, men at det vil være de hensigter, hvormed menneskene bruger dem.

59. Til sidst vil I alle blive overvundet af min lære, af min kærlighed, for fra mit ord vil det lys strømme ud, som verden har brug for for at tro, for at vide og for at blive frelst.

60. Arbejd med jer selv, for ansvaret for dem, der har modtaget mit ord i denne tid, er meget stort.

61. Alt, hvad der foregår blandt jer i denne tid, forekommer jer mærkeligt: Mænd og kvinder mærker, hvordan deres slumrende åndelige gaver vågner, de hører stemmer fra det hinsides, har åndelige syner og profetiske drømme, skælver under indflydelse af ukendte kræfter, mærker, hvordan deres tidligere tunge forstand bliver klarere, og kan forstå dybsindige lærdomme. De fåmælte nyder inspirationens lys, de besatte befrier sig fra deres byrde og opdager, at de besidder evnen til at kommunikere med den åndelige verden. Herrens stemme høres af de mest forberedte, andre udfører mirakler blandt de syge, som de takket være den guddommelige barmhjertighed giver helbredet tilbage.

62. I lyset af alle disse mirakler brød der jubel ud blandt alle disse skarer, som troede, at de var forladt af min hjælpsomme kærlighed, og pludselig opdagede de, at deres ånd var fuld af gaver. Allerede for længe siden blev det forkyndt for jer gennem en profets mund, at denne tid ville komme.

63. Den tid, som Joel forudsagde for jer, er nu kommet. Men jeg må gøre jer opmærksom på, at de åndelige gaver, som I nu har set strømme frem fra jeres væsen, ikke først er blevet givet jer nu. De har siden begyndelsen af jeres ånds eksistens gennemgået en forvandling sammen med jer, og nu, i denne tid, har jeg sendt jer til jorden for at høste frugterne af jeres udvikling.

64. Elias' ånd kom for at indlede denne æra ved med den lysstråle, der er i ham, at berøre menneskets forstandsorgan — en dør, gennem hvilken mit lys senere ville strømme ind som ord for at give menneskene en udførlig undervisning og efterlade mit ord som testamente og vej ind i en ny tid.

65. Elias var den første, der lod sig høre gennem det menneskelige talerør for at forkynde jer nærheden af min åndelige tilstedeværelse blandt jer, og han vil også forblive jeres åndelige hyrde, når min åbenbaring er afsluttet. Elias må fortsat lede jer, for I er ikke i stand til af jer selv at forstå alt, hvad Jeg lærer jer.

66. Elias vil genoprette den lære, som Jeg har givet jer siden de første tider, i dens sande betydning. Han vil oplyse jer, så I kan finde den sande fortolkning af Mine åbenbaringer. Han vil røre ved hver ånd og hvert hjerte for at vække det til lyset fra denne nye daggry. Han vil også rense

jer for alle pletter og fejl, som I har blandet ind i de åndelige gaver, I har givet udtryk for. For I skal ikke tro, at I har handlet på en fuldkommen måde, og at alt jeres arbejde stemte overens med sandheden.

67. Jeg har angivet året 1950 som afslutningen på denne form for åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne. Men det vil ikke betyde enden på udfoldelsen af de forskellige gaver, I besidder; tværtimod vil jeres ånd i lyset af fraværet af mit ord søge mit lys, min tilstedeværelse og min inspiration, den vil stræbe efter at opnå dem og dermed dag for dag blive mere fuldkommen.

68. Vidn om mig gennem jeres evner ved at anvende dem til at udøve dyd og til åndelig fremgang for at skabe fred for jeres medmennesker. Vær på vagt, for et øjebliks svaghed, et uovervejede skridt, en prøvelse, der får jer til at snuble, kan føre jer bort fra den rette vej, fra sandhedens smalle sti, og få jer til at fare vild på veje med kun tilsyneladende lys, som fjerner jer stadig længere fra at opfylde jeres pligt.

Min fred være med jer!

Undervisning 159

1. I, store skare, jeres ånd er fuld af jubel, fordi I har fået den nåde at se den nye tids daggry, som er blevet forkyndt for jer gennem profeterne og gennem Herren, jeres Gud. Vær opmærksomme på alt, hvad der sker i verden, for Jeg åbenbarer mig ikke kun for jer.

2. Jeg har ramt menneskene i deres materialisme, for at de kan blive bevidste om den tid, de lever i, og erkende mange af de begivenheder som guddommelige tegn, som de tidligere havde betragtet med ligegyldige øjne, fordi de tilskrev dem andre årsager.

3. I fortiden var der epoker, hvor Guds folk forstod at fortolke alt, hvad der skete i deres omgivelser, åndeligt, fordi det var det folk, der levede efter min lov, som elskede mig og førte et enkelt og dydigt liv. Strengene i deres hjerter var stadig følsomme, ligesom deres ånd også var det. Dette folk levede i en vedvarende åndelig dialog med sin Herre. Det hørte sin Skabers menneskeliggjorte stemme og var i stand til at modtage budskaber fra den åndelige verden, fra de væsener, som det kaldte engle. Og i nattens stilhed, i sit hjertes fred og gennem drømmenes gave modtog det budskaber, anvisninger og profetier, som det troede på og adlød.

4. Gud var ikke blot på deres læber, han boede også i deres hjerter. Loven var for dem ikke blot noget nedskrevet, men den blev levet af menneskene. Det var naturligt, at deres tilværelse var fuld af mirakler, som I ikke længere oplever.

5. Dette er de lærerige eksempler, som det er værd at tage til efterfølgelse, som dette folk nedskrev med sit liv, og som skal være vejen og frøet for de generationer, der er kommet efter dem.

6. Forstå dette: Når disse mennesker på grund af deres enkelhed og (indre) ophøjelse kunne fornemme det åndelige omkring sig, er det naturligt, at materialismen og manglen på tro hos nutidens mennesker nu har fjernet dem fra disse åbenbaringer. Men Jeg siger jer, at det nu er nok med det ynkelige, ufrugtbare og elendige liv, som denne menneskehed lever; at Jeg derfor har opsøgt jer, banker på hjerterne hos dem, der sover, giver de blinde, som ikke er i stand til at se sandheden, deres syn tilbage og rører ved menneskenes skjulte strenge for at gøre dem modtagelige for Min tilstedeværelse.

7. Tror I, at denne videnskabelige og materialistiske verden næppe længere føler nogen tilbøjelighed til åndeliggørelse? Jeg siger jer, at der ikke er noget vanskeligt ved det, for min magt er ubegrænset. Indre opløftelse, tro, lys og det gode er for sjælen en mere tvingende nødvendighed, end det er for jeres krop at spise, drikke og sove.

8. Selv om åndens gaver, evner og egenskaber længe har ligget i dvale, vil de vågne ved mit kald og bevirke, at åndeligheden vender tilbage til menneskene med alle sine mirakler og åbenbaringer, som vil være større end i fortiden, for nu er I bedre i stand til at forstå dem.

9. Jeg må sige til menneskene i denne tid og i de kommende tider, at de ikke skal forvente at se de samme tegn eller åbenbaringer, som menneskene i den første tid så, for I må forstå, at I nu lever i en ny tidsalder, at I har vandret og udviklet jer nok til at kunne opfatte, forstå og føle på en helt anden måde. Bed derfor ikke om ydre tegn, der kun gør indtryk på jeres sanser, for at grundlægge jeres tro på dem. Jeg har uendeligt mange tegn, åbenbaringer og mirakler klar til jer, som I vil se mere med jeres åndelige blik end med jeres fysiske krop.

10. Studer og udforsk, hvad historien fortæller jer, men forstå, at det i dag er en anden tid, at I lever i en anden tidsalder, og at ligesom jeres ånd har gennemgået en større udvikling end i de dage, er den form, hvori Jeg i dag giver jer Mine undervisninger, heller ikke den samme, selvom deres indhold er det samme og evigt gyldigt.

11. På denne dag, hvor I har ventet på jeres Mester med en bøn, kommer Jeg virkelig ned til jeres hjerter. Modtag mig der, folk, for Jeg modtager jer i min faderlige Ånd.

12. Jeg finder fred i jeres sjæl og harmoni i jeres følelser. Denne fred udstråler jeres væsen, og denne indre forberedelse indbyder min Ånd til at stige ned i sin guddommelige udstråling. Hold alle jeres evner parate, så I fuldt ud kan forstå min undervisning.

13. Jeg taler ikke til jer i øjeblikket om de fysiske sanser, men om åndens sanser, som længe har været i den, men som I dog ikke har forstået, for I tager kun de ydre former til jer og afviser den åndelige essens.

14. I nærmer jer det udødelige liv, og jeg siger jer: I er endnu umodne, for jeres køds tilbøjeligheder er endnu ikke i harmoni med jeres ånd. Men jeg har givet jer styrke og mod, så I gennem meditation og bøn kan overvinde instinkterne.

15. Mit ord, der formidles gennem taleren, er blevet stadig klarere, dybere og mere fuldkomment og bevirker, at de forhærdede hjerter bliver ydmyge og ædle.

16. Hvem har ikke oplevet sit »Golgota«, og hvem har ikke lidt i livet? — Ingen, for I bærer alle et kors i efterfølgelsen af Kristus. Jeg ser jer leve hengivne og lydige uden at gøre oprør mod de naturlige love eller naturkræfterne, og da Jeg så, at I ikke har brudt disse love, sagde Jeg til jer: I er værdige for Faderen og Mesteren og har nu forstået, at det ikke er

ofringen af den jordiske krop, I skal ære Skaberen med, for I har forstået den rette måde at forherlige ham med Ånden på, således at I ikke længere er hedninger.

17. I lever på jorden og må benytte jer af naturens elementer for at leve. Men da alle er underlagt en lov, skal I kun gøre brug af dem inden for rammerne af denne lov. Derigennem giver I Ånden det, der tilkommer den, og jeres legeme det, der svarer til det. Jeg forbyder jer intet, for intet strider mod mine guddommelige beslutninger; men brug alt med måde.

18. Hvis I kender Faderens lov, har I intet at frygte, for I vil vide, hvordan I skal gøre brug af det, der tilkommer jer inden for rammerne af min lov.

19. Opfyld det, som mit ord pålægger jer, for jeg vil gøre jer til et folk af fred og fremskridt, fordi I er det folk, jeg søger. I er Israel, hvori Levi befinder sig, som jeg har rensset, for at han kan tjene mig i denne tid.

20. I den første tid salvede Faderen Levi, for at der ud af ham kunne fremkomme tjenere til gudsdyrkelsen, og for at de kunne blive formidlere af min inspiration og min lov. Derfor ser I, at Jeg selv blandt de nyankomne søger Mine tjenere — dem, der skal drage ud til andre nationer for at opfylde Min opgave. Dette vil ske efter 1950, for Mit værk vil blive anerkendt over hele verden.

21. I dag er I stadig videnslystne elever, fordi I indser, at I endnu ikke kan betragte jer selv som mestre; og derfor skynder I jer hertil for at høre ordet fra ham, der ved alt.

22. Forbered jeres ånd, jeres hjerte og jeres forstand, og I vil til sidst blive mestre og glæde jer over jeres elever.

23. Jeg modtager jeres bøn, hvori I beder mig om at skænke jer min nåde, så I kan forstå mit ord.

24. Se, jeg taler ikke altid til jer i lignelser, jeg gør det med al klarhed, så I kan forstå.

25. Nær og styrk jeres ånd med min lære, så den kan udvikle sig.

26. Mesterens undervisning begynder altid på samme måde, fordi den rummer den samme kærlighed. Den begynder med kærlighed og slutter med barmhjertighed, to ord, hvori hele min undervisning er indeholdt. Det er disse høje følelser, der giver ånden kraft til at nå frem til lysets og sandhedens riger.

27. Indse, hvordan Jeg gradvist får jer til at forstå og opfylde Min vilje — ikke som en befaling, for Jeg, som uendelig visdom, ved, at viljen til at adlyde Min lov vil opstå af jer selv, når Jeg inspirerer og vækker kærligheden i jer. Min kærlighed oplyser jer og lader jer være frie. Min omsorgsfulde kærlighed viser jer blot den vej til fuldkommenhed, som I

skal følge. Den vej, som jeg så ofte taler til jer om, er den, der fører ud over den fysiske død; for I skal altid være forberedte på dette øjeblik af overgangen. Siger jeres intuition eller jeres ånd jer ikke, at der er noget, der overlever den jordbundne krop, og at dette noget er ånden? Jeg har altid lært jer denne vej og forberedt jer på at passere dette vejkryds, så jeres ånd, når den går over fra verdens forgængelige liv til det åndelige hjem, hvor det evige liv er, ikke bliver overrasket eller forvirret over uendeligheden.

28. Jeres opgave er blot at opfylde jeres bestemmelse her; så lover Jeg jer et lykkeligt liv i det åndelige liv for den gode opfyldelse af jeres opgaver og pligter. Når dette sker, vil I ikke længere besmitte jer i denne verdens ondskabs sump. Jeres ånd vil ikke længere blive formørket af den jordiske krops lavere lidenskaber.

29. Sandelig, jeg siger jer: For at I kan opnå fuldkommen renhed, vil jeres sjæl stadig skulle renses grundigt, både i denne verden og i den åndelige.

30. Så ofte det er nødvendigt for jer, vil I være nødt til at vende tilbage til denne planet, og jo oftere I lader de muligheder, som jeres Fader giver jer, gå til spilde, desto mere vil I forsinke jeres endelige indtræden i det sande liv og forlænge jeres ophold i Tårernes Dal.

31. Hver sjæl skal under hvert jordisk liv vise fremskridt og frugterne af sin udvikling ved hver gang at tage et fast skridt fremad.

32. Vær jer bevidst, at det eneste gode, der gavner jeres eget vel, er det, der sker ud fra ægte kærlighed og barmhjertighed over for andre, og nemlig uselvsk.

33. Når en sjæl bliver lydig og hengiven over for sin Herres vilje, sker det, fordi den stoler på ham. Den modsætter sig ikke at forlade en jordisk krop og vende tilbage til det hinsides, fordi den ikke frygter sin dom, og den modsætter sig heller ikke at vende tilbage til jorden, hvor farer og fristelser venter, fordi den ved, at den vil komme renere ud af denne rensende smeltedigel.

34. Den, der overvinder de fristelser, der kommer mod ham udefra og indefra, vil af andre blive betegnet som en, der er oplyst og udvalgt af Herren. Desuden vil han have et åndevæsen eller en lysengel ved sin side, der vil våge over ham, og sammen vil de arbejde, indtil min vilje fuldbyrdes.

35. Vær derfor ikke bekymrede, hvis jeres øjne ikke ser opfyldelsen af disse profetier i dette liv. Jeg vil give jeres ånd mulighed for ikke blot at se, men endda at høste den frugt, som den har sået i fortiden – uanset om det ligger kort eller lang tid tilbage.

36. Der kommer en tid med stridigheder, hvor menneskene vil give udtryk for deres intelligens og veltalenhed, som fører dem til praleri og forfængelighed. Igen vil mit ord fra den Anden Tid blive sat til diskussion, og man vil også drøfte de forskellige fortolkninger, man har givet det. Sandelig, Jeg siger jer: Ud af denne storm vil lyset bryde frem, mange slør vil blive revet i stykker, og hykleriet vil blive væltet af sandheden.

37. Det er mit guddommelige ønske, at menneskene når frem til en forening af deres forestillinger og åndelige tilbedelsesformer, for Jeg har noget i vente for dem, når dette sker.

38. Studér Mine undervisninger, gør dem til jeres egne og lev efter dem, så I ikke har noget at frygte fra verdensvise, videnskabsmænd og skriftkloge.

39. Bed, så den uendelige visdom strømmer ud af jeres mund.

40. Folk, frygter I at komme i mit nærvær og møde mig som dommer? Sandelig, jeg siger jer: Også som dommer er jeg fuldkommen, hvorfor I ikke har noget at frygte fra min side med hensyn til uretfærdighed.

41. Det er nok at huske på sagen om den utro kvinde, som hendes dommere allerede havde dømt. Hun blev skånet på grund af Kristi ord, den samme, der i dette øjeblik taler til jer.

42. Jeg kan ikke fælde en dom over jer, der er tungere end vægten af jeres forseelser. Derfor siger jeg jer, at I ikke har noget at frygte fra mig, men fra jer selv.

43. Jeg alene kender alvoren, omfanget og betydningen af jeres forseelser. Mennesker lader sig konstant påvirke af det ydre indtryk, for de er ikke i stand til at se ind i deres næstes hjerte. Jeg derimod ser ind i hjerterne og kan sige jer, at der er kommet mennesker til mig, som har anklaget sig selv for alvorlige forseelser og var fulde af anger, fordi de har fornærmet mig, men jeg har fundet dem rene. I modsætning hertil er der andre, der er kommet og har fortalt mig, at de aldrig har gjort nogen noget ondt, men jeg vidste, at de løj. For selvom deres hænder ikke har været besudlet med deres næstes blod, er blodet fra deres ofre, som de havde beordret dræbt, strømmet ned over deres sjæl. Det er dem, der kaster stenen og samtidig skjuler hånden. Når jeg i min forkyndelse har udtalt ordene »fej«, »falsk« eller »forræder«, har hele deres væsen skælvet, og ofte har de fjernet sig fra min undervisning, fordi de følte et blik hvile på sig, som dømte dem.

44. Fordi den menneskelige retfærdighed er ufuldkommen, er jeres fængsler fulde af ofre, og henrettelsesstederne er blevet besudlet med uskyldiges blod. Ak, hvor mange forbrydere ser jeg nyde frihed og respekt i

verden, og hvor mange fordærvede har I rejst monumenter for at ære deres minde!

45. Hvis I kunne se disse væsener, når de lever i den åndelige verden, og lyset går op i deres sjæle! I stedet for meningsløse og nytteløse hyldester ville I sende dem en bøn for at trøste dem i deres dybe anger.

46. Jeg kommer for at oprette et fredens rige blandt menneskene, og selvom dette kun fremkalder et smil hos nogle, vil Jeg fortsætte, indtil Jeg har bevist kærlighedens og retfærdighedens magt for jer — kræfter, som I ikke kender, fordi I kun har gjort meget ringe brug af dem.

47. Det vil ikke være på ruiner eller lig, at jeg opbygger dette rige, det vil være på frugtbare marker, der er blevet frugtbare gennem erfaring og gødet af smerte. Der vil min såning blomstre, der vil I se min retfærdighed stråle.

48. Menneskene i denne tid har til opgave at forny og rense deres jordiske legeme, så de kan efterlade et godt arv til dem, der kommer efter dem; for hvad angår de sjæle, der i de kommende tider skal inkarnere, har Jeg allerede forberedt og udvalgt dem.

49. Forstå jeres bestemmelse, folk. Grund på dette ord, så I kan erkende jeres opgave. Jeg ønsker ikke, at I påtager jer mere, end der i sandhed tilkommer jer, og heller ikke, at I gør mindre, end det, jeg har betroet jer, for da vil jeres værk ikke være varigt.

50. Nogle af jer siger til mig i jeres hjerter: »Mester, hvorfor gør du os i dit ord undertiden ansvarlige for menneskehedens fred?« Men jeg siger jer, at det ikke vil være jer, der redder menneskeheden i denne tid, for det er et overmenneskeligt værk. Men ikke desto mindre er I begyndelsen på en ny livsform, begyndelsen på en åndeligt indstillet menneskehed, og denne begyndelse skal bestemt bidrage til folkenes og nationernes frelse og befrielse.

51. Jeg må endnu en gang sige jer, at det trossamfund, I danner omkring mine åbenbaringer, ikke er et samfund, som Faderen i sin kærlighed sætter over de andre samfund på jorden. Herren har kun rettet sit blik mod den, fordi han har dannet den af sjæle, der altid har været til stede i verden, når en ny guddommelig åbenbaring er kommet ned. Det er åndelige børn af det israelske folk, profeternes, budbringernes, seernes og patriarkernes folk.

52. Hvem kunne bedre end dem modtage mig i denne tid, forstå den nye form af min åbenbaring og vidne om opfyldelsen af mine løfter?

53. Jeg siger jer dette, da kun Jeg kunne åbenbare det for jer. For der står skrevet, at kun Lammet kan åbne bogen med de syv segl. Jeg lader jer

vide dette, så I forstår det ansvar, I på ny påtager jer over for verdens andre folk, for hvem I skal være som et spejl, der afspejler min lov.

54. For dette folk her har der kun eksisteret én Gud, og det ved, at Kristus var »Ordet«, gennem hvilket Faderen talte til menneskene . Hverken Moses eller Abraham, hverken Salomo eller Elias – ingen af profeterne blev af det betragtet som en guddom. Hvor mange af Herrens budbringere har man derimod i andre folkeslag forgudet og derved glemt eller ikke erkendt den sande Gud!

55. Når Jeg taler om mit »Israels folk«, om »Herrens folk«, så mener Jeg dem, der har bragt en åndelig mission med sig til jorden — dem, der gjorde min lov kendt, som forkyndte mig, som var mig tro; dem, der forkyndte den levende Guds eksistens, som videreførte kærlighedens frø, og som i Sønnen var i stand til at genkende Faderens nærvær og ord. Det er dem, der udgør Guds folk; dette er Israel, det stærke, det trofaste, det kloge Israel. Dette er min hær af soldater, der er trofaste mod loven og sandheden.

56. De, der forfulgte mine profeter, som knuste mine budbringers hjerter; de, der vendte ryggen til den sande Gud for at bøje sig for afguder; dem, der fornægtede mig, hånet mig og krævede mit blod og mit liv, hørte ikke til det udvalgte folk, selvom de på grund af deres race kaldte sig israelitter; de hørte ikke til profeternes folk, til skaren af de oplyste, til de trofaste soldater. For »Israel« er et åndeligt navn, der uretmæssigt blev brugt til at fremhæve en race.

57. I skal også vide, at enhver, der har ønsket om at høre til mit folk, kan opnå det gennem sin kærlighed, sin barmhjertighed, sin iver og sin lovlydighed.

58. Mit folk ejer ingen bestemte lande eller byer i verden; mit folk er ikke en race, men er repræsenteret i alle racer, blandt alle mennesker. Denne skare af mennesker her, som lytter til mit ord og modtager de nye åbenbaringer, er kun en del af mit folk. En anden del er spredt over hele jorden, og en yderligere, den største del, lever i den åndelige verden.

59. Det er mit folk, der kender mig og elsker mig, der adlyder mig og følger mig.

60. Foran folket går 144.000 udvalgte som ledere. De ene er i kødet, og de andre i ånden. Efter dem følger store legioner, både af åndelige væsener og af mennesker, der stræber efter at erobre lyset for med rette at kunne kalde sig »børn af Israels folk«.

61. Dette folks børn har altid givet beviser på, at de har magt over naturkræfterne. Deres vandring gennem verden efterlod et spor af store mirakler, som forbløffede datidens mennesker . Denne magt skal Israel

også fremover vise verden, for den vidner om åndens overlegenhed over materien.

62. Når nogle af jeres medmennesker demonstrerer magten i deres hemmelige videnskaber for jer, skal I ikke frygte og heller ikke blive forbløffede, for Jeg har lært jer større mirakler. I skal heller ikke dømmе nogen negativt, for hver folkeslag har søgt sandheden om det åndelige liv i overensstemmelse med deres evner og deres tro.

63. Jeg taler til jer om alt, så I kan erfare alt, og intet kommer som en overraskelse for jer. Jeg giver jer min undervisning på en udførlig måde, så I ikke havner i vidensområder, som I kalder okkulte, i hemmelighedskræmmeri eller i stum og nytteløs grublen.

64. Åndeliggørelse er klarhed, er enkelhed, er henvendelse mod kærligheden og er kampen for at nå sjælens fuldkommenhed.

65. Når dette folk bryder ud og spreder sig blandt menneskeheden med ord og handlinger som lærere, vil det blive bekæmpet af kirker, sekter og videnskaberne. De ene vil angribe en del, de andre vil bekæmpe bestemte forestillinger. Da skal Guds folk allerede være stærkt, og troen og erkendelsen skal være en moden frugt i deres hjerter.

66. Hvilke af dette folks børn vil høre til dem, der bærer dette frø ud til jordens grænser? I ved det ikke, men Jeg åbenbarer jer så meget, at I er begyndelsen på såningen i denne tid.

67. Disciplen Johannes talte meget på *jeres vegne*. Hans inspirationer er lys på jeres vej, er svar på jeres spørgsmål og emne for jeres studier. I sin åbenbaring så han denne tids åndelige kamp, hvis brødreorderiske krige kun er et svagt billede af den store kamp, der udkæmpes i det åndelige rum og (åndeligt) i denne verden.

68. Mennesket er blindt over for sandheden om det, der foregår, og det har brug for denne åbenbaring for at erkende årsagen til den kamp og det kaos, der hersker i verden. Det har også brug for åndeliggørelse for at have våben til sit forsvar midt i kampen.

69. Salige er de, der tror på mit ord og ruster sig, for de vil blive frelst. Men ve dem, der lytter ligegyldigt til mine formaninger, for de vil blive ramt af orkanen i fuldstændig hjælpeløshed!

70. Hellere vil himlen og jorden forgå, end at mit ord ikke skal gå i opfyldelse. I ser jo – allerede for mange århundreder siden blev denne tid forkyndt for jer, og den indtraf, fordi Jeg havde forudsagt den.

71. I må bede, menneskemængder, for bønnen vil bane vejen for dem, der senere drager ud som småmænd. Véd, at i det øjeblik, I taler med mig, falder mit lys fra uendeligheden ned som nådens dug over dem, I beder for.

72. Forstå jeres mission, så hver af jer kan være et værdigt barn af Israel, Guds folk.

73. Jeg forbereder jer, så I kan efterligne de apostle, der fulgte mig i den Anden Tid, og som med deres eksempel banede vejen for mildhed, lydighed og ydmyghed. I vil være budbringere af dette glædelige budskab, og ved hvert skridt vil I høre jeres samvittigheds stemme, der vil fortælle jer, om I på jeres vej efterlader et godt eksempel med jeres gerninger. Jeg har vist jer de vidtstrakte såmarker, hvorpå mit guddommelige frø skal falde. Allerede nu forbereder min omsorgsfulde kærlighed alt og gør det klar.

74. Over enhver ånd og alt kød har Jeg udgydt mit Ånds lys, for at I alle kan føle mig og se mig, så hele verden kan vidne om min sandhed.

75. Mennesket er vågnet, har uddannet sig og udviklet sin forstand, men det har ladet Åndens gaver ligge i dvale, gaver som er uundværlige for dets fuldkommenhed.

76. Mennesket har forvildet sig, for de krige, det har forårsaget, er frugterne af dets dårlige videnskab, som det ikke har villet rense i lyset af sin samvittighed. Når den menneskelige forstand en dag udvikler sig i harmoni med sanserne, der er oplyst af det guddommelige lys, vil I se menneskene opdage og udrette mirakler ved hjælp af deres videnskab, når de er inspireret af kærlighed til deres næste.

77. Kun min stemme kan lede jer midt i den begrebsforvirring, hvor ingen længere ved, hvad sandheden er, og hvor ingen længere er i stand til at skelne det gode fra det onde eller lyset fra mørket.

78. Til jer, der lytter til mig, siger jeg: Jeres arv i denne tid er den samme som i tidligere tider, nemlig at bringe lyset fra mit budskab til nationerne.

79. Ikke kun mit ord har oplært jer – også de prøvelser, I konstant har været udsat for, var en del af min guddommelige lære. Nogle gange har I været i stand til at forstå og udnytte prøvelserne, i andre tilfælde er I forblevet følelsesløse og døve over for Mesterens stemme.

80. Et menneske, der forlader jer for at leve i det åndelige hjem; noget, der tages fra jer her på jorden; en sygdom, der binder jer til sengen og renser jer gennem smerten — alt dette er prøvelser, der på vis måde træder ind i jeres liv for at hjælpe jer med at opfylde jeres bestemmelse, som består i at elske hinanden.

Min fred være med jer!

Undervisning 160

1. Livets frugt, den søde og for ånden nærende frugt, er det, jeg giver jer i mit ord. Spis og føl, at I er samlet omkring Herrens bord. O profeter fra den tredje tid! Gør jer rede, så I kan skue det, som kun de udvalgte er givet at se. Mens mange af dem, der udgør denne skare her, ikke føler Min tilstedeværelse i deres hjerte og ånd, kan I vidne om jeres syner, et vidnesbyrd fuldt af lys og sandhed, både hvad angår indhold og form. Sandelig, Jeg siger jer: Hver gang en af jer forbereder sig indvendigt, trænger Ånden ind i det åndelige livs lys, hvor den mættes og inspireres, for derefter at kunne forklare sin vision for dem, der venter på hans vidnesbyrd.

2. Når dette folk bliver åndeligt og lærer at føle min tilstedeværelse, vil det ikke længere have behov for, at seeren giver det beviser på, at min åbenbaring har været sandhed. Da vil jeg kunne sige til jer: »Salige er de, som har troet uden at have set.«

3. Seerens ansvar er stort og alvorligt, for ofte afhænger troen hos mange svage hjerter, der søger beviser for at kunne tro, af hans ord.

4. Seeren må udvikle en stor intuition for at kunne erkende, om det, han ser i ånden, er frugten af en god forberedelse eller ej; om det, han har set, skal vidnes om for sine brødre og søstre, eller om han skal holde det hemmeligt. Men hvor få af dem, der har modtaget denne gave, har forstået at fremme den med den kærlighed, den iver og den åndelighed, som den kræver!

5. Synsgaven er en af de sværeste, og derfor siger Jeg jer, at seerens blik aldrig kan trænge ind i det åndelige rige uden åndelighed.

6. Åndelighed betyder ophøjelse af følelserne, renhed i livet, tro, næstekærlighed, barmhjertighed, ydmyghed over for Gud og dyb respekt for de modtagne gaver. Når I kan opnå noget af disse dyder, begynder I med jeres åndelige blik at trænge ind i kærlighedens og fuldkommenhedens hjemsted. Ligeledes kan I, når I opnår åndeliggørelse, allerede her på jorden sige, at I lever i det åndelige hjem, selv om det kun er i jeres bønnes øjeblikke. Samtidig vil I modtage det lys, der åbenbarer begivenheder for jer, som ligger i fremtiden, da det kommende ikke længere er et mysterium for den opstigende ånd.

7. Ja, disciple, det er kun i det menneskelige liv, at mennesket ikke ved, hvad der vil ske i fremtiden, hvad der vil komme i morgen. Det kender ikke sin skæbne, kender ikke den vej, det skal gå, og hvordan dets ende vil blive.

8. Mennesket ville ikke kunne bære at kende til alle de prøvelser, det skal bestå i sit liv. Derfor har Jeg i Min barmhjertige kærlighed til det lagt

det hemmelighedens slør mellem dets nutid og dets fremtid og dermed forhindret, at dets forstand kommer på afveje, når det betragter eller har kendskab til alt det, det endnu skal opleve og gennemlide.

9. Ånden derimod, et væsen, der er udstyret med kraft og skabt til evigheden, har i sig selv evnen til at kende sin fremtid, gaven til at erkende sin bestemmelse, og styrken til at forstå og (også) acceptere alle de prøvelser, der venter ham, fordi han ved, at han ved vejens ende, når denne er tilbagelagt i lydighed mod loven, vil nå frem til det forjættede land, Åndens Paradis, som er den tilstand af ophøjelse, renhed og fuldkommenhed, han til sidst vil have nået.

10. Tag mig som forbillede for jeres åndeliggørelse, for det var derfor, jeg dengang blev menneske. Hvert af mine gerninger var en varig lære for menneskene. Men hvis mine gerninger var en belæring for menneskeheden, må I også tage dem som forbillede, så I kan udvikle jer højere og udfolde Åndens gaver og de menneskelige evner og komme stadig tættere på det forbillede, som Jeg gav jer med mit liv, mine gerninger og ord.

11. Husk, at jeg som menneske altid vidste, hvad min bestemmelse i denne verden var, at jeg kendte fremtiden og vidnede om den fra barndommen af. Gennem Jesus talte jeg til mine disciple om alt, hvad der ville ske i de sidste dage af mit ophold på jorden, hvordan min lidelse og min offerdød ville blive. Jeg åbenbarede menneskeheden dens åndelige fremtid, forudsagde dens kampe og prøvelser og forkyndte på forhånd begivenhederne i nationerne fra datidens tidsstrømme frem til den tid, som Jeg betegnede som Min nye åbenbaring, og som I kalder »Genkomsten«.

12. Jesu legems åndeliggørelse gjorde det muligt for ham at kende sin bestemmelse, fordi min Ånd åbenbarede den for ham, og netop denne åndeliggørelse gav ham styrken til at modtage Faderens vilje med absolut kærlighed og ydmyghed.

13. I kan ikke nå jeres Mesters åndelighedsniveau for at kunne vide, hvad jeres skæbne har i vente for jer, hvad fremtiden bringer jer; men gennem jeres indre opløftelse vil Jeg lade jer ane, at en eller anden begivenhed nærmer sig.

14. Denne forudanelse, dette åndelige blik ind i fremtiden, denne viden om jeres skæbne vil I kun opnå i det omfang, jeres væsen, bestående af krop og ånd, gradvist udvikler sig højere på vejen mod åndeliggørelse, som, for at sige det endnu en gang, er tro, oprigtighed, kærlighed til livet, kærlighed og hjælpsomhed over for jeres næste, ydmyghed og kærlighed til jeres Herre.

15. For at hjælpe jer med at rense jeres væsen overbringer Jeg jer Mine tanker, som I, når de er blevet til ord, modtager gennem Mine taleres forstandsevne, og som viser jer vejen mod lyset. Jeg velsigner den, der tror på denne sandhed, ligesom Jeg også velsigner den, der tvivler, for I er alle Mine disciple, Mine højt elskede børn.

16. Mine undervisninger gennem denne åbenbaring vil efterlade en vej til åndeliggørelse blandt menneskene, som vil minde mine disciple om, at Jeg har været hos dem på en ny måde for at opfylde mit løfte.

17. Dette er den nye dag, som lærkerne har hilst velkommen med deres triller for at forkynde menneskeheden den tredje tids tilstedeværelse.

18. Min nye åbenbaring var blevet forkyndt på en sådan måde, at den skulle falde sammen med tiden for kampen mellem åndens stræben opad og legemets materialisering, tiden for krigen mellem sandheden og løgneren, slaget mellem det gode og det onde, mellem lys og skygge.

19. Se på dem blandt jeres medmennesker, der kalder sig magtfulde. De vil sejre ved at dræbe, de vil opbygge deres nye rige på ruiner, ødelæggelse og lig.

20. Jeg siger jer, at det er på tide at så lysets og fredens frø på de marker, som I har gjort frugtbare med jeres kærlighed.

21. Jeg søger menneskets hjerte for at redde det fra dets trængsler og befri det fra dets forvirring. For Jeg vil sejre ved at give jer evigt liv, for til sidst at kunne regere over de levende.

22. Mine åndelige hærskarer står midt i kampen for at redde deres brødre og søstre på jorden, og sandelig, Jeg siger jer, de vil ikke vende tilbage besejret, men tværtimod vil de ved deres ankomst synge sejrssange.

23. Jeg kommer for at frelse jer gennem tankens kraft, uden at det er nødvendigt, at mit »Ord« på ny bliver menneske for at bo blandt jer. Hvad er der overraskende ved, at min Ånd åbenbarer sig for jeres gennem tanker? Hvad er der mærkeligt ved, at hyrden søger sine vildfarne får?

24. Sandelig, jeg siger jer: Allerede før I eksisterede, elskede jeg jer, og da jeg kendte jeres skæbne, havde jeg allerede tænkt på jeres frelse. Derfor var det min vilje at leve sammen med menneskene som menneske, for med min kærlighed ønskede jeg at vise jer vejen til lyset, som en dag ville føre jer derhen, hvor I i evigheden skal bo i min Faders hus.

25. Jeg åbenbarede min guddommelige magt på jorden gennem Jesus: Jeg opvakte Lazarus, omvendte Magdalena, gav de legemligt og åndeligt blinde synet tilbage, indpodede tro og håb i hjerterne, banede en ny vej for de sjæle, der var gået i stå; og til sidst overøste jeg jorden med mit

blod og efterlod jer min krop som bevis på, at jeg af kærlighed har været blandt jer for at hengive mig helt til dem, som jeg elsker højt.

26. I dag som dengang giver Jeg mig selv til menneskeheden i Ånden for at frelse jer ved at gøre jer nyttige; for det frø, som Jeg har overdraget jer, så I kan så det, er nyttighedens frø, som vil bevirke, at I ikke længere er åndeligt ufrugtbare og livets parasitter.

27. Tøver I stadig med at gå i gang med arbejdet? Ja, mine børn, men hvad der for jer er år og århundreder, er for mig kun øjeblikke. Jeg benytter mig af tiden, så kærlighedens frugt kan modnes i jeres sind, hjerter og sjæle.

28. Dette er den tid, hvor det guddommelige lys vil stråle fuldt ud i mine efterfølgere, som vil åbenbare Åndens gaver og bevise, at de hverken har brug for jordiske goder eller verdslige videnskaber for at gøre godt og udføre mirakler. De vil helbrede i mit navn, genoprette de håbløst syge, forvandle vand til balsam og opvække de døde fra deres grav. Deres bøn vil have magten til at stille stormene, berolige naturkræfterne og bekæmpe epidemier og onde indflydelser.

29. De besatte vil gennem ordet, bønnen og mine nye disciples myndighed blive befriet fra deres besættelser, deres efterfølgere og undertrykkere.

30. Men sandelig, Jeg siger jer: Når Jeg ser, at mit folk er rustet, vil Jeg lade det vide, hvornår det skal drage ud i lysets kamp mod mørket. Og når I møder modstand, så tænk med sindsro på, at det ikke er første gang, at mennesket foragter mit frø. Siden de første tider har mennesket skåret grene af »træet« for at omplante dem efter eget forgodtbefindende, således at det senere ikke længere kendte deres oprindelse. Men Jeg vil, at I skal vide, at i bund og grund er Jeg dette træ — i mit værk, som mennesket ikke kan påvirke på nogen måde, men hvorfra det kun skal modtage goderne og sprede dets frø.

31. Kampen mellem det gode og det onde findes ikke kun i jeres verden; I kan også møde den i den åndelige verden, hvor der udkæmpes store slag, hvis indflydelse rækker helt frem til jer og kommer til udtryk i krige. Lad ikke den åndelige verden, som hidtil har beskyttet jer, blive erstattet af væsener med ringe erkendelseslys. Våg over jeres skridt og påkald konstant fred for denne verden, hvor I lever.

32. Bed og arbejd. Bliv åndelige, så I kan sejre i alle prøvelser. Husk de lærerige eksempler, som det folk ved navn Israel gav jer, da det brød op på sin Herres kald. Det blev ført ud i ørkenen for at lære en stor lektie. Der lærte det loven at kende, lærte at komme i forbindelse med sin Fader og

vækkede sine åndelige gaver. Det lærte at adlyde de guddommelige bud, at rette sig efter loven og sammen at leve et liv i harmoni og broderskab.

33. Den lydighed reddede det ud af farlige situationer og baghold. Dets enhed gjorde det stærkt over for sine modstandere. Dets orden gjorde dets ørkenvandring udholdelig og ofte også glædesfyldt. Dets udholdenhed og tro lod det vinde sejren og opleve opfyldelsen af det guddommelige løfte. Når mennesker i denne tid tænker på dette folks historie, undrer de sig over disse menneskers så store tro og er overraskede over de mange mirakler, som Herren udførte på deres vej. — Når Jeg hører, at der slipper suk ud af jeres bryst i betragtning af denne tro og denne åndelighed, så siger Jeg jer, at det helt og holdent afhænger af mennesket, at disse mirakler vender tilbage. Når jeg ser, at de er parate, vil jeg åbenbare mig for dem.

34. Nu er det op til alle, der allerede er rustet og opvågnet, at forkynde verdens befrielse. Husk, at Elias, den lovede for denne tid, i øjeblikket forbereder alt for at redde jordens nationer, der er gjort til slaver af materialismen, fra Faraos magt, ligesom Moses engang gjorde det i Egypten med Israels stammer.

35. Fortæl jeres medmennesker, at Elias allerede har åbenbaret sig gennem den menneskelige fornuft, at hans tilstedeværelse har været i Ånden, og at han fortsat vil oplyse alle folkeslags vej, så de kan komme videre.

36. Jeres hyrde har til opgave at føre alle skabninger tilbage på deres sande vej, uanset om denne hører til det åndelige, det moralske eller det materielle område. Derfor siger Jeg jer, at de nationer vil blive velsignet, som gennem Elias modtager deres Herres kald, for de vil forblive forenet gennem loven om retfærdighed og kærlighed, som vil bringe dem fred som frugten af deres forståelse og broderskab. Således forenet vil de blive ført til kampens arena, hvor de vil kæmpe mod fordærvelse, materialisme og løgn. I denne kamp vil denne tids mennesker opleve de nye mirakler og forstå livets åndelige mening — den, der taler om udødelighed og fred. De vil holde op med at dræbe hinanden, fordi de indser, at de blot skal udrydde deres uvidenhed, deres egoisme og de ødelæggende lidenskaber, som har været årsagen til deres fald og deres trængsler – både de materielle og de åndelige.

37. Hvor kommer afgudsdyrkelse og religiøs fanatisme fra, hvis ikke fra uvidenhed om de love, der styrer ånden? Hvad er årsagen til de krige, der sår forvirring blandt folkeslagene og udrydder mennesker, hvis ikke grådighed uden grænser eller uhæmmet had?

38. Forstå derfor, at den endelige kamp ikke er menneskers kamp mod deres egne brødre, men det godes kamp mod det onde. Jeg lægger mit sværd i menneskets højre hånd, så det kan overvinde sig selv og nå frem til portene til det forjættede land. Men forvent ikke, at dette er et bestemt fædreland, som I modtager som arv, for dette nye Forjættede Land vil I opdage i jeres ånds dybe fred. I vil opleve forvandlingen af jeres tidligere usikre, fjendtlige og elendige verden til et overdådigt rigt og elskværdigt land. I vil leve et liv, hvor der er åndelighed, retfærdighed og kærlighed. Dette vil bringe menneskene fremskridt som følge af, at de har nærmet sig af den sande viden. Det menneskelige liv vil være af højere karakter, og når min Ånd åbenbarer sig blandt fremtidens modne mennesker, vil der på alle områder komme en tid med åbenbaringer, og man vil se de tegn og mirakler opfyldt, som tidligere generationer profetisk har forkyndt jer.

39. Når verden så opnår sin fornyede befrielse og, ledet af Elias' lys, træder ind i dette retfærdige og gode liv, vil I her på jorden opleve et glimt af det åndelige liv, der venter jer hinsides dette liv, for derefter evigt at glæde jer over jeres Faders fred og lys. — Men hvis I spørger jer selv, hvordan alle nationer vil forenes i ét eneste folk, ligesom de stammer, der udgjorde Israels folk, så siger Jeg jer: Vær ubesværede, for når alle folkeslag en dag er blevet ført ud i »ørkenen«, vil prøvelserne smede dem sammen, og når dette sker, vil der falde et nyt manna fra himlen ned over alle trængende hjerter.

40. Glæd jer over min tilstedeværelse, elskede folk, hold fest i jeres hjerter, jubl af glæde, for endelig har I set Herrens dag komme. I frygtede denne dags komme, for I tænkte stadig som de gamle og mente, at jeres Faders hjerte var hævngherrig, at han nærede nag på grund af de fornærmelser, han havde modtaget, og at han derfor holdt seglen, piskan og lidelsens bæger klar for at udøve hævn over dem, der havde fornærmet ham så meget og så mange gange. Men stor var jeres overraskelse, da I indså, at der i Guds ånd hverken kan findes vrede, raseri eller afsky, og at selv om verden græder og klager som aldrig før, er årsagen ikke, at Faderen har givet den denne frugt at spise og denne kalk at drikke, men at dette er den høst, som menneskeheden efterhånden høster på grund af sine gerninger.

41. Det er sandt, at alle de ulykkelige begivenheder, der er brudt løs i denne tid, blev forudannonceret for jer. Men tro ikke, blot fordi de blev forudannonceret, at jeres Herre sender dem til jer som straf. Tværtimod har Jeg til alle tider advaret jer mod det onde, mod fristelserne, og har hjulpet jer med at rejse jer igen efter jeres fald. Desuden har Jeg stillet alle de midler til rådighed, der er nødvendige, for at I kan redde jer. Men I må

også erkende, at I altid har været døve og vantro over for Mine opfordringer.

42. Selv i dag siger Jeg jer: Benyt jer af mit værk, som var det en ark, og træd ind i den, så I er i sikkerhed for de forestående storme. Men I vil opleve, at mange ikke vil tro på min advarsel og ikke forbereder sig. Men når prøvelsen så kommer og pisker løs, vil de som det første sige, at Jeg har hævnnet mig på dem og tugtet dem.

43. Hør mit ord, o folk, og styrk jer ved dets godhed. Åbn jeres hjerter, og I vil mærke jeres Faders besøg. Bekend jeres synder i ånden foran mig, og I vil føle en fred, som I aldrig mere vil ønske at miste.

44. Hvordan skulle I også have kunnet forvente mig, når I var fulde af vold, og mit komme hos jer har fremkaldt rædsel i stedet for uendelig glæde? Jeg siger jer endnu en gang, at I ikke har noget at frygte fra mig, men gennem jer selv kan alle former for ondskab ramme jer. Frygt derfor den soning, som I kan pådrage jer på grund af jeres forseelser.

45. Jeg er ganske vist ubønhørligt årvågen, men retfærdig, oprigtig og ubestikkelig. Da I udelukkende er fremkommet fra mig, anser jeg det for retfærdigt, at I skal vende tilbage i samme tilstand. Jeg har lært jer, at det besmittede ikke kan nå frem til mig. Det må først renses, og det er netop det, der sker i verden i denne tid.

46. I Jesus så verden sin Gud, der var blevet menneske. Menneskerne modtog fra ham kun lektioner i kærlighed, læresætninger om uendelig visdom, beviser på fuldkommen retfærdighed, men aldrig et ord om vold, en handling eller et tegn på nag. Hvor meget blev han derimod fornærmet og hånet. Han havde fuldmagt og al magt i sin hånd, som hele verden ikke har, men det var nødvendigt, at verden skulle lære sin Fader at kende i hans sande væsen, hans retfærdighed og barmhjertighed.

47. I Jesus så verden en Fader, der giver alt for sine børn uden at kræve noget for sig selv – en Fader, der tilgiver de sværeste fornærmelser med uendelig kærlighed uden nogensinde at udøve hævn, og en Fader, der, i stedet for at tage livet af sine børn, der fornærmer ham, tilgiver dem og med sit blod udstikker vejen til deres åndelige frelse.

48. Hvordan skulle det være muligt, at Jeg i denne tid, hvor Jeg åbenbarer Mig for menneskene i Ånden, skulle udslette den forestilling, som de har om den kærlige og retfærdige Fader, og som de har skabt sig om Mig i løbet af deres liv på jorden?

49. I må forberede jer, for Jeg bringer retfærdighed for alle. Gør jer rede, for den majestæt, hvormed Jeg træder frem, skal ikke indgyde frygt i jeres hjerter, men skal være anledning til jubel og glæde.

50. Våg og bed, så I kan stå ved min side i den kamp, der nærmer sig.

51. Se, hvordan mit lys river tågen i jeres verden i stykker. Jeg kæmper ganske vist mod mennesker, men kun for at udrydde alt det onde, der lever i deres hjerter. Jeg vil lægge mit kærligheds lys og kraft i dem, der trofast følger mig, og disse vil da sige: »Lad os søge dragen, der ligger på lur efter os, udyret, der får os til at synde og fornærme Herren.» De vil søge det på havene, i ørkenen, på bjergene, i skovene og i det usynlige, men de vil ikke finde det, for det lever i menneskets hjerte. Det er alene dette, der har avlet det, og der er det vokset, indtil det har hersket over jorden.

52. Når mit lyssværds glimt ryster hvert menneskes hjerte, vil den vold, der udgår fra det onde, blive stadig svagere, indtil den forsvinder. Da vil I sige: »Herre, med den guddommelige kraft af Din barmhjertighed har jeg besejret dragen, som jeg troede lå på lur i det usynlige, uden at tænke på, at jeg bar den i mit eget hjerte.«

53. Når visdommen en dag stråler i alle mennesker – hvem vil da endnu vove at forvandle det gode til det onde? Hvem vil da endnu opgive det evige til fordel for det forgængelige? Sandelig, jeg siger jer: Ingen, for I vil alle være stærke i den guddommelige visdom.

54. Synden er blot en følge af uvidenhed og svaghed.

55. Derfor indbyder Jeg jer til at deltage i Min guddommelige undervisning, så I kan blive sande børn af lyset.

56. En ny tidsalder har åbnet sig for menneskeheden. Mens verden sover uden at lægge mærke til det lys, der oplyser den, hersker der jubel og feststemning i det åndelige. Min Ånd har i denne tid udgydt sig over enhver ånd og over alt kød.

57. Abrahams nye afkom lever spredt, og det må genforenes for at modtage min nye åndelige undervisning. Krigene, ødelæggelsen, kaoset og døden har ikke været nok til at få menneskeheden til at indse, at min retfærdighed er kommet ned for at kalde den på min lovs vej. De budbringere, jeg har sendt, sover, og i verden stræber de kun efter bekvemmeligheder, velstand og jordiske goder; idealet om åndelig evighed har de skjult. Samvittighedens stemme har talt til dem, men dens råb er forstummet i materialismen i forstanden og det menneskelige hjerte. Jeg har tilladt, at al den smerte, bitterhed, had og ubarmhjertighed har strømmet over, men samtidig har Jeg mindet menneskene om min lov om kærlighed og retfærdighed og ladet dem indse, at min komme var forudsagt til en tid som denne.

58. Et ubetydeligt hjørne af jorden blev udvalgt af mig til min åbenbaring. Enkle mænd og kvinder blev i denne tid udvalgt til at tjene mig som formidlere af min åbenbaring; de havde den lykke at være de

første, der hørte mine guddommelige ord i denne tredje tid. Ustoppeligt og i kraft af dette ords åndelige indhold og de mirakler, jeg udførte blandt mine børn, forvandlede denne første gruppe af mennesker sig til en menneskemængde og senere til et stort fællesskab.

59. Mit ord har kæmpet for at befri disse hjerter fra materielle bånd, fra egoisme og hykleri, og også for at befri dem fra laster og uvidenhed. Dette er det eneste kors, jeg har lagt på deres skuldre; men dette er kun de første skridt. Jeg har sagt til dette folk, at den dag vil komme, hvor det med sit blik, med sit ord eller med sine tanker vil udrette forbløffende gerninger. Hvornår vil disse begivenheder indtræffe? — Når åndelighed hersker blandt jer.

60. De forenede tanker hos en stor gruppe mennesker vil være i stand til at nedkæmpe de onde indflydelser og vælte afgudsbillederne fra deres piedestaler.

61. I dag skælver I stadig under krigens indflydelse og i lyset af naturkræfternes rasen og frygter menneskenes dom. Årsagen hertil er, at I føler jer små og uduelige på grund af den utilstrækkelige udfoldelse af jeres åndelige gaver.

62. Salig er den, der rustet sig, for han vil i denne kamp være den tapre soldat, der til sidst går sejrrigt ud af den. Hvad tror I, hvilke kræfter det er, der kæmper mod hinanden? I svarer mig med menneskelige gisninger, men jeg siger jer, at det vil være det godes og det ondes kræfter, der står over for hinanden i den afgørende kamp. Hvilken af disse kræfter vil efter jeres mening sejre? I siger til mig: »Uden tvivl det godes kraft, Mester.« Og det gode vil faktisk besejre det onde i jer, hvis I elsker hinanden.

63. Jeg viste jer engang, hvordan I skal overvinde verdens fristelser og døden, så kærligheden og sandheden kan gå sejrrigt ud af kampen. Nu ønsker Jeg, at I følger mig, at I fordriver lidenskaberne fra jeres hjerter, så den guddommelige Ånds fred kan indtage jeres indre, og I inviterer mig til at have mit helligdom i jer. Men når I så har besejret det onde, vil I blive overraskede, for I vil indse, at I selv havde skabt fristelsen gennem jeres lidenskaber, tilbøjeligheder, svagheder og synder, og at I, da I besejrede dem, dræbte den dominerende indflydelse i jer.

64. Tjen fortjenester for at opnå fred, folk, men bed mig ikke om denne fred, uden først at have kæmpet for at fortjene den. Tiden er skredet længere frem, jeres ånd er vokset, og den må nu selv tilkæmpe sig alt, hvad den længes efter og har brug for. Dens barndom, den alder, hvor Faderen måtte forsørge sine små børn med alt, er forbi.

65. Jeg vil bevise for menneskeheden, at dens problemer ikke løses med vold, og at den, så længe den gør brug af ødelæggende og dræbende

våben, ikke vil være i stand til at skabe fred blandt mennesker, uanset hvor frygtindgydende og mægtige disse våben end måtte forekomme. Tværtimod vil de som følge heraf kun vække større had og mere hævntørst. Kun samvittigheden, fornuften og følelserne af næstekærlighed vil kunne udgøre det fundament, hvorpå fredens tidsalder hviler. Men for at dette lys kan stråle i menneskenes indre, må de først tømme lidelsens bæger til sidste dråbe.

66. Bliv ikke modløse, disciple, når I hører rygter om krig, når I ser sult og elendighed komme, og de mest besynderlige epidemier bryder ud.

67. I jeres hjertes inderste vil I have visheden om, at menneskeheden vil drikke bundfaldet af lidelsens bæger, når disse prøvelser kommer. I skal ikke forblive passive eller ligeglade i den time, tværtimod skal I da vie jer til jeres opgave: at bringe lys til den forvirredes forstand og helbredende balsam til den syge.

68. Våg og bed, folk, så at indflydelsen fra den onde magt, hvor de menneskelige lidenskaber blusser op, og de forvirrede ånder hærger, ikke formørker det lys, som Jeg har skænket jeres forstand.

Min fred være med jer!

Undervisning 161

1. Jeg er det menneskelige hjertes uadskillelige ven. Jeg har ledsaget jer til alle tider og på alle veje. Når I har søgt mig som rådgiver, har I modtaget helbredende og kærlige råd. Når I har vendt jer til mig i længsel efter lindring, har I fundet mig som en læge, der styrker jeres ånd. I lykkelige dage har jeg delt jeres glæde og smilet, når I i al uskyld har smilet over de sunde glæder, I møder på jeres livsvej. Påkald mig med ærbødighed, når I befinder jer i afhængighed af laster, da I ved, at I da skader jeres sjæl og fremkalder forfald i jeres krop. Søg mig ikke i skyggen eller i materialismen i et kompliceret eller kunstigt liv. Søg mig i lyset, og brug jeres evner til jeres eget bedste og til jeres medmenneskers bedste. Jeg forvandler jer, så I vender tilbage til den tilstand af fuldkommenhed, som var jeres i begyndelsen. Jeg ønsker, at I indprenter denne lære, som jeg så ofte har gentaget, i jeres ånd, for snart vil mit ord ikke længere kunne høres gennem talerne. Jeg ønsker ikke, at de, der har modtaget min undervisning, skal vende sig bort fra mig efter denne tid. Vær parate til samtalen fra ånd til ånd, og lær at modtage mine anvisninger og profetier gennem intuition. Lyt i samvittighedens dyb til min stemme, der leder jer.

2. Ånden er på grund af sin frie vilje herre over at vælge sin vej, og det var min vilje, at den skulle gøre brug af sin fornuft og sin viljestyrke, at den skulle bevise sin kærlighed og anerkendelse over for mig. Loven er indprentet i ånden, men kødet er svagt. Jeg har forberedt ånd og materie, så de udgør et enkelt væsen, der er i stand til at opfylde en stor bestemmelse, som rummer visdom og fuldkommenhed.

3. Allerede i tidernes morgen fandtes der to mulige veje for sjælens bestræbelser, ligeledes to repræsentanter herfor: Abel og Kain. Abel er det første eksempel på lydighed, og Kain den første, der nærrede sit hjerte med ondskab og verdens fristelser.

4. Mit lys oplyser alt det skabte, og enhver, der ønsker at blive frelst, skal følge loven og overvinde sin genstridighed. Jeg som Fader lider på vegne af den, der er faldet i fristelse og er kommet på afveje; men I vil alle komme til mig. Tiden for Åndens opvågnen er kommet, og jeg har kaldt menneskeheden. Jeg vil, at I når frem til den velsignede by, som allerede i tidernes begyndelse er blevet lovet jer.

5. Jeg viser jer min vej og opfordrer jer til at følge den af kærlighed. Jeg tvinger jer ikke; I er ikke mine slaver. I bærer alle mit lys i jer og kan vælge den vej, der behager jer. Jeg har set, at verden har givet jer nok, og at I gør jer klar til trin for trin at gå imod himmelriget. Bed for menneskene ud fra det livstrin, I befinder jer på, og send dem lysstråler med jeres tanker. Alt, hvad I vil gøre i mit navn, vil jeg velsigne.

6. Hvem afslørede kødets hemmeligheder for mennesket? Kødets selv. Hvem afslørede videnskabens hemmeligheder? Forstanden. Men jeg siger jer: Kun Ånden kan afsløre Guds eksistens for ham.

7. Den smukke lignelse om paradiset, om træet til erkendelse af det gode og det onde, blev givet til de første gennem inspiration. Det var et dybsindigt budskab til mennesker i alle tider og i alle aldersgrupper. Men den sande betydning af denne lære blev ikke forstået af nogle og forvrænget af andre.

8. Ud af denne manglende forståelse opstod der en strid, der splittede dem, der har studeret de guddommelige åbenbaringer, og dem, der fordyber sig i naturen. Således brød kampen ud mellem dem, der søger mig med Ånden, og dem, der forventer alt på en materiel måde.

9. Hvor tåbelige var de, der hævdede, at videnskaben er forkastelig i Guds øjne! Jeg har aldrig erklæret mig som modstander af den, da Jeg er begyndelsen og enden på al videnskab. Men de, der gjorde deres videnskab til deres lov, var materialister. For at hylde deres videnskab glemte de Gud, ham, der med sin guddommelige visdom har skabt alt.

10. Hvad var den sande betydning af den lignelse, som Jeg gav de første? Dens indhold blev forklaret af den guddommelige stemme, der for første gang gav sig til kende i mennesket gennem dets samvittighed for at advare det om de prøvelser, som livet ville byde på. Det var den faderlige stemme, der i al kærlighed sagde til barnet: »Forbered jer, vær vågne og bed, så I ikke falder i fristelse. Vær på vagt! Væk jeres sanser og evner, så I kan bestå den prøve, som Jeg har stillet jer over for i kampen mellem ånden og kødet, hvor de evige værdier skal sejre over den elendighed, som den forgængelige krop udgør. Se på alt, hvad der omgiver jer, men gå forsigtigt, så I ikke snubler. Den krop, I besidder, og gennem hvilken I opfatter alle disse vidundere og herligheder i skabelsen, er et svagt væsen, som I må lede gennem Ånden. Lad den ikke påtvinge jer sine jordiske ønsker og tilbøjeligheder. Lær den kun at gøre brug af det, der er nødvendigt for at følge min lov.

11. Hvem kan rådgive jer ved hvert af jeres skridt? Samvittigheden, det guddommelige lys, som Jeg har efterladt i jer, for at det skal være jeres lys og jeres vejleder på livets rejse. Og hvordan kan I blive lydhøre over for denne stemme og dette kald? Gennem bønner, som er måden at træde i forbindelse med jeres Fader på. Når I forbereder jer på denne måde, vil jeres tilværelse på jorden være et evigt Eden!

12. Men Jeg siger jer: Den inspiration, som Jeg lagde i mennesket, blev ikke taget til hjerte, og således trådte smerten ind i dets liv.

13. Mange gør i dag nar af de inspirationer, som menneskene modtog om det åndelige. Men i denne tid, som er lysets tid, vil menneskeheden forstå de lærdomme, der blev åbenbaret i fortiden. Men for at nå så langt vil den stadig være nødt til at smage mange frugter fra høsten af det videnskabens træ, som den selv har opdyrket.

14. Ja, hvis menneskene fra det første øjeblik, hvor de fik kendskab til det gode og det onde, havde plejet videnskabens træ med ægte kærlighed, så siger jeg jer: De frugter, de ville have høstet, ville have været helt anderledes. Se, hvor meget godt alle dem, der har gjort brug af disse frugter med ædle hensigter, har gjort for menneskeheden.

15. Hvor lang tid har menneskene haft brug for til at overbevise sig selv om deres fejltagelser, og hvor lang tid vil der endnu skulle gå, før de kan gøre det onde, de har sået, godt igen. Men Jeg vil bistå dem med alt, hvad de har brug for, så de kan give deres ånd den oprindelige renhed tilbage.

16. Jeg vil modtage jeres ånd, når den sidste menneskelige generation på denne verden har levet som i et hellegdom, når den har gjort sin tilværelse til et sandt paradis, opnået gennem åndeliggørelsen af sit liv.

17. Dette vedrører mennesker fra andre tider; men det er godt, at I reflekterer over disse lærdomme, så I kan bane vejen for dem, der kommer efter jer, og for deres efterkommere, indtil den tid kommer, som Jeg har henvist til i denne lektion.

18. Min Ånd udsender sit lys og oplyser den sti, ad hvilken jeres ånd skal komme til mig, og hvor Jesu fodspor er præget. Den, der skrider fremad på min vej, føler, at han genvinder sin tabte arv, ligesom den, der fjerner sig fra den, føler sig arveløs.

19. Det er dommens tid, men ikke desto mindre er det ikke mit ønske, at menneskene skal underkaste sig min lov af frygt for min retfærdighed, men at de skal bøje sig for min guddommelige kærlighed.

20. I er en skabelse af min uendelige barmhjertighed, og jeg vil føre jer til fuldkommenhed. Århundreder og hele tidsaldre vil passere over jeres ånd, og min mejsel vil ikke ophøre med at udjævne den. Intet guddommeligt værk kan forblive ufuldendt.

21 Mennesket har ved at udøve sin frie vilje afvejet fra sin udviklingsvej, indtil det havde glemt, hvorfra det stammer; og det er nået så langt, at dyd, kærlighed, det gode, freden og broderskabet fremstår som fremmede for dets væsen, og det betragter egoisme, laster og synd som noget fuldstændig naturligt og tilladt.

22. Det nye Sodoma findes over hele jorden, og en ny renselse er nødvendig. Det gode frø vil blive reddet, og ud af det vil der dannes en ny menneskehed. På frugtbare marker, der er vandet med tårer af anger, vil

mit frø falde ned, og det vil spire i hjertet hos de kommende generationer, som vil bringe deres Herre en højere form for tilbedelse.

23. Mesteren spørger jer: Har jeres ånd forberedt sig på at modtage den ånd-til-ånd-dialog, når mit ord er slut?

24. Jeres børn vil ikke længere høre mig gennem disse taleres forstandsevne, men I skal bane vejen for dem, så vil de tage et skridt fremad i åndeliggørelsen.

25. Det lys, der oplyser denne tid, er det sjette segls lys. Se lysestagen, der som en lyskilde af uudtømmelig tro oplyser alt, både de levende og de døde.

26. I dette lys finder videnskabsmanden inspiration, og filosofen og enhver, der ønsker at trænge ind i mysterierne, gør brug af det.

27. Men hvad er de syv segl? Hvad er det sjette segl? Kan I med sikkerhed besvare dette spørgsmål, som Mesteren stiller jer, og ville I kunne gøre det på en korrekt måde over for teologen og menneskeheden, hvis de stillede jer det samme spørgsmål?

28. Kort er den tid, hvor I endnu vil være som små børn. For derefter skal I blive disciple og til sidst mestre, der skal bære frøet til min sandhed ud på menneskehedens veje.

29. Jeg vil på denne dag åbne mit skatkammer, løfte et slør og afsløre en hemmelighed for jer, så I kan være stærke blandt menneskene, så I kan blive mestre.

30. Jeg havde forventet, at I gennem fordybelse i jeres studier til sidst ville opdage indholdet af denne hemmelighed, men indtil nu har I ikke gjort jer nogen særlig umage med at studere mit værk.

31. I har ikke handlet som de videnskabsmænd, der viet deres liv til studiet. Jeg siger jer dermed ikke, at I skal blive videnskabsmænd, for visdommen i min lære står over alle videnskaber. Jeg siger jer blot: Efterlign dem i deres udholdenhed. De plejer videnskabens træ, hvis frugter jeg har givet jer (alle), da jeg overgav jer det åndelige livs træ, for at I skal pleje det og nyde dets frugter for at nære jeres ånd.

32. Bed, så jeg kan finde jer forberedte og værdige, for mit ord vil blive nedskrevet for de kommende generationer, og I skal med jeres gerninger vidne om det.

33. Det er Lammet, der taler til jer, som åbenbarer disse lærdomme for jer og tyder disse hemmeligheder, for indtil i dag har kun dette været værdigt til at bryde seglene. Men det ubesmittede Lammes offer gør jer alle værdige til dette lys, og på det rette tidspunkt vil denne viden nå ud til alle jordens ender.

34. Jeg taler også til jer som Skaberen, for Faderen er i Sønnen, ligesom Sønnen er i Faderen og i Helligånden.

35. Disciple, ud af mig er de tre væsenstyper fremkommet: den guddommelige, den sjælelige og den materielle. Som skaber og ejer af alt det skabte kan jeg tale til jer på en guddommelig og samtidig forståelig måde. Da den materielle natur er fremkommet ud af mig, kan jeg også gøre min stemme og mit ord fysisk hørbart og dermed forståeligt for mennesket.

36. Jeg er den fuldkomne videnskab, oprindelsen til alt, årsagen til alle årsager og det lys, der oplyser alt. Jeg står over alt det skabte, over al lærdom.

37. For at Gud kunne kalde sig »Fader«, lod han åndsvæsener fremkomme fra sit skød, skabninger, der lignede ham i deres guddommelige egenskaber, og forvandlede dem til menneskelige væsener, så de kunne besidde de tre naturer. Men først forberedte Faderen deres hjemsted, jorden, med dens indre af klippe og ild, med dens luft, vand, metaller, gasser og lys. Alt dette var som et rige, stærkt og urokkeligt, for at tjene som grundlag for menneskets hjemsted: mineralriget.

38. Skaberen ønskede at udsmykke dette hjemsted, og til det lod han planter og træer med deres blomster og frugter spire frem af jorden, for at mennesket kunne finde næring, skygge, forfriskning, inspiration, lindring og glæde i dem, og dette var så at sige et nyt rige: planteriget.

39. Mennesket skulle ikke være alene, og derfor gav Faderen ham de lavere stående væsener, de vilde dyr, fuglene og fiskene som venner og tjenere. Alle væsener, der lever i jordens indre og på dens overflade, dem, der vugger sig i vinden, og dem, der befolker vandene, for at barnet kunne finde sit levebrød hos de ene, venskab hos de andre og støtte hos atter andre. Da denne art således var skabt, opstod der et nyt rige på jorden: dyreriget.

40. Disse tre riger udgjorde i deres harmoni én eneste verden. Da alt var som en stor fest, som Herren havde fyldt med liv, lys og nåde, sendte han mennesket, det væsen, der lignede sin Skaber, og i hvilket guddommeligheden afspejles; i hvilket Gud havde lagt en gnist af sin ånd, samvittigheden, for at dette således udrustede væsen på sin udviklingsvej skulle nå sjælens fuldkommenhed.

41. Disse tre riger, der udgør jeres verden, blev skabt i syv udviklingsfaser, som nogle mennesker har kaldt »dage«.

42. Med fuldkommen tålmodighed skabte Faderen alt det nødvendige for sine børns vej og liv. Således skabte han i en periode solen og

stjernerne, i en anden jorden med dens planter og havene, i en yderligere periode dyrene og til sidst mennesket.

43. Alt blev forberedt, ordnet og planlagt på forhånd, så mennesket ikke skulle støde på nogen form for ufuldkommenhed, men ved hvert skridt opleve mirakler og fuldkommenheder og overalt finde sin Faders kærlighed og Hans nærvær i alt det skabte.

44. Da alt stod klar, sagde Jeg til mennesket: »Her er dit hjem, her er dit midlertidige rige. Begiv dig af sted, drik af kilderne, smag og nyd frugterne, lær alt at kende og hæv dig til herre over jorden*, det er dit rige.« — Da mennesket åbnede sine øjne for lyset og livet, følte det salighed, da det blev kærtegnet af strålerne fra kongestjernen; det nød vandets friskhed og den dejlige smag af frugterne, der bød sig til dets mund.

**I de fleste bibeloversættelser står der (og bliver undertiden misforstået): »Underlæg jer jorden.« Den foreliggende oversættelse følger den spanske originaltekst, og i de efterfølgende vers fremgår det tydeligt, at mennesket også skal vise sig værdigt til denne kaldelse og dette store ansvar i overensstemmelse med de guddommelige bud og Jesu Kristi eksempel, som jo også er vores Herre. I denne sammenhæng henviser vi til 162, 52-54, hvor vi også mindes om visdommen og fuldkommenheden i vores Skaberfaders værker, og også 167, 39 gør det klart, at kærlighedsbudet naturligtvis gælder for hele skabelsen.*

45. Men I ved, at mennesket på grund af sin frie vilje fra begyndelsen havde svagheder, gennem hvilke det lærte smerten, arbejdet, møjen, mørket og faldet at kende.

46. Alt var på forhånd gennemtænkt og forberedt, så ånden kunne finde vejen til sin udvikling. Da åbenbarede Faderen sin lov for ham gennem samvittigheden, for at han kunne erkende lysets vej og harmonien med Guddommen og med naturen. Allerede dengang åbenbarede intuitionen for mennesket eksistensen af dets egen ånd, hvis samvittighed – som er mit eget lys – lærte det at skelne det gode fra det onde og indre ansporede det til at følge den rette vej. Derefter forberedte Faderen vejen og helligdommen for menneskets ånd.

47. I begyndelsen af telttiden lod Herren menneskene formere sig og befolke jorden. Han bekendtgjorde sin eksistens, sin tilstedeværelse og sin retfærdighed ved at tale til menneskene gennem naturkræfterne, som – den ene gang velgørende og den anden gang fjendtlige og ubarmhjertige – korrigerede fejltagelserne eller belønnede de gode gerninger.

48. Men det var ikke kun elementernes stemme, der talte til jer om mig; jeg sendte også mennesker til verden, som rådede til dyd, holdt

menneskenes ånd vågen og lærte dem om eksistensen af et guddommeligt væsen, som de skulle tjene og tilbede.

49. Dette var den første tid, det første åndelige rige, hvor Faderen regerede i menneskets hjerte, som fuld af nåde levede i det hjem, der var skabt for hans ånd.

50. Men dette hjem, som Herren begyndte at opbygge i sine børns hjerter, måtte han ligeledes udforme i tre tidsaldre eller riger.

51. Den anden tid eller det andet rige grundlagde Faderen, da hans Ord blev menneske i Jesus og levede blandt menneskene; og den tredje tid, hvormed dette værk af åndelig fuldkommenhed afsluttes, indledte han med sin komme som Helligånden i denne tid, hvilket udgør det tredje rige.

52. I den første åbenbarede den guddommelige Ånd sig som retfærdighed, i den anden var han kærlighed, og for at bringe dette værk til sit højdepunkt i den tredje tidsalder viste han sig som visdommens og åbenbaringens lys.

53. Se her tre riger, der udgør ét, tre tidsaldre, hvor et værk af åndelig fuldkommenhed fuldendes, tre epoker, der rummede en hemmelighed, som Mesteren har afsløret for jer i dag. Men vær jer bevidst, at disse tre riger er blevet skabt i syv afsnit, hvor I har et billede heraf i skabelsen af den materielle natur — syv etaper, hvoraf den sidste er Åndens fuldkomne hjem.

54. Den første af disse åndelige udviklingsfaser i verden repræsenteres af Abel, Faderens første tjener, som bragte sit brændoffer til Gud. Han er symbolet på ofringen. Misundelsen vendte sig mod ham.

55. Den anden fase repræsenteres af Noah. Han er symbolet på troen. Han byggede arken på grundlag af guddommelig inspiration og førte menneskene ind i den for at redde dem. Mod ham rejste folkemængden sig med sin tvivl, hån og hedenske indstilling i ånden. Men Noah efterlod sit frø af tro.

56. Den tredje periode symboliseres af Jakob. Han legemliggør styrken; han er Israel, den Stærke. Han så åndeligt himmelsstigen, som I alle vil bestige for at sætte jer ved Skaberens højre hånd. Herrens engel rejste sig imod ham for at sætte hans styrke og udholdenhed på prøve.

57. Den fjerde symboliseres af Moses; han legemliggør loven. Han fremviser tavlerne, hvorpå den er nedskrevet for mennesker i alle tider. Det var ham, der med sin umådelige tro befriede folket for at føre det ad frelsens vej til det forjættede land. Han er symbolet på loven.

58. Den femte tidsperiode repræsenteres af Jesus, det guddommelige Ord, det pletfri Lam, som har talt til jer i alle tider og fortsat vil tale til jer. Han er kærligheden, for hvis skyld han blev menneske for at leve i

menneskenes verden. Han led dens smerter og viste menneskeheden vejen til ofring, kærlighed og barmhjertighed, hvorpå den skal opnå forløsning fra alle sine synder. Han kom som mester for at lære, hvordan man vokser op under beskedne kår og alligevel lever i kærlighed, går så langt som til selvopofrelse og dør i kærlighed, tilgivelse og velsignelse. Han legemliggør den femte etape, og hans symbol er kærligheden.

59. Den sjette tidsperiode repræsenteres af Elias. Han er symbolet på Helligånden. Han kommer på sin ildvogn og bringer lyset til alle nationer og alle verdener, som er ukendte for jer, men kendte for mig, fordi jeg er Faderen til alle verdener og alle skabninger. Dette er den fase, I i øjeblikket lever i — Elias' fase. Det er hans lys, der oplyser jer. Han er repræsentanten for de lærdomme, der var skjulte, og som nu åbenbares for mennesket i denne tid.

60. Den syvende tidsperiode legemliggøres af Faderen selv. Han er målet, udviklingens højdepunkt. I ham ligger nådens tid, det syvende segl.

61. Hermed er mysteriet om de syv segl løst. Det er grunden til, at Jeg siger jer, at denne epoke indeholder det sjette segl. For fem af dem er allerede forbi, det sjette er nu løst, og det syvende forbliver endnu lukket; dets indhold er endnu ikke kommet, det tager stadig tid, før denne fase indfinder sig hos jer. Når den er her, vil nåde, fuldkommenhed og fred herske. Men for at nå dertil – hvor mange tårer vil mennesket endnu måtte udgyde for at rense sin sjæl?

62. Når renselsen er afsluttet, vil fristelsen blive holdt i skak. Krigene mellem mennesker vil ophøre, og der vil ikke længere være nogen splid eller fordærvelse. Da vil fredens og nådens rige indtræde, menneskeheden vil opnå stor åndelig fremgang, og dens forbindelse med Faderens Ånd vil være direkte.

63. Ligesom Jeg har åbenbaret for jer, at mennesket ligner sin Skaber, siger Jeg jer nu, at dette materielle rige, som Jeg har skabt med nåde og fuldkommenhed, er en åben bog, der altid har talt til jer om de tre riger, de tre tider og Faderens magtfuldkommenhed. Skabelsen blev ligeledes skabt på en sådan måde, at de syv stadier i dens tilblivelse skulle være et forbillede for de syv segl, den store livets bog, hvis slør, der skjulte dens hemmelighed, Jeg har trukket væk med mit ords lys.

64. Lad lyset fra det sjette segl oplyse jer.

65. Kun jeg vil kunne sige, hvornår den sjette fase slutter, og den syvende begynder. I lever i den sjette fase, i Elias' tid, i den tredje tid. Men selvom I er helt omgivet af lyset fra min Ånd, der strømmer ud af mit ord, har I endnu ikke frigjort jer fra synden, og I har heller ikke nået fuldkommenheden ved at forene jer fra ånd til ånd med min

guddommelighed. Men jeres børn, de kommende generationer, vil nå denne renhed og vil være mine disciple, der åndeligt kommunikerer med deres Mester, sande profeter på verdens vej. De vil leve i fred og i harmoni med alle love og til sidst skabe den menneskelige ånds sande hjemsted på jorden.

66. Sandelig, Jeg siger jer: Indtil disse profetier går i opfyldelse, vil mange sole gå ned, meget vand vil falde fra himlen, mange år vil gå og blive glemt af menneskene, og også mange generationer. Men til sidst vil den tid komme, hvor Faderen kroner sit værk på denne planet.

67. Tag denne enkle undervisning med jer, som er klar som dagens lys og gennemsigtig som vandet, så I i stilheden i jeres kammer, i nattens fordybende timer, kan udforske og overveje det, som Jeg har åbenbaret for jer, og I vil kunne styrke jer ved dets fuldkommenhed.

Min fred være med jer!

Undervisning 162

1. Der går ikke en dag, hvor menneskeheden ikke skælver over en prøvelse eller undrer sig over en begivenhed, som den betragter som usædvanlig, og alligevel har den hverken forstået den tid, den lever i, eller meningen med hver af disse prøvelser. Med hvilken klarhed forkyndte de gamle profeter Joel, Daniel og apostlen Johannes jer, hvad der ville ske i disse tider. Men hvor ligeglade har denne tidsalders mennesker været over for deres Herres opfordringer! Når de en sjælden gang bryder igennem deres ligegyldighed og materialisme, er det kun for at spørge sig selv: »Hvad foregår der dog på jorden, hvor alt er trængsel, krig, smerte, ødelæggelse og død?« Men de våger ikke, beder ikke og tænker heller ikke over det, der er blevet åbenbaret for dem, for indtil i dag har de kun været interesseret i de falske tilfredsstillelser, som verden skænker dem.

2. Jo mere menneskene føler sig trængt, jo mere de trues af de katastrofer, de selv har udløst, desto mere tror de, at deres egne kræfter er tilstrækkelige, i stedet for at søge tilflugt hos mig, bønfalde om min barmhjertighed og bede om min hjælp. De lader sig rive med af deres laveste lidenskaber og gør deres had og magtbegær til de våben, hvormed de vil kæmpe og forsvare sig. Men hvornår har I nogensinde oplevet, at det onde kan bekæmpes med det onde?

3. Jeg vil tillade, at menneskene fortsætter i deres hovmod og praler af deres materialisme, at de endnu en tid fortsætter i deres mangel på næstekærlighed, så de kan se, hvor deres lidenskaber fører dem hen. I mellemtiden vil Jeg gøre mig mærkbar i hjertet hos hver enkelt, der er forberedt og som venter på mig.

4. Jeg har udgydt min Ånd over enhver ånd og alt kød, for at mænd og kvinder kan profetere i overensstemmelse med profetien. Jeg taler til jer gennem drømme og åndelige syner og giver menneskeheden tegn gennem naturkræfterne, for at der blandt menneskene skal fremstå et stærkt, stort folk – så stort, som de aldrig før har kendt. Dette folk vil tilintetgøre det onde, det møder på sin vej, og der vil ikke være nogen fjende, som det ikke vil besejre, ej heller nogen mur, som det ikke kan overvinde. Dets tilhængere vil trænge frem overalt, dets kald vil blive hørt af hele menneskeheden, dets ord vil sætte en stopper for enhver falsk handling, og det vil lykkes det at lade alle mennesker erkende sandheden. Foran dets fremfærd vil doktriner, religioner, ideologier og videnskaber, der skjuler sandheden, skælve.

5. I, der hører dette ord – tak Herren, jeres Fader, for at det er blevet jer til del at opleve opfyldelsen af mit løfte, som blev overleveret gennem de gamle profeter, dem, der allerede profetisk havde forkyndt jer min

åbenbaring, da en af dem forkyndte jer, at »min Ånd skal udgydes over alt kød.«

6. Vær vågne og vær stærke, så I kan blive en del af dette folk af tapre soldater, som Jeg snart vil samle. Tro ikke – og det har jeg allerede sagt til jer ved mange lejligheder – at det kun er jer, der hører til dette folk. For det er ikke kun dem, der har hørt mig i denne form for åbenbaring, der vil blive velsignet med kendskabet til min lære. Husk, at mit afkom er spredt over hele jordkloden.

7. Disse profeter fra fortiden modtog ingen jordisk magt eller bemyndigelse; de var ikke tvunget til at underkaste sig nogen autoritet, og de koncentrerede sig udelukkende om at adlyde deres Herres anvisninger, som lagde sit ord på læberne af dem, han havde udvalgt.

8. Fyldt af tro og mod lod intet dem afholde fra deres opgave at undervise folket i min lov og afholde det fra religiøs fanatisme ved at gøre det opmærksom på præsternes ligegyldighed og vildfarelser.

9. Hvis I tænker lidt over det og studerer skrifterne, vil I indse, at der hos alle profeter kom et eneste væsentligt indhold til udtryk, som de i deres ord overbragte til menneskene. De gav menneskene formaninger, åbenbaringer og budskaber uden de vildfarelser, der kendetegnede den materialistiske kult, som folket udøvede i den tid. De lærte at følge Guds lov og ord og hjalp menneskene med at komme i forbindelse med deres himmelske Fader.

10. Folk, finder I ikke en stor lighed mellem disse profeter og disse talspersoner, gennem hvilke Jeg i øjeblikket taler til jer? Også på disse sidstnævntes læber lægger Jeg essensen af Min lov; gennem deres ord når Min inspiration frem til jer, og strålende strømmer undervisningen ud af dem, som opfordrer tilhørerne til at søge deres Herre på den reneeste måde. De taler uden frygt for, at der blandt de mange, der lytter til dem, også er spioner eller fanatikere. De udfører hengivent deres opgave i deres Faders tjeneste, så han gennem dem kan tale til menneskeheden og give den disse undervisninger, som vil åbne nye veje til lyset for mennesket.

11. Folk, der er ikke blot en stor lighed mellem disse profeter og disse stemmeførere, men der er også et fuldkomment forhold mellem dem. De forkyndte disse, og det, som de for længe siden forudsagde, oplever disse tjenere nu.

12. Tro ikke, at hele folket i de tider troede på det, som dets profeter forkyndte. Nej, ofte måtte de udholde deres medmenneskers hån, præsternes trusler og de magtfuldes forfølgelse. Det var nødvendigt, at profetierne, der forkyndte Guds dom over menneskene, gik i opfyldelse, for at alle kunne tro på den sandhed, som Herrens tjenere forkyndte. Ofte

gik deres forkyndelser først i opfyldelse, da de ikke længere var i denne verden. Også i denne tid har disse mine børn oplevet hån, bagvaskelse og ligegyldighed fra dem, der har lyttet til dem. Men mit ord vil blive kendt uden for disse forsamlingssteder, selvom det bliver hånet og afvist. Også det, som jeg har forkyndt jer, vil gå i opfyldelse, og da vil menneskene rette deres opmærksomhed mod det, som de før betragtede med foragt eller ligegyldighed.

13. Ligesom det folk dengang blev gennemsyret af troen på den usynlige Gud, som er fuld af magt og retfærdighed, så snart det troede på det, som dets profeter forudsagde, så vil også dette folk, som nu har modtaget denne åbenbaring, blive fyldt af en urokkelig tro, der vil blive styrket gennem den forkyndelse, det har modtaget fra sin Herre. Denne tro er absolut nødvendig, for at det vidnesbyrd, der kommer fra jeres læber, skal være fuldt af overbevisningskraft. Men Jeg har allerede sagt jer, at hvis I ikke forstår at vidne om Mig, vil Jeg gøre det, når tiden er inde, for Jeg vil ikke lade Mine løfter forblive uopfyldte.

14. Hvor ofte i Guds folks historie har menneskene med deres ulydighed modsat sig min vilje, men trods deres vildfarelser gik mit ord i opfyldelse. Det samme vil ske i denne tid. Ikke alle vil være lydige mod mine anvisninger. Mens nogle fortolker mine anvisninger korrekt, vil andre i bestræbelsen på at forene det ædle og sande med det lavtstående og kødelige forsøge at sætte sig over min vilje uden at forstå, at den guddommelige vilje, som er magt og uendelig retfærdighed, dømmer alle uretfærdige handlinger begået af dem, der har vanhelliget mit ord.

15. Jeg siger jer dette, fordi Jeg ved, at der vil opstå forvirring blandt jer, hvilket Jeg allerede forudsiger jer i denne tid. Men Jeg vil bevare den bog, hvori mit ord er nedskrevet, så den senere kan bringes ud til hele verden og vidne om det, som Mesteren har sagt jer i sin nye åbenbaring.

16. Lyt til mig gennem mine nye profeter, som I kalder for talspersoner, og fortolk mit ord korrekt, så I derefter kan opfylde de opgaver, jeg har givet jer.

17. Mens menneskene ønskede at se mig som en utilnærmelig, fjern Gud, har jeg sat mig for at bevise for dem, at jeg er dem nærmere end øjenvipperne er deres øjne.

18. De beder mekanisk, og når de ikke straks ser alt det, de indtrængende har bedt om, gå i opfyldelse, udbryder de modløst: »Gud har ikke hørt os.«

19. Hvis de forstod at bede, hvis de forenede hjerte og forstand med deres sjæl, ville de i deres ånd høre Herrens guddommelige stemme og føle, at hans nærvær er dem meget nær. Men hvordan skal de kunne

mærke mit nærvær, når de beder til mig gennem ydre ritualer? Hvordan skulle de kunne opnå, at deres sjæl bliver følsom, når de selv tilbeder deres Herre i billeder, som er skabt af deres egne hænder?

20. Jeg ønsker, at I skal forstå, at jeg er meget tæt på jer, at I let kan forene jer med mig, føle mig og modtage mine inspirationer.

21. Hvis I nøje betragter de åbenbaringer og læresætninger, som Jeg har givet jer gennem tiderne, vil I kun opdage én vej, der kan føre jer til målet om åndeliggørelse. Tænk på, at det er mig, der har lært jer de fuldkomne og virkningsfulde midler og veje til at komme til mig. Jeg forstår ikke, hvorfor I lader jer forføre af falske lærdomme, der kun fremmer jeres fanatisme og øger jeres uvidenhed.

22. Da loven blev givet til verden, sagde Jeg til jer: »Du skal ikke have andre guder ved siden af mig.«

23. Da en kvinde i den anden tidsalder spurgte Jesus, om Jerusalem var det sted, hvor hun skulle tilbede Gud, svarede Mesteren hende: »Tiden kommer, hvor hverken Jerusalem eller noget andet sted er det rette sted at tilbede Gud, for han vil blive tilbedt i Ånden og i sandheden«, det vil sige fra ånd til ånd.

24. Da mine disciple bad mig om at lære dem at bede, gav jeg dem som forbillede den bøn, I kalder »Fadervor«, hvorved jeg gjorde det klart for dem, at den sande, fuldkomne bøn er den, der ligesom Jesu bøn kommer spontant fra hjertet og stiger op til Faderen. Den skal indeholde lydighed, ydmyghed, syndsbekendelse, taknemmelighed, tro, håb og tilbedelse.

25. Hvor mange lektioner fulde af åndelighed har Faderen givet jer gennem alle disse budskaber, og hvor meget er hans lov og hans lære blevet forvrænget på jorden! Denne materialisering, den vedvarende vanhelligelse og forvrængningen af det, som Jeg har overleveret jer i ren form, er årsagen til det kaos, som menneskeheden i øjeblikket lider under — både i det åndelige og i det materielle, disse to livsformer, som altid har været forenet i mennesket. For det ville ikke være muligt at røre ved den ene uden at den anden også blev berørt.

26. Undrer I jer over, at mange mennesker i disse tider forlader mig, og at andre folkeslag har afvist min lære? Er I berørte, når I ser, at de materialistiske lærer spreder sig yderligere blandt menneskeheden? Hver af jer skal lytte til sin samvittigheds stemme og spørge sig selv, om han med sit liv har afgivet et sandfærdigt vidnesbyrd om den lære, der er indeholdt i mit ord.

27. Min dom vil komme over de alvorlige overtrædelser og fejltagelser, der er begået mod min lov. Der vil ikke være en eneste fejltagelse, som ikke vil blive rettet af den fuldkomne Mester. I må ikke lade jer forvirre.

Ret jeres fejl og døm ikke. Forstå, at *jeg* aldrig straffer *jer* – I straffer jer selv.

28. Jeg kaster lys over den, der har syndet i uvidenhed, og bevæger den, der bevidst har syndet, til anger, så begge med fuld tillid til min tilgivelse kan gå i gang med at gøre det begåede fejltrin godt igen. Dette er den eneste vej til mig.

29. Tænk over alt dette, I gejstlige, som leder menneskene ad religionernes forskellige veje. Bed og før jeres menighed mod åndelighed. Det er nu på tide, at I omvender jer fra jeres vildfarelser og indleder en kamp mod den menneskelige materialisme, som er død og mørke for sjælen. Til dette skal I bruge min sandhed, tage mit ord som våben og leve efter min lære.

30. Jeg har ingen præference for det ene eller det andet trossamfund. Ikke Jeg, men I vil afgøre, om I står på min side. For hvis I gør det, vil I også have opnået at forene jer alle i Ånden.

31. I er blevet til disciple fra at være små børn; alligevel ser Jeg, at I ikke gør yderligere fremskridt åndeligt, og dermed hjælper I ikke jeres medmennesker. Ja, folk, I bremser de nyankomne skares fremskridt på grund af jeres manglende fremskridt i min lære. I har skabt en barriere, der gør det meget vanskeligt for en af jeres brødre og søstre at komme et skridt længere, end I er kommet.

32. Ligesom *Jeg* selv ved denne forkyndelse giver *jer* den sidste lektion, I endnu kan forstå, skal I omsætte Mine undervisninger til handling helt til det sidste.

33. Hvis I endnu ikke er forberedte, er det fordi I, selvom I hører mig, endnu ikke virkelig har forstået mig. Hvis I ikke har forstået mit ord, er det fordi I ikke har tænkt over det. Hvis I indtil i dag ikke har udøvet ægte kærlighedshandlinger, så er det fordi I ikke har ladet mit ord om kærlighed vække medfølelse i jer; og hvis I ikke har modtaget mere, end I har modtaget indtil i dag, så er det kun fordi jeres fortjenester har været sparsomme.

34. De skarer, der kommer for at høre mit ord, ville være større, hvis de kunne se værdige forbilleder i jer, som de kunne følge, for jeres gerninger ville da være et bevis på høj agtelse, tro og lydighed over for mit værk og på, at I følger min lære.

35. Jeg har lært jer at bede, så I gennem bønnerne ikke blot nærmer jer Faderen, men også jeres medmennesker i nød for at bringe dem jeres budskab om fred. Men når Jeg spørger jer, hvad jeres ånd har følt, da den bad for nationerne, for enkerne, for de forældreløse, for dem, der hungrer efter brød, for de fængslede og for de syge, kan I kun sige til mig: »Herre,

Du er den eneste, der kan vise de trængende godgørenhed.« Vi er så umodne og så uvidende, at vi ikke er i stand til at føle med vores medmenneskers smerte eller på afstand forstå, hvad der overgår dem. Vi nøjes med at bede Dig om, at Du må udgyde Din uendelige kærligheds nåde over dem. For i lyset af så store åndelige behov må vi indrømme, at vi ikke engang er begyndere. Kun Du kan fortælle os, hvad vores ånd har udrettet under sin bøn.“

36. I det mindste i dette øjeblik er I ærlige og indrømmer jeres uvidenhed og jeres umodenhed. Derfor velsigner Jeg jer, og Jeg gør Min lære endnu klarere, så selv det mest uuddannede menneske kan forstå den.

37. Folk, I ved, at de åndelige væsener nærmer sig menneskene, og at den indflydelse, de udøver på menneskene, afhænger af disse væseners sindstilstand. I skal vide, at når I beder for en medmenneske, løsner jeres ånd sig fra jeres krop for at nærme sig den, I beder for. Drag heraf den konklusion, at den åndelige indflydelse, I giver dem, I netop beder for, vil afhænge af jeres forberedelse og den grad af renhed og åndelighed, I har opnået i jeres liv.

38. Vær ikke bange, når Jeg siger jer, at I hele tiden er omgivet af usynlige væsener. Mange af dem har brug for jeres hjælp. Vigt dem jeres tanker, jeres ord og jeres kærlighedsgerninger, så de kan finde vejen til lydsighed og se lyset.

39. De våben, jeg giver jer, er ikke af den slags, der tager liv; de gør ingen blinde, udgyder intet blod og forårsager ingen smerte; de efterlader ingen enker og forældreløse, ej heller hjem, der er faldet i elendighed. For de våben, jeg har overladt jer, er kærligheden, barmhjertigheden og tilgivelsen, så I med deres hjælp kan kæmpe for at omdanne de onde påvirkninger til lysets svingninger.

40. I jeres bønner skal I altid også rette en tanke mod de væsener, der – uden at blive set af kroppens øjne – fælder tårer i jeres nærhed. Men forsøg ikke at nå frem til dem eller tvinge dem til at give sig til kende, medmindre det sker gennem tankerne. Forstå, at de våben, jeg har givet jer, er våben af kærlighed, opløftelse og fred.

41. For at blive mestre i denne min lære er det absolut nødvendigt, at I studerer min undervisning indgående. Jeg siger jer også, at der findes åndelige væsener fulde af lys og visdom, som jeg har udpeget som beskyttere. De er utallige og arbejder utrætteligt i Faderens værk, som har skabt alt. Stol på, at I hverken er alene eller afhængige af jeres egne kræfter, men at I er omgivet af væsener, der ydmygt og uden pral våger over jer og samarbejder med jer, så I kan stige åndeligt.

42. Den guddommelige lov er indeholdt i to bud: at elske Gud, som er jeres Fader, og i ham at elske jeres medmennesker. Det er netop det, de væsener gør, som menneskeheden kalder skytsengle, beskyttere, lysånder og højere væsener.

43. Efterlign dem, hjælp dem i deres mission, så vil der opstå en stor åndelig harmoni, som skal herske blandt alle børn af min guddommelighed. Af denne harmoni vil freden udspringe, sjælens højeste belønning i evigheden.

44. Jeg har sagt jer, at jeres materielle liv er begrænset, og Jeg minder jer om det, så enhver kan erkende, om han har opfyldt den opgave, som Faderen har tildelt ham. Hvis I har glemt dette, minder Jeg jer om det, så I kan begive jer ud for at gøre jeres pligt som gode disciple.

45. Jeres tilværelse på jorden er kort. Så snart I indser dette, beder I mig om mere tid og siger til mig: »Herre, giv mig tid til at fuldføre min opgave.« Jeg siger jer blot dette: Solen står ikke op eller går ned et øjeblik tidligere eller senere, end Skaberen har bestemt. Alt styres af en ufejlbarlig lov. Derfor vil I ikke leve et sekund længere på jorden, end det er bestemt for jer. Det er grunden til, at mit ord for jer lyder som evighedens ur, der råder jer til at udnytte tiden.

46. Mens den strålende dag i evigheden nærmer sig for jeres sjæl, nærmer natten sig jeres krop. Forstå dette og sig ikke, at I opfylder min lov, blot fordi I hører mit ord. Forsøg ikke at »opfylde« den efter jeres egen tankegang, men ved at tage mine guddommelige undervisninger som udgangspunkt.

47. Tænk på: Når I en dag befinder jer i det åndelige væsen, efter at I har opfyldt jeres pligter og opgaver i dette liv, vil Jeg tillade jer at påvirke denne jordiske menneskeheds bevidsthed, at inspirere og oplyse den og således bistå den på dens udviklingsvej.

48. Jeres opgave er delikat; for at udføre den skal I vise ydmyghed, ligesom Jesus lærte jer det, med den mildhed og aktive næstekærlighed, hvormed han udførte sin mission.

49. I må i den forbindelse give afkald på overlegenhedens og det sociale anseendes kappe, som kun rummer forfængelighed. I må frigøre jer fra egoismen og nedstige til de lasede og de udstødte for at trøste dem i deres lidelser. Således vil I være mine disciple, fordi I følger det eksempel, jeg gav jer.

50. Min barmhjertighed har skænket jer gaver, og I skal udvise lige så store godgørenheder.

51. Når jeres sind er rent, når I beder, og har vendt sig bort fra alle materielle påvirkninger, vil Jeg give jer det, I beder om for jeres

medmennesker. I vil da med forundring opleve, hvordan der fra jeres læber strømmer overflødig trøst til de lidende. Jeres indsats vil være frugtbar og velsignet, fordi I udøver min kærlighedslære.

52. Nu siger Jeg jer, at I ikke kun skal være velgørende over for jeres næste, men også over for de andre livsformer og arter, for alle er Herrens skabninger. Alt er Faderens fuldkomne værk, hvori hans visdom åbenbarer sig.

53. I naturen er alt liv, udvikling og forvandling inden for den samme.

54. Jeg lader jer vide, hvem I er, så I med denne forståelse kan være velgørende over for alle skabninger.

55. Lær jer selv at kende, lær jeres evner og jeres følelser at kende. Forveks ikke de rene følelser med lidenskaberne. Lær de tilbøjeligheder og instinkter at kende, der er kropens egne, så ånden altid kan beherske den. Nægt ikke jeres ånd mulighederne for at elske, for hvor egoisme hersker, kan den ikke stråle i kærlighed til jeres medmennesker. Når I elsker, så gør det åndeligt og på en måde, så jeres kærlighed gælder alle. Når I binder den til personer, begrænser den kun til bestemte mennesker, er I faldet for egoismen.

56. I kan betragte den åndelige kærlighed som universel kærlighed. Forbered jeres hjerte som en kilde, der modtager kærligheden fra min nåde som krystallklart vand og gennem jeres gerninger strømmer ud over jeres medmennesker.

57. Jo mere I føler denne kærlighed i jer, desto større vil den helende kraft være, som I lader strømme ind i sårene. Det vil være en ægte helende salve, der vækker den nedtrykte sjæl til nyt liv, og en duft, der fylder livet hos dem, der græder, med velduft.

58. Indse, at der ikke lever nogen åndelig kærlighed i menneskenes hjerter. De elsker ganske vist, men med en egoistisk kærlighed, der endda ødelægger deres eget liv, for lidenskab er som en orm, der æder de bedste følelser op. Når lidenskaber bryder ud i menneskets hjerte, ødelægger de til sidst alt det gode, han havde i sin sjæl. Lidenskab er den afgrund, der åbner sig for menneskets fødder, og som, når den river ham ned i sin dybde, får ham til at miste lyset og freden.

59. Se, hvordan min undervisning fjerner uvidenheden, så I kan anerkende mig som den guddommelige og eneste visdom og tilintetgøre de falske guder, ligesom Abraham gjorde, da han søgte Gud hinsides det, hans øjne så. Derfor indgik Jeg en pagt med ham, for at han skulle blive stamfader til det udvalgte folk. Da han blev sat på prøve, beviste han, at hans Gud var Skaberen og den levende Gud.

60. Også I skal bevise sandheden i disse åbenbaringer – med en ren livsførsel og med andagt, der er fri for overdreven og svulstig tilbedelse.

61. Husk, at på Moses' tavler var det bud indhugget, der siger jer: »Du skal ikke lave dig noget billede eller nogen afbildning af det, der er oppe i himlen, eller det, der er nede på jorden, eller det, der er i vandene 'under jorden'.«

62. Tænk på, hvor længe Jeg allerede har afholdt jer fra afgudsdyrkelse, for at I må erkende Mig som stående over alt det skabte, over alt, hvad der bevæger sig og forandrer sig, for at I må løfte jeres ånd derhen, til himmelriget.

Min fred være med jer!

Undervisning 163

1. Folk, jeg ser jeres tårer og hører jeres hulken. Jeg betragter jeres trængsler og lidelser. Jeg ser de lænker af fattigdom og afsavn, I bærer, den skuffelse, der tynger jeres hjerte, fordi I er kommet til den overbevisning, at der ikke findes retfærdighed eller næstekærlighed i verden. Så beder I og siger til mig: »Herre, jeg er ikke din fred værdig. Hvis jeg ikke fortjener dine goder, så giv mig styrke til at udholde livets lidelser og uretfærdigheder.«

2. I disse øjeblikke bliver min tilstedeværelse mærkbar, og den siger til jer: Mist ikke tålmodigheden, vær fortsat besindige, fortvivl ikke et eneste øjeblik, for I ved ikke, hvornår min fred vil banke på jeres dør. Læn jeres hoved mod mit bryst og lyt ikke længere til krigsråbene. Glem jeres trængsler og tænk på, at I ikke vil gå under, så længe I er hos mig. Kom til mig, følg jeres Fader og Herre. I mig vil I finde broren, ægtemanden, vennen, faderen.

3. Styrk jeres hjerte ved at lytte til mit ord, så I, når I genoptager livets kamp, gør det med rank ryg og løftet hoved, og så I kan smile fulde af tillid.

4. Tvivl ikke længere i prøvelsens stund, sig ikke, at Jeg ikke har hørt jer i smerten, i det sværeste øjeblik. Så længe der er et livspust i jer, så længe jeres krop ånder, så længe jeres forstand tænker og jeres sjæl lider, vil Jeg være hos jer, for Jeg er livet, der pulserer og vibrerer i hele universet.

5. Lær at bede – ikke kun i jeres tider med sorg, men også i jeres øjeblikke af glæde. Foran mig bringer I kun jeres tårer, lidelser og sorger, men i jeres glæder, når jeres hjerte er i feststemning, glemmer I mig; da lukker I dørene for mig.

6. Jeg må tale til jer og ruste jer til jeres kamp, som vil blive hård. Jeg ønsker, at der skal være lys i og omkring jer, at I skal udøve dyd både inden for og uden for jeres hjem, for så vil ingen kunne overraske jer, mens I sover (åndeligt).

7. Jeg har forkyndt jer, at der til dette land vil komme lange strømme af mennesker fra fremmede lande, som søger fred for deres hjerte og lys for deres ånd. De vil møde denne læres disciple, som de vil udspørge. De vil kræve, at de vidner om det, de har hørt, og underkaste dem en prøve for at bekræfte sandheden i dette ord.

8. Tror I ikke, at jeres hjerte da må være en sand kilde til næstekærlighed, godhed og lys, som er rede til at strømme over som hjælp i jeres medmenneskers nød? Ville det ikke glæde jer, hvis hvert hjem blandt mit folk var en skole, hvor den guddommelige undervisning blev anvendt i praksis?

9. I den anden tid bragte jeg min lære til mange steder i Judæa, og overalt fandt jeg et passende sted at lade mit ord høre. Mesteren var altid årvågen, og når han blev sat på prøve, blev han aldrig overrasket. Dalene hørte min stemme, bjergene gav genlyd af mine ord, havets bølger modtog svingningerne fra mine budskaber, og ørkenens ensomhed blev oplyst af min tilstedeværelse.

10. Jeg ønsker, at I skal forene jer, så dette folk kan være som en oase i verdens ørken. Jeg ved, at menneskene vil søge jer, for de vil blive trætte af at ødelægge, at synde, at dræbe. I lyset af lysets ord og de høje tanker vil den ånd, der i dag endnu slumrer, vågne, og min lære vil fremstå som en redningsark på jorden. Denne tid vil blive en prøvelse for dette folk, for mange hjerter vil være afhængige af dets vidnesbyrd.

11. Hvorfor altså fortvivle eller gøre oprør over for prøvelserne nu gøre oprør, når de er den mejsel, der udglatte jeres hjerte, så det i morgen kan og vil være sin Mesters tolk?

12. Jeg vil høre jer sige til mig: »Tak, Mester, Dine prøvelser har rettet mig, og Dit lys har opmuntret mig på vejen. Mine syge er blevet raske, og jeg har kunnet trøste de bedrøvede på min vej.«

13. Jeg forventer, at andre siger til mig, at jeg skal forberede dem, så de kan blive mine arbejdere, at jeg må betro dem arbejdsredskaberne, så de kan så fredens og kærlighedens frø i deres medmenneskers hjerter.

14. Min omsorgsfulde hjælp afhænger af jeres bøn om, at jeg må skænke jer den guddommelige gave at være arbejdere på den åndelige mark.

15. I dag vil jeg trøste jer i jeres lidelser: I syge, som I hele jeres liv har båret smertekorset, kom til mig, jeg vil helbrede jer. Jeg vil lære jer at kæmpe mod jeres sygdomme og i tålmodighed og ydmyghed afvente det øjeblik, hvor I bliver befriet for den lidelse, der tynger jer. Jeg vil også vise jer alt det, I har opnået på jeres soningsvej.

16. Kom til mig, alle I, der har bragt en byrde af lidelser med jer. Det er forgæves, at I søger helbredelse og trøst hos menneskene, for næstekærligheden er forsvundet fra menneskenes hjerter, og I må vide, at man ikke kan udføre mirakler uden næstekærlighed. Videnskaben alene er ikke nok til at befri verden fra dens smerter.

17. Forskerne betragter de guddommelige åbenbaringer fulde af forfængelighed som uværdige til deres opmærksomhed. De ønsker ikke at hæve sig åndeligt til Gud, og når de ikke forstår noget af det, der omgiver dem, benægter de det for ikke at skulle indrømme deres uformåenhed og uvidenhed. Mange af dem ønsker kun at tro på det, de kan bevise.

18. Hvilken trøst kan disse mennesker bringe deres medmenneskers hjerter, når de ikke erkender kærlighedens oprindelige princip, som styrer skabelsen, og desuden ikke forstår livets åndelige mening?

19. Jeg vidste, at disse tider med den materialistiske videnskabs herredømme, med egoisme og ligegyldighed over for dem, der lider og går til grunde, ville komme, og derfor tilbød Jeg jer at sende Trøsteren; her har I opfyldelsen af det løfte. Jeg er kommet i Ånden for at forklare jer alle hemmelighederne, så I kan blive lysets børn. Jeg bringer jer den guddommelige trøst fra denne åbenbaring, og med dens hjælp vil I kunne bestå alle livets prøvelser og hæve jer op til mig.

20. Jeg har kaldt på jer, og da I kom i mit nærvær, sagde I med tårer i øjnene, at I er de mest trængende på jorden; I lagde jeres elendighed for mine øjne og påpegede jeres manglende viden og jeres ringe evner til at bane jer vej gennem livets omskifteligheder. Da åbenbarede Jeg for jer, at I slet ikke er udstødte eller de allerfattigste. Jeg har sat jer på prøve, og I har klaget, fordi I følte jer forarmede, uden at have opdaget, at I i jeres ånd bærer en skat med jer.

21. Den syge græd, fordi han ikke havde en læge, der var tilgængelig for ham, så han kunne blive helbredt, og fordi han endnu ikke havde opdaget, at hans ånd besad en overflod af helbredende balsam.

22. Den, der græd på grund af sin uvidenhed, var ikke klar over, at i sit hjertes stilhed lød sin Mesters guddommelige stemme, der kaldte ham ind i det åndelige rige. Den, der anså sig for at være arveløs, havde ikke opdaget alle de gaver, som Faderen havde udstyret ham med, for at han kunne udføre sin opgave på jorden. Det var nødvendigt, at sandheden trængte igennem til jer og tændte lyset i jeres hjerter, så I kunne vågne op af jeres dybe sløvhed, rejse jer op fulde af tro og sige: »Vi er ikke alene, Herren er med os.« Vi er ikke udstødte, vores væsen er fyldt med Faderens gaver. Vi vil ikke gå under under smertenens byrde, for vi har den ubeskrivelige trøst fra Mesterens ord i vores hjerter, som skænker os sit lys på alle vores veje. Vi er ikke afhængige af menneskers vilje; vores skæbne afhænger ikke af dem, men af vores Faders vilje. Der vil ikke længere være forhindringer, faldgruber eller vildveje, der kan modløse os og afholde os fra at fortsætte på den sande vej. I smerten vil vi finde trøst, i mørke stunder vil vi lade lyset stråle, og i vores livskamp vil vi mærke, at styrken strømmer til os. Hvem har reddet os? Hvem har givet os helbredet og livet tilbage? Det har været Mesteren, der gennem sit guddommelige ord har ført os tilbage til den sande vej og skænket os den trøst, som han har lovet os siden de første tider.”

23. Elsk sandheden, o disciple, forstå den og lev efter den. Den, der kender sandheden, har i sig selv lykken at skue Guds lys. Han kender freden og vandrer urokkeligt på opfyldelsens stier.

24. Dette værk vil blive kritiseret og afvist af mange, når de får at vide, at åndelige væsener har givet sig til kende i det. Men vær ubesværede, for det vil kun være de uvidende, der bekæmper denne del af mine undervisninger.

25. Hvor ofte har Herrens apostle, profeter og sendebud talt til verden under indflydelse af åndelige lysvæsener, uden at menneskeheden var klar over det, og hvor ofte har hver enkelt af jer handlet og talt under åndelige væseners vilje, uden at I har bemærket det! Og netop dette, som altid har fundet sted, har Jeg nu bekræftet for jer.

26. I den anden tid lærte Jesus jer, at det menneskelige sind er en dør, gennem hvilken åndeverdenen kan trænge ind. Han lærte jer at frigøre jer fra de forvirrede væsener, der på menneskenes soningsvej på grund af de fejltagelser, de har begået, sætter dem på prøve gennem deres dårlige indflydelse; ligesom han også lærte, at fuldkomme jer i en sådan grad, at Helligånden må tale gennem menneskets mund.

27. Og dog, hvor ofte har man udnyttet disse åbenbaringer til egen vinding, og hvor meget er de blevet vanhelliget! Det er grunden til, at mit værk er blevet bekæmpet i denne tid og fortsat vil blive bekæmpet. Men de, der virkelig tror på det, vil fortsat studere og følge det, så de i morgen kan forklare mine undervisninger og aflede dem fra deres vildfarelse, som er forvirrede, og dem, der vanhelliger min lære.

28. I denne tid ønskede Jeg at redegøre udførligt for alle disse åbenbaringer og afslutte deres forklaring, og til dette formål sendte Jeg Elias, for at han kunne oplyse jeres forstand og berede vejen for jer, så I ikke skulle blive forvirrede ved mit komme og mine åndelige hærskares komme.

29. Elias, som åndeligt væsen, bankede på dørene hos denne tids udvalgte, som, uden at vide eller kende noget til den nuværende åbenbaring, så sig selv foruroliget, underkastet og besejret over for den åndelige kraft, der bankede på hans hjerte for at få ham til at vie sig til denne tjeneste. Dette var det første frø, som blev plejet af de første troende, og som bar de første blomster og de første frugter.

30. Planten voksede og blev til et ungt træ; dens blomster var åbenbaringerne fra lysvæsenerne, der kom til dette folk som budbringere, profeter, skytsengle og rådgivere. Frugterne var jeres Mesters åbenbaringer gennem hans guddommelige stråle, der har bragt jer livets søde smag.

31. Hvordan kunne I udrydde tanken om døden i jer selv uden at opleve eksistensen af de væsener, der tidligere var på Jorden, og som i dag lever usynligt i en anden verden? Hvordan kunne I befri jer fra dem, der lurar på jer og forvolder ondt, og hvordan kunne I leve i harmoni med dem, der kun bærer lys og godhed i sig? — Kun ved at mærke deres tilstedeværelse, høre deres stemme og følge deres råd — ved at opleve deres åbenbaringer og se, hvordan de udfører deres gerninger. Dette folks vidnesbyrd må spredes over hele verden for at overbevise *de* mennesker, der ganske vist siger, at de tror på livet, men ikke på opstandelsen og evigheden. De er de døde, der vogter over deres døde, fordi de frygter at blive oplyste.

32. Folk, udnyt de dage, der endnu står jer til rådighed for denne åndelige åbenbaring gennem menneskets forstand. I ved, at denne undervisning kun vil vare kort tid endnu, og at frugten af jeres erfaring, det sande, klare vidnesbyrd, der er frit for hemmelighedskræmmeri, skal være det, I i morgen bringer jeres medmennesker.

33. Jeg vil ikke tillade jer at fortsætte med at få åndeverdenen til at give sig til kende gennem de fysiske sanser, så snart det tidspunkt, der er fastsat efter min vilje, er forbi. Men I skal vide, at selv om Herrens og de åndelige væseners stråle ikke længere tager besiddelse af jeres hjerne, vil inspirationen fra jeres Herre for evigt fortsætte hos alle dem, der hæver sig i bøn. Og lyset fra den åndelige verden vil skinne fra den ene verden til den anden, fra den ene ånd til den anden, og nå ud til alle mine børn.

34. Velsignet være alle, der virkelig udnytter denne tid med undervisning, for efter år 1950 vil det være dem, der udbreder frøet til min lære. I, der har været en del af løvet på det mægtige »træ«, skal sørge for, at menneskene finder livets og sandhedens frugt på det.

35. Folk, når I taler om min lære og i jeres hjerte føler dens sandhed, vil I opleve, hvor mange af jeres ord der bliver til virkelighed; og når I lader alle jeres ord blive til handling, vil I udrette sande mirakler. Men hvis det ikke er Ånden, der taler gennem kroppen, hvis det ikke er ham, der åbenbarer sig, vil I hverken kunne give fred eller sundhed.

36. Ånden vil kunne gøre sin stemme hørbar, når I er forberedte. Faderens barn, som bor i jer, har en meget stor magt, som dets Skaber har skænket det for at hjælpe dem, der er i nød. Derfor lærer Jeg jer ikke at lade dem gå til grunde, som viser jer deres elendighed, ikke at lade det råb om hjælp fra den, der kalder på jer, forlyde i ørkenen. At videregive det, I modtager, er en lov, som jeres Fader har lært jer. Har Jeg ikke elsket jer? Så kan I også skænke jeres medmennesker kærlighed. Giv denne broderlige kærlighed videre til hinanden.

37. Mennesket lever ikke kun af det materielle, det må også næres af åndelige skatte. Således taler jeg til disse skarer af tilhørere, der blot lytter ydmygt, og min lære forvandler dem lidt efter lidt. Men hvornår vil I bære dette lys ud til alle jordens folk? Hvornår vil I opnå, at alle mennesker renses i min sandhed?

38. Alt er blevet vanhelliget af mennesket, ikke blot dets sjæl: Vandet er forurenset, luften er forpestet og mættet af sygdomsbakterier og død, og derfor spørger Jeg jer: Med hvilke lærdomme og på hvilket tidspunkt agter I at rense jer? Hvornår vil I nogensinde være parate til at rense jer i krop og sjæl, hvis I kun ønsker at vaske jeres krop? Hvad ville I opnå dermed? — At bedrage jer selv. Rens først hjertet og forstanden, hvorfra alle dårlige tanker og onde handlinger stammer. Det inkarnerede væsen har brug for det åndelige brød for — om end kun i nogle få øjeblikke — at føle sig som det, det er: Ånd.

39. Søg et andet brød ud over det, der er nødvendigt for hver dag, og stræb ud over jeres hjem efter et andet hjemsted. Dette brød er mit ord, og dette hjemsted er i uendeligheden.

40. Mens jeg taler til jer, betror jeres hjerte mig mange af sine ønsker og håb. Jeg svarer nogle af mine børn, der på deres livsvej har oplevet nærværet af åndelige væsener, som I normalt betegner som mørke eller forvirrede ånder.

41. Hvorfor beder I mig om at fjerne disse væsener fra de steder, hvor de sædvanligvis giver sig til kende? De skal erfare, at de har overlevet deres tilsyneladende »død« for at opfylde loven om genoprejsning og for at opnå erfaring. De udfører, om end ufrivilligt, deres opgave med at give de vantro og materialistiske mennesker det sande vidnesbyrd om, at sjælen overlever kroppen.

42. Derfor vil Jeg først kalde dem tilbage, når det tidspunkt, Jeg har fastsat, indtræffer. Nu har de endnu en opgave at udføre. Bed mig derfor ikke om, at jeg fjerner dem fra jer; de må vente indtil det tidspunkt, der er bestemt for dem. Hvorfor ønsker I, at alt i livet skal forløbe efter jeres ønsker og ikke sådan, som det er godt for de andre? Jeg gør jer opmærksom på, at disse væsener ikke vil genere jer, hvis I er storsindede og viser dem medfølelse.

43. Ret nu jeres tanker opad, bed, og I vil modtage. Bed om det, I anser for rigtigt for jer selv og jeres medmennesker. Bevar den indre stilhed i disse øjeblikke, hvor I beder og har troen på, at det er mig, der er til stede, så I kan komme i fællesskab med mig. Jeg hører sjælene, kommer til hjerterne, taler til jer fra ånd til ånd. Jeg fjerner al smerte, al frygt, al sorg og al bekymring fra jeres hjerter. Der er ikke et eneste hjerte, som jeg ikke

har opsøgt; der er ikke en eneste bevidsthed, som jeg ikke har oplyst; der er ikke en eneste smerte, som jeg ikke har befriet mine børn fra, for at tage den med mig og sammen med alle de andre danne en tornekrone.

44. Således skal I bede efter min vilje, således skal I altid modtage mig. Vis ikke jeres kærlighed gennem ydre gestus, der kun tjener til, at man ser jer gøre det. Søg mig i stilhed, vær alene med jeres Herre, og I vil opnå at have min nærvær i jeres hjerter og høre min stemme, der siger til jer: Jeg giver jer min barmhjertighed, fordi I er forgængelige i denne verden.

45. Elias forener i øjeblikket de udvalgte sjæle, hvad enten de er inkarnerede eller ikke længere i kødet, for at de forenet kan være stærke, for de prøvelser, der venter jer, er store. Men I vil, oplyst af min Hellige Ånds lys, komme styrket ud af det, for Jeg elsker jer og vil ikke lade jer lide skam. Træn jer selv, så I forstår mit ord rigtigt og kan skelne hveden fra ukrudtet. Våg og bed, så I ikke kommer på afveje og ikke uventet bliver overrasket af smerten.

46. Forstå, at det ikke er mig, der uddeler smerten, for jeg er jeres Fader, som ønsker at pryde jeres sjæl. Det er jer selv, der sår smerten på jeres livsvej, og når den så overfalder jer, siger I til mig: »Herre, hvorfor tynger smerten os ned?« Men indse, at jeg kun skænker jer kærlighed, velsigner jer og giver jer min undervisning.

47. Hør min lignelse:

48. En kvinde gik ad en sti og havde tre små drenge med sig; den ældste var otte år gammel, den mellemste syv og den yngste fire. Hun gav dem moderlig kærlighed i overflod og sørgede for deres mad og tøj med stor ømhed. En dag sagde den ældste søn til sin mor: »I lang tid har du slidt dig selv op for at give os mad og tøj. Jeg er den ældste af os brødre og er rede til at gøre, hvad du pålægger mig, for at hjælpe dig med at forsørge mine brødre. Ligeledes vil min lidt yngre bror, når han bliver stor, hjælpe til med at støtte dig med den yngste, og når også denne er blevet stor, vil han arbejde ligesom os, og således vil vi alle forblive sammen på samme vej.«

49. Moderen sagde til ham: »Du er stadig lille, og sandelig, jeg siger dig, du kender endnu ikke verden. Menneskerne vil i deres ondskab gøre dig fortræd, og så ville du være nødt til at vende tilbage til mig, mens du er fyldt af smerte. Men da jeg elsker dig, ønsker jeg ikke, at du skal fare vild eller opleve smerte på grund af dine egne handlinger.« Den unge dreng svarede hende eftergivende og lydigt: »Jeg vil rette mig efter din vilje og vente, indtil det rette tidspunkt er kommet, og jeg kan begive mig til de steder, du udpeger for mig.«

50. Kvinden sagde derefter til ham: »Sandelig, du har nu lært den første lektie, og derfor betragter jeg dig som den største blandt dine søskende – ikke kun på grund af din alder, men fordi du er lydig og besindig.«

51. Årene gik, og den dreng var blevet til en ung mand. Hans brødre, som ligeledes var blevet større, tog deres ældre brors besindighed til forbillede, hvis intelligens voksede dag for dag.

52. En dag sagde kvinden til den unge mand: »Vil du drage ud på verdens veje? Jeg vil give dig en bog med, hvis indhold du skal studere, så du kan indprente dens lære i dit sind og dit hjerte. For sandelig, jeg siger dig, den vil lade dig overleve alle farer uskadt, og ingen smerte vil overraske dig.« Derefter førte hun ham sammen med hans brødre til en hytte, hvor en ærværdig gammel mand boede, og hun sagde til ham: »Her er mine børn, som du har ventet længe på, for du kendte dem allerede før mig. Jeg håber, at du vil tage imod dem og stå dem bi efter din vilje.«

53. Den gamle mand betragtede dem med stor kærlighed og sagde til kvinden: »Dine børn er gode, men de har stadig brug for at blive rustet til at gå ud i verden; for de er endnu svage, og verden kunne smitte dem med sin fordærvelse. Giv mig den bog, du holder i dine hænder, så jeg kan åbenbare store lærdomme for dig ud fra den. Tænk grundigt over disse lektioner, så vil deres sandhed lade dig overleve alle farer uskadt.« Han vendte sig mod den unge mand og sagde: „Du skal lære af denne bog og kærligt undervise din bror, så han på sin side kan undervise den yngste, og I alle sammen gennem jeres kærlighedsgerninger kan vidne om denne undervisning.“

54. Da den ældste af brødrene betragtede den gamle mand, hvis ansigt var så venligt og mildt, knælede han ned foran ham og sagde til ham: »Lad mig kysse dine hænder og din pande.« Den gamle mand svarede: »Gør det, for du er min kærlighed værdig, og med den vil du udrette store gerninger.« Da sagde kvinden til den unge mand: »Forbered dig, for du vil snart forlade min omsorg. Men selv når du er langt væk, vil du være hos mig. Jeg håber, at du altid vil huske dine brødre og tænke på, at de skal følge det eksempel, du giver dem. Begå ingen fejltrin, vær som et rent og klart spejl, hvori de kan se sig selv, så de, ved at følge dit eksempel, kan blive skånet for smerte.“

55. Den unge mand svarede: »Fordi jeg elsker dig og den gode gamle mand, vil jeg gøre alt, hvad der står i min magt, for at være et godt forbillede for mine brødre.« Det rette tidspunkt kom, og den unge mand drog af sted til forskellige steder, men overalt så han, at ondskaben og bitterheden var stor, og at hjerterne var forhærdede af synd. Et øjeblik følte han frygt; men da han mindedes den gamle mands ord, slog han

bogen op, og på den første side fandt han den lov, der skulle styre menneskene, så de ved at følge den ville blive stærke. Han fandt læresætninger om uendelig kærlighed, ved hjælp af hvilke han ville kunne udgyde helende balsam, der ville lindre de syges smerter og opmuntre de bedrøvede – lyset til at give de blinde synet tilbage, til at oplyse de forvirrede og visdommen til at bringe fred i sine medmenneskers hjerter.

56. Stor var glæden hos den unge mand, der midt i ørkenen løftede sit sind og sagde til den gamle mand: »Vær velsignet, Herre, Du har oplyst mig gennem Din undervisning, og jeg føler, at Du bor i mit hjerte, og at Du har indgivet mig de gerninger, som jeg skal udføre efter Din vilje. Jeg er rede til at tage kampen op for at bringe dit guddommelige budskab til denne verdens indbyggere, til at nærme mig dem, der føler sorg i deres hjerter, og dem, der tørster efter din undervisning.«

57. Den unge mand indså, at disse menneskemængder, som ud over den smerte, de følte i deres hjerter, var omgivet af et umådeligt stort mørke, hungrede efter retfærdighed og barmhjertighed.

58. Fuld af kærlighed vendte han sig mod disse menneskemængder og sagde til dem: »Fra et fjernt sted kommer jeg til jer og opfylder dermed en ældres opgave for at bringe jer balsam til jeres lidelser og fremme jeres erkendelsesevne. Lyt til det budskab, jeg bringer jer, åbn dørene til jeres hjerter og tag sandheden til jer; for jeg elsker jer, ligesom jeg elsker den gamle mand, der sendte mig til jer, og jeg videregiver hans kærlige hjælp til jer.«

59. Derpå rakte de nødlidende deres hænder frem, og da de mærkede denne kærlighedsgave, strømmede tårer af anger fra deres øjne, og den udsendtes ord var som krystalklart vand, der slukkede deres tørst. De følte fred og takkede den gamle mand, der havde sendt dem den unge mand, som gennem sit eksempel lærte dem vejen til deres frelse.

60. Den unge mand sagde til dem: »Bevar det, I har modtaget, i jeres hjerter, og lad ikke tiden eller verdens ondskab rive det fra jer, for da ville jeres soning blive dobbelt så tung.«

61. De glade menneskemængder spurgte ham, hvorfra han kom, og hvad han hed, hvortil den unge mand svarede: »Det må jeg ikke fortælle jer. I skal blot vide, at jeg er en budbringer. Hav tillid til det, I har modtaget. For hvis I har tro, vil selv jeres spedalskhed forsvinde.«

62. Da folket følte sig sundt og stærkt, stemte det en kærlighedshymne an, som det ikke havde kendt før, og under den unge mands vejledning bragte de den gamle mand deres tro, deres hengivenhed og deres kærlighed.

63. Da den unge mand vendte tilbage til den gamle mand for at aflægge rapport om, at hans opgave var fuldført, oplevede han, at den, der havde sendt ham ud for at bringe sit budskab om kærlighed til sin næste, trykkede ham til sit hjerte og, idet han vendte sig mod den kvinde, der havde ført ham til ham, sagde: »Dette er den søn, der var i stand til at fuldføre den mission, jeg pålagde ham, for at hans eksempel skal tjene som forbillede for hans brødre og søstre, så de, når den rette tid er kommet, kan begive sig ud for at forkynde min sandhed for menneskenes hjerter.«

64. Elskede folk, endnu en gang har Jeg givet jer Min kærlighedslære, for at I klart må forstå den, og for at den må være det lys, der leder jer på jeres livsvej; for at I gennem opfyldelsen af jeres opgave må komme tættere på jeres Fader, som fuld af kærlighed vil give jer jeres belønning og ligesom Moses vise jer det lovede lands lysende vidder.

Min fred være med jer!

Undervisning 164

1. Jeg har sat jer på mange prøver i denne tid, for at I kan opnå det lys og den styrke, som sjælen har brug for for at nå sin fuldkommenhed. Der findes ingen prøvelse, der ikke har en løsning, og ingen smerte, der ikke efterlader en lysstråle i sjælen. Netop her kan I gøre status over jeres hengivenhed og vurdere jeres svagheder korrekt. For I skal give bevis på tro og vidnesbyrd om min lære — ikke kun med jeres ord, men med jeres gerninger, som skal være et eksempel for jeres medmennesker.

2. Jeg uddanner jer, så I, efter at have modtaget undervisningen, er i stand til at anvende den og ikke glemmer den. Jeg former jer på jeres livsvej, så I, når tiden kommer, hvor I ikke længere har mit ord gennem talerne, fortsat kan føre en åndelig samtale med mig fra ånd til ånd. Hvor I end går hen, vil jeg ledsage jer, og i jeres ord vil mit ord være, i jeres tanker min inspiration, og i jeres ånd vil min ånd være. I er mine nye disciple, og jeg vil ikke forlade jer, ligesom jeg ikke forlod dem, der fulgte mig i den anden tid. Også de blev sat på prøve, og i prøvelsens sværeste øjeblik iagttog jeg dem og bedømte deres tro.

3. Husk følgende bibelsted: Mesteren sejlede i en båd på en rolig sø, ledsaget af sine disciple. Jesus talte, og de lyttede til ham. Da undervisningen var afsluttet, lukkede Mesteren øjnene og hvilede sig. Disciplene drøftede mit ord og hjalp hinanden med at forstå det. — Indtil dette tidspunkt var alt omkring denne skare af disciple fyldt med fred. Derefter viste der sig tegn på en stor storm, uvejret brød løs, og det oprørte hav kom i oprør; bølgerne steg højt, og båden blev bølgernes legetøj. Disciplene frygtede for deres liv, gav hinanden instrukser, strammede sejlene, mens nogle bad. De turde ikke vække Jesus, men da faren voksede, råbte de højt efter ham. Men han sov, og de blev ikke hørt. De råbte da til ham en anden og tredje gang med ordene: »Mester, vågn op; se, vi går under.« Jesus åbnede sine øjne og sagde til dem: »I småtroende mennesker, som ikke har troet på mig.« Og idet han rakte sin hånd ud, befalede han vandmasserne at lægge sig. Nu herskede der igen fred, og havet forblev roligt. Disciplene, skamfulde over deres manglende tro og rørte over det mirakel, der havde udspillet sig for deres øjne, lovede hinanden aldrig mere at tvivle, og efter denne prøvelse var deres tro større.

4. I denne tid sejler I også på et sådant hav. I kæmper med en storm af vildfarelser, af synd og af egoisme. Båden er mit værk, den mester er den, I netop lytter til, og I er de disciple, der nu er hos mig. Bølgerne, der i dag pisker jeres båd, er også voldsomt oprørte, og i lyset af den tiltagende storm tror I, at jeg sover. Når I så råber efter mig af fuld hals, fortjener I, at

jeg gentager netop det ord til jer og siger jer, at I ikke har draget nytte af mine lære.

5. Lad os sejle videre i båden. Se, allerede nærmer det øjeblik sig, hvor jeg strækker min hånd ud over vandmasserne og siger til dem: »Stil jer og vær stille.« I dag forbereder jeg jer, for snart vil I ikke længere høre mig, og jeg vil efterlade jer styrkede. Jeg har endnu ikke givet jer min sidste undervisning, men når denne time kommer, så frygt ikke prøvelserne, fortvivl ikke over for faren, husk min undervisning og tænk grundigt over den; gennem den vil I være stærke og kunne udføre jeres opgave.

6. Nu spørger Mesteren jer: Hvor er jeres døde, og hvorfor græder I over forsvinden af de væsener, I elsker? Sandelig, Jeg siger jer: I Mine øjne er ingen død, for Jeg har givet alle evigt liv. De lever alle; dem, I anså for tabte, er hos Mig. Der, hvor I tror at se døden, er der liv; hvor I ser enden, er der en begyndelse. Der, hvor I mener, at alt er mysterium og uudgrundelig hemmelighed, er der lys, klart som en evig morgenrøde. Der, hvor I tror, at der er intet, er der alt, og hvor I kun opfatter stilhed, er der en koncert.

7. Jeres sjæl er endnu ikke fuldt ud vågnet til sin opadgående udvikling, men de prøvelser, som jeg i denne tid vil udsætte jer for i mange forskellige former, vil konfrontere jer med virkeligheden, og denne verden, som I i øjeblikket elsker så højt, som I beundrer så meget, fordi den har skænket jeres fysiske legeme nydelse, vil I da betragte som ynkkelig, fordi I er steget op og har nået et højere, mere åndeligt livsniveau; og dette vil fortsætte, indtil I når livets fylde.

8. Velsignet være de, der kun benytter sig af det fra verden, som er nødvendigt for deres sjæls og legems fremskridt, for så vil adskillelsen fra denne verden ikke være svær for jer. I vil ikke føle, at jeres sjæl lider, når den må forlade sin legemshylster.

9. Jeg ønsker, at I skal være i stand til med ægte overgivelse at løsrive jer fra kroppen, som midlertidigt er jeres hylster, jeres klædedragt, og at I gør det samme med alt, hvad I har erhvervet i den verden, I i dag bebor. I skal vide, at der for sjælen ikke findes nogen afstand, fravær eller død, og I skal, når I forlader denne verden, forstå, at I går ind i et bedre liv, hvor I fortsat vil elske den samme Fader, blive styret af den samme lov og stræbe efter det samme ideal om opadgående udvikling; at I derfra vil få et bedre overblik over livet, udføre jeres mission på en bedre måde og kunne skelne afgrunden fra toppen.

10. Hvor meget frygter mennesket døden, hvor fortvivlet er det, når dødstimen kommer. Sjælen frygter uendeligheden, det højeste og ukendte rige. Og hvorfor frygter I? — Fordi I ikke har forberedt jer. Jeg har givet jer

åndelig vejledning; I har kendt jeres bestemmelse fra begyndelsen. Den guddommelige og den menneskelige lov har altid været i overensstemmelse med hinanden og har lært jer at leve (ret), så I kan gå bevidst og forberedt imod den time.

11. Hver gang I var tæt på at glemme min lære, er der dukket en af mine sendebud op hos jer, det være sig en profet eller mig selv, for at bringe lyset tilbage til jer. Derfor er jeg nu kommet til jer i stilhed, uden pomp og pragt – for nogle fuld af mysterier, for andre som et lysende forbillede, på en forvirrende måde for dem, der ikke var i stand til at forstå mig, men fuld af majestæt for dem, der tydeligt har fornemmet min tilstedeværelse.

12. Bed, folk, så min Ånds fred, forenet med denne bøn, kan mærkes i hele verden og udbredes over den. Når I en dag alle er i det åndelige hjem, vil I indse, at jeres bønner ikke var forgæves. Der vil I opleve, hvor tæt alle åndelige væsener står hinanden, og hvor let kommunikationen er fra ånd til ånd. Det, som videnskaben ikke har været i stand til at formidle, vil I virkeliggøre på grundlag af min undervisning, som rummer alt i sig, og gennem hvilken jeg i øjeblikket giver jer disse lærdomme ved hjælp af den menneskelige forstand.

13. På denne nådens morgen åbenbarer Kristi udstråling sig for at modtage jer som repræsentanter for hele verden.

14. Saml jer indadtil og lyt til mit ord. Jeg er kommet til jer i Ånden, fordi I ikke er kommet til *mig*. Men sandelig, jeg siger jer: Mennesket må nå sin fulde åndelige udvikling, for at det åndeligt kan stige op og nå frem til mig. — I alle tider har mennesket vist modstand mod mine bud, idet det påberåbte sig sit køds urokkelighed, som hindrer dets ånds fremskridt. Men jeg har i al godhed lært jer at omsætte min undervisning til handling, så I kan konstatere, at det ikke er umuligt at følge den.

15. Indse, at I er gået i stå, mens verden har brug for jer; at det er nødvendigt at arbejde med jer selv og forene jer, så I kan finde styrke i jeres gerninger. I må forstå, at dette ord ikke blot giver jer jordisk retskaffenhed, men også åndelig tillid. Faderens nåde er indeholdt i det.

16. Gennem jeres iver efter at fuldkomme jer selv og ved at så kærlighed og barmhjertighed på jeres livsvej vil I opnå åndelig frelse.

17. Stræb efter at opnå åndeliggørelse ved at være mennesker med god vilje og fasthed i jeres karakter, for dette værk står over al menneskelig videnskab, over alt, hvad mennesket besidder, og hvad det kan lære at kende i denne verden. Den materialisering, som menneskeheden er havnet i, tillader den ikke at ane det vidunderlige liv i åndeliggørelsen. Jeg

dømmer jer ikke i dette øjeblik, jeg ønsker blot, at I forstår mig ved at reflektere over mit ord.

18. Verden hører mig ikke, for stemmen fra disse kroppe, gennem hvilke jeg åbenbarer mig, har kun en begrænset rækkevidde. Derfor er det samvittighedens stemme, som er min visdom, der taler til menneskene og overrasker mange, der ellers, i deres egoismes greb, er døve over for denne stemmes kald, idet de kun lægger mærke til smiger og jordisk anseelse og beruser sig ved deres samfundsmæssige stilling og magt.

19. Når disse mennesker får at vide, at Jeg har talt til jer og åbenbaret for jer, at I, for at komme til Mig, må udøve kærlighed og barmhjertighed, vil de vågne op af deres dybe åndelige søvn, ruste sig og ydmygt komme til Mig for at tjene Mig. Gennem disse eksempler vil Jeg tale til menneskeheden, vil Jeg ryste dens grundlæggende principper. Sprogene og racerne vil blande sig, fordi menneskene vil opdage broderskabets hemmelighed, som de ikke havde fundet i deres bøger og pergamenter.

20. Jeg elsker jer alle, og til jer alle giver jeg mit vejledende ord, så det kan føre jer på den sande vej og til sidst overbevise jer om, at I udøver min fuldkomne lov.

21. I dag lever I mere for verden end for mig. I skal gøre retfærdighed mod begge dele i lige høj grad ved at give jeres krop det, den har brug for til sit underhold, og jeres sjæl det, den har brug for til sin frelse.

22. Alle bestræber sig på at udvide deres menneskelige virke, hvert sind frembringer andre ideer, men ikke alle menneskers værker tjener jer til at nå en højere udvikling, for til det skal de være i overensstemmelse med den fuldkomne kærlighedens lov.

23. Mennesket krænker med sin videnskab naturlovene og leder de kræfter, som Jeg har skabt til jeres bedste, ind på ødelæggelsens vej. Derfor er der mange omvæltninger i jeres liv. For I udløser morderiske krige, og fredens budbringere føler sig som fiaskoer og finder ingen tro.

24. Men Jeg uddanner nye budbringere, så de kan bringe Min fred til hvert hjerte, der har brug for den, og det er jer. Lad menneskeheden gennem jeres bønner få del i denne fred. Skab også fred blandt jeres medmennesker gennem jeres gerninger, så vil I vinde et hjerte efter det andet, og den dag vil komme, hvor verden træder ind i fredens rige — ikke den fred, som mennesker skaber, og som er grundlagt på deres magt og deres trusler, men den, der bygger på åndelig fred, den fred, som I vil opnå ved at elske hinanden.

25. Efter 1950 vil åndeliggørelsens tid begynde. Jeg vil åbenbare mig gennem enhver, der forbereder sig, og således vil I føle, at min Ånd aldrig fjerner sig fra jeres.

26. Mit ord vil blive præget ind i jeres ånd, og I vil se det gå i opfyldelse. Hver gang I husker det, vil I føle trøst i jeres hjerter og tillid og lys i jeres ånd.

27. Min lov kan ikke være et tungt kors på jeres skuldre; tværtimod er den forfriskning og glæde for ånden.

28. Frygt ikke jeres vantro medmennesker, fordi I tjener mig på denne måde. Også for dem er det bestemt, hvornår de skal komme i mit nærvær, og når dette sker, vil de rejse sig og tjene mig. Men først skal I tjene *mig*, så I kan være et eksempel på min lære. Den tid, I her bruger på at tjene mig, vil jeg belønne jer for i det evige liv.

29. Gennem jer vil jeg skænke menneskeheden min kærlighed. Se: Mens jeres nation er i sikkerhed, styrter andre sig ud i undergang. Vend jeres blik og tanker mod øst, og I vil der opdage sult, smerte og fortvivelse. Derfor skal jeres bøn være fuld af medfølelse og kærlighed til jeres medmennesker, for da vil jeres ånds kærlighed, for hvilken der ikke findes afstande, nå jeres medmennesker og omslutte dem i jeres kærlige barmhjertighed.

30. Hvor mange drømmer om at dø i forventning om, at dette øjeblik vil føre dem til mig, så de derefter evigt kan tilbede mig i himlen, uden at vide, at vejen er uendeligt længere, end de har troet. For blot at stige et trin højere op ad himmelstigen, der vil føre jer til mig, må man have levet det menneskelige liv på den rette måde. Uvidenheden er skyld i, at mange misforstår essensen af mine lære.

31. I frygter at besmitte jer i denne verden, fordi I tror, at I derved for evigt vil miste himlen. Men I tager fejl, for ingen vil miste himlen. Evigheden er den af Gud bestemte mulighed, som jeres Skaber giver jer, så I alle kan komme til ham.

32. En anden vildfarelse er at ønske at bevare sin renhed, men ikke af kærlighed til Faderen, ikke for at behage ham, der har skabt ham, men udelukkende ud fra det egoistiske ønske om at opfylde betingelserne for at opnå en stilling for sig selv, et behageligt sted – og dette også i det kommende evige liv, i overensstemmelse med den forestilling, som menneskene har dannet sig om dette.

33. Nogle føler sig drevet til at udføre gode gerninger, fordi de frygter, at døden vil overraske dem, og at de da ikke har nogen fortjenester, de kan frembringe for deres Herre. Andre vender sig bort fra det onde, men kun af frygt for at dø i synd og efter dette liv at måtte udholde evig helvedes pine.

34. Hvor forvrænget og ufuldkommen er denne Gud i den skikkelse, som så mange forestiller sig ham! Hvor uretfærdig, monstrøs og grusom!

Selv hvis man samler alle de synder og forbrydelser, som menneskene har begået, kan dette ikke sammenlignes med den afskyelighed, som helvedesstraffen for al evighed ville betyde, til hvilken – efter deres opfattelse – Gud fordømmer de børn, der synder. Har Jeg ikke forklaret jer, at Guds højeste egenskab er kærligheden? Mener I da ikke, at en evig pine ville være den absolutte fornægtelse af den guddommelige egenskab, den evige kærlighed?

35. Kristus blev menneske for at åbenbare den guddommelige kærlighed for verden. Men menneskene har hårde hjerter og en bedrevidende forstand; de glemmer hurtigt en modtaget lære og fortolker den forkert. Jeg vidste, at menneskene efterhånden ville forveksle retfærdighed og kærlighed med hævn og straf. Derfor forkyndte Jeg jer en tid, hvor Jeg åndeligt vil vende tilbage til verden for at forklare menneskene de lærdomme, de ikke havde forstået.

36. Den lovede tid er den, I lever i, og Jeg har givet jer Min undervisning, for at Min retfærdighed og guddommelige visdom kan åbenbares som en fuldkommen lære om jeres Guds ophøjede kærlighed. Tror I, at Jeg er kommet, fordi Jeg frygter, at menneskene til sidst vil ødelægge deres Herres værker eller endda selve livet? Nej, jeg kommer udelukkende af kærlighed til mine børn, som jeg ønsker at se fulde af lys og fred.

37. Er det ikke ret og rimeligt, at også I kun kommer af kærlighed til mig? Ikke af kærlighed til jer selv, men i kærlighed til Faderen og til jeres medmennesker. Tror I, at den, der kun undgår synden af frygt for helvedes pinsler, lader sig inspirere af den guddommelige kærlighed, eller den, der kun udfører gode gerninger med tanke på den belønning, han derved kan opnå, nemlig at vinde en plads i evigheden? Den, der tænker således, kender mig ikke, og han kommer heller ikke af kærlighed til mig. Han handler kun af kærlighed til sig selv.

38. Tiden er kommet, hvor uvidenhedens mørke slør, der så længe har dækket menneskenes øjne, for altid falder bort, så de kan se livet i al dets fylde. Hvis nogle ønsker, at menneskene fortsat skal tro på helvedes straf, for at denne tro kan tjene som tøjler til at styre deres skridt på jorden, så siger Jeg jer, at sandheden har større magt over sjælen end bedraget.

39. Lyt til mit ord med indre fordybelse, o disciple, og tænk grundigt over det.

40. Menneskehed, hvis du havde brugt alt det, du har anvendt til at føre blodige krige, til at udføre humanitære gerninger, ville din tilværelse være fuld af Faderens velsignelser. Men mennesket har brugt de rigdomme, det har opbygget, til at så ødelæggelse, smerte og død. Dette kan ikke være

det sande liv, som de, der er Guds brødre og søstre og børn, bør leve. Denne måde at leve på er ikke i overensstemmelse med den lov, som Jeg skrev i jeres samvittighed.

41. For at gøre jer bevidste om den vildfarelse, I lever i, vil vulkaner gå i udbrud; ild vil strømme ud af jorden for at udrydde ukrudtet. Vindene vil blive sluppet løs, jorden vil ryste, og vandmasserne vil hænge hele landområder og nationer.

42. På denne måde vil naturrigene give udtryk for deres utilfredshed med mennesket. De har brudt med ham, fordi mennesket har ødelagt det ene venskabs- og broderskabsbånd efter det andet, der forbandt ham med den natur, der omgiver ham.

43. Mesteren giver jer disse åbenbaringer, fordi Jeg ser, at forskerne på den ene side sætter alt ind på at rive naturens hemmeligheder løs og opdage nye elementer og kræfter til at ødelægge og dræbe, mens de på den anden side ser bort fra den sande videnskab, nemlig den, der lærer at bevare, elske og opbygge. Menneskene i denne tid er ikke klar over, at de har forsømt deres sande mission, at de har svigtet deres opgave.

44. Millioner af syge lever på jorden, millioner af børn er overladt til sig selv og uden retning i verden. Utallige ældre er uden trøst fra en støtte, der kan hjælpe dem med at bære deres skæbne. Der er ubeskyttede enker og kvinder, der ikke kender den dejlige varme fra et rigtigt hjem. I har trampet på det mest værdifulde i det menneskelige liv ved at vanhellige ægteskabet, som er en institution af guddommelig oprindelse. Man krænker det menneskelige liv, som burde være helligt. Man ødelægger mine børns boliger, som skal være ukrænkelige, fordi de er de helligdomme og templer, hvor man tilbeder mig, hvor beskedne de end er. Alligevel hævder menneskene at have en religion, hvortil jeg kunne spørge dem: Hvad er det for en religion, der lærer jer at udføre sådanne handlinger, som I har udført?

45. På den store dag vil Faderen tale til alle mennesker, og hans stemme vil betyde dom.

46. Denne ulykke skyldes den materialisering, som menneskeheden er havnet i. Da I har henvist ånden til den sidste plads og foretrukket kødelige lidenskaber og jeres forestillinger om døden frem for den, er det kun naturligt, at I til sidst er nået frem til det resultat, I ser i dag. Da kødet er egoistisk – hvilken anden frugt kunne I have forventet af det end krige og fuldstændig moralsk forfald?

47. Kun læren om åndeliggørelse vil kunne bevirke, at samvittighedens stemme bliver hørt af mennesket, og at ånden formår at befri sig fra synden.

48. Den nye krig, der vil bryde ud, vil ikke blive ført for materielle mål, men det vil være en kamp mellem Ånden og »kødet«, og når Ånden så har sejret, vil den som tegn på genoprettelsen af freden i verden proklamere kærlighedens herredømme blandt menneskene. Tror I ikke, at I på grundlaget af en sand fred kan opbygge en verden med åndelig og materiel fremgang?

49. Det er det åndeligt opbyggende værk, der venter de kommende generationer. Når mennesket viet sit liv til denne ædle og høje opgave, vil det mærke, at det har fundet harmoni med sin Herre, med sin Skaber, som stadig virker opbyggende.

50. Når I, mens I lytter til disse undervisninger, begynder at forny den lille verden af jeres ord, tanker og gerninger, vil I dermed bidrage til fornyelsen af menneskeheden.

51. Universet er en stor visdomsbog, som Jeg har slået op for menneskets øjne, for at det kan erkende de love, der styrer skabelsen, og lære at overholde dem. Ved at fordybe sig i denne bog vil han opnå visdom, han vil stræbe efter forbedring, velstand og fremskridt i sit liv på jorden; og når han kroner denne viden med enhver form for åndelig indsigt, vil han opnå en absolut sejr i dette liv, som er en dyb og stor prøve; for han vil gøre sandheden til sin egen og blive udødelig.

52. De guddommelige love, der styrer universet, er visdom, magt og kærlighed. Fra dem udledes alle de andre love, der ligger til grund for alt, hvad der eksisterer i skabelsen.

53. »Universet«: Når mennesket studerer dig med et rent hjerte og med et sind fuldt af længsel efter at erkende mere af min sandhed, og når det frem for alt er inspireret af Ånden og ikke af egoistiske eller hovmodige følelser, vil det modtage de store lærdomme fra dig, som det hidtil ikke har modtaget. I dig vil det kunne finde et billede af mit rige.

54. Mine elskede børn, mit lys strømmer ind i jeres sind, så I kan studere mine ord som bogstaver i min visdoms bog. Den menneskelige tænkeevne er et uendeligt felt, der tjener den åndelige kontemplation. Tænk over mine ord.

55. Mange har lyttet til mig, men i første omgang vil ikke alle med samme kærlighed tage skridt til at følge mig. Også dengang kaldte jeg store menneskemængder til mig, men af dem fulgte kun tolv mænd efter mig. Og af dem stod kun tre virkelig tæt på Mesteren, og Johannes var den eneste, der modtog åbenbaringen af de store hemmeligheder, fordi han åbnede skatkammeret med guddommelig visdom gennem kraften i sin store kærlighed. Kærligheden åbner visdommens porte, fordi den rummer ydmyghed og mildhed. Kærligheden er fredens sande hjem i Ådens

evighed. Den, der udøver den, behøver ikke at spørge om noget, for visdommen kommer til ham. Han forstår de ufuldkomne, syndere, dømmer ingen, undskylder alle. Han forstår de svage og også de stærke. Kærligheden har skabt alt, gennem den blev mennesket skabt, og den vil være den kraft, der vil bevæge alle og føre dem til enhed. Kærligheden er grunden til jeres eksistens.

56. Hvor mange hemmeligheder findes der endnu for mennesket. Det er omgivet af usynlige og ufølsomme væsener, som allerede burde være synlige og mærkbare for det.

57. Et liv fuldt af skønhed og åbenbaringer pulserer over menneskenes tilværelse, men de er i deres blindhed endnu ikke i stand til at se det.

58. Glem ikke mine undervisninger, for de vil hjælpe jer med at være sandhedens apostle. En sand apostel af min lære er den, der gør alt, hvad Gud har lært ham gennem Jesus. Jeg forsikrer jer: Hvis jeg spurgte hver og en af jer, der har lyttet til mig så længe: »Hvad gør du i øjeblikket? Hvad har jeg pålagt jer, eller hvad ønsker I jer? Gør I, hvad *Gud* befaler jer, eller det, I selv har bestemt?«, ville I ikke kunne svare mig.

59. Denne nation blev udvalgt til at opfylde mit løfte i denne tid, for at I skulle være vidner til begyndelsen og slutningen af mit ord. Heller ikke i den anden tid var det nødvendigt, at min forkyndelse spredte sig over hele verden, for at denne skulle få kendskab til mit komme. Det var tilstrækkeligt at vække et folk, så det kunne begive sig ud for at vidne om og udbrede det modtagne frø. Jeg må påpege for jer, at det folk, som jeg havde undervist gennem mine lære, ikke måtte betragte sig selv som den absolutte ejer af en så stor arv, og heller ikke som det eneste, der i dette værk var blevet betroet en åndelig mission. Mit budskab gennem alle tider var rettet til alle mennesker; men det skete, at *det* folk, der modtog åbenbaringen, var det, der mindst forstod at drage nytte af den, fordi det ikke var i stand til at værdsætte de gaver og nådegaver, som Herren havde oversvømmet det med.

60. Husk, hvordan frøet, som Kristus såede i Judæa i den anden tid, først blomstrede uden for selve Judæa.

61. Jeg vil ikke dermed sige, at alle disse begivenheder nødvendigvis skal gentage sig hos jer, for det er mit ønske, at min lære skal stråle blandt dette folk og oplyse dets vej. Men hvis I ikke hengiver jer til at fuldføre den velsignede mission, som Jeg har betroet jer, hvis I ikke engagerer jer som sande disciple af den Guddommelige Mester, så kald i det mindste menneskene til jer, forklar dem, hvad Jeg sagde til dem, der lyttede til Mig, videregiv Mine påbud til dem, oplys deres vej, så de kan følge Min lov og Mine anvisninger.

62. Glem ikke, at mit ord er livgivende, og at menneskeheden går til grunde, fordi den mangler det. Mit ord er det spor, der viser vejen til frelse. Tænk på, at der er mange, der er farende vild og vandrere forvirret omkring. Gå til dem og red dem.

63. Ret jeres opmærksomhed mod dem, der kommer for at høre mit ord. Se, hvordan de græder af glæde, angrer deres tidligere fejltagelser og tager sig for at forbedre sig. Se, hvordan de, der er kommet i mit nærvær, sultende efter kærlighed, bærer fred i deres hjerter, da de vendte tilbage til deres hjem. De var foragtede af samfundet, da I bragte dem i mit nærvær, og I har været vidne til, at Jeg har gjort dem til talpersoner, ledere og profeter, for at de kunne udbrede mit værk yderligere. Mit ord styrkede ikke blot deres ånd, men var også helbred for deres krop.

64. I er et folk, som Jeg allerede i århundreder har talt til og undervist. Jeg mener hermed jeres sjæl, som Jeg allerede ofte har oplyst med min sandheds lys, som Jeg ofte har bistået på dens soningsvej og skænket en ny legemshylning.

65. Gennem tiderne har Jeg efterladt jer en bog om kærlighed og visdom, så I på dens sider kan finde det lys, der viser jer vejen, der fører til Gud. Hvis I i mine åbenbaringer fra denne tid ønsker at finde et håndgribeligt bevis på deres sandhed, kan I finde det i det indre forhold, der består mellem dette ord og det, jeg gav jer i fortiden, da jeg sagde til jer: »Jeg er vejen, sandheden og livet, og ingen kommer til Faderen, hvis han ikke opfylder min lov.«

Min fred være med jer!

Undervisning 165

1. Hvil jer et øjeblik, elskede folk, lad jeres træthed blive hos mig. Min omsorgsfulde kærlighed har kaldt jer, for at I kan komme til Mesteren. Jeg beder jer blot om, at I renser jeres sind for fordomme, så essensen af mit ord kan optages af jeres hjerter, og min tilstedeværelse kan fornemmes af jeres ånd. På grund af denne mangel på forberedelse og åndelighed har I ikke forstået mange af de undervisninger, som Jeg har givet jer. I kommer hertil som begyndere i en uendelig lang tid, selvom I allerede burde være disciple, hvis I havde udforsket mit ord og anvendt min lære.

2. Forstå: Hvis I ønsker at beherske jeres lidenskaber og afvise den tiltrækning, som verden udøver på jer, kan I i mit ord finde lyset og kraften til at gøre det.

3. Den, der nøjes med dette og søger at berolige sin samvittighed ved blot at lytte til mig, vil snart falde tilbage i sin sløvhed og risikerer at give efter for fristelsen. Derfor opmuntrer og opløfter mit ord dem, der snubler på vejen.

4. Ligesom stjernen dengang forkyndte Messias' komme, så forkyndte Elias' Ånd i denne tid mit komme gennem sit lys. Min omsorgsfulde kærlighed har forberedt dette lille sted på jorden for jer, så I kan modtage den tredje tids åbenbaring. I dag kender verden endnu ikke disse undervisninger, men på det rette tidspunkt vil den gode nyhed nå ud til hele menneskeheden. Gennem intuitionens gave fornemmer den denne epokes åndelige betydning. Der er mange, der i denne tids store begivenheder formår at genkende bekræftelsen og opfyldelsen af fortidens profetier.

5. Folk, erkend, hvor megen nåde der skænkes jer, og dog er der blandt disse skarer af tilhørere stadig nogle, der tvivler på min åbenbaring og tilskriver mit ord til de, der taler på mine vegne. Hvad kunne disse dog give jer, da de er lige så uvidende som I, og I har set dem fremkomme fra jeres egne rækker? Nogle af dem er på grund af deres manglende åndelighed kød og atter kød, syndere ligesom I. Men når mit lys oplyser dem, når min stråle inspirerer dem, forvandles de ved et mirakel af min kærlighed og min magt.

6. I er stadig som en sovende by, hvis indbyggere overgiver sig til deres behov for hvile og ikke hører, om nogen stønner, om nogen har brug for hjælp, beskyttelse, lindring eller brød. I øjeblikket glemmer I stadig menneskene og tænker kun på jer selv. Men hvis I glemmer de mennesker, som I kan se, og hvis lidelser I kan opleve på tæt hold – hvor meget mere har I da glemt dem, der er i ånden og slæber en smertefuld kæde af

bitterhed med sig! Vær jer bevidst, at jeres opgave er at våge, bede og gå i forbøn for alle jeres brødre og søstre, de tilstedeværende såvel som de fraværende, de fjerne såvel som de nære, de synlige såvel som de usynlige.

7. I denne tid lader Jeg jer gennemgå en prøvelse, så I, når I har overstået den, kan blive verdens krydderi, det lys, der oplyser de mørke veje.

8. Min stemme, fuld af majestæt, kalder på menneskeheden for at ryste den ud af dens sløvhed, så I alle kan blive en del af mit elskede folk.

9. Jeg betror jer nøglen, der åbner døren, bag hvilken mange af de åbenbaringer befinder sig, som I ønsker at opleve. Brug denne nøgle og lær at åbne døren til riget, så I kan lære alt det at kende, som I har betragtet som et uudgrundeligt mysterium.

10. I er endnu ikke i stand til at forstå mange af de åbenbaringer, der er bestemt til at indgå i jeres viden, og som menneskene har antaget, at kun Gud har kendskab til. Så snart nogen giver udtryk for et ønske om at fortolke dem eller søge at trænge ind i dem, bliver vedkommende straks kaldt blasfemisk eller anset for at være overmodig.

11. Hvad ville mennesker fra tidligere tider have sagt, hvis man havde fortalt dem, at menneskeheden en dag ville få kendskab til alt det, I ved – både hvad angår videnskaben og de åndelige åbenbaringer? Den, der havde forudsagt sådanne begivenheder, ville være blevet kaldt blasfemisk, eller man ville have anset ham for at være sindssyg.

12. Også i denne tid vil det ske, at – når kommunikationen fra ånd til ånd, etableringen af fred over hele kloden og kendskabet til det hinsides forkyndes – vil den materialistiske verden gøre modstand og med al kraft benægte muligheden for at nå sådanne mål og hårdt fordømme dem, der vover at forkynde sådanne begivenheder.

13. Hvis menneskeheden havde studeret og udforsket de ord og forudsigelser, som profeterne fra tidligere tider fremsatte, ville den have fundet meget af det i dem, som den nu ser blive virkelighed – af det, som menneskeheden i øjeblikket oplever.

14. Den opfattelse, I har fået af det åndelige, blev forudsagt for jer, ligesom alt det, som jeres videnskab har opdaget.

15. I dag kan Jeg forsikre jer om, at kommunikation gennem tanker i fremtiden vil nå et stort udviklingsstadium, og gennem dette kommunikationsmiddel vil mange barrierer, der i dag stadig adskiller folkeslag og verdener, forsvinde. Når I lærer at forbinde jer tankemæssigt med jeres Fader, når I opnår den ånd-til-ånd-dialog – hvad kunne da stadig

volde jer vanskeligheder med at komme i kontakt med jeres synlige eller usynlige, tilstedeværende eller fraværende, nære eller fjerne søskende?

16. I min undervisning lærer I i øjeblikket denne form for åndelig kommunikation, som Jeg har lært jer den. For at I dagligt kan øve jer i den, har Jeg rådet jer til at være stille, lukke jeres læber og lade jeres ånd tale.

17. Jeg ønsker, at I skal være mine gode og ydmyge disciple, sådanne, der ikke gør krav på udnævnelser eller hædersbevisninger inden for fællesskabet, men at jeres ideal udelukkende består i at nå fuldkommenhed gennem dyd og at følge mine anvisninger, så jeres liv bliver et forbillede. Hvad nytte ville ærespladser, titler eller navne gøre jer, hvis I ikke har fortjenester, der berettiger jer til at besidde dem?

18. Gør intet og hold ikke fast ved noget, der er forkert. Rangordenen blandt jer fastlægger Jeg, uden at I ved det, for kun Jeg ved, hvornår I har taget et fast skridt på udviklingsvejen. Føl jer altid små, selvom I i bund og grund allerede er mestre.

19. Stor er den kærlighed, jeg har til jer, og denne kærlighed, som I allerede har følt i jeres hjerter, vil vække jer, så I kan hæve jer for at opfylde Faderens opgave.

20. Gennem enkle mennesker giver Jeg jer mit ord, som, ligesom en fin mejsel, udglatter og former jeres ånd.

21. Jeg ønsker, at I bevarer idealet om oprigtighed, som min lov altid har indprentet i menneskene, så det kan hjælpe jer med at holde ud i kampen, indtil I har forankret broderskab og åndelighed i verden.

22. Hver af jer forstår mig i overensstemmelse med den åndelige modenhed, I har nået. Derfor åbenbarer jeg mig på forskellige måder, så alle kan modtage mit lys og forstå mine lære.

23. Stands ikke på jeres åndelige udviklingsvej. Vær jer bevidst, at jeg i takt med jeres fremskridt åbenbarer mig stadig stærkere, og at I ved hvert af jeres udviklingsskridt modtager mig med større herlighed.

24. Selv om de, der formidler mit ord, skulle lide nederlag i kampen, vil jeg åbenbare mig for mit folk. For sandelig, jeg siger jer: Jeg ønsker ikke, at I skal mangle denne undervisning. Husk: Mens I har lyttet til mig, er der strømmet kraft til jer, så jeres tro kan hjælpe jer med at overvinde de forhindringer, der opstår på jeres livsvej. Jeg vil forberede jer på at efterlade jer som vidner om min åbenbaring, og så I kan tjene som forbillede for jeres medmennesker, når I med jeres gerninger vidner om den lære, I har modtaget.

25. Lær og handle, undervis og vær samtidig bevidst om, hvad I gør og siger; bekræft min lære gennem jeres gerninger. Jeg vil ikke have hyklere blandt mine disciple. Tænk over, hvad der ville blive af menneskeheden og

af jer selv, hvis dette værk, der er grundlagt på så megen kærlighed og tålmodighed, blev bragt til fald på grund af mangel på moral, dyd og sandfærdighed i jeres liv.

26. Se, hvordan epoker af renselse er gået hen over menneskeheden, og alligevel er der stadig ingen fornyelse i den. Tænk på, at der er mennesker og folk, der har kæmpet for at skabe varig fred, men denne er ikke kommet; tværtimod breder den blodige bølge sig stadig videre. Årsagen hertil er, at der ikke hersker kærlighed og oprigtighed blandt menneskene. De har ikke forstået at møde hinanden i næstekærlighed, og derfor har Jeg bragt Min fred og Mit ord, som opfordrer menneskenes forstand til enhed og gensidig kærlighed.

27. I, der hører mig i disse beskedne forsamlingssteder – foren jer, elsk hinanden som »arbejdere« på én og samme »mark«, hav det samme mål, og dette mål skal være menneskehedens frelse.

28. Søg essensen af mit værk og undlad overflødige diskussioner. Begynd med at rense jer for skampletter, så vil I ikke besmitte det, der er klart og rent. Således vil I inspirere jeres medmennesker til at rette op på deres ufuldkommenheder.

29. Elsk hinanden, som Jesus lærte jer. Befri jer fra egoisme, sæt jeres egen person i baggrunden.

30. I må ikke forlade denne verden, uden først at have fuldført jeres værk af fred og kærlighed. Dette skal være det vidnesbyrd, I afgiver om mig, og den rette måde at udligne en gæld, I har over for mig.

31. Dette siger Jeg jer gennem enkle mennesker, gennem de »sidste«, gennem dem, der på deres livsvej blev glemt af menneskene, men som hørte Mesterens kald og kæmpede for at følge ham. Men dette spor, som Jeg efterlader jer med mit ord, er det samme, som Jeg skitserede for jer i den Anden Tid, og det samme, som Jeg efterlod jer i den Første Tid gennem Moses.

32. Søg mig hinsides de materielle fænomener, søg mig i det åndelige, selvom I kan finde mig symboliseret i alt det skabte. Det skal være jeres ånds øjne, der ser min tilstedeværelse.

33. Materialismen forhindrer menneskene i at erkende den vej, de følger. Synd, fanatisme og forfængelighed udgør det tætte slør, der hindrer dem i at se deres Fader. Hvis det ikke var sådan, ville de tænke på dette livs forgængelighed og på det åndelige livs værdi. De ville ane den verden af fuldkommenhed, der ligger hinsides døden.

34. Hvis menneskene var ydmyge i ånd og hjerte, ville freden være hos dem, for freden bygger på ydmyghed, ikke på falsk storhedsvanvid eller på forfængelig berømmelse. Men menneskene er opdelt i klasser, og mens

nogle besidder alle bekvemmeligheder, går andre til grunde i elendighed. Derfor er der ingen fred.

Men al denne selvhøjhed vil blive fjernet gennem min retfærdighed, og menneskene vil da anerkende hinanden som søskende, som børn af den samme Fader.

35. Jeres Herres omsorgsfulde kærlighed har betroet jer den gyldne hvede, for at I gennem jeres arbejde på jorden kan formere den. Det er frøet til et værk, som Jeg for længe siden påbegyndte i menneskets ånd, og som vil give det den sande fred.

36. Salige er I, som i denne tid har hørt mit ord, for i det vil I finde den sikre vej. Men I skal ikke blot høre det, men også udforske det og fortolke det korrekt, så I, når I underviser jeres medmennesker, ikke sår forvirring i deres hjerter.

37. Jeres ånd må afvente, indtil dens krop er rensat og fornyet, så den kan gå i gang med at opfylde sin mission. Da vil I åndeligt og legemligt være ét væsen, et lydigt og underdanigt redskab, gennem hvilket de åndelige gaver, som Faderen har skænket den, vil åbenbare sig. Handl ikke som dem, der — uden at have forstået og udforsket min lære om åndeliggørelse, uden at have den nødvendige forberedelse og modenhed — begiver sig ud på vejen og kalder sig »arbejdere«, uden at være klar over, at det frø, de dyrker, ikke virkelig er mit.

38. Husk, at de tolv disciple fra den Anden Tid havde brug for en vis tid, før de endelig forstod deres Mesters lære. De modtog mange undervisninger og blev udsat for mange prøvelser. De blev uophørligt udspurgt af mig, og hver af deres svagheder eller ufuldkommenheder blev berørt og korrigeret gennem mit ord, for at oprigtigheden og sandheden kunne bryde igennem i dem; og alligevel havde de brug for en forberedelsestid for at kunne udbrede min lære.

39. Hvad skal jeg ikke alt sammen gøre ved jer, mine disciple, som lever i en langt mere materialistisk tid, end den dengang var?

40. Forstå nu, hvorfor Jeg har undervist jer så længe, og hvorfor Jeg uophørligt sætter jer på prøve.

41. Mens Jeg til Andreas, Simon og Johannes, da de så mig for første gang, blot sagde: »Følg mig«, og de fulgte mig, måtte Jeg tale meget til jer i denne tid, for at troen til sidst kunne banke sig ind i jeres hjerter.

42. Jeg ønsker, at I i disse apostle finder det forbillede, der opmuntrer jer i jeres daglige arbejde, og at I forstår, at — da de drog ud og forkyndte mit ord — var freden og kærligheden allerede trådt ind i deres hjerter, og der ikke længere var nogen uredelighed i dem.

43. Der var ikke én, der havde sået et frø, som ikke var mit, eller som havde begået en handling, der kunne have bragt hans medmennesker i forvirring. Årsagen hertil var, at de på sin side, ligesom frugterne, ventede, indtil de var modne på livets træ, for derefter i renhed at stille sig til rådighed for hjertets længsel, der hungrede efter erkendelse af sandheden.

44. I dag derimod har I begivet jer ud med kravet om at være mestre, selvom I ikke engang var i stand til at lære den første lektion. I ønsker at redde jeres medmennesker, mens I selv stadig er i fare for at falde; og I taler om renhed, om oprigtighed, om åndelighed, mens I ikke engang har aflagt jeres laster.

45. Det er grunden til, at mange af jer er vendt grædende tilbage til mig og klager over, at man har kaldt jer svindlere, fordi I ikke kunne helbrede en eneste syg, fordi I ikke overbeviste en eneste vantro, eller fordi I blev taget på fersk gerning, mens I begik handlinger, der er uforenelige med mit værk. Derefter helliger nogle sig studiet af min lære og forbedringen af deres liv for ikke at fejle igen, mens andre fortsætter med deres uredelige handlinger for at så forvirring, og atter andre, modløse af de lidte nederlag, forlader vejen og benægter sandheden i mit værk.

46. Jeg ønskede at føre jer fremad skridt for skridt ved side for side at undervise jeres ånd i mine læresætninger om kærlighed, for der findes ingen længere vej end den (nødvendige) udvikling af ånden. — Sandelig, siger Jeg jer: I kan ikke finde noget på jorden, der er helligere for jer end en af jeres næste.

47. Denne min lære giver jer viden om, hvad ånden, samvittigheden, følelserne og troen er for jer, og hvad de skal betyde. Når en af jer lærer disse læresætninger at kende, føler han, at der strømmer respekt og dyb kærlighed til sine medmennesker ud af hans hjerte, for i hver af dem kan han erkende noget af Guds nærvær; han erkender et barn af den Højeste; i hver af sine næste og i det indre af hvert menneske skuer han Herrens tempel.

48. Den, der forstår al denne viden og anser den for sikker – ville han vove at vanhellige dette tempel, og ville han være i stand til at fornærme denne medmenneske?

49. Dette er den lære, I efter min vilje skal forstå, for når dette sker, vil I kun være ét skridt fra at efterleve det højeste bud, der siger jer: »Elsk hinanden.«

50. Hvordan kan I kalde jer spiritualister, så længe I ikke ved, hvad en ånd er, og hvad den betyder og er værd for Gud?

51. Tænk over alt, hvad Jeg har sagt til jer, så jeres legeme smelter sammen med jeres ånd til én vilje og lader denne åbenbare sig og opfylde sin mission. I vil da opleve, at hver af jeres åndelige gaver er et lys og en kraft, som selv de mest stædige og de hårdeste hjerter vil bøje sig for. Og når de modtager et bevis på ægte spiritualitet, vil de rørt udbryde: »Disse handler virkelig efter Jesu lære, disse forkynnder virkelig sandheden!«

52. Betragt denne time som jeres fællesskab med Faderen. Tal åndeligt med mig, jeg hører jer, o folk. Læg alle de lidelser, I modtager fra verden, ned hos mig. Vask jeres sjæls pletter væk med jeres tårer. I vil opleve, hvordan gråden og bønnerne gør jeres hjertes byrde stadig lettere for jer. Så vil jeg udgyde min nåde over jer, hvorigennem jeg vil give jer en følelse af styrke.

53. Hvis I kalder jer trinitarier, fordi I grundigt har studeret mine lære og vidner om dem gennem jeres gerninger, kan der ikke mangle lys, kraft og fred i jer.

54. Jeg har lagt det guddommelige segl i jer, som gør jer til arvinger til den visdom, der er bevaret i min guddommeligheds bog, og den, der bærer dette lys i sig, kan ikke falde.

55. Det er Faderen gennem alle tider, der i øjeblikket taler til jer. Det er den samme, der gennem Moses åbenbarede loven for jer, der i Kristus lod jer høre »Ordets« stemme, og som nu har sendt Elias i Ånden til jer, for at han skal forberede menneskene, fordi de i denne tid skal lære at føre en indre samtale med Den Hellige Ånd, som er mig selv. Den, der træder ind i fællesskab med mig, vil opdage, at jeg er Faderen selv og samtidig den, I kalder Sønnen: Det er Guddommens kærlighedens Ord. Guds Treenighed betyder ikke forskellighed i Ånden, men i egenskaberne eller kræfterne.

56. Lov, kærlighed, visdom — dette er de tre åbenbaringsformer, hvori Jeg har vist mig for mennesket, for at det på sin udviklingsvej må have en fast overbevisning og en fuldstændig viden om sin Skaber. Disse tre åbenbaringsfaser adskiller sig fra hinanden, men de har alle én og samme oprindelse, og i deres helhed udgør de den absolutte fuldkommenhed.

57. Ved forskellige lejligheder har Jeg allerede sagt til jer: Hvorfor vil I så gerne kende tre guddommelige væsener, når I kun kan finde ét? En eneste stemme har til alle tider talt til jer, en eneste guddommelig ånd har åbenbaret sig for jer. Denne enestående, evige stemme, som har forkyndt jer min lov i forskellige udtryksformer, er den, som I også bærer indprentet i jeres samvittighed, og hvis essens I også bør bevare i jeres hjerter. Men i stedet for at elske mig i ånden og i sandheden, som min lære har lært jer, elsker I mig i materialistiske kultformer og fremstillinger, fordi I ikke kan forstå jeres Skaber på anden vis.

58. Da Jeg indgraverede min lov i en sten – hvem ville da have tvivlet på, at disse tavler var hellige, da de indeholdt det guddommelige bud? Alligevel fjernede Jeg disse stentavler fra menneskets blik og overlod det kun kendskabet til min lov.

59. Kristus blev født, levede og døde i fattigdom, renhed og fuldkommenhed, og I ville have ønsket, at han for evigt var blevet på jorden. Derfor har I haft et ønske om at forevige ham i billeder, skabt af menneskehænder. Men I må forstå, at hans menneskelige skikkelse forsvandt for kun at efterlade menneskets ånd den reneste essens af hans ord og gerninger, som var det fuldkomne udtryk for den guddommelige kærlighed. I dag, hvor Jeg har åbenbaret Mig i Ånden og har givet Mig til kende gennem de forstandelige organer, som Jeg selv har forberedt – hvad kan I materialisere af Min tredje åbenbaring? Håber I at kunne forgude genstande, steder eller personer? Nej, I skal fra denne tid med Min åndelige åbenbaring kun bevare det uendelige lys, som Jeg har udgydt over jer, lyset af evig visdom. Hvis I søgte kærlighed og visdom i loven fra den første tid, ville I finde dem; hvis I søgte loven og visdommen i Jesu kærlighed, ville I finde dem, og hvis I stræber efter at finde loven og kærligheden i den visdom, som min Ånd i denne tredje tid har udgydt over alle skabninger, kan I opdage dem i deres væsenskerne. Indse, at alle guddommelige dyder og kræfter udgør én eneste essens, og denne er Gud.

60. Udforsk den undervisning, som Jeg har givet jer. I den åbenbares den kærlighed, som Jeg nærer til menneskeheden.

61. Gennem min undervisning former Jeg jeres hjerte, idet Jeg benytter mig af enkle mennesker. Spiritualismens disciple skal bevare min lære i al sin renhed, for det vil være den, der befæster freden og broderskabet blandt menneskene.

62. De religiøse symboler vil forsvinde, for mennesket må ikke længere begrænse mig, således at dets værk kan være Faderen værdigt.

63. Ved at lytte til mig uden konkrete, materielle fremstillingsformer har I udviklet en ny karakter i jer. Jeres forstand er vågnet, og jeres moral er blevet styrket.

64. I fremtiden ønsker jeg at have mænd og kvinder med overbevisning – disciple, der prædiker gennem deres eksempel, ikke hyklere, for jeres fald på grund af manglende moral og ærlighed, på grund af mangel på fred og sjælestyrke, ville være meget smertefuldt.

65. Se, hvordan menneskeheden, der gennem tiderne har gennemgået den rensende smeltedigel og de sonende ildprøver, stadig ikke er i stand til at befæste sin fred. Det blodige spor bliver stadig længere, fordi

menneskene har glemt mit ord. Der er ingen oprigtighed, ingen tillid, ingen hjælpsomhed og ingen kærlighed.

66. Men her er Jeg med mit nye budskab om enhed og fred, med mit enkle ord, som efter hård kamp vil udrette det mirakel at forene menneskenes forstand og hjerter. Er der stadig sådanne, der spørger, hvorfor Jeg er kommet?

67. Også i denne tid var mange kaldet, og kun få udvalgte, men hos mig er der ingen, der foretrakkes. For det er mennesket selv, der gør sig sin Herre værdig og erhverver sig ret til hans nåde.

68. Til alle har Jeg givet Min undervisning på samme måde; alle har Jeg lært at vandre på denne vej og at leve i denne tåredal. Forstå Mig ret: Ikke kun I skal leve efter denne lov, men hele verden. Men det vil være Mine disciple, spredt over hele jordkloden, der vil indpode den gennem deres moral og deres eksempel.

69. Udfør allerede nu jeres opgave, og lad ikke tiden for Ånden gå til spilde, uden at denne udnytter den, for da kunne det øjeblik, hvor I fortryder, indtræde.

70. Dette er grunden til, at Jeg benytter mig af de ydmyge, dem, der var faret vild på livets veje, som hørte deres Herres frelsende stemme og villigt begav sig af sted for at følge ham. Det er jer, de »sidste«, fordi I tjener Mig i den Tredje Tid.

71. Jeg sender jer min fred, men sandelig, Jeg siger jer: Så længe der findes mennesker, der besidder alt det livsnødvendige og glemmer dem, der dør af sult, vil der ikke være fred på jorden.

72. Freden ligger hverken i menneskelig herlighed eller i rigdom. Den bygger på god vilje, på gensidig kærlighed, tjeneste og respekt for hinanden. Åh, hvis bare verden forstod disse lærdomme! Hadet ville forsvinde, og kærligheden ville blomstre i menneskets hjerte.

73. Kun min kærlighed og min retfærdighed kan i dag beskytte dem, der hungrer og tørster efter den. Kun jeg alene er i stand til i min fuldkomne retfærdighed at tage imod den, der handler imod sin egen eksistens.

74. Hvis de vidste, at sjælens forladthed er frygteligere end ensomheden i denne verden, ville de udholde tålmodigt og modigt indtil den sidste dag af deres jordiske tilværelse.

75. I dette ord har jeg skænket jer min faderlige kærlighed. Vidn om min sandhed med jeres gerninger.

76. Elsk hinanden.

Min fred være med jer!

Undervisning 166

1. Det er en glædens dag for mit folk, en fredens dag for dem, der er kommet for at høre mit ord. Da jeg overgav denne arv til de første, sagde jeg til dem, at de skulle pleje den, for den var som et lille skud, der senere ville vokse sig til et tætblad og mægtigt træ. I dag strømmer store skarer til for at høre mit ord, hvorved de vidner om opfyldelsen af min forkyndelse.

2. Træet frembragte grene, og disse blev afskåret for at blive plantet i anden jord. Men sandelig, siger Jeg jer: Nogle blev plantet efter Min vilje, og andre efter menneskers vilje.

3. Jeg har for længe siden sagt jer, at træet kendes på sin frugt, og snart, når disse »træer« begynder at bære frugt, vil I erkende, hvilken slags frugt hvert enkelt bærer, om den er god eller ej. Der var skud, der i begyndelsen var fulde af saft og kraft, og som lovede gode frugter og velgørende skygge for de trætte vandrere, fordi den, der plejede dem, begav sig ud fuld af kærlighed og hjælpsomhed og blev til frelse for den vildfarne. Han besvarede menneskenes spørgsmål med lysende ord, gav lys til de blinde og trøst til de syge. Der skete tegn, og hans læber og gerninger udvirkede mirakler; sandheder blev modtaget gennem inspiration. Dette skete, fordi Faderen i lyset af disse arbejdes iver og inderlighed oversvømmede dem med kærlighed og visdom. Da menneskemængderne så den pågældende disciples hengivenhed, da de overbeviste sig om hans næstekærlighed og oprigtighed, fulgte de ham langt, fulgte de ham op på bjergtoppen. De adlød ham og troede blindt på ham. Men da han så, at skaren fulgte efter ham, at menneskene adlød hans stemme, som om den var en lov, følte han i sit hjerte forfængelighed og storhedsvanvid, og idet han glemte ham, der gav ham alt, uden hvem han intet ville have kunnet udrette, mistede han ydmygheden og begyndte at prale af sine fortjenester og sin magt over andre. Han følte sig fuldkommen i udøvelsen af min lære og proklamerede højt, at han var en sand discipel og endda en mester.

4. Jeg siger jer: Den, der praler af sine åndelige gaver og ikke sår i ydmyghed, vil høste intet.

5. Jeg kunne spørge mange af dem, der højlydt proklamerede at udføre kærlighedsgerninger: »Hvor er jeres skarer af tilhængere? Hvor er de blevet af, som fulgte jer? Hvad blev der af alle dem, der modtog åndelige gaver for at sprede disse frø?“ Og de ville være nødt til at svare mig, at de er blevet alene, fordi de, der havde fundet dem, igen er gået på afveje, de, der blev raske, igen blev syge, og de, der begyndte at erkende lyset, faldt tilbage i deres mørke. Men Mesteren spørger jer: »Hvorfor skete dette

med dem, jeg underviste?» — Fordi de anvendte de modtagne undervisninger efter deres egen forståelse og eget skøn, fordi de gik i gang med arbejdet for tidligt, det vil sige, før de rigtigt havde forstået Mesterens lære.

6. De, der ventede til det rette tidspunkt for at gå i gang med at studere, våge og bede, er dem, der forbliver standhaftige, fordi deres rødder rækker dybt ned, og deres grene har trodset stormene. De brød ud på et tidspunkt, hvor deres hjerte ikke længere kunne blive bytte for forfængelighed. Men dette er en dag med fred og tilgivelse, hvor Jeg ønsker, at I alle skal reflektere over Mine ord, så I, når I vender tilbage til jeres træ og jeres marker, kan rette op på alt det ufuldkomne, I har gjort. Der er stadig tid til at rette træet op og redde såsæden. Men I må fordoble jeres indsats.

7. Vend tilbage til jeres land, og når I ser, at I er blevet efterladt og glemt af dem, der blindt fulgte jer, og som I ikke kunne holde fast på, så beskyt træets rødder, skær alle beskadigede frugter af, beskær dets tørre grene, vand det, og I vil på ny opleve, hvordan de vandrende kommer til jer i længsel efter dets skygge og dets frugter.

8. Velsignet være de, der rejser sig igen efter deres eget fald, velsignet være de, der genopstår til lyset. I vil da opleve, at de forkynner mit genkomst, som menneskene har ventet på århundrede efter århundrede, og som vil få mange døde til at skælve selv i deres grave.

9. Sandelig, jeg siger jer: Den guddommelige løfte om at vende tilbage til jer som Trøsterens Ånd er ikke blevet udslettet af nogen, hverken af tiden, synden eller hele epoker, der er gået forbi menneskene. Lige så lidt vil beviset for min genkomst blive udslettet, og til sidst vil menneskene bøje sig for min sandhed.

10. Når I hører mit ord, lader I jeres liv passere forbi jer i samvittighedens lys, og når min lære er slut, føler I jer befriet fra jeres skyld, jeres sorger og jeres samvittighedskvaler. Selv når I modtager mit ord gennem uuddannede forstandsorganer, skælver jeres væsen, fordi I i det fornemmer et øje, der ser på jer, et øre, der opfanger selv jeres letteste suk, og en følsomhed, der er i stand til at læse selv jeres hemmeligste tanker.

11. Den første dag, hvor Jeg talte til menneskeheden på denne måde, indledte Jeg en ny åndelig æra. De hjerter, der var til stede ved min guddommelige åbenbaring, følte sig overvældet af frygt, ærefrygt, forundring og salighed. Derfor er den lille gruppe af mine første disciple vokset og har formet sig, indtil den er blevet til de store menigheder, der nu er til stede for at lytte til mine undervisninger.

12. Blandt disse skarer er der også dem, der, efter at have lyttet til mig år efter år, har vænnet sig til denne åbenbaring og ikke længere er så rørte som dengang, da de lyttede til mig under de første modtagne lærdomme. Ikke desto mindre lytter flertallet fortsat til mit ord med ægte begejstring, og deres hjerter slår hurtigere, når de er her for at høre min vise og kærlige lære.

13. Jeg ønskede at forme de hjerter, der modtager dette ord, åndeligt, for at gøre hver enkelt til en handlekraftig medarbejder i det arbejde, han er blevet pålagt — bevidst om sin mission og hengiven til mit værk. Men mens nogle fortsat har lyttet trofast til mig, lært og forfuldkommet sig for at være værdige til at tilbyde deres medmennesker de frugter, der er modnet gennem deres studier og refleksioner, deres tålmodighed, indsats og udholdenhed, har andre søgt smiger og har absolut ønsket at så, før tiden var inde til det. De drog ud før den fastsatte tid og har undervist i det lille, de havde lært.

14. Derfor har nogle mystificeret de modtagne undervisninger og af manglende viden ændret min lære efter eget forgodtbefindende, hvorved de skabte vanskeligheder for dem, der først forkyndte min lære, da de var i stand til at følge mine undervisninger.

15. Jeg siger jer: Når timen slår, vil de gode såmænds hvede overvinde de troløse menneskers ukrudt, og i afgørelsens time vil verden erkende, hvem der har bragt jer min sandhed.

16. Når I hører, at en eller anden spiritualist praler af sin opgave og går rundt i verden og råber, at han er en af Kristi nye disciple, kan I være sikre på, at hans mund spreder løgne, for den sande discipel i dette værk er den, der ikke praler, men i stilhed arbejder for sin Mesters ære og virkelig elsker alle sine medmennesker. I vil genkende mine gode tjenere på deres ydmyghed.

17. Hvad vil der til sidst ske med dem, der ikke udøver mine lære i overensstemmelse med min lovs bud? De vil blive rensat og i en ny mission blive nødt til at rette alle deres — vildfarelser og vaske alle deres pletter væk, indtil det lykkes dem at forvandle det ukrudt, de havde plejet, til hvede.

18. Til den skare, der i disse øjeblikke lytter til mit ord, siger jeg: Lyt fortsat til min undervisning med ærbødighed. Lad den ikke forsvinde fra jeres hukommelse, uden at I først har reflekteret over den. Stræb ikke efter at undervise, når I kun er svage børn. I må vente, indtil I bliver stærke og velforberejede disciple. Så vil I kunne se, at hvert frø, I sår, vil spire, vokse, blomstre og bære frugt. Og Jeg vil sige til jer: Jeg tager imod jeres gave, frugten af det frø, som Jeg har betroet jer.

19. Jeg vil endnu ikke dømme jer, for hvis dette skete, ville jeg kun finde få fortjenester hos jer. Jeg kommer til jer som Fader for at tilgive jer og give jer endnu en periode som en dyrebar mulighed, som I skal udnytte, og for hvilken I vil stå til ansvar over for mig.

20. På denne nådens dag siger Jeg jer, at Jeg har gjort Marias nærvær og kærlighed kendt og mærkbar for menneskeheden, for i hende vil den »Nye Pagt« fuldbyrdes i denne tid. Maria har i sin mildhed og ydmyghed ligeledes åbenbaret sig for jer.

21. Faderen har udgydt sine nådegaver over dette folk; men sandelig, jeg siger jer: I skal også stå til regnskab for mig for den Guddommelige Moders tilstedeværelse.

22. Jeg stiller jer til regnskab, ja – fordi Jeg ønsker, at I skal være fuldt bevidste om det, Jeg har skænket jer. Men kernen i dette krav om regnskab er Min kærlige barmhjertighed.

23. Verden kender ikke mit værk og min åbenbaring i denne tid, fordi I har veget tilbage fra at forkynde disse lærdomme for menneskene. Men de nye generationer vil lære dem at kende og styrke jeres rækker. Sandelig, Jeg siger jer: Jesu og Marias navne er forenet i forløsningens værk; og da menneskene i denne tid ikke har forstået at indgå en pagt med deres Herre, vil Moderens navn være symbolet på forening og broderskab blandt menneskene.

24. Elementernes vold vil være den stemme, der vækker de mennesker, der stædigt ønsker at leve i mørket, og det er ikke mig, der vil dømme dem. De vil falde for dommen på grund af deres egne handlinger.

25. Menneskene har selv skabt deres opgaver, som oprindeligt var renere, men som de har besudlet gennem deres synd og vanæret gennem deres videnskaber, og hvoraf mange lader sig inspirere af egoisme, had og hovmod.

26. Hør: I den første tid indgik Jeg en pagt med Abraham og hans efterkommere. Denne pagt glemte børnene af det folk. Jeg indgik en pagt med Moses, som befriede Israel fra trældommen. Men med tiden glemte menneskene pagten på ny.

27. I den anden tid kom Jeg til verden; Jeg besejrede Min pagt med menneskene med Mit blod, og denne kærlighedspagt havde tilstrækkelig kraft til at vise Mine børn den vej, hvorpå mennesker i alle tider kan sone alle deres synder. For i Jesus besejrede Jeg døden, sejrede over mørket, forvandlede smerten til guddommelig lidelse og banede vejen for sjælene mod lyset.

28. I dag har I hørt, at Jeg vil indgå en ny pagt med jer, for Jeg finder jer hverken forenet i Mig eller indbyrdes, og det er Min vilje, at I i denne

tredje tid, i det sjette segls skød, indgår kærlighedens og broderskabets pagt i Mig.

29. I befinder jer alle inden for det sjette segl, som er en etape, et kapitel i bogen om de syv segl, hvis indhold er Guds visdom og sjælenes fuldkommenhed.

30. Nye generationer vil komme og erkende værket i den tredje tid, hvor I tog de første skridt. De vil fortsætte jeres arbejde, og når de forskellige racer og folkeslag til sidst elsker hinanden som brødre og søstre, når menneskene har overvundet deres følelser af had, vil Helligåndens værk være grundlagt i menneskenes hjerter.

31. Allerede i den første tid lærte Jeg jer at hellige den syvende dag til Mig. Da mennesket i seks dage helligede sig opfyldelsen af sine verdslige pligter, var det kun ret og rimeligt, at det i det mindste helligede én dag til sin Herres tjeneste. Jeg krævede ikke, at han skulle vie den første dag til mig, men den sidste, så han på den dag kunne hvile fra sit arbejde og vie sig til åndelig fordybelse*, for at give sin ånd mulighed for at nærme sig sin Fader og tale med ham gennem bønner.

**Spansk »meditaeiön« = meditation, kontemplation; også: fordybelse, indre fordybelse, åndelig kontemplation.*

32. Hviledagen blev indført, for at mennesket – i glemelsen af den hårde jordiske livskamp, om end det kun er for en kort stund – kunne give sin samvittighed mulighed for at tale til ham, minde ham om loven, og for at han kunne undersøge sig selv, angre sine fejltagelser og i sit hjerte tage ædle beslutninger om omvendelse. Sabbaten var den dag, der tidligere var helliget hvile, bøn og studiet af loven. Men i sin overholdelse af traditionen glemte folket de broderlige følelser over for sine medmennesker og de åndelige pligter, det havde over for sine næste. Tiderne gik, menneskeheden udviklede sig åndeligt, og Kristus kom for at lære jer, at I også på hviledagene skal udøve næstekærlighed og udføre alle gode gerninger.

33. Jesus ønskede dermed at sige jer, at selv om der er en dag, der er helliget fordybelse og fysisk hvile, skal I dog forstå, at hverken dag eller time kunne forudbestemmes til opfyldelsen af Åndens mission.

34. Selvom Mesteren talte til jer med største klarhed, afveg menneskene fra dette, og hver især valgte den dag, der passede ham bedst. Mens nogle derfor fortsatte med at holde sabbatten som den dag, der var helliget hvile, valgte andre søndagen til at fejre deres gudstjenester.

35. I dag taler Jeg endnu en gang til jer, og Mine undervisninger bringer jer nye indsigter. I har gennemlevet mange oplevelser og udviklet jer. I dag er det ikke vigtigt, hvilken dag I afsætter til hvile fra de jordiske strabadser, men det er vigtigt, at I ved, at I alle dage skal vandre på den vej, som Jeg har udstukket for jer. Forstå, at der ikke er noget fastsat tidspunkt for jeres bøn, for ethvert tidspunkt på dagen er egnet til at bede og udøve min lære til gavn for jeres medmennesker.

36. Jeg ønsker, at der altid skal være lys, inspiration og kærlighed i jeres ånd, at forstanden og hjertet skal være åndens spejl, og at dens dyder skal afspejles i dem og komme til udtryk i strålende idéer og ædle tanker og følelser. Da vil I blive bevidste om, hvor fuldkommen den harmoni er, der hersker mellem ånden og kroppen, mellem det åndelige og det menneskelige, mellem åndens love og pligter og verdens love og pligter. Til sidst vil I kunne konstatere, at hele livet med dets prøvelser og lektioner har et eneste mål: åndens fuldkommenhed, gennem hvilken den vil opleve fred og sand lykke i Herrens rige.

37. Indimellem tænker og siger I: »Hvad nytte har denne tilværelse, når den ikke bringer os noget godt, og vi ikke har nogen gavn af den?« Når nogen tænker sådan, er det kun, fordi vedkommende forhindrer lyset i at stråle i sit sind. Han mener, at livet er meningsløst, fordi det ikke har været muligt for ham at opfylde alle sine ønsker, for han ville gerne have haft alt efter sine egne forestillinger. Han tror da, at også han er ubrugelig, og det kun fordi han ikke har forstået og udforsket meningen med mit ord.

38. Den åndelige del af mennesket slumrer stadig, derfor har han levet så mange nytteløse liv.

39. Jeg kunne tvinge jer til at opfylde mine bud, men så ville jeres fortjenester ikke være ægte, og jeres fremskridt ville ikke være reelt. Jeg tillader, at livet, hvor I – uden at være klar over det – skaber lektioner og prøvelser for jer selv, giver jer den sande lære, som undertiden er smertefuld, afhængigt af hvordan jeres gerninger har været. Men midt i prøvelsen sender min Ånd jer det lys, der når jeres ånd – til tider på en blid måde, men lejlighedsvis også som en ubarmhjertig dommer, så I vågner op og hører samvittighedens stemme, som er min egen stemme.

40. Jeg spørger jer: Vil I være til nytte og føle, at også jeres tilværelse er til nytte? Så lær af mit ord – det, som jeg gav jer i fortiden, og det, som I hører i dag, for begge supplerer hinanden. Men tro ikke, at I ved blot at gentage mine sætninger og livsregler allerede har virkeliggjort min lære. Nej, den, der ikke forstår at elske, vil ikke være i stand til at forkynde de guddommelige ord og opfylde det, de lærer.

41. Kærligheden er oprindelsen og grunden til jeres eksistens, o mennesker. Hvordan kunne I leve uden denne gave? Tro mig, der er mange, der bærer døden i sig, og andre, der er syge, blot fordi de ikke elsker nogen. Den helbredende balsam, der har reddet mange, har været kærligheden, og den guddommelige gave, der vækker til det sande liv, som frelser og opløfter, er ligeledes kærligheden.

42. Derfor siger Mesteren til jer, mine små børn, som har hørt denne undervisning: Begynd at elske fra i dag. Lad alle jeres handlinger over for andre være gennemsyret af denne følelse, og lad den også strømme ind i de ord og bønner, I dedikerer til mig.

43. Véd, at *det* ord, der ikke rummer kærlighed, hverken besidder liv eller kraft. I spørger mig, hvordan I kan begynde at elske, og hvad I skal gøre, for at denne følelse kan vågne i jeres hjerter, og jeg siger jer: Det, I skal begynde med, er at lære at bede. Bønnen vil bringe jer tættere på Mesteren, og denne Mester er jeg.

44. I bønnen vil I finde trøst, inspiration og styrke; den vil skænke jer den dyrebare tilfredsstillelse at kunne tale fortroligt med Gud uden vidner og mellemænd. Gud og jeres ånd er forenet i dette søde øjeblik af fortrolighed, åndelig samtale og velsignelser.

45. Forbered jer, disciple, for Jeg vil åbenbare Mig for jer. I bringer alle jeres bekymringer og nød foran Mig, men Jeg siger jer: Hvorfor frygter I? Har I ikke mærket, hvordan Mit barmhjertige blik hviler på jer? Giver Min tilstedeværelse jer ikke styrke? Giv mig ikke anledning til at gentage mine ord fra den Anden Tid og sige til jer, at I er småtroende mennesker, at I, selvom jeg er jer så nær, og I hævder at kende mig, ikke har stolet på mig.

46. Hver gang I sender jeres bøn opad og søger mig, vil jeg være hos jer. Mit ord og de bud, som jeg til alle tider har givet jer, vil give jer min vejledning gennem jeres samvittighed. Bliv rige på kraft og udrustning. Bring dette livets ord overalt til de hjerter, der har brug for trøst og lys, for jeg har kaldt jer såmænd på de åndelige marker.

47. Da I er rige på mine nådegaver, og det, I har modtaget, er en uudtømmelig skat af lære, skal I kærligt videregive denne viden. Gå til andre i nød, til dem, der på jorden ikke nyder velvilje, anseelse eller respekt. Søg de forældreløse, enkerne og de uhelbredeligt syge, og stå dem ubegrænset bi. Giv dem den åndelige balsam, der i overflod stiger op fra sjælens dyb, og vær derved mere opmærksom på deres sjæl end på deres krop.

48. Jeg har dannet skaren af arbejdere bestående af mænd og kvinder, da det ikke kun er manden, der forstår at fortolke min lov. Kvinden, begavet med smukke og ædle følelser, har altid været medarbejder i mit

forløsningsværk. Også på hende overdrager jeg i denne tid ansvaret for den gode opfyldelse af mine anvisninger. Jeg lader begge i forening våge over dette værk, der er betroet jer.

49. Mit folk, jeg forbliver en kort tid hos jer gennem dette forstandsorgan*. I har bedt, og i det øjeblik af højeste ophøjelse har I i jeres hjerters stilhed hørt Mesterens kærlige hilsen, der sagde til jer: »Fred være med jer.« I er blevet bevidste om den virkning, som bønner har, og har forstået den umådelige kraft, der ligger i den, når I sender den opad — både for at afhjælpe et åndeligt behov og for at bede om en løsning på en materiel nødsituation.

**Hermed menes især forstanden med hensyn til stemmebærerens evne til at tale.*

50. Husk, at det ofte har været nok at udtale ordet »Fader« for at få hele jeres væsen til at skælve og give jeres hjerte følelsen af at blive oversvømmet af den trøst, som hans kærlighed skænker. Vær klar over, at hver gang jeres hjerte inderligt påkalder mig, skælver også min Ånd af glæde.

51. Når I kalder mig »Fader«, når dette navn bryder frem fra jeres indre, bliver jeres stemme hørt i himlen, og I afslører en eller anden hemmelighed for den guddommelige visdom.

52. Lad det ikke kun være jeres læber, der kalder mig »Fader«, for mange af jer plejer at gøre dette mekanisk. Jeg ønsker, at bønner »Vor Fader, som er i himlen, helliget worde dit navn« skal komme fra et rent og dybt hjerte, og at I skal overveje hver eneste sætning, så I derefter bliver inspireret og er i fuldkommen fællesskab med mig.

53. Jeg har lært jer den kraftfulde, fuldendte bøn, som virkelig bringer barnet tættere på Faderen. Når I udtaler ordet »Fader« med inderlighed og ærbødighed, med ophøjelse og kærlighed, med tro og håb, svinder afstandene, rummet forsvinder, for i dette øjeblik af samtale fra ånd til ånd er Gud hverken fjernt fra jer, ej heller er I fjernt fra ham. Bed således, og I vil i jeres hjerte modtage min kærligheds velsignelse med fulde hænder.

54. Så vil I med jeres åndelige blik se mig gå foran jer, ligesom hyrden gør blandt fårene. I vil se det guddommelige lys oplyse jeres livsvej og høre min stemme, der for at opmuntre jer på jeres vej uophørligt gentager: »Vær stærke, stands ikke, hvert skridt fremad vil bringe jer tættere på jeres Fader.«

55. På denne dag, o disciple, har jeg endnu en gang talt til jer om kærligheden og bønner, for at I må lære at forstå den nåde, der ligger i

dem, og også deres virkningskraft, så I kan opnå den store belønning, som min faderlige kærlighed har lovet jer.

Min fred være med jer!

Undervisning 167

1. Fra mange hjerter stiger spørgsmålet op til Gud: »Herre, vil den smerte, der plager denne verden, vare ved for evigt?« Derpå svarer Mesteren dem: »Nej, mine højt elskede børn, jeres smerte vil forsvinde, så snart I finder den sande kærlighed.«

2. Selvom man på jorden taler meget om kærlighed, findes den i virkeligheden ikke blandt jer. Nogle foregiver den, andre forveksler den med en egoistisk følelse, og atter andre med en lavtstående lidenskab. Falskhed hersker i menneskets hjerte, løgnen troner, man foregiver kærlighed, venskab og velgørenhed. Ukrudtet er vokset vildt og har spredt sig overalt, og kun smerten ild vil være i stand til at udrydde det.

3. Dette ild vil menneskene selv antænde med deres krige om ideer, trosbekendelser, filosofier og videnskaber. Det er krigen, der nærmer sig med store skridt. Der, i denne ild, der antændes af deres egne magtbegær, lidenskaber og fjendskaber, vil de finde deres renselse. Sådan har de ønsket det, sådan har de krævet det.

4. Hvordan ville det være muligt for menneskene at elske hinanden som søskende, hvis de endnu ikke har rensset deres hjerter? Der er behov for en stor prøvelse i verden, for at de kan komme rensede ud af den; for smerten renses.

5. Også siger Jeg jer: Menneskerne skal tro på menneskerne, skal have tro og tillid til hinanden, for I skal nå frem til den overbevisning, at I alle på jorden har brug for hinanden.

6. Tro ikke, at det glæder mig, når I siger, at I tror på mig, mens jeg ved, at I tvivler på hele verden. For det, jeg forventer af jer, er, at I elsker mig gennem den kærlighed, I viser jeres næste, og at I tilgiver dem, der sårer jer; at I kærligt står ved siden af de fattigste, de mindste og de svageste, elsker jeres medmennesker uden forskel og lader den største uselvished og oprigtighed præge alle jeres gerninger.

7. Lær af mig, for jeg har aldrig tvivlet på jer, tror på jeres frelse og stoler på, at I vil tage jer sammen for at nå det sande liv.

8. Selv om der udadtil er megen falskhed i menneskenes gerninger, er der ikke én, i hvis indre der ikke findes en del sandhed. Denne del er den gnist af åndeligt lys, som han bærer i sig; den er min guddommelige tilstedeværelse, Guds gnist, der oplyser ham indvendigt. Jeg vil sørge for, at dette lys, som er mit, stråler i hvert hjerte, og at dets genspejling kommer til udtryk i alle jeres gerninger.

9. Jeg vil, at I skal leve i sandheden, og derfor er det nødvendigt, at alt det onde dør. I, som er bevidste om den time, der nærmer sig – våg og bed allerede i dag, forkynd denne kamp for jeres medmennesker som

profeter, så de kan forberede sig og ikke fortvivle i de bitre øjeblikke under den kommende kamp.

10. Vær overbevist om, at alle »marker« vil bære frugt, når de er forberedt. Mit frø er rede til at falde ned på dem: Hvert menneske vil være en plante, der blomstrer og skænker kærlighedens frugter og dermed opfylder det skabtes bestemmelse.

11. I planteriget findes der snylteplanter, der er nytteløse; tag dem ikke til forbillede.

12. Ved I, hvorfor Faderen kun forventer kærlighedens frugter af jer? — Fordi livets frø, som Jeg lagde i hvert skabt væsen, det oprindelige frø, var kærligheden.

13. Når I af og til, som det er tilfældet med planter, tilsyneladende er visnet, når I i kort tid er blevet visne eller har lidt under tørst, så skete dette ikke, fordi I manglede vandet fra min nåde. Min kærlighedskilde har altid strømmet ud over enhver ånd og ethvert hjerte som livgivende vand. Men disse menneskelige, åndsbegavede planter besidder viljesfrihed, og som følge af dårlig udnyttelse af denne dyrebare gave fjerner de sig fra den guddommelige nåde, som er det eneste, der kan redde og styrke sjælen. Hvor forskellige er I fra jordens planter, som på deres plads altid hengivent modtager det, som Guds barmhjertighed skænker dem!

14. I tror alle sammen, at I allerede har elsket i jeres liv, men jeg siger jer: Nogle har virkelig elsket, mens andre har forvekslet lidenskaberne og egoismen med kærlighed.

15. Gennem Jesus gav Jeg jer den fuldkomne undervisning. Betragt mit liv som menneske fra fødslen til døden, så vil kærligheden åbenbare sig for jer på en levende og fuldkommen måde.

16. Jeg forlanger ikke af jer, at I skal være ligesom Jesus, for i ham var der noget, som I ikke kan nå: at være fuldkommen som menneske, da den, der var i ham, var Gud selv i begrænset form. Men jeg siger jer alligevel, at I skal stræbe efter at efterligne ham.

17. Min evige lov har altid talt til jer om denne kærlighed. Jeg sagde til jer i de første tider: »Du skal elske Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl«, og »Elsk din næste som dig selv.«

18. Senere gav Jeg jer disse inspirerede ord: »Elsk jeres brødre og søstre, som Faderen har elsket jer«; »Elsk hinanden.«

19. I denne tid har Jeg åbenbaret for jer, at I skal elske Gud mere end alt det skabte, at I skal elske Gud i alt, hvad der eksisterer, og alt, hvad der eksisterer, i Gud. At I skal udvise barmhjertighed og endnu mere barmhjertighed over for jeres medmennesker, så I kan se Faderen i al hans herlighed, for barmhjertighed er kærlighed.

20. Mennesket har aldrig før været i stand til at elske mig gennem åndelig tilbedelse, fri for uoprigtighed, som det er i dag. De hedenske tider og de vantroes tider er nu for længst forbi. Afgudsdyrkelsen, som har bestået i alle kulter og gennem alle tider, er blevet sjælene til overmætning med sin sanselige forblændelse og sin falske glans.

21. Snart kommer de generationer, der i alle verdenshjørner vil indføre den åndelige tilbedelse af min guddommelighed. Når denne form for religionsudøvelse så til sidst skaber et rige af fred og lys blandt menneskene, vil den religiøse fanatisme forsvinde blandt menneskene, for i åndeligheden er der ikke længere plads til lidenskaber eller uvidenhed.

22. Fordi I stadig ser en lang vej foran jer, skal I ikke standse op og tænke, at I aldrig vil nå målet. Gå fremad, for selv over et tabt øjeblik vil jeres sjæl senere græde. Hvem har sagt jer, at målet er i denne verden? Hvem har lært jer, at døden er slutningen, og at I i det øjeblik kan nå mit rige?

23. Døden er som en kort søvn, hvorefter sjælen under mit lys' kærtegn vil vågne med fornyede kræfter, som til en ny dag, der begynder for den.

24. Døden er nøglen, der åbner portene til det fængsel, hvor I befandt jer, så længe I var bundet til den fysiske krop, og den er samtidig nøglen, der åbner portene til evigheden for jer.

25. Denne planet, der på grund af menneskets ufuldkommenheder er blevet forvandlet til en soningsdal, var for sjælen et fangenskab og en forvisning.

26. Sandelig, Jeg siger jer: livet på jorden er endnu et trin på livets stige. Hvorfor opfatter I det ikke således, så I kan drage nytte af alle dets lektioner? Grunden til, at mange gang på gang må vende tilbage til det, er denne: fordi de ikke har forstået det og ikke har draget nytte af deres forrige liv.

27. Menneskerne i fremtiden vil være så åndeligt udviklede og have en så stor forståelse for den udvikling, som deres sjæl skal gennemgå, at — når deres døds kamp begynder, og de kun er et skridt fra den fysiske død — vil de selv og dem, der står dem bi i denne time, betragte dette øjeblik som det smukkeste i hele deres jordiske tilværelse, som vil være højdepunktet i et frugtbart og gavnligt liv, og de vil ligesom deres Mester på korset kunne sige: »Det er fuldbragt.«

28. Jeg taler til jer i faderlig tone og med enkle ord. I har ventet på min nye åbenbaring i denne tid fuld af mysterier, og stor var jeres overraskelse, da I så enkelheden i mine undervisninger og den beskedne måde, hvorpå jeg taler til jer.

29. Elias kom som en lysstråle midt i en storm, efterfulgt af sine usynlige hærskarer, sine store legioner af lysånder, der følger ham som fårene følger hyrden. Han baner vej gennem menneskemængderne, river tornbuskene ned til højre og venstre for at skabe en åbning for dem, der følger ham, og samler de sjæle, der genkender hans stemme som hyrdens, som i denne tid vil føre dem til mig.

30. Har I glemt, at det var et af Elias' får, der vidnede om min tilstedeværelse og opfordrede jer til at forene jer i fårefolden for derefter at følge hyrdens spor?

31. Stå op, menneskehed, opdag vejen, opdag meningen med livet! Foren jer, folk med folk, elsk hinanden alle sammen! Hvor tynd er den skillevæg, der adskiller det ene hjem fra det andet, og alligevel, hvor fjerne er deres beboere fra hinanden! Og ved jeres landes grænser – hvor mange betingelser stilles der ikke for, at I skal lade den fremmede passere! Og når I selv gør dette blandt jeres medmennesker – hvad har I da først gjort over for dem, der befinder sig i et andet liv? I har sænket et forhæng mellem dem og jer – om ikke jeres glemsels forhæng, så dog jeres uvidenheds forhæng, som er som tæt tåge.

32. Når Jeg betragter denne verdens indbyggere, ser Jeg, at alle folkeslag kender mit navn, at millioner af mennesker udtaler mine ord; men sandelig, siger Jeg jer, alligevel ser Jeg ingen kærlighed mellem mennesker!

33. Alt, hvad Jeg lærer jer i denne tid, og alt, hvad der sker i verden, er forklaringen og opfyldelsen af den åbenbaring, som Jeg gav menneskeheden gennem Min apostel Johannes, da Jeg på det tidspunkt, hvor han boede på øen Patmos, i Ånden op til himmelens højder, til det guddommelige plan, til det uendelige, for gennem symboler at vise ham oprindelsen og målet, alfaet og omegaet; og han så de begivenheder, der var sket, dem, der netop fandt sted, og dem, der endnu skulle komme.

34. Han forstod intet af det på det tidspunkt, men min stemme sagde til ham: »Skriv ned, hvad du vil se og høre«, og således skrev han. Johannes havde disciple, der krydsede havet med skibe og opsøgte ham på hans tilflugtssted. I stor iver spurgte disse mænd ham, der havde været en af Jesu disciple, hvordan Mesteren havde været, hvordan hans ord og mirakler havde været; og Johannes, der i kærlighed og visdom stræbte efter at efterligne sin Mester, forbløffede dem med sine ord. Selv da alderdommen nærmede sig, og hans krop allerede var bøjet af tiden, havde han stadig kræfter nok til at vidne om sin mester og sige til sine disciple: »Elsk hinanden.« Da de, der opsøgte ham, så, at dagen for Johannes' bortgang nærmede sig, bad de ham i deres længsel efter at

besidde al den visdom, som denne apostel havde samlet, om at åbenbare for dem alt, hvad han havde lært af sin mester, men som svar hørte de altid kun den sætning: »Elsk hinanden.«

35. De, der spurgte med så stor iver og interesse, følte sig snydt og troede, at alderdommen havde slettet Kristi ord fra hans hukommelse.

36. Jeg siger jer, at Johannes ikke havde glemt et eneste af mine ord, men at han ud fra alle mine lærdomme som en eneste essens fremsatte den lære, der sammenfatter hele loven: kærligheden til hinanden.

37. Hvordan kunne den så elskede disciples erindring om sin mesters lære, som han elskede så højt, forsvinde?

38. Ved I mon, disciple i denne tid, om jeg, når året 1950, det sidste af mine åbenbaringer, er kommet, ikke ligeledes i stedet for enhver undervisning blot vil sige: »Elsk hinanden«? Alt på jeres livsvej taler til jer om denne lektie: Træet, der udbreder sit løv for at give jer skygge, blomsten, der lader sine kronblade falde, efter at I har indåndet dens duft, så dens offerdød bliver til jeres glæde.

39. Dette er vejen, derfor har Jeg sagt jer, at I skal elske Gud i alt det skabte og hele skabelsen i Gud, for i alt er Jeg til stede, og i alt taler Jeg til jer.

40. Jeg ser, at alle mennesker er syge, hvad enten det er legemligt eller sjæleligt. I mennesker, i hvis indre der kun endnu kan høres samvittighedens vedvarende klageskrig – søg mig som kilden til sundhed, for jeg besidder den balsam, der helbreder al ondskab. Men for at åbenbare min magt blandt jer er det nødvendigt, at I viser mig jeres hjerter, der er fri for pletter.

41. I længes efter, at Jeg skal vise Min magt og Mine mirakler på jeres livsvej, og Jeg er rede til at skænke jer dette. Jeres Faders skatkammer venter blot på, at I gør jer rede, for at oversvømme jer med sundhed, styrke og lys.

42. I dag nærer og plejer mit ord jer; det er både frø og vanding; og i morgen, når den rette tid er kommet, vil jeg indbringe kærlighedens høst, den gyldne hvede fra mine marker.

43. Spørger I jer selv, hvorfor Jeg gang på gang korrigerer jeres fejl og ufuldkommenheder? Jeg river blot brændenælderne og andet ukrudt op, som har bredt sig i jeres hjerter og kvalt jeres gode følelser.

44. Denne tid tjener til renselse. Ikke kun menneskene vil være nødt til at vaske deres skampletter væk i de krystalklare vande i min dom, også åndevæsenerne er underlagt denne renselse.

45. Når menneskene så er fri for enhver plet, vil de mærke, at jorden nærmer sig himlen. Denne tilnærmelse vil ske åndeligt og fylde jer med fred, tillid og indsigt.

46. Disciple, når I i jeres fritid sætter jer for at udforske mit ord, vil I i dets indhold finde en fuldkommen fornuft og en uendelig retfærdighed. Mit ord vækker menneskene til et ophøjet liv, en lykkelig tilværelse. Men mens det for jer var nødvendigt, at jeg talte i denne form for at vække jer, har der været nogle mennesker, der ikke havde brug for den fysisk hørbare åbenbaring af det åndelige for at blive vækket til at opfylde min lov.

47. De intuitive spiritualister, de inspirerede, drømmerne – de bærer mig i deres hjerter, selv uden at have hørt det ord, som I hidtil har modtaget. De har allerede længe ført åndelig dialog med deres Mester.

48. I vil møde dem på jeres vej og blive overrasket over deres viden om mit værk. Også de vil, når de møder jer, glæde sig, når de ser deres ideer og deres handlinger bekræftet, når de hører jeres vidnesbyrd og jeres forklaringer. De skal dog ikke opdage noget i jeres forestillinger, jeres handlemåder, jeres religionsudøvelse eller i jeres liv, der fornægter min læres åndelighed, for da vil de med skuffelse i hjertet vende sig bort fra jeres vej. Våg og bed, disciple, så I forstår min undervisning og anvender den i jeres liv med den samme oprigtighed, som I har modtaget den med. Da vil glæden i jeres hjerter være stor, når I møder dem, som Jeg har kaldt intuitive spiritualister. Sammen vil I danne et stærkt fællesskab i verden, der med sin bøn, sin iver i loven, sin enkelhed i livsførselen og sin næstekærlighed lærer menneskeheden den sande tilbedelse af Gud og viser den vejen til god vilje for at leve i fred på jorden.

49. I jeres bønners ydmyghed siger I til mig: »Herre, hvis Du er den højeste Skaber og desuden vores Fader, så gør med os, hvad der behager Dig. Hvis det er din vilje, at smerten skal slibe vores hjerter, så gør med os, hvad din vilje har forudbestemt. Hvis du vil, at vi skal renses, før du betror os en opgave, så ske det, som du har bestemt.»

50. Der er kun få, der taler således til mig, men jeg benytter mig af dem for at give jer et eksempel på, hvordan jeres villighed og underkastelse over for Faderens anvisninger bør være. Men jeg giver jer alle min undervisning, så I ligeledes kan blive ydmyge og lydige.

51. Nogle gange vil mit ord forekomme jer som fyldt med dom og røre ved følelserne hos dem, der hører det. Men I vil altid finde det gennemsyret af en guddommelig essens, en stor mildhed og uendelig barmhjertighed, som vil sikre, at det altid bliver modtaget med glæde og interesse.

52. Hvis mit ord ville overvælde jer, ville I ikke kunne forstå det. Men Jeg ønsker, at I skal reflektere over de guddommelige lærdomme, som Jeg underviser jer i; for den, der studerer, lader sig inspirere, og den, der lader sig inspirere af den guddommelige kærlighed, er allerede min discipel.

53. O I spiritistiske disciple, frygt ikke at udføre jeres opgave, for det er ikke svært at udføre den. Med visdom leder Jeg jer på vejen, så I ikke snubler, så ingen farer vild. Men tro ikke, at den er strøet med roser, fordi Jeg baner vejen for jer — nej, I vil finde tornbuske og prøvelser på den.

54. Jeg siger jer: Den, der vil følge mig eller finde mig, må foretrække vejen med ofre og afkald frem for vejen med usunde fornøjelser og lavtstående lidenskaber. For på den førstnævnte vej vil I kunne finde de glæder, som min kraft og opmuntring skænker jer, og på den sidstnævnte vil I finde meget smertefulde fald. Mit guddommelige spor, mit spor af kærlighed, vil I altid finde på vejen til selvovertagelse, ofring, næstekærlighed og ydmyghed.

55. Mennesker er som børn, der ikke tænker over konsekvenserne af deres handlinger, og derfor forstår de ikke, at en snublesten, de støder på på deres vej, blot er en forhindring, som Mesteren har sat op for at standse deres tankeløse løb eller for at spare dem for at træffe en forkert beslutning.

56. Jeg ønsker, at I fremover opfører jer som voksne, at I overvejer jeres gerninger og handlinger, at I afvejer jeres ord. Dette er vejen til at bringe klogskab og retfærdighed ind i jeres liv. Desuden skal I tænke over, at livet er en umådelig og vedvarende prøve for ånden.

57. På min vej går ingen til grunde, og selv om der er tilfælde, hvor mennesket bryder sammen, overvældet af korsets byrde, rejser en højere kraft det igen og opmuntrer det. Denne kraft udspringer af troen.

58. Velsignede disciple, jeg siger jer i sandhed, at det glade budskab i mit ord allerede ville være nået ud til mange hjerter, hvis dette folk fulgte min undervisning. Gennem eksemplet med jeres gerninger i livet ville I give det største vidnesbyrd om sandheden i min lære.

59. Ingen skal tro, at de tilstedeværende er bestemt til at gøre *alt*. Nej, folk, hver generation har til opgave at udføre en del af mit værk.

60. Gør jeres hjerter til et kar, og sørg for, at dets kærlighed strømmer over i jeres medmenneskers hjerter på det rette tidspunkt. Skab dog ingen hindringer, der forsinker eller forhindrer udbredelsen af min lære, for under stor fysisk eller sjælelig smerte ville I være nødt til at fjerne dem igen.

61. Lad jeres medmennesker mærke alt det helbredende og gode, som mit værk rummer. Jeg siger jer, at enhver, som I lader mærke den guddommelige indflydelse, der udgår fra ham, vil velsigne mit ord.

62. Jeg vil give jer mulighed for at gøre det, som Jeg har gjort for jer, for jeres medmennesker; for når mit ord har udvirket mirakler, så bærer I det også i jeres hjerter, og netop dette ord skal I videregive til jeres medmennesker.

63. Ligesom Jeg har helbredt jer i sjæl og krop, givet jer freden tilbage eller bevirket, at troen blev født i jeres hjerter, og reddet jer fra undergangen, således skal også I gøre det samme for alle, der har brug for det. Men jeg må gøre jer opmærksom på, at mit ord kun udvirker disse mirakler, hvis I på forhånd virkelig føler det i jeres hjerter, sådan som jeres Fader føler det, når han giver det til jer.

64. Hvis I ønsker at lære mit ords opløftende virkning og kraft at kende, så anvend det, og I vil ofte blive forundret. Men hvis I blot bevarer det i jeres hjerter for at glæde jer selv ved det, vil I blive som den rige gnier, der hverken ved, hvad han besidder, eller kender værdien af sin ejendom, fordi hans skat er en død formue.

65. Lær at fiske hjerter, helbrede syge og vejlede sjæle i livets storme. Bliv åndelige, og I vil finde en kraft deri, der vil gøre det muligt for jer at klare prøvelserne med sindsro og tillid. Denne åndelighed vil afspejle sig i jeres materielle liv og vil være næring, helende balsam og den fakkell, der oplyser jeres vej.

66. Det vil ske, at brødet på jeres bord derhjemme bliver knapt, uden at jeres krop føler sult, og jeres kræfter svinder. Der vil komme dage med smerte og sorg, hvor epidemier hærger byerne, og der, hvor der ikke er nogen læge, og man heller ikke stoler på medicin, vil min usynlige balsam åbenbare sig, som vil komme ned i det øjeblik, mine børn beder. Men I må gøre jer fortjenester, inden ødelæggelsens dage nærmer sig, så I derefter, i stedet for at beskæftige jer med jeres egen smerte, kan lindre jeres medmenneskers.

67. Tænd troens lamper i jeres medmenneskers hjerter, lær dem at udtale mit navn med ærbødighed, at værdsætte min lære højt og at bede i Ånden. Husk, at mennesket lever ikke af brød alene, men også af hvert ord, der kommer fra Herren.

Min fred være med jer!

Undervisning 168

1. Kom og sluk jeres tørst i min kærlighed, ryst træthed af jer, vandrere. Jeg bringer jer en gave i mit ord, som er en lære for jer. Selv om I kommer til mig uden fortjenester, betror jeg jer gerne opgaver inden for mit værk, så I kan føle jer som Herrens børn og brødre og søstre til alle mennesker.

2. Jeres gaver, som er medfødte egenskaber fra Ånden, vil åbenbare sig på en måde, der er ukendt for denne menneskehed, og ingen vil kunne sige til jer, at I har stjålet dem eller ulovligt tilegnet jer dem. Senere vil dette folk blive betragtet som banebrydere for åndeliggørelsens tid.

3. En legion af åndelige væsener er blevet sendt jer til hjælp, så I sammen kan forene jer i denne mission. Disse væsener vil opmuntre jer, inspirere jer og løfte jer op, når I snubler, og når jeres vej bliver omringet af mørkets væsener, vil de vise jer, hvordan I kan formidle lys til dem, som oplyser dem og befrier dem fra deres forvirring. Jeres skytsengles lys vil oplyse jer, så I kan genkende stien og opdage faldgruberne.

4. Studer og forstå min undervisning, så I kan virkeliggøre den uforfalsket; så vil ingen forvirre jer med falske lærdomme, der er hentet fra det åndelige for at skabe videnskaber, doktriner og filosofier. I vil befinde jer blandt lærde mennesker, blive udspurgt og sat på prøve, men I vil ikke miste modet, for I føler, at min omsorgsfulde kærlighed står jer bi. Forstå, at I omhyggeligt skal værne om den juvel, som Jeg har lagt i jeres ånd, og at I hverken må blande den med unyttig viden eller sælge den for materielle modbydelser.

5. Tiden nærmer sig, hvor hvert øje skal være rede til at skue min tilstedeværelse. Da skal I som mine budbringere drage ud og vidne om den måde, hvorpå jeg åbenbarer mig for jer, for at vække hver sjæl ud af dens sløvhed. I skal være de profeter, der forkynnder verden de prøvelser, der må komme, og den epoke, der vil gå forud for disse begivenheder.

6. Ser I, hvordan nutidens mennesker egoistisk stræber efter de tilfredsstillelser, som det menneskelige liv skænker dem, uden at bekymre sig om deres sjæls fremtid? Sandelig, jeg siger jer: I bund og grund har de brug for min kærlighed, og den mad, der så længe har ventet på mit bord, vil stadig være næring for dem, som de før så ligegyldigt på.

7. Vent ud til det sidste, disciple, vær ikke bedrøvede, når I, foragtet af jeres medmennesker, kommer til mig. Jeg vil belønne jeres tro og lade retfærdigheden ske fyldest for jer, så jeres ansigter til sidst vil blive oplyst af et sejrssmil. Lyset vil bryde frem, mørket vil vige, og genoprettelsen vil begynde, så templet kan rejse sig på fundamenter af fred og retfærdighed, hvor menneskeheden ærer sin Skaber gennem et liv, der er en tilbedelse

af kærlighed, åndelighed og respekt for de love, som Faderen har udstedt for sine børn.

8. Mit Ånds lys er hos jer. I ser det ikke med jeres fysiske øjne, men I mærker det lyse op i jeres sind.

9. Faderens Ånd er usynlig, men den åbenbarer sig i uendeligt mange former. Hele universet er blot en materiel manifestation af det Guddommelige. Alt det skabte er et spejlbillede af sandheden.

10. Jeg har omgivet de åndelige væsener, som er børn af min guddommelighed, med en række livsformer afhængigt af det sted, de bebor, og i disse har jeg lagt visdom, skønhed, livskraft og god vilje for at give hvert af disse hjemsteder det mest synlige bevis på min eksistens og en forestilling om min magt. Jeg gør jer opmærksom på, at meningen med livet består i kærlighed, i viden og i besiddelsen af sandheden.

11. Jeg siger jer: Den, der ikke elsker, den, der ikke udtrykker sin kærlighed i den højeste form og med absolut oprigtighed, vil ikke have sand viden og vil kun besidde meget lidt. Den derimod, der elsker med hele sin sjæl og alle de kræfter, han har fået, vil bære visdommens lys i sig og føle, at han i virkeligheden er ejeren af alt det, der omgiver ham; for det, som Faderen ejer, er også hans børns ejendom.

12. Jeg forklarer jer nu, hvad Jeg sagde til jer i den Anden Tid, og hvad I ikke forstod, og Jeg åbenbarer for jer på den klareste måde, i overensstemmelse med jeres nuværende åndelige udvikling, hvad Jeg ikke meddelte jer dengang.

13. Ved en bestemt lejlighed sagde Jeg til tilhørerskaren: »Jeg har endnu mange ting at sige jer, men Jeg siger dem ikke endnu, fordi I ikke ville kunne forstå dem.« Nu, hvor Min stemme igen kan høres i verden, siger Jeg jer: Dette er den tid, hvor I kan forstå det, som Jeg dengang holdt tilbage. Lyt og tænk over det.

14. Faderen er Skaberen, han er kilden til al sandhed og alt liv. Men for at kunne glæde sig over sit værk var det nødvendigt, at der fandtes væsener, der besad ånd, og som sammen med ham skulle nyde alt, hvad der udsprang af hans guddommelige barmhjertighed; væsener, der desuden havde fuld kendskab til hans eksistens, og som forstod at modtage deres Faders kærlighed og også at elske ham.

15. Jeg har allerede forklaret jer, hvad der var årsagen til, at menneskeheden blev afledt fra at opfylde kærlighedens lov, som jeg pålagde den, selvom mennesket (indre) bliver oplyst af sin samvittigheds lys. Jeg har også fortalt jer, at denne vildfarelse, der har forårsaget så mange menneskelige fejltagelser og synder, medførte, at Faderen sendte sit Ord til verden for at give jer det største bevis på sin uendelige

kærlighed, da han blev menneske og viste jer den vej, der gør det muligt for jer at opnå jeres sjæls frelse.

16. I dag, mange århundreder efter den begivenhed, siger Jeg jer, at — selvom Jeg har udgydt mit blod for *hele* menneskeheden — er det kun dem, der fulgte den vej, som Jesus lærte jer, der har kunnet opnå deres sjæls frelse; mens alle dem, der forblev i uvidenhed, i deres fanatisme, i deres vildfarelser eller i synd, endnu ikke er frelst.

17. Jeg siger jer: Selv om jeg tusind gange blev menneske og tusind gange døde på korset — så længe menneskene ikke rejser sig for at følge mig, vil de ikke opnå deres sjæls frelse. Det er ikke mit kors, der skal frelse jer, men jeres eget. Jeg bar mit på skuldrene og døde på det som menneske, og fra det øjeblik var jeg i Faderens skød. I skal følge mig i mildhed og kærlighed og med ægte ydmyghed bære jeres kors på skuldrene, indtil I har nået det endelige mål for jeres mission, for derefter ligeledes at være hos jeres Fader.

18. Mange stræber efter at lære Gud at kende, men de har ikke nået at virkeliggøre dette stræben, fordi de ikke har søgt mig der, hvor jeg faktisk bor — i Ånden. For at kende mig må de først lære sig selv at kende.

19. I dag står Jeg alle mine børn bi. Nogle vil Jeg hjælpe med at bære deres kors, så de snart kan bestige det bjerg, på hvis top deres Fader venter på dem. Andre vil Jeg åbne øjnene for og give dem klarhed og indsigt, så de kan se Mig, og atter andre vil Jeg lære at fordybe sig i deres indre, så de i den højeste del af deres væsen opdager en arv, som de tidligere ikke ville have drømt om at besidde. Da vil mange af de idealistiske bestræbelser blive til virkelighed, og i alle dem, der er af god vilje, vil harmonien stråle. Det guddommelige lys vil fuldt ud tage besiddelse af de sjæle, der ikke modsætter sig erkendelsen af sandheden.

20. Undre jer ikke over, at Jeg har sagt jer, at det er jeres kors, der skal frelse jer, for dermed ønskede Jeg at sige jer, at Jeg gennem mit guddommelige forbillede har efterladt en frelser i hvert hjerte, for at han kan lede jeres skridt og til sidst frelse jer.

21. Lyt til min stemme i jeres samvittighed og sig mig, om mit ord ikke har været mærkbart i den gennem hele jeres tilværelse, og om denne indflydelse ikke mærkes stærkest i de øjeblikke, hvor I rammes af en prøvelse.

22. Jeg ville krænke retfærdigheden og fuldkommenheden, hvis jeg tog jer med ind i mit rige, mens I stadig var besmittede, uden at jeres ånd var blevet rensat gennem jeres soning. Hvilke fortjenester ville I have, hvis I alene gennem mit offerdød havde opnået al salighed?

23. Jeg siger jer dette for at få jer til at tænke efter, for at ryste jer ud af jeres sløvhed og opfordre jer til at komme til mig, hvorfor jeg uophørligt kalder på jer.

24. Kom, udvalgte folk, og hvil jer fra jeres trængsler, for jeg tilbyder jer i dag som altid min kærlighed. Åbn jeres hjerter, og lad mig helbrede det sår, der så længe har fået jer til at lide, uden at jeres medmennesker har bemærket det. Hvorfor frygter I fremtiden, når I ved, at jeg er tæt på jer? Jeg ser ind i jeres indre og ved, at I stadig bliver svage i prøvelserne og i angst råber på Elias og mig, Mesteren, fordi I føler, at I går under. Men jeg siger jer, at jeg ikke vil lade jer falde, at Elias er den stærke stav, der støtter jer, at jeg har tildelt hvert af mine børn en retfærdig skæbne, og at prøvelserne vil forme jeres sjæl og bringe jer tættere på mig.

25. Jeg er hinsides tiden og giver jer af denne skat, så I kan bruge den til jeres åndelige opstigning. Jeg er jeres Mester, der underviser jer gennem hele jeres liv. Menneskets skæbne er ikke at lide. Jeg har ikke udsendt jer for at lide, men for at fuldkomme jer, så I kan nå frem til mig. Jeg har til enhver tid bekendtgjort jer min vilje. I den Tredje Tid underviser jeg jer nu, som jeg havde lovet jer.

26. I er kommet fra forskellige steder på jorden for at høre mit ord og har derved overvundet modstanden på jeres vej. Jeres kærlighed var større end de forhindringer, I stødte på under jeres rejse, og I havde succes i jeres bestræbelser. I dag takker I mig for det, jeg har skænket jer, og i min kærlighed føler I jer trygge.

27. Jeg har opmuntret jer, fordi I har troet og urokkeligt holdt fast ved min undervisning. I har indset, at verden ikke kan give jer fred, og I vender jer bort fra den for i denne tid at vie jer til studiet af mit ord.

28. Mærk min fred og træets friskhed. Det er ikke dette hus, der er det træ, jeg taler til jer om, men min Ånd, fuld af barmhjertighed og kærlighed til alle mine børn. Hvor ofte græder I ved tanken om, at der er mange, der hungre og tørster efter denne nåde, og smerten over det fylder jeres hjerte. Men jeg siger jer: Hvis I ønsker, at mit ord skal nå ud til alle jeres medmennesker, så gør jer rede og vær budbringere af god vilje. Jeg siger jer, at alle vil blive frelst, ikke en eneste sjæl vil gå fortabt, og de alle – nogle i denne verden og de øvrige på andre livsniveauer – vil elske mig og anerkende mig.

29. Verdens ulydighed gør min Ånd bedrøvet. Selv det folk, der har lyttet til mig, vakler, og jeg ønsker ikke, at denne tid med nåde skal efterfølges af en tid med smerte.

30. Når I, efter at jeg har talt til jer, til jeres fornøjelse søger undervisning i forfinet sprog og foragter mit ord, fordi det er enkelt, så er

det fordi I ikke har udforsket det, fordi I ikke har forstået den undervisning, der lærer jer alt, hvad I har brug for for at leve inden for mine love, og afslører de hemmeligheder, som mennesket ikke har været i stand til at trænge ind i.

31. I har følt en forpligtelse til at bede og ikke blot at stå ved jeres jordiske brødres og søstres side, men også ved dem, der allerede lever i andre regioner, og jeres kærlighed er nået helt ud til dem. I ved ikke, hvor megen trøst disse glemte væsener har modtaget derved. Gennem jeres kærlighed og forbøn har de genkendt mine arbejdere i denne tid.

32. Jeg er ikke kommet for at overraske verden med nye lærdomme. Alt, hvad jeg lærer jer, har jeg forkyndt jer siden tidernes begyndelse. Jeg har forberedt jer på at modtage mit ord, som jeg overbringer jer gennem talerne og senere fra ånd til ånd. Først da vil I virkelig genkende mig, når I, forenet med mig, modtager essensen af denne livets frugt. Og de, der vurderede denne åbenbaring som ufuldkommen, vil da indse, at den var det første skridt i Faderens dialog med sine børn, og de vil betragte den som rigtig og fuldkommen.

33. Tak mig og tak jeres mor for de goder, hun har skænket jer. Hun er jeres vejleder, jomfruernes støtte, børnenes hjerters plejer og opmuntring for mændene i deres livskamp.

34. Åbn jeres hjerte, og lad mig være der. Følg mig på mit spor, som er dybt indpræget, så I aldrig afviger fra det. Jeg ønsker, at også I efterlader et dybt spor af jeres skridt. Fra ethvert sted, hvor I befinder jer, vil I kunne genkende bjergtoppen som målet for jeres skæbne. Løft jeres blik, så I kan se det og ikke afviger fra stien.

35. I ørkenen giver jeg jer nu det brød at spise, som jeg lovede jer i fortiden. I er endelig nået frem til det træ, I har søgt. Træet er Mig, som ventede på jer for at give jer skygge og tilbyde jer Mine frugter. Jeres ånds øjne er blevet åbnet; I ser nu mirakler og sandheder. Salige er I, som, mens I spiser dette brød, tænker på dem, der endnu ikke har nydt det. Bed for dem, men vær ikke bedrøvede, for Elias' hånd vil også gribe fat i dem for at bære dem på sine skuldre, som om de var får. Her er mine arme, der er som en vugge, hvor jeres sjæl vil vokse ved hjælp af mine råd og også ved Marias, jeres himmelske mors, omsorg.

36. Jeres hjerte skal være følsomt, og kærlig medfølelse skal indfinde sig i jeres sjæl, så I kan udføre den opgave, jeg har tildelt jer. Husk, at denne opgave ikke begrænser sig til at bringe trøst til dem, der lider på jorden, men at I desuden gennem bønnen skal trænge ind i det usynlige rige, i det hinsides, hvor der ligeledes hersker smerte, elendighed og forvirring hersker, så I kan skænke dem, der udgør store skarer af nødlidende og

som forventer så meget af jer, lidt medfølelse og kærlighed i deres soning. Mærk dem omkring jer, når I beder for dem, gør deres smerte til jeres egen, elsk dem uden forbehold, uden modvilje, for selv som besmittede er de stadig mine børn og stadig jeres brødre og søstre.

37. I denne tid vil I se jeres åndelige gaver og evner udfolde sig. Lyset fra det sjette segl oplyser jer, og lyset fra det syvende vil ved afslutningen af jeres udvikling oplyse hele jorden.

38. Fra den ene åbenbaring til den næste har Jeg altid ladet en vis tid gå. I kan ikke sige, at Min åbenbaring i denne epoke kom som en overraskelse for jer, eller at I ikke er i stand til at forstå den. Se, nu underviser Jeg jer og taler til jer gennem det menneskelige forstandsorgan; derefter vil I være nødt til at stræbe efter at føre en dialog med Min Ånd ved hjælp af jeres egen. Da vil tiden for Mine nye og store mirakler være kommet. Hvorfor taler Jeg således til jer? — Fordi Jeg ønsker, at I skal vænne jer til tanken om, at dette ord ikke længere vil kunne høres, og at I må åndeliggøre jer for at være stærke. Disse åbenbaringer gennem talerørene vil ophøre, og da vil der være sorg blandt mit folk, og de, der mest tvivlede på talerøret og sårede det, vil udgyde flest tårer.

39. Da vil I kende mig bedre; da vil I forstå, at Jeg har stillet jer ved begyndelsen af en vej og har benyttet mig af en menneskelig formidler til at bekendtgøre Min vilje, som et yderligere trin på stigen til jeres åndelige udvikling. Jeg ønskede, at Marias stemme ligeledes skulle kunne høres i denne form, så I kan høre hendes godmodige stemme og fortsat være det marianiske folk, der – uden at bringe hende blomster fra de haver, I plejer på jorden – i hjerternes og sjælernes enge og haver forstår at høste de duftende blomster, som dyden dyrker, for at vie dem til hende. Ingen duft er bedre end den, der stiger op fra hjerterne, for den vil nå frem til jeres Moders hjerte. Maria er et fyrtårn af moderligt lys. Salig er den, der aldrig mister håbet om at lægge til ved dette frelsende fyrtårn.

40. Kom, elskede disciple, og modtag den åndelige dåb. I følte jer døde i ånden, men I er genopstået.

41. Jeg har talt meget til jer om Åndens gaver, for dette er den tid, hvor I skal erfare, hvem I er, hvorfor I er kommet hertil, og hvilken fremtid der venter jer.

42. Denne viden har oplyst jeres forstand; for selv om jeres hukommelse ikke er i stand til at bevare alle mine ord, så bevarer jeres ånd dog det væsentlige i dem, og når tiden er inde, minder den forstanden om dem med samme klarhed, med som de blev hørt. Derfor er I ansvarlige for alt, hvad Jeg meddeler jer.

43. Nogle gange tror I, at I ikke har noget af mine undervisninger og ikke bevarer noget i hukommelsen, hvilket får jeres hjerte til at føle sig for svagt til at kæmpe. Men Mesteren spørger jer: Hvad er frugten af det frø, som Jeg har lagt i jer? — Alle de gerninger, I udfører, inspireret af min undervisning; den lykke, I føler, fordi I ved, at min nåde har rørt jer; og udholdenheden i kampen hos dem, der overalt udbreder sandhedens lys.

44. Jeg ønsker, at I går i gang med arbejdet på denne måde, så mit ord blomstrer og bærer frugt i alle.

45. Det er ikke kun Jeg, der forventer dette af jer. På jorden er der mange, der forventer, at mine budbringere og apostle skal genopstå, og også i den åndelige verden er der væsener, der længselsfuldt forventer, at I skal opfylde min lov. For den åndelige verden søger fællesskab og harmoni med den materielle verden: Den lader den ene føle sin kærlighed, den anden smerte, og hos mange tænder den samvittighedens lys.

46. De er tæt på jer, og jeres tro vil medføre, at der bliver mere lys hos dem, der har brug for det, og mere glæde hos dem, der elsker jer.

47. Den sande spiritualist vil dagligt bede for de lidende sjæle i det hinsides.

48. Min undervisning har til formål at oplyse det menneskelige sind. Men undre jer ikke over den måde, hvorpå Jeg er kommet til jer i denne tid; lad jer ikke forvirre af det, og væn jer heller ikke til det. Når mit guddommelige lys rammer forstanden hos den menneske, der tjener mig som talerør, fortættes det til svingninger, der omdannes til ord af visdom og kærlighed. Hvor mange trin på himmelstigen må min Ånd nedstige for at nå frem til jer i denne form! Og også mine åndelige lysvæsener må jeg sende til jer, for at de kan give jer yderligere forklaringer på mine undervisninger.

49. Døm ikke taleren alt for strengt, for ethvert menneske er fejlbarligt og langt fra fuldkommenhed. Men hvis I ønsker at bedømme indholdet eller kernen i det ord, der kommer fra hans læber, så gør det, for der vil I finde min tilstedeværelse, min fuldkommenhed.

50. Essensen, smagen eller indholdet af dette ord er det samme som det ord, Jesus gav jer i den Anden Tid. Den form kan variere afhængigt af talerens forberedelse og inspiration, men ikke indholdets væsen.

51. Menneskets forstand er begrænset og rækker kun til et bestemt punkt. Indtil da må Min guddommelighed af kærlighed til jer stige ned for at skabe forbindelsen mellem mennesket og Gud.

52. Denne tid måtte komme, for den åndelige udvikling står ikke stille, og endnu mindre gør Mesteren det i sine undervisninger. Derfor kræver Jeg fornyelse og renhed af Mine tjenere; for hvis hjernen hos dem,

gennem hvilke Jeg taler til jer, ikke var ren, ville åbenbaringen være ufuldkommen.

53. Afvis enhver ufuldkommenhed, så I ikke falder for tvivl eller vildfarelser. For mine disciple skal klart og tydeligt erkende det, som de øvrige kun opfatter sløret.

54. Mit kærlige ord er nøglen, der åbner jeres hjerter. Jeg har sendt jeres sjæl til jorden – ikke for at lide en straf, men for at fuldføre en soning. Men denne soning vil ikke være smertefuld, hvis I tager kærlighedens kors til jeres næste på jer og med det bestiger toppen, hvor jeres Faders kærlighed venter på jer. Hvis I frygter fordømmelsen eller straffen i det evige ild på grund af jeres fejltagelser, tager I fejl. Mens I havde forventet blot at lide forsoningens bitterhed, sendte Jeg jer til verden for at give jer mulighed for at høre mit ord og dermed gøre jer til sjælefiskere. Hvor forandrede vil jeres sjæle vende tilbage til det hinsides i forhold til sidste gang! De kom ydmyge, frygtsomme, uden fortjenester. Nu kan de vende tilbage med et smil, og deres indre opløftelse vil føre dem ind i mit riges lys. Hvem ville vove at bytte dette kærlighedskors ud med den tunge byrde af smerte, som ulydigheden medfører? Hvor mange har jeg betroet et ledende embede, så de kan indsamle de frugter, de ikke har høstet i andre liv! Kunne nogen af dem hævde, at han har opnået denne stilling gennem sine fortjenester? Denne opgave er så delikat og krævende, at kun min kærlighed kunne overdrage den.

55. Udnyt denne tid, som om den var den sidste mulighed for at komme til mig, så I kan stræbe efter at opfylde jeres mission. Arbejd uselvisk, uden at forvente nogen løn for jeres tjeneste for menneskeheden i denne verden, for det ville være smertefuldt for jeres sjæl at komme i Faderens nærvær efter dagens arbejde og indse, at jeres værk var frugtesløst.

56. Sørg for, at jeres gerninger er værdige til at tjene som eksempel for andre. Så vil I med rette blive sammenlignet med et klart spejl, hvori jeres medmennesker kan betragte sig selv, så de kan rette op på deres fejl. Jeres sjæl har allerede i andre liv viet sit jordiske liv til jordiske fornøjelsers glæder. Viet nu en del af jeres tid til at opfylde jeres åndelige pligter. Derigennem vil jeres sjæl stige op, uden at I har været nødt til at opgive jeres menneskelige pligter.

57. Hvem var I før dette liv? Hvem er I i det nuværende, og hvem vil I være i fremtiden? Dette er de hemmeligheder, som kun den guddommelige dommer kender svaret på. Foreløbig skal det være nok for jer at forstå den sande betydning af reinkarnationsloven, som Jeg har åbenbaret for jer som en højere sandhed.

Min fred være med jer!

Undervisning 169

1. Mit blik trænger ind i jeres hjerter. Lad det være i jer som hvede på frugtbar jord. Hvis jeg skulle dømme jer i dette øjeblik, ville jeg sige jer, at jeres redskaber til at bearbejde markerne er rustne af manglende brug, at våbnene ligger forladte hen, at I har skjult frøet og ladet kilderne med levende vand udtørre.

2. Men i dag vil Jeg blot tage imod jeres bekymringer. I klager og lider og tilskriver al jeres smerte Min retfærdighed, uden at indse, at I selv er ansvarlige for jeres snublen. For i stedet for at rejse jer med iver til kampen, har I lænet jer tilbage for at sove i skyggen af det mægtige træ.

3. Det smerter jer, at Faderen taler således til jer. Men hvorfor skammer I jer? Har I manglet vejledning? Har I ikke haft Mesteren iblandt jer? Først når I hører mine bebrejdelser, lader I jeres samvittighed tale til jer om de begåede forsømmelser, og først da husker I, at I ikke har formået at skabe den enhed iblandt jer, som Faderen har befalet jer. Husk, at de store krige endnu ligger forude, og at hvis I ikke sår mit frø af kærlighed og barmhjertighed for derved at opnå fred blandt jeres medmennesker, vil der stå en dør åben, gennem hvilken krig, epidemier, sult og død vil trænge ind.

4. Jeg har sagt jer, at jeg ikke er kommet til jer som dommer, selvom jeg kunne dømme jer. Hvorfor indtager I da min plads som dommer for at dømme jeres medmenneskers handlinger? Tror I mon, at I er fuldkomne og ufejlbarlige?

5. Overtræd ikke min lov, fortolk ikke mine lære forkert, gør ikke efter *jerens egen* vilje.

6. Sandelig, jeg siger jer: Når jeg behandler jer mennesker med så megen kærlighed og barmhjertighed, vender jeg mig også med den samme omsorgsfulde kærlighed mod dem, der i det hinsides soner deres tidligere forseelser. Jeg sender disse væsener mit lys for at befri dem fra deres forvirring, som er som mørke, og fra deres selvanklager, som er »ilden«, for derefter at sende dem tilbage blandt menneskene, så de, der tidligere såede smerte i hjerterne, nu, udstyret med erkendelsens lys, kan blive velgørere og beskyttere af deres egne medmennesker.

7. Den lov, der ledte jer i den første tid, og det blod, der i den anden tid lærte jer vejen til soning, er det lys, der løfter jer alle op i denne tredje tid, hvor min stemme gennem jeres samvittighed afleder menneskene fra vildfarelsens vej. Jeg må sige jer, at jeg ser hele menneskeheden vandre på vildfarelsens vej!

8. Når de lærde bliver bekendt med disse ord, vil de føle sig krænket, og de, der foregiver at være rene i sindet, vil ligeledes protestere. Men jeg vil

bevise for både de ene og de andre og for alle, at menneskeheden i dag er kommet på afveje på en vej, hvor kun usikkerhed og frygt hersker, og som er blindhedens frø.

9. Findes der mon hos noget folk på jorden eller hos noget menneske indre ro og fred? Har menneskene mon grundlagt deres tillid på, at det gode og retfærdigheden vil sejre over det onde? Har jordens folk en sikker vej til at redde sig selv moralsk, sjæleligt og legemligt fra den ødelæggelse, der truer menneskeheden? Nej, folk, menneskene ved ikke, hvor de er på vej hen, og heller ikke, hvad de vil. Hadet, der udspringer af manglende åndelighed og uvidenhed om loven, den gensidige frygt, ambitionen om at ville være de andre overlegen, den frie udfoldelse, man har givet de lavere lidenskaber, og manglen på oprigtighed i opfyldelsen af de guddommelige love har ført menneskeheden ind på en mørk sti, hvor alt er et forvarsel om det onde, og hvor der hverken er håb eller tro og endnu mindre næstekærlighed.

10. Mange mennesker har vænnet sig så meget til den verden af synder og lidelser, I lever i, at de tror, dette liv er det mest naturlige, at jorden er bestemt til at være en tåredal, og at den aldrig vil kunne rumme fred, enighed og åndelig fremgang.

11. De mennesker, der tænker således, er fanget i uvidenhedens søvn. Den tager fejl, der mener, at denne verden af Mig er bestemt til at være en tåredal og et sted for soning. Det Eden, som Jeg tilbød menneskene, kan og skal vende tilbage, for alt, hvad Jeg har skabt, er liv og kærlighed. Derfor tager den fejl, der hævder, at verden af Gud er bestemt til at være et sted for menneskelig smerte. I stedet burde de sige, at de selv har dømt den til at være et sted for dom, mens den egentlig var skabt til glæde og forfriskning for de ånder, der er blevet mennesker.

12. Ingen var forudbestemt til synd, selvom alt var forudset for at beskytte mennesket mod dets fald.

13. Mennesket ønskede ikke at udvikle sig opad gennem kærligheden, ej heller ønskede det at blive vis ved at opfylde min lov; og det glemte, at min retfærdighed, som det altid forsøgte at undvige, beskytter det, fordi min retfærdighed udspringer af den fuldkomne kærlighed.

14. Denne jord, vanhelliget af synd, besudlet af forbrydelser og skændet af grådighed og had, vil være nødt til at genvinde sin renhed. Det menneskelige liv, som har været en uophørlig kamp mellem det gode og det onde, vil blive Guds børns hjem, et hjem præget af fred, broderskab, forståelse og ædle bestræbelser. Men for at nå dette ideal må menneskene gennemgå de prøvelser, der ryster dem ud af deres åndelige sløvhed.

15. Den nuværende tid er gunstig for selvransagelse, selvom I tror det modsatte, da I føler jer som fanger i en menneskehed uden barmhjertighed, uden kærlighed, uden fred. Men jo mere I nærmer jer kampens højdepunkt, desto stærkere vil jeres opvågnen blive; for åndens forudelse vil fortælle jer, at efter prøvelsen vil freden komme, og med den genoprettelsen.

16. Hvor langt fra virkeligheden er der i øjeblikket millioner af mennesker, der kun lever for deres materielle tilværelse! Hvordan kunne de åbne deres øjne for virkeligheden? — Kun ved at lytte til samvittighedens stemme — den stemme, der kræver fordybelse, eftertanke og bøn for at blive hørt.

17. Vær ikke utålmodige, elskede folk, forvent ikke, at mine ord skal gå i opfyldelse inden for få timer. Nogle af dem vil snart blive virkelighed, og andre med tiden.

18. For menneskene, især når de gennemlever timer fulde af smerte, er der øjeblikke, der forekommer dem som århundreder, fordi de ikke ved, hvordan de skal rustes med håb, tro, tålmodighed og mildhed. Men når de løfter sig op til mig for at modtage lys, vil disse dyder give dem styrke til at håbe og kæmpe og desuden gøre de svære timer lettere at bære.

19. I gennemlever vanskelige tider, hvor den fremgang, I har opnået i jeres ånd, sættes på prøve. I ånden — har Jeg sagt til jer — fordi den er den eneste, der kan holde jer oppe på jeres besværlige livsrejse.

20. Stol ikke kun på jeres menneskelige styrke, for kødet er skrøbeligt. Stol derimod på åndens styrke, som beder til mig og er gennemsyret af tro. Så vil I kunne stole på, at I vil bestå i kampen.

21. Min kærlighed omslutter jer som en beskyttende kappe i de timer af smerte og dom, I gennemlever, og min barmhjertighed får jer til at forstå, at den kalk, I drikker, er nødvendig.

22. Jeg vil fjerne denne kalk og forvandle den til det evige livs vin for jer, så snart I kan vise mig jeres fortjenester.

23. I vil have opnået den nødvendige rustning til som mestre at udbrede min lære, når I har været i stand til at finde jer selv. I vil da høre samvittighedens stemme, og masken, der dækker alt det onde, vil falde af jer.

24. Søg sjælens frelse, selv på bekostning af jeres materielle ejendele, for jo mere I mister af denne grund, desto mere vil I have bagefter. Jo mere I giver, desto mere vil gaverne i jeres ånd formere sig. Sandelig, Jeg siger jer: Når egoismen ikke længere finder plads i jeres hjerte, vil I være mestre, og min kærlighed vil modtage jer og sige: »Jeres Fader tager jer gerne imod og byder jer det åndelige brød.« Sandelig, Jeg har kaldt på jer

fra alle sider, for klangen af den guddommelige klokke blev hørt over hele jordkloden. Men det var kun få, der fulgte kaldet.

25. Har du forstået, folk, at Jeg har kaldt dig for at give dig det evige livs brød at spise?

26. I har alle fået tildelt jeres plads ved det åndelige festmåltid, men Mesteren ser, at der stadig er tomme pladser. Det er pladserne til dem, der ikke har taget imod min invitation. De har afvist de retter, som jeg havde tilberedt til dem. Med sorg siger jeg jer: »Den, der afviser det, som himlen tilbyder ham, må senere fælde tårer.« Disse ord har også en af mine tjenere hørt, og han modtager påbuddet om at begive sig af sted for at bringe enhver sultende, han møder, til mig. Jeg sætter ham derefter ved mit bord, og de, der ikke engang anede eller forventede en så stor nåde, vil da indtage de tomme pladser og være mere salige end dem, der kalder sig mine udvalgte.

27. Jeg vil fortsat kalde mennesker til mig og også de væsener, der hører til det hinsides, så de afkroppede sammen med de inkarnerede kan sætte sig til mit bord; for de er alle mine børn.

28. Disciple: Når mit ord kommer til jer, og I ikke forstår det, tvivler I på det. Men jeg siger jer: Når usikkerhed plager jer, så træk jer tilbage i markernes ensomhed, og der, midt i naturen, hvor I kun har den frie mark, bjergene og himmelhvælvet som vidner, så spørg jeres Mester endnu en gang. Fordyb jer i hans ord, og hurtigt vil hans kærlige svar nå jer. Da vil I føle jer båret, inspireret og fyldt af en ukendt åndelig glæde. På denne måde vil I ikke længere være småtroende mennesker, for I ved, at hvert eneste af Guds ord rummer sandhed, men at man — for at forstå det — må trænge ind i det med andagt og et oprigtigt sind, for det er et helligt sted.

29. Hver gang I er forberedte og ønsker at vide noget, vil jeres længsel efter lys tiltrække det guddommelige lys. Hvor ofte har Jeg ikke allerede sagt til jer: Gå ud i bjergenes ensomhed og fortæl mig der jeres bekymringer, jeres lidelser og jeres nød!

30. Jesus lærte jer disse lektioner i den anden tid ved sit eksempel. Husk mit eksempel, da Jeg trak mig tilbage i ørkenen for at bede, før Jeg påbegyndte mit forkyndelsesværk. Husk, at jeg i de sidste dage af mit liv blandt menneskene, endnu før jeg gik ind i synagogen for at bede, søgte ensomheden i Olivenbjergets lund for at tale med Faderen. — Naturen er Skaberens tempel, hvor alt hæver sig mod ham for at tilbede ham. Der kan I modtage jeres Faders udstråling direkte og uforfalsket.

31. Der, langt væk fra menneskelig egoisme og materialisme, vil I mærke, hvordan vise inspirationer trænger ind i jeres hjerter og inspirerer jer til at gøre det gode på jeres vej.

32. Disse åbenbaringer, som jeg i øjeblikket giver jer gennem det menneskelige forstandsorgan, vil ophøre i år 1950. Dette uigenkaldelige tidspunkt vil komme. Men hvad betyder det egentlig, at I ikke længere hører mit ord gennem taleren, når I har lært at hæve jer indadtil for at modtage inspirationen direkte fra Mesteren?

33. Løft jer, elskede børn, og handle efter Jesu eksempel.

34. Ligesom Jeg åbenbarer Mig for jeres øjne gennem disse forstandsorganer, således vil I modtage Min inspiration. Så vil I i Mit navn forkynde de lærdomme, som Jeg inspirerer jer til. På denne måde vil I opleve, at Min undervisning fortsætter, at Min åbenbaring altid kommer ned over jeres ånd. Kun den ydre form vil være lidt anderledes.

35. Når I er forberedte, vil I gå i gang med arbejdet i fuld ydmyghed. For sandelig, siger Jeg jer: Hvis der i jeres hjerte findes blot en smule forfængelighed eller hovmod, vil I ikke kunne udføre noget godt værk. Den, der vil forkynde min lære, må også udøve den i ydmyghed. Jeg taler således til jer, for at I kan forstå, hvad der endnu mangler hos jer. — I ønsker at engagere jer fuldt ud i at udbrede mine undervisninger. Men hvordan kan I undervise, hvis Jesu lære ikke åbenbares i jeres handlinger og jeres liv? Lad menneskene genkende mit værk i jeres handlinger, så vil Mesterens billede afspejle sig i disciplen.

36. Jeg siger jer, at I vil mærke det, når jeres ånd er parat til at undervise jeres medmennesker i min lære. For dette vil ske, når I har fundet jer selv. I vil da høre samvittighedens stemme helt tydeligt. Så længe dette ikke er tilfældet for jer, vil I ikke kunne føle mig på ægte vis.

37. Der er ingen, der ikke ønsker at finde lykken, og jo mere varig den er, desto bedre — for Jeg lærer jer en vej, der fører til den højeste og evige salighed. Ikke desto mindre viser Jeg jer kun vejen, og så lader Jeg jer vælge den, der tiltaler jer mest.

38. Jeg spørger jer: Når I længes efter lykke — hvorfor sår I den da ikke, for senere at høste den? Hvor få er der, som har følt driften til at være der for menneskene!

39. Jeg taler på en måde, så både jeres ånd og jeres jordiske natur forstår mig. Men vær jer bevidst, at det er sjælen, jeg vil redde, selv på bekostning af dens krop. Vær klar over, at jo mere I giver, desto mere vil I få. Når I først når dette trin, vil I være mestre. Da vil jeres liv være et eksempel, et spejl, hvori andre kan erkende deres fejl og rette deres vildfarelser.

40. For at hjælpe jer med jeres forberedelse – kom og lyt til mit guddommelige ord.

41. Lad jeres tanker og sanser falde til ro, så I kan mærke min stemme i jeres hjerte.

42. Mit ord er den vej, der fra evighed er udstukket ved min vilje, for at sjælene ikke skal vandre målløst omkring på jorden. Sandelig, jeg siger jer: Mennesket må lære åndeligheden at kende for at opnå sin sjæls udvikling.

43. Dette er Helligåndens lys' tidsalder, som opleves indvendigt af de udviklede sjæle, af dem, der ser ud over de ydre fænomener.

44. Betragt universet og værdsæt det i al dets fuldkommenhed og skønhed. Det blev skabt, for at Herrens børn kunne lade sig inspirere af det og se et billede af Faderen i det. Når I opfatter skabelsen på denne måde, vil I hæve jeres tanker op mod min guddommelighed.

45. Jeres tanker må aldrig være træge, de skal konstant udvikle sig, ligesom racernes udvikling gennem generationerne ikke kender til stilstand, eller den menneskelige videnskab, der i tidernes løb altid viser vejen fremad.

46. Søg mig med ånden, uden at klamre jer til vante traditioner eller symbolske ritualer. Søg mig i jeres hjerte, og I vil finde mig der, for hjertet elsker, lider og føler.

47. Hvis menneskene i deres bestræbelser på at udvide deres videnskabelige viden ikke havde glemt deres hjerte, ville der ikke være så stor splid og så megen egoisme, og de ville allerede have opdaget den guddommelige gnist, som I alle bærer i jer, hvorfor I alle er søskende i mig. Menneskerne ville allerede opfylde Jesu grundprincip om »at elske hinanden«, hvilket ville være nok til, at denne verden kunne have fred og lys.

48. I dag møder samvittighedens stemme døve mennesker, der uden at standse op for at lytte til den kaster sig ud i morderiske krige, ødelægger nationer, tilintetgør livselementer og materielle kræfter, uden at tage hensyn til, at de som følge heraf sår moralsk og åndelig forfald, hvilket vejer endnu tungere.

49. Jeg må tale til jer om alt dette, mænd og kvinder, for at I kan leve op til jeres opgave i denne tid i arbejdet med den moralske og åndelige genopbygning. Begræns jer ikke til blot at høre mit ord; tænk grundigt over det og sæt det i praksis, for hvis I ikke gør det, vil det være et frø, der falder på døde ører.

50. Støt jeres sjæls fremskridt, og sørg for, at den forlader sin jordiske krop fuld af hengivenhed og ophøjelse, når det øjeblik kommer, som er fastsat ved min vilje. Forstå, at ingen kommer til mig i legemlig form, men

som åndelige væsener. Når dette sker, så sørg for at nå op til de høje trin på himmelstigen, hvor der ikke længere er smerte eller uro.

51. I er ufuldkomne med hensyn til jeres gerninger, ikke med hensyn til jeres oprindelse eller jeres skabelse. Men I vil til sidst nå denne fuldkommenhed gennem jeres egne fortjenester.

52. I har virkelig stået foran visdommens alter, hvor jeres ånd er blevet overflødig begavet af min nåde.

53. Mine disciple, når I og Jeg kommunikerer fra ånd til ånd uden mellemled eller formidlere, og vi alene står over for uendeligheden, vil I i det inderste af jeres væsen høre den guddommelige stemme, der udspringer af stilheden for at tale til jeres ånd. — Bag denne stilhed ligger den himmelske koncert, hvis toner I endnu ikke kan høre, fordi jeres hørelse kun kan opfange de materielle toner. Der vil komme en tid, hvor I ikke længere vil høre mig i denne form. Men hvis I forbliver forberedte, vil I senere modtage mit ord på en mere fuldkommen måde. Denne form for åbenbaring, som I i øjeblikket deltager i, kan I betragte som ydre. Men den anden, som jeg lover jer, vil være indre, og I vil opnå den, når I bliver endnu mere åndelige. Da vil menneskene nærme sig det fuldkomne fællesskab, når de uden mellemmand eller vidner hæver sig op til deres Fader og modtager direkte fra ham, hvad de beder om. Da vil den menneskelige ånd begynde at stråle, som den aldrig før har strålet, for i fællesskabet med mig vil jeg spejle mig i den.

55. Åbenbaringen af mit lys gennem den menneskelige forstand skete for at bringe jer de grundlæggende lærdomme og lægge grundlaget for den store oplysning, der senere vil komme. Jeg er også kommet for at lette byrden af det kors, som hver af jer bærer i livet — et kors, som hver enkelt selv har skabt og på hvilket han af egen drift har korsfæstet sig selv.

56. Til mange, der har lagt deres sorger og deres bitterhedskalk for mine øjne, kunne jeg sige, at ingen har ført dem til Golgata; det var dem selv og deres egen vilje, der har søgt denne kalk. Jeg kunne også sige til dem, at sømene, tornekransen, galden og eddiken vil forsvinde, og at de vil opstå til et nyt og bedre liv, hvis de på prøvelsens højdepunkt forstår at komme til mig og påkalde mig.

57. Når de hører dette, spørger nogle mig: »Mester, når du taler til os om dette nye liv, mener du da livet i det hinsides eller den tilværelse, vi skal leve her på jorden?« Derpå svarer jeg jer, at — når I genopstår til lyset, kærligheden, sandheden og det gode — behøver I ikke at bekymre jer om det sted, hvor I vil befinde jer.

58. Jeg sagde til jer i den anden tid: »I min Faders hus er der mange boliger.« – Ved I, at hver ånd er et Guds hus? Hvert sted, hvor der findes en samvittighed, vil Herren være til stede.

59. I dag kan I endnu ikke forestille jer, hvordan verden vil være, når den fuldt ud virkeliggør min lære, når mennesket river synden ud af sit hjerte — det ved jeg godt. Jeg ved, at der da vil komme tider, hvor mand og kvinde, fra barn til ældre, alle vil kunne nyde fuldkommen fred og opleve lykken ved at leve i uforstyrret salighed her på denne verden, hvor så mange tårer og så meget blod er blevet udgydt. Disse mennesker vil ikke et eneste øjeblik ønske at ødelægge harmonien med deres Gud og vil, indskrevet i deres ånd, bære essensen af min lov med sig, med dens højeste princip om at elske hinanden.

60. Derfor skal I, der lytter til mig, forstå, hvor nødvendigt det er, at I forbereder jer på at bringe det glade budskab til jeres medmennesker, så I ikke længere holder den salighed tilbage fra dem, som jeres opvågner medfører for dem. Husk, at mange af dem, I vækker, vil udrette det, som I ikke var i stand til at gøre, og at de, som igen vækker dem, vil udrette mere end det, som de opnåede, der bragte dem det glade budskab, og således skridt for skridt videre, indtil den tid kommer, hvor folket er stort og talrigt, og opfyldelsen af mit ord bliver synlig på jorden.

61. Jeg har ventet på, at I skulle nå åndelig modenhed, for at kunne sige til jer: Tag frøet og spred det.

62. I den anden tid gav Jeg jer et eksempel på, hvordan I skal afvente det rette tidspunkt for at udføre den opgave, der bragte jer til jorden.

63. Jeg ventede, indtil min krop — den Jesus, som menneskene så for øjnene af sig — havde nået sin bedste alder, for gennem ham at fuldføre den guddommelige mission, nemlig at lære jer kærligheden.

64. Da den krop — hjertet og forstanden — havde nået sin fulde udvikling, talte min Ånd gennem hans læber, min visdom strømmede gennem hans forstand, min kærlighed bosatte sig i hans hjerte, og harmonien mellem den krop og det guddommelige lys, der oplyste ham, var så fuldkommen, at jeg ofte talte til menneskemængderne: »Den, der kender Sønnen, kender Faderen.«

65. Kristus benyttede sig af sandheden i Gud for at undervise menneskene. Han hentede den ikke fra verden. Ikke fra grækerne, kaldæerne, essæerne eller fønikerne — fra ingen hentede han lyset. Disse kendte endnu ikke himlens vej, og jeg underviste i det, der *ikke* var kendt på jorden.

66. Jesus havde viet sin barndom og ungdom til aktiv næstekærlighed og bøn, indtil timen kom til at forkynde himmelriget, kærlighedens og retfærdighedens lov, læren om lyset og livet.

67. Søg efter essensen af det ord, jeg forkyndte på den tid, og sig mig, om det kunne stamme fra nogen menneskelig lære eller nogen videnskab, der var kendt dengang.

68. Jeg siger jer: Hvis jeg virkelig havde gjort brug af disse menneskers lærdom, ville jeg have søgt mine disciple blandt dem og ikke blandt de uuddannede og uvidende mennesker, som jeg dannede min apostelgruppe af.

69. I spørger mig, hvad jeg kan sige jer om disse folks læresætninger og filosofier, og jeg siger jer, at de er inspirationer fra Ånden, men ikke den højeste sandhed, som jeg alene besidder.

70. I denne tredje tid har det været Min vilje at åbenbare Mig gennem mennesket ved hjælp af dets ånd og forstand. Men i den forbindelse har Jeg benyttet Mig af de ydmyge, de uuddannede og de enkle sjæle, idet Jeg har sørget for, at deres forstand var uberørt af videnskaber og teorier. For at give jer min undervisning gennem disse udtryksfattige menneskelige læber og for at overraske og imponere de mange tilhørere, der består af mennesker af alle slags, må I ikke tro, at Jeg først skulle have sendt talerne til mestrene for at finde forberedelse og visdom hos dem — tværtimod: Jeg har holdt dem fri for enhver smitte og enhver påvirkning, så deres forstand kunne være upartisk, ren og fri nok til at gengive den guddommelige inspiration for folket. Hvad kunne de (mestrene) da have spurgt disse mennesker om det dybsindige og ukendte budskab, som min Ånd nu åbenbarede for menneskeheden?

71. Det er grunden til, at Jeg har udvalgt uuddannede og enkle mennesker til at forkynde Min lære gennem deres forstand.

72. Den lære, som Jeg dengang lagde i Jesus, var fuldkommen i sit indhold og i sin form. I kan ikke tillægge den nogen som helst fejl, for den, der inspirerede den, og den, der formidlede den, er fuldkommen.

73. I dag, hvor Jeg udtrykker Mig gennem disse skabninger, der lever meget langt fra fuldkommenheden, må I rette jeres opmærksomhed mere mod ordets indhold end mod dets ydre form, da det er menneskelige skabninger, der ikke kan harmonere med fuldkommenheden hos den, der inspirerer dem til det guddommelige budskab.

74. Alt dette siger Jeg jer, fordi det allerede underviste folk, det folk, der tror på Min tilstedeværelse ved denne åbenbaring, har pligt til gennem sin åndelige opløftelse, sin bøn og sin forberedelse at samarbejde med den, der er talsperson for en så delikat åndelig mission.

75. Den, der ikke forstår det ansvar, som påhviler dem, der udfører denne opgave, vil ikke have kærlig medfølelse med dem. Men de, der er forstående, vil være som trofaste hjælpere, der gennem deres bøn bidrager til at dele korsets byrde med deres brødre og søstre.

76. Når min åbenbaring er afsluttet, og I forstår al den kærlighed, jeg viste jer, da jeg åbenbarede mig gennem disse skabninger, vil I være nødt til at sige til mig: »Herre, da du er kommet ned til vores elendighed, vores syndighed og vores fattigdom – hvad skulle vi da ikke gøre for at gengælde en så stor kærlighed?« Og så vil I begynde at elske og vie jeres liv til dem, der har brug for kærlighed, lys og barmhjertighed.

77. De elskede disciple, der omgav mig og fulgte mig i den Anden Tid, gav deres liv, lod deres ånd strømme over og udgød deres blod, fordi de ønskede at gengælde med kærlighed *den*, der havde forladt sin trone for at leve sammen med dem og skænke dem Åndens dyrebareste skat: sandheden.

Min fred være med jer!

Undervisning 170

1. Når I tænker på de pinsler, jeg led på korset, er I forfærdede over, at menneskelig nedrighed har nået sådanne højder af grusomhed. Men jeg siger jer, at den smerte og den kalk, jeg dengang drak, ikke var den største bitterhed.

2. Den største smerte for mig var at opleve, at mine børn, trods mit liv blandt dem, ikke ville erkende, hvem jeg var – ham, der med ord fulde af lys åbenbarede sandheden for dem – og at opleve, at de afviste mine ord og fornægtede mig, og at jeg udgød min kærlighed i deres hjerter, mens de hånede mig, og deres læber udstødte blasfemi mod mig.

3. Det sidste suk, jeg udåndede på korset, var den guddommelige tilgivelse, der brød frem i mit hjerte over så megen elendighed og så megen død. Men min lidelse sluttede ikke med det suk. Jeg havde sagt jer, at jeg er livet, og min Ånd modtog i evigheden fortsat alle menneskers utaknemmelighed.

4. De diskuterede, om jeg var den lovede Messias eller ej. De undersøgte mine gerninger for at se, om de var bekræftelsen på det, som profetierne havde forudsagt; og mens nogle nåede frem til den overbevisning, at jeg var den lovede, fornægtede andre mig – materialisterne, der kun tilbeder det materielle, dem, der havde fortolket profetierne efter deres verdslige ønsker og deres egoistiske interesser, de alle sammen fornægtede mig fortsat.

5. Hvor blinde var da de, der havde hørt mine livgivende ord og set mine mægtige gerninger, men alligevel ikke nåede frem til den indsigt, at kun Gud var i stand til at udføre dem.

6. I dag kan I sige, at menneskeheden har anerkendt Kristus som den Messias, som Faderen allerede i menneskehedens første tid havde lovet. Alligevel holder menneskene ikke op med at fornægte mig, afvise mig og tilbyde mig galde og eddike i form af deres utaknemmelighed som tak for min kærlighed.

7. I dag tvivler de ikke længere på Jesus, men mange sætter spørgsmålstegn ved min guddommelighed og benægter den endda. Nogle tilskriver mig stor åndelig ophøjelse; andre hævder, at også jeg gennemgår sjælens udviklingsvej for at kunne nå frem til Faderen. Men hvis det var tilfældet, ville jeg ikke have sagt til jer: »Jeg er vejen, sandheden og livet.«

8. Jeg kender jeres overvejelser, jeres filosofier. Jeg ved, at I kun tror, at en sjæl inkarnerer, fordi den har brug for denne prøve for at opnå sin ophøjelse og fuldkommenhed, og dette forhindrer jer i at tro, at det guddommelige »Ord« blev menneske. Jeg ved, at I ikke forstår, at det guddommelige væsen kunne føle smerte, og de mennesker, der erkender,

at Kristus gennemgik dette, benægter derfor, at han kunne være den lovede guddom.

9. Åh, mine elskede børn, hvis I dog kunne forstå, at »Ordets« inkarnation på jorden er det største udtryk for den guddommelige kærlighed! Det var et ønske om ydmyghed over for jer og en lære, der udsprang af mit ønske om at begrænse mig selv, at gøre mig lille, så I kunne føle mig mere som en del af jer og jer selv tættere på Faderen.

10. Men den store smerte – hvor lidt ved I om den! I tænker kun på den fysiske smerte, på det kød, der lider, på sjælens angst, men I forstår ikke, at så længe der ikke hersker harmoni mellem de menneskelige skabninger og deres himmelske Fader, vil smerten fortsætte blandt jer. Men hvilken smerte kunne I lide, som ikke ville kaste et skær tilbage på jeres Fader?

11. Tro ikke, at Jeg forsvarer Mig mod jeres domme, eller at Jeg beder jer om ikke at berøve Mig den guddommelige væsenstilstand, som I benægter Mig. Jeg er kommet i denne tid for at sige til mennesket, at det skal dømmes Mig med sin ånd.

12. Hold op med at forsøge at læse og forstå den store livets bog, som den guddommelige Ånd har nedskrevet til jeres Ånd, med jeres lille menneskelige fornuft, for det er jeres Ånd, der opnår udødelighed, og ikke »kødet«.

13. Tænk på, at Jeg giver jer disse undervisninger gennem uuddannede og enkle skabninger, for at I skal tro på dem. For hvis Jeg havde overbragt dem til jer gennem uuddannede og belæste mennesker, ville I opfatte disse åbenbaringer som endnu en teori blandt de mange, der er dukket op på jorden i disse tider.

14. De, der i denne tid er blevet grebet af mit ord, har sat sig i gang som flittige arbejdere og stræber utrætteligt, inspireret af mine undervisninger. Deres læber siger ikke til mig: »Mester, her er vi hos dig«, for de ved, at de er hos mig overalt, når de opfylder min lov, og i morgen vil de være de åndelige vejvisere og budbringere for menneskeheden.

15. I verden venter menneskene allerede på, at fredens og lysets apostle skal komme – på jer, der har været hos den Guddommelige Mester, og som vil bringe det glade budskab til hjerterne.

16. I befinder jer stadig i prøvelsen og forberedelsen til at udøve mine lære. I mætter jer af min kærlighed og er helt gennemsyret af mit værk.

17. Det er allerede de sidste år af min åbenbaring. Efter 1950, når Jeg har trukket mit ord tilbage, vil I huske det, og jeres hjerter vil blive fyldt af sorg, hvis I ikke har forstået at udnytte det. Men sandelig, jeg siger jer: Jeg vil ikke skille mig fra jer; kun den form, hvori jeg åbenbarer mig, vil

forandres, og jeg kan endda sige jer, at jeg vil være jer nærmere, for tiden for sand åndeliggørelse vil komme.

18. I vil fortsat være i åndelig forbindelse med mig. Indse, hvor enkel min lære er, hvor letforståelig min lov er, den samme, som Jesus fra Galilæa lærte jer.

19. Jeg vil endnu ikke dømme jer, men endnu en gang vise jer vejen, der fører til mig.

20. Nu er I endnu disciple, i morgen vil I være mestre og med ord og gerninger undervise i det, som Jeg har åbenbaret for jer. I, mænd og kvinder, vil være lærere med høj moral. Husk, at I må stille jer over for de religiøse samfund, blandt hvilke I skal udføre et stort åndeligt værk, for hos mange er troen slukket, og håbet er forsvundet, og det skyldes, at menneskene ikke kender sig selv og ikke har medfølelse med sig selv. Men for at forkynde min sandhed og tale om min kærlighed må I rense jer.

21. I den Anden Tid sagde Jeg til Mine disciple: »Hvis et af jeres legemslemmer var årsagen til jeres synd, så skær det af«, det vil sige, at selv om det koster smerte og ofre, skal I være rene. Til jer siger Jeg: Rens jeres hjerte, lad ikke lidenskaberne slå rod i det. Rens karret indvendigt og udvendigt.

22. Lad jeres hjerte slå i takt med min kærlighed, så vil jeres medmennesker være nødt til at genkende jer på jeres sjæls renhed og jeres følelsers oprigtighed. Find rolig balance, tilgiv, og I vil blive tilgivet. Lev i fred med jer selv.

23. Indse, hvor mange af jeres medmennesker der midt i deres afgudsdyrkelse venter på Messias' komme. Tænk på, hvor mange der i deres uvidenhed tror, at jeg kun vil komme for at afsige min dom over de onde, redde de gode og ødelægge verden, uden at vide, at jeg er blandt menneskene som fader, som mester, som bror eller ven, fuld af kærlighed og ydmyghed, og at jeg rækker min hjælpende hånd ud for at redde, velsigne og tilgive dem alle.

24. I udfolder derfor jeres (åndelige) gaver under min vejledning for at give beviser på min nye åbenbaring – hvad enten det er for at fjerne den lidendes smerte, for at vise den vildfarne vejen til lyset eller for at vække den »døde« til nyt liv med opfordringen: »Stå op og gå!«

25. I vil fjerne forestillingen om døden og undervise i vejen til det sande liv.

26. Når I taler om mit værk, så gør det med overbevisning. Giv i det øjeblik, hvor I er inspireret, udtryk for det, som hjertet føler. Forbered jer, for jeg vil tale til menneskeheden gennem jeres læber. Lev vågent, uden at

vige fra min undervisning, så I aldrig bliver viklet ind i menneskenes forviklinger.

27. Endnu er den gruppe lille, der samles for at høre mit ord. Men Jeg betragter den som repræsentant for hele menneskeheden og giver den Min undervisning, således som Jeg har gjort det, siden Jeg gennem Min datter Damiana Oviedo bekendtgjorde Min vilje ved hjælp af hendes forstandsevne. Det, Jeg på denne måde har overleveret jer, var visdomslærer, som I skal bevare i jeres hjerter som en kostbar juvel, for deres essens består af kærlighed.

28. Jeg velsigner jer, fordi I utrætteligt tager imod mig. Jeg ønsker, at I, ligesom jeg har undervist og vejledt jer, skal vejlede og undervise jeres medmennesker. Jeg har skænket jer gaven til at helbrede smerten med min helbredende salve, som er barmhjertigheden.

29. I er vidner til den måde, hvorpå jeg har åbenbaret mig. I morgen, når dette ord ikke længere kommer fra menneskelige læber, og denne nåde ikke længere består, vil I med kærlighed tænke tilbage på denne tid og disse åbenbaringer. Da vil I vidne om det, I har hørt og set.

30. Efter 1950 vil mennesker spørge jer, på hvilken måde Herrens ord åbenbarede sig, og I skal da sige til dem, at det skete i en enkel åbenbaring, i et enkelt sprog og forståeligt for alle.

31. I vil blive lyttet til med interesse, og de bøger, der videregiver mine undervisninger, vil blive læst med iver.

32. Gennem tiderne har Jeg undervist jer på forskellige måder, men det har altid været den samme lære, som Jeg har forkyndt jer. Den har frem for alt tændt troen, så I kan blive værdige foran Mig og til sidst opnå belønningen for jeres fortjenester i det evige liv.

33. Hvad kunne I fremføre for mig i jeres hjerter, som jeg ikke kunne se?

34. Jeg hører alt, og jeg ved alt. Våg og bed, for ulven lurar på jer. Dømt ikke dem, der er faldet i fristelse på deres livsvej; opfordr dem snarere på ny og kærligt til at gøre et nyt forsøg for at komme videre på udviklingsvejen.

35. I den anden tid blev en kvinde, som lod sig friste til at synde, dømt af en menneskemængde midt på gaden, netop da Jesus kom forbi. Disse mennesker beskyldte kvinden for ægteskabsbrud og søgte at dræbe hende. Da vendte de sig til Mesteren og sagde til ham for at sætte ham på prøve: »Herre, denne kvinde er blevet taget på fersk gerning i ægteskabsbrud, og Moses' lov siger, at hun skal stenes af folket. Hvad siger du til det?« Da så Jesus barmhjertigt på dem og svarede dem: »Den af jer, der er uden synd, skal kaste den første sten.«

36. Lyset fra dette ord oplyste deres sjæle, og da de alle følte sig for ufuldkomne og uværdige til at dømme en medmenneske, trak de sig skamfuldt tilbage og efterlod det lille torv tomt.

37. Derefter spurgte Jesus kvinden, der lå på jorden: »Kvinde, hvor er de, der anklager dig? De er gået. Rejs dig, gå din vej og synd ikke mere.«

38. Sandelig, jeg siger jer: Det tilkommer alene mig at dømme alt.

39. Jeg opfordrer jer til at studere mit ord, og hvis I ønsker min fred, så hold mine bud, så de til enhver tid kan tjene jer som vejledning.

40. Folk, skriv den aktive næstekærlighed på jeres banner. Den, der vil arbejde på mine marker, skal gøre barmhjertigheden til det grundlæggende princip for sit virke; da vil han have en stor mission at udføre.

41. De marker, hvor smerten har bredt sig, er meget vidtstrakte, og kærlighedens og barmhjertighedens frø er kun sparsomt gemt i hjerterne hos dem, der skal drage ud for at så.

42. Min trøstende Ånd udgydes over alle dem, der skal udføre dette store kærlighedsværk i verden. Men denne trøst er også blevet skænket den åndelige verden, de væsener, der er bestemt til at udstråle deres lys på jordens veje.

43. Når Jeg taler til jer om Min åndelige verden, mener Jeg de skarer af lydige åndevæsener, der som sande tjenere kun gør det, som deres Herres vilje befaler dem. Dem har Jeg sendt til jer, for at de skal være rådgivere, beskyttere, læger og sande søskende for alle mennesker. De klager ikke, for de har freden i sig. De stiller ingen spørgsmål, for lyset fra deres udvikling og deres erfaringer på de lange veje har givet dem retten til at oplyse menneskenes forstand. De står villigt og ydmygt til rådighed ved hvert eneste råb om hjælp og i enhver nød.

44. Det er mig, der har pålagt dem at give sig til kende blandt jer, for at de kan give jer deres anvisninger, deres vidnesbyrd og deres opmuntring. De går foran jer, renser vejen og yder jer deres bistand, så I ikke mister modet.

45. I morgen vil også I høre til denne lyshær, der i åndevæsenernes uendelige verden virker udelukkende af kærlighed til sine menneskelige brødre og søstre, i bevidstheden om, at den derved herliggør og elsker sin Fader.

46. Hvis I ønsker at blive som dem, så hellig jeres tilværelse til det gode. Del jeres fred og jeres brød, modtag de trængende med kærlighed, besøg de syge og de fængslede. Bring lys på vejen for jeres medmennesker, der famler rundt på jagt efter den sande vej. Fyld uendeligheden med ædle tanker, bed for de fraværende, så vil bønnen bringe dem tættere på jer.

47. Når døden så standser jeres hjerteslag, og lyset i jeres øjne slukkes, vil I vågne op til en vidunderlig verden præget af harmoni, orden og retfærdighed. Der vil I begynde at forstå, at Guds kærlighed kan kompensere jer for alle jeres gerninger, prøvelser og lidelser.

48. Når en sjæl når frem til dette hjemsted, føler den sig stadig stærkere gennemtrængt af en uendelig fred. Straks husker den dem, der endnu lever fjernt fra denne salighed, og i sin længsel efter, at de, den elsker, også må opnå denne guddommelige gave, slutter den sig til de åndelige hærskarer, der kæmper og arbejder for deres jordiske søskendes frelse, velbefindende og fred.

49. For at forberede jeres hjerte og give jeres ånd styrke opmuntrer min stemme jer på denne vej af prøvelser, som — som I allerede har konstateret — giver jeres ånd standhaftighed. Den, der besidder styrke, kan dele den med den, der føler sig svag.

50. Snart vil I opleve ankomsten af mange mennesker fra andre lande, som vil komme til denne nation, hvor Mesteren åbenbarer sig.

51. Lyset fra min visdom vil vække menneskene ud af deres sløvhed, og I vil se dem udvikle sig åndeligt og intellektuelt. Dette skridt vil være til gavn for menneskeheden.

52. Nationerne vil rette deres blik mod denne del af jorden og lære mit værk og mit ord at kende, som vil blive bevaret i trykt form. For på dette tidspunkt vil hjernerne hos dem, som I har kaldt »talspersoner«, være lukkede over for denne åbenbaring.

53. De forsamlingssteder, der har rummet de store menneskemængder, vil forblive åbne efter mit farvel, så disciplene der fortsat kan samles for at studere mit ord. De vil våge som vagter og afvente ankomsten af de »sidste«, som jeg i dag forkyynder. Når I er på jeres post, vil de indse storheden af det, jeg har åbenbaret for jer. Hvis I svigter denne opgave, vil elendighed og ulykke ramme dem, der i deres længsel efter fred og lys forsøger at nærme sig jer.

54. Jeg vil også lære jer at opfylde jeres pligter over for dem, der regerer i verden. Hvis I ønsker, at deres beslutninger skal være gavnlige og retfærdige for deres folk, må I støtte dem gennem bøn.

55. Hvis I, i stedet for at handle på denne måde, svigter dem og kun beskæftiger jer med at kritisere deres beslutninger, lader I dem miste modet i kampen og blive udsat for skadelige påvirkninger. Vær som fredens vogtere.

56. Sandelig, Jeg siger jer: Lige fra menneskehedens tidligste dage har mennesket besiddet den intuitive viden om, at det bærer et åndeligt

væsen i sig – et væsen, der, skønt det var usynligt, åbenbarede sig gennem de forskellige gerninger i dets liv.

57. Jeres Herre har fra tid til anden åbenbaret åndens eksistens for jer, dens væsen og dens skjulte væren. For selvom I bærer den i jer, er det slør, som jeres materialisering indhyller jer i, så tæt, at I ikke er i stand til at erkende, hvad der er det ædleste og reneste i jeres væsen.

58. Mennesket har vovet at benægte mange sandheder. Ikke desto mindre hørte troen på sin ånds eksistens ikke til det, som det har bekæmpet mest, for mennesket har følt og til sidst indset, at benægtelsen af sin ånd ville være det samme som at fornægte sig selv.

59. Da den menneskelige krop på grund af sine lidenskaber, sine laster og sin materialisme degenererede, blev den til en lænke, til en mørk øjenbind, til et fængsel og en hindring for åndens udfoldelse. Ikke desto mindre har mennesket i sine prøvelsens stunder aldrig manglet en gnist af indre lys, der kommer ham til hjælp.

60. Sandelig, Jeg siger jer: Åndens højeste og reneste udtryk er samvittigheden, det indre lys, der gør mennesket til det første, det højeste, det største og det ædleste blandt alle de skabninger, der omgiver det.

61. »Mester« — spørger I mig i stilhed — »hvorfor ved vi så lidt om Ånden? Hvorfor ved vi så lidt om os selv?«

62. Mesteren svarer jer: Fordi I har vendt jer mere mod det, som verden byder jer, og ikke har viet jer til studiet af det udødelige, som er jeres ånd. Selv ånden foragter — i lyset af de skønheder, vidundere og fornøjelser, som livet byder den — om end kun for en kort stund — de saligheder, som dens egen udvikling kan tilbyde den. Ikke desto mindre — må Jeg sige jer sandheden — skal I ikke derfor tro, at det jordiske og materielle er mægtigere end ånden, og at dette er grunden til, at den er sunket, indtil den er blevet materialiseret. Nej, ånden er uforligneligt stærkere og vil altid være det. Men når den er faldet, skete det frivilligt, forført af fristelserne fra en verden, der — om end kun midlertidigt — gennem kødet sanser tilbyder den et liv rig på fornøjelser og fristelser.

63. Det er kun naturligt, at dens materialisering forhindrer den i at erkende sig selv og ikke tillader den at åbenbare sine evner gennem sin menneskelige del. For den materielle natur synes at være den åndelige naturs største modsætning. Men når begge dele finder harmoni i jer, vil I opleve, at jeres fysiske natur er som et rent spejl, der afspejler det åndelige og endda det guddommelige i al dets skønhed.

64. Søg min tilstedeværelse i de værker, jeg har udført, og I vil kunne finde mig overalt. Forsøg at høre mig, og I vil høre mig i den mægtige

stemme, der udgår fra alt det skabte. For det er let for mig at åbenbare mig gennem skabelsens fænomener. Jeg åbenbarer mig både i en stjerne, i en stormens rasen og i morgenrødens milde lys. Jeg lader min stemme høre i en fugls melodiske triller, ligesom jeg også giver udtryk for den gennem blomsternes duft. Og hvert udtryk fra mig, hver sætning, hvert værk taler til jer alle om kærlighed, om opfyldelse af retfærdighedens love, om visdom, om evighed i Ånden.

65. Hvorfor har I ikke formået at vise jer i al åndelige fylde, i jeres ånds store skønhed, selvom I havde magt over det materielle? — Fordi I lod jer rive med af verdens lidenskaber.

66. Undlad derfor ikke at studere og udøve min lære i den tro, at I derved vil opnå større åndelighed. I må lære at fortjene den gennem visdom; så vil I have nået begyndelsen til den universelle harmoni, hvor I lader jeres ånd åbenbare sig.

67. Fortolk loven og følg den. Derigennem vil I forberede jer på at leve i de højere åndelige verdener. Så længe der findes materielle verdener, må den åndelige verden fortsat udstråle og udgyde sit lys over dem.

68. Tænk over dette: Hvis I nu ikke har været i stand til at beherske en ustabil fysisk hylster – hvilken opgave kunne Jeg da betro jeres ånd, når den en dag lever i en verden med højere åndelighed?

69. Kun jeg kan give jer disse undervisninger, o menneskebørn. Hvilket menneske kunne fortælle jer, hvad jeg ellers har i vente for jer i mit hemmelige kammer? Tænk efter og bed, o disciple, så min undervisning må føre jer til forsoning mellem Ånden og dens jordiske klæder.

Min fred være med jer!

Undervisning 171

1. Nådens kilde strømmer ud over jer, så I kan slukke jeres tørst efter fred og rensning jer.

2. Jeg må undervise jer, fordi jeg stadig ser, at I er svage. I dette ord ligger den kraft, der giver Ånden nyt mod.

3. Mærker I ikke, når I lytter til mig, hvordan bekymringerne forsvinder fra jeres hjerter? Det sker, fordi Faderens stemme letter jeres byrde og trøster jer.

4. I er stadig børn på Åndens lange vej, og derfor støtter min barmhjertighed jer, og mine råd leder jer. På vejen er der torne, og ved dens kanter gaber afgrunde; men Jeg lærer jer ikke at tage forkerte skridt og ikke at lade jer besejre af fristelsen. For I er bestemt til at undervise jeres medmennesker gennem jeres livs eksempel. Derigennem vil I give det bedste vidnesbyrd om, at I har tilhørt Mesterens Mester.

5. Selvom Jeg tænker på jeres ånd, glemmer Jeg dog ikke jeres krop — et svagt væsen, der har brug for medfølelse, kærlighed og tålmodighed, for at den kan finde harmoni med ånden og tjene sin Gud med et strejf af fuldkommenhed.

6. Foretag en samvittighedsundersøgelse ved udgangen af hvert år, for så længe I lever på jorden, er I også underlagt tidens love. Vend jeres tanker mod det forgangne, lad alt endnu en gang passere forbi jer. Husk den dag, hvor I for første gang hørte mit ord, den dag, hvor jeres ånd forudså, at en ny tidsalder åbnede sig for den, og den forstod, at sløret for mange hemmeligheder nu var blevet revet i stykker, for at den helt klart kunne se sandheden i denne undervisning. For fra det øjeblik har I forstået de fejl og vildfarelser, der fandtes i jeres liv, og det umådelige ønske er vågnet i jer om at tjene jeres Herre ved at elske og tjene jeres medmennesker. I har ikke tøvet med at sværge at følge mig fra dette øjeblik af, uden at tænke på, om der ikke kunne komme et øjeblik af svaghed eller modløshed, der ville få jer til at snuble.

7. Men i den grad, I har lyttet til mig, er min undervisning trængt ind i jeres væsen, og jeres samvittighed har været den pligtbevidste dommer, der har tøjlet kødet instinkter.

8. Jeres samvittighed har aldrig fordømt jeres dårlige handlinger uden først at have advaret jer ved at lade jer indse, hvad det vil sige at overholde mine love, og hvornår man overtræder dem.

9. Ledet på denne måde af jeres samvittighed overlod Jeg det til jer at vælge vejen, og da I havde besluttet jer for at søge Mig og gøre det gode på denne vej, har Jeg været en utrættelig og kærlig Mester for jer, der

med mildhed korrigerer jer, dømmer jer med guddommelig retfærdighed og elsker jer som den mest fuldkomne Fader.

10. Alligevel har I endnu ikke nået den grad af åndelighed, som I skal have for at udbrede min lære.

11. Når I gør jeres medmenneskers smerter, lidelser og også glæder til jeres egne, vil I have taget et sikkert skridt på vejen. Så længe I dømmer dem, der har mindre skyld end jer, og I anser jer for at være overlegne i forhold til andre, i stedet for at være ydmyge af hele jeres hjerte, er I stadig langt fra at være mine disciple. Har I ikke set, at jeg blev korsfæstet og tilgav menneskeheden? Hvorfor tager I ikke mig som forbillede? — Fordi I altid lægger større vægt på kroppens tilfredsstillelse end på det, der vedrører ånden.

12. Jeg ser, at I endnu ikke rigtigt forstår min undervisning og heller ikke har en klar forestilling om det mål, der venter jer.

13. Jeg ønsker ikke, at et eneste af mine børn skal gå til grunde i mørkets gabende afgrund. Jeg ønsker, at I fortsat skal stige trin for trin op ad stigen mod åndelig fuldkommenhed.

14. Gennemgå nu hele jeres liv og jeres handlinger i jeres samvittigheds lys, så I kan erfare, om I har gjort fremskridt eller er stået i stampe. Nogle må sætte en stopper for deres løssluppenhed. Jeg forsikrer jer om, at netop under det offer, som for kroppen betyder afkald på dens lidenskaber, vil I føle længslen efter at tjene mig og elske jeres medmennesker. I dette øjeblik vil angeren bryde frem, og gråden vil efterlade friskhed og ro i hjertet og oprigtighed i ånden.

15. Jeg har ikke krævet fuldstændig selvopofrelse i min tjeneste af jer, og det vil jeg heller ikke kræve, for de forpligtelser, I har påtaget jer i verden, optager jer ligeledes. Men jeg ønsker, at I også under denne opgave omsætter det, I har lært af mig, til praksis.

16. Våg og bed for dem, der lider af sult, sygdom eller elendighed, for Jeg vil våge over jer. Udforsk mit ord; mens I gør dette, vil I være i vedvarende dialog med mig.

17. Se med ånden på himmelstigen, der rejser sig foran jer som en lysende sti ind i det uendelige, og som indbyder jeres ånd til at nå frem til Faderens skød – et skød af fred og ubeskrivelig salighed.

18. Jeg fandt jer vildfarne som skibbrudne uden kompas, som vildfarne pilgrimme i ørkenen. Men jeg sendte jer mit lys, som lod jer finde en sti fuld af håb, tro og trøst, der opløftede jeres ånd og gennemstrømmede den med livskraft og energi, så den kan fortsætte mod sit mål.

19. For enden af himmelstigen, på det sidste trin, findes der et hjem, som I alle er bestemt til, men som man dog må vinde gennem fortjenester,

gennem tro, gennem stor kærlighed og barmhjertighed; hvorved forhindringer skal overvindes og modstandere besejres, indtil man til sidst når frem til det nye forjættede land, det rige, der ikke er af denne verden.

20. Denne himmelsstige er en lige vej, og på den findes der ingen vildveje eller labyrinter, hvorved Jeg gør det klart for jer, at I ikke vil støde på nogen vanskeligheder, når I opfylder min lov og grundigt studerer mine undervisninger.

21. I vil ufortrødent gå videre ad denne vej og kæmpe for jeres opstigning. Jeg vil gøre jer stærke. Hvis ikke med min kraft og mit lys – med hvilke våben vil I da kæmpe og forsvare jer? Hvordan ville I overvinde jeres fristelser? Hvis Jeg ikke dækkede jer med min kærlighedens kappe – hvordan kunne I da befri jer fra jeres fjender? Men sandelig, Jeg siger jer: Også min beskyttelse og lyset fra mit sværd må I fortjene.

22. Jeres fodspor vil forblive præget på den åndelige sti, der åbner sig foran jer. Men disse fodspor skal vidne om gode gerninger, om afkald, om ædle handlinger, om storsindet kærlighed og ubegrænset barmhjertighed.

23. For hver enkelt er hans skæbne forudbestemt gennem hans åndelige opgave og hans menneskelige opgave. Begge skal være i harmoni med hinanden og stræbe mod ét eneste mål. Sandelig, jeg siger jer, jeg vil ikke blot vurdere jeres åndelige gerninger, men også jeres materielle gerninger. For i dem vil jeg opdage fortjenester, der hjælper jeres ånd med at nå frem til mig.

24. I vil ikke være alene på jeres vandring. Foran jer – nogle tættere på og andre længere væk – er der mange væsener, som også skrider frem skridt for skridt og våger over og beder for dem, der følger efter dem. Deres ideal er ikke at ankomme alene eller som de første, men at bane vejen for deres brødre og søstre, så de første en dag kan dele deres salighed med alle.

25. Hvor smuk forekommer denne vej mig! Hvor bliver min ånd opmuntret, når den ser mine børns fremskridt, deres bestræbelser på at nå højere op og opnå et nyt trin i fuldkommenheden!

26. Der er væsener fra alle verdener, nogle i ånden og andre i kødet, som alle udfører forskellige opgaver. I opbygger jeres hjem i evigheden for i morgen at nyde den søde smag af honningen, som Åndens fred vil give jer.

27. Salig er den, der følger mig på sandhedens vej.

28. Velsignet være den, der elsker og stoler på, den, der kender sin opgave og udfører den.

29. Når Jeg taler til jer om »vejen«, mener Jeg ikke en vej her på jorden, for den verden, I bor i, er ikke der, hvor mit rige er. Det er den åndelige

vej, der altid fører opad. Det er den udvikling og den fremgang, der venter jeres ånd. Uanset hvor I befinder jer her på jorden, kan I derfor være på åndens vej.

30. Mine børn, hvis I er kommet på afveje, så vend tilbage til vejen; hvis I er stået stille, så gå videre.

31. Den opgave, I bærer i jer, har Jeg givet jer i overensstemmelse med jeres evner og jeres styrke. I skal blot forstå den og elske den. Bed dagligt, så I modtager det nødvendige lys til jeres bestræbelser. Vær derefter forberedte og opmærksomme, så I kan høre stemmerne fra dem, der kalder på jer, fra dem, der beder jer, og også så I kan møde prøvelserne. For hver dag i jeres tilværelse er en side i den bog, som hver af jer skriver. Hver dag er præget af en prøvelse, og hver prøvelse har en betydning og en grund.

32. Jeg vil gøre jer til et folk, der er sundt i krop og sjæl, for I er de udvalgte, vidnerne til mine åbenbaringer i alle tider; og I er kommet i denne epoke for at udføre en vanskelig mission og bane vejen for de nye generationer.

33. Jeg har strøet jeres vej med kærlighedens tegn, så I ikke skal tvivle på mig eller på jer selv. — I, som har hørt mig i denne tid, skal ikke synke ned i graven og tage hemmeligheden bag denne åbenbaring, som jeg har delt med jer, med jer. For jeres vigtigste opgave er at tale til menneskene i mit navn og vidne om mine åbenbaringer.

34. Sig ikke til mig, at I mangler uddannelse til at gøre dette, for jeg har ofte talt til jer, og mens I lyttede, er I blevet rensset. I kan alle bære dette budskab ud i verden. Menneskerne forventer det og er parate til at modtage det. Har I ikke bemærket det ønske om åndelighed og fred, som menneskerne har? Rører deres uvidenhed og deres smerte jer ikke?

35. Min Ånd udgyder sig over alle mennesker, den taler til dem gennem deres samvittighed og siger til dem: Kom til mig og hvil jer. Tag imod den tro, I mangler, vær ikke længere blinde på vejen.

36. Folk, kender I det værk, som Jeg i øjeblikket udfolder i verden? »Nej«, siger I til Mig, »vi ser blot denne menneskehed gøre oprør, kaste sig ud i stor undergang og udholde en alvorlig prøvelse.« Sandelig, jeg siger jer: Jeg har tilladt, at mennesket dømmes sig selv med egen hånd og derved erkender alle sine fejltagelser, for at det kan vende tilbage til mig rensset. Til hvert skabning har jeg sendt mit lys og stået ved dets side i trængselens dage.

37. Min Ånd er nedsteget over enhver ånd, og mine engle er spredt ud over universet og udfører mine anvisninger om at bringe alt i orden og føre det tilbage på sin rette bane. Når alle så har opfyldt deres opgave, vil

uvidenheden være forsvundet, det onde vil ikke længere eksistere, og kun det gode vil herske på jorden.

38. Åh, hvis I dog havde været i stand til at forstå mig, hvis I kendte min længsel efter at fuldkomme jer — hvor langt ville I da allerede være steget op, og hvor tæt ville I da allerede være på mig! Hvis jeres vilje var min, ville I allerede have nået toppen, hvor jeg venter på jer.

39. Men hvad er mit ønske, folk? — Jeres enhed og jeres fred.

40. Her er jeg igen og taler til jer, bevæger jeres hjerter i forventning om jeres opvågning.

41. Ethvert godt træ vil blive beskyttet, og dets rødder og grene vil brede sig for at give den vandrede beskyttelse og næring. Men ukrudtet vil blive revet op med roden og kastet i den udspekkelige ild.

42. Jeg taler til jer i billedsprog, og når Jeg taler til jer om dette træ, taler Jeg om menneskenes gerninger.

43. Til dem, som jeg har betroet embeder, siger jeg: Forbered jeres høst. — Familiefædre, lærere og regerende, herrer og tjenere, store og små, jeg vil ikke have, at I tilbyder mig jeres marker, der er forvildede. Selv om det kun er en ringe såning — bring den til mig rensat og ren.

44. Kom til mig, kald, og der vil blive åbnet for jer. Men kom med glæde, tilfredse med jeres arbejde, så I føler jer store, ligesom jeg.

45. Sandelig, jeg siger jer: Hvis der var tusind forberedte forstandsorganer, ville jeg åbenbare mig gennem disse tusind på én gang.

46. Jeg giver jer min undervisning, siden jeg for første gang åbenbarede mig gennem min datter Damiana Oviedo, gennem hvis forstandsevne jeg meddelte jer min vilje. Siden da strømmer min visdom gennem disse talerør — en visdom, som I skal samle i jeres hjerter som kostbare juveler, for i dem er der kærlighed.

47. Jeg ønsker, at I skal undervise jeres medmennesker, ligesom Jeg har undervist og vejledt jer.

48. I er vidner til alt det, jeg har sagt i denne tid, for at I i morgen, når mit ord ikke længere er hos jer, kan tale til jeres medmennesker om disse undervisninger. Da skal I, når I ser tilbage på disse åbenbaringer, forklare dem, der spørger jer, hvordan Mesteren åbenbarede sig, og hvad talerørene gjorde i den forbindelse. For efter 1950 vil menneskene spørge jer, og inspireret af jeres vidnesbyrd vil de efterspørge de bøger, hvori mit ord er trykt, og deri vil de finde min tilstedeværelse og min essens. Selv om de søger efter ufuldkommenheder, vil de ikke finde dem; for ufuldkommenhederne hos dem, gennem hvilke jeg åbenbarer mig, vil ikke finde vej ind i disse bøger.

49. Disse skrifter vil tænde den sande troens lys i hjerterne. De vil vise syndere vejen til fornyelse og vil frembringe nye disciple, nye soldater, hvoraf mange vil udvise mere tro og mere kærlighed end mange af dem, der lytter til mig i denne tid.

50. Forbered jer, så jeres vidnesbyrd bliver rene og sandfærdige. Jeg udgyder mit lys over alle mennesker.

51. Saligt er det hjerte, der er forberedt, for det vil mærke min tilstedeværelse.

52. Folk, det er min vilje, at i denne tredje tid skal hvert sind, hvert hjerte og hver ånd nå frem til denne åndelige erkendelse.

53. Visdommens Bog er åbnet, for at alle kan blive mine disciple.

54. Våg med største iver over den undervisning, som Jeg i øjeblikket giver jer.

55. I er min ydmyge familie, som jeg har betroet en arv, og som jeg har åbenbaret alt for, hvad der stemmer overens med min vilje.

56. I kender ikke det himmelske hjem og vandrer stadig vildt omkring i ørkenen. Men jeg er kommet for at forene jer i min kærlighed, og I skal ikke glemme, at jeres Faders kærlighed venter på jer. Jeg forbereder i øjeblikket vejen for jer, så I kan komme jer efter det hårde dagsværk. Men jeg siger jer allerede nu, at der på denne vej er flere torne end blomster. Jer, der har lært livets veje at kende og på dem har vundet standhaftighed og mod, vil intet længere overraske.

57. I er mine disciple i denne tid; I forsøger at forstå min åbenbaring, og samtidig er I overraskede over videnskabens fremskridt. Glæd jer over, at I har været vidner til alle disse mirakler, for I har ikke blot lært menneskets intelligens' frugter at kende, men også nået åndelig indsigt på et højt udviklingsstadium.

58. Hvor mange videnskabsfolk, der anses for lærde, benægter det åndelige liv, mens I forstår det, som de ikke har erkendt. Jeres opgave er at udbrede kendskabet til (min undervisning), så alle i denne tid kan tage endnu et skridt mod lyset.

59. Jeg ser menneskenes længsel efter at komme til mig. Jeg har sagt jer: Jeg har banet vejen, så alle kan opleve den uendelige salighed ved at finde mig. I, der har taget et skridt mod fornyelsen, mod åndeliggørelsen, mærker, hvordan jeres sjæl jubler af glæde.

60. Jeg vil efterlade disse skarer af tilhørere her, vel forberedte, inden mit farvel ved udgangen af 1950.

61. I den Anden Tid forberedte Jeg tolv mænd, og de udbredte min lære i den dengang kendte verden. Tolv mænd var nok til at forankre min lov om kærlighed. Til dem sagde Jeg, at Jeg endnu en gang ville være blandt

menneskene. Og nu er mit ord opfyldt, da Mesteren er vendt tilbage i Ånden, ledsaget af sine åndelige hærskarer.

62. Dette er tidens ånds befrielse, lysets og udviklingens tidsalder. I vil genkende det frø, som Jeg efterlader i sjælene, og dette frø vil være vidnesbyrdet om Min komme til menneskene i denne tredje tid, hvor Jeg har manifesteret Mig siden år 1866.

63. I, der netop nu lytter til mig, er mine disciple i denne tid, og I er kommet til mig uden at vide, *hvilken* vej I befandt jer på.

64. Jeg ønsker, at mine nye disciple skal være fredens såmænd i denne verden.

65. I ved ikke, hvor meget jeres ånd opnår i sin udvikling gennem de korte øjeblikke, I trækker væk fra verden for at vie dem til mig. Sandelig, jeg har overraskelser i vente til jer, når I ankommer til jeres Fader.

66. Det er en delikat mission, som Jeg har pålagt jer, men det er ikke et tungt kors af selvopofrelse. Intet tvinger jer til at følge disse vejledninger, da I er udstyret med fri vilje. Men over den frihed til at tænke, leve og handle, som er jeres, stråler et lys, nemlig samvittigheden, som rådgiver jer om, hvad I skal gøre, og lærer jer at skelne det gode fra det onde. Dette lys er Jeg, som er i og uden for jer, som står jer bi både i glæde og i smerte, når I vandrer på en god vej, eller når I løber mod afgrunden. Jeg er overalt, for Jeg er det guddommelige hjerte, der slår i hele universet.

67. Jeg ønsker ikke yderligere soning eller smerter for jer; jeg ønsker, at alle mine børns sjæle, ligesom stjernerne forskønner himmelhvælvet, med deres lys skal oplyse mit rige og fylde jeres Faders hjerte med glæde.

68. Forbered jeres hjerter på at modtage kærlighedens budbringere, som er Maria, Moderen, der kommer ned for at trøste børnenes hjerter.

69. Guds mest ømme kærlighed til sine skabninger har ingen form. Alligevel antog den i den anden tid skikkelse af en kvinde i Maria, Jesu mor.

70. Forstå, at Maria altid har eksisteret, da hendes væsen, hendes kærlighed og hendes ømhed altid har været en del af Guddommen.

71. Hvor mange teorier og vildfarelser har menneskene skabt om Maria! Om hendes moderskab, hendes undfangelse og hendes renhed. Hvor meget har de ikke blasfemet i den forbindelse!

72. Den dag, hvor de virkelig forstår denne renhed, vil de sige til sig selv: »Det ville have været bedre for os, hvis vi aldrig var blevet født.« Tårer af ild vil brænde i deres sjæle. Da vil Maria omslutte dem med sin nåde, den Guddommelige Moder vil beskytte dem med sin kappe, og Faderen vil tilgive dem og med uendelig kærlighed sige: »Våg og bed, for Jeg tilgiver jer, og i jer tilgiver og velsigner Jeg verden.«

73. Jeg søger ingen høst i jeres hænder, for jeg ved, at de er tomme. Jeg har set sådanne, der i stedet for at så tro i hjerterne har revet det lille, de havde af den, ud af dem.

74. Jeg har udstyret jer rigeligt med evner, så I kan udøve aktiv næstekærlighed, og derfor er det ikke rigtigt, at I kommer til mig som trængende og beder om min hjælp.

75. Da jeres medmennesker henvendte sig til jer og bad om hjælp – lyttede I da til dem og tog jer af dem? Jeres samvittighed siger jer, at I ved mange lejligheder er forblevet døve og ligeglade, og dette er ikke den lære, som Jeg lærte jer i Jesus.

76. Mit blik læser i jeres hjerter, mit ord dømmes jer, og I skælver ikke ved det. Mens Jeg dømmes jer, lærer Jeg jer, elsker og tilgiver Jeg jer. Jeg tilgiver jer, der hører på mig, og Jeg tilgiver menneskeheden.

77. Af og til ser jeg jer være ubeslutsomme, og I frygter at gå videre, frygter vejens faldgruber, frygter endda mit lys, fordi I tror, at I bliver blændet af dets glans. Hvordan vil I så blive stærke og sætte en stopper for smerten? Lad mit Ånds lys fylde jeres væsen, så vil I forstå mange åbenbaringer, og jeres modløshed vil forsvinde. Lad jer ikke forarge over, at én og samme Gud dømmes jer, elsker jer og også straffer jer. Vær ikke forvirrede over, at der fra Faderens hjerte udgår den strengeste dom og samtidig den kærligste forbøn for hans børn; men udfordr ikke Faderens retfærdighed, da I allerede har mit lys i jeres ånd. For når den ubarmhertigt gør sig gældende i jeres liv, vil det for jer se ud, som om jeg har nægtet jer min tilgivelse, som om jeg ikke længere elsker jer, som om jeg har overskredet retfærdighedens grænse og viser mig grusom og uretfærdig. I jeres forblændelse ville I da ikke kunne forstå, at ingen høster en smerte, som han ikke først har sået.

78. Hvis I forstod min lære, ville I føle min kærlighed og erkende min tilstedeværelse i jeres liv, som skåner jer for fejltrin og fald og med faderlig godhed hjælper jer op igen, når jeres utaknemmelighed eller jeres nød har fået jer til at falde. En anden gang ville I se mig lette den tyngende byrde af jeres fejltagelser for at bevæge jeres hjerte til dybe betragtninger, for min kærlighed og min tilgivelse er grænseløse.

79. Indtil nu er det kun uuddannede mennesker med et enkelt sind og beskedent vid, der er kommet for at lære mit værk at kende. I alle tider har disse været de første, der kom til mig for at høre mig; men nu vil også lærde, filosoffer og videnskabsmænd komme. Nogle vil gøre det med den hensigt at udforske indholdet af denne lære, og andre med en fornemmelse af, at de derved vil møde en lysende virkelighed. De vil alle lære nye lektioner i mit ord, og denne nye visdom, som de vil opdage i

mine åbenbaringer, vil forvandle hele menneskehedens måde at tænke, være og føle på.

80. Hvor meget vil de undre sig over den enkle og fuldkomne måde, som Jeg har valgt for at virkeliggøre Min åbenbaring, og hvor mange forklaringer og løsninger vil de finde i Mine undervisninger.

81. En ny tid betror jeg denne menneskehed, der består af væsener med forskellig åndelig modenhed og forskellige opgaver på jorden.

82. En voldsom kamp venter morgendagens mennesker — en kamp, der ikke opstår ud af begær efter materielle goder, og som heller ikke vil være så egoistisk, at den i sit forløb ødelægger menneskeliv. Nej, jeg taler til jer om en ædel og ophøjet kamp, gennem hvilken freden og kærligheden i verden vil blive genoprettet. Jeg taler til jer om arbejde, anstrengelse og opofrelse for jeres forbedring, både moralsk og materielt, og også om jeres frelse og jeres åndelige fremskridt.

83. På grundlag af ægte viden, kærlighed og retfærdighed vil morgendagens mennesker opbygge en verden af fred og lys. En ny verden — moralsk, åndeligt, intellektuelt og videnskabeligt — vil opstå på fortidens ruiner, og den vil fuldstændigt forvandle folkenes liv.

84. Her, hvor det gode er blevet bekæmpet så voldsomt, hvor det hellige er blevet vanhelliget så groft, hvor alt, hvad der er retfærdigt og tilladt, er blevet voldsomt forkastet, vil kærlighedens lov vinde indpas. Dagens tårernes dal vil forvandles til en fredens dal. For menneskets gode vilje til at holde fast ved loven vil finde sin retfærdige belønning, når det genvinder den højeste åndelige gave, som freden er.

85. Når menneskets liv udfolder sig i en atmosfære af fred, vil dets viden være større og dets inspiration højere, end den nogensinde har været indtil i dag.

86. Hvordan kunne nutidens mennesker blive inspireret midt i en lasterlig verden, hvor utallige tanker om had, ondskab og materialisme svirrer omkring og danner en slags slør, der forhindrer deres ånd i at skue det Eviges sandhed?

87. Kom til mig, o mennesker, bed og fortæl mig på det åndelige sprog om jeres længsler og lidelser. For da vil jeg tage jer ved hånden og føre jer ind i mit helligdom, hvor jeg vil afsløre alt for jer, hvad der kan tjene til at pryde jeres tilværelse og gøre den smukkere og ædlere.

Min fred være med jer!

Undervisning 172

1. Jeg har klædt jer i et klæde af nåde, for at dette skal adskille jer fra jordens folkeslag og trossamfund.
2. Kun ved at udøve min lære vil I kunne bevare denne kappe ren; den er ikke materiel, men består af lys, og I bærer den i jeres sjæl.
3. Den er så følsom, at selv et ondt blik, der afspejler onde følelser over for jeres næste, er i stand til at sætte en plet på den. Nu vil I kunne forstå, at — når I begår alvorligere forseelser — I ikke blot forårsager pletter, men river hele flænger ud af jeres kappe.
4. I er alle, da I udgik fra min Ånd, blevet udstyret med denne kappe, som er sjælelig renhed. Hvem har kunnet bevare denne nåde ubeskadiget indtil sin tilbagevenden? Hvem har overlevet alle kampe og fristelser uden at synde? — Meget få. De fleste så jeg i laset tøj, og mange er uden nogen som helst dyd.
5. Nu er Jeg kommet for på ny at dække jer, at klæde jer, ved at udgyde mit lys over sjælene, ligesom en uendelig stor kappe, som Jeg udbreder for at pryde jer. Vær jer bevidst, o folk, at det netop er dette lys, ved hvilket verden vil genkende jer.
6. Jeg befrier jer fra det onde, så I kan blive værdige til at besidde mit frø og så det ud. Hvordan kunne Jeg sende jer ud, nøgne eller i laset tøj, besmudsede eller urene, for at vidne om mit ord?
7. Nu, hvor I har påbegyndt en vej mod fornyelse, skal I ikke tøve eller falde i søvn midt på vejen, for så vil I forsinke jeres åndelige fremskridt.
8. Jeg ønsker, at hvert skridt, I tager i mit værk, skal være et yderligere trin, der fører jer højere op på jeres pilgrimsfærd, og at I skal vide, at hvert værk vil give jer en frugt. Undlad ikke at høste den, nøj jer ikke med at så og derefter forsømme høsten.
9. Hvis I virkelig har et ønske om at blive mestre i åndeliggørelsen, skal I være udholdende, tålmodige, lærevillige og opmærksomme, for så vil I få lejlighed til efterhånden at høste frugten af jeres gerninger på jeres vej, hvorved I vil samle erfaringer, som er lys og indsigt i det sande liv.
10. De, der underviser i mit værk i verden, skal være sande kendere af det menneskelige væsen — både hvad angår sjælen og hvad angår kroppen.
11. Fra en ånd, der er rensset gennem erfaring, styrket i kampen og rensset gennem det gode, vil der komme et råd, der er rigtigt, et ord, der løser et problem, en dom, der er retfærdig, en vejledning, der overbeviser.
12. Hvor mange er der i verden, som gennem de forskellige kirker og sekter, der findes, har viet sig til åndelig vejledning, og som i stedet for at lede deres medmennesker på sandhedens vej lader dem fare vild i mørket

og styrter dem ned i uvidenhedens afgrund! Hvorfor? — Fordi de ikke kender menneskene, fordi de ikke forsøger at forstå dem. Men hvordan skulle de også kunne forstå menneskene, når de ikke engang kender sig selv?

13. Jeg ønsker ikke, at dette også skal ske for jer, elskede disciple i den Tredje Tid. Vær opmærksomme på, at Jeg har lært jer først at udforske jeres indre for at lære jer selv at kende indadtil, så I kan bedømme jer selv. Indse, hvor mange store og små prøvelser Jeg udsætter jer for, så I kan anvende Mine undervisninger og i sandhed leve efter Mit ord. Når I så er forberedte, når I er blevet formet til den rette form af den fine mejsel af Min retfærdighed og Min kærlighed, vil Jeg sende jer ud til jeres medmennesker med Mit budskab om trøst, håb og fred.

14. Hvem vil da kunne modstå sandhedens kraft, der udgår fra jeres ord? Hvem vil ikke føle sig betaget og dybt rørt af forståelsen, indlevelsen og overbevisningskraften i jeres råd? Der vil være tro i hjerterne, der vil ske omvendelse, helbredelse og utallige mirakler. Dette er den frugt, I efter min vilje skal høste, dette er den høst, som jeg forventer, at I bringer ind. Men tag ikke fejl. Når jeg i mine undervisninger til jer taler om frugten, er der altid nogle, der fortolker dette ord på en helt jordisk måde og søger frugten af deres gerninger i form af smiger, hædersbevisninger, opmærksomhed og endda som betaling i penge. Hvor langt er denne frugt fra den, som Jeg mener i mit ord! I har allerede erfaret, at Jeg har talt om frugten af erfaring, oprigtighed, forståelse, sjælefred og åndeliggørelse.

15. De, der på jorden stadig søgte belønning i form af penge og anerkendelse, er sjæle på et lavt udviklingsniveau, som ikke ønsker at erkende den sandhed og stadig nøjes med den løn, som verden giver.

16. De vil nu vågne op af deres drømme og blive bevidste om deres nøgenhed, selvom de troede, at de var festligt klædt. De vil erkende deres åndelige elendighed og føle sig åndeligt fattige, mens de troede, at de besad en uudtømmelig skat.

17. Disciple, vær opmærksomme på jeres klæder, lær af mig, så I i morgen er i stand til at undervise jeres medmennesker. Rens jeres hjerte for enhver dårlig tilbøjelighed og forvandl det til frugtbar jord, hvor mit ord spirer og bærer frugt, til glæde for jeres medmennesker og til ære for jeres ånd. Jeg er altid hos jer, men I er ikke altid hos mig. Derfor siger jeg jer, når I kommer til åbenbaringen af mit guddommelige lys gennem taleren: Vær velkomne, I skarer, der tørster efter visdom.

18. Mens I kommer for at overholde en aftale, træder Jeg frem for at indfri et løfte, og Jeg velsigner jer, fordi I ikke har ladet mig prædike alene i ørkenen.

19. Jeg har ikke fundet jer forberedte, for i mange århundreder har menneskeheden, i stedet for at studere min lære, viet sig til ydre ritualer og kultformer, som ikke oplyser Åndens vej. Men Jeg tilgiver jer, kommer jer til hjælp og lader jer nå den erkendelse, der stadig er skjult i mit ord fra den Anden Tid. Når I har taget denne lektie til jer, vil Jeg give jer mit nye budskab, som vil fylde jer med jubel gennem den essens og visdom, det vil bringe jer.

20. Jeg ønsker, at denne menneskehed ikke længere skal være en nybegynder i den åndelige erkendelse, men skal blive en god discipel, der forstår det ansvar, den har over for Faderen i denne epoke af dom, genoprejsning og åndelig opstigning.

21. Og I, folk, skal gennem jeres kærlighedsgerninger vidne om min lære, så også andre samfund kan stræbe mod lyset, som er befrielse, sandhed og liv.

22. I lang tid har Jeg glædet jer med denne åbenbaring, men kun meget få finder Jeg rustede. De fleste viger væk fra den opgave, som de burde vie al deres kraft, deres kærlighed og deres tro til, da netop den er det kors, der opløfter dem og bringer dem tættere på Mig.

23. Hvis nogle ikke har forstået mit ord, så er det ikke, fordi det mangler klarhed, men fordi de ikke har vidst, hvordan de skulle udvikle deres forstandsevne, fordi de indtil i dag ikke har følt næstekærlighed i deres hjerte, fordi de ikke har ladet mit ords indhold trænge ind i deres hjerter for at vække den til sand kærlighed.

24. I klager nogle gange over, at antallet af tilhængere af mit ord kun vokser langsomt. Men jeg siger jer, at I må klage over jer selv, for det er jeres opgave at forøge og mangedoble de skarer, der udgør dette fællesskab. Men hvis der mangler tro i jeres hjerter, hvis jeres åndelige gaver ikke er udfoldet, hvis lyset fra åndelig indsigt mangler i jeres forstand – hvordan vil I da kunne overbevise de vantro? Hvordan vil I kunne bevæge dem med jeres tro og jeres kærlighed, hvis disse dyder ikke er udfoldet i jeres hjerter?

25. Den, der ikke forstår, kan ikke føre til forståelse; den, der ikke føler, vil ikke vække følelser. Forstå nu, hvorfor jeres læber har hakket og stammet, når I stod over for nødvendigheden af at vidne om mit ord.

26. Den, der elsker, behøver ikke at stamme; den, der tror, frygter ikke. Den, der føler, har mange muligheder for at bevise sin oprigtighed og sandfærdighed.

27. Jeg taler uophørligt om, at I skal forberede jer ved nøje at studere mine undervisninger, at I skal omsætte mit ord til handling, for jeg ønsker, at jeres skridt på denne vej skal være sikre. De, der ikke virkelig har

forstået mig eller ikke oprigtigt har åndeliggjort sig, indtil det tidspunkt, hvor mit ord ikke længere åbenbares i denne form, og min åndelige verden ikke længere taler gennem mine udvalgte, og der heller ikke længere findes symboler og ritualer blandt mit folk, vil være i fare for at falde for vildfarelser og vil forblive på randen af en afgrund. Men hvorfor frygte, at dette skal ske, når Jeg jo gennem så lang tid og ved så mange lejligheder har advaret jer, for at I kan undgå farer, fald og prøvelser?

28. Det er på tide, at I tænker over de skridt, I skal tage på denne vej, og over den måde, hvorpå I skal udføre jeres mission på den reneste og for mig mest behagelige måde. For sandelig, siger Jeg jer: De, der lader sig inspirere af disse idealer, vil opnå en sand vision af deres fremtid og en vished om alt det, de skal udrette i livet. For dem vil der hverken være afgrunde, mørke eller usikkerhed.

29. Jeg ønsker, at I alle skal være sådanne stærke sjæle. Derfor taler Jeg uophørligt til jer om forberedelse, åndelig fordybelse og udforskning.

30. Jeg ser jer angerfulde, stille grædende, mens I lytter til mine ord, og Jeg velsigner jer, fordi I har ladet den guddommelige essens af mine undervisninger trænge ind i jeres hjerter, som indtil i dag endnu ikke var vågnet til kærlighed, barmhjertighed og det gode.

31. Jeres ånd har haft et øjebliks ro, som har været en hvile fra den tunge prøve, den må udholde gennem den jordbundne krop.

32. Hvor mange sjæle blandt dem, der kommer til denne sammenkomst, har ikke haft et eneste øjebliks hvile fra den dag, de inkarnerede sig i denne krop, indtil de for første gang hørte mit ord! Hvor mange væsener finder kun fred i de korte øjeblikke, hvor jeg taler! Til dem og til jer alle siger jeg, at I fortsat må glæde jer inderligt over mit ord, men at I også skal huske på, at den dag vil komme, hvor I ikke længere vil høre det; da skal I begive jer ud for at bevise jeres tro, jeres åndeliggørelse og jeres lydighed, i visheden om, at I da vil se jeres (åndelige) fremskridt belønnet med den direkte samtale fra ånd til ånd.

33. Jeg har set jer kæmpe med jeres krop for at tæmme dens genstridighed. I har måttet gennemgå store kampe med jeres hjerte for at gennemtvinge lydighed og underkastelse over for det. Dets natur modsætter sig samvittighedens krav. Men hvis I holder ud i bønnen, hvis I våger, vil I gøre det til den bedste medarbejder i den åndelige opfyldelse. Denne kamp udgør en del af jeres soning i denne tid.

34. Alle jeres egenskaber har været skjult til stede siden det øjeblik, hvor I blev skabt. Intelligenen, indlevelsesevnen og fornuften har altid været jeres, så I kan udkæmpe den sidste kamp. Når I har besejret det onde, og jeres ånd er styrmanden, der styrer skibet, vil I være i stand til at

opsøge jeres medmennesker og være et lysende forbillede for dem, et sandt vidnesbyrd. Uden at prale af jeres sjælens styrke og autoritet vil I fremvise jeres gerninger, og disse vil afsløre lydighed og underkastelse over for mine love og være det eksempel, der opmuntrer jeres medmennesker til at følge jer på udviklingsvejen.

35. Når I ikke længere hører mit ord gennem talerne, og jeres ånd følger længslen efter at virkeliggøre det, som jeg har lært jer i denne tid, skal hver af mine disciple betragte den gruppe mennesker, der er tildelt ham, som sin egen familie for at undervise og lede dem. Vær barmhjertige over for dem, korriger dem med kærlighed og visdom, lad dem indånde en atmosfære af fred som den, I har skabt i dag, så vil min Ånd indfinne sig for at inspirere og velsigne jer alle.

36. Spørg dem ikke, hvor de kommer fra, eller hvorfor de søger mig. Elias vil lede dem, når deres time er kommet. Allerede i dag forbereder jeg dem, der vil komme i den sidste time, og jeg kalder dem salige, der tror på dette ord, som jeg har givet jer gennem menneskelig formidling.

37. Jeg underviser jer, for at I skal være jordens krydderi, for at I skal glæde menneskenes liv gennem det glade budskab om, at Mesteren har åbenbaret sig i denne tid med lidelser og har efterladt sit ord som en arv, for at alle kan næres af det og leve evigt gennem det.

38. Jeg pålægger jer ikke at forvandle hele menneskeheden; men bring mit ord ind i hjerterne med ivrig iver, så vil det udrette mirakler. Hvilken stor trøst vil jeres næste modtage i deres prøvelsens dage, når I lærer dem at fortolke min undervisning, og hvor meget vil I længes tilbage efter disse timer, som I har tilbragt i min nærhed, og hvor I har drukket af denne guddommelige essens, mens I følte jer som børn, der modtog al ømhed og kærlighed fra jeres Fader.

39. Menneskeheden er i dag en frugtbar mark at arbejde på. Markerne er meget store, og der er mangel på arbejdere. Hvordan vil I kunne frembringe den åndelige fremgang for den generation, der i dag bebor denne verden, hvis I ikke arbejder flittigt? I har kun en begrænset tid til rådighed, og der er så meget, der skal forberedes. Tiden er gunstig! Genopbyg de templer, der er styrtet sammen i menneskenes hjerter. Hjælp med at genoprette hjemmene, forkynd åndelighed på jeres vej. Vidn med jeres gerninger.

40. Våg over, at dyd forvandler jeres brødre og søstre, at børnene må være et kærligt bånd mellem faderen og moderen, og at de unge må være et fast fundament for de nye generationer; at mand og hustru må være et billede af Gud og hans skabelse, og at I alle sammen med de beskyttende engle, der står jer bi, må nå den fuldkomne harmoni med jeres Fader.

41. Jeres bønner når frem til mig; det lys, som jeg har udgydt over jeres ånd, oplyser jeres væsen. Alle jeres gerninger er til stede, og I kan vurdere jeres fortjenester. De lidelser, I nu gennemlever, vil forgå, og fred vil stråle i universet.

42. Bed for de nationer, der bekæmper hinanden i krig. Del jeres brød og jeres tøj med dem, der er ramt af ulykke. Åbn jeres kornkammer og giv dem mad med ægte kærlighed. Bevis i denne time af angst jeres broderskab med verden. Udøv aktiv næstekærlighed over for de syge, forbered de sjæle, der må forlade denne verden, styrk de sørgende i troen og bring fred til alle. Bed, og Jeg vil udføre mirakler blandt menneskeheden, som Jeg har stået ved siden af gennem alle tider. For hvis I tror, at Jeg har forladt Min trone for at åbenbare Mig for jer, tager I fejl, for den trone, I forestiller jer, findes ikke. Troner er noget for forfængelige og hovmodige mennesker. Forstå, at min Ånd ikke bor på et bestemt sted. Da den er uendelig og allestedsnærværende, er den overalt, på alle steder, i det åndelige, i det materielle og i alt det skabte.

43. Hvor er da den trone, som I tillægger mig?

44. Opfatt ikke mine ord som en bebrejdelse for jeres ringe forståelse og erkendelse af sandheden, for Jeg viser mig ikke for jer for at ydmyge jer i jeres umodenhed, men for at løfte jer op mod lyset.

45. Tror I, at Jeg ikke anerkender den udvikling og forandring, som jeres erkendelser og overbevisninger har gennemgået, siden I hørte dette ord? Sandelig, Jeg siger jer: Jeg er klar over de skridt, I tager på den åndelige vej.

46. Da I kom til min forsamling, troede I ikke på min tilstedeværelse gennem et menneske, for man havde fået jer til at tro, at I kun kunne finde mig i billeder, symboler og genstande, der var blevet indviet af jeres kirker. Da I derefter, trods jeres manglende tro, indså, at der i mine undervisninger lå en dybere mening, der oplyste jer og skænkede jeres hjerter fred, da indså I, at et guddommeligt lys åbenbarede sig gennem disse skabninger, som er bestemt til at formidle mit budskab.

47. En ny tro blev født i jeres hjerter, et nyt lys, der gav jer erkendelsen af, at mennesket kan træde i direkte forbindelse med Gud. Men dette var ikke alt; I måtte endnu nå frem til den indsigt, at det menneskelige forstand ikke er nødvendigt for, at Faderen kan tale til jer. Og da vidste I, at denne guddommelige åbenbaring gennem stemmebæreren vil være midlertidig, for senere vil tiden for dialog fra ånd til ånd komme, når menneskene først har fjernet det sidste spor af materialisme, fanatisme og uvidenhed fra deres kult, deres trosoverbevisninger og gudstjenestehandlinger, og alt hos dem er åndeliggjort.

48. Nogle af jer har allerede forstået det, andre lever allerede efter det, men der mangler jer stadig meget for at nå det mål, hvorfra I kan forstå mig i min sandhed, i min virkelighed, og ikke længere gennem fantasier, der skabes af jeres menneskelige forestillingsevne.

49. Forestil jer mig ikke længere på troner som dem på jorden. Befri jer fra den menneskelige skikkelse, som I altid tillægger mig. Forsøg ikke at forestille jer himlen, for jeres forstand vil aldrig kunne begribe den i al dens fuldkommenhed. Når I frigør jer fra alt det materielle, vil I få fornemmelsen af, at I bryder de lænker, der bandt jer, som om en høj mur styrter sammen for jeres øjne, som om en tæt tåge opløser sig og lader jer skue en uendelig horisont og et ukendt, dybt og strålende himmelhvælv, som samtidig er tilgængeligt for den velvillige sjæl.

50. Nogle siger: Gud er i himlen, andre siger: Gud bor i det hinsides. Men de ved ikke, hvad de siger, og de forstår heller ikke, hvad de tror på.

51. Jeg bor ganske vist i himlen, men ikke på det bestemte sted, som I har forestillet jer. Jeg bor i himlen af lys, magt, kærlighed, viden, retfærdighed, salighed, fuldkommenhed og harmoni.

52. Jeg er i det hinsides, ja; men hinsides den menneskelige synd, hinsides materiel bundethed, hinsides hovmod, uvidenhed og begrænsning. Derfor siger Jeg til jer, at Jeg *kommer* til jer, fordi Jeg kommer til jeres begrænsninger, fordi Jeg taler til jer på en måde, så jeres sanser kan opfatte Mig, og jeres forstand kan forstå Mig, og ikke fordi Jeg kommer fra andre verdener eller boliger: Min Ånd bor i hele skabelsen.

53. I har kæmpet hårdt og brugt lang tid på at omforme jeres trosoverbevisninger og forestillinger, og I må anstrenge jer endnu mere for at nå det åndelige mål, som Jeg har bestemt for jer, nemlig at kende jeres Fader, elske ham og tilbede ham i Ånden. Derefter vil I begynde at ane Åndens sande »himmel«, den tilstand af ophøjelse, harmoni, fred og velvære, som er det virkelige paradys, som I alle skal nå frem til.

54. Giv hinanden hånden som et tegn på venskab, men gør det oprigtigt. Hvordan vil I være brødre og søstre, hvis I endnu ikke er i stand til at være venner?

55. Hvis I ønsker, at Faderen skal bo blandt jer, må I lære at leve som søskende. Hvis det lykkes jer at tage dette skridt på vejen mod broderskab, vil jeres sejr blive belønnet med en dialog fra ånd til ånd. For når I elsker hinanden og er forenet i vilje og tanke, vil Jeg give jer mulighed for gennem inspiration at komme i forbindelse med jeres brødre og søstre, der bor hinsides jeres verden.

56. Mit værk er lysfyldt, min sandhed er klar, hvorfor ingen kan vandre i mørket og samtidig hævde, at Jeg er der.

57. Da Jeg dengang levede blandt jer, kom der ofte om natten, når alle sov, mennesker, der længtes efter Mig, hemmeligt hen til Mig, fordi de frygtede at blive opdaget. De opsøgte Mig, da de følte samvittighedskvaler, fordi de havde råbt imod Mig og var blevet oprørte, mens Jeg talte til menneskemængden. Deres anger blev endnu stærkere, da de indså, at mit ord havde efterladt en gave af fred og lys i deres hjerter, og at jeg havde ladet min helbredende balsam strømme over deres kroppe.

58. Nedtrykte kom de til mig og sagde: »Mester, tilgiv os, vi har indset, at der er sandhed i dine ord.« Jeg svarede dem: »Hvis I har opdaget, at jeg kun taler sandheden – hvorfor skjuler I jer så? Går I ikke ud i det fri for at modtage solens stråler, når den viser sig? Hvornår har I nogensinde skammet jer over den?«

59. Sandelig, jeg siger jer: Den, der elsker sandheden, skjuler den aldrig, benægter den ikke og skammer sig ikke over den.

60. Jeg siger jer dette, fordi mange kommer i al hemmelighed for at lytte til mig, og samtidig benægter, hvor de går hen, og fortier, hvad de har hørt, og undertiden også benægter at have været hos mig. Hvad skal I skamme jer over?

61. I må lære at tale om min undervisning på en sådan måde, at I aldrig giver anledning til at blive gjort til genstand for hån. I skal også værne om oprigtighed, så I, når I vidner om mig, gør det med ord, der er udtryk for jeres hjerte. Dette er det frø, der altid spirer, for det besidder sandhedens overbevisende kraft, som rører hjertet og når frem til ånden.

62. Når Jeg forankrer mit guddommelige budskab i jer, skal det blive et broderligt budskab. Men for at det kan gøre indtryk på og røre ved denne menneskeheds materialistiske hjerte, skal det bære præg af den sandhed, som Jeg har åbenbaret for jer. Hvis I skjuler noget, hvis I fortier noget, har I ikke afgivet et sandfærdigt vidnesbyrd om, hvad Min åbenbaring i den Tredje Tid har været, og derfor vil I ikke finde tro.

63. Jeg har bevist for jer, at man kan fjerne det mørke binde fra den uvidendes eller den vildledtes øjne uden at skade ham, uden at fornærme eller såre ham. Jeg ønsker, at I handler på samme måde. Jeg har bevist for jer på jer selv, at kærlighed, tilgivelse, tålmodighed og overbærenhed har større magt end hårdhed, fordømmelser eller brug af vold.

64. Husk denne lektie, disciple, og glem ikke, at hvis I med rette vil kalde jer jeres næstes brødre, må I besidde megen godhed og dyd for at kunne vise dem disse egenskaber. Jeg lover jer, at jeg vil lade min tilstedeværelse i jeres ånd mærkes på en overvældende måde, når broderskabets lys stråler på jorden.

Min fred være med jer!

Undervisning 173

1. I er ikke længere små børn på den åndelige vej, I er udviklede sjæle. Ved I, hvad »spiritualist« betyder? Jeg vil sige det til jer i en kort sætning: Spiritualist betyder »Helligåndens discipel«.

2. I vil alle blive store, når I opnår ægte ydmyghed, når I udøver ægte kærlighed. Så længe der findes ondskab i jeres hjerter, vil I ikke vinde den store belønning, som Jeg har lovet jer. Derfor underviser, korrigerer og renser Jeg jer i livets flods klare vand, så I bliver værdige til at nå frem til Mig.

3. Jeg vil kærligt rette jeres fejl, løfte jer op, når I falder, og trøste jer i jeres lidelser. Jeg vil ikke lade jer gå til grunde og vil aldrig forlade jer. Jeg vil føre jer ved hånden ad vejen mod fuldkommenhed, indtil I ankommer til mit rige. Hvis I ikke har våget – så har Jeg våget. Min barmhjertighed og min nåde er med jer, så I i kærlighed kan vende jer mod de andre folk på jorden. Jeg har lært jer at yde min guddommelighed en tilfredsstillende tilbedelse. Jeg har åbenbaret mig i ordet gennem jeres forstand, gennem intuition og gennem åbenbaring. Jeg har også talt til jer gennem min åndelige verden. I alle jeres prøvelser, smerter og omskiftelser har jeg vist mig som en far.

4. Fra alle verdener, fra alle himle har jeg modtaget hyldest. Men da jeg rettede mit blik mod denne planet, har jeg gennemskuet alle sekter og trossamfund og dog kun modtaget smerte og ydre ritualer, som ikke længere er passende for denne tid. Men jeg udgyder min nåde og min kærlighed over alle og tager det gode frø imod. Jeg har (også) rettet mit blik mod mit spiritistiske folk og fundet jeres gudsyndelse ligeledes ufuldkommen.

5. Jeg har åbenbaret mig for jer gennem den menneskelige fornuft for at vise jer den (rette) vej og har sagt til jer: Bliv åndelige, giv afkald på alt det unødvendige. Jeg vil befri jer fra afgudsdyrkelse, fanatisme og materialisme ved gennem mine undervisninger at fjerne traditionerne og ritualerne. For I har tilføjet noget af jeres tidligere skikke til min lære og indført de overleveringer og kulturelle handlinger, der er forankret i jeres hjerter og er jeres forfædres arv.

6. I er det israelitiske folk, som jeg taler til gennem det menneskelige forstandsorgan, for at I efter 1950 kan føre en ånd-til-ånd-dialog med mig og lære verden den sande tilbedelse.

7. Forbered jeres børn, for de er morgendagens generationer, som vil drage ud for at så min sandhed uden at blande den med fanatisme eller afgudsdyrkelse.

8. Hvor stor og smuk er min lære, og hvor langt er den fra alt overflødigt! Udforsk den, så I ikke forfalder til fanatisme. Tiden vil komme, hvor I vil kunne forstå den fuldt ud og med jeres tanker nå det hinsides. Hvor smukt vil det være, når I har opnået denne åndelighed!

9. Da vil I indse, at jeres tilbageståen var stor, selvom I havde den største mester iblandt jer. Da vil I også forstå årsagen til så mange prøvelser, renselser og lidelser.

10. Frygt ikke verden, oplys dens vej med jeres ånds lys, afmaterialiser den og befri den fra dens synd.

11. Jeg inddeler jer ikke i klasser; disse forskelle forsvinder, når I er hos mig. Jeg ydmyger ikke den, der er velklædt, for han har ikke til hensigt med sit tøj at ydmyge de andre. Jeg ærer den fattige og sætter ham ved siden af den, han altid har betragtet som overlegen, og ud af denne åndelige forening lader Jeg det sande broderskab opstå ved at give jer alle det samme ord. For ligesom der i en lærd kan findes en sjæl med ringe modenhed, kan der i et simpelt menneske findes en stor sjæl. Men dette erkendes kun af mig. Derfor opfordrer jeg alle racer og stammer til at lytte til det samme ord, så I alle kan blive Helligåndens disciple.

12. Året 1950 vil komme, men min åndelige verden vil ikke skille sig fra jer. Den vil ganske vist ikke længere have adgang til jeres forstand, men den vil fortsat beskytte og inspirere jer. Jeg vil tale gennem munden på dem, der er rustet til det. Jeg vil bane vejen, så I kan drage ud og bringe det glade budskab til menneskene. Da I er kommet i forbindelse med jeres Fader og jeres åndelige søskende – hvordan skulle I da ikke krydse lande og have for at komme i forbindelse med jeres brødre fra andre racer og med et andet sprog? Jeg vil give jer beføjelsen og det universelle sprog til dette, nemlig kærligheden.

13. Jeg ønsker, at I skal være et klart spejl, et eksempel, der er værd at efterfølge. Jeg ønsker ikke, at I skal være endnu en sekt på jorden. Jeg ønsker, at I skal være den sikre havn for den skibbrudne, stjernen for den vildfarne i ørkenen, træet for den dødsmatte og udmattede vandrer.

14. For at hjælpe jer med at udføre jeres opgave velsigner jeg jer, mit elskede folk. Jeg ser den længsel, hvormed I samles og venter på mit ord. I ønsker ikke at gå glip af en eneste af mine undervisninger, for i dem finder I den næring, der styrker ånden og genopliver kroppen, og I er overbevist om, at der ikke findes nogen sammenlignelig arv, der skænker jer den indsigt, som dette værk rummer.

15. I dette ord fandt I opstandelse og liv, og I har vendt jer mod det, som den skibbrudne gør, når han opdager en redningsbåd.

16. Det menneskelige liv er som en storm, og I ønsker at redde jer fra at gå til grunde på grund af krige, voldsomme lidenskaber og ulykker.

17. I ønsker at leve i fred, længes efter en verden af retfærdighed, drømmer om broderskab mellem mennesker, og derfor opdager I, når I hører mit ord, i det det guddommelige løfte om den verden, I længes efter. I har samlet jer omkring denne åbenbaring for at føle jer trygge og rustede, og i håb om at nå frem til mig, rensat gennem jeres gode gerninger.

18. Jeg velsigner denne generation, som har forstået at lytte til mig og tro på min åbenbaring, ligesom jeg vil velsigne de kommende generationer, som vil bringe deres tilbedelse og deres gudstjeneste med ægte åndelighed.

19. Min lære vil igen blive hørt af menneskeheden, men ikke fordi min lov er vendt tilbage til menneskene, for den har altid været indskrevet i deres samvittighed. Det vil være menneskene, der vender tilbage til lovens vej. Denne verden vil være et billede på den fortabte søn i min lignelse. Ligesom ham vil den også finde Faderen på hans gods, hvor han venter på den for at omfavne den med kærlighed og sætte den til bords ved sit bord.

20. Timen for denne menneskeheds tilbagevenden til mig er endnu ikke kommet, og der er endnu en del af hendes arv tilbage, som hun vil ødsle bort på fester og fornøjelser, indtil hun står nøgen, sulten og syg, for derefter at løfte blikket mod sin fader.

21. Fra afgrund til afgrund sank mennesket åndeligt ned til det punkt, hvor det fornægtede og glemte mig, helt til det ekstreme punkt, hvor det fornægtede sig selv ved at fornægte sin væsenets kerne, sin ånd.

22. Kun min barmhjertighed vil kunne spare mennesket for smerten ved endnu en gang at skulle tilbagelægge vejen for at vende tilbage til mig. Jeg alene er i stand til i min kærlighed at stille midlerne til rådighed på mine børns vej, så de kan opdage den frelsende sti.

23. Bliver jeres hjerte ikke fyldt med glæde ved tanken om at have Faderhuset for øje? Er I da ikke rystede over den moralske og åndelige tragedie, som jordens folk lever i?

24. Åh, hvis I dog allerede havde forstået den mission, I skal udføre i denne tid! Hvordan ville I da stræbe efter at hjælpe jeres medmennesker, og hvordan ville I da glemme jeres egne bekymringer! Men Jeg ser, at I endnu ikke har nogen anelse om de gaver, som hver enkelt besidder. Hvordan vil I forene jer for at gøre menneskeheden opmærksom på, at frelsen er nær?

25. Den enes opgave er ganske vist ikke den andens, men I må forene jer, så I alle i harmoni danner ét »legeme«* og én vilje, og så I på den

måde, forenet i opfyldelsen af min kærlighedslov, vil kæmpe for en bedre verden. Hvordan kan I have ret til at drømme om en verden af fred, harmoni og broderskab, hvis I ikke selv sætter midlerne ind for at opnå den?

**Her står kroppen symbolsk for fællesskabet.*

26. I er ikke alene i kampen, I går ikke i blinde, og I mangler ikke våben til at forsvare jer. Jeg har ladet jeres ånd forstå det åndelige livs skønhed, har åbnet jeres åndelige blik for fremtiden og har afsløret de gaver og evner, som I bærer i jer, hvilende i jeres væsens dyb.

27. Den forestilling om ubrugelighed, uduelighed, klodsethed og elendighed, som I havde skabt om jer selv, har Jeg fjernet fra jeres sind, så I kan forstå, at I alle kan være nyttige, og at I alle må udvikle jer yderligere, indtil I når det hjem, hvor jeres Fader venter på jer.

28. Nogle siger til mig: »Herre, hvorfor tillader du ikke, at vi alle ser dig, ligesom vores brødre og søstre, der vidner om, at de ser dig?«

29. Åh, I svage hjerter, som I er nødt til at se for at tro! Hvilken fortjeneste finder I i at se Jesus i en vision i menneskeskikkelse, selvom jeres ånd gennem kærlighed, tro og følelse kan opfatte mig ubegrænset og fuldkomment i min guddommelige essens? I handler forkert, når I misunder dem, der besidder gaven til at skue det åndelige i begrænsede skikkelser eller symboler; for det, de ser, er strengt taget ikke det guddommelige, men en allegori eller et symbol, der taler til dem fra det åndelige.

30. Vær tilfredse med jeres gaver, og udforsk de vidnesbyrd, I modtager, og søg altid meningen, lyset, undervisningen, sandheden.

31. Bær jeres kors til det sidste med tålmodighed og underkastelse, så vil det være min lov, der tager det fra jer, når I når frem til portene til det hjem, som Jeg har lovet jer, hvor I vil nyde den sande fred. For øjeblikket er I stadig rejsende, I er soldater og krigere, der stræber mod et højt mål, der er på vej til at erobre et bedre fædreland.

32. I er ikke alene i jeres kamp; mennesket har aldrig været det, for Jeg har altid vist det den bedste vej, har ledsaget det og indgydt det mod.

33. Hvis nogen skulle spørge mig, hvordan menneskene blev ledet, før de kendte til Moses' lov, som han modtog fra Herren, ville jeg svare ham, at jeg før Moses udsendte alle ånder med loven indskrevet i deres samvittighed, for at alle deres handlinger i livet måtte være min guddommelighed til behag. Derefter sendte jeg ånder af stort lys, patriarker og profeter, til verden, for at de gennem deres gerninger skulle lære alle deres medmennesker at opfylde min lov.

34. Disse mænd ærede mig gennem deres liv; de var ikke afgudsdyrkere, for de kendte allerede til åndeliggørelsen, havde en følelse af kærlighed og barmhjertighed over for andre og var rede til at tage imod den fremmede på deres land og i deres hjem. De var gæstfrie over for den fremmede og den trætte rejsende. Til alle havde de et godt ord og et klogt råd.

35. Men ikke alle mennesker har ladet sig lede af deres samvittigheds indre stemme. Til det er åndeliggørelse nødvendig, og kødelige sanser viger tilbage fra den. Derfor måtte jeres Fader åbenbare sig blandt menneskene i forskellige former for at forklare dem loven og åbenbare det guddommelige.

36. I, folk, der modtager min undervisning i den Tredje Tid og stadig bevarer noget af det frø, som Jeg betroede jer i fortiden, skal forstå, at I må rense jeres hjerter for egoisme og materialisme, så I kan opleve det lykkelige øjeblik, hvorfra I igen vil indrette jeres liv efter jeres samvittigheds anvisninger ligesom de første oplyste, ligesom Abraham, fra hvem det folk stammer, der til alle tider har været forvalter af alle mine åbenbaringer.

37. Jeg ønsker, at – når det tidspunkt kommer, hvor min åbenbaring i den form, I har den i dag, ophører – I skal være så forberedte, at hver eneste ånd blandt dem, der udgør dette fællesskab her, er som et tempel for mig, hvert hjerte et helligdom, hvert hjem et alter, et faderhus, gæstfrit og fuldt af aktiv næstekærlighed. Hvor dyb vil jeres fred da være, hvor stærkt vil jeres hjerte da være, så I kan gå sejrrikt ud af alle prøvelser.

38. Brødet vil ikke kun være velsignet af mig, men også gennem jer, for da vil I have lært at tilberede det med kærlighed, med tro, i en atmosfære af fred.

39. Den åndelige nåde, som Jeg har skænket jer, er åndeliggørelsens frø. Den, der kærligt plejer dette frø i sit hjerte, vil ikke blive offer for plager eller voldsomme naturkræfter, og heller ikke vil materielle trængsler tynde ham.

40. I skal ikke forvente, at disse dage kommer til jer af sig selv. Nej, folk, I må gennem åndeliggørelse bidrage til, at de kommer, så I kan opleve deres mirakler og bedømme, hvad Ånden er i stand til, når den er i stand til at hæve sig over muddret, støvet og snavset i et materialiseret og urent liv.

41. Glem ikke, o disciple, at åndeliggørelsen ikke kan tillade fanatisme af nogen art, afgudsdyrkelse eller fordomme, for da ville den ikke længere være åndeliggørelse.

42. Den, der bærer oprigtighed i sit hjerte og søger at ære mig gennem sit livs gerninger, har ikke brug for iøjnefaldende kultformer for at føle, at han har opfyldt sin Faders og Herres bud. Den derimod, der i sit hjerte mærker uroen fra samvittigheden, som dømmer ham, længes ivrigt efter ritualer og synlige kultformer, fordi han fejlagtigt tror, at han gennem dem kan forsone sig med sin Fader.

43. Vær enkle som blomsterne og rene som fuglene. Vær gennemsigtige som luften og klare som rent vand, så har I nået den oprigtighed og ophøjelse, der vil lade jer erkende livets sandhed.

44. Den, der skulle hævde, at min lære udgør en fare for menneskehedens materielle fremskridt, begår dermed en alvorlig fejl. Jeg, mesteren over alle mestre, viser menneskeheden vejen til dens opadgående udvikling og til sandt fremskridt. Mit ord taler ikke kun til ånden, det taler også til forstanden, til fornuften og endda til sanserne. Min lære inspirerer og underviser jer ikke blot i det åndelige liv, men den kaster lys over enhver videnskab og alle veje. For min undervisning begrænser sig ikke til at føre alle sjæle på vejen mod det hjem, der ligger hinsides denne tilværelse; den når også ind i menneskets hjerte og inspirerer det til at føre et behageligt, værdigt og nyttigt liv på denne planet.

45. Da jeg i den Anden Tid sagde til jer, at mit rige ikke er af denne verden, siger jeg jer i dag, at jeres rige heller ikke findes her, for denne verden er, som I allerede ved, kun en overgang for mennesket.

46. Jeg lærer jer det sande liv, som aldrig har været baseret på materialisme. Derfor vil jordens magthavere igen rejse sig imod min lære. Jeg kommer til jer med min evige lære, med min for evigt gyldige undervisning, som består af kærlighed, visdom og retfærdighed. Alligevel vil den ikke blive forstået med det samme; menneskeheden vil igen dømme mig og endnu en gang korsfæste mig. Men jeg ved, at min lære må gennemgå alt dette for at blive anerkendt og elsket. Jeg ved, at mine hårdeste forfølgere bagefter vil blive mine trofasteste og mest opofrende såmænd, for jeg vil give dem meget store beviser på min sandhed.

47. Den Nikodemus fra den anden tid, en fyrste blandt præsterne, som opsøgte Jesus for at tale med ham om vise og dybsindige lærdomme, vil i denne tid dukke op igen for samvittighedsfuldt at udforske mit værk og omvende sig til det.

48. Den Saulus, kaldet Paulus, som – efter at have forfulgt mig med vrede – blev en af mine største apostle, vil igen dukke op på min vej, og overalt vil mine nye disciple vise sig, nogle inderlige, andre

selvfornægtende. Den nuværende time er af stor betydning; den tid, som jeg taler til jer om, nærmer sig jer stadig mere.

49. Denne ideologiske krig, de konflikter, I i øjeblikket er vidne til, og de begivenheder, der udspiller sig dagligt – taler de ikke til jer om noget, der venter jer? – lader de jer ikke ane, at en tidsalder er ved at gå til ende, og at en ny tidsalder begynder at sprede sit lys?

50. Jeg ønsker blot, at I, der er vidner til mit ord i denne tid, skal forblive standhaftige i de prøvelsens øjeblikke, som nødvendigvis må gå forud for gennemførelsen af min lov. For min fornyede åbenbaring blandt jer vil være som en orkan, hvis voldsomme kræfter vil ryste og piske det land og de have, hvor denne menneskehed bor og færdes, så de udspyr alt det urene, de rummer i deres indre.

51. Når disse prøvelser kommer, skal I ikke frygte, for når de er der, vil I forstå, at begyndelsen på en herskers ende er indtrådt, og at daggryet for en ny, lykkeligere tid nærmer sig.

52. Ondskaben, uretfærdigheden, hovmodet, trældommen, uvidenheden og den jordiske magt vil falde for at bane vejen for oprettelsen af kærlighedens, lysets og fredens herredømme blandt menneskene. I skal ikke vakle eller lade jeres lampe slukke, selvom I føler, at prøvelsen er meget hård, og at den kalk, I skal drikke, er meget bitter. Tværtimod skal I da tænde håbets flamme og puste liv i den, ligesom soldaten gør i kampens hede, når han føler, at han er ved at overmande fjenden, og sejren er nær.

53. Når I ser jer omgivet af fjendtlige skarer, hvis tunger spyr gift mod jer, så tvivl ikke på mine løfter; for i disse øjeblikke vil Jeg lade jer mærke min beroligende nærvær og høre min kærlige stemme, der på ny siger til jer: »Jeg er hos jer.«

54. I vil da ofte opleve, hvordan der blandt disse horder vil træde et hjerte frem, som forstår jer og som er som et skjold for jer. Men dette vil I kun opnå, hvis I sætter jeres tillid og jeres tro på mig.

55. Husk Daniel, den profet, der så undertrykte folk i trældom i Babylonien.

56. Lad kampen komme. I må med jeres kærlighed på ny vande det frø, som den Evige har sået i menneskets ånd. Lad ukrudtet blive hugget ned af min retfærdigheds segl, og lad markerne blive pløjet om, så de bliver egnede til dyrkning.

57. Det er nødvendigt at give de mennesker, der jagter verdens goder, endnu nogle øjeblikke, så deres skuffelse bliver fuldstændig, så de til sidst overbeviser sig selv om, at det guld, magten, titlerne og kødelige fornøjelser aldrig vil give dem fred og velbefindende i deres ånd.

58. Timen for selvransagelse i samvittighedens lys nærmer sig for hele menneskeheden. Da vil de lærde, teologerne, videnskabsmændene, magthaverne, de rige og dommerne spørge sig selv, hvad den åndelige, moralske eller materielle frugt bestod i, som de har høstet, og som de kan give menneskene at spise. Efter dette tidspunkt vil mange vende tilbage til mig, fordi de indser, at trods den anseelse, de nød på jorden, manglede der noget for at udfylde det tomrum, som deres sjæl var havnet i, og som kun kan næres af det åndelige livs frugter.

59. Jeg har skabt en oase for disse sjæle midt i ørkenen; for Jeg ved, at de i løbet af deres jordiske liv har banket på den ene dør efter den anden og tilbagelagt den ene vej efter den anden — nogle på jagt efter sandhed, andre efter magt, og atter andre efter lykke. Men ved enden af den vej, de har tilbagelagt på jorden, når de er parate til at afvise alt, vil Jeg lade dem hvile i mit skød, trøste dem og vise dem den sande vej, så de gennem den kan finde de marker, hvor de kan så de frugtbare frø af deres erfaring.

60. Oasen er åndelig, og der vil mennesker af alle racer komme til ad alle mulige ørkenveje — nogle trætte, andre fulde af sår, gråhårede, og mange med tomme vandrerasker, skamfulde over den frugtesløse kamp, de har ført. Der vil de høre min stemme, straks genkende den og udbryde: »Det er Herren!« Med denne sætning vil de give udtryk for den ydmyghed, hvormed de til sidst vil finde mig. For de vil alle være nødt til at nå frem til mig gennem deres egne fortjenester.

61. Den time med uendelig salighed, forsoning og ydmyghed vil også skænke guddommelig tilgivelse til de fortabte børn, der endelig vender tilbage til Faderens hus i længsel efter ham, der gav dem livet og deres arv.

62. I har udpeget denne novemberdag til at mindes de væsener, der er gået over i det hinsides. Fra den første dag gry rejser mange sjæle sig i bøn for dem, de kalder deres »døde«. Jeg siger jer, at det er meget godt, at I mindes dem og nærer en tanke af taknemmelighed, kærlighed og beundring for dem. Men det er ikke godt, at I græder over dem, som om de var ejendele, I har mistet, og heller ikke, at I betragter dem som døde. For hvis I i de øjeblikke, hvor jeres øjne fælder tårer for dem, og jeres bryst sukker på grund af de afdøde, kunne se dem, ville I blive forbløffede over det lys, der oplyser dem, og det liv, der strømmer gennem dem. Da ville I udbryde: »Sandelig, det er dem, der lever, og vi er de døde!«

63. Sandelig, I lever forkert, når I fælder tårer over et livløst legeme og samtidig glemmer, at dets sjæl er fuld af pulserende og vibrerende liv.

64. Hvis I, i stedet for traditionelt at afsætte en dag til dem, der er gået over i det åndelige liv, altid var forbundet med dem gennem bønnens bånd, ville deres usynlige, men virkelige tilstedeværelse i jeres liv og deres

gavnlig indflydelse blive mærket af jer gennem hele jeres eksistens – i jeres kampe, i jeres prøvelser og også i jeres smukke stunder. Og disse væsener ville på deres side have mulighed for at medvirke til jeres ædle gerninger og forehavender, hvorved de ville opnå mere lys.

65. Jeg sagde engang: »Lad de døde begrave deres døde«, og hvis I omhyggeligt og kærligt går til bunds i disse mine ord, vil I indse, hvor stor grund Jeg havde til at sige dette til jer.

66. I har alle det sidste billede, den fysiske fremtoning af jeres elskede afdøde, i jeres hjerter og for øjnene. Den, der døde som barn, husker I som et barn; den, der forlod dette liv i sin fysiske skikkelse i en høj alder, husker I som en gammel mand, ligesom I altid husker den, der forlod en af smerte udmagret krop eller døde midt i en pinefuld døds kamp, i netop denne tilstand. Men det er nødvendigt, at I tænker over forskellen mellem det, der er legeme, og det, der er sjæl, for at I kan forstå, at der, hvor mennesket dør, fødes sjælen ind i et nyt liv, hvor den ikke længere ser verdens lys, men det guddommelige lys, som oplyser sjælens evige liv.

67. Jeg sagde engang til jer, at mennesket på grund af sin tilbøjelighed til det materielle er afgudsdyrkende, og i tilbedelsen af sine døde giver det et slående eksempel på sin afgudsdyrkelse. Men min lære er som en morgenrøde af uendelig skønhed, der er gået op i jeres liv og har fortrængt skyggerne fra en lang nat af uvidenhed, hvor menneskene har levet fanget i vildfarelser. Og dette lys, der stiger op mod uendeligheden, vil som en guddommelig stjerne udsende sine smukkeste lysstråler over jeres ånd, som en forberedelse, der med sikre skridt vil føre jer frem til at nyde det liv, som I alle er i stand til at træde ind i gennem jeres højere udvikling.

68. I vil ikke længere græde bittert over dem, der er gået bort og nu har et bedre liv, og I vil heller ikke senere som åndelige væsener græde på grund af dem, I har efterladt, eller fordi I har forladt den krop, der hele livet har tjent jer som en hylster.

69. Der er væsener, der lider og frygter, når de oplever forfaldet af den krop, de har elsket så højt. Men I skal høre til dem, der sender en takkesang op til deres Skaber, når de ser, at afslutningen er kommet på en opgave, som den menneskelige krop havde påtaget sig.

70. I dag tilgiver og tilgiver Jeg jer alle jeres fejl og viser jer samtidig en side af den guddommelige livets bog, hvor I kan oplyse jeres ånd og jeres forstand, så I kan udføre gerninger, der er værdige til ham, der har lært jer dem.

71. I påtager jer i øjeblikket et stort ansvar over for menneskeheden, og jo flere undervisninger I modtager fra mig, desto større bliver dette

ansvar; for I er det folk, der skal tale til menneskene om åndeliggørelse. Blandt jer vil jeg efterlade den fuldkomne måde at komme i forbindelse med mig på, fast forankret – uden ritualer eller afgudsdyrkende former, ganske enkelt fra ånd til ånd.

72. Dette velsignede frø, som allerede findes i jeres hjerter, vil være det brød, I skal dele med jeres brødre og søstre, og det vil også være den åndelige arv, I skal efterlade til jeres børn.

73. Da Jeg sagde til jer: »Elsk hinanden«, mente Jeg ikke, at dette kun skulle ske mellem mennesker, men også fra den ene verden til den anden. Men nu siger Jeg jer, at – når I tænker på dem, som I siger er gået bort – skal I ikke forestille jer dem som fjerne fra jer og heller ikke uden følelser. Elsk ikke de døde, og husk dem heller ikke som døde; I skal kun mindes dem som levende, for de lever i evigheden.

Min fred være med jer!

Undervisning 174

1. Elskede disciple, hvert øjeblik, der går i jeres liv, er endnu et skridt, der bringer jer tættere på jeres Fader. Langsomt, skridt for skridt, tilbagelægger I den vej, der fører til Lysets Rige.

2. I går en tid i møde, hvor I på retfærdig vis forstår at give jeres ånd det, der tilkommer *den*, og verden det, der tilkommer *den*. Det vil være en tid med ægte bøn, en tilbedelse af Gud fri for fanatisme, hvor I beder før enhver handling, hvor I ved, hvordan I skal bevare det, der er betroet jer.

3. Hvordan kunne mennesket fare vild, hvis det, i stedet for at gøre *sin egen* vilje, først og fremmest spurgte sin Fader i bøn? Den, der forstår at bede, lever i forening med Gud, kender værdien af de velsignelser, han modtager fra sin Fader, og samtidig forstår han meningen eller formålet med de prøvelser, han gennemlever.

4. Mennesket, der beder direkte til Gud, er et åndeligt menneske, der ikke har nogen mørk binde for øjnene, og som er forberedt på at opdage ukendte verdener af visdom og sandhed i sig selv og uden for sig selv, som findes i menneskets liv, uden at han er klar over det.

5. Den, der opdager denne vej, kan ikke længere stå stille; for da hans sanser og åndelige gaver er blevet vækket og modtagelige, hører han i dag naturens stemmer, i morgen modtager han budskaber fra det åndelige rige, og senere vil han høre sin Herres stemme i en samtale fra ånd til ånd, som frugten af kærligheden mellem Faderen og hans børn.

6. Folk, misund ikke de talere, gennem hvilke Jeg åbenbarer Mig; for hvis I virkelig forbereder jer legemligt og sjæleligt, vil I endda overgå dem, når denne åbenbaring er forbi.

7. En tid med tegn, mirakler og beviser er forudbestemt for dette folk, som er vidner til min åbenbaring i denne Tredje Tid.

8. Jeg har endnu ikke talt mit sidste ord, hvori Jeg vil give jer store åbenbaringer. Men Min vilje og Mine anvisninger er indskrevet i hele dette folks samvittighed, så det har fuld viden om, hvordan afslutningen på Min åbenbaring vil blive, samt om den dag, der er udvalgt og fastsat til Min sidste undervisning.

9. I må forstå, at Jeg ønsker at lære jer alt, hvad I har brug for at vide for at kunne træde ind i de verdener eller hjemsteder, der venter jer. For ligesom jeres ånd i den verden, hvor den umiddelbart før levede, måtte forberedes for at kunne inkarnere og leve på jorden, så må den også forberede sig på at vende tilbage til det hjem, den forlod, selvom det er hjemsteder, der står højere med hensyn til kærlighed, renhed og visdom.

10. Tvivl ikke på mit ord. Jeg opfyldte (også) i den første tid mit løfte om at befri Israel fra trældommen i Egypten, som betød afgudsdyrkelse og

mørke, for at føre jer til Kanaan, frihedens land og tilbedelsen af den levende Gud. Der blev også min komme som menneske forkyndt, og profetien blev opfyldt ord for ord i Jesus. Mesteren, som levede og elskede jer, lovede at åbenbare sig i Ånden, og her har I opfyldelsen af dette løfte.

11. I dag forkynder Jeg jer, at Jeg har forberedt vidunderlige regioner, opholdssteder og åndelige hjemsteder til jeres ånd, hvor I kan finde den sande frihed til at elske, udbrede det gode og skabe lys. Tvivler I mon på det, efter at Jeg har holdt alle Mine tidligere løfter til jer?

12. Véd, at de store ånder altid har arbejdet i mit værk: Elias, der er udpeget til at forkynde Mesterens komme blandt hans disciple, er det lys, der baner vej for ånderne, stiger ned til dem, der er kommet på afveje, til dem, der sover, eller som har mistet troen på det åndelige liv, for at omslutte dem med den kærlighedens ild, der stråler ud fra ham — en ild, der er tro, udryddelse af det onde og renselse. Hans kald genlyder i hver nation, hans rensende ild breder sig. Renselsen efterlader ganske vist et spor af smerte på sin vej, men snart kommer der en guddommelig trøst, legemliggjort i Maria, for at udgyde sin balsam over hvert grædende hjerte, over hvert væsen, der plages af smerte.

13. Derefter vil Jeg opsøge det ene hjerte efter det andet for at lade menneskene høre mit guddommelige kald, der blot siger til dem: Følg mig.

14. Min lære lader mennesket udfolde sig i alle dets væsensaspekter: Den gør hjertet følsomt og forædler det, vækker forstanden og fuldender og ophøjer ånden.

15. Studer min lære grundigt, så I bliver i stand til at forstå den rette måde at udøve mine undervisninger på, for at jeres udvikling kan forløbe harmonisk, det vil sige, at I ikke blot udvikler forstanden uden at tage hensyn til det følelsesliv, som I skal pleje, eller til åndens idealer, som I skal give liv.

16. Alle jeres væsens evner kan i mit ord finde den lysende vej, hvorpå de kan udvikle sig og fuldkomme sig ind i det uendelige.

17. Jeg har givet jer tilstrækkelig tid til at modtage og forstå mine læresætninger, således at mange af jer, der kom hertil som børn, nu er unge, mens andre, der kom som unge, nu er gamle. De ene er vokset på denne vej og hører nu til blandt mine »arbejdere«, og andre har udåndet deres sidste åndedrag og indtager nu deres plads blandt mine udvalgte.

18. Jeg har givet dette folk her tilstrækkelig tid, så lyset fra en fast og sand tro kan opstå i det, og så dets ånd kan få en dyb forståelse af mit værk. Mit ord forbereder jer, så I kan fornemme min tilstedeværelse og modtage min inspiration, selv når I ikke længere hører denne stemme og er nødt til at koncentrere jer om kernen i jeres væsen.

19 Min undervisning bliver indskrevet i jeres samvittighed. Der er den ark, der bedst bevarer min lov, så når disse timer med åndelig forfriskning, som I har hos jeres Mester, med tiden rykker længere væk, vil essensen af mit ord fortsat svinge i jeres sjæl, fuld af liv, frisk og pulserende af kærlighed og visdom.

20. I mit ord siger Jeg jer igen og igen, at I skal opnå åndeliggørelse, for det vil være det, der skal kendetegne jer på jorden. Uden åndeliggørelse vil I ikke kunne give jeres medmennesker det vidnesbyrd, som I skal give.

21. Frygt ikke, fordi Jeg afslutter mit ord blandt jer. Mit værk vil ikke gå til grunde, og jeres ånd skal ikke fortvivle. I den åndelige dal holder Jeg de væsener klar, som vil inkarnere for at være folkenes vejledere og profeter – lysvæsener, åndelige, som vil lære jer at tage et skridt fremad på den vej, der er åbnet gennem mit ord.

22. I dag vil Jeg sige jer, at ligesom I her har brug for, at der fra den åndelige dal kommer lysvæsener til jer, som bistår jer på jeres vej, så findes der også åndelige hjemsteder, der har brug for, at nogle af jer kommer til *dem* med lyset fra min undervisning. I kender ikke dem blandt jer, der hører mig i dette øjeblik og snart må begive sig ud på en åndelig mission. Det er grunden til, at mange hjerter allerede i lang tid er blevet rensset, og hvorfor deres ånd dag for dag føler sig mere forbundet med mit værk.

23. Jeg ønsker, at der blandt mine åndelige hærskarer skal være nogle af jer, som kan forene sig med dem, der sammen med mig arbejder i dette velsignede værk af genoprettelse og retfærdighed til frelse for alle væsener, der vandrer fjernt fra livets og sandhedens vej.

24. Bevar dette ord i jeres ånd, så det kan tjene som forberedelse til det store øjeblik, hvor I forlader denne tilværelse for at blive åndeligt frie.

25. Dette er en herlig tid med åbenbaringer, o elskede folk. En tid med lys, der opløfter sjælene. Salige er de, der ruster sig, for disse modtager mit lys i overflod.

26. Men tænk på, at dette knap nok er begyndelsen på en ny tidsalder, at Jeg ikke har åbenbaret alt for jer, hvad denne tid har i vente for menneskene, og at heller ikke alt, hvad I har modtaget, allerede er blevet forstået af jer.

27. Der vil endnu gå dage, år og hele århundreder, hvor denne menneskehed vil være vidne til vidunderlige lysåbenbaringer og endnu ukendte åndelige åbenbaringer.

28. Disse tider nærmer sig, og derfor skal I bane vejen for dem, der vil overtage jeres plads. I skal velsigne vejen gennem jeres gode gerninger. Så

vil I have påbegyndt opførelsen af det sande tempel, som andre vil fortsætte, og senere vil endnu andre komme og fuldføre det.

29. Jeg har i lang tid givet jer min undervisning, for at den som et godt frø kan slå dybe rødder i jeres hjerter, og for at I i jeres liv til enhver tid skal være rede til at udbrede den blandt jeres medmennesker.

30. Udarbejd en bog ud fra mit ord, og udtræk det væsentlige deraf, så I får en reel forståelse af renheden i min lære. I det ord, der er overbragt af taleren, kan I opdage fejl, men ikke i indholdet. Mine formidlere har ikke altid været forberedte. Derfor har Jeg sagt til jer, at I ikke blot skal læse det overfladisk igennem, men trænge ind i dets indhold, så I kan opdage dets fuldkommenhed. Bed og mediter, så I kan forstå det.

31. I har alle brug for tro for at leve. Ve den, der kun lever for verdens forfængelighed, for hans sjæl vil være tom, og ved afslutningen af sin jordiske vandring vil han ikke kunne fremvise nogen som helst høst. Husk, at I er blevet sendt til jorden for at udføre en åndelig opgave, at I derefter vil vende tilbage til mig, mens kroppen vil smelte sammen med jorden, hvorfra den er fremkommet. Lad jer inspirere af min kærlighed til at opnå en stor tro, gør jeres hjerte til et tempel. Luk jeres krops øjne og åbn åndens, så I kan se ud over jeres verden. Jeg er i og uden for jer, i det inderste af jeres væsen, og jeg beskytter og bevarer jeres ånd. Jeg kender alle jeres ønsker og håb og siger jer: Bestig fuldkommenhedens bjerg med tålmodighed og offervilje. Når I er tæt på målet, vil jeg da åbne portene til mit rige en smule, så I kan ane min fred og være stærke i den sidste time.

32. Alt udvikler sig. Mennesket gør fremskridt inden for videnskaben, men det bruger ikke den viden, det har tilegnet sig, til at gøre godt; det forstår hverken at trøste eller beskytte sine medmennesker. Stræben efter magt og den forkerte opfattelse af viljesfriheden har forårsaget en ny krig, og dens følge er smerte. Overalt ser jeg forældreløshed, elendighed, ødelæggelse og død, og for alt dette skal I stå til regnskab over for mig. Hvad har I gjort med mit ord? I har ikke lyttet til det og farer vild i et hav af smerter og forviklinger; og alligevel vil det ikke være den sidste krig, I skal føre. — Men dommen kommer over alle. I mit nærvær er der dommere og anklagede, bøddler og ofre. Alle nationer vil høre mit kald. Jeg opfordrer jer til at bede i denne afgørende time, og jeg giver jer mit Ånds lys.

33. Min skabelse er bestående, og intet går til grunde. Når smerten fortærer kødet, og sjælen står nøgen og blottet tilbage uden at have opfyldt sin opgave på jorden, vil jeg give den en ny legemlig dragt og lade den vende tilbage til den samme.

34. Jeg opfordrer jer til at udføre åndelige gerninger, der vil bestå gennem tiderne. Byg på fast grund, så ingen naturkræfter kan ødelægge det, I har skabt.

35. I står foran mit bord. Sæt jer omkring mig og lyt til mig.

36. Det er min vilje, at hvert menneske og hvert åndeligt væsen i denne tid skal modtage denne guddommelige viden, som Helligånden nu har åbenbaret for jer.

37. Mit ord har i denne tid været som en visdomsbog, der er blevet åbnet for menneskene.

38. Jer, som jeg har kaldt mine disciple, gør jeg til årvågne vogtere af denne undervisning.

39. I er Jesu ydmyge familie, som er blevet betroet en arv. Forstå, at jeg, Mesteren, har åbenbaret min vilje for jer.

40. Ingen jordbo kender den himmelske verden. I er stadig vandrere i livets ørken. Nogle vandrer omkring uden at vide, hvorhen de går. Men i evigheden venter jeres Faders kærlighed på jer. Derfor kommer Jeg ned for at bistå jer på jeres besværlige livsvej, så I kan vende tilbage til det skød, hvorfra I er kommet.

41. Først vil Jeg forene jer i kærlighed, så de fortjenester, I opnår, når I bestræber jer på at komme tættere på hinanden, tilgiver hinanden og rækker hinanden hånden i broderskab, kan bringe jer tættere på Mig. Jeg har banet vejen, så I på den kan nå frem til freden i mit rige – den fred, som I ikke finder i dette liv, fordi I kun har oplevet smerte i det. Hvorfor har I ikke fulgt den vej, som Jeg udstak for jer i den Anden Tid? I ville da hverken være snublet eller faldet. Nu er I mine disciple, for jeg elsker jer og vil give jer en ny mulighed for at redde jer. Vil I nu udnytte den, eller vil I igen forblive i stilstand? Tænk på, at det, jeg så klart og enkelt har åbenbaret for jer, er noget, der hører til Faderens hemmelige visdomsskat, som selv for lærde og teologer var skjult. Men netop fordi denne nåde er blevet jer til del, skal I ikke blive som de videnskabsmænd, der er blevet hovmodige og blinde af deres opdagelser i en sådan grad, at de fornægter *ham*, der har skabt alt.

42. I dag besidder I det, som andre har misforstået eller foragtet. Men når I går i gang med at udbrede mine undervisninger, skal I ikke opholde jer med at bedømme, om den, I netop taler med, er værdig eller ej til at modtage mine læresætninger, selv om det drejer sig om dem, der har afvist mig mest voldsomt.

43. I, hvis ånd stråler af glæde, når I lytter til mig, skal udbrede kendskabet til mit værk. Timen for mit farvel nærmer sig, og I skal da være forberedte.

44. I den anden tidsalder udvalgte Jeg tolv mænd, som efter Min bortgang udbredte det glade budskab over hele jorden. Tolv mænd var tilstrækkeligt til at fuldføre dette værk. I denne tid har Jeg undervist tusinder af mænd og kvinder og sendt Mine åndelige hærskarer til jeres støtte, fordi I befinder jer i sjælenes befrielsestid. Antallet af Mine soldater er derfor så stort, fordi menneskeheden nu er større, og dens synder og forseelser er ligeledes større.

45. Vær ydmyge og accepter jeres skæbne.

46. Indimellem opstår dette spørgsmål i jeres hjerter: »Er jeg kommet åndeligt videre, eller er jeg stået i stampe?« Og jeg, Mesteren, siger da til mine disciple, at — hvis de er parate til at føle deres medmenneskers smerte — har de taget et skridt fremad; hvis de har været i stand til at tilgive dem, der har såret dem dybt, har de taget endnu et skridt; og hvis deres hjerte identificerer sig med alle mennesker uden forskel på race eller samfundsklasse, er de kommet betydeligt videre på vejen mod åndelig udvikling.

47. Men hvad har været drivkraften bag disse følelser og handlinger? — Den kærlighed, som har været i stand til at indgyde jer min lov. Kun kærligheden kan bringe jer tættere på min lære, for ud af den udspringer alle dyder. Det er forgæves, at menneskene forsøger at finde løsningen på deres problemer med andre midler. Det er forgæves at forsøge at skabe fred i verden, hvis denne ikke bygger på gensidig kærlighed.

48. Ikke desto mindre ser Jeg, at min lære stadig modtages med ligegyldighed og undertiden endda med hån af dem, der betragter livet med følelser, som indgyder dem et materialistisk og egoistisk hjerte. Men Jeg siger jer, at selv de til sidst vil nå frem til den overbevisning, at kun en høj moral, klar indsigt og sund fornuft kan redde menneskeheden ud af den afgrund, den er styrtet ned i. Og denne høje moral kan kun den åndeliggørelse give jer, som Jeg lærer jer. Den oprigtighed i jeres gerninger foran samvittighedens lys og den fornuftige retfærdighed vil I kun finde i mit ord; for Jeg taler ikke om det umulige og lærer jer ingen fantasier. Min lære bygger på virkeligheden, på sandheden.

49. Mennesket har forsøgt at virkeliggøre det umulige ved hjælp af midler, som min lov om kærlighed og retfærdighed ikke har påbudt jer; og når Jeg har tilladt det at handle i frihed, så er det for at det kan gøre sine egne erfaringer, selvom det altid har haft min lov til stede i sin samvittighed.

50. Hvis menneskenes hjerter ikke havde været så forhærdede, ville krigens smerte have været nok til at få dem til at reflektere over deres fejltagelser, og de ville være vendt tilbage til lysets vej. Men selvom de

stadig bærer det bitre minde om disse menneskeslagterier, forbereder de sig på en ny krig.

51. Hvordan kan I forestille jer, at Jeg, Faderen, den guddommelige kærlighed, ville være i stand til at straffe jer gennem krige? Tror I virkelig, at en, der elsker jer med fuldkommen kærlighed og ønsker, at I skal elske hinanden, kan indgyde jer forbrydelser, brødre-mord, drab, hævn og ødelæggelse? Forstår I ikke, at alt dette skyldes den materialisme, som menneskene har opbygget i deres hjerter?

52. Menneskerne har fjernet sig fra den vej, som deres samvittighed viser dem; de har mistet forstanden og er afvejet fra vejen til moral og gode følelser. De ønskede ikke at standse i tide, har ikke vendt blikket indad og driver mod den dybe afgrund, de selv har skabt, mod mødet med mørket. Alligevel — min kærlighed har tilgivet dem deres overtrædelser, og mit lys har forsøgt at holde dem tilbage og har vist dem, at de er på vildspor. Men min lov respekterer den frie vilje, som jeg har udstyret dem med, selvom min retfærdighed vil tillade, at de høster de frugter, de sår i deres liv.

53. Men når det ser ud til, at alt er forbi for mennesket, at døden har sejret, eller at det onde triumferer, vil væsenerne hæve sig fra mørket mod lyset. Fra døden vil de opstå til det sande liv, og fra fortabelsens afgrund vil de rejse sig for at følge Guds evige lov.

54. Ikke alle vil komme til at kende afgrunden; for nogle har været omhyggelige med at holde sig væk fra den krig af lidenskaber, magtbegær og had og har kun levet i udkanten af det nye Sodoma; og andre, der har syndet meget, vil standse i tide, og gennem deres rettidige anger og fuldstændige fornyelse vil de spare sig for mange tårer og megen smerte.

55. I, som lytter til mig, skal på ingen måde nære disse krige eller bidrage til dem. Bliv standhaftige på min vej, så jeres liv, jeres ord og jeres gerninger kan tjene til, at mange hjerter i tide standser op i deres hæsblæsende løb, for at de kan opleve min fred og undslippe tvangen til at måtte drikke denne lidelsens kalk.

56. Udnyt denne dag, som I indvier til jeres Skaber. Jeres hjerte forbereder sig og slår i kærlighed til min guddommelighed, og I er fyldt med min nåde, fordi I viser jer værdige til at modtage min nærvær.

57. Lad jeres ånds glæde afspejle sig i jeres krop, så den ikke bliver til en falsk glæde. Hvordan kunne jeres ånd være glad og jeres hjerte samtidig trist, når begge lever i harmoni?

58. Denne tilstand er smuk, når den udspringer af åndens salighed. Stræb efter fuldkommenhed i jeres gerninger, for i fuldkommenheden ligger den højeste lykke.

59. Hvilken ufuldkommenhed finder I i skabelsen? — Ingen, siger I til mig. Alligevel findes der meget mange ufuldkommenheder, og disse findes i menneskenes gerninger. Gør *min* vilje, for alt, hvad der sker uden for loven, er ufuldkomment.

60. Forstå dette: I skal holde jeres fantasi i skak. I må ikke dømme jeres medmenneskers gerninger. Jeg ønsker, at I skal være gode, og desuden er det mit ønske, at I skal blive fuldkomne; for selvom I tilsyneladende er ubetydelige, er I større end de materielle ting og verdener, fordi I har evigt liv, fordi I er en gnist af mit lys og åndelige væsener. I må erkende, hvad ånden er, for at I kan forstå, hvorfor Jeg kalder jer på vejen mod fuldkommenhed.

61. Jeg har søgt jer i jeres smerte for at redde jer. Det er jeres Faders kærlighed, der endnu ikke er blevet træt af at banke på dørene til jeres hjerter.

62. Siden 1866 har Jeg åbenbaret Mig for jer gennem mennesker, som Jeg har inspireret, for at vise jer vejen til det gode og retfærdigheden.

63. Mesteren siger til jer: Det er min vilje at vidne om, at dette er den tredje tidsalder.

64. I den første tid indgik Abraham en pagt med Faderen. I den anden tid beseglede Kristus den pagt, han indgik med menneskene, med sit blod; for med sit blod, som betyder kærlighed, liv, offer og tilgivelse, viste han verden vejen til forløsning fra dens skyld, hvorved han skænkede Ånden frelse og evigt liv.

65. I denne tid udgyder Jeg mit lys i Ånden; for hvis I som *mennesker* ønsker at nå frem til Mig, vil I aldrig nå det, fordi det lovede hjem i evigheden er bestemt for Ånden.

66. Jeg anbefaler jer min lære, så I kan videregive den til jeres medmennesker i samme form, som Jeg giver den til jer. Men diskuter aldrig heftigt, når I underviser i den. Vær på vagt mod at dømme noget, I ikke kender, men forstå, at et rent forbillede vil være tilstrækkeligt til at omvende menneskene til åndelighed.

67. I mit bud, der siger jer: »Elsk hinanden«, er min lære sammenfattet. Hvorfor har ikke alle forstået mig, selvom jeg gav jer alle den samme grad af erkendelsesevne ved jeres skabelse? Hvorfor forstår nogle at give Gud det, der tilhører ham, og verden det, der tilkommer den, mens andre giver alt til verden, som de gør til deres Gud, deres paradís og deres himmerige?

— Fordi disse har glemt, at jeg i den anden tid sagde til jer: »Mit rige er ikke af denne verden.«

Min fred være med jer!

Indholdsfortegnelse

Undervisning 143	Vers-nr.
Bekendtgørelse af nye apostle og profeter	1-3
Embeder og åndsgaver i åbenbaringsmenighederne	5-7
Advarsel mod løssluppenhed	22
Kun rene hjerter kan tjene Gud på rette vis	31-32
Opgave om helbredelse af syge	34-36
Vejledning til missionsarbejdet	41-42
For Ånden findes der ingen afstande	50
Den åndelige erkendelse kan ikke gå tabt	52-54
Moses', Jesu og Elias' åndelige tilstedeværelse ved åbenbaringerne	64-67
Undervisning 144	Versnr.
Forvrængningen af sandheden, Jesu lære	4-5
Åndsfulde mennesker og fællesskaber over hele verden	12-13
Anerkendelse af smerte og lidelse som lærere	19-23
Et ukendt mirakel af Jesu kærlighed	26
Ny styrke gennem visdom og kærlighed af guddommelig inspiration	35-36
Forgiftningen af naturen og menneskesjælene	44
Overholdelse af lovene i stedet for kultiske handlinger	52
Dydernes betydning og nødvendighed	55-56
Kristendommens splittelse på grund af manglende kærlighed	57-58
Høsttiden er nær	76
Undervisning 145	Vers-nr.
Guds og Marias virke	9-13
Et kritisk tilbageblik på krigens afslutning i 1945	29-30
En tid med prøvelser, renselse og retfærdighed	35
Åbenbaringernes helbredende virkning	51-60
Renselse af de stædige og tåbelige gennem lidelse	61-63
Tilgivelse af forbrydelser og forseelser gennem oprigtig anger og fornyelse	68-72
Undervisning 146	Vers-nr.
Guds kærlighed til sine børn	2-4
Det nye Guds ords verdensomvæltende kraft	7-8
De vise mænds og hyrdernes hyldest i Betlehem som symbol	9-11
Bekræftelse af evangeliernes beretninger	12
Åbningen af porten til den åndelige verden	15-21
Den rette holdning over for besatte	22-23

Nedværdigende påstande om Jesus som menneske	34-39
Frygt for »døden« på grund af alt for stor kærlighed til verden	46-49
Åndens himmel er ikke et sted, men en tilstand	67-71
Undervisning 147	Vers-nr.
Guds lys stråler i verdens mørke	1-6
Den uberettigede tilbageholdenhed over for begrebet »Gud«	7
Alt det skabte er Guds ejendom	8-9
Et holdbart argument vedrørende tidspunktet for Kristi genkomst	11
Ingen behøver at fortvivle	17-18
Gud giver kun det, der er til menneskets bedste	45
Vejen til åndelighed	56-58
Kærlighedens uovervindelige våben	66-68
Afslutningen på åbenbaringerne fra 1950 og tiden derefter	74-75
Undervisning 148	Vers nr.
Forkert oplæring og opdragelse af børnene.	4-5
Betydningen af Kristi åbenbaringer for fremtiden	9-12
En påmindelse om en glemt kristen dyd	20-21
De frelstes overvindelse af verden og hjælpsomhed	36-37
Helligåndens tempel i menneskets ånd	44-48
Kampen mellem ånden og »kødet«...	52-54
Meningen med svære prøvelser	57-58
Den store kamp mellem verdensanskuelser og trosretninger	59
Åndens eller sjælens løsrivelse fra kroppen under fordybelse i bøn og søvn	75-78
Udviklingen af åndens evner	79-81
Undervisning 149	Vers-nr.
Forberedende faste til vækkelse af åndsgaverne	4-5
Jesu offervilje som forbillede	12-15
Opfordring til aktiv næstekærlighed og til at udbrede Ordet	24-27
Forudsigelse om dom over kirkens gejstlighed	31-35
Jehovas og Jesu kærlighedsbud forbliver evigt gyldigt	38-41
Nødvendig beredskab til at modtage nye gudsåbenbaringer	42-45
Omvendelse af synderen gennem anerkendelse af det gode i ham	48-50
Advarsel mod fordømmelse eller udstødelse af forbrydere og syge	51-53
Velsignelsen ved broderlig solidaritet med de ulykkelige	54-55
Det er ikke umuligt at følge Kristi lære	59-64

Vejledning i korrekt studium af åbenbaringerne	65-68
Det nye forjættede land varer evigt	80-81
Også menneskets hjem og familie skal være et tempel for Gud	82-83
At erkende årsagerne til vanskelige livsproblemer	88
Undervisning 150	Versnr.
Boglig viden eller guddommeligt inspireret viden	13-14
Gud åbenbarer sig også gennem syndige mennesker	15-18
Den følelsesmæssige erkendelse af det guddommelige gennem uforfalskede hjerter	19-21
Afvisning af nye gudsåbenbaringer af dogmatisk bundne teologer og troende på grund af fordomme – dengang og i dag	22-26
De åndeligt blinde og de traditionsbundne troendes vantro over for Jesus og Maria	29-36
Forkert fortolket »syndefaldshistorie« og den deraf afledte falske lære om arvesynden	41-46
Det guddommelige ords rensende kraft	51-56
Den forvandlende og frelsende kærlighed	58-61
Sandheden, der er uafhængig af menneskets erkendelsesevne	62-64
Judas' rolle som symbol på mennesket	65-68
Skabelsen af de åndelige og de materielle verdener og mennesket; det høje mål om fuldkommenhed	76-88
Jordens store fremtid	89
Undervisning 151	Vers-nr.
Tilbedelse i Ånden og Sandheden i stedet for ritualer	1-5
Hvordan opnår man åndelighed?	8
Forudsigelse af trosforfølgelser	10-15
Betydningen af Jesu sidste nadver med sine disciple	29-34
Kristne dyder	35-36
Kristi genkomst som Helligånden	39-44
Reinkarnationen af ånd og sjæl som en nødvendighed for udviklingen og et udtryk for Guds kærlige retfærdighed	46-61
Det er ikke mennesket, men Gud, der skaber fred og retfærdighed på jorden	68-72
Undervisning 152	Versnr.
Jesu lidelse	1-17
Ondsindede ånders indflydelse på mennesket	21-29
Kampen mod besættelse og mørke kræfter	30-34
Nye tegn og mirakler	35-40

Inspirationen bag de skriftlige vidnesbyrd om Guds virke i verden – dengang og i dag	41-43
Kun ved selv at følge Kristi fra Kristus vinder man overbevisningskraft	45-53
Ydmyghed og beskedenhed i stedet for stræben efter æresposter	54-62
Åndslærenes forvandlende virkning på menneskeheden	71
Undervisning 153	Vers-nr.
Den smalle vej til overholdelse af den guddommelige lov	5-11
Dommens tid er kommet	16
Forudsigelsen om Anden Verdenskrig gik i opfyldelse	19-20
Et tilbageblik på den anden tidsalder set i lyset af frelseshistorien	44-49
Guds forløsningsgerning i den anden tidsalder	50-57
Fuldendelsen af frelseshistorien gennem Kristi genkomst i Ånden	58-73
Undervisning 154	Versnr.
Jesus og Johannes Døberen	4-8
Kristi åbenbaringsmenigheder skal blive et et forbillede	12-14
De kristne dyder vendes til deres modsætning	15-20
Nogle forskeres forfængelighed	27
Menneskets holdningsændring efter den store renselse	49-55
Smerten som lærer og drivkraft til fornyelse	56-58
Undervisning 155	Vers-nr.
Kun for dem, der i sin åndelige og sjælelige udvikling , forekommer den åndslæren som noget fremmedartet	3-6
»Alle øjne skal se mig«	12-13
Guds love er til for menneskets frelse	14-16
Grunden til, at mange anser åndslæren for uforenelig med tidligere gudsåbenbaringer	24-30
Den uimodståelige overbevisningskraft i de ord, som egent liv og handling vidner om	32-36
Materialisme og ateisme som følge af manglen af sande apostle af Kristus	37-42
En ny lignelse fra Kristus	60-63
Undervisning 156	Versnr.
Den ensartede form af åbenbaringerne	4
Opadgående udvikling gennem reinkarnationer	5-9
Den kommende kamp mellem verdensanskuelser og trosretninger	10-14

Årsagen til reinkarnationer og menneskenes forskellige åndelige udviklingsniveauer hos mennesker	28-34
Guds folk spredt over hele jorden	35-41
Sproglige ubehjælsigheder i undervisningen	47
Troens og kærlighedens kraft kan udrette mirakler	51-53
Den fornyende kraft i anger, tilgivelse og bøn	54-55
Undervisning 157	Vers-nr.
Verdens vantro	1-2
Et blik ind i fremtiden	7
Nødvendig harmonisering af krop, sjæl og ånd	10-14
Misbrug af viljesfriheden gennem løssluppenhed	15-16
Jesu erindringer om sit liv på jorden	21-22
Uddannelsen af Jesu disciple og deres velgørende virke	23-28
Det lysende eksempel fra en omvendt: apostlen Paulus	40-47
Det folk, der kæmper med kærlighedens og sandhedens våben	48-53
Guds folk	
Den nødvendige tidsmæssige begrænsning af åbenbaringerne	57-64
Undervisning 158	Versnr.
Den gode hyrde våger over sine får, også de, der er faret vild og er faldet	1-9
Åndelig forening af menneskeheden gennem åndslæren efter den store renselse	13-16
Åndens opstigning til højere verdener	19-22
Kristi blod som symbol på den frelsende guddommelige kærlighed	22-23
Til den guddommelige forløsningsgerning skal der i efterfølgelsen af Kristus tilføjes menneskets fortjenester	39-40
Den universelle lov om kærlighed vil forvandle menneskeheden	41
Gud benytter sig også af de syndere, der er rede til at omvende sig	42-43
Troens lys oplyser og udfører mirakler	47-51
Overvindelse af det onde i mennesket efter store åndelige kampe	53-59
Åndegavernes opvågnen	61-63
Elias som sjælernes vækker og oplyser	64-68
Undervisning 159	Vers-nr.
Guds folks åndelighed i tidligere epoker	3-5

Forkyndelse af en ny åndelighed blandt menneskeheden	6-10
Levis reinkarnation	19-20
Guds retfærdighed dømmes anderledes end den menneskelige retfærdighed	40-45
Åbenbaringsmenighedernes opgave og ansvar	50-53
Det åndelige folk Israel	54-60
Mirakler gennem åndeliggørelse, ikke gennem magi	61-66
Den store kamp mellem lys og mørke	67-70
Det nye Guds ord giver fast grund under en tid med begrebsforvirring	75-77
»Skæbneslag« er prøver, der skal føre til opfyldelsen af livets bestemmelse	79-80
Undervisning 160	Vers-nr.
Brugen af den åndelige gave, synskheden, er forbundet med ansvar	1-5
Fremtidssyn og bestemmelse gennem åndeliggørelse	6-14
Ny gudsåbenbaring i en tid med de største åndelige og jordiske konflikter og kampe	15-23
Lysets kamp mod mørket	30-31
Det gamle Israels folk som troens forbillede	32-33
Elia, befrieren af folkeslagene fra materialismen	34-39
Menneskets lidelser er selvforskyldte, ikke ønsket eller sendt af Gud	40, 43-45
Forudsigelsen af ulykkelige begivenheder skal en advarsel, ikke som en forudbestemmelse	41-42
Åbenbaringen af Gud som Fader – i dag ligesom dengang – i Jesus	43-49
Den onde drage i mennesket vil overvundet	50-55
Guds Ånds fornyede virke på jorden	56-64
Brug af våbenmagt løser ingen problemer, men medfører stadig større nød og lidelse	65-68
Undervisning 161	Vers-nr.
Vejen til det gode og det onde	2-5
Træet til erkendelse af det gode og det onde	7-17
Menneskets forvildelse bringes til ophør	19-22
Åbenbaringernes guddommelige oprindelse	33-36
Jordens skabelse i 7 udviklingsstadier	37-44
Menneskets første tidsalder eller udviklingsfase	45-50
Den anden og den tredje tid som åbenbaringsepoker	51-53
De 7 segl – epoker i frelseshistorien	54-63

Kroningen af den guddommelige frelsesplan i tiden for det 7. segl	64-67
Undervisning 162	Versnr.
Menneskets manglende forståelse og forkerte reaktioner mennesket over for ydre trusler	1-3
Kristi hær af krigere mod det onde	4-6
Profeternes trofasthed over for Gud i det gamle Israel	7-9
Ligheden mellem de gamle profeter og Herrens nye »talspersoner«	10-16
Gud er nær mennesket	17-20
Den sande bøn kommer fra hjertet.	23-24
Overtrædelser af Guds lov bliver dømt	25-28
Manglende forståelse og medfølelse hos tilhørerne	31-36
Hjælp gennem bønner for mennesker og sjæle i nød	37-40
Hjælp gennem skytsengle eller lysånder	41-43
Levetiden på jorden er forudbestemt	44-45
Opgaven med sand kærlighedshandling	46-55
Åndelig kærlighed og egoistisk »kærlighed«	56-58
Undervisning 163	Vers-nr.
Åbenbaring, trøst og helbredelse gennem Trøsterånden	
Bevidst og ubevidst forbindelse mellem denne verden og den hinsides	24-33
»Mennesket lever ikke af brød alene«	37-39
En ny lignelse	47-63
Undervisning 164	Versnr.
Troens prøvelser dengang og nu	1-5
Der er ingen død for de afdødes sjæle	6-7
Den forberedte, bevidste menneskesjæl kan til den rette tid let løsrive sig fra sin kropslige hylster	8-10
Åndeliggørelse gennem overholdelse af kærlighedens bud	16-22
Falske ønsker, håb og frygt hos troende vedrørende himmelriget	30-32
Den uhyrlige vildfarelse om en evig straf i helvede	33-34
Egoistiske former for fromhed	37
Naturkatastrofer skal få mennesker til at Iværksætte tilbageførsel	40-42
Menneskehedens elendige tilstand	43-46
Åndens sejr over »kødet«	47-49
Bogen om Guds visdom, magt og kærlighed	51-55
Undervisning 165	Versnr.
Nye indsigter og åbenbaringer	7-13

Kommunikation gennem tanketransmission	15-16
Kun et forædlet menneske kan missionere med succes	35-57
Guds treenighed bygger på hans tre åbenbaringsformer som lov, kærlighed og visdom	55-60
Forudsætningerne for fred i verden	71-72
Advarsel mod egenmæssig afslutning af vores tilværelse på jorden	73-74
Undervisning 166	Vers nr.
Eksempler på god og dårlig ledelse af mennesker	3-7, 13-17
Åbenbaringernes indvirkning på menigheden	9-12
Marias betydning i den nye frelseshistorie	20-23
Guds nye pagt med mennesket	26-30
Dagen for hvile og fordybelse	31-35
Den ønskværdige harmoni mellem krop og ånd	36
Kærlighedens helende og forløsende kraft	41-44
Opgaven med at forkynde ordet, trøste og helbrede	46-48
Den ledsagende, velsignende kraft i hjertets bøn	49-55
Undervisning 167	Vers-nr.
Menneskehedens nødvendige renselse gennem smerte	1-4
Den af Gud ønskede tro på det gode i mennesket	5-12
Uselvisk kærlighed til Gud og medmenneskerne	14-19
Den kommende åndelige religionsudøvelse	20-21
Den fysiske død er en befrielse for sjælen	22-27
Fjernelse af kunstige skel mellem mennesker og mellem folkeslag	29-32
Johannes' Åbenbaring – hans kærlighedsmaxime	33-37
Sundhed, styrke og indsigt gennem renselse	40-45
Spiritualister fra hele verden som fremskredne brødre i ånden, som forstår at modtage og at udnytte dem . .	46-48
At følge Kristus kræver selvovertagelse, offer, aktiv næstekærlighed og ydmyghed	53-54
Undervisning 168	Vers-nr.
Den, der virkelig elsker, ejer alt	11
Ikke Jesu korsdød, men opfyldelsen af kærlighedsloven i overensstemmelse med hans eksempel giver mennesket frelse	14-23
Det er ikke menneskets skæbne at lide, men at fuldkomme sig selv	25
Forsoning og barmhjertig medfølelse med de sonende sjæle i det hinsides	36, 45-47

Kærlighedens gerninger i stedet for tungt soningslidelse	54-57
Undervisning 169	Vers nr.
Guds barmhjertighed over for lidende sjæle i det hinsides	6
Loven og vejen til forsoning fører til fuldkommenhed	7-9
Det er ikke jordens bestemmelse at være en verden af At være forsoning	10-14
Inspiration i naturens stilhed og skønhed	28-31
Nødvendige forudsætninger for lærerne i det åndelige arbejde	35-36
De ødelæggende konsekvenser af ensidig intellektuel træning	47-48
Inspiration gennem Guds stemme i mennesket	53-54
Kristi fremtidige fredsrigte på jorden	59
Jesu lære var ikke lånt fra menneskelige lærdomme; han kunne ikke lære noget af mennesker	62-69
Talsmændenes uforfalskede enkelhed	70-76
Undervisning 170	Vers nr.
Jesu største smerte på korset	1-3
Manglende anerkendelse af Jesu guddommelige natur	4-11
Falske forventninger til Messias i dag	23
Betydningen af begrebet »den åndelige verden« i Åndsverket	42-48
Hjælp gennem bønner for de regerende	54-55
Åndens væsen og virke i mennesket	56-63
Guds åbenbaring i hans skaberværker	64-65
Undervisning 171	Vers nr.
Vejledning gennem ens egen samvittighed	7-10
Åndens rette vej på »himmelstigen«	17-30
De skriftlige vidnesbyrd om åbenbaringerne	48-55
Maria, personificeringen af Guds ømme kærlighed	68-72
At fare vild i Guds kærlighed under svære prøvelser	77-78
Den menneskeforvandlende kraft i det nye Guds ord	79-87
Undervisning 172	Vers nr.
Lysets klæder af åndelig renhed	1-6
Lærerne i det åndelige arbejde skal være kendere af det menneskelige hjerte	10-14
Manglende overbevisningskraft på grund af mangel på tro, kærlighed og indsigt	24-26
Vejledning til missionsarbejderne	33-43
Rettelse af forkerte forestillinger om Gud	48-52

Manglende mod til at bekende sig til troen	57-62
Undervisning i broderlig ånd, uden moralsk tvang	63-64
Undervisning 173	Vers nr.
Hvad betyder betegnelsen »spiritualist«?	1
Ydre kultformer – selv i åbenbaringsmenighederne	4-9
Menneskernes ligestilling foran Gud	11
»Den fortabte søn« som lignelse om menneskeheden	19-23
Indre vejledning gennem samvittigheden – dengang og i dag	32-36, 42
Den indledende modstand mod åndslæren	45-46
Paulus og Nikodemus vil som reinkarnerede til Herrens værk	47-48
Fredens riges jordrystende fødselsveer	59-52
Timen for selvransagelse i samvittighedens lys	57-58
Falsk sorg over de »døde«	62-66
Kærlig tilknytning til de åndeligt levende afdøde	67-73
Undervisning 174	Vers nr.
Undgåelse af fejl gennem bøn – før handlingen kommer spørgsmålet om Guds vilje	1-3
Vækkelse af åndelig sansning gennem bøn	4-7
Løftet om vidunderlige åndelige hjemsteder	9-11
Elias' virke i hjerterne og nationerne	12
Udvikling af alle aspekter af menneskets væsen gennem den åndelige lære	14-16
Den herlige tid med nye gudsåbenbaringer.	25-27
Opgave om at udarbejde en bog, der indeholder det væsentlige indhold af undervisningerne	30
Opfyldelsen af livets opgave med tålmodighed og selvopofrelse	31
Kendetegn ved åndelig fremgang	46-47
Faren for menneskehedens selvdestruktion	48-55
Vejen til fuldkommenhed	57-60

De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950

Litteratur

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tlf.: +49 (0)6741 1720

Bogen om det sande liv, bind I, II, III, IV, V, VI

Det tredje testamente (også på spansk, engelsk og fransk)

De guddommelige åbenbaringer fra Mexico (kort introduktion)

Guddommelige åbenbaringer om livets spørgsmål

Profetier for den tredje tid

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail: manfredbaese@gmx.de

Den guddommelige kærlighed, oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen

El Amor Divino – Oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen

Bogen om det sande liv, bind VII, VIII, IX, X, XI, XII

Det Tredje Testamente

Unicon-Stiftung, D-88709 Meersburg

Tlf.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de

Introduktion til »Bogen om det sande liv« (gratis)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco nr. 54, indgang 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Mexico City

Libro de la Vida Verdadera, bind I-XII

Det Tredje Testamente

og andre bøger om disse guddommelige åbenbaringer fra Mexico

Hjemmesider

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (flersproget)

www.tercera-era.net (på spansk)

www.144000.net (flersproget)

www.dritte-zeit.net